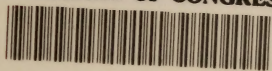
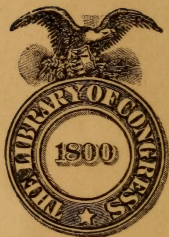

LIBRARY OF CONGRESS

00012657729

Class BS 1965

Book 1875

2207

4307

NOVUM TESTAMENTUM
GRAECE.

JOHN M. TESTA
GRACE

Bible. N.T. Greek. 1875.

Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ.

NOVUM TESTAMENTUM
GRAECE.

RECENSUIT
INQUE USUM ACADEMICUM
OMNI MODO INSTRUXIT
CONSTANT. DE TISCHENDORF.

EDITIO ACADEMICA

OCTAVA

AD ED. VIII. CRITICAM MAIOREM CONFORMATA.
CUM TABULA DUPLICI TERRAE SANCTAE.

LIPSIAE:
HERMANN MENDELSSOHN.

LONDINI: NEW YORK:
D. NUTT, 270 Strand. L. W. SCHMIDT, 24 Barclay Str.

MDCCCLXXV.

BS1965
1875

NOVUM TESTAMENTUM
GRÆCÆ

INstitutum
Litterarum
Constant. de Tischendorf

By Exchange
Wartburg Theological Seminary
JUN 9 1933

OTAVA
THEOLOGICAL SEMINARY
WARBURG

LIBRARY
NEW YORK
THEOLOGICAL SEMINARY
WARBURG

PROLEGOMENA.

Ars typographica iam per longam annorum seriem ad litteras sacras Hebraice, Latine, Germanice vulgandas adhibita erat¹, antequam Novum Testamentum eo sermone quo ipsi olim apostoli scripserunt edi coeptum est. Parata autem est prima textus Graeci Novi Testamenti editio auctore Francisco Ximenes de Cisneros archiepiscopo Toletano. Inserendum enim curavit illum textum una cum interpretatione Latina vulgata editioni Biblicorum polyglottae Complutensi. Ipsum Novum Testamentum, quinta eius editionis pars, prelo exiit in eunte anno 1514; intra triennium secutae sunt quinque partes reliquae; sed anno demum 1520, ipso editore iam pridem defuncto, Leonis X. litteris permissum est

---

¹ Primum Biblia edita sunt Latine: sed quae editionum Latinarum revera prima fuerit (circa annum 1452), difficile dictu est; earum quae annum notatum habent princeps est editio Moguntina anni 1462. Quo eodem anno in eadem urbe Moguntii Germanica Biblia primum edita sunt. Hebraica vero primum integra prodierunt Bononiae a. 1488, psalterio iam anno 1477 Hebraice edito.

ut totum opus in lucem ederetur, neque id fere ante annum 1522, quo primo Erasmus vidit, revera factum est. Hinc editio Novi Testamenti Graeca et Latina, quae Erasmo auctore ex officina Frobenii anno 1516 Basileae prodiit, principis editionis laudem iure sibi vindicat. Quam editionem repetiit Erasmus annis 1519. 1522. 1527. 1535. Complutensis editio unde fluxerit, non satis constat; haud dubie tamen, ut ipso textu probatur, ad codices aliquot recentiores instituta est indolis eiusdem qua sunt superstitum plurimi; neque est quod horum numero eximantur quae in praefatione laudantur exemplaria «antiquissima emendatissimaque ac tantae praeterea vetustatis ut fidem eis abrogare nefas videatur.» Frustra enim creditum est a Leone X. codicem «eximiae vetustatis spectataeque fidei» ad Novum edendum Testamentum ad Ximenium missum esse: ut enim fieri vix potuit ut Leo X. m. Martio a. 1513 Papa factus Novo Testamento Complutensi, quod teste subscriptione a. 1514 m. Ianuar. die 40. absolutum est, codicibus mittendis consuleret, ita nuperrime Carolus Vercellone ex actis ipsius bibliothecae Vaticanae docuit duo tantum eosque Veteris Testamenti codices Leonis mandato Complutum missos esse. Ac-

cessit autem ad fundamenti iniquitatem non tam quod editores Graeca ad Latinum textum vulgatum, quem maximi fecerunt¹, aliquoties corrigenda duxerunt², quam quod non eam quae in tanto opere decebat diligentiam adhibuerunt³. Hac vero diligentia nec magnus ille Erasmus Complutenses editores antecessit. Adhibuit is codices paucos maximeque Basileenses recentiore textu Byzantino conscriptos.

¹ Cf. verba editorum in prologo ad lectorem (de Vetere Testamento) scripta: «Mediam Latinam B. Hieronymi translationem velut inter Synagogam et Orientalem ecclesiam posuimus, tamquam duos hinc inde latrones, medium autem Iesum i. e. Romanam sive Latinam ecclesiam collocantes.»

² Wetstenius quidem hoc nomine plura immerito taxavit; recte vero Latinas duorum nominum formas notavit auctoritate Graeca prorsus destitutas: βεελζεβοὺβ Matth. 10, 25 (postea et iam Mt. 12, 24 recte βεελζεβούλ) et βελίαλ 2 Cor. 6, 15, quod posterius ex incredibili errore denuo a Lachmanno receptum est. Etiam 4 Ioh. 5, 7 ad Latinum illo textum accommodasse perquam probabile est.

³ Cf. Wetsten. prolegg. N. T. p. 117 sq. Luculentissimum indiligentiae exemplum habetur Hebr. 7, 3 ubi post verba μένει ἰερεὺς εἰς τὸ διηνεκές hanc Euthaliani capituli partem: ἐν ᾧ, ὅτι καὶ τοῦ Ἀβραάμ προετιμήθη, (ex margine) in textum inreperere passi sunt.

Vestigia summae festinationis in prima editione adhibitae nec plane extincta sunt in reliquis, maximeque deformant (ut nuper luculenter Franc. Delitzsch docuit) apocalypsin, quamvis quarta passim ad Complutensem emendata sit. Verba illa celeberrima 4 Ioh. 5, 7 sq. postquam iure abfuerunt ab edd. 1 et 2., Erasmus in tertiam et seqq. ex codice «Britannico» (Montfortiano) saeculi XVI. recepit propter «adversariorum clamores».

Nihilominus quum Complutensem tum Erasmicam textus Novi Testamenti Graeci conformationem per longum tempus ubique terrarum repetere placuit, mutatis plerumque paucissimis, saepe vero alterius lectionibus alteri immixtis. Hunc in modum comparatae sunt etiam Roberti Stephani docti typographi Regii Parisiensis editiones, quarum ille tertiam, quae anno 1550 prodibat, fere totam conformavit ad Erasmi quintam, exceptis multis apocalypsis locis in quibus Complutensem sequi malebat. Hanc Roberti Stephani editionem, nomine Regiae claram, perpaucis ad codices ab Henrico Stephano conlatos mutatis secutus est Theodorus Beza inde ab anno 1565, rursusque Bezae editiones secuti sunt Elzevirii typographi Leidenses, qui inde ab anno 1624 Novo Testamento

Graeco edendo operam navarunt. Qui quidem quum secundam editionem, quae anno 1633 prodibat, praepositis verbis his: *Textum ergo habes nunc ab omnibus receptum*, commendassent, factum est ut *textus recepti* nomen mox in omnium consuetudinem abiret. Idem est quo ad hunc usque diem viri docti utuntur ad significandum textum eum qui per haec ultima duo saecula ex Elzeviriis saepissime repetitus est, quamquam in re critica vel in pristino ipsorum apostolorum textu indagando perexiguam auctoritatem, passim adeo nullam, nusquam certe maiorem habet quam qui in plerisque codicibus recentiore aetate scriptis invenitur, quippe a quibus Erasmus, primus et principalis rationis Elzevirianae auctor, totus pependerit.

Dum vero haec Novi Testamenti Graeci ratio, sive Erasmi sive Stephani sive Bezae sive Elzeviriorum mavis dicere, in communi hominum doctorum usu erat, non deerat industria adeundi fontes antiquioris rationis in variis terris et nationibus propagatae. Hinc sensim ortus est apparatus Novi Testamenti criticus, in quo ad singulas textus partes ac verba testimonia codicum Graecorum et vetustiorum et recentiorum, item antiquarum versionum vel orientis vel oc-

cientis, item scriptorum veterum, qui vel ipsum textum exscripserunt vel docte explicuerunt, tanquam in thesauro reponerentur: unde non modo textus sacri historia sed etiam emendandi textus plerumque editi et causa, et ratio discipoterant, praesertim quum simul ars critica excoli coepta esset. Horum studiorum nomine incluserunt opera trium Anglorum: Briani Walton (anno 1657), Iohannis Fell (anno 1675), Iohannis Mill (anno 1707). Haec vero omnia superavit editio Ioh. Iac. Wetstenii Basileensis, quae Amstelodami anno 1751 et 1752 voluminibus duobus prodiit. Cuius operis opes criticas, post imprimis auctas ab Altero Vindobonensi, Birchio Havniensi et Matthaeio Thuringo, professore diu Mosquensi, mox exstitit qui ad rem criticam promovendam ipsumque textum emendandum docta ratione converteret. Ioh. Iac. Griesbachium Ienensem dico, qui vestigiis insistens Bengelii et Semleri testibus antiquis inter se assidue conlatis docuit, tres olim institutas esse textus Novi Testamenti recensiones, occidentalem interpretandi maxime studiosam, Alexandrinam grammatices vindicem, et mixtis priorum studiis Byzantinam. A qua ratione, frustra Matthaeii probris impugnata, subinde

vero etiam Hugii et Eichhornii studiis exulta, proficiscens copiam immensam variantium lectionum in ordinem quendam redegit, additisque certis quum de auctoritate testium tum de probabilitate lectionum legibus hoc egit, ut textum receptum sive Elzevirianum multis locis corrigeret. Editio Novi Testamenti Griesbachiana (prodiit secundum 1796 tomo I., 1806 tomo altero) magna aequalium laude ornata multumque propagata est. Priorem partem quae evangelia complectitur novis curis auxit Dav. Schulzius anno 1827. Plures alii, ut Knappius, Schottus, Vaterus, Theilius, Hahnus, crisi Griesbachii ita usi sunt ut Elzevirianum textum probatissimis Griesbachii lectionibus mutatum ederent.

Brevi post editio prodiit Augustini Scholz (vol. I. 1830; vol. II. 1836). Quo ille opere ut apparatus criticum allata plurimorum codicum ubique terrarum latentium notitia multisque lectionibus inde notatis vel confirmatis auxit, ita gravi detrimento eo affecit quod in adhibendis quum suis tum aliorum collectionibus criticis maxima usus est levitate atque socordia¹; praeterea quum

---

¹ Ea de re pluribus disserui in prolegg. ed. 8. crit. mai. et iam N. T. 1859 p. XCIX sqq.

codices recentiores Asiaticos antiquioribus Alexandrinis praestare contenderet — quod quam male fecerit alibi demonstravi ¹ — ipsum textum imprudenter ad Griesbachii rationes multo magis quam ad suas conformavit.

Mutata res est editionibus Lachmanni et meis. Uterque enim Elzeviriano textu misso facto ad ipsos reversi sumus antiquos testes, a quibus solis textum peteremus in locum Elzeviriani substituendum.² Sed satis diversa ratione uti sumus. Ac primum quidem de Lachmanno videamus. Prodiit editio eius prima eaque stereotypa 1834; secuta est editionis maioris ³ pars prior 1842, posterior 1850. Daturum se professus est in Theologicis Studiis et Criticis 1830 p. 817 — 845 ⁴ textum Novi Testamenti saeculo quarto

---

¹ Cf. N. T. ed. VII. crit. mai. p. LXIX¹ item prolegg. N. T. mei 1841 pag. v sqq. ubi est dissertatio: De recensionibus quas dicunt textus Novi Testamenti, ratione potissimum habita Scholzii.

² Simile quid sed parum recte iam 1776 temptaverat Harwood.

³ Titulus est: Nov. Test. Graece et Latine. Carolus Lachmannus recensuit, Philippus Buttmannus Ph. F. Graecae lectionis auctoritates apposuit.

⁴ Cf. etiam ibidem 1835 p. 570 sqq., item prolegg. ed. maioris.

in oriente vulgatum vel potius vulgatissimum, cf. l. l. p. 822, p. 826, p. 833.¹ Hunc ita inveniendum duxit ut quaereret quid probatissimum esset codicibus «orientalibus» A B C, consultis etiam fragmentis P Q T Z evangeliorum et H epistularum, item de patribus Origene. Quibus discrepantibus adeundos esse «occidentales» testes ex eorumque auctoritate dirimendam illorum dissensionem. Occidentales vero testes admisit Graecolatinos D evangeliorum atque actuum, E actuum, D G epistularum; item Latinos evangeliorum a b c et epistularum e (Sangermanensem), in apocalypsi Primasium, praetereaue editionem vulgatam Hieronymi cum patribus Irenaeo, Cypriano, Hilario, Lucifero.

Hac in re Lachmannus classes testium orientalem et occidentalem cum Griesbachio adscivit, sed nullo modo quo id iure faceret probavit, neque magis religioni habuit quod Griesbachius in singulis partibus ipsius codicis A, item B codicis, diversitatem recensitionis invenisse sibi visus est; nihilominus tota Lachmanni ratio ab his classibus recte con-

¹ Hos locos omnes cum reliquis qui in censum veniunt exscriptos habes in proll. N. T. ed. VII. mai. p. CII sq. min. p. LXVII sqq., item in Prolegg. ed. VIII. crit. mai.

stitutis vel maxime pendet. Hoc etiam inde clarum fit quod occidentales codices ad tollendam orientalium discrepantiam adhibentur. Quae quidem res rursus mirum hoc habet quod, quum occidentalium codicum dissentientibus eis qui creduntur orientis testibus tanta sit auctoritas ut suo testimonio ad orientalem veritatem perducant, iidem nullo plane numero sunt ubi orientalium duorum aut trium (vide infra) consensus est. Cf. l. l. p. 827. Inprimis vero quaerendum est an omnino fieri possit pro testium numero ut textus apud Christianos terrarum orientalium saeculo quarto vulgatissimus mathematica quam dicunt via constituatur. Hoc Lachmannus quum toto opere suo ponere deberet, ingenue tamen ipse negavit. Ait enim: «In maxima Novi Testamenti parte codices A et B conferre possumus, sed non ubique. Per magnam partem Matthaei et aliquam Iohannis, item 2 Cor. 4, 43 usque 12, 6. orientalium codicum non habemus nisi B, rursusque inde ab epist. ad Hebr. 9, 14. unum A, accedente modo passim incerta codicis C auctoritate.» (Cf. l. l. p. 832.) Hoc quale sit in promptu est, atque ipse addit: «Certum est igitur in his partibus» (i. e. quarta fere totius Novi Testamenti parte) «saepe lectionem

parum vulgatam pro unica venditari.» Sed etiam locis eis ubi non eandem testium paucitatem habet mathematica Lachmannus ratione abuti videtur. Quo enim tandem iure pro certo ponitur, tres codices superstites, alterum quarti fere alteros quinti saeculi, consentientes textum saeculi quarti probatissimum tradere? Textus vero qui an id ipsum sit quod se esse profitetur, i. e. orientalis textus quarti saeculi, perquam dubium est, quale si solus per se sumitur inveniendi textus primi saeculi fundamentum esse poterit? Testes Lachmanno unice probati omnino maximi faciundi sunt non modo quarti sed etiam secundi et primi saeculi lectionem quaerentibus, sed textum ex Lachmanni testium computationibus quamvis negotii diligentiae subtilitatis plenius petendum, nisi apponatur commentarius, non idoneum puto qui in communem usum edatur, quemadmodum multis plus fuci quam lucis fecit.

Atque haec quidem de Lachmanni principiis. Iam his quo ille modo satisfacerit quaerendum est. Qua de re uberius exponens in prolegg. N. T. mei 1859 p. CVII sqq. (rursus in prolegg. ed. 8. crit. maior.) probavi, eum leges suas non raro deseruisse et quum arbitrium excludi vellet arbitrio usum esse, ap-

positis insuper exemplis plurimis vitiorum commentarii. Illud vero maxime plannum feci et aegerrime tuli, Lachmannum circa testes ipsius eius textus novi quem quaerebat principales, codices B et C, quibus etiam addendi sunt D Claronontanus et Amiatinus codex, mira suaque persona indigna socordia fuisse cum maximo operis sui detrimento.

Nihilominus libenter agnoscimus Lachmanni opus utut imperfectum rem criticam iuvisse nobisque ipsis aliisque ut perfectiora quaereremus incitamento fuisse. Ac quum per ultima haec tempora mirabili modo gravissima critices sacrae subsidia tantopere aucta sint ut ipsi Lachmanno, si adhuc in vivis esset, commentarius totus de integro instaurandus esset, accidit ut quam ille viam insistens Richardi Bentleji vestigiis in re critica ineundam censuit, ea nunc demum ad bonum eventum sit perductura.

Equidem ex anno 1840 rei Novi Testamenti criticae assiduum studium impendi. Eodem anno exeunte prodiit prima mea Novi Testamenti editio, in qua, ut in titulo inest, «textum ad fidem antiquorum testium recensui, brevem apparatus criticum una cum variis lectionibus Elzeviriorum, Knappii, Scholzii Lachmanni subiunxi, argumenta et locos

parallelos indicavi, commentationem isagogicam notatis propriis lectionibus editionum Stephanicae tertiae atque Millianae, Matthaeianae, Griesbachianae praemisi.» Prolegomenis inserta est dissertatio uberior de recensitionibus quas dicunt textus Novi Test. ratione potissimum habita Scholzii.¹ Quam editionem dum

---

¹ Huius editionis Lipsiensis textum, evangeliorum potissimum recognitione facta, repetii in ed. Parisiensi anno 1842. Quam quum erroribus multis deformatam vidissem — qui quomodo in textum a me non correctum inrepere potuerint, in ipsius editionis prolegg. p. XIII. indicatum est — exemplar emendatum postea ad typos corrigendos Parisios misi. Eodem anno Parisiis prodiit altera editio hoc titulo: Nov. Test. Graece et Latine. In antiquis testibus textum versionis vulgatae Latinae indagavit lectionesque variantes Stephani et Griesbachii notavit, viro S. V. Jager in consilium adhibito, C. T. Parata est eum in finem ut «primum faceret ad studium Graeci textus suscitandum alendum fovendum apud eos quibus Latinus prae ceteris commendatus et sancitus est» (catholicos Franciae et Italiae theologos spectabam), tum «adiuvaret atque inlustraret versionis vulgatae usum criticum»; denique «ingenia et pia et strenua ad novas excitaret lucubrationes quibus ad veritatis lucem magis magisque perveniretur.» Omnibus igitur quae Latina

parabam, intellexi quot quantosque labores critica sacra postulare ut litteris, ecclesiae, sibi ipsi satisfaceret. Hos quantum possem in me ipsum suscipere apud animum meum constituebam.¹ Ante omnia vero illud faciendum existimavi ut nova studia conferrentur ad testes

---

non tangunt ad meum conformatis textum opera data est ut in Graecis testibus, a quibus nunquam discessum est, ille quae- reretur textus quem Latinus interpres trans- tulisse videretur. Qua in re etsi clarissi- mum erat, multo graviores textum esse vetustissimorum codicum Latinorum quam Romanae editionis vulgatae (id quod in prolegg. exposui), tamen hanc et ipsam pro universa textus indole ab apostolica ve- ritate non remotiorem quam Elzevirianum textum habebam. Non poterat autem editio Graeca scriptum potius quam editum tex- tum Latinum sequi, quin a proposito aber- raret. Quem laborem in censuram iniquam incursum praevideram; illud vero doleo quod «ingenia pia et strenua» quae per- gerent nondum quod sciam inventa sunt. Ceterum postea in repetitione textus mei Graeci absque Latina interpretatione mira fraude factum est quod in ipso titulo pro meo nomine substituerunt nomen Iageri, cuius nullae in labore partes fuerunt, me- que ipsum „in consilium adhibitum“ di- xerunt.

¹ Primum ea de re exposui in Theol. Stud. et Crit. 1842 p. 499 sqq.

omnes eos quorum summa in re critica auctoritas esset, vel ut accuratius dicam, ut Graeci codices antiquissimi omnes, uncialibus illi litteris scripti, denuo diligentissime excuterentur ipsique si fieri posset summa cum accuratione ederentur, nec minus in antiquissimis interpretationibus et gravissimis patrum operibus recte ad rem criticam convertendis novae curae ponerentur. In haec igitur intendens inde ab auctumno anni 1840, absoluta mense Octobr. prima Ni. Ti. editione, plura per Germaniam, Franciam, Angliam, Hollandiam, Helvetiam, Italiam, Russiam terrasque orientales itinera feci ac repetii, ita ut intra triginta annos plus octo in perquirendis bibliothecarum libris scriptis antiquissimis consumerem. Unde ad augendum corrigendumque apparatus criticum plurimum conferre contigit, codicibus Graecis gravissimis omnibus una cum Latinis aliquot, exceptis dudum editis, vel mea manu transcriptis vel accuratissime conlatis, additis insuper multis summae antiquitatis monumentis quae eo usque tenebris sepulta iacuerant.¹ Ad istos vero itinerum

---

¹ Cf. infra subsidiorum criticorum indicem. Mea opera detecti sunt: $\aleph$ Gact I
 Npaul Oact Opaul Tb Td Γ θ a θ b θ c θ d
 A II. Item evangelistarium palimps. saec.
 Gr. XV

labores accesserunt domestici circa interpretationes antiquas, patrum opera, criticos aliorum labores, recensiones quas vocant textus antiquas, scriptorum Novi Testamenti dialectum, imprimis circa

octavi vel noni. (cod. Tisch. V. bibl. Paul. Lips.) cum variis lectionariorum fragmentis. Minusculis codd. addidi Tischendorffianum IV. bibl. Paul. Lips. saec. decimi, insignem actorum codicem anni 1044 (nunc Musei Brit.), alia Petropolitana. Primum a me in usum criticum conversi: Fa (pleraque fragmenta) Ib N (pleraque fragm.) Npaul Qabdef pact pau cath apoc Qpaul R Ta (pars) Tc Wb Wc Wd We θe θf θg θh. Editi a me B Bapoc C Dpaul Eact Levv Mpaul N (pars pridem nota) Pevv ppaul et ca pact apo Qevv Wa Y, item qui iam primo vel secundo loco notati sunt sFa I Ib N (pars ante iam nota) Oa Ppaul et cath pact et apoc R Wc θa. Proximae editioni destinati ac praeparati: Gact Nevv (recens inventa) Npaul Opaul Qpaul Ta lucana Tb Tc Td θb θc θd θe θf θg θh. Descripti toti vel accuratissime conlati: Eevv Gevv Hevv Hact Kevv Lact pau ca Mevv Oevv S U X Γ Δ Π. Italiae et Vulgatae codices quos edidi vel primum adhibui et ad edendum praeparavi vide infra ubi de versionibus antiquis explicatur. Syriaca et Arabica quae in Europam perferre mihi contigit (cf. infra), maiorem partem nondum in rem criticam conversa sunt, nec magis fragmenta Sahidica cum similibus.

leges verba apostolorum ad auctoritatem testium recensendi et ad pristinam integritatem revocandi. Quae pleraque uberius exposita sunt in prolegomenis editionis octavae criticae maioris, quae tertio volumine continentur. In eadem editione uberrimum apparatus criticum quem dicunt dedi, omnibus quae dei gratia orbi Christiano impertiit subsidiis maxima cura adhibitis. Leges autem in constituendo ipso sacro textu has mihi scripsi.

Discrepantibus antiquis testibus, a quibus scilicet omnis conformatio critica proficisci debet et nostrae editiones posthabita Elzeviriana profectae sunt, primo loco habenda sunt quae tuentur codices Graeci antiquissimi a quarto inde usque ad nonum fere saeculum scripti. In his rursus qui antiquitate antecellunt iidem auctoritate praevalent. Quae auctoritas ut magnopere augetur si aliqua interpretationum veterrimarum atque patrum testimonia accedunt, ita non superatur plurimorum vel etiam omnium recentiorum testium dissensione, quippe qui ut tantopere concordarent publico ecclesiae Byzantinae usu factum est. Neque tamen quae pro documentorum aetate recentior nobis lectio est non potest nisi ab arbitrio aut usu posterioris

aevi derivari: multae enim lectiones recentiorum codicum iam apud Chrysostomum aliosque saeculorum IV. exeuntis et V. ineuntis testes atque item in celeberrimis Gothicae versionis membranis rescriptis inveniuntur; quemadmodum fit ut lectionem vetustissimorum auctoritate codicum destitutam ipsius secundi tertii-que saeculi testis unus vel alter (ut Syra interpretatio Peschitto) confirmet. Unde sequitur, codicum nostrorum antiquissimorum lectionibus non unis et solis, sed tantum prae ceteris laudem antiquitatis inesse. Quae quidem laus permagni faciunda est, quamvis nullum documentorum nostrorum eam superet aetatem ubi universa quaedam textus sacri varietas ac depravatio iam invaluerat, cuius rei testes luculentissimi sunt Origenes et Tertullianus. Nec vero obliviscendum illud est, ipsos antiquissimos codices Graecos nostros, quorum principes omnino sunt Sinaiticus et Vaticanus, pro ea quae Alexandrinis calligraphis erat sermonis Graeci ignorance, non tam suae sequi aetatis consuetudinem quam longe antiquiora exempla plerumque fideliter quamvis passim vitiose repetere. Quod ne ex opinionis arbitrio dictum videatur, vetat insignis consensus quae multis locis inter Sinaiticam lectionem

Graecam et vetustissimam Latinam invitis plerisque reliquis testibus esse deprehenditur, accedente passim antiquissimo evangeliorum interprete Syro, quem Niriensem vel Curetorianum diximus, vel etiam alio secundi saeculi teste. Atque ita fit ut sequentes prae ceteris omnibus codicum Sinaitici et Vaticani similiumque auctoritatem, si non ipsorum apostolorum scripturam, certe plerumque eam quae secundo saeculo apud homines Christianos pro apostolica habebatur, restituere nobis videamur. Certum vero est probatissimam secundi saeculi rationem multo propius ad ipsam accedere veritatem quam quae posterioribus saeculis in ecclesia circumferebatur. Quod dum statuimus, non excludimus de singulis lectionibus iudicium quibus locis ipsi antiquissimi testes nostri inter se discordant, probabilitatem ita definientes ut pro suspectis habeamus quum quae uni vel alteri testium prorsus peculiaria sunt vel certam indolem ab homine docto profectam redolent, ut arceamus quae quamvis pluribus probata testibus ex errore librariorum orta esse manifestum vel maxime probabile est, ut eam lectionem reliquis anteponamus quae reliquarum ansam dedisse vel earum elementa in se continere videtur, ut studiose ea

teneamus quae a ratione sermonis Graeci auctoribus Novi Testamenti proprii neque minus a consuetudine uniuscuiusque horum scriptorum commendantur. Quibus regulis accedit ut locis geminis quum Veteris tum Novi Testamenti maximeque evangeliorum synopticorum, ad quos inter se exaequandos priscorum hominum praecipuam curam pertinuisse certum est, testibus qui consensum praebent praeferendos ducamus eos qui dissensionem testantur, nisi gravis causa aliud suadeat. Sed ista omnia non eam vim habent ut non in maximo errore eos versari dicamus qui arbitrium suum auctoritati testium, non numero illi quidem sed antiquitate et gravitate aestimandae, anteponant.

His pauca adscribamus de universa Novi Testamenti dialecto, quam et ipsam vel maxime ex antiquissimis codicibus hauriendam ducimus. Errasse enim eos existimamus qui ab his sacris libris quaecumque Alexandrinae dialecti plerumque dicuntur studiose prohibenda duxerunt vel certe non tolerarunt nisi pauca quae ipsis dudum non alienissima videbantur a vulgari sermone Graeco. Nimirum quae eiusmodi multa in vetustis codicibus scripta compererant, ea non deberi nisi librariis Alexandrinis opi-

nabantur. Qua in re mirum hoc erat, quod qui Novo Testamento Alexandrinas formas abiudicarunt, eas libenter addixerunt Alexandrinis Veteris Testamenti interpretibus, nixi illi quidem vulgatis utriusque Testamenti editionibus. Quamvis autem nemo negaverit Alexandrinum dicendi scribendique genus Alexandrinis hominibus proximum fuisse, una concedendum est quum omnes Iudaeos illo tempore Graece loquentes tum scriptores sacros vel maxime pependisse a Septuaginta virorum interpretatione. Quid quod ex hac tot Novi Testamenti locis allata legimus invitis vel certe neglectis Hebraeis verbis. Accedit quod dialectus Alexandrina non Iudaeis modo, sed omnibus qui per Aegyptum, Palaestinam, Syriam, Asiam minorem et quae circumiacent Graeco eoque vulgari sermone circa aetatem Christi utebantur, communis fuisse videtur: id quod multis eiusdem fere cum Novo Testamento antiquitatis monumentis, ut papyris et inscriptionibus nuper in lucem protractis, probari potest. Quod vero ab editis libris sacris argumentum sumpserunt, id in magno errore positum est. Cur enim dudum Vetus Testamentum tot Alexandrina, non item Novum Testamentum habuit? Propterea quod illud ex Vaticano potis-

simum codice, etsi Romani editores multa aspernati sunt indolis Alexandrinae constanter in eo posita, hoc vero e recentissimis Erasmi codicibus editum est. Adhibito enim diligenter Veteris Testamenti apparatu critico quum Holmesiano tum aliunde locupletato satis edoctus sum, quod dudum suspicabar, plerasque formas de quibus agitur in Sinaitico Vaticano similibusque tantae antiquitatis codicibus servatas similiter in Vetere atque in Novo Testamento ex recentioribus codicibus expulsas esse, licet plus studii ad Novum quam ad Vetus Testamentum usui Graecorum accommodandum pertinuisse facile intellegatur. Quos autem testes in Vetere sequimur, eosdem in Novo Testamento sequi tutum videtur. Ceterum si grammatici Alexandrini potissimum hoc egisse putandi essent, ut quae aliunde accipissent scripta ad suam ipsorum consuetudinem transformarent, profecto mirum esset quod non Platonem vel Aristotelem vel tot alios aequae ac sacros scriptores reddiderunt Aegyptios. Si vero quaeritur quomodo Alexandrina illa, ab ipsis sacris scriptoribus profecta, in recentioribus codicibus fere penitus interierint, nihil facilius dictu est. Hos enim, in quos sensim tot novae lectiones maioris momenti transierunt, an summa fide ea quae gram-

maticam spectant conservasse credibile est? Circumferebantur atque adhibebantur hi codices in ecclesia Graeca: ibi ut videtur fieri ne potuit quidem quin viri docti qui in describendis codicibus suas partes habebant barbara id genus amoverent. Ad orthographicam quidem partem quod attinet, inprimis vexatam illam a doctis recepti textus defensoribus, grave est quod recentiorum codicum ipsi ii qui universam textus recensionem cum codicibus *S A B C D* sociisque communem habent, orthographiam tamen mutatam habent.

Quibus expositis non offendent lectores formis λήμψεται, ἀναλημφῆναι: συζητομεν, συζητεῖν, σύνζυγος, συνσταυροῦν, συνκληρονόμοι: ἐκχυννόμενον, ἀποκτέννειν: τέσσαρα, τεσσαράκοντα: ἐξολεθρευθήσεται, κράβαττον, ἔστων, γυμνιτεύομεν, εἰδέα: κατασκηνοῖν, παρεδίδετο, πῖν: μαχαίρη, ὄρθρου βαθέως, εἰλκωμένος, ἐπροφήτευσαν: Καφarnaούμ, item οὕτως et ὡ ἐφελκυστικῶ ante consonam, et si qua alia huius generis sunt: haec enim omnia ex usu antiquissimorum codicum constanti recipienda erant; nonnulla alia simili sed non eadem auctoritate gaudent.¹

---

¹ Huc confer quae in utraque editione nostra anni 1873 circa easdem similesque formas scripta sunt.

Disseruimus olim h. l. etiam de antiquis textus Novi Testamenti quas vocant recensitionibus in hunc fere modum.¹ Omnino distinguendas esse quasdam testium classes, in evangeliiis quidem maxime, multo minus in apocalypsi quam in reliquis libris, magis etiam in Pauli epistulis et in actibus quam in catholicis epistulis. Quas si Alexandrinae et Latinae, Asiaticae et Byzantinae nominibus insignire placuerit, ut non tam quattuor singulae quam duo paria ponantur, multa posse ex testibus peti quae quam id recte fiat ostendant. Alexandrinam autem inter Christianos inque primis Iudaeochristianos Aegypti regionumque adiacentium celebratam esse, quorum ut ipsorum apostolorum sermo Graecus maxime penderet a versione LXX interpretum; Latinam porro a Latinis adhibitam, sive Latina sive Graeca potissimum lingua uterentur; Asiaticam potissimum Graecis sive per Asiam sive in ipsa patria degentibus probatam, Byzantinam denique ab ecclesia per By-

---

¹ Bengelii, Semleri, Griesbachii, Hugii, Eichhornii, Scholzii rationes uberius expositae sunt in prolegomenis editionis meae a. 1841; rursus breviter in proll. edd. posteriorum.

zantinum regnum diffusa acceptam sensimque, quo arctiore sensim singulae ecclesiae partes vinculo coniungerentur, ad publicam quandam unitatem perductam. Qua in re per se clarum esse diximus qui factum sit ut Byzantina exemplaria Asiaticam sive Graecorum maxime rationem reciperent; Alexandrina vero et Latina quo vinculo coniunctae fuerint, ad originem Latinarum interpretationum Africanam iudicandum esse. Quarum classium originem indaganti cum diversitate regionum, per quas textus propagabatur, coniuncta ponenda esse certa emendandi studia, etsi quorum fuerint nunquam definiri possit. Maximi vero momenti illud esse significavimus, Byzantinam quidem recensionem in recentiorum codicum Graecorum ingenti copia conspicuam esse, item Latinam in Latinis atque per evangelia actus epistulas Paulinas etiam in Graecolatinis documentis, quamquam et ipsam magna lectionis varietate laborantem, Alexandrinam vero et Asiaticam unde inprimis petas pauca documenta superesse, unde illibatam sumas, nulla. Inde conclusimus, exercenti rem criticam summa opus esse cautione in adhibenda classium sive recensionum distinctione, ut summam normam aut fundamentum eam poni sine temeritate non

non posse. In eo tamen omnia quae cum aliqua probabilitate doceri queant convenire, in textu ad pristinam integritatem revocando primo loco habendos esse Alexandrinos, eosdem fere superstitum antiquissimos, ultimo Byzantinos, quippe qui textum ex antiquioribus classibus multifariam mixtum prae se ferant.

Qua de re quod conclusionis caussa dixi, etiamnum inprimis urgendum ac tenendum censeo.

In ordine singulorum librorum ab edd. meis annorum 1849. 1859. 1873. hac editione eo recessum est quod post actus non catholicae sed Pauli epistolae collocatae sunt. Cuius rei nulla alia caussa erat quam quod in editione nostra triglotta stereotypa, cuius haec Graeca editio academica prima pars est, Graeca cum Latinis et Germanicis coniunctim edenda sunt eaque in coniunctione rectius Latinis accommodari poterant Graeca quam Graecis illa. Hunc enim ordinem, ex quo Pauli epistolae actus excipiunt, non modo tota Latina ecclesia inde ab Hieronymi temporibus, sed etiam Eusebius adscivit; alter, ex quo catholicae epistolae actus sequuntur, invenitur apud Athanasium, Cyrillum Hierosolymitanum, in codicibus $\aleph$ A B C P aliisque Graecis codicibus plurimis. Pro-

pter eandem causam etiam epistula ad Hebraeos in hac editione locum suum post Paulinas retinuit, in octava vero crit. mai. eisque quae inde derivatae sunt reliquis ex usu codicum Graecorum $\aleph$ A B C H P alteram ad Thess. epistolam excipit.

Illud vero lectoribus gratum me fecisse arbitror, quod capitula Ammonii cum canonibus Eusebianis orationi evangeliorum inserui. Occupavit ea distinctio codices fere omnes inde a quarto saeculo usque ad decimum sextum scriptos. Utilitatem autem hanc habet quod legentes primo obtutu docet quae evangelistarum cuique sint propria, quae cum aliis et cum quibus communia. Est igitur ex mente certe veteris ecclesiae harmonia sive synopsis quaedam evangelica. Cui rei ne quid deesset, dedimus etiam tabulas Eusebii, praemissa eius ad Carpianum epistula.

In adnotatione critica huius editionis satis habuimus lectiones Elzeviriorum et Stephanicae editionis tertiae notare. Ex quibus vero documentis omnis textus sacri conformatio pendeat, ex criticorum subsidiorum notitia intellegetur.

Lipsiae m. Octobr. a 1872.

BREVIS SUBSIDIORUM CRITICORUM NOTITIA.¹

I. CODICES GRAECI IIQUE UNCIALIBUS LITTEIRS SCRIPTI A SAECULO IV. USQUE AD X.²

†† N: hoc siglo insignire placuit codicem Sinaiticum, quem annis 1844 (plura Veteris Test. fragmenta, ex quibus anno 1846 codex Frid.-Augustanus prodiit) et 1859 (reliqua Vet. Test. fragmenta et totum Nov. Test. cum Barnaba et fragmentis Pastoris) in monasterio S. Catharinae Sinaitico deteximus. Praeter multos Vet. Test. libros Novum Testamentum continet totum, nulla lacuna deformatum, auctum vero etiam epistula Barnabae (cuius pars prior Graece perditata erat) ac priore Pastoris parte. Saeculo eum quarto eoque fere medio scriptum esse argumentis idoneis tantopere probatur ut diligenter eis perpensis dubitaturum neminem putem nisi

---

¹ Plura quaerenti satis facient editiones meae nuperrimae, quarum alteram octavam criticam maiorem, alteram 8. critic. minorem diximus.

² Insignitos † signo ediderunt alii, †† ipse edidi, ††† transscripsi vel contuli, ° ad edendum praeparavi.

quem ignorantia indocilis aut temeraria obloquendi cupido vetet verum sentire. Eadem fere aetate Vaticanum esse postquam dudum cum Hugio statui, repetito nuper ipsius codicis examine mirum in modum confirmatum est. Qua de re vide post sub B. Accedit autem ad tantae antiquitatis laudem textus talis, qualem ipsis primis post Christum saeculis vulgatum fuisse demonstrari potest. Ut miro saepe modo cum Vaticano consentit eoque omnium Graecorum codicum solo, accedente passim interpretum vel patrum testimonio, ita etiam invito illo haud raro, accedentibus plerumque nonnullis ex reliquis nobilissimis codicibus, rectum tenere omnino videtur vel certe consentientes habet antiquissimos patres atque interpretes. Quid quod etiam fit ut discedentibus testibus nostris ceteris omnibus maxima probabilitate valeat. Antiquissima saeculi quarti scriptura identidem ac plurimis locis correcta vel potius mutata est, post diorthotam quem dicunt saeculis fere sexto, septimo et postea. Edidi textum Ni. Ti. Sinaiticum ter. Primum prodiit: Bibliorum codex Sinaiticus Petropolitani. Auspiciis augustissimis imp. Alexandri II. etc. 1862. Tum: Novum Test. Sinaiticum etc. 1863. Tertium: Novum Test. Graece. Ex Sinaitico cod. omnium

antiquissimo Vaticana itemque Elzeviriana lectione notata etc. 1865. Ad usum eorum potissimum qui hac ed. acad. similibusque utuntur anno 1868 prodiit: Conlatio critica codicis Sinaitici cum textu Elz.

† A codex Alexandrinus ex donatione patriarchae Cyrilli Lucaris anno 1628 Musei Britannici factus. Incipit Matth. 25, 6. Praeterea hiat Ioh. 6, 50—8, 52. 2 Cor. 4, 13—12, 6. Passim etiam in marginum extremitate litterarum nonnihil abscissum est. Novum Testamentum, quod una cum Vetere paucis exceptis integro (ed. Baber Lond. 1816—28) complectitur, ad ipsius codicis similitudinem editum est cura Woidii Londini 1786. Inde excerptas lectiones quae ab ed. Steph. III (1550) differunt edidit Spohn in Notitia codicis Alexandrini 1788. Rursus anno 1860 prodiit N. T. Graece ex antiquissimo codice Alexandrino a C. G. Woide olim descriptum: ad fidem ipsius codicis denuo accuratius edidit B. M. Cowper. Scriptus videtur post med. saec. V.

† et †† B codex Vaticanus signatus numero 1209. Utrumque Testamentum continet: in Vetere desunt tota fere Genesis, psalmi triginta tres et omnes Maccabaeorum libri; Novum vero deficit inde ab Hebr. 9, 14, ita ut desiderentur praeter extremum huius epist. partem epistulae

ad Timotheum utraque, ad Titum, ad Philemonem et apocalypsis. Conlationes superiore aetate imprimis tres institutae sunt: prima studio Bartoloccii anno 1669, servata in bibl. Imp. Parisiensi; altera a Birchio, edita in Variis lectionibus Havniae 1798. 1800. 1804; tertia a Micono abbate Italo sumptibus Richardi Bentley, circa annum 1725. Hanc transscripsit Woidius transcriptamque edidit Henricus Ford in Appendice ad editionem Ni. Ti. e cod. ms. Alexandrino 1799. Tertiae supplementum de locis secunda manu tractatis curavit Rulotta, quod anno 1862 in Bentleyi criticis sacris edidit Arth. Ayr. Ellis. Praeterea a me (1843), a Tregellesio (1845), ab Alb. Dressel (1855 sqq.) selectis locis vera codicis lectio prolata est.¹ Ineunte vero anno 1858 codicis editio ex anno 1828 ab Ang. Maio suscepta Romae prodiit, emendata curis Caroli Vercellone. Quam a perfectiore forma perquam alienam esse facile appa-

---

¹ De editione quam «ad fidem codicis principis Vaticani» a se institutam dixit Ed. de Muralto, cf. N. T. meum Lips. 1849. prolegg. p. XLVII sqq. (1859. p. CXII sq.), item de «Recensu locorum, quibus editio cod. Vat. Romana ab A. Mai. praeparata et Hamb. annorum 1847 et 1848 inter se differunt» Novi Test. Sinaitici mei prolegg. p. XXVII sq.

rebat; neque multo praestantior erat quae anno post ipsius Maii curis adornata editio Ni. Ti. Vaticani manualis prodiit. Nihilominus ad Maii exemplum ediderunt alii: Londini (ex officina Lips. Teubneriana 1859), Lugduni Batavorum a. 1860 A. Kuenen et C. G. Cobet, a. 1862 Val. Loch Ratisbonae et Phil. Buttmannus Berolini. Anno denique 1866 ego adsequutus sum quod tam diu desideraveram. Romae enim mihi concessum est ut magnam Novi Test. perscrutarer, reliquam certe percurrerem. Quare contigit innumeros quum Maii tum aliorum errores corrigere et quae ratio atque aetas correctionum per codicem frequentissimarum esset perspicere. Una illud intellexi, unum ex scriptoribus Sinaitici codicis scripsisse videri etiam N. T. Vaticanum. Hinc anno 1867 mea cura prodiit Nov. Test. Vaticanum, quod ipso titulo «post imperfectos Maii aliorumque labores ex ipso codice editum» dixi. Accessit autem a. 1869 Appendix meae editionis cum emendationibus et supplementis, addita insuper eius editionis censura, quae nuperrime Romae auspiciis Pii IX. typis Sinaiticis exscribi coepta est. Denique huc spectant «Responsa ad calumnias Romanas», quae 1870. edidi.

†† B ad apocalypsin, codex Vat. nr. 2066,

olim monachorum Basilianorum in urbe nr. 405. Huius prima notitia a Blanchino ad viros doctos perlata est, conlatio vero quamvis imperfectissima, intercedente Quirinio cardinali, missa ad Wetstenium. Mihi aestate anni 1843 variantes lectiones editioni meae Lipsiensi I. adscribere licuit, unde edidi in Monumentis sacr. ineditis p. 407—432. Inseruit vero etiam eiusdem codicis verba A. Maius editioni suae Bibliorum Vaticanorum et quae inde derivata est editioni Ni Ti manuali. Postquam vero a. 1866 mihi contigit editiones et meam et Maianas ad ipsum codicem corrigere, rursus edidi in Appendice Novi Test. Vaticani anno 1869. Scriptus videtur octavo saeculo exeunte.

†† C codex Ephraemi Syri rescriptus in bibl. Imp. Paris. nr. 9. Fragmenta continet evangeliorum, actuum, epistularum, apocalypsis, quae plus dimidiam totius Novi Testamenti partem efficiunt. Scriptum puto ante med. saec. V. (c*), uno fere saeculo post primum correctum (c**), secundum correctum et ad usum ecclesiasticum instructum saeculo fere nono (c***). Denique saeculo XII. scripturis antiquis spongia deletis suprascripti sunt tractatus Ephraemi Syri Graece versi. Postquam in eruendis antiquis fragmentis per annos 1840—1842 Parisiis indefessa studia

posui, Lipsiae prodierunt fragmenta Novi Testamenti 1843 et fragmenta Veteris Test. anno 1845.

† D codex Bezae Cantabrigiensis. Textum evangeliorum una cum actibus apostolorum Graecum et Latinum continet, in evangeliiis Matthaei et Iohannis et in actibus passim mutilum, aliquoties etiam posterioribus curis suppletum. Scriptum existimo circa med. saec. VI. Splendide edidit Kipling Cantabrigiae 1793; rursus anno 1864 emendatius edidit F. H. Scrivener.

†† D ad epistulas Pauli, codex Claromontanus a Beza possessore dictus, nunc in bibl. Imp. Paris. nr. 407. signatus. Continet Graece et Latine epistulas Pauli omnes quattuordecim, paucis versibus exceptis. Scriptus videtur saeculo sexto medio; postea, in primis saeculis ut videtur septimo et nono, a pluribus viris doctis ad varios codd. et Graecos et Latinos correctus est. Duo folia delectis Euripideis rescripta. Singulorum correctorum quae sint, saepe difficile dictu est. Utrumque textum, ex Euthalii instituto per versus scriptum, una cum lectionibus variorum correctorum plus mille accurate edidi anno 1852.

††
† E ad evangelia, codex Basileensis K IV. 35. Evangelia habet integra,
Gr.

nisi quod quinque Lucae folia perierunt, quorum tria minutis litteris suppleta sunt. Scriptus videtur saec. VIII. medio.

† et ^oE ad actus apostolorum, codex Laudianus dicitur in bibl. Bodleiana Oxoniensi. Graecis adiuncta est Latina vetus versio. Postquam e Sardinia in Angliam pervenit, iam a Beda Venerabili (obiit 735) ad commentarios adhibitus est. Hiat 26, 29—28, 26. Post editionem Thomae Hearne perquam vitiosam, quam perperam etiam Ed. Hansell ad N. T. suum integris antiquissimorum codicum scripturis compositum adhibuit, nuper ipse edidi in Monum. sacr. volumine 9.

E ad Pauli epistulas, codex Sangermanensis, post incendium abbatae S. Germani Parisiis a Dubrowskio comparatus indeque postea Petropolitanus factus. Is per totam partem Graecam nil est nisi Claromontani codicis identidem iam correcti apographum idque satis vitiosum. Ad Latina vero, quae et ipsa passim ineptissime ex Claromontano transscripta sunt, simul alius codex adhibitus est. Cf. Codicis Clarom. mei prolegg. p. xxv sq. Passim hiat. Pro scripturae similitudine eiusdem cum codice evv. Δ, cdd. epp. Paul. F et G aetatis ac patriae videtur esse. Nuper Petropoli multos locos dubios examinari.

† F ad evangelia, codex Boreeli, nunc Rheno-Traiectinus. Continet evangelia, sed folia permulta periere, quorum non-nihil Wetstenii tempore nondum avulsum erat. Lectiones variantes a Mtth. 7, 6 usque Luc. 44. Wetstenius suis inseruit commentariis. Anno vero 1843. H. E. Vinke edidit Iodoci Heringa disputationem de codice Boreeliano, ad criticum usum ita comparatam ut editionis ipsius codicis locum teneat. Adscribendus est saeculo p. Chr. nono.

†† F^a codex Coislinianus Parisiensis. Pauca evangeliorum, actuum et epistularum fragmenta in Octateuchi margine citata. Edidi in Monumentis sacris, ineditis Lips. 1846. p. 400 sqq. Scripta sunt saeculo fere ineunte septimo.

† F ad Pauli epistulas, a monasterio Augiae Maioris in Helvetia codex Augiensis dictus est, post a Rich. Benteleio emptus atque a filio fratris eius collegio Cantabrigiensi S. Trinitatis donatus. Continet inde a Rom. 3, 49 Graece et Latine epistulas Pauli tredecim, lacunis paucis, item ad Hebraeos epistulam Latine. Hic codex et Boernerianus Dresdensis ad idem exemplar Graecum conformati sunt, etsi passim differunt. Latina ab interpretatione Hieronymi multo magis quam ab Italo textu pendent. Accurate post im-

perfectissimum Wetstenii laborem contuli 1842. Utrumque vero textum Frid. Henr. Scrivener accuratissime edidit Cantabrigiae 1859. Circa finem noni saeculi scriptus videtur.

††
† G ad evangelia, codex Andreae Seidelii, qui cum codice H ex oriente attulit, nunc Harleianus 5684. Musei Britannici. IV evangelia continet, locis multis mutilus, passim minutis litteris supplementus. Decimum saeculum non antecedere videtur.

°G ad actus apostolorum, fragmentum Petropolitanum ex collectione mea orientali anni 1859. Continet Act. 2, 45 usque 3, 8. Saeculi VII.

† G ad epistulas Pauli, codex Boernerianus bibl. Reg. Dresdensis. Graecus epistularum tredecim textus, quem paucis deperditis continet, ex eodem fonte cum codice Augiensi (F) haustus est, Latina vero versio interlinearis non Hieronymi sed Itala est. Totum typis describendum curavit Chr. Fr. Matthaei Misenae 1794. Saeculo nono exeunte scriptus videtur.

††
† H ad evangelia, codex Andr. Seidelii, nunc Hamburgensis bibliothecae publicae. Textum IV evangeliorum continet, sed multis locis mutilum. Post Christoph. Wolfium (in Anecdotis Graecis

1723.) a. 1850 accurate contulit S. P. Tregelles; post eum anno 1854 et ipse examinavi et passim contuli. Eiusdem cum G aetatis.

††
† H ad actus apostolorum, codex est Mutinensis nr. 196. Plura desiderantur, quorum partem supplevit antiquus corrector, partem alius satis recens. Prima huius codicis notitia debetur Scholzio. Saeculi fere noni est.

† et °H ad epistulas Pauli, cod. Coislin. nr. 202. in bibl. Imp. Paris. Sunt folia 44, quorum duo ex sexaginta annis Petropoli habentur, olim tegumento alius codicis agglutinata et ex Atho monte Parisios translata. Continent fragmenta epistularum ad Corinthios prioris, ad Galatas, prioris ad Timotheum, ad Titum, ad Hebraeos. Edidit, neglectis et erratis paucis, Montefalconius in Bibliotheca Coislin. p. 254. Videntur sexti saeculi esse. His accedunt ex collectionibus Porfirii episcopi et Antonii archimandritae folia quattuor, quae in Monumentis meis sacris ineditis prodibunt. Ad eundem vero codicem pertinent etiam fragmenta epistulae ad Hebraeos (10, 4—7. 32—38) Mosquensia, de quibus olim a Matthaeio ad Hebr. 10, 4 explicitum ac nuper in Speciminibus palaeographicis episcopi Sabas accuratius relatum est.

†† I: codex bibl. Imp. Petropolitanae, ad quam nuper ex collectionibus meis transiit. Folia sunt palimpsesta 28, septem antiquissimorum codicum reliquiae, quorum tres saeculo quinto, duo sexto, duo alteri septimo scripti videntur. Fragmenta continent quattuor evangeliorum librique actorum, item epistularum ad Corinthios prioris et ad Titum. Edidi in Monumentorum Sacror. nova collectione, vol. I. anno 1855.¹

†† I^b fragmenta palimpsesta evangelii Iohannis (capitum XIII et XVI) saeculo fere ineunte quinto scripta. Continet haec fragmenta codex Syriacus hymnorum Severi in Museo Britannico num. 47,436 insignitus. Edidi in Monumentor. sacr. ined. nova collect. vol. II.

††
† K ad evangelia, codex bibl. Imp. Parisiensis nr. 63., ab insula unde anno 1673 in bibliothecam Colbertinam pervenit plerumque Cyprius dictus. Continet evangelia IV integra. Scriptus videtur saeculo nono medio vel exeunte.

K ad epistulas catholicas et Paulinas, codex Mosquensis S. Synodi nr. 98. ex

---

¹ Folia ea quattuor quae antea siglo J notari solebant, cum reliquis eiusdem codicis fragmentis coniuncta ad N siglum transtulimus.

Atho monte petitus. Continet omnes Novi Test. epistulas exceptis aliquot capitibus. Contulit Chr. Fr. Matthaei, accurateque descripsit in ed. epp. Pauli ad Romanos, ad Titum et ad Philemonem Rigae 1782. p. 265 sqq. facsimili praemisso editioni epp. catholic. Rigae 1782. Noni saeculi esse videtur. (Apud Matthaeium est codex g.) Etiam ipse inspexi.

†† L ad evangelia, codex Imp. Paris. nr. 62. Textum evangeliorum integrum praebet exceptis locis quinque. Anno 1846 totum inserui meis Monumentis sacris ineditis p. 57 — 399. Scriptus saeculo fere VIII.

††₊ L ad actus et epistulas, codex bibl. Romanae Angelicae (monachorum ordinis S. Augustini) A 2. 45, antea Passionei cardinalis. Incipit Act. 8, 40 et deficit Hebr. 43, 40. Videtur exeunte fere nono saec. scriptus esse. (In ed. mea Novi Test. VII. ad actus et cathol. epp. notatus est siglo G, ut iam ante usu venerat.)

††₊ M codex Imp. Paris. signatus numero 48, olim abbatis Des Camps. Evangeliorum textum integrum habet. Exaratus est post med. saec. IX.

†† M ad epp. Pauli: fragmenta duo, altera Hamburgensia (ex ep. ad Hebr.) altera Londinensia (ex epp. ad Cor.).

Edidi in *Anecdotis sacr. et prof.* 1855. pag. 174 sqq. (Editione 1861 repetita correctae sunt quae quattuor locis vitiose typis exscripta erant.) Saeculi ut videtur noni.

†† et °N: sunt tria eiusdem codicis purpurei auroque et argento scripti fragmenta, primum foliorum duorum Vindobonae, alterum (antea J evv.) quattuor foliorum Londini, tertium (antea I evv.) sex foliorum Romae servatorum. Desumpta sunt ex evv. Matthaei, Lucae et Iohannis, scriptis sexto ut videtur saeculo. Edidi a. 1846 in *Monumentis sacr. ined.* p. 40—36. Nuperrime vero eiusdem codicis folia 33 ex evang. Marci (inde a 6, 53—45, 23) desumpta in insula Patmo Iohannes Sakkelion vir clarissimus invenit accurateque descripta ad me misit. Prodebunt proxime in *Monumentorum meorum volumine* 8. Accedunt insuper ex collectionibus Porfirii episcopi duo fragmenta brevia codicis simillimi, e cap. nono ev. Marci desumpta.

°N ad epistulas Paulinas: hoc siglo duo folia Petropolitana, alterum epistolae ad Galatas (5, 12—6, 4), alterum ad Hebraeos epistolae (5, 8—6, 10) notare placet. Saeculi videntur IX.

† et ** O codex Mosquensis S. Synodi nr. 420. Sunt folia octo ex Atho monte ad-

vecta, a bibliopecto codici homiliarum Chrysostomi agglutinata. Continent fragmenta evangelii Iohannis cum scholiis. Edidit Chr. Fr. Matthaei, cui est codex 45., in editione epp. Pauli ad Thess. et ad Timoth. Gr. et Lat. Rigae 1785. p. 258—260. Noni videntur esse saeculi.¹

O^a O^b O^c O^d O^e: his siglis insignivimus quae hymnorum a Luca evangelista traditorum (4, 46 sqq. 68 sqq. 2, 29 sqq.) exempla habentur in cdd. uncialibus Guelferbyitano (s. IX.), Bodleiano (s. IX.), Veronensi (s. VI.), Turicensi (s. VII.), Sangallensi (s. IX.). O^a edidi in Anecd. sacr. et prof. pag. 206 sqq. O^d locum habet in Monumentorum meorum vol. quarto. O^c Blanchinus edidit in psalterio duplici quod adiunxit Vindiciis canonic. scripturar. Romae 1740. Accedunt nunc siglo O^f iidem hymni ex psalterio Abrahami de Noroff viri de promovendis litteris apud Russos meritiissimi Petropoli a me hausti.

°O siglo ad epistulas Pauli diximus folium duplex saeculi fere VI., quo continetur 2 Cor. 4, 20—2, 42. ex oriente mea opera anno 1859 Petropolin perla-

---

¹ Wetstenius siglo O insigniverat fragmentum evangelistarii, quod huc non pertinet.

tum. Cf. Notitiam meam ed. cod. bibl. Sinaitici etc. p. 50.

†† O^b ad epp. Pauli folium diximus saeculi VI., quod a. 4868. Mosquae vidimus. Continet Eph. 4, 4—48, nisi quod passim nonnihil desideratur.

† et °P codex Guelferbytanus re-scriptus, cuius antiqua sacri textus scriptura saeculi fere sexti superscriptum habet textum Latinum Isidori Hispalensis. Quae legere poterat edidit Franc. Ant. Knittel in Ulfilae versione Gothica nonnullorum capp. ep. Paul. ad Rom. etc. Brunsvic. (1762.) p. 55—100. Sed multo plura Knittelio ipse erui, eaque continet, quod anno 1869 prodiit, Monumentorum meorum vol. VI. Fragmenta multa sunt Lucae, aliqua Matthaei, pauca Marci et Iohannis.

Idem siglum P ad actus epistulasque catholicas, item ad Pauli epp. et ad apocalypsin codici palimpsesto dedimus a Porfirio episcopo ex oriente Petropolin perlato. Quem librum, quas pretiosas textus sacri reliquias contineret quum perspexissem, Porfirius pro magna erga me benevolentia litterarumque sacrarum cura exeunte anno 1862 mihi tradidit ut evanidas scripturas eruerem. Scriptus est ineunte fere IX. saeculo; textus vero quem per epp. quum Pauli

tum catholicas, item in apocalypsi prae-
bet, prope ad optimos accedit testes qui-
bus litterae sacrae gaudent. Alteram
partem edidi in Monumentorum volu-
mine quinto, alteram ibidem anno 1869
volumine VI.

†† Q codex Guelferbytanus rescriptus.
Sunt fragmenta evv. Lucae et Iohannis
in eodem atque P codice Isidori reperta,
saeculo fere fragmentis P priora. Post
imperfectam Knittelii editionem edidi in
Monumentorum meorum volumine III.

°Q ad epp. Pauli significat fragmenta
aliquot epistolae prioris ad Corinthios,
quae e foliis papyraceis quinti fere sae-
culi a Porphyrio in oriente repertis eruere
mihi contigit.

†† R codex rescriptus Musei Britannici
ex monasterio Coptico deserti Nitriensis
allatus. Continet sub textu Syriaco uber-
rima evangelii Lucae fragmenta saeculo
VI. scripta. Edidi 1857 in Monum. sacr.
vol. II. pag. 4 usque 92. Addam ibi-
dem volumine 8. nonnihil supplendi et
corrigendi caussa.¹

---

¹ Folium Tubingense siglo R apud Gries-
bachium notatum fragmentum evangelistarii
est. De Neapolitano vero codice rescripto,
quem eodem siglo ipse insignivi in ed. mea
N. T. 1894, vide infra sub W^b.

†† S. codex Vaticanus nr. 354. Evangelia quattuor integra habet. «Bis diligenter» se contulisse affirmavit Birchius, sed permulta anno demum 1866. a me ex ipso codice correctae sunt. Exaratus est anno 949.

† et ° T^a cod. Borgianus 4, in collegio Romano pro propaganda fide depositus. Continet capitulum 6. 7. 8. evangelii Iohannis fragmenta, quae ad latus habent versionem Coptam Thebaicam. Edidit Aug. Ant. Georgi in Fragmento evang. S. Iohann. Graeco-copto-thebaico etc. Romae 1789. Non dubito quin ad quintum sint saeculum referenda. Accesserunt autem nuper duo fragmenta Sahidica Graeca, quae olim Woidius possedit et in conlationibus suis fragmentorum Sahidicorum excerpsit. Quo loco postquam editores Ni. Ti. diu latuerunt, nuper altera: Lc. 12, 45—13, 32. primus animadvertit S. P. Tregelles, altera: Ioh. 8, 33—42. ipse primus vidi. Praeterea accedunt Luc. 22, 20—23, 20, quae fragmenta postea quam Bradley H. Alford in usum fratris Henrici clarissimi contulit, nuper ipse Romae descripsi et ad edendum praeparavi. Plura etiam in editione Georgiana ex schedis meis corrigenda sunt.

° T^b diximus fragmenta evangelii Iohannis Petropolitana nuper a me inventa

quae etsi VI. potius quam V. saeculo scripta esse videntur, magnam cum Borganis similitudinem habent. Cf. Notitiam editionis cod. bibl. Sinait. etc. pag. 50. ubi foliis sex contineri docui 1, 25—42. 2, 9—4, 44. 4, 34—50. Foras dabo in Monum. vol. 8.

°T^c significat plura fragmenta capitum 44 et 45 evangelii Matthaei, pro scriptura et textu cum fragmentis T^a et T^b cognata. In oriente invenit Porphyrius archimandrita.

°T^d significat nonnulla evangeliorum Matthaei Marci et Iohannis fragmenta, quae in nupero itinere Romano ex membranis Borganis Sahidicis Graecis protraxi. Eis quae T^a diximus aliquanto recentiora sunt.

†† U codex Venetus Marcianus class. I. nr. VIII. olim Nanianus. Sunt evangelia IV integra. Saeculi est IX vel X.

V codex Mosquensis S. Synodi. IV evv. continet saeculo fere nono scripta usque Ioh. 7, 39, a quo inde loco manus recentior saeculi fere XIII. litteris minutis scripsit. Praeterea desideratur nonnihil in Matthaeo. Chr. Frid. Matthaei «bis diligentissime» contulit.

†† W^a codex Imp. Paris. nr. 344. Sunt duo fragmenta capitum 9 et 40. evangelii Lucae, octavo fere saeculo scripta. Integra

edidi 1846 in Monumentis sacr. ineditis p. 54—56.

†† W^b codex Neapolitanus rescriptus foliorum 44, quorum unum anno 1843 legi, in quo est Marc. 14, 32—39. Haec edidi in annalibus Vindob. 1847. Reliqua fragmenta: Mt. 19, 44—28. 20, 23—24, 2. 26, 52—27, 4. Mc. 13, 24—44, 67. Lc. 3, 4—4, 20. anno 1866 legi. Eiusdem cum W^a et aetatis et indolis sunt.

†† W^c: folia tria Sangallensia, quibus quae olim Marci et Lucae fragmenta scripta erant (Mc. 2, 8 — 16. Lc. 1, 20—32. 64—79), ad librorum palimpsestorum modum fere deleta sunt. Quae inde eruere contigit edidi in Monumentorum meorum volumine III. Saeculo IX. adscribenda duxi.

W^d: hoc siglo insignire placet fragmenta trium capitum (7. 8. 9.) evangelii Marci saeculo fere nono scripta, quae anno 1862 in collegio S. Trin. Cantabrigiensi vir clarissimus Bradshaw in membranis detexit, quibus liber Gregorii Nazianzeni compactus erat.

†† X codex bibliothecae universitatis Monacensis. Sunt fragmenta plurima IV evangeliorum, quorum textui additi, passim interiecti sunt complurium patrum inprimis Chrysostomi commentarii, scripti illi minutis litteris antiquissimae formae.

Exeunte nono vel ineunte decimo saeculo exaratus est.

†† Y codex bibliothecae principalis Barberinae nr. 225. Sunt fragmenta evang. Iohannis: 46, 3—19, 44. Edidi in Monumentis sacr. 1846. p. 37—50. Incidit ut videtur in octavum p. Chr. saeculum.

† Z codex Dublinensis collegii S. Trin. rescriptus. Insunt plurima ev. Matthaei fragmenta, sexto fere saeculo scripta. Haec omnia sed locis haud paucis mutila edidit Io. Barrett Dublinii 1804. Postea retractavit emendavitque S. P. Tregelles.

†† Γ codex quattuor evangeliorum ex oriente a me allatus, magna codicis Cyprii i. e. K evangeliorum similitudine conspicuus. Lucae textus integer superest, item Marci exceptis 3, 35—6, 20. Accedunt fragmenta ex 40 capp. Matthaei et 8 Iohannis capitibus. Quae quidem quum anno 1855 ex collectionibus meis ad bibl. Bodlei. Oxoniensem transissent, anno 1859 contigit ut omnia fere reliqua eiusdem evangeliorum codicis fragmenta ex orientis latebris protraherem. Hinc Petropolitana facta sunt fragmenta haec: Mt. 4, 4—5, 34. 9, 6—12, 48. 14, 45—20, 25. 23, 43 usque finem. Ioh. 4, 4—6, 43. 8, 3—15, 24. 19, 6 usque finem. Additis ad haec foliis Oxoniensibus Iohannes superest integer; de Matthaeo

desiderantur 5, 32—6, 46. 6, 30—7, 25. 24, 20—22, 24. Singulare autem folia Petropolitana ornamentum a subscriptione habent, ad finem ev. Ioh. inventa, qua annus Christi 844. notatus videtur. Cf. Notitiam meam ed. cod. bibl. Sinait. etc. pag. 53.¹

† Δ codex Sangallensis cum versione Latina interlineari. Quattuor evv. habet integra praeter Ioh. 49, 47—35. Noni saeculi. Ad similitudinem ipsius libri scripti edidit H. Ch. Mich. Rettig Turici 1836.

†† Θ^a codex Tischendorffianus I. bibliothecae universitatis Lipsiensis. Sunt folia quattuor, quorum tertium fere periit Matthaei fragmentis completa. Edidi in Monumentis sacr. ined. pag. 4—40. Saeculi est septimi fere medii. Post accesserunt fragmenta aliquot de Mt. 42, 47—49. 23—25 decerpta. Haec edita sunt in Monumentor. nov. collect. vol. II. p. 324.

Θ^b Θ^c Θ^d: his siglis in numerum codicum evangeliorum nuper recepimus varias librorum antiquissimorum reliquias, quas cum tot aliis monumentis ex nupero itinere meo orientali bibliotheca Imp. Petropolitana habet, ita ut Θ^b signi-

---

¹ De fragmentis Vaticanis antea siglo Γ insignitis vide supra N.

ficet folia sex VII. fere saeculi, quibus varia Matthaei et Marci fragmenta supersunt: Θ^c folium unum saeculi VI., in quo est Mt. 24, 49—24, item alterum Porfirii, in quo est Iohann. 48, 29—35: Θ^d folium dimidium cum fragmentis cap. XI. ev. Lucae saeculi fere VIII. Praeterea ex Porfirii collectionibus accesserunt: Θ^e cum fragmento ev. Matthaei (26, 2 sqq.) saeculi fere VI; Θ^f cum fragmentis evangeliorum Matthaei (capp. 26. 27.) et Marci (capp. 4. 2.) eiusdem saeculi; Θ^g cum fragmento ev. Ioh. (6, 43 sqq.) simili epistularum Paul. codici O (saec. VI.); Θ^h cum fragmentis ev. Matth. (cap. 25) quae adiectam habent versionem Arabicam, saeculi IX. De his omnibus vide Prolegom. ed. mai. VIII. crit. Omnia vero propediem in Monumentor. meorum nova collectione, volumine VIII. edentur.

††
† Δ codex evangeliorum Lucae et Iohannis integer, noni potius quam octavi saeculi. Antea meus, nunc Bodleianus Oxoniensis. Huc confer quae in Notitia ed. cod. bibl. Sinait. etc. p. 58 sq. notata sunt de alteris quasi eiusdem evv. codicis partibus minuscule litterarum genere scriptis.

Ε: hoc siglo S. P. Tregelles designavit fragmenta evangelii Lucae palimpsesta

ex evangelistario saec. XIII, quod ex insula Zacynthi in bibliothecam societatis biblicae Londinensis (British and Foreign Bible Society) dudum pervenit, a se eruta et anno 1864 Londini accuratissime edita. Scriptura horum fragmentorum Lucae (ex capp. prioribus undecim) octavum saeculum prodit, textus vero plerumque cum N^BC^DL consentit praeterea-que eadem cum codice Vaticano capitulorum notatione insignis est.

II: hoc denique siglum dare placuit codici quattuor evv. noni saeculi, quem quum a. 1859 apud Smyrnenses invenissem, possessoris (Parodi) nomine venerationis testificandae causa imperatori Alexandro II. obtuli. Descripsi in Notitia editionis cod. bibl. Sinait. etc. p. 51 sq. additis pluribus scripturae egregiae exemplis.

Ad haec et antiquissima et gravissima documenta Graeci Novi Testamenti accedunt codices minusculis litteris inde a saec. nono exeunte usque ad saec. 16. scripti, qui quum maximo sint numero, exigua tamen auctoritate sunt. Longe enim plurimi magna insignes consensione eam exhibent formam quae per regnum Byzantinum communi usu recepta erat. Tamen sunt etiam haud pauci in quibus antiquioris lectionis vestigia super-

sunt. Evangeliorum codices minusculi innotuerunt plus 500, insuper evangelistaria, i. e. libri liturgici lectionibus evangelicis compositi, plus 200, quorum fere 60 uncialibus litteris sed maximam partem saeculis demum 10. 11. 12. scripta sunt. Actus apostolorum et epistulas catholicas minusculorum codicum plus 200 continent, item Paulinas epistulas plus 300, apocalypsin plus 100. Praeterea lectionaria quae lectiones ecclesiasticas exactibus et epistulis continent plus 60 reperta sunt. Post alios de excutiendis huiusmodi documentis nuper egregie promeruit Frid. Henr. Scrivener.

II. VERSIONES ANTIQUAE.

A Graecis codicibus, qui primum merito in subsidiis criticis locum obtinent, ad antiquas versiones, alteram horum subsidiorum classem, pergendum est. Harum septem: Aegyptiaca, Aethiopica, Arabica, Armenica, Georgiana, Persica, Syriaca, ad orientem pertinent, quinque: Latina, Gothica, Slavonica, Anglosaxonica, Francica ad occidentem. Quae omnes ut gravissima sunt monumenta fidei Christianae per terrarum orbem manantis, ita textus sacri historiam inlustrant et studia adiuvant eiusdem textus ad pristinam integritatem revocandi. Non omnes vero

eadem auctoritate critica sunt, quae ex tribus potissimum rebus pendet. Quaeritur enim primum an interpretes ex ipso Graeco fonte hauserit; tum qua fide, qua dexteritate Graecum reddiderit, tertium an ipsius interpretationis textum antiqua fideque digna monumenta conservaverint. His diligenter perpensis sequitur, quatuor in primis, alteras duas orientis, alteras occidentis, ad rem criticam valere, Syriacam et Aegyptiacam, Latinam et Gothicam.

Aethiopica versio magnam antiquitatis laudem habet, etsi antiqua monumenta desunt. Quae supersunt nuper accuratius excuti coepta sunt. Post ed. princ. Rom. anni 1548 ediderunt Bode 1753 et Th. P. Platt 1830. Arabici textus non modo magna varietas est, sed etiam de aetate, origine et fatis satis ambigitur. Edita ab Erpenio 1646. et in Bibliis polyglottis Parisiens. et Londinens. Nuper evangeliorum codicem Vindobonensem ed. P. de Lagarde.¹ Armenicae versionis quinto saeculo factae tres in primis editiones habentur: Amstelodamensis 1666;

---

¹. Codicem epistularum Paulinarum, qui annum 892. subscriptum habet, a. 1859 ex oriente Petropoli attuli, insigne litterarum Arabicarum monumentum itemque grave rei criticae subsidium. Sed nondum inventus est qui in usum criticum converteret.

Zohrabi 1789; Veneta 1805. Georgiana sive Iberica, saeculo fere Armenica posterior, edita est Mosquae 1743. et 1816. Persice evangelia tantum edita sunt, eaque duplici textu; alter (in polyglott. Lond.) e Syra simplici fluxit, alterius (a Wheloc et Pierson 1657. editi) fontes qui fuerint non satis liquet. Porro occitendales versiones Anglosaxonica et Slavonica non antecedunt octavum et nonum saeculum; prioris e Latino potius quam e Graeco haustae evangelia tantum supersunt, edita a Iunio 1644, a Thorpio 1842. Posterior, cuius de emendationibus ad Latinum factis dubitatur, admodum varia ad haec tempora pervenit. Prae ceteris laudatur vulgaris textus editio Mosquensis a. 1754. De excutiendis libris mss. inprimis promeruit Dobrowsky. His accedit Francica evangelii Matthaei versio, instituta saec. IX, anno 1827 curis Andreae Schmeller edita.

Versiones igitur istae omnes etsi multa sunt quae impediunt quominus ad rem criticam fidenter et cum auctoritate adhiberi queant, tamen virorum doctorum studia hucusque in eis tractandis consumpta non sine fructu manserunt. Quae pleraque iam ad apparatus editionis nostrae criticae maioris octavae accuratius quam a quopiam antea adhibita sunt.

Restat ut de gravioribus breviter dicamus. Aegyptiacae tertio saeculo adscriptae distinguuntur dialecti tres, Memphitica, Sahidica, Basmurica. Duarum posteriorum nonnisi fragmenta sed maximam partem in antiquissimis membranis et papyris reperta sunt. Eminent Coptica versio magna fide qua Graecum textum eumque in summa antiquitate vulgatum exprimit. Ad Sahidica, quae dimidiam fere partem totius Novi Testamenti complectuntur, potissimum Woidius studium contulit (cf. Append. ad ed. Ni. Ti. e cod. ms. Alex. Oxonii 1799.), ad Basmurica epistularum Pauli et evangelii Iohannis fragmenta post alios Engelbrethus (Havniae 1811.). Memphitici textus editionem post Wilkinsium (1716.) suscepit Schwartzius. Evangeliiis diligentissime ab eo editis (Lips. 1846. 1847.) textum actuum et epistularum addidit P. Boetticher (Halaë Saxon. 1851. 1852.). Codices quidem his laboribus adhibiti parum valent antiquitatis laude.

Syriacam versionem, quam secundo iam saeculo institutam esse non dubito, quarto saeculo dudum exstitisse et quasi usu receptam fuisse certum est. Rationem eam quae Peschitto i. e. simplicis nomen habet, post ed. princ. Vindob. a. 1555 aliasque ediderunt curis coniunctis Leus-

den et Schaaf Lugd. Bat. 1709. (et 1717.) item Londini 1816. Sam. Lee et 1828. Guil. Greenfield. Quinque libros: 2 Pet. 2 et 3 Ioh. Iud. et apoc., primam Syrorum totius Novi Testamenti versionem non habuisse tantum non certum est. (Ediderunt primi Pococke et de Dieu.) Altera ad Monophysitarum usum suadente Philoxeno a Polycarpo ineunte sexto saeculo facta est, quae Graecam litteram multo pressius redderet. Eandem rursus anno 646 Thomas Charklensis ad codices Graecos Alexandrinos recognovit et asteriscis obelis notisque exegeticis instruxit. Haec postrema ratio ex codd. egregiis edita est a Iosepho White, excepta apocalypsi, 1778. 1799. 1803. (Evang. Ioh. rursus a G. H. Bernstein 1853.) Praeterea evangeliarium quod Hierosolymitanum nuncupant, Romae manu scriptum servatum, ab Adlero Havniae 1789 inlustratum, anno vero 1861 (vel potius 1865) integrum a comite Franc. Miniscalchi-Erizzo editum, ad antiquum textum Graecum Palaestinensium cognoscendum facit. Cui rationi similis videtur ea quam habet liber palimpsestus antiquissimus, mea opera ex oriente Petropolin advectus. (Cf. praeter editionem Ni. Ti. meam maiorem Notitiam ed. cod. biblior. Sin. p. 49.) Denique vero a Guil.

Cureton ex libris Musei Brit. Nitriensibus protractus et addita interpretatione editus (a. 1858.) est codex evv. saeculi quinti, qui textum ab editis reliquis satis diversum inque primis cum cdd. Graecis antiquissimis consentientem praebet. Hic dubium non est quin praecesserit ipsum eum quem Peschitto nuncupant. Curetonianum opus nuperrime (1872) retractavit J. R. Crowfoot.

Gothica versio ex ipso Graeco accurate saeculo quarto fere medio ab Ulfila facta est. In codicibus summae antiquitatis, quorum tres palimpsesti sunt, fragmenta plurima evangeliorum et epistularum Pauli, excepta ad Hebraeos epistula, inventa sunt. Inde Knittellii, Zahnii, Angeli Maii maximeque Castillionaei operibus usi omnium eorum quae supersunt egregiam editionem paravere de Gabelentz et Loebe, Lipsiae 1836. Praeterea nuper omnium fragmentorum editionem Massmannus instituit, item codicis Upsalensis purpurei A. Uppström.

Latina denique versio in re critica omnium princeps est. Distinguendum est inter Vulgatam et Italam. Vulgata est ea quae Damaso pontifice Romano rogante ab Hieronymo anno 383 et sqq. Romae ita facta est, ut exemplarium Latinorum quae tum circumferebantur cum codi-

cibus Graecis «sed veteribus nec qui multum a lectionis Latinae consuetudine discreparent» conlatione instituta textum magna cum cautione emendatum proderet. Quae quidem Hieronymi editio mox revera in communem usum recepta ac fere inde a Gregorii Magni aetate merito vulgatae nomine nuncupata est. Publica catholicae ecclesiae auctoritate donata est editio Clementis VIII. primum anno 1592 publicata, a qua passim differt Sixtina a. 1590. Utramque vero ab ipsius Hieronymianae editionis veritate multum abesse, probatur codicibus eiusdem versionis veterrimis, quorum praestantissimi et antiquissimi sunt Amiatinus, annis 1850 et 1854 a me editus, et Fuldensis, post Lachmanni conlationem curis Ernesti Ranke viri clarissimi a. 1868 egregie editus. Horum maxime auxilio usi sumus ad restaurandum Hieronymi textum, ad quem vide quae praefati sumus. Itala vero Latina interpretatio dicitur ea quae primis p. Chr. saeculis apud Latinos in usu erat. Eam secundo iam saeculo et quidem in Africa prodisse certum est. Postea multis modis variisque temporibus mutata est; inque primis duae differunt rationes, iam ab Augustino observatae. Is enim distinxit, ut nuper a pluribus probabiliter

ostensum est, inter Italum i. e. Italicum et Africanum versionis genus, sive inter codices ex Italia in Africam advectos et Africanos non ad Italica exemplaria exactos, quorum alteros non emendatos dicebat. Emendata enimvero exemplaria Augustino erant ab Afris ad Italos advecta ab eisque ad Graecos codd. in Italia usitatos ipsiusque Latini sermonis normam correcta, non emendata ea quibus ratio Africana illibata inerat. Quae si ad codices etiamnum superstites transferimus, videndum est ne systematicam quandam rationem magis quam ipsam veritatem curemus. Quemadmodum enim per se clarum est, quum codices Italicos non pari modo omnes ab Afra simplicitate discessisse, tum facile utrumque genus iteratis curis confundi potuisse; ita documenta nostra ita comparata sunt ut quae Africana habeamus ab Italicis non prorsus abhorreant, rursusque Italica locis multis ad Africana accedant. Inde sequitur, ubi de usu codicum Latinorum antiquorum ad restituendam ipsius Graeci textus veritatem agitur, quicquid ex utroque quod diximus genere aetatem tulit accurate et caute adhibendum esse.

Huius antiquissimae versionis Italiae, quo nomine utrumque codicum genus dici consuevit, supersunt multi codices,

evangelici potissimum textus, iique summa antiquitatis laude conspicui. Praestantissimi evangeliorum codices sunt Vercellensis, Veronensis, Brixianus (hos tres edidit Blanchinus 1749.), Palatinus (a me editus 1847.), Cantabrigiensis (Latina versio codicis D. Edidit Kipling 1793, item Scrivener 1864.), Monacensis (cuius editionem propediem dabo), Vindobonensis (edidit Alter in Pauli Memorabilibus), Colbertinus (edidit Sabatier 1751; is codex fere solus recentioribus temporibus debetur, tamen vero excellit lectionis antiquitate), Bobbiensis nunc Taurinensis (edidi in annalibus Vindob. 1847.), Claromontanus Vaticanus (ed. Ang. Mai 1828.), Sangallensis (editionis causa a me descriptus), Rehdigeranus (edidit nuper libellis academicis H. G. F. C. Haase Vratislaviae). Actus, nisi quod plures ultimorum capitum versus ubique desiderantur, inveniuntur in Cantabrigiensi, una cum evv., in Laudiano Oxoniensi (post Hearnium a me publicato) et in fragmentis aliquot palimpsestis ex Bobbiensi monasterio Vindobonam translatis (plura inde edidi in annalibus Vindob. 1847). De catholicis epistulis perierunt, paucis exceptis, epp. Iohannis et Iudae cum maxima parte epistularum Petri; Iacobi vero epistulam exhibet codex Corbeiensis (a Martianaeo

et Sabatario editus), item eiusdem epistulae et prioris Petri fragmenta codex Bobbiensis nunc Vindobonensis (edidi partem a me erutam in annalib. Vind. 1847.). Pauli epistulae reperiuntur in praestantissimo codice Claromontano (is est codex epp. D a me 1852. editus), item in Sangermanensi (a Sabatario edito) et in Boerneriano (is est epistularum codex G a Matthaeio publicatus); accedunt aliquot epistulae ad Rom. fragmenta ex cod. Guelferbytano post Knittelium in Anecdotis meis sacr. et prof. edita. His addam proxime fragmenta epp. ad Cor. utriusque, ad Philipp., ad Thess. ex cod. Monac. V. fere saec. nuper a me eruta. Apocalypsis codex nondum inventus est. Ceterum horum codicum supplementa ex patribus Latinis eis qui eadem veter versione in operibus suis usi sunt peti possunt et iam sunt petita.

III. SCRIPTORES ECCLESIASTICI.

Patrum testimonia de textu sacro, quemadmodum suo illi tempore ante oculos habebant, si certa sunt, magna auctoritate propterea valent, quod plura aetatem omnium codicum nostrorum superant. Sed usus eorum criticus hanc difficultatem habet quod plurimorum patrum opera, eis maxime locis ubi scripturam sacram

citant, nondum eam qua opus est editorum diligentiam nacta sunt. Vereor quidem ne quorum scripta ex recentioribus tantum codicibus haurire licet, nunquam ita edi queant ut philologicis rationibus satisfiat, ad editiones vero corrigendas ex antiquis monumentis certe multa peti possunt. Iam ii qui media aetate describebant codices locos sacros a patribus laudatos minore fide transscripsisse videntur. Accedit difficultatis illud quod ipsi scriptores veteres multos eiusmodi locos parum accurate citant. Quapropter caute distinguendum est inter ea quae revera illi testantur, cuius generis maxime sunt quae uberius tractant vel commentario inlustrant, et ea quae tantummodo videntur testari, atque ea denique quae vix ullam possunt auctoritatem habere. Inprimis autem in censum veniunt, vel pro multitudine locorum quos afferunt, vel pro accuratione qua id faciunt, scriptores hi:

1. Graeci, a) secundi, tertii, quarti saeculi: Marcion (ex Tertulliano, Epiphonio, aliis), Irenaeus, Clemens Alexandrinus, Origenes, Hippolytus, auctor dialogi contra Marcionitas, Methodius, Eusebius, Athanasius, Epiphanius, Ephraem Syrus (Graece versus), Chrysostomus, Basilii Magnus, Cyrillus Hierosolymitanus,

Macarius, Didymus; b) quinti saeculi et posteriores: Theodoretus, Cyrillus Alexandrinus, Iohannes Damascenus, Andreas Cappadox, Arethas. Parum auctoritatis habent qui saeculi X. sunt eoque posteriores, quamvis plurima afferant, Oecumenius, Theophylactus, Euthymius Zigabenus.

2. Latini, a) secundi, tertii, quarti saeculi: Tertullianus, Cyprianus, Lucifer, Hilarius Pictavensis, Hilarius diaconus (qui Ambrosiaster dici solet); Hieronymus, Augustinus, Ambrosius, Victorinus, Tichonius, Primasius, b) quinti saeculi et posteriores: Rufinus, Fulgentius, Sedulius, Vigilius, Cassiodorus, Beda.

DE COMMENTARIO.

Lectio sub textu absque signo exhibita lectio est editionum Elzevirianae 1624 et Stephanicae tertiae 1550. Quae ubi differunt, ς significat Stephani editionem, ς^e Elzevirianam.

Εὐσέβιος Καρπιανῷ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ
ἐν κυρίῳ χαίρειν. ¹⁾

Ἀμμώνιος μὲν ὁ Ἀλεξανδρεὺς πολλὴν
ὥς εἰκὸς φιλοπονίαν καὶ σπουδὴν εἰσαγη-
χὼς τὸ διὰ τεσσάρων ἡμῖν καταλέλοιπεν
εὐαγγέλιον, τῷ κατὰ Ματθαῖον τὰς ὁμοφώ-
νους τῶν λοιπῶν εὐαγγελιστῶν περικοπὰς
παραθεῖς, ὥς ἐξ ἀνάγκης συμβῆναι τὸν
τῆς ἀκολουθίας εἰρμὸν τῶν τριῶν διαφθα-
ρῆναι ὅσον ἐπὶ τῷ ὕφει τῆς ἀναγνώσεως.
ἵνα δὲ σωζομένου καὶ τοῦ τῶν λοιπῶν δι'
ὅλου σώματός τε καὶ εἰρμοῦ εἰδέναι ἔχοις
τοὺς οἰκείους ἐκάστου εὐαγγελιστοῦ τόπους,
ἐν οἷς κατὰ τῶν αὐτῶν ἠνέχθησαν φιλα-
λήθως εἰπεῖν, ἐκ τοῦ πονήματος τοῦ προει-
ρημένου ἀνδρὸς εἰληφῶς ἀφορμὰς κατ' ἐτέ-
ραν μέθοδον κανόνας δέκα τὸν ἀριθμὸν
διεχάραξά σοι τοὺς ὑποτεταγμένους. ὧν ὁ

---

¹⁾ Textum saepe ab aliis (etiam a Lachmanno in ed. maj. 1842.) editum recensui ad plures codd. mss., inprimis codicem evangg. M (saec. 9.) et codicem Tischend. IV. in bibl. univ. Lips. (saec. 10.).

μὲν πρῶτος περιέχει ἀριθμοὺς ἐν οἷς τὰ
 παραπλήσια εἰρήκασιν οἱ τέσσαρες, Ματ-
 θαῖος Μάρκος Λουκᾶς Ἰωάννης· ὁ δεύτε-
 ρος, ἐν ᾧ οἱ τρεῖς, Ματθαῖος Μάρκος Λου-
 κᾶς· ὁ τρίτος, ἐν ᾧ οἱ τρεῖς, Ματθαῖος
 Λουκᾶς Ἰωάννης· ὁ τέταρτος, ἐν ᾧ οἱ τρεῖς,
 Ματθαῖος Μάρκος Ἰωάννης· ὁ πέμπτος, ἐν
 ᾧ οἱ δύο, Ματθαῖος Λουκᾶς· ὁ ἕκτος, ἐν ᾧ
 οἱ δύο, Ματθαῖος Μάρκος· ὁ ἑβδόμος, ἐν
 ᾧ οἱ δύο, Ματθαῖος Ἰωάννης· ὁ ὀγδοος
 ἐν ᾧ οἱ δύο, Λουκᾶς Μάρκος· ὁ ἑνάτος,
 ἐν ᾧ οἱ δύο, Λουκᾶς Ἰωάννης· ὁ δέκατος,
 ἐν ᾧ ἕκαστος αὐτῶν περί τινων¹⁾ ἰδίως
 ἀνέγραψεν. αὕτη μὲν οὖν ἡ τῶν ὑποτετα-
 γμένων κανόνων ὑπόθεσις, ἡ δὲ σαφὴς αὐ-
 τῶν διήγησις ἐστίν²⁾ ἥδε. ἐφ' ἑκάστῳ τῶν
 τεσσάρων εὐαγγελίων ἀριθμὸς τις πρόκει-
 ται, κατὰ μέρος ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ πρῶ-
 του, εἴτα δευτέρου καὶ τρίτου, καὶ καθεξῆς
 προΐων δι' ὅλου μέχρι τοῦ τέλους τῶν βι-
 βλίων³⁾· κατ' ἕκαστον δὲ ἀριθμὸν ὑποση-
 μείωσις πρόκειται διὰ κινναβάρεως, δηλοῦσα
 ἐν ποίῳ τῶν δέκα κανόνων κείμενος ὁ ἀρι-
 θμὸς τυγχάνει. οἷον εἰ μὲν α, δῆλον ὡς
 ἐν τῷ πρώτῳ· εἰ δὲ β', ἐν τῷ δευτέρῳ·
 καὶ οὕτως⁴⁾ μέχρι τῶν δέκα. εἰ οὖν ἀνα-

¹⁾ Alii περὶ τίνων ἕκαστος αὐτῶν

²⁾ Cod. Tisch. ἐστίν omittit.

³⁾ Alii τοῦ βιβλίου

⁴⁾ Alii οὕτω καθεξῆς

πτύξας ἐν τι τῶν τεσσάρων εὐαγγελίων
ὁποιονδήποτε βουληθείης ἐπιστῆσαι¹⁾ τινι
ὧ βούλει κεφαλαίῳ, καὶ γινῶναι τίνες τὰ
παραπλήσια εἰρήκασιν, καὶ τοὺς οἰκείους
ἐν ἐκάστω²⁾ τόπους εὑρεῖν, ἐν οἷς κατὰ
τῶν αὐτῶν ἠνέχθησαν, ἧς ἐπέχεις περικο-
πῆς ἀναλαβὼν τὸν προκείμενον ἀριθμόν,
ἐπιζητήσας τε αὐτὸν ἔνδον ἐν τῷ κανόνι ὃν
ἡ διὰ τοῦ κινναβάρεως ὑποσημείωσις ὑπα-
βέβληκεν, εἴσῃ μὲν εὐθὺς ἐκ τῶν ἐπὶ με-
τώπου τοῦ κανόνος προγραφῶν ὅπόσοι τε³⁾
καὶ τίνες περὶ οὗ ζητεῖς⁴⁾ εἰρήκασιν· ἐπι-
στήσας δὲ καὶ τοῖς τῶν λοιπῶν εὐαγγελίων
ἀριθμοῖς τοῖς ἐν τῷ κανόνι ὧ ἐπέχεις ἀριθμῷ
παρακειμένοις, ἐπιζητήσας τε αὐτοὺς ἔνδον
ἐν τοῖς οἰκείοις ἐκάστου εὐαγγελίου τόποις,
τὰ παραπλήσια λέγοντας αὐτούς⁵⁾ εὐρή-
σεις⁶⁾.

1) Alii ἐπιστῆναι

2) Cod. Tisch. οἰκείους ἐκάστου

3) Alii τε omittunt.

4) Alii τίνες τὰ παραπλήσια εἰρήκασιν

5) Alii omittunt αὐτούς.

6) Codd. addunt ἔρρωσο ἐν κυρίῳ.

CANON I, IN QUO
QUATTUOR

Mt	Mc	Lc	Ioh	Mt	Mc	Lc	Ioh
8	2	7	10	276	158	74	98
11	4	10	6	280	162	269	122
11	4	10	12	284	165	266	55
11	4	10	14	284	165	266	63
11	4	10	28	284	165	266	65
14	5	13	15	284	165	266	67
23	27	17	46	289	170	275	126
23	27	34	46	291	172	279	156
23	27	45	46	294	175	281	161
70	20	37	38	295	176	282	42
87	139	250	141	295	176	282	57
87	139	250	146	300	181	285	79
98	96	116	40	300	181	285	158
98	96	116	111	302	183	287	160
98	96	116	120	304	184	289	170
98	96	116	129	306	187	290	162
98	96	116	131	306	187	290	174
98	96	116	144	310	191	297	69
133	37	77	109	313	194	294	172
141	50	19	59	314	195	291	166
142	51	21	35	314	195	291	168
147	64	93	49	315	196	292	175
166	82	94	17	318	199	300	176
166	82	94	74	320	200	302	178
209	119	234	100	320	200	302	180
211	121	238	21	325	204	310	184
220	122	239	77	326	205	311	188
220	129	242	85	326	205	313	194
220	129	261	88	328	206	314	196
244	139	250	141	331	209	315	197
244	139	250	146	332	210	318	197
274	156	260	20	334	212	321	201
274	156	260	48	335	214	324	199
274	156	260	96	336	215	317	198
				336	215	319	198
				343	223	329	204

Mt	Mc	Lc	Ioh
348	227	332	206
349	228	333	208
352	234	336	209
352	234	336	244

CANON II, IN QUO
TRES

Mt	Mc	Lc
45	6	45
21	40	32
34	402	485
32	39	79
32	39	433
50	44	56
62	43	4
62	43	24
63	48	33
67	45	26
69	47	83
74	24	38
72	22	39
72	22	486
73	23	40
74	49	85
76	52	469
79	29	86
80	30	44
82	53	87
82	53	440
83	54	87
83	54	442
85	55	88
85	55	444
88	444	448
88	444	254
92	40	80

Mt	Mc	Lc
94	86	97
94	86	446
403	4	70
444	24	44
446	25	42
446	25	465
446	25	477
424	32	427
422	33	429
423	34	447
430	35	82
434	36	76
435	38	78
437	44	467
443	57	90
444	59	42
449	66	35
449	66	43
453	69	36
464	79	444
468	83	95
468	83	206
470	85	96
472	87	98
474	94	99
476	93	404
478	95	402
478	95	247
479	99	497
490	405	495
492	406	246
493	407	424
493	407	248
494	408	452
494	408	249
495	409	220

Mt	Mc	Lc	Mt	Mc	Lc
498	440	224	346	497	293
499	444	473	347	498	295
204	442	222	322	202	309
203	444	270	338	248	322
205	446	224	339	219	325
206	447	232	340	220	327
208	448	233	342	222	323
247	427	240	344	224	328
249	428	244	346	225	330
223	430	243	353	232	337
225	434	245	354	233	338
226	433	244	CANON III, IN QUO TRES		
229	435	437			
229	435	246	Mt	Lc	Ioh
242	437	237	4	44	4
242	437	248	4	44	3
243	438	249	4	44	5
248	443	209	7	6	2
248	443	253	7	6	25
249	444	254	59	63	446
254	446	255	64	65	37
253	448	204	90	58	448
258	450	257	90	58	439
259	451	258	97	244	405
264	455	456	444	449	30
269	454	228	444	449	444
274	42	230	444	449	448
278	460	263	442	449	8
284	463	268	442	449	44
285	466	265	442	449	61
285	466	267	442	449	76
296	477	280	442	449	87
296	477	284	442	449	90
304	482	286	442	449	442
308	489	305	442	449	454
312	493	299	446	92	47

CANON III, IN
QUO TRES

Mt	Mc	Ioh
48	8	26
447	26	93
447	26	95
450	67	54
464	77	23
464	77	53
204	445	94
204	445	435
246	425	428
246	425	433
246	425	437
246	425	450
277	459	98
279	464	72
279	464	424
287	468	452
293	474	407
297	478	70
299	480	403
307	488	464
324	204	492
323	203	483
329	207	485
329	207	487
333	244	203

CANON V, IN
QUO DUO

Mt	Lc
3	2
40	8
42	44
46	46
25	46

Mt	Lc	Mt	Lc
27	48	440	448
28	47	449	426
30	49	425	62
34	494	427	428
36	462	428	432
38	53	429	430
40	52	432	84
44	55	434	420
43	423	438	468
46	453	456	57
47	434	458	226
48	494	462	464
49	450	475	200
54	59	482	487
53	425	482	489
54	54	483	498
55	470	487	499
57	64	497	272
58	60	243	235
60	474	224	484
64	64	228	439
65	472	234	476
66	66	234	245
68	405	232	442
78	408	234	436
84	444	236	435
86	409	237	438
93	445	238	440
95	460	240	444
96	482	244	475
96	484	255	202
402	69	256	205
404	74	257	213
405	493	264	207
407	73	262	212
408	445	265	457

CANON X, IN QUO
MATTH. PROPRIE.

2	84	167	230
4	89	171	233
6	94	177	236
13	99	181	239
24	101	184	245
26	106	186	268
29	109	188	273
33	113	191	283
35	115	196	303
37	118	200	319
39	124	210	324
42	126	212	327
45	136	218	345
52	140	222	351
56	151	227	355
75	155		

CANON X, IN QUO
MARC. PROPRIE.

19	62	90	123
31	70	92	132
43	74	94	186
46	81	101	213
58	88	104	

CANON XI, IN QUO
LUC. PROPRIE.

1	22	68	113
3	29	72	117
5	34	75	122
9	50	104	124
18	51	106	131
20	67	107	143

119	188	236	298
151	190	252	301
154	192	256	304
159	196	259	306
163	201	264	308
164	203	271	316
166	208	273	320
174	210	276	326
176	214	278	331
178	223	283	334
180	225	288	339
183	227	296	342

CANON X, IN QUO
IOH. PROPRIE.

4	54	97	140	189
7	56	99	143	191
9	58	102	145	193
11	60	104	147	195
13	62	106	149	200
16	64	108	151	202
18	66	110	153	205
22	68	112	155	207
24	71	115	157	210
27	73	117	159	212
29	75	119	163	214
31	78	123	165	216
33	80	125	167	218
36	81	127	169	220
39	84	130	171	224
41	86	132	173	226
43	89	134	177	228
45	92	136	179	230
50	94	138	181	232
52				

ΚΑΤΑ ΜΑΘΘΑΙΟΝ.

I.

Christi genealogia, nuntiatio, ortus.

1 ^{1,3} Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ
υἱοῦ Δαυεὶδ υἱοῦ Ἀβραάμ. 2 Ἀβραάμ ἐγέν-
νησεν τὸν Ἰσαάκ, Ἰσαάκ δὲ ἐγέννησεν τὸν
Ἰακώβ, Ἰακώβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰούδαν
καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, 3 Ἰούδας δὲ
ἐγέννησεν τὸν Φαρέσ καὶ τὸν Ζαρὰ ἐκ τῆς
Θάμαρ, Φαρέσ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἑσρώμ,
Ἑσρώμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀράμ, 4 Ἀράμ
δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμιναδάβ, Ἀμιναδάβ δὲ
ἐγέννησεν τὸν Ναασσών, Ναασσών δὲ ἐγέν-
νησεν τὸν Καλμών, 5 Καλμών δὲ ἐγέννησεν
τὸν Βοὲς ἐκ τῆς Ῥαχάβ, Βοὲς δὲ ἐγέννησεν
τὸν Ἰωβὴδ ἐκ τῆς Ῥούθ, Ἰωβὴδ δὲ ἐγέννησεν
τὸν Ἰεσσαί, 6 Ἰεσσαί δὲ ἐγέννησεν τὸν Δαυεὶδ
τὸν βασιλέα. Δαυεὶδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Κολο-
μῶνα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου, 7 Κολομών δὲ ἐγέν-
νησεν τὸν Ῥοβοάμ, Ῥοβοάμ δὲ ἐγέννησεν τὸν
Ἀβιά, Ἀβιά δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀσάφ, 8 Ἀσάφ
δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσαφάτ, Ἰωσαφάτ δὲ
ἐγέννησεν τὸν Ἰωράμ, Ἰωράμ δὲ ἐγέννησεν

* Ὡς το κατὰ ματθαῖον ἅγιον (ῥ^c om) ευαγγελιον.

I. 1. δαβιδ 5. βοϋζ | ωβηδ 6. δαβιδ | δαβιδ δε ο βα-
σιλευς | σολομωντα 7. τον ασα 8. ασα | οζιαν

I. 1 ss. Lc 3, 23—38. 2—6 1 Chr 2, 1—15. 3—6
Ruth 4, 18 ss. 3 Gen 38, 16 ss. 5 Jos 2, 1. Ruth
4, 13. 6 2 Sam 12, 24. 7—12 1 Chr 3, 10 ss.

τὸν Ὁζεΐαν, 9 Ὁζεΐας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωάθαμ, Ἰωάθαμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀχαζ, Ἀχαζ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἑζεκίαν, 10 Ἑζεκίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Μανασσῆ, Μανασσῆς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμώσ, Ἀμώσ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσειάν, 11 Ἰωσειας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος. 12 μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶνος Ἰεχονίας ἐγέννησεν τὸν Καλαθιήλ, Καλαθιήλ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ζοροβάβελ, 13 Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀβιούδ, Ἀβιούδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἑλιακεῖμ, Ἑλιακεῖμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀζώρ, 14 Ἀζώρ δὲ ἐγέννησεν τὸν Καδώκ, Καδώκ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀχείμ, Ἀχείμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἑλιούδ, 15 Ἑλιούδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἑλεάζαρ, Ἑλεάζαρ δὲ ἐγέννησεν τὸν Μαθθάν, Μαθθάν δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰακώβ, 16 Ἰακώβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσήφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Χριστός. 17 ^{2,10} Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως Δαυεὶδ γενεαὶ δεκατέσσαρες, καὶ ἀπὸ Δαυεὶδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος γενεαὶ δεκατέσσαρες, καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τοῦ Χριστοῦ γενεαὶ δεκατέσσαρες. 18 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γένεσις οὕτως ἦν. ^{3,5} μνηστευθείσης τῆς μητρὸς αὐτοῦ

9. οζίας 10. τον αμων· αμων δε | ιωσιαν 11. ιωσιασ
15. ματθαν bis 17. δαβιδ bis 18. η γεννησις | μνηστευ-
θεισης γαρ

Μαρίασ τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ πνεύματος ἁγίου. **19** ^{4,10} Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν καὶ μὴ θέλων αὐτὴν δειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν. **20** ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ λέγων· Ἰωσήφ υἱὸς Δαυεὶδ, μὴ φοβηθῇς παραλαβεῖν Μαριάμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ πνεύματος ἁγίου. **21** τέξεται δὲ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. **22** τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· **23** ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσιν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἑμμανουήλ, ὅ ἐστιν μεθερμηνευόμενον μεθ' ἡμῶν ὁ θεός. **24** ἐγερθεὶς δὲ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος κυρίου, καὶ παρέλαβεν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. **25** καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν ἕως οὗ ἔτεκεν υἱόν, καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

II.

Magi ex oriente. Fuga in Aegyptum. Caedes
Bethlehemitica. Reditus ex Aegypto.

1 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ

19. παραδειγματίσαι 20. δαβιδ 22. υπο του κυριου
24. διεγερθεις δε ο ιωσηφ 25. ετεκε τον υιον αυτης
τον πρωτοτοκον

21 Lc 2, 21. 23 Es 7, 14. 25 Lc 2, 7. 21.

τῆς Ἰουδαίας ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασι-
λέως, ἰδοὺ μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο
εἰς Ἱεροσόλυμα **2** λέγοντες· ποῦ ἐστὶν ὁ
τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἶδομεν γὰρ
αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἤλθομεν
προσκυνῆσαι αὐτῷ. **3** ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς
Ἡρώδης ἐταράχθη, καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα
μετ' αὐτοῦ, **4** καὶ συναγαγὼν πάντα τοὺς
ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ ἐπυν-
θάνετο παρ' αὐτῶν ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται.
5 ^{5,7} οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ· ἐν Βηθλεέμ τῆς
Ιουδαίας· οὕτως γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προ-
φήτου· **6** καὶ σὺ Βηθλεέμ, γῆ Ἰούδα, οὐδα-
μῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα· ἐκ
σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος, ὅστις ποι-
μανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ. **7** ^{6,10} τότε
Ἡρώδης λάθρα καλέσας τοὺς μάγους ἠκρί-
βωσεν παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου
ἀστέρος, **8** καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλεέμ
εἶπεν· πορευθέντες ἐξετάσατε ἀκριβῶς περὶ
τοῦ παιδίου· ἐπὰν δὲ εὕρητε, ἀπαγγείλατέ
μοι, ὅπως καὶ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ.
9 οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ βασιλέως ἐπορεύθη-
σαν· καὶ ἰδοὺ ὁ ἀστήρ, ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνα-
τολῇ, προῆγεν αὐτοὺς ἕως ἐλθὼν ἐστάθη
ἐπάνω οὗ ᾧ ἦν τὸ παιδίον. **10** ἰδόντες δὲ τὸν
ἀστέρα ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα.

II. 3. ηρωδης ο βασιλ. 5. ειπον 8. ακριβως εξε-
τασατε 9. εστη

11 καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν εἶδον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ, καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν. 12 καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ ἀνακάμωσαι πρὸς Ἡρώδην, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.

13 Ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν, ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ λέγων· ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἵσθι ἐκεῖ ἕως ἂν εἴπω σοι· μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον τοῦ ἀπολέσαι αὐτό. 14 ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβεν τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτός, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον, 15 καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου.

16 Τότε Ἡρώδης ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων, ἐθυμώθη λίαν, καὶ ἀποστείλας ἀνεῖλεν πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρίβωσεν παρὰ τῶν μάγων. 17 τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος·

---

11. εἶδον: εὗρον 15. ὑπο τοῦ κυρίου 17. δια: υπο

---

11 (Es 60, 6.) 15 Hos 11, 1.

18 φωνὴ ἐν Ῥαμὰ ἠκούσθη, κλαυθμὸς καὶ ὄδυρμος πολὺς, Ῥαχήλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ οὐκ ἤθελεν παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσίν.

19 Ἐλευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου, ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ 20 λέγων· ἐγερθεῖς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραὴλ· τεθνήκασιν γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου. 21 ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβεν τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς γῆν Ἰσραὴλ. 22 ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἡρώδου, ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ κατ' ὄναρ ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας. 23 καὶ ἐλθὼν κατώκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέθ· ὅπως πληρωθῇ τὸ ρηθὲν διὰ τῶν προφητῶν ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

III.

Iohannes baptista in deserto. Iesus a Iohanne baptizatur.

1 ^{7,3} Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις παραγίνεται Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς κηρύσσων ἐν

18. κλαυθμος: θρηνηνος και κλαυθμ. 19. κατ οναρ φαίνεται 21. ηλθεν 22. βασιλ. επι της | ηρωδ. του πατρ. αυτ. 23. ναζαρετ

18 Ier 31, 15. 20 (Ex 4, 19.) 23 (Es 11, 1.)
III. 1—12 Lc 3, 1—18. Mc 1, 1—8. Io 1, 6 ss.

τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας, 2 λέγων· μετα-
νοεῖτε· ἤγγικεν γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
3 ^{8,1} οὗτος γὰρ ἐστὶν ὁ ῥηθεὶς διὰ Ἑσαΐου
τοῦ προφήτου λέγοντος· φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ
ἐρήμῳ· ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου, εὐθείας
ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. 4 ^{9,6} αὐτὸς δὲ
ὁ Ἰωάννης εἶχεν τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν
καμήλου καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν
ὄσφυν αὐτοῦ· ἡ δὲ τροφή ἦν αὐτοῦ ἀκρίδες
καὶ μέλι ἄγριον. 5 τότε ἐξεπορεύετο πρὸς
αὐτὸν Ἱεροσόλυμα καὶ πᾶσα ἡ Ἰουδαία καὶ
πᾶσα ἡ περίχωρος τοῦ Ἰορδάνου, 6 καὶ
ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ'
αὐτοῦ ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.
7 ^{10,5} ἰδὼν δὲ πολλοὺς τῶν Φαρισαίων καὶ
Σαδδουκαίων ἐρχομένους ἐπὶ τὸ βάπτισμα
εἶπεν αὐτοῖς· γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέ-
δειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς;
8 ποιήσατε οὖν καρπὸν ἄξιον τῆς μετανοίας,
9 καὶ μὴ δόξητε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· πατέρα
ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύνα-
ται ὁ θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα
τῷ Ἀβραάμ. 10 ἤδη δὲ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν
ρίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον
μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς
πῦρ βάλλεται. 11 ^{11,1} ἐγὼ μὲν ὑμᾶς βαπτίζω

III. 2. καὶ λεγων 3. δια: υπο 4. τὴν αὐτοῦ: αὐτ.
τὴν 6. οὐ ποταμῷ 7. ἐπὶ τὸ βαπτ. αὐτοῦ 8. καρ-
πους αξιοῦς 10. ἡδη δε καὶ 11. βαπτίζω υμᾶς

ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν· ὁ δὲ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἰσχυρότερός μου ἐστίν, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς τὰ ὑποδήματα βαστάσαι· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ πυρὶ. 12 ^{12,5} οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἄλωνα αὐτοῦ, καὶ συνάξει τὸν σῖτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστω.

13 ^{13,10} Τότε παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην τοῦ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. 14 ὁ δὲ διεκώλυεν αὐτὸν λέγων· ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς μέ; 15 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτόν· ἄφες ἄρτι· οὕτως γὰρ πρέπον ἐστὶν ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην. τότε ἀφίησιν αὐτόν. 16 ^{14,1} βαπτισθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εὐθὺς ἀνέβη ἀπὸ τοῦ ὕδατος· καὶ ἰδοὺ ἀνεώχθησαν οἱ οὐρανοί, καὶ εἶδεν πνεῦμα θεοῦ καταβαῖνον ὥσερ περιστερὰν, ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν. 17 καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ηὐδόκησα.

IV.

Temptatur ter a diabolo. Nazaretho Capharnaumum migrat. Vocat duo piscatorum paria. Peragrat Galilaeam.

1 ^{15,2} Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀνήχθη εἰς τὴν

14. ο δε: add ιωαννησ 16. βαπτ. δε: και βαπτ. | ανεβη ευθυς 16. ανεωχθησαν: add αυτω | το πνευμα του θεου | και ερχομενον 17. ευδοκησα

13 Mc 1, 9—11. Lc 3, 21 s. 17 (Ps 2, 7. Es 42, 1.)
IV. 1—11 Lc 4, 1—13. Mc 1, 12 s.

ἔρημον ὑπὸ τοῦ πνεύματος, πειρασθῆναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου. 2 ^{16,5} καὶ νηστεύσας ἡμέρας τεσσεράκοντα καὶ τεσσεράκοντα νύκτας, ὕστερον ἐπείνασεν. 3 καὶ προσελθὼν ὁ πειράζων εἶπεν αὐτῷ· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, εἰπὲ ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι γένωνται. 4 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· γέγραπται· οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος θεοῦ. 5 τότε παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ, 6 καὶ λέγει αὐτῷ· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, βάλε σεαυτὸν κάτω· γέγραπται γὰρ ὅτι τοῖς ἁγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ καὶ ἐπὶ χειρῶν ἁροῦσίν σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. 7 ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· πάλιν γέγραπται· οὐκ ἐκπειράσεις κύριον τὸν θεόν σου. 8 πάλιν παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν λίαν καὶ δείκνυσιν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν, 9 καὶ εἶπεν αὐτῷ· ταῦτά σοι πάντα δώσω, ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃς μοι. 10 τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὕπαγε σατανᾶ· γέγραπται γάρ· κύριον τὸν θεόν σου προσκυνήσεις καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις. 11 ^{17,6} τότε ἀφίησιν αὐτὸν

IV. 2. τεσσαρακοντα bis | και νυκτας τεσσαραχ.
 3. προσελθων αυτω ο πειραζ. ειπεν· 4. ο ανθρ.:
 om ο 5. ιστησιν 9. ειπεν: λεγει | ταυτα παντα σοι

ὁ διάβολος, καὶ ἰδοὺ ἄγγελοι προσῆλθον καὶ διηκόνουν αὐτῷ.

12 ^{18,4} Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν. **13** ^{19,7} καὶ καταλιπὼν τὴν Ναζαρά ἐλθὼν κατώκησεν εἰς Καφαρναούμ τὴν παραθαλασσίαν ἐν ὁρίοις Ζαβουλὼν καὶ Νεφθαλείμ, **14** ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος· **15** γῆ Ζαβουλὼν καὶ γῆ Νεφθαλείμ, ὁδὸν θαλάσσης, πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν, **16** ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει φῶς εἶδεν μέγα, καὶ τοῖς καθημένοις ἐν χώρα καὶ σκιᾷ θανάτου φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς. **17** ^{20,6} Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρύσσειν καὶ λέγειν· μετανοεῖτε· ἤγγικεν γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

18 Περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδεν δύο ἀδελφούς, Cίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν γὰρ ἀλειῖς. **19** ^{21,2} καὶ λέγει αὐτοῖς· δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλειῖς ἀνθρώπων. **20** οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ. **21** ^{22,6} Καὶ προβάς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν

12. ακουσ. δε: add ο ιησους 15. ναζαρετ | καπερναουμ. 16. ειδε φως μεγα 18. περιπατ. δε ο ιησους | αλειεις 19. αλειεις

12 ss, Mc 1, 14 s. **13** Lc 4, 31. **15** Es 9, 1 s. **17** 3, 2. **18—22** Mc 1, 16—20. Lc 5, 1—11. Io 1, 35—45.

ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν· καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. **22** οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν ἠκολούθησαν αὐτῷ.

23 ^{23,1} Καὶ περιῆγεν ἐν ὅλῃ τῇ Γαλιλαίᾳ, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ. **24** καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοή αὐτοῦ εἰς ὅλην τὴν Συρίαν· καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντα τοὺς κακῶς ἔχοντας ποικίλαις νόσοις καὶ βασάνοις συνεχομένους καὶ δαιμονιζομένους καὶ σεληνιαζομένους καὶ παραλυτικούς, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς. **25** καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ Δεκαπόλεως καὶ Ἱεροσολύμων καὶ Ἰουδαίας καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

V.

In monte orationem habet. Christianorum beatitudines. Discipuli sal terrae et lumen mundi. Legis divinae vera ratio. De homicidio, reconciliatione, adulterio, divortio, iureiurando, talione, amore mutuo.

1 ^{24,10} Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· καὶ καθίσαντος αὐτοῦ προσῆλθαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. **2** ^{25,5} καὶ

23. εν ολ. τη γαλιλαια: ολην την γαλιλαιαν ο ιησους
V. 1. προσηλθον

23 Mc 1, 39. Lc 4, 44. **24** Mc 1, 28. **25** Mc 3, 7 s.
Lc 6, 17, 18

V. 1 ss. Lc 6, 17 ss.

ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ ἐδίδασκεν αὐτοὺς λέγων· **3** μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. **4** ^{26,10} μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσιν τὴν γῆν. **5** ^{27,5} μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται. **6** ^{28,5} μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται. **7** ^{29,10} μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται. **8** μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν θεὸν ὄψονται. **9** μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι υἱοὶ θεοῦ κληθήσονται. **10** μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. **11** ^{30,5} μακάριοί ἐστε ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξουσιν καὶ εἴπωσιν πᾶν πονηρὸν καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ. **12** χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς· οὕτως γὰρ ἐδίωξαν τοὺς προφήτας τοὺς πρὸ ὑμῶν. **13** ^{31,2} Ὑμεῖς ἐστὲ τὸ ἄλλα τῆς γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἄλλα μῶρανθῃ, ἐν τίνι ἀλισθήσεται; εἰς οὐδὲν ἰσχύει ἔτι εἰ μὴ βληθὲν ἔξω καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. **14** ^{32,2} Ὑμεῖς ἐστὲ τὸ φῶς τοῦ κόσμου. οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη· **15** οὐδὲ

4 et 5. μακαρ. οι πενθ. etc ante μακαρ. οι πραεις etc pon 9. οτι: add αυτοι 11. διωξωσι | πονηρον: add ρημα 13. αλας bis | βληθηναι εξω και καταπατ.

3—6 Lc 6, 20 s. **11—12** Lc 6, 22 s. **13** Lc 14, 34 s. Mc 9, 50. **15** Lc 11, 55. 8, 16. Mc 4, 21.

καίουσιν λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσιν τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. **16** οὕτως λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσιν τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. **17** ^{33, 10} Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφήτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι ἀλλὰ πληρῶσαι. **18** ^{34, 5} Ἄμην γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἐν ἡμῖα κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται. **19** ^{35, 10} ὃς ἐάν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτως τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. **20** λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι ἐάν μὴ περισσεύσῃ ὑμῶν ἡ δικαιοσύνη πλεῖον τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. **21** Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις· οὐ φονεύσεις· ὃς δ' ἂν φονεύσῃ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει. **22** ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει· ὃς δ' ἂν εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ῥαχά, ἔνοχος ἔσται τῷ συνεδρίῳ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ μωρέ, ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. **23** ἐάν οὖν προσφέρῃς

20. η δικαιοσυνη υμων 22. οργιζομ. τω αδελφω
αυτου: add ειχη | ραχα

τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάκει
 μνησθῆς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ σοῦ,
 24 ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ
 θυσιαστηρίου καὶ ὕπαγε πρῶτον διαλλάγηθι
 τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ τότε ἐλθὼν πρόσφερε τὸ
 δῶρόν σου. 25 ^{36,5} ἴσθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ
 σου ταχὺ ἕως ὅτου εἶ μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ·
 μήποτε σε παραδῷ ὁ ἀντίδικος τῷ κριτῇ
 καὶ ὁ κριτὴς τῷ ὑπηρέτῃ, καὶ εἰς φυλακὴν
 βληθήσῃ. 26 ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς
 ἐκεῖθεν ἕως ἂν ἀποδῷς τὸν ἔσχατον κοδράν-
 την. 27 ^{36,10} Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη· οὐ μοι-
 χεύσεις. 28 ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ
 βλέπων γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι ἤδη
 ἐμοίχευσεν αὐτήν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. 29 εἰ
 δὲ ὁ ὀφθαλμός σου ὁ δεξιὸς σκανδαλίζει σε,
 ἔξελε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γάρ
 σοι ἵνα ἀπόληται ἓν τῶν μελῶν σου καὶ μὴ
 ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν. 30 καὶ
 εἰ ἡ δεξιὰ σου χεὶρ σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον
 αὐτήν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γάρ σοι
 ἵνα ἀπόληται ἓν τῶν μελῶν σου καὶ μὴ ὅλον
 τὸ σῶμά σου εἰς γέενναν ἀπέλθῃ. 31 Ἐρρέθη
 δέ· ὅς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, δότω

25. εἰ ἐν τῇ οδ. μετ' αὐτοῦ | ὁ κριτὴς: add σε παραδῷ
 27. ἐρρέθη: add τοῖς ἀρχαίοις 28. ἐπιθυμῆσαι: add
 αὐτῇς 30. εἰς γε. ἀπελθῇ: βληθῇ εἰς γέενν. 31. ἐρρ.
 δε ὅτι ος

αὐτῇ ἀποστάσιον. **32** ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι
 πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ παρεκτὸς
 λόγου πορνείας, ποιεῖ αὐτὴν μοιχευθῆναι, καὶ
 ὅς ἐάν ἀπολελυμένην γαμήσῃ, μοιχᾶται.
33 Πάλιν ἤκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις·
 οὐκ ἐπιорκήσεις, ἀποδώσεις δὲ τῷ κυρίῳ
 τοὺς ὅρκους σου. **34** ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν
 μὴ ὁμόσαι ὅλως· μήτε ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅτι
 θρόνος ἐστὶν τοῦ θεοῦ· **35** μήτε ἐν τῇ
 γῇ, ὅτι ὑποπόδιόν ἐστιν τῶν ποδῶν αὐτοῦ·
 μήτε εἰς Ἱεροσόλυμα, ὅτι πόλις ἐστὶν τοῦ
 μεγάλου βασιλέως· **36** μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ
 σου ὁμόσης, ὅτι οὐ δύνασαι μίαν τρίχα λευ-
 κὴν ποιῆσαι ἢ μέλαιναν. **37** ἔστω δὲ ὁ λόγος
 ὑμῶν ναὶ ναί, οὐ οὐ· τὸ δὲ περισσὸν τούτων
 ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστίν. **38** Ἐκούσατε ὅτι
 ἐρρέθη· ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα
 ἀντὶ ὀδόντος. **39** ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ἀν-
 τιστῆναι τῷ πονηρῷ· ^{38,5} ἀλλ' ὅστις σε ῥαπίζει
 εἰς τὴν δεξιὰν σιαγὸνα, στρέψον αὐτῷ καὶ
 τὴν ἄλλην· **40** καὶ τῷ θέλοντί σοι κριθῆναι
 καὶ τὸν χιτῶνά σου λαβεῖν, ἄφες αὐτῷ καὶ τὸ
 ἱμάτιον· **41** ^{39,10} καὶ ὅστις σε ἀγγαρεύσει
 μίλιον ἓν, ὕπαγε μετ' αὐτοῦ δύο. **42** τῷ
 αἰτοῦντί σε δόσ, καὶ τὸν θέλοντα ἀπὸ σοῦ

32. πας ο απολ.: ος αν απολυση | μοιχασθαι 36. μιαν
 τρι. λευ. η μελαι. ποιησαι 39. ραπισει επι την δεξ.
 σου σιαγ. 42. δοσ: διδου

32 19, 9. Mc 10, 11 s. Lc 16, 18. **33** Lev 19, 12.
 Deut 23, 21. **37** Iac 5, 12. **38** Ex 21, 24. **39** Lc
 6, 29. **42** Lc 6, 30.

δανίσασθαι μὴ ἀποστραφῆς. 43 ^{40,5} Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη· ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου. 44 ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν διωκόντων ὑμᾶς. 45 ὅπως γένησθε υἱοὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς, ὅτι τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους. 46 ^{41,5} ἐὰν γὰρ ἀγαπήσητε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, τίνα μισθὸν ἔχετε; οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν; 47 καὶ ἐὰν ἀσπάσῃσθε τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν μόνον, τί περισσὸν ποιεῖτε; οὐχὶ καὶ οἱ ἐθνικοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν; 48 ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι ὡς ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τέλειός ἐστιν.

VI.

Pergit in oratione montana. De erogatione stipis, de precatatione. Oratio dominica. De ieiunio, de divitiis veris vanisque curis.

1 ^{42,10} Προσέχετε δὲ τὴν δικαιοσύνην ὑμῶν μὴ ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς· εἰ δὲ μήγε, μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν τῷ ἐν οὐρανοῖς. 2 ὅταν οὖν ποιῇς ἐλεημοσύνην, μὴ σαλπίσῃς ἔμπροσθέν σου, ὥσπερ οἱ ὑπο-

42. δανεισασθαι 44. τ. ἐχθροὺς ὑμῶν: add εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς, καλῶς ποιεῖτε τοὺς μισούντας ὑμᾶς, καὶ προσευχ. ὑπ. τῶν ἐπηρεάζοντων ὑμᾶς καὶ διωκ. ὑμ. 47. ἐθνικοὶ: τελῶναι | τὸ αὐτό: οὕτω 48. ὡς: ὥσπερ | οὐράνιος: ἐν τοῖς οὐρανοῖς

VI. 1. δε pri: om | δικαιοσύνην: ἐλεημοσύνην | ἐν τοῖς οὐρανοῖς

43 Lev 19, 18. 44 Lc 6, 27 s. 45 ss. Lc 6, 32 ss. 48 Deut 18, 15.

κριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς ρύμαις, ὅπως δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν. **3** σοῦ δὲ ποιοῦντος ἐλεημοσύνην μὴ γνῶτω ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ σου, **4** ὅπως ἡ σοῦ ἐλεημοσύνη ἢ ἐν τῷ κρυπτῷ, καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι. **5** καὶ ὅταν προσεύχησθε, οὐκ ἔσεσθε ὡς οἱ ὑποκριταί· ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γωνίαις τῶν πλατειῶν ἑστῶτες προσεύχασθαι, ὅπως φανῶσιν τοῖς ἀνθρώποις. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν. **6** σὺ δὲ ὅταν προσεύχη, εἰσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σου καὶ κλείσας τὴν θύραν σου πρόσευξαι τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ, καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι. **7** ^{43,5} Προσευχόμενοι δὲ μὴ βατταλογήσητε ὥσπερ οἱ ἐθνικοί· δοκοῦσιν γὰρ ὅτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσακουσθήσονται. **8** μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε αὐτοῖς· οἶδεν γὰρ ὁ πατήρ ὑμῶν ὃν χρεῖαν ἔχετε πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἰτῆσαι αὐτόν. **9** οὕτως οὖν προσεύχεσθε ὑμεῖς· πατέρ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· **10** ἐλθάτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς· **11** τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον

4. ἡ σοῦ ἢ ἐλεημοσύνη | αὐτος ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερω 5. προσευχή, οὐκ ἐστὶ ὡσπερ | ὅπως: add ἂν | ὅτι ἀπέχουσι 6. ταμεῖον | ἀποδ. σοι: add ἐν τῷ φανερω 7. βατταλογήσητε 10. ἐλθῆτω | ἐπὶ τῆς γῆς

δὸς ἡμῖν σήμερον· **12** καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφήκαμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· **13** καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. **14** ^{44,6} Ἐὰν γὰρ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος· **15** ἐὰν δὲ μὴ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις, οὐδὲ ὁ πατήρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν. **16** ^{45,10} Ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὡς οἱ ὑποκριταὶ σκυθρωποί· ἀφανίζουσιν γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὅπως φανῶσιν τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν. **17** σὺ δὲ νηστεύων ἄλειψαί σου τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ πρόσωπόν σου νίψαι, **18** ὅπως μὴ φανῇς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων ἀλλὰ τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυφαίῳ, καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυφαίῳ ἀποδώσει σοι. **19** Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σῆς καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσιν καὶ κλέπτουσιν· **20** ^{46,5} θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σῆς οὔτε βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν οὐδὲ κλέπτουσιν. **21** ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρός σου,

12. ἀφιεμεν 13. πονηρου: add οτι σου εστιν η βασιλεια και η δυναμις και η δοξα εις τους αιωνας. αμην. 15. ανθρωποις: add τα παραπτωματα αυτων 16. ωσπερ οι | οτι απεχουσι 18. κρυφαιω bis: κρυπτω | αποδ. σοι: add εν τω φανερω 21. σου bis: υμων

ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδιά σου. **22** ^{47,5} Ὁ
 λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός. ἐὰν
 ᾖ ὁ ὀφθαλμός σου ἀπλοῦς, ὅλον τὸ σῶμά
 σου φωτεινὸν ἔσται. **23** ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός
 σου πονηρὸς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν
 ἔσται. εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος
 ἐστίν, τὸ σκότος πόσον. **24** ^{48,5} Οὐδεὶς
 δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τον
 ἓνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ ἐνὸς
 ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει.
 οὐ δύνασθε θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ.
25 ^{49,5} Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε
 τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε, μηδὲ τῷ σώματι
 ὑμῶν τί ἐνδύσθησθε. οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖόν
 ἐστίν τῆς τροφῆς καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύ-
 ματος; **26** ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ
 οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπεύρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν
 οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ πατὴρ
 ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά· οὐχ ὑμεῖς
 μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν; **27** τίς δὲ ἐξ ὑμῶν
 μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν
 αὐτοῦ πῆχυν ἓνα; **28** καὶ περὶ ἐνδύματος
 τί μεριμνᾶτε; καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ
 ἀγροῦ πῶς αὐξάνουσιν· οὐ κοπιῶσιν οὐδὲ
 νήθουσιν. **29** λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ Κολο-
 μῶν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο

22. εαν: add ουν | ᾖ: post απλους pon 24. μαμ-
 μῶνα 25. τι φαγητε: add και τι πιητε 28. αυξανει·
 ου κοπια ουδ. νηθει

22 s. Lc 11, 34—36. **24** Lc 16, 13. **25—33** Lc 12,
 22—31. **26** 10, 31.

ὥς ἐν τούτων. **30** εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ σήμερον ὄντα καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον ὁ θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσιν, οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι; **31** μὴ οὖν μεριμνήσητε λέγοντες· τί φάγωμεν ἢ τί πίωμεν ἢ τί περιβλώμεθα; **32** πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητοῦσιν· οἶδεν γὰρ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι χρήζετε τούτων ἀπάντων. **33** ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν. **34** μὴ οὖν μεριμνήσητε εἰς τὴν αὔριον· ἡ γὰρ αὔριον μεριμνήσει ἑαυτῆς. ἄρκετόν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς.

VII.

Oratio montana finitur. A iudicando et obtrudendo abstinendum. Precandum cum plena fiducia. Via salutis et perniciiei. Cavendum a falsis doctoribus. Sapientia audiendi.

1 ^{50,2} Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε. **2** ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε κριθήσεσθε, καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε μετρηθήσεται ὑμῖν. **3** ^{51,5} τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ κατανοεῖς; **4** ἢ πῶς ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ σου· ἄφες ἐκβάλλω τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ ἰδοὺ ἡ δοκὸς ἐν

32. ἐπιζητεῖ 33. τὴν βασιλείαν: add τοῦ θεοῦ
34. μερ. τα εαυτης

VII. 2. ἀντιμετρηθήσεται 4. ex: απο

τῷ ὀφθαλμῷ σου. 5 ὑποκριτά, ἔκβαλε
 πρῶτον ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου τὴν δοκόν,
 καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος ἐκ
 τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου. 6 ^{52,10} Μὴ
 δῶτε τὸ ἅγιον τοῖς κυσίν, μηδὲ βάλητε
 τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων,
 μήποτε καταπατήσουσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς
 ποσίν αὐτῶν καὶ στραφέντες ῥήξωσιν ὑμᾶς.
 7 ^{53,5} Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε,
 καὶ εὕρήσετε· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται
 ὑμῖν. 8 πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ
 ζητῶν εὕρισκει, καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσε-
 ται. 9 ἢ τίς ἐστὶν ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃν
 αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον, μὴ λίθον ἐπι-
 δώσῃ αὐτῷ; 10 ἢ καὶ ἰχθὺν αἰτήσῃ, μὴ
 ὄφιν ἐπιδῶσῃ αὐτῷ; 11 εἰ οὖν ὑμεῖς πονη-
 ροὶ ὄντες οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι
 τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ
 ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς δώσῃ ἀγαθὰ τοῖς
 αἰτοῦσιν αὐτόν. 12 ^{54,5} πάντα οὖν ὅσα ἐὰν
 θέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτως
 καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς· οὗτος γὰρ ἐστὶν
 ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται. 13 ^{55,5} εἰσέλθατε
 διὰ τῆς στενῆς πύλης· ὅτι πλατεῖα [ἡ πύλη]
 καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς
 τὴν ἀπώλειαν, καὶ πολλοὶ εἰσιν οἱ εἰς-
 ερχόμενοι δι' αὐτῆς. 14 ὅτι στενὴ [ἡ πύλη]

5. τὴν δοκ. ἐκ τ. οφθ. σου 6. καταπατησωσιν 9. ον
 εαν αιτηση 10. η και: και εαν | αιτηση 12. εαν: ον
 13. εισελθετε | [η πυλ.]: η πυλη 14. [η πυλ.]: η πυλη

καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωὴν, καὶ ὀλίγοι εἰσὶν οἱ εὐρίσκοντες αὐτήν. **15** ^{56,10} Προσέχετε ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασιν προβάτων, ἔσωθεν δέ εἰσιν λύκοι ἄρπαγες. **16** ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς. ^{57,5} μήτι συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σταφυλὰς ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα; **17** ^{58,5} οὕτως πᾶν δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖ, τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον καρποὺς πονηροὺς ποιεῖ. **18** οὐ δύναται δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς πονηροὺς ἐνεγκεῖν, οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρποὺς καλοὺς ἐνεγκεῖν. **19** πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. **20** ἄραγε ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς. **21** ^{59,3} Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι κύριε κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. **22** ^{60,5} πολλοὶ ἐροῦσίν μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· κύριε κύριε, οὐ τῷ σῷ ὀνόματι ἐπροφητεύσαμεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δαιμόνια ἐξεβάλομεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσαμεν; **23** καὶ τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς ὅτι οὐδέποτε ἔγνων ὑμᾶς, ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. **24** ^{61,5} Πᾶς οὖν ὅστις ἀκούει

15. προσεχ. δε 16. σταφυλην 18. ενεγκειν bis: ποιειν 21. τοις: om 22. προεφητευσαμεν

16—21 Lc 6, 43—46. 17 12, 55. 19 5, 10. 22 s. Lc 13, 25—27. 24—27 Lc 6, 47 ss.

μου τοὺς λόγους τούτους καὶ ποιεῖ αὐτοὺς ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ φρονίμῳ, ὅστις ὠκοδόμησεν αὐτοῦ τὴν οἰκίαν ἐπὶ τὴν πέτραν. **25** καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι καὶ προσέπεσαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἔπεσεν· τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν. **26** καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου τοὺς λόγους τούτους καὶ μὴ ποιῶν αὐτοὺς ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ, ὅστις ὠκοδόμησεν αὐτοῦ τὴν οἰκίαν ἐπὶ τὴν ἄμμον. **27** καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔπεσεν, καὶ ἦν ἡ πτῶσις αὐτῆς μεγάλη.

28 ^{62,2} Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους, ἐξεπλήρσοντο οἱ ὄχλοι ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. **29** ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς αὐτῶν.

VIII.

Sanat leprosum, paralyticum centurionis servum, socrum Petri allosque. Praecipit ipsum sectari volentibus. Sedat tempestatem. Sanat Gadarenos daemones.

1 ^{63,2} Καταβάντι δὲ αὐτῷ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί. **2** καὶ ἰδοὺ λεπρὸς προσελθὼν προσεκύνει αὐτῷ λέγων·

24. ὁμοιωθήσεται: ὁμοιωσῶ αὐτὸν | τὴν οἰκ. αὐτοῦ

25. προσέπεσον 26. τὴν οἰκ. αὐτοῦ 28. συνετέλεσεν

29. om αὐτῶν

VIII. 2. ἐλθὼν

28 Mc 4, 22. Lc 4, 32.

VIII. 1—4 Mc 1, 40—44. Lc 5, 12—14.

κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαι με καθαρίσαι.
3 καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἤψατο αὐτοῦ
λέγων· θέλω, καθαρίσθητι. καὶ εὐθέως
ἐκαθερίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα. **4** καὶ λέγει
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὥρα μηδενὶ εἶπῃς, ἀλλὰ
ὑπάγε σεαυτὸν δείξον τῷ ἱερεῖ καὶ προσ-
ένεγκον τὸ δῶρον ὃ προσέταξεν Μωϋσῆς,
εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

5 ^{64,3} Εἰσελθόντος δὲ αὐτοῦ εἰς Καφαρ-
ναούμ, προσῆλθεν αὐτῷ ἑκατοντάρχης παρα-
καλῶν αὐτὸν **6** καὶ λέγων· κύριε, ὁ παῖς
μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικός,
δεινῶς βασανιζόμενος. **7** λέγει αὐτῷ· ἐγὼ
ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν. **8** ἀποκριθεὶς δὲ
ὁ ἑκατοντάρχης ἔφη· κύριε, οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς
ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς· ἀλλὰ
μόνον εἰπὲ λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου.
9 καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν,
ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας, καὶ λέγω
τούτῳ· πορεύθητι, καὶ πορεύεται, καὶ ἄλλῳ·
ἔρχου, καὶ ἔρχεται, καὶ τῷ δούλῳ μου·
ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ. **10** ἀκούσας δὲ
ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασεν καὶ εἶπεν τοῖς ἀκο-
λουθοῦσιν· ἄμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ
Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὗρον. **11** ^{65,5} λέγω
δὲ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν
ἔξουσιν καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραάμ

3. ηψ. αυτου: add ο ιησους | εκαθαρισθη | ς (non c^e)
αλλ | προσενεγκε | μωσησ 5. εισελθοντι δε τω ιησου |
καπερναουμ | εκατονταρχος (item v. 8.) 7. και λεγει |
αυτω: add ο ιησους 8. και αποκριθ. | λογον

καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· **12** οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐξελεύσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων· **13** ^{66,5} καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ ἐκατοντάρχῃ· ὕπαγε, ὡς ἐπίστευσας γεννηθήτω σοι· καὶ ἰάθη ὁ παῖς ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ.

14 ^{67,2} Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου εἶδεν τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν· **15** καὶ ἤψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός· καὶ ἠγέρθη, καὶ διηκόνει αὐτῷ· **16** ὁψίας δὲ γενομένης προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλούς· καὶ ἐξέβαλεν τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντα τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν, **17** ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος· αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβεν καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν.

18 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτὸν ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν· **19** ^{68,5} καὶ προσελθὼν εἷς γραμματεὺς εἶπεν αὐτῷ· διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ· **20** καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσιν καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις, ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνειν.

12. ἐξελεύσονται· ἐκβληθήσονται 15. ἐκατονταρχῷ | ὑπαγ. καὶ ὡς | ὁ παῖς· add αὐτοῦ | 15. αὐτῷ· αὐτοῖς

14—17 Mc 1, 29—34. Lc 4, 38—41. 17 Es 53, 4.
18 Mc 4, 35. Lc 8, 22. 19—22 Lc 9, 57—60.

21 ἑτερος δὲ τῶν μαθητῶν εἶπεν αὐτῷ· κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου. **22** ὁ δὲ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι, καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς.

23 ^{69,2} Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. **24** καὶ ἰδοὺ σεισμὸς μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων· αὐτὸς δὲ ἐκάθειυδεν. **25** καὶ προσελθόντες ἤγειραν αὐτὸν λέγοντες· κύριε σῶσον, ἀπολλύμεθα. **26** καὶ λέγε. αὐτοῖς· τί δειλοί ἐστε, ὀλιγόπιστοι; τότε ἐγερθεὶς ἐπετίμησεν τοῖς ἀνέμοις καὶ τῇ θαλάσῃ, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. **27** οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν λέγοντες· ποταπὸς ἐστὶν οὗτος, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα αὐτῷ ὑπακούουσιν;

28 Καὶ ἐλθόντος αὐτοῦ εἰς τὸ πέραν εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, ὑπὴντησαν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν, ὥστε μὴ ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης. **29** καὶ ἰδοὺ ἔκραξαν λέγοντες· τί ἡμῖν καὶ σοί, υἱὲ τοῦ θεοῦ; ἦλθες ὧδε πρὸ καιροῦ βα-

---

21. μαθητων: add αυτου 22. ο δε: add ιησους | λεγει: ειπεν 25. προσελθ.: add οι μαθηται αυτου | σωσον: add ημας 27. υπακου. αυτω 28. ελθοντι αυτω | γεργεσηνων 29. υιε: praeem ιησου

23—27 Mc 4, 35—41. **Lc** 8, 22—25. **28—34** Mc 5, 1—17. **Lc** 8, 26—37.

σανίσαι ἡμᾶς; **30** ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη. **31** οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν αὐτὸν λέγοντες· εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἀπόστειλον ἡμᾶς εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. **32** καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὑπάγετε. οἱ δὲ ἐξελθόντες ἀπῆλθον εἰς τοὺς χοίρους· καὶ ἰδοὺ ὥρμησεν πᾶσα ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασιν. **33** οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον, καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν πάντα καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων. **34** καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς ὑπάντησιν τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἰδόντες αὐτὸν παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.

IX.

Sanatur paralyticus Capharnaumi. Vocatur Matthaeus. Discipuli Iesu non ieiunantes. Filia Iairi rediviva et mulier sanguine fluens. Duo caeci et mutus.

Messis multa et messorum paucitas.

1 ^{70,1} Καὶ ἐμβὰς εἰς πλοῖον διεπέρασεν, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. **2** καὶ ἰδοὺ προσέφερον αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνῃσ βεβλημένον, καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν εἶπεν τῷ παραλυτικῷ· θάρσει τέκνον, ἀφίενταί σοι αἱ ἁμαρτίαι. **3** καὶ ἰδοὺ τινὲς τῶν γραμματέων εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· οὗτος βλασφημεῖ. **4** καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὰς

31. αποστ. ημας: επιτρεψον ημιν απελθειν 32. απηλθ. εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων | πα. ἡ ἀγέλη: add τῶν χοίρων 34. συναντησιν | τῷ ἰησοῦ

IX. 1. το πλοῖον 2. αφιωνται | σοι αι αμαρτ. σου

IX. 1—8 Mc 2, 3—12. Lc 5, 18—26.

ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν· ἵνατί ἐνθυμεῖσθε
 πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; **5** τί γάρ
 ἐστὶν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν· ἀφιένται σοι αἱ
 ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν· ἔγειρε καὶ περιπάτει;
6 ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς
 τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρ-
 τίας, τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ· ἐγερθεὶς
 ἄρῶν σου τὴν κλίνην καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν
 σου. **7** καὶ ἐγερθεὶς ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον
 αὐτοῦ. **8** ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐφοβήθησαν
 καὶ ἐδόξασαν τὸν θεὸν τὸν δόντα ἐξουσίαν
 τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις.

9 ^{71,2} Καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖθεν
 εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελῶνιον,
 Μαθθαῖον λεγόμενον, καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκο-
 λούθει μοι. καὶ ἀναστὰς ἠκολούθει αὐτῷ.
10 ^{72,2} καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν
 τῇ οἰκίᾳ, ἰδοὺ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ
 ἐλθόντες συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς
 μαθηταῖς αὐτοῦ. **11** καὶ ἰδόντες οἱ Φαρι-
 σαῖοι ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· διατί
 μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ
 διδάσκαλος ὑμῶν; **12** ^{73,2} ὁ δὲ ἀκούσας
 εἶπεν· οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἱατροῦ
 ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. **13** πορευθέντες δὲ
 μάθετε τί ἐστὶν· ἔλεος θέλω καὶ οὐ θυσίαν.

4. ἵνατι: add ὑμεῖς 5. ἀφαιρῶνται | σοι αἱ ἁμαρτ. |
 ἐγειραι 8. ἐφοβ.: ἐθαυμάσαν 9. ματθαῖον | ἠκολούθη-
 σεν 10. καὶ ἰδοὺ 11. ἐλεγ.: εἶπον 12. ὁ δὲ: add
 ἱησοῦς | εἶπεν αὐτοῖς | ἐλεον

οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτωλούς.

14 Τότε προσέρχονται αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου λέγοντες· διατί ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύομεν, οἱ δὲ μαθηταί σου οὐ νηστεύουσιν; 15 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος πενθεῖν ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῶν ἐστὶν ὁ νυμφίος; ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νηστεύσουσιν. 16 οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ· αἶρει γὰρ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἱματίου, καὶ χειρόν σχίσμα γίνεται. 17 οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσχοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μήγε, ῥήγνυνται οἱ ἀσκοί, καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπόλλυνται· ἀλλὰ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσχοὺς καινούς, καὶ ἀμφοτέροι συντηροῦνται.

18 ^{74,2} Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς, ἰδοὺ ἄρχων εἰσελθὼν προσεκύνει αὐτῷ, λέγων· ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι ἐτελεύτησεν, ἀλλὰ ἐλθὼν ἐπίθες τὴν χειρὰ σου ἐπ' αὐτήν, καὶ ζήσεται. 19 καὶ ἐγερθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἠκολούθει αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. 20 καὶ ἰδοὺ γυνὴ αἰμορροοῦσα δώδεκα ἔτη προσελθοῦσα ὅπισθεν ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ

13. ἀλλ ἁμαρτ. εἰς μετανοίαν 14. νηστευομεν πολλὰ
17. απολουνται | ἀμφοτερα 18. ἐλθων | λεγων: add οτι
19. ηκολουθησεν

14—17 Mc 2, 18—22. Lc 5, 33—38. 18—26 Mc 5, 22—43. Lc 8, 41—56.

ἱματίου αὐτοῦ· **21** ἔλεγεν γὰρ ἐν ἑαυτῇ·
 εἰ μόνον ἄψωμαι τοῦ ἱματίου αὐτοῦ,
 σωθήσομαι. **22** ὁ δὲ στραφείς καὶ ἰδὼν
 αὐτὴν εἶπεν· θάρσει θύγατερ, ἡ πίστις σου
 σέσωκέν σε. καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς
 ὥρας ἐκείνης. **23** καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς
 τὴν οἰκίαν τοῦ ἄρχοντος καὶ ἰδὼν τοὺς
 αὐλητὰς καὶ τον ὄχλον θορυβούμενον ἔλεγεν·
24 ἀναχωρεῖτε· οὐ γὰρ ἀπέθανεν τὸ κορά-
 σιον ἀλλὰ καθεύδει. καὶ κατεγέλων αὐτοῦ.
25 ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν
 ἐκράτησεν τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἠγέρθη τὸ
 κοράσιον. **26** καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη αὕτη
 εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην.

27 ^{75,10} Καὶ παράγοντι ἐκεῖθεν τῷ Ἰησοῦ,
 ἡκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ κράζοντες
 καὶ λέγοντες· ἐλέησον ἡμᾶς, υἱὸς Δαυεὶδ.
28 ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν προσῆλθον
 αὐτῷ οἱ τυφλοί, καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
 πιστεύετε ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι; λέγου-
 σιν αὐτῷ· ναί, κύριε. **29** τότε ἥψατο τῶν
 ὀφθαλμῶν αὐτῶν λέγων· κατὰ τὴν πίστιν
 ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν. **30** καὶ ἀνεώχθησαν
 αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί. καὶ ἐνεβριμήθη αὐτοῖς
 ὁ Ἰησοῦς λέγων· ὁρᾶτε, μηδεὶς γινωσκέτω.
31 οἱ δὲ ἐξεληθόντες διεφήμισαν αὐτὸν ἐν
 ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ.

32 Αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων, ἰδοὺ προσ-

22. ο δε: add ιησους | επιστραφεις 23. ελεγεν: λεγει
 αυτοις 27. υιε | δαβιδ 30. ενεβριμησατο

ἤνεγκαν αὐτῷ ἄνθρωπον κωφὸν δαιμονιζόμενον. **33** καὶ ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου ἐλάλησεν ὁ κωφός. καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι λέγοντες· οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραὴλ. **34** οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον· ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

35 ^{76,2} Καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. **36** ^{77,6} ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν, ὅτι ἦσαν ἐσκυλμένοι καὶ ἐριμμένοι ὥσει πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα. **37** ^{78,5} τότε λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· **38** δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ.

X.

Apostolorum duodecim institutio et legatio, futurae calamitates et praemia.

1 ^{79,2} Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ

33. λεγοντες: add οτι | μαλακιαν: add εν τω λαω

36. εκκελυμενοι x. εριμμενοι

35 Mc 6, 6. **36** Mc 6, 34. 1 Pe 2, 25. Num 27, 17.

38 Lc 10, 2.

X. 1 Mc 3, 14 s. 6, 7. Lc 9, 1.

καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν.

2 ^{80,2} Τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματά ἐστίν ταῦτα· πρῶτος Cίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, **3** Φίλιππος καὶ Βαρθολομαῖος, Θωμᾶς καὶ Μαθθαῖος ὁ τελώνης, Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαίου καὶ Λεββαῖος, **4** Cίμων ὁ Καναναῖος καὶ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης ὁ καὶ παραδούς αὐτόν.

5 ^{81,10} Τούτους τοὺς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς παραγγείλας αὐτοῖς λέγων· εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαριτῶν μὴ εἰσέλθητε· **6** πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. **7** ^{82,2} πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε λέγοντες ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. **8** ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, νεκροὺς ἐγείρετε, λεπροὺς καθαρίζετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε. **9** μὴ κτήσησθε χρυσὸν μηδὲ ἄργυρον μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν, **10** μὴ πῆραν εἰς ὁδὸν μηδὲ δύο χιτῶνας μηδὲ ὑποδήματα μηδὲ ῥάβδον· ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης

X. 2. om και ante ιακωβος 3. ματθαιος | κ. λεββ. ο επικληθεις θαδδαιος 4. ο κανανιτης | ο ισχαρ.: c (non c^e) om ο 5. σαμαρειτων 8. νεκρ. εγειρ. pon ante δαιμ. εκβ. 10. αυτου: add εστιν

2—4 Mc 3, 16—19. Lc 6, 14—16. Act 1, 13. 6 15, 24. 7 s. Lc 9, 2. 10, 9. 8 11, 5. 9—15 Mc 6, 8—11. Lc 10, 4—12. 9, 3 ss.

τῆς τροφῆς αὐτοῦ. 11 ^{83,2} εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν ἢ κώμην εἰσέλθῃτε, ἐξετάσατε τίς ἐν αὐτῇ ἄξιός ἐστιν· καὶ κεῖ μένατε ἕως ἂν ἐξεέλθῃτε. 12 ^{84,5} εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν ἀσπάσασθε αὐτήν. 13 καὶ ἐὰν μὲν ᾗ ἡ οἰκία ἀξία, ἐλθάτω ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπ' αὐτήν· ἐὰν δὲ μὴ ᾗ ἀξία, ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστραφήτω. 14 ^{85,2} καὶ ὅς ἂν μὴ δέξηται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσῃ τοὺς λόγους ὑμῶν, ἐξερχόμενοι ἔξω τῆς οἰκίας ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν ἐκ τῶν ποδῶν ὑμῶν. 15 ἄμην λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται γῇ Κοδόμων καὶ Γομόρρων ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ. 16 ^{86,5} Ἴδου ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί. 17 ^{87,1} προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· παραδώσουσιν γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς. 18 καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν. 19 ^{88,2} ὅταν δὲ παραδῶσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί λαλήσητε· δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί λαλήσητε·

13. ελθετω 14. om εξω | om εκ 19. παραδιδωσιν | λαλησετε pri loc

15 11, 24. 16 Lc 10, 3. 17—22 Mc 15, 9—13. Lc 21, 12—17. 19 Lc 12, 11 s.

20 οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστέ οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πατρὸς ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν. 21 παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ πατὴρ τέκνον, καὶ ἐπανάστησονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς καὶ θανατώσουσιν αὐτούς. 22 καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται. 23 ^{89,10} ὅταν δὲ διώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, φεύγετε εἰς τὴν ἐτέραν· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ τελέσητε τὰς πόλεις τοῦ Ἰσραὴλ ἕως ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. 24 ^{90,3} Οὐκ ἔστιν μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον, οὐδὲ δοῦλος ὑπὲρ τὸν κύριον αὐτοῦ. 25 ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ ἵνα γένηται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ, καὶ ὁ δοῦλος ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ. ^{91,10} εἰ τὸν οἰκοδεσπότην Βεελζεβούλ ἐπεκάλεσαν, πῶς μᾶλλον τοὺς οἰκιακοὺς αὐτοῦ. 26 μὴ οὖν φοβηθῆτε αὐτούς· ^{92,1} οὐδὲν γὰρ ἐστὶν κεκαλυμμένον ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτὸν ὃ οὐ γνωσθήσεται. 27 ^{93,5} ὃ λέγω ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ, εἴπατε ἐν τῷ φωτί· καὶ ὃ εἰς τὸ οὖς ἀκούετε, κηρύξατε ἐπὶ τῶν δωματίων. 28 καὶ μὴ φοβεῖσθε ἀπὸ τῶν ἀποκτεννόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων

23. ετεραν: αλλην | εως αν 24. εκαλεσαν 28. και μη φοβηθητε | αποκτεινοντων

22 24, 9. 13. 24 Lc 6, 40. Io 13, 16. 26—33 Lc 12, 2—9. 26 Mc 4, 22. Lc 8, 17.

ἀποκτεῖναι· φοβεῖσθε δὲ μᾶλλον τὸν δυνά-
μενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα ἀπολέσαι ἐν
γεέννῃ. 29 οὐχὶ δύο στρουθία ἄσσαρίου
πωλεῖται; καὶ ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ πεσεῖται ἐπὶ
τὴν γῆν ἄνευ τοῦ πατρὸς ὑμῶν. 30 ὑμῶν
δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι
ἡριθμημέναι εἰσὶν. 31 μὴ οὖν φοβεῖσθε·
πολλῶν στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς. 32 Πᾶς
οὖν ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν
τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ
ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς·
33 ^{94,2} ὅστις δ' ἂν ἀρνήσηταί με ἔμπροσθεν
τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι καὶ ἐγὼ αὐτὸν ἔμ-
προσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.
34 ^{95,5} Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην
ἐπὶ τὴν γῆν· οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἀλλὰ
μάχαιραν. 35 ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον
κατὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ θυγατέρα κατὰ
τῆς μητρὸς αὐτῆς καὶ νύμφην κατὰ τῆς
πενθερᾶς αὐτῆς, 36 καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώ-
που οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ. 37 ^{96,5} Ὁ φιλῶν
πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστιν μου
ἄξιος, καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ
ἐμὲ οὐκ ἔστιν μου ἄξιος, 38 καὶ ὁ οὐ
λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ
ὀπίσω μου, οὐκ ἔστιν μου ἄξιος. 39 ^{97,3} ὁ

28. φοβηθητε δε 31. φοβηθητε 33. αυτον καγω :

31 6, 26. 34—36 Lc 12, 51—53. 35 Mich 7, 6.
37 Lc 14, 26 s. 38 s. 16, 24 s. 39 Lc 17, 33.
Io 12, 25.

εὐρὼν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔνεκεν ἑμοῦ εὐρήσει αὐτήν. **40** ^{98,1} Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς ἐμὲ δέχεται, καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με. **41** ^{99,10} ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου μισθὸν προφήτου λήμψεται, καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου μισθὸν δικαίου λήμψεται. **42** ^{100,6} καὶ ὅς ἐάν ποτίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον ψυχροῦ μόνον εἰς ὄνομα μαθητοῦ, ἀμήν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

XI.

Discipuli Iohannis ad Christum legati. Iesus de Iohanne exponens comparat Iudaeos pueris in foro sedentibus. Urbes non paenitentes castigat. Patrem celebrat, afflictos ad se vocat.

1 ^{101,10} Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν.

2 ^{102,5} Ὁ δὲ Ἰωάννης ἀκούσας ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ, πέμψας διὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ **3** εἶπεν αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν; **4** καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέντες ἀπαγγεῖλατε Ἰωάννῃ ἃ ἀκούετε καὶ βλέπετε· **5** τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν καὶ

41. λήψεται

XI. 2. δια· δυο

40 Lc 10, 16. Io 13, 20. **42** Mc 9, 41.

XI. 2—6 Lc 7, 18—23. **3** Deut 18, 15.

χωλοὶ περιπατοῦσιν, λεπροὶ καθαρίζονται
καὶ κωφοὶ ἀκούουσιν, καὶ νεκροὶ ἐγείρονται
καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· 6 καὶ μακάριός
ἐστὶν ὅς ἐάν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί.
7 Τούτων δὲ πορευομένων ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς
λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου· τί ἐξήλθατε
εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ
ἀνέμου σαλευόμενον; 8 ἀλλὰ τί ἐξήλθατε;
ἄνθρωπον ἰδεῖν ἐν μαλακοῖς ἡμφιεσμένον;
ἰδοὺ οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες ἐν τοῖς οἴκοις
τῶν βασιλέων. 9 ἀλλὰ τί ἐξήλθατε; προ-
φήτην ἰδεῖν; ναὶ λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότε-
ρον προφήτου. 10 ^{103,2} οὗτός ἐστιν περὶ
οὗ γέγραπται· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν
ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὅς κα-
τασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου.
11 ^{104,5} ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερται
ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ
βαπτιστοῦ· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ
τῶν οὐρανῶν μείζων αὐτοῦ ἐστίν. 12 ^{105,5} ἀπὸ
δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ
ἕως ἄρτι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται,
καὶ βιασταὶ ἄρπάζουσιν αὐτήν. 13 ^{106,10} πάν-
τες γὰρ οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος ἕως

5. om και ante νεκρ. 7. εξηλθετε 8. εξηλθετε | ιδειν;
ανθρωπον | μαλακοις: add ιματιοις | βασιλειων: add
εισιν 9. εξηλθετε | ιδειν; προφητην 10. ουτος γαρ

Ἰωάννου ἐπροφήτευσαν, 14 καὶ εἰ θέλετε
δέξασθαι, αὐτός ἐστιν Ἡλείας ὁ μέλ-
λων ἔρχεσθαι. 15 ὁ ἔχων ὦτα ἀκουέτω.
16 ^{107,5} Τίνι δὲ ὁμοιώσω τὴν γενεάν ταύ-
την; ὁμοία ἐστὶν παιδίοις καθημένοις ἐν
ταῖς ἀγοραῖς, ἃ προσφωνοῦντα τοῖς ἑτέροις
17 λέγουσιν· ἠυλόησαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ὤρ-
χήσασθε· ἐθρηνήσαμεν, καὶ οὐκ ἐκόψασθε.
18 ἦλθεν γὰρ Ἰωάννης μήτε ἐσθίων μήτε
πίνων, καὶ λέγουσιν· δαιμόνιον ἔχει. 19 ἦλθεν
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων, καὶ
λέγουσιν· ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ οἶνο-
πότης, τελωνῶν φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν. καὶ
ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῆς

20 ^{108,5} Τότε ἤρξατο ὀνειδίζειν τὰς πόλεις
ἐν αἷς ἐγένοντο αἱ πλεῖσται δυνάμεις αὐτοῦ,
ὅτι οὐ μετενόησαν. 21 οὐαὶ σοι Χοραζεῖν,
οὐαὶ σοι Βηθσαῖδάν, ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ
Κιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι
ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ
μετενόησαν. 22 πλὴν λέγω ὑμῖν, Τύρῳ καὶ
Κιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως
ἢ ὑμῖν. 23 καὶ σὺ Καφαρναούμ, μὴ ἕως
οὐρανοῦ ὑψωθῇς; ἕως ἄδου καταβιβασθῇς,
^{109,10} ὅτι εἰ ἐν Κοδόμοις ἐγενήθησαν αἱ

13. προεφητευσαν 14. ηλιας 15. ωτα: add ακουειν
16. παιδαριοις εν αγορ. καθημ. και προσφωνουσι
τοις εταιροις αυτων 17. και λεγουσιν | εθρην. υμιν
19. εργων: τεχνων 21. χοραзин 23. καπερναουμ |
η εως του ουρ. υψωθεις | εγενοντο

14 Mal 3, 23. 16—19 Lc 7, 31—35. 18 Io 10, 20.
21—23 Lc 10, 13—15.

δυνάμεις αἱ γινόμεναι ἐν σοί, ἔμεινεν ἂν μέχρι τῆς σήμερον. 24 πλὴν λέγω ὑμῖν ὅτι γῇ Κοδόμων ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ σοί.

25 ^{110,5} Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἐξομολογοῦμαί σοι πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἔκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· 26 καὶ ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως εὐδοκία ἐγένετο ἔμπροσθέν σου. 27 ^{111,3} Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου, ^{112,3} καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν εἰ μὴ ὁ πατήρ, οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ υἱὸς καὶ ὃς ἂν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι. 28 ^{113,10} Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ ἀναπαύσω ὑμᾶς. 29 ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πραῦς εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. 30 ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν.

XII.

Sabbato discipuli spicas vellunt et arida manus sanatur. Sanatoris mansuetudo. Sanatur daemonicus coram Phariseis. Peccatum in spiritum sanctum.

23. εμειναν 25. απεκρυψας 26. εγεν. ευδοκ. 29. πραος

24 10, 15. Lc 10, 12. 25—27 Lc 10, 21 s.

Typus Ioniae. Exempla reginae austri et daemoniaci.
Matris fratrumque interpellatio.

1 ^{114,2} Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασιν διὰ τῶν σπορίμων· οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπείνασαν, καὶ ἤρξαντο τίλλειν στάχυν καὶ ἐσθίειν. 2 οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰδόντες εἶπαν αὐτῷ· ἰδοὺ οἱ μαθηταὶ σου ποιοῦσιν ὃ οὐκ ἔξεστιν ποιεῖν ἐν σαββάτῳ. 3 ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ ἀνέγνωτε τί ἐποίησεν Δαυεὶδ, ὅτε ἐπείνασεν καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ; 4 πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγον, ὃ οὐκ ἐξὸν ἦν αὐτῷ φαγεῖν οὐδὲ τοῖς μετ' αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσιν μόνοις; 5 ^{115,10} ἢ οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῷ νόμῳ ὅτι τοῖς σάββασιν οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάββατον βεβηλοῦσιν καὶ ἀναίτιοί εἰσιν; 6 λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι τοῦ ἱεροῦ μεῖζόν ἐστιν ὧδε. 7 εἰ δὲ ἐγνώκετε τί ἐστίν· ἔλεος θέλω καὶ οὐ θυσίαν, οὐκ ἂν κατεδικάσατε τοὺς ἀναιτίους. 8 κύριος γὰρ ἐστίν τοῦ σαββάτου ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

9 ^{116,2} Καὶ μεταβάς ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς τὴν συναγωγὴν αὐτῶν. 10 καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος χειρὰ ἔχων ξηράν· καὶ ἐπηρώτησαν

XII. 2. ειπον 3. δαβιδ | επεινασεν: add αυτος
4. εφαγεν | ο ουκ: ους ουκ 6. μειζων 7. ελεος
8. εστι και του 10. ανθρ. ην την χειρ.

XII. 1—8 Mc 2, 23—28. Lc 6, 1—5. 2 Deut 23, 25. Ex 20, 10. 3 s. 1 Sam 21, 6. 4 Ex 29, 33. 5 Num 28, 9 s. 7 9, 13. Hos 6, 6. 9—14 Mc 3, 1—6. Lc 6, 6—11.

αὐτὸν λέγοντες· εἰ ἔξεστιν τοῖς σάββασιν
θεραπεῦσαι; ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. 11 ὁ
δὲ εἶπεν αὐτοῖς· τίς ἔσται ἐξ ὑμῶν ἄνθρω-
πος ὃς ἔξει πρόβατον ἓν, καὶ ἐὰν ἐμπέσῃ
τοῦτο τοῖς σάββασιν εἰς βόθυνον, οὐχὶ κρα-
τήσῃ αὐτὸ καὶ ἐγερεῖ; 12 πόσω οὖν δια-
φέρει ἄνθρωπος προβάτου· ὥστε ἔξεστιν
τοῖς σάββασιν καλῶς ποιεῖν. 13 τότε λέγει
τῷ ἀνθρώπῳ· ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα. καὶ
ἐξέτεινεν, καὶ ἀπεκατεστάθη ὑγιὴς ὡς ἡ
ἄλλη. 14 ^{117,4} ἐξελθόντες δὲ οἱ Φαρισαῖοι
συμβούλιον ἔλαβον κατ' αὐτοῦ, ὅπως αὐτὸν
ἀπολέσωσιν.

15 ^{118,10} Ὁ δὲ Ἰησοῦς γνοὺς ἀνεχώρησεν
ἐκεῖθεν. καὶ ἡκολούθησαν αὐτῷ πολλοί, καὶ
ἐθεράπευσεν αὐτοὺς πάντας, 16 καὶ ἐπετίμη-
σεν αὐτοῖς ἵνα μὴ φανερὸν αὐτὸν ποιήσωσιν·
17 ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ
προφήτου λέγοντος· 18 Ἴδου ὁ παῖς μου
ὃν ἠρέτισα, ὁ ἀγαπητός μου ὃν ἠδύοκῃσεν
ἡ ψυχὴ μου· θήσω τὸ πνεῦμά μου ἐπ'
αὐτόν, καὶ κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ.
19 οὐκ ἐρίσει οὐδὲ κραυγάζει, οὐδὲ ἀκούσει
τις ἐν ταῖς πλατείαις τὴν φωνὴν αὐτοῦ.
20 κάλαμον συντετριμμένον οὐ κατεάξει καὶ
λίνον τυφόμενον οὐ σβέσει, ἕως ἂν ἐκβάλῃ

10. θεραπευεῖν 13. τὴν χεῖρ σου | ἀποκατεσταθῇ
14. οἱ δὲ φαρι. συμβ. ελαβ. κατ' αὐτ. ἐξελθ. 15. οἱ πολλοί
17. ἵνα: ὅπως 18. οὐ: εἰς οὐ | εὐδοκῃσεν

εἰς νῆκος τὴν κρίσιν. 21 καὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιουσιν.

22 ^{119,5} Τότε προσηνέχθη αὐτῷ δαιμονιζόμενος τυφλὸς καὶ κωφός· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτόν, ὥστε τὸν κωφὸν λαλεῖν καὶ βλέπειν.

23 ^{120,7} καὶ ἐξίσταντο πάντες οἱ ὄχλοι καὶ ἔλεγον· μήτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Δαυεὶδ;

24 ^{121,2} οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες εἶπον· οὗτος οὐκ ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια εἰ μὴ ἐν τῷ Βεελζεβούλ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων.

25 ^{122,2} εἰδὼς δὲ τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς· πᾶσα βασιλεία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς ἐρημοῦται, καὶ πᾶσα πόλις ἢ οἰκία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς οὐ σταθήσεται. 26 καὶ

εἰ ὁ σατανᾶς τὸν σατανᾶν ἐκβάλλει, ἐφ' ἑαυτὸν ἐμερίσθη· πῶς οὖν σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ; 27 καὶ εἰ ἐγὼ ἐν Βεελζεβούλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσιν; διὰ τοῦτο αὐτοὶ κριταὶ ἔσονται ὑμῶν.

28 εἰ δὲ ἐν πνεύματι θεοῦ ἐγὼ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. 29 ἢ πῶς δύναται

τις εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἀρπάσαι, ἐὰν μὴ πρῶτον δῆσῃ τὸν ἰσχυρόν, καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσῃ; 30 ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ

---

21. εν τω ονομ. 22. ωστε τον τυφλον και κωφον και λαλ. 23. δαβιδ 25. ειδωσ: add ο ιησους 27. υμων εσont. κριτ. 28. εγω εν πνευμ. θε. 29. διαρπασαι | διαρπασει

---

22 ss. Lc 11, 14—23. 24 ss. Mc 3, 22—39. 24 9, 34.

κατ' ἐμοῦ ἐστίν, καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ σκορπίζει. **31** ^{123,2} Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις, ἡ δὲ τοῦ πνεύματος βλασφημία οὐκ ἀφεθήσεται. **32** καὶ ὅς ἐάν εἴπῃ λόγον κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· ὅς δ' ἂν εἴπῃ κατὰ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ οὔτε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι. **33** ^{124,10} Ἡ ποιήσατέ τὸ δένδρον καλὸν καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ καλόν, ἢ ποιήσατε τὸ δένδρον σαπρὸν καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ σαπρόν· ἐκ γὰρ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον γινώσκεται. **34** γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν πονηροὶ ὄντες; ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας τὸ στόμα λαλεῖ. **35** ^{125,5} ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει τὰ ἀγαθὰ, καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει πονηρά. **36** ^{126,10} λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι πᾶν ῥῆμα ἄργον ὃ λαλήσουσιν οἱ ἄνθρωποι, ἀποδώσουσιν περὶ αὐτοῦ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως. **37** ἐκ γὰρ τῶν λόγων σου δικαιωθήσῃ, καὶ ἐκ τῶν λόγων σου καταδικασθήσῃ.

38 ^{127,5} Τότε ἀπεκρίθησαν αὐτῷ τινὲς τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων λέγοντες·

31. οὐκ ἀφεθῇσ. τοῖς ἀνθρώποις 32. οὐκ ἂν 35. ἀγαθ. θησαυρ.: add τῆς καρδίας 36. οὐκ εἰς λαλήσωσιν 38. αὐτῶ: om

32 Lc 12, 10. **33—35** Mc 7, 16—18. Lc 6, 43—45. **38—42** Lc 11, 16. 29—32.

διδάσκαλε, θέλομεν ἀπὸ σοῦ σημεῖον ἰδεῖν.

39 ^{128,5} ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς·
γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζη-
τεῖ, καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ
εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου.

40 ὥσπερ γὰρ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ
κῆτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας,
οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ
καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς
νύκτας.

41 ἄνδρες Νινευεῖται ἀναστήσον-
ται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης
καὶ κατακρινοῦσιν αὐτήν, ὅτι μετενόησαν
εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ, καὶ ἰδοὺ πλεῖον
Ἰωνᾶ ὧδε.

42 βασιλίσσα νότου ἐγερθήσε-
ται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης
καὶ κατακρινεῖ αὐτήν, ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν
περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολο-
μῶνος, καὶ ἰδοὺ πλεῖον Σολομῶνος ὧδε.

43 ^{129,5} Ὅταν δὲ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα
ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι'
ἀνύδρων τόπων ζητοῦν ἀνάπαυσιν, καὶ οὐχ
εὕρισκει.

44 τότε λέγει· εἰς τὸν οἶκόν μου
ἐπιστρέψω ὅθεν ἐξῆλθον. καὶ ἐλθὼν εὕρισκει
σχολάζοντα καὶ σεσαρωμένον καὶ κεκοσμη-
μένον.

45 τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει
μεθ' ἑαυτοῦ ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονηρότερα

---

41. νινευεῖται 42. σολομωντος 44. επιστρ. εἰς τ. οἶκ.
μου | om και ante σεσαρ.

---

39 16, 4. **40** Ion 2, 1. **41** Ion 3, 5. **42** 1 Reg 10, 1.
43—45 Lc 11, 24—26.

ἑαυτοῦ, καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ, καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χείρονα τῶν πρώτων. οὕτως ἔσται καὶ τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ πονηρᾷ.

46 ^{130,2} Ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος τοῖς ὄχλοις, ἰδού ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐστήκεισαν ἔξω ζητοῦντες αὐτῷ λαλῆσαι. [47 εἶπεν δέ τις αὐτῷ· ἰδού ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ἐστήκασιν ζητοῦντές σοι λαλῆσαι.] 48 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν τῷ λέγοντι αὐτῷ· τίς ἐστὶν ἡ μήτηρ μου, καὶ τίνες εἰσὶν οἱ ἀδελφοί μου; 49 καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐπὶ τοὺς μαθητάς αὐτοῦ εἶπεν· ἰδού ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου· 50 ὅστις γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς, αὐτός μου ἀδελφός καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ ἐστίν.

XIII.

Parabola de seminatore et vario agro. Parabolicae institutionis caussa. Parabolae de bono semine et zizaniis, de grano sinapis, de fermento, de thesauro, de margarita, de verriculo. Propheta domi contemptus.

1 ^{131,2} Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐκ τῆς οἰκίας ἐκάθητο παρὰ τὴν θάλασσαν. 2 καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοί, ὥστε αὐτὸν εἰς πλοῖον ἐμβάντα καθῆσθαι, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ τὸν

46. ετι δι αυτου 48. λεγοντι: ειποντι 49. τ. χειρ. αυτου

XIII. 1. Εν δε τη | εκ: απο 2. το πλοιον

46—50 Mc 3, 31—35. Lc 8, 19—21.

XIII. 1—9 Mc 4, 1—9. Lc 8, 4—8.

αἰγιαλὸν εἰστήκει. **3** καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς
πολλὰ ἐν παραβολαῖς, λέγων· ἰδοὺ ἐξῆλθεν
ὁ σπείρων τοῦ σπείρειν. **4** καὶ ἐν τῷ σπείρειν
αὐτὸν ἃ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν ὁδὸν, καὶ
ἦλθεν τὰ πετεινὰ καὶ κατέφαγεν αὐτά.
5 ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ πετρώδη ὅπου
οὐκ εἶχεν γῆν πολλήν, καὶ εὐθέως ἐξανέ-
τειλεν διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς·
6 ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη,
καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν ἐξηράνθη.
7 ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰς ἀκάνθας, καὶ
ἀνέβησαν αἱ ἀκάνθαι καὶ ἐπνίξαν αὐτά.
8 ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν
καὶ ἐδίδου καρπὸν, ὃ μὲν ἑκατόν, ὃ δὲ
ἐξήκοντα, ὃ δὲ τριάκοντα. **9** ὁ ἔχων ὧτα

10 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ εἶπαν
αὐτῷ· διατί ἐν παραβολαῖς λαλεῖς αὐτοῖς;
11 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ὅτι ὑμῖν δέδοται
γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρα-
νῶν, ἐκείνοις δὲ οὐ δέδοται. **12** ^{132,5} ὅστις
γὰρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ καὶ περισσευθή-
σεται· ὅστις δὲ οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει ἀρθή-
σεται ἀπ' αὐτοῦ. **13** ^{133,1} διὰ τοῦτο ἐν
παραβολαῖς αὐτοῖς λαλῶ, ὅτι βλέποντες οὐ
βλέπουσιν καὶ ἀκούοντες οὐκ ἀκούουσιν οὐδὲ

7. απεπνιξαν 9. ωτα: add ακουειν 10. ειπον 11. ειπεν
αυτοις

10—17 Mc 4, 10—12. Lc 8, 9 s. 12 25, 29.
Lc 8, 18.

συνιοῦσιν. 14 καὶ ἀναπληροῦται αὐτοῖς ἡ
προφητεία Ἡσαΐου ἡ λέγουσα· ἀκοῇ ἀκού-
σετε καὶ οὐ μὴ συνῆτε, καὶ βλέποντες
βλέψετε καὶ οὐ μὴ ἴδῃτε. 15 ἐπαχύνθη
γὰρ ἡ καρδιά τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς
ὤσιν βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτῶν ἐκάμμυσαν, μήποτε ἴδωσιν τοῖς
ὀφθαλμοῖς καὶ τοῖς ὤσιν ἀκούσωσιν καὶ τῇ
καρδίᾳ συνῶσιν καὶ ἐπιστρέψωσιν, καὶ
ἰάσομαι αὐτούς. 16 ^{134,5} ὑμῶν δὲ μακά-
ριοι οἱ ὀφθαλμοὶ ὅτι βλέπουσιν, καὶ τὰ ὦτα
ὑμῶν ὅτι ἀκούουσιν. 17 ἀμὴν λέγω ὑμῖν
ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ δίκαιοι ἐπεθύμησαν
ἰδεῖν ἃ βλέπετε, καὶ οὐκ ἴδαν, καὶ ἀκούσαι
ἃ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν. 18 ^{135,2} ὑμεῖς
οὖν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν τοῦ σπείραν-
τος. 19 παντὸς ἀκούοντος τὸν λόγον τῆς
βασιλείας καὶ μὴ συνιέντος, ἔρχεται ὁ πο-
νηρὸς καὶ ἀρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτοῦ· οὗτός ἐστιν ὁ παρὰ τὴν ὁδὸν
σπαρείς. 20 ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπαρείς,
οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ εὐθὺς
μετὰ χαρᾶς λαμβάνων αὐτόν· 21 οὐκ ἔχει
δὲ ῥίζαν ἐν ἑαυτῷ ἀλλὰ πρόσκαιρός ἐστιν,
γενομένης δὲ θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν

---

14. αναπλ. επ αυτοις 15. ζ^e 1656 sqq συνιωσι |
ιασωμαι 16. ακουει 17. αμην γαρ | ειδαν 18. του
σπειροντος

---

14 s. Es 6, 9 s. Io 12, 40. Act 28, 26 s. 16 s.
Lc 10, 23 s. 18—23 Mc 4, 13—20. Lc 8, 11—15.

λόγον εὐθὺς σκανδαλίζεται. 22 ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρείς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων, καὶ ἡ μέριμνα τοῦ αἰῶνος καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου συνπνίγει τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπος γίνεται. 23 ὁ δὲ ἐπὶ τὴν καλὴν γῆν σπαρείς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ συνιείς, ὃς δὴ καρποφορεῖ καὶ ποιεῖ ὃ μὲν ἑκατόν, ὃ δὲ ἑξήκοντα, ὃ δὲ τριάκοντα.

24 ^{136,10} Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων· ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ σπείραντι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ. 25 ἐν δὲ τῷ καθεύδειν τοὺς ἀνθρώπους ἦλθεν αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς καὶ ἐπέσπειρεν ζιζάνια ἀνὰ μέσον τοῦ σίτου καὶ ἀπῆλθεν. 26 ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρτος καὶ καρπὸν ἐποίησεν, τότε ἐφάνη καὶ τὰ ζιζάνια. 27 προσελθόντες δὲ οἱ δοῦλοι τοῦ οἰκοδεσπότου εἶπον αὐτῷ· κύριε, οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἔσπειρας ἐν τῷ σῷ ἀγρῷ; πόθεν οὖν ἔχει ζιζάνια; 28 ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς· ἐχθρὸς ἀνθρώπου τοῦτο ἐποίησεν. οἱ δὲ δοῦλοι λέγουσιν αὐτῷ· θέλεις οὖν ἀπελθόντες συλλέξωμεν αὐτά; 29 ὁ δὲ φησὶν· οὔ, μήποτε συλλέγοντες τὰ ζιζάνια ἐκριζώσητε ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον. 30 ἄφετε συναυξάνεσθαι ἀμφότερα μέχρι τοῦ θερισμοῦ, καὶ ἐν καιρῷ τοῦ θερισμοῦ ἐρῶ τοῖς θερι-

22. του αιων. τουτου | συμπνιγ. 25. την γην την καλην | συνιων 24. σπειροντι 25. εσπειρε 27. τα ζιζαν. 28. ειπον αυτω 29. ο δε εφη 30. εν τω καιρω

σταῖς· συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια καὶ
 δήσατε αὐτὰ εἰς δεσμάς πρὸς τὸ κατα-
 καῦσαι αὐτά, τὸν δὲ σῖτον συναγάγετε εἰς
 τὴν ἀποθήκην μου. **31** ^{137,2} Ἄλλην παρα-
 βολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων· ὁμοία ἐστὶν
 ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως,
 ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ
 αὐτοῦ. **32** ὁ μικρότερον μὲν ἐστὶν πάντων
 τῶν σπερμάτων, ὅταν δὲ αὐξηθῇ, μεῖζον
 τῶν λαχάνων ἐστὶν καὶ γίνεται δένδρον,
 ὥστε ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατα-
 σκηνοῦν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. **33** ^{138,5} Ἄλλην
 παραβολὴν ἐλάλησεν αὐτοῖς· ὁμοία ἐστὶν ἡ
 βασιλεία τῶν οὐρανῶν ζύμῃ, ἣν λαβοῦσα
 γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως
 οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

34 ^{139,6} Ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς
 ἐν παραβολαῖς τοῖς ὄχλοις, καὶ χωρὶς πα-
 ραβολῆς οὐδὲν ἐλάλει αὐτοῖς, **35** ὅπως πλη-
 ρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου
 λέγοντος· ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα
 μου, ἐρεῦξομαι κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς.

36 ^{140,10} Τότε ἀφείσ τοὺς ὄχλους ἦλθεν
 εἰς τὴν οἰκίαν. καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ
 μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· φράσον ἡμῖν τὴν
 παραβολὴν τῶν ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ. **37** ὁ

32. κατασκηνοῦν 34. ουδεν: ουκ 35. om ησαιου |
 καταβολησ: add κοσμου 36. οικιαν: add ο ιησουσ

31 s. Mc 4, 31 s. Lc 13, 19. **33** Lc 13, 21. **34** s.
 Mc 4, 33 s. **35** Ps 78, 2.

δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ὁ σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, **38** ὁ δὲ ἄγρός ἐστὶν ὁ κόσμος· τὸ δὲ καλὸν σπέρμα, οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· τὰ δὲ ζιζάνια εἰσιν οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ, **39** ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπείρας αὐτά ἐστὶν ὁ διάβολος· ὁ δὲ θερισμὸς συντέλεια αἰῶνός ἐστιν, οἱ δὲ θερισταὶ ἄγγελοί εἰσιν. **40** ὥσπερ οὖν συλλέγεται τὰ ζιζάνια καὶ πυρὶ κατακαίεται, οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος. **41** ἀποστελεῖ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἄγγέλους αὐτοῦ, καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ πάντα τὰ σκάνδαλα καὶ τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν, **42** καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. **43** τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὥς ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν. ὁ ἔχων ὦτα ἀκουέτω. **44** Ὅμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν θησαυρῷ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ ἄγρῳ, ὃν εὐρὼν ἄνθρωπος ἔκρυψεν, καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει καὶ πωλεῖ πάντα ὅσα ἔχει καὶ ἀγοράζει τὸν ἄγρον ἐκεῖνον. **45** Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ ζητοῦντι καλοὺς μαργαρίτας· **46** εὐρὼν δὲ ἓνα πολύτιμον μαργαρίτην ἀπελθὼν πέπρακεν πάντα ὅσα εἶχεν καὶ ἠγόρασεν αὐτόν.

37. ειπεν αυτοις 39. του αιωνος 40. του αιων. του-
του 43. ωτα: add ακουειν 44. παλιν ομοια | παντ.
οσα εχει πωλ. 46. ος ευρων ενα

47 Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν σαγήνη βληθείση εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐκ παντὸς γένους συναγαγούση· 48 ἦν ὅτε ἐπληρώθη ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν καὶ καθίσαντες συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἄγην, τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον. 49 οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος· ἐξελεύσονται οἱ ἄγγελοι καὶ ἀφοριοῦσιν τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων, 50 καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. 51 συνήκατε ταῦτα πάντα; λέγουσιν αὐτῷ· ναί. 52 ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· δια τοῦτο πᾶς γραμματεὺς μαθητευθεὶς τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν ὁμοίός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιά.

53 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς παραβολὰς ταύτας, μετῆρεν ἐκεῖθεν. 54 ^{141,1} καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, ὥστε ἐκπλήσσεσθαι αὐτοὺς καὶ λέγειν· πόθεν τούτῳ ἡ σοφία αὕτη καὶ αἱ δυνάμεις; 55 οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ τέκτονος υἱός; οὐχ ἡ μήτηρ αὐτοῦ λέγεται Μαριάμ καὶ οἱ ἀδελφοί

---

48. αγγελια 51. συνηκατε: praem λεγει αυτοις ο ιησους | ναι, κυριε 52. μαθητ. εις την βασιλειαν 54. εκπληττεσθ. 55. ουχι η μητ.

αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ Ἰωσήφ καὶ Σίμων καὶ Ἰούδας; 56 καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ οὐχὶ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς εἰσὶν; πόθεν οὖν τούτῳ ταῦτα πάντα; 57 καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. 142,1 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ ἔστιν προφήτης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. 58 καὶ οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμεις πολλάς διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν.

XIV.

Caedes Iohannis baptistae. Quinque hominum milia satiantur. Iesus cum Petro super mare incedens.

Aegroti tactu sanati.

1 143,2 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ τετραάρχης τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ, 2 καὶ εἶπεν τοῖς παισὶν αὐτοῦ· οὗτός ἐστιν Ἰωάννης ὁ βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ. 3 144,2 ὁ γὰρ Ἡρώδης κρατήσας τὸν Ἰωάννην ἔδῃσεν καὶ ἐν φυλακῇ ἀπέθετο διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα [Φιλίππου] τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. 4 ἔλεγεν γὰρ Ἰωάννης αὐτῷ· οὐκ ἔξεστίν σοι ἔχειν αὐτήν. 5 καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον. 6 145,6 γενεσίῳ δὲ γενομένοις τοῦ

55. ιωσηφ: ιωσησ 57. εν τη πατριδ. αυτου

XIV. 1. τετραρχης 3. εδῃσεν αυτον και εθετο εν φυλακ. 4. ο ιωαννης | αυτω: post γαρ pon

57 Lc 4, 24. Io 4, 44.

XIV. 1 s. Mc 6, 14 ss. Lc 9, 7 ss. 3—5 Mc 6, 17 ss. Lc 3, 19 s. 5 21, 26. 6—12 Mc 6 21—29.

Ἡρώδου ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἤρρεσεν τῷ Ἡρώδῃ, 7 ὅθεν μεθ' ὅρκου ὠμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν αἰτήσῃται. 8 ἡ δὲ προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς· δός μοι, φησὶν, ὧδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. 9 καὶ λυπηθεὶς ὁ βασιλεὺς διὰ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους ἐκέλευσεν δοθῆναι, 10 καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισεν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ. 11 καὶ ἤνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ, καὶ ἤνεγκεν τῇ μητρὶ αὐτῆς. 12 καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦραν τὸ πτῶμα καὶ ἔθαψαν αὐτόν, καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ. 13 ^{146,3} ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν· καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἠκολούθησαν αὐτῷ πεζοὶ ἀπὸ τῶν πόλεων.

14 Καὶ ἐξελθὼν εἶδεν πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς καὶ ἐθεράπευσεν τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν. 15 ^{147,1} ὁψίας δὲ γενομένης προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ λέγοντες· ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος καὶ ἡ ὥρα παρῆλθεν ἤδη· ἀπόλυσον οὖν τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας ἀγοράσωσιν

9. ελυπηθη ei δια δε 10. τον ιωαννην 12. πτωμα: σωμα | εθαψ. αυτο 13. και ακουσας | πεζη 14. εξελθων: add ο ιησους | επ αυτους 15. οι μαθητ. αυτου | ηδη παρηλθ. | ουν: om

ἑαυτοῖς βρώματα. 16 ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· οὐ χρεῖαν ἔχουσιν ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. 17 οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· οὐκ ἔχομεν ὥδε εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας. 18 ὁ δὲ εἶπεν· φέρετέ μοι ὥδε αὐτούς. 19 καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοῦ χόρτου, λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν, καὶ κλάσας ἔδωκεν τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. 20 καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦσαν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις. 21 οἱ δὲ ἐσθιόντες ἦσαν ἄνδρες ὥσει πεντακισχίλιοι χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων.

22 ^{148,6} Καὶ ἠνάγκασεν τοὺς μαθητάς ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους. 23 ^{149,2} καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι. ^{150,4} ὁψίας δὲ γενομένης μόνοος ἦν ἐκεῖ. 24 τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων· ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος. 25 τετάρτῃ δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἦλθεν πρὸς αὐτούς περιπατῶν ἐπὶ τὴν θάλασσαν. 26 ἰδόντες δὲ αὐτὸν

16. ο δε ιησους 17. αρτους ει μη πεντ. 18. αυτους ωδε 19. επι τους χορτους | και λαβων 22. Και ευθεως ηναγκ. ο ιησους τ. μαθητ. αυτου 25. απηλθε πρ. αυτ. ο ιησους | επι της θαλασσης 26. και ιδοντες αυτον οι μαθηται

22—23 Mc 6, 45—52. Io 6, 15—21.

ἐπὶ τῆς θαλάσσης περιπατοῦντα ἐταράχθησαν, λέγοντες ὅτι φάντασμά ἐστιν, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραξαν. 27 εὐθὺς δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων· θαρσεῖτε, ἐγὼ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε. 28 ^{151,10} ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπεν· κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με ἔλθειν πρὸς σε ἐπὶ τὰ ὕδατα. 29 ὁ δὲ εἶπεν· ἐλθέ. καὶ καταβάς ἀπὸ τοῦ πλοίου Πέτρος περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα καὶ ἦλθεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. 30 βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἐφοβήθη, καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι ἔκραξεν λέγων· κύριε, σῶσόν με. 31 εὐθέως δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐπελάβετο αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτῷ· ὀλιγόπιστε, εἰς τί ἐδίστασας; 32 ^{152,6} καὶ ἀναβάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος. 33 οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ προσεκύνησαν αὐτῷ λέγοντες· ἀληθῶς θεοῦ υἱὸς εἶ.

34 ^{153,2} Καὶ διαπεράσαντες ἦλθον ἐπὶ τὴν γῆν εἰς Γενησαρέτ. 35 καὶ ἐπιγινόντες αὐτὸν οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου ἐκεῖνου ἀπέστειλαν εἰς ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην, καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντα τοὺς κακῶς ἔχοντας, 36 καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα μόνον

---

26. ἐπὶ τὴν θαλάσσαν 27. εὐθεως | ἐλαλ. αὐτ. ο ἰησοῦς 28. πρὸς σε ελθεῖν 29. ο πετρος | καὶ ἦλθεν: ἐλθεῖν 30. ἀνεμον: add ἰσχυρον 32. ἐμβάντων 33. πλοῖω: add ἐλθόντες 34. εἰς τὴν γῆν γεννη.

ἄψωνται τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ·
καὶ ὅσοι ἦσαν διεσώθησαν.

XV.

De manuum lotionē, traditionis abusu veraque
contaminatione. Mulieris Chananaeae filia aliique
aegroti sanantur. Quattuor hominum milia
cibantur.

1 ^{154,6} Τότε προσέρχονται τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ
Ἱεροσολύμων Φαρισαῖοι καὶ γραμματεῖς λέ-
γοντες· 2 διατί οἱ μαθηταί σου παρα-
βαίνουσιν τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων;
οὐ γὰρ νίπτονται τὰς χεῖρας ὅταν ἄρτον
ἐσθίωσιν. 3 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς·
διατί καὶ ὑμεῖς παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν
τοῦ θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν; 4 ὁ γὰρ
θεὸς ἐνετείλατο λέγων· τίμα τὸν πατέρα
καὶ τὴν μητέρα, καὶ ὁ κακολογῶν πατέρα
ἢ μητέρα θανάτῳ τελευτάτῳ. 5 ὑμεῖς δὲ
λέγετε· ὅς ἂν εἴπῃ τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρί·
δῶρον ὃ ἐάν ἐξ ἐμοῦ ὠφεληθῇς, οὐ μὴ
τιμήσῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα
αὐτοῦ. 6 καὶ ἠκυρώσατε τὸν νόμον τοῦ
θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν. 7 ὑποκριταί,
καλῶς ἐπροφήτευσεν περὶ ὑμῶν Ἡσαΐας
λέγων· 8 ὁ λαὸς οὗτος τοῖς χεῖλεσίν με

XV. 1. οι απο ιερ. γραμμ. και φαρι. 2. τας χειρ.
αυτων 4. πατερα: add σου 5. και ου μη | τιμηση
6. τον νομον: την εντολην 7. προεφητευσε 8. εγ-
χιζει μοι ο λαος ουτος τω στοματι αυτων και τοις
χειλ. με

XV. 1—20 Mc 7, 1—23. 4 Ex 20, 12. 21, 17.
8 Es 29, 13.

τιμᾶ, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ· **9** μάτην δὲ σέβονται με διδάσκοντες διδασκαλίᾳς ἐντάλματα ἀνθρώπων. **10** Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον εἶπεν αὐτοῖς· ἀκούετε καὶ συνίετε· **11** οὐ τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ στόμα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ στόματος, τοῦτο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. **12** ^{155,10} τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ λέγουσιν αὐτῷ· οἶδας ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες τὸν λόγον ἐσκανδαλίσθησαν; **13** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· πᾶσα φυτεία ἣν οὐκ ἐφύτευσεν ὁ πατήρ μου ὁ οὐράνιος ἐκριζωθήσεται. **14** ^{156,5} ἄφετε αὐτοὺς ὁδηγοὶ εἰσιν τυφλοὶ τυφλῶν· τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἐὰν ὁδηγῇ, ἀμφοτέροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται. **15** ^{157,6} ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· φράσον ἡμῖν τὴν παραβολήν. **16** ὁ δὲ εἶπεν· ἀκμήν καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε; **17** οὐ νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ εἰσπορευόμενον εἰς τὸ στόμα εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ καὶ εἰς ἀφεδρῶνα ἐκβάλλεται; **18** τὰ δὲ ἐκπορευόμενα ἐκ τοῦ στόματος ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρχεται, κάκεῖνα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. **19** ἐκ γὰρ τῆς καρδίας ἐξέρχονται διαλογισμοὶ πονηροί, φόνοι, μοιχεῖαι,

12. οἱ μαθητ. αὐτοῦ | λεγουσιν· εἶπον 15. τὴν παραβ. ταυτην 16. ο δε ιησους 17. ου· ουπω

πορνεῖαι, κλοπαί, ψευδομαρτυρίαι, βλασφημῖαι. 20 ταῦτά ἐστὶν τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον· τὸ δὲ ἀνίπτουσ χερσὶν φαγεῖν οὐ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

21 Καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδωνος. 22 καὶ ἰδοὺ γυνὴ Χαναναία ἀπὸ τῶν ὀρίων ἐκείνων ἐξελθοῦσα ἔκραξεν λέγουσα· ἐλέησόν με, κύριε υἱὸς Δαυεὶδ· ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται. 23 ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠρώτουν αὐτὸν λέγοντες· ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει ὀπίσθεν ἡμῶν. 24 ^{158,5} ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. 25 ^{159,6} ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνει αὐτῷ λέγουσα· κύριε, βοήθει μοι. 26 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· οὐκ ἔξεστιν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. 27 ἡ δὲ εἶπεν· ναί, κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ὑπὸ τῶν ψυχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. 28 τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· ὦ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις· γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

29 ^{160,6} Καὶ μεταβάς ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς

22. ἐκραυγασεν | λέγουσα: praem αυτω | υιε | δαβιδ

23. ηρωτων 26. εξεστιν: εστι καλον

ἦλθεν παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἀναβάς εἰς τὸ ὄρος ἐκάθητο ἐκεῖ. **30** καὶ προσῆλθον αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν χωλοὺς τυφλοὺς κωφοὺς κυλλοὺς καὶ ἑτέρους πολλούς, καὶ ἔριψαν αὐτοὺς παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς, **31** ὥστε τὸν ὄχλον θαυμάσαι βλέποντας κωφοὺς λαλοῦντας, κυλλοὺς ὑγιεῖς καὶ χωλοὺς περιπατοῦντας καὶ τυφλοὺς βλέποντας· καὶ ἐδόξαζον τὸν θεὸν Ἰσραὴλ.

32 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητάς αὐτοῦ εἶπεν· σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέραι τρεῖς προσμένουσίν μοι καὶ οὐκ ἔχουσιν τί φάγωσιν· καὶ ἀπολῦσαι αὐτοὺς νήστις οὐ θέλω, μήποτε ἐκλυθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ. **33** καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί· πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι τοσοῦτοι ὥστε χορτάσαι ὄχλον τοσοῦτον; **34** καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· πόσους ἄρτους ἔχετε; οἱ δὲ εἶπον· ἑπτὰ, καὶ ὀλίγα ἰχθύδια. **35** καὶ παραγγείλας τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν, **36** ἔλαβεν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους καὶ τοὺς ἰχθύας καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. **37** καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ τὸ

30. ερριψαν | αυτου: του ιησου 31. τους οχλους | και χωλους: om και | εδοξασαν 32. ημερας τρ. | νηστεις 33. οι μαθητ. αυτου 35 sq εκελευσε ει και λαβων 35. τοις οχλοις 36. om και ante ευχαριστ. | εδωκε | τοις μαθητ. αυτου | τω οχλω

περισεεῦον τῶν κλασμάτων ἦραν ἑπτὰ σφυρί-
δας πλήρεις. 38 οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν
τετρακισχίλιοι ἄνδρες χωρὶς παιδίων καὶ
γυναικῶν. 39 καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους
ἐνέβη εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὅρια
Μαγαδάν.

XVI.

Signa temporum. Fermentum Phariseorum. Varia
de Iesu iudicia et Petri confessio. Petri claves.

Christus mortem suam praedicat. Veri discipuli
verae vitae compotes.

1 ^{161,4} Καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι
καὶ Καδδουκαῖοι πειράζοντες ἐπηρώτων
αὐτὸν σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπιδείξαι
αὐτοῖς. 2 ^{162,5} ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐ-
τοῖς· [ὄψιας γενομένης λέγετε· εὐδία, πυρ-
ράζει γὰρ ὁ οὐρανός· 3 καὶ πρωτῖ· σήμερον
χειμῶν, πυρράζει γὰρ στυγνάζων ὁ οὐρανός.
τὸ μὲν πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ γινώσκετε
διακρίνειν, τὰ δὲ σημεῖα τῶν καιρῶν οὐ
δύνασθε·] 4 ^{163,6} γενεὰ πονηρὰ καὶ μοι-
χαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον οὐ
δοθήσεται αὐτῇ εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ.
καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς ἀπῆλθεν.

5 Καὶ ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ εἰς τὸ πέραν
ἐπελάθοντο ἄρτους λαβεῖν. 6 ^{164,2} ὁ δὲ
Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ὁρᾶτε καὶ προσέχετε

37. ηραν το περ. των κλασματ. 38. γυναικ. κ. παιδ.

39. μαγαδαν: μαγδαλα

XVI. 1. επηρωτησαν 3. το μεν: praem υποχριται

4. ιωνα: add του προφητου 5. οι μαθητ. αυτου

XVI. 1—4 Mc 8, 11—13. Lc 12, 54—56. 4 12, 39.
5—12 Mc 8, 14—21. 6 Lc 12, 1.

ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Καδδουκαίων. 7 ^{165,6} οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς λέγοντες ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλάβομεν. 8 γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· τί διαλογίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς, ὀλιγόπιστοι, ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλάβετε; 9 οὕπω νοεῖτε, οὐδὲ μνημονεύετε τοὺς πέντε ἄρτους τῶν πεντακισχιλίων καὶ πόσους κοφίνους ἐλάβετε; 10 οὐδὲ τοὺς ἑπτὰ ἄρτους τῶν τετρακισχιλίων καὶ πόσας σφυρίδας ἐλάβετε; 11 πῶς οὐ νοεῖτε ὅτι οὐ περὶ ἄρτων εἶπον ὑμῖν; προσέχετε δὲ ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Καδδουκαίων. 12 τότε συνῆκαν ὅτι οὐκ εἶπεν προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Καδδουκαίων, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς διδαχῆς τῶν Φαρισαίων καὶ Καδδουκαίων.

13 ^{166,1} Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρίας τῆς Φιλίππου ἠρώτα τοὺς μαθητάς αὐτοῦ λέγων· τίνα λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; 14 οἱ δὲ εἶπαν· οἱ μὲν Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν, ἄλλοι δὲ Ἡλείαν, ἕτεροι δὲ Ἰερεμίαν ἢ ἓνα τῶν προφητῶν. 15 λέγει αὐτοῖς· ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; 16 ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος εἶπεν· σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος. 17 ^{167,10} ἀπο-

8. εἶπεν αὐτοῖς 11. περὶ ἄρτου εἰπ. ὑμ. προσέχειν ἀπο 12. ἀπο τ. ζύμης τοῦ ἄρτου, ἀλλ ἀπο 13. καισαρείας | τίνα; add με 14. εἶπον | ἡλίαν 17. καὶ ἀποκρ. ο ἰησ.

κριθείς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· μακάριος εἶ, Σίμων Βαριωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέν σοι· ἀλλ' ὁ πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. 18 καὶ γὰρ δέ σοι λέγω ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ᾗδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς. 19 δώσω σοι τὰς κλεῖδας τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. 20 ^{168,2} τότε διεστείλατο τοῖς μαθηταῖς ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Χριστός.

21 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς δεικνύειν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι δεῖ αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπελθεῖν καὶ πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι. 22 ^{169,6} καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ λέγων· Ἰλεώς σοι, κύριε· οὐ μὴ ἔσται σοι τοῦτο. 23 ὁ δὲ στραφείς εἶπεν τῷ Πέτρῳ· ὕπαγε ὀπίσω μου, σατανᾶ· σκάνδαλον εἶ ἐμοῦ, ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ θεοῦ ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.

---

17. βάρ ιωνᾶ 19. καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς 20. τ. μαθητ. αὐτοῦ | ἰησοῦς ὁ χριστ. 21. ἀπελθ. εἰς ἱεροσολ. 23. εἰ ἐμου· μου εἰ

24 ^{170,2} Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπεν τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτοῦ· εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν,
ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἁράτω τὸν σταυ-
ρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι. **25** ὃς
γὰρ ἐὰν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπο-
λέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ ἔνεκεν ἐμοῦ, εὕρήσει αὐτήν. **26** τί
γὰρ ὠφεληθήσεται ἄνθρωπος ἐὰν τὸν κόσμον
ὅλον κερδήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ;
ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς
ψυχῆς αὐτοῦ; **27** ^{171,10} μέλλει γὰρ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ,
καὶ τότε ἀποδώσει ἐκάστῳ κατὰ τὴν πρᾶξιν
αὐτοῦ. **28** ^{172,2} ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσὶν
τινες τῶν ὧδε ἐστώτων οἵτινες οὐ μὴ
γεύσωνται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσιν τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ
αὐτοῦ.

XVII.

Transfiguratio in monte. Iohannes alter Elias.

Sanatio lunatici apostolorumque diffidentia.

Stater ex pisce.

1 Καὶ μεθ' ἡμέρας ἕξ παραλαμβάνει ὁ
Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάν-
νην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς
εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν. **2** καὶ μετε-

25. γαρ αν 26. ωφελειται 28. οτι: om | εστηκοτων

24—28 Mc 8, 34—9, 1. Lc 9, 23—27. **25** 10, 39.
Lc 17, 33. Io 12, 25.

XVII. **1—9** Mc 9, 2—10. Lc 9, 28—36.

μορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. **3** καὶ ἰδοὺ ὥφθη αὐτοῖς Μωϋσῆς καὶ Ἑλίας συναλαλοῦντες μετ' αὐτοῦ. **4** ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν τῷ Ἰησοῦ· κύριε, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὥδε εἶναι· εἰ θέλεις, ποιήσω ὥδε τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν καὶ Μωϋσεὶ μίαν καὶ Ἑλίας μίαν. **5** ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς, καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· ἀκούετε αὐτοῦ. **6** καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα. **7** καὶ προσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀψάμενος αὐτῶν εἶπεν· ἐγέρθητε καὶ μὴ φοβεῖσθε. **8** ἐπάραντες δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν οὐδένα εἶδον εἰ μὴ τὸν Ἰησοῦν μόνον. **9** καὶ καταβαινόντων ἐκ τοῦ ὄρους ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· μηδενὶ εἴπητε τὸ ὄραμα ἕως οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἐγερθῇ. **10** ^{173,6} Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ λέγοντες· τί οὖν οἱ γραμματεῖς λέγουσιν ὅτι Ἑλείαν δεῖ ἔλθειν πρῶτον; **11** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἑλίας

XVII. 3. ωφθησαν | μωσησ | ηλιασ | μετ. αυτ. συλλαλουντ. 4. ποιησωμεν | μωση | μιαν ηλια 5. αυτ. ακου. 6. επεσον 7. και προσελθων ο ιησ. ηψατο αυτ. και ειπ. 9. εκ: απο | εγερθη: αναστη 10. οι μαθητ. αυτου | ηλιαν 11. ο δε ιησουσ | ειπεν: add αυτοις | ηλιασ

5 3, 17. 2 Pe 1, 17. 10—13 Mc 9, 11—13.

μὲν ἔρχεται καὶ ἀποκαταστήσει πάντα. **12** λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι Ἡλείας ἤδη ἦλθεν, καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτόν, ἀλλ' ἐποίησαν ἐν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν. οὕτως καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πάσχειν ὑπ' αὐτῶν. **13** τότε συνῆκαν οἱ μαθηταὶ ὅτι περὶ Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ εἶπεν αὐτοῖς.

14 ^{174,2} Καὶ ἐλθόντων πρὸς τὸν ὄχλον προσῆλθεν αὐτῷ ἄνθρωπος γονυπετῶν αὐτόν **15** καὶ λέγων· κύριε, ἐλέησόν μου τὸν υἱόν, ὅτι σεληνιάζεται καὶ κακῶς πάσχει· πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ. **16** καὶ προσήνεγκα αὐτόν τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτόν θεραπεῦσαι. **17** ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ὦ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε μεθ' ὑμῶν ἔσομαι; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετέ μοι αὐτόν ὧδε. **18** καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον, καὶ ἐθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. **19** ^{175,5} Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ' ἰδίαν εἶπον· διατί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; **20** ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· διὰ τὴν ὀλιγοπιστίαν ὑμῶν· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον

11. ἐρχεται πρῶτον 12. ἡλίας 14. ἐλθόντων αὐτῶν | γονυπετ. αὐτῷ 17. ἐσομ. μεθ' ὑμῶν 20. ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτ. | διὰ τὴν ἀπιστίαν

σινάπεωσ, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ· μετάβα ἔνθεν ἐκεῖ, καὶ μεταβήσεται, καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσῃ ὑμῖν.

22 ^{176,2} Cυστρεφομένων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, **23** καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται. καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα.

24 ^{177,10} Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν εἰς Καφarnaοὺμ προσῆλθον οἱ τὰ δίδραχμα λαμβάνοντες τῷ Πέτρῳ καὶ εἶπαν· ὁ διδάσκαλος ὑμῶν οὐ τελεῖ δίδραχμα; **25** λέγει· ναί. καὶ εἰσελθόντα εἰς τὴν οἰκίαν προέφθασεν αὐτόν ὁ Ἰησοῦς λέγων· τί σοι δοκεῖ, Cίμων; οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ τίνων λαμβάνουσιν τέλη ἢ κῆνσον; ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτῶν ἢ ἀπὸ τῶν ἄλλοτρίων; **26** εἰπόντος δέ· ἀπὸ τῶν ἄλλοτρίων, ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἄραγε ἐλεύθεροί εἰσιν οἱ υἱοί. **27** ἵνα δὲ μὴ σκανδαλίζωμεν αὐτούς, πορευθεῖς εἰς θάλασσαν βάλε ἄγκιστρον καὶ τὸν ἀναβάντα πρῶτον ἰχθὺν ἄρον, καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ εὕρήσεις στατῆρα· ἐκεῖνον λαβὼν δὸς αὐτοῖς ἀντὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ.

20. μεταβηθι εντευθεν 21. τουτο δε το γενοσ ουχ εκπορευεται ει μη εν προσευχη και νηστεια 22. αναστρεφομενων 24. καπερναουμ | ειπον | ου τελει τα διδραχμ. 25. εισελθοντα: οτε εισηλθεν 26. ειποντος δε: λεγει αυτω ο πετρος 27. σκανδαλισωμεν | εις την θαλασσαν

22 s. Mc 9, 30—32. Lc 9, 45—45. **24** Mc 9, 33.

XVIII.

Cavenda ambitio et offensio. Parabola de ove perditā. De peccante fratre. Ius ligandi et solvendi. Quoties sit ignoscendum. Parabola de computantibus rege et servo.

1 ^{178,2} Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ λέγοντες· τίς ἄρα μείζων ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν; 2 καὶ προσκαλεσάμενος παιδίον ἕστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν 3 καὶ εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ στραφῇτε καὶ γένησθε ὡς τὰ παιδία, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. 4 ὅστις οὖν ταπεινώσει ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, οὗτός ἐστιν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. 5 καὶ ὅς ἐὰν δέξηται ἓν παιδίον τοιοῦτο ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται. 6 ^{179,2} ὅς δ' ἂν σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ, συμφέρει αὐτῷ ἵνα κρεμασθῇ μύλος ὀνικὸς περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ καταποντισθῇ ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης. 7 Οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων· ἀνάγκη γάρ ἐστιν ἔλθεῖν τὰ σκάνδαλα, πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται. 8 ^{180,6} εἰ δὲ ἡ χεὶρ σου ἢ ὁ πούς σου σκανδαλίζει σε,

XVIII. 2. προσκαλεσ.: add ο ιησους 4. ταπεινωσῃ 5. παιδ. τοιουτου εν 6. περι: επι 7. ανθρωπω: add εκεινω

XVIII. 1—5 Mc 9, 33—37. Lc 9, 46—48. 6 Mc 9, 42. Lc 17, 2. 7 Lc 17, 1. 8 5, 29. Mc 9, 43. 45.

ἔκκοψον αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλὸν σοί ἐστὶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν κυλλὸν ἢ χωλόν, ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. **9** καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλὸν σοί ἐστὶν μονόφθαλμον εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. **10** ^{181,10} Ὁρᾶτε μὴ καταφρονήσητε ἐνὸς τῶν μικρῶν τούτων· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παντὸς βλέπουσιν τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. **12** ^{182,5} Τί ὑμῖν δοκεῖ; ἐὰν γένηται τινὶ ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρόβατα καὶ πλανηθῇ ἐν ἑξ αὐτῶν, οὐχὶ ἀφείς τὰ ἐνεσθῆκοντα ἐννέα ἐπὶ τὰ ὅρη πορευθεὶς ζητεῖ τὸ πλανώμενον; **13** καὶ ἐὰν γένηται εὑρεῖν αὐτό, ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον ἢ ἐπὶ τοῖς ἐνεσθῆκοντα ἐννέα τοῖς μὴ πεπλανημένοις. **14** οὕτως οὐκ ἔστιν θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς ἵνα ἀπολήται ἐν τῶν μικρῶν τούτων. **15** ^{183,5} Ἐὰν δὲ ἀμαρτήσῃ ὁ ἀδελφός σου, ὕπαγε ἔλεγξον αὐτὸν μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου· ἐὰν σου ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου. **16** ^{184,10} ἐὰν

8. αὐτον: αὐτα | χωλον η κυλλον 11. ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου σῶσαι τὸ ἀπολωλὸς 12. ἐνεσθῆκοντα (etiam v. 13) 14. ἐν τῶν: εἰς τῶν 15. ἀμαρτήση: add εἰς σε | ὑπαγε καὶ

9 5, 29. Mc 9, 47. **12—14** Lc 15, 4—7. **16** Deut 19, 15. 2 Co 13, 1.

δὲ μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ σεαυτοῦ ἔτι ἓνα ἢ δύο, ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν σταθῇ πᾶν ῥῆμα. 17 εἰάν τις παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπὼν τῇ ἐκκλησίᾳ· εἰάν τις καὶ τῆς ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἔστω σοι ὥσπερ ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ τελώνης. 18 ^{185,7} Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅσα εἰάν τις δέσῃ ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένα ἐν οὐρανῷ, καὶ ὅσα εἰάν τις λύσῃ ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται λελυμένα ἐν οὐρανῷ. 19 ^{186,10} Πάλιν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰάν τις συμφωνήσουσιν ἐξ ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγματος οὗ εἰάν τις αἰτήσωνται, γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. 20 οὗ γὰρ εἰσιν δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν.

21 ^{187,5} Τότε προσελθὼν ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· κύριε, ποσάκις ἁμαρτήσῃ εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου καὶ ἀφήσω αὐτῷ; ἕως ἐπτάκις; 22 λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· οὐ λέγω σοι ἕως ἐπτάκις, ἀλλὰ ἕως ἑβδομηκοντάκις ἐπτά. 23 ^{188,10} διὰ τοῦτο ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὃς ἠθέλησεν συναῖραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ. 24 ἀρξαμένου δὲ αὐτοῦ συναίρειν, προσηνέχθη εἰς αὐτῷ ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων. 25 μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀπο-

16. μετὰ σου 17. εἶπον· εἶπε 18. ἐν τῷ οὐρανῷ bis 19. δύο ὑμῶν συμφωνήσωσιν ἐπὶ 21. προσελθ. αὐτῷ ὁ πετρ. εἶπ. 22. ἀλλ 24. αὐτῷ εἰς

δοῦναι, ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος πρᾶθῆναι καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα καὶ πάντα ὅσα εἶχεν, καὶ ἀποδοθῆναι. **26** πεσὼν οὖν ὁ δοῦλος ἐκεῖνος προσεκύνει αὐτῷ λέγων· μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα ἀποδώσω σοι. **27** σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκεῖνου ἀπέλυσεν αὐτόν, καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν αὐτῷ. **28** ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος εὗρεν ἓνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ὃς ὥφειλέν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια, καὶ κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγεν λέγων· ἀπόδος εἰ τι ὀφείλεις. **29** πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ παρεκάλει αὐτὸν λέγων· μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ ἀποδώσω σοι. **30** ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν, ἀλλὰ ἀπελθὼν ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν ἕως ἀποδῶ τὸ ὀφειλόμενον. **31** ἰδόντες οὖν οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γινόμενα ἐλυπήθησαν σφόδρα, καὶ ἐλθόντες διεσάφησαν τῷ κυρίῳ ἑαυτῶν πάντα τὰ γενόμενα. **32** τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ λέγει αὐτῷ· δοῦλε πονηρέ, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ παρεκάλεσάς με. **33** οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου, ὥς καὶ γὰρ σὲ ἠλέησα; **34** καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς ἕως οὗ

25. ο κυριος: add αυτου | γυναικα: add αυτου

26. εκεινος: om | λεγων: add κυριε | σοι αποδωσω

28. αποδος: add μοι | ει τι: ο,τι 29. ο συνδ. αυτου:

add εις τους ποδας αυτου | και παντα αποδωσω σοι

30. ς^e (non ς) αλλ | εως ου 31. ουν: δε | τα γενο-

μενα | εαυτων: αυτων 33. και εγω

ἀποδοῖ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ. 35 οὕτως καὶ ὁ πατήρ μου ὁ οὐράνιος ποιήσῃ ὑμῖν, ἔάν μὴ ἀφῆτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν.

XIX.

Responsio de repudio et eunuchis. Manus infantibus impositae. Iuvenis dives. Divitiarum pericula.

Futura discipulorum praemia.

1 ^{189,6} Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους, μετήρεν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια τῆς Ἰουδαίας πέραν τοῦ Ἰορδάνου. 2 καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς ἐκεῖ.

3 Καὶ προσήλθον αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι πειράζοντες αὐτὸν καὶ λέγοντες· εἰ ἔξεστιν ἀπολῦσαι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν αἰτίαν; 4 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· οὐκ ἀνέγνωτε ὅτι ὁ ποιήσας ἀπ' ἀρχῆς ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς; 5 καὶ εἶπεν· ἕνεκα τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα καὶ κολληθήσεται τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. 6 ὥστε οὐκέτι εἰσὶν δύο ἀλλὰ σὰρξ μία. 7 οὖν ὁ θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω. 7 λέγουσιν αὐτῷ· τί οὖν Μωϋσῆς ἐνετείλατο δοῦναι βιβλίον ἀποστα-

35. επουρανιος | καρδιων υμων: add τα παραπτωματα αυτων

XIX. 1. της pri: c^e male om 3. λεγοντες αυτω | εξεστιν: add ανθρωπω 4. ειπεν: add αυτω 5. ενεκεν | προσκολληθησεται 7. μωσησ. Item v. sq.

XIX. 1 Mc 10, 1. 3—9 Mc 10, 2—12. 4 Gen 1, 27. 5 s. Gen 2, 24. 7 5, 31. Deut 24, 1.

σίου καὶ ἀπολῦσαι; 8 λέγει αὐτοῖς· ὅτι Μωϋσῆς πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἐπέτρεψεν ὑμῖν ἀπολῦσαι τὰς γυναῖκας ὑμῶν· ἀπ' ἀρχῆς δὲ οὐ γέγονεν οὕτως. 9 ^{190,2} λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι ὅς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ μὴ ἐπὶ πορνείᾳ καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται. 10 ^{191,10} λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί· εἰ οὕτως ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τῆς γυναικός, οὐ συμφέρει γαμῆσαι. 11 ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· οὐ πάντες χωροῦσιν τὸν λόγον τοῦτον, ἀλλ' οἷς δέδοται. 12 εἰσὶν γὰρ εὐνοῦχοι οἵτινες ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγεννήθησαν οὕτως, καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτινες εὐνούχισθησαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτινες εὐνούχισαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. ὁ δυνάμενος χωρεῖν χωρεῖτω.

13 ^{192,2} Τότε προσηνέχθησαν αὐτῷ παιδία, ἵνα τὰς χεῖρας ἐπιθῇ αὐτοῖς καὶ προσεύχεται· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς. 14 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ἄφετε τὰ παιδία καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ ἔλθειν πρὸς ἐμέ· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. 15 καὶ ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτοῖς ἐπορεύθη ἐκεῖθεν.

7. ἀπολῦσαι: add αὐτήν 9. εἰ μὴ ἐπὶ πορνείᾳ | ad finem add καὶ ὁ ἀπολελυμένην γαμήσας μοιχᾶται 10. οἱ μαθητ. αὐτοῦ 13. προσηνεχθῇ 14. αὐτοῖς: om | πρὸς με 15. αὐτοῖς τὰς χεῖρας.

16 ^{193,2} Καὶ ἰδοὺ εἷς προσελθὼν αὐτῷ εἶπεν· διδάσκαλε, τί ἀγαθὸν ποιήσω ἵνα σχῶ ζωὴν αἰώνιον; **17** ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τί με ἐρωτᾷς περὶ τοῦ ἀγαθοῦ; εἷς ἐστὶν ὁ ἀγαθός. εἰ δὲ θέλεις εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, τήρησον τὰς ἐντολάς. **18** ποίας; φησὶν. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· τὸ οὐ φονεύσεις, οὐ μοιχεύσεις, οὐ κλέψεις, οὐ ψευδομαρτυρήσεις, **19** τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. **20** λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος· πάντα ταῦτα ἐφύλαξα· τί ἔτι ὑστερῶ; **21** ^{194,2} ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὕπαγε πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ δὸς πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι. **22** ^{195,2} ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος ἀπῆλθεν λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά.

23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι πλούσιος δυσκόλως εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. **24** πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι εὐκωπώτερόν ἐστιν κάμηλον διὰ τρυπήματος

---

16. προσελθ. ειπ. αυτ. | διδασχ.: add αγαθε | εχω
 17. τι με ερωτας etc: τι με λεγεις αγαθον | εις εστ.
 etc: ουδεις αγαθος ει μη εις ο θεος | εισελθειν εις
 την ζωην 18. ποιας; φησιν: λεγει αυτω· ποιας;
 19. πατερα: add σου 20. εφυλαξαμην εκ νεοτητος
 μου 22. ο νεανισχ. τον λογον 23. δυσκολ. πλουσ.
 24. οτι: om

16—22 Mc 10, 17—22. Lc 18, 18—23. 23—26 Mc
 10, 23—27. Lc 18, 24—27.

ῥαφίδος εἰσελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. **25** ἀκούσαντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἐξεπλήσσοντο σφόδρα λέγοντες· τίς ἄρα δύναται σωθῆναι; **26** ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· παρὰ ἀνθρώποις τοῦτο ἀδύνατόν ἐστιν, παρὰ δὲ θεῷ δυνατὰ πάντα.

27 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμεν σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν; **28** ^{196,10} ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι, ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, ^{197,5} καθίσεσθε καὶ αὐτοὶ ἐπὶ δώδεκα θρόνους κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ. **29** ^{198,2} καὶ πᾶς ὅστις ἀφῆκεν ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφὰς ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς ἢ οἰκίαν ἕνεκα τοῦ ἔμοῦ ὀνόματος, πόλλαπλασίονα λήμψεται καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει. **30** ^{199,2} πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι καὶ ἔσχατοι πρῶτοι.

XX.

Parabola de mercede operariorum. Iesus iterum mortem suam praedicit. Mater filiorum Zebedaei. Caeci Hierichuntini.

1 ^{200,10} Ὁμοία γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν

24. εἰσελθεῖν: διελθεῖν | τῶν οὐρανῶν: τοῦ θεοῦ. Praeterea add εἰσελθεῖν 25. οἱ μαθητ. αὐτοῦ 26. πάντα δυνατ. ἐστι 28. παλιγγενεσία | καὶ αὐτοί: καὶ ὑμεῖς 29. ὅστις: ὅς | μητέρα: add ἡ γυναῖκα | ἡ οἰκίας: οἰκίας ἡ post ἀφηκ. | ἕνεκεν | τοῦ ὀνομ. μου | ἐκατονταπλασίονα | λήμψεται

27—30 Mc 10, 28—31. Lc 18, 28—30. **28** Lc 22, 30.

οὐρανῶν ἀνθρώπων οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρῶτ' μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. 2 συμφωνήσας δὲ μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. 3 καὶ ἐξελθὼν περὶ τρίτην ὥραν εἶδεν ἄλλους ἐστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς, 4 καὶ ἐκείνοις εἶπεν· ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὃ ἐὰν ᾦ δίκαιον δώσω ὑμῖν. 5 οἱ δὲ ἀπήλθον. πάλιν δὲ ἐξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ ἐνάτην ὥραν ἐποίησεν ὡσαύτως. 6 περὶ δὲ τὴν ἐνδεκάτην ἐξελθὼν εὗρεν ἄλλους ἐστῶτας, καὶ λέγει αὐτοῖς· τί ὥδε ἐστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί; 7 λέγουσιν αὐτῷ· ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο. λέγει αὐτοῖς· ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα. 8 ὁ ψίας δὲ γενομένης λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ· κάλεσον τοὺς ἐργάτας καὶ ἀπόδος τὸν μισθόν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἕως τῶν πρώτων. 9 καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον. 10 ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶτοι ἐνόμισαν ὅτι πλείονα λήμψονται· καὶ ἔλαβον τὸ ἀνὰ δηνάριον καὶ αὐτοί. 11 λαβόντες δὲ ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου 12 λέγοντες· οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν, καὶ

XX. 3. περι την τριτ. 4. κακεινοις 5. παλ. δε: om δε | εννατην 6. ενδεκατην: add ωραν | εστωτας; add αργους 7. αμπελωνα: add και ο εαν η δικαιον ληψεσθε 8. αποδος: add αυτοις 9. ελθοντες δε 10. ληψονται | το ανα: om το | και αυτοι: post ελαβον pon 12. λεγοντες: add οτι

Ἰησοῦς αὐτοὺς ἡμῖν ἐποίησας τοῖς βαστά-
 σασι τὸ βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν καύσωνα.
13 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς ἐνὶ αὐτῶν εἶπεν· ἐταῖρε,
 οὐκ ἀδικῶ σε· οὐχὶ δηναρίου συνεφώνησάς
 μοι; **14** ἄρον τὸ σὸν καὶ ὕπαγε. θέλω δὲ
 τούτῳ τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι ὥς καὶ σοί·
15 ἢ οὐκ ἔξεστίν μοι ὃ θέλω ποιῆσαι ἐν
 τοῖς ἐμοῖς; ἢ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρός
 ἐστίν ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι; **16** οὕτως ἔσον-
 ται οἱ ἔσχατοι πρῶτοι καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι.

17 ^{201,2} Καὶ ἀναβαίνων ὁ Ἰησοῦς εἰς
 Ἱεροσόλυμα παρέλαβεν τοὺς δώδεκα κατ'
 ἰδίαν, καὶ ἐν τῇ ὁδῷ εἶπεν αὐτοῖς· **18** ἰδοὺ
 ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς
 τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιε-
 ρεῦσιν καὶ γραμματεῦσιν, καὶ κατακρινοῦσιν
 αὐτὸν εἰς θάνατον. **19** καὶ παραδώσουσιν
 αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ ἐμπαῖξαι καὶ
 μαστιγῶσαι καὶ σταυρῶσαι, καὶ τῇ τρίτῃ
 ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται.

20 ^{202,6} Τότε προσῆλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ
 τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς,
 προσκυνοῦσα καὶ αἰτοῦσά τι παρ' αὐτοῦ.
21 ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· τί θέλεις; λέγει αὐτῷ·
 εἰπὲ ἵνα καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύο υἱοί μου

12. ἡμιν αὐτοῦς 13. εἰπ. ἐνι αὐτ. 15. ποιῆσαι ὁ
 θέλω | ς (non ς^e) εἰ ὁ οφθ. 16. οἱ πρῶ. ἐσχατοί·
 add πολλοὶ γὰρ εἰσι κλητοί, ὀλιγοὶ δὲ ἐκλεκτοί
 17. τ. δώδεκα· add μαθητάς· καὶ ἐν τ. ὁδ.: ἐν τ.
 ὁδ. καὶ 18. θανάτῳ 19. ἐγερθ.: ἀναστήσεται

εἷς ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων σου ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. **22** ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε. δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ μέλλω πίνειν; λέγουσιν αὐτῷ· δυνάμεθα. **23** λέγει αὐτοῖς· τὸ μὲν ποτήριόν μου πίεσθε, τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων, οὐκ ἔστιν ἐμὸν τοῦτο δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται ὑπὸ τοῦ πατρός μου. **24** ^{203,2} ἀκούσαντες δὲ οἱ δέκα ἠγανάκτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν. **25** ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς εἶπεν· οἴδατε ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν. **26** οὐχ οὕτως ἔσται ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὅς ἐάν θέλῃ ἐν ὑμῖν μέγας γενέσθαι, ἔσται ὑμῶν διάκονος, **27** καὶ ὅς ἂν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔσται ὑμῶν δοῦλος· **28** ^{204,4} ὥσπερ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

29 ^{205,2} Καὶ ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ Ἱερειχῶν ἠκολούθησεν αὐτῷ ὄχλος πολὺς. **30** καὶ ἰδοὺ δύο τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ

21. δεξιων: add σου | om σου post ευων. 22. πινειν: add και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθηναι 23. και λεγει | πιεσθε: add και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθησεσθε | ευων.: add σου | τουτο: om 24. και ακουσαντ. 26. ουχ ουτω δε | εσται sec.: εστω 27. ος εαν | εσται: εστω 29. ιεριχω

24 ss. Lc 22, 25—27. **27** 23, 11. Mc 9, 35. **29—34** Mc 10, 46—52. Lc 18, 33—43.

τὴν ὁδόν, ἀκούσαντες ὅτι Ἰησοῦς παράγει, ἔκραξαν λέγοντες· ἐλέησον ἡμᾶς, υἱὲ Δαυεὶδ. **31** ὁ δὲ ὄχλος ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα σιωπήσωσιν· οἱ δὲ μεῖζον ἔκραξαν λέγοντες· κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, υἱὲ Δαυεὶδ. **32** καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς ἐφώνησεν αὐτοὺς καὶ εἶπεν· τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν; **33** λέγουσιν αὐτῷ· κύριε, ἵνα ἀνοιγῶσιν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. **34** σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἤψατο τῶν ὀμμάτων αὐτῶν, καὶ εὐθέως ἀνέβλεψαν, καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ.

XXI.

Asina cum pullo. Ingressio urbis. Templi purgatio. Ficus. De Iohannis baptismo. Parabolae de duobus filiis in vineam missis et de vinitoribus heredem necantibus. Lapis angularis.

1 ^{206,2} Καὶ ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ἤλθον εἰς Βηθφαγὴ εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τότε Ἰησοῦς ἀπέστειλεν δύο μαθητὰς **2** λέγων αὐτοῖς· πορεύεσθε εἰς τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθὺς εὐρήσετε ὄνον δεδεμένην καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς· λύσαντες ἀγάγετέ μοι. **3** καὶ εἴαντις ὑμῖν εἴπη τι, ἐρεῖτε ὅτι ὁ κύριος αὐτῶν χρεῖαν ἔχει· εὐθὺς δὲ ἀποστελεῖ αὐτούς. **4** ^{207,7} τοῦτο δὲ γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ

30. ελεησ. ημας: add κυριε | υιοσ 31. εκραζον | κυριε: post ημας | υιοσ 32. ανοιγθωσιν | ημων οι οφθαλμ. 34. ομματ.: οφθαλμων | ανεβλεψαν: add αυτων οι οφθαλμοι

XXI. 1. εἰς τὸ: προσ τὸ | ο ἰησοῦς 2. πορευθητε | απεναντι | ευθεως 3. ευθεως 4. τουτο δε ολον

XXI. 1—9 Mc 11, 1—10. Lc 19, 29—38. Io 12, 12—15.

ρήθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· **5** εἶπατε τῇ θυγατρὶ Σιών· ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται σοι πραῦς καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὄνον καὶ ἐπὶ πῶλον υἱὸν ὑποζυγίου. **6** ^{208,2} πε-
 ρευθέντες δὲ οἱ μαθηταὶ καὶ ποιήσαντες καθὼς προσέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, **7** ἤγα-
 γον τὴν ὄνον καὶ τὸν πῶλον, καὶ ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτῶν τὰ ἱμάτια, καὶ ἐπεκάθισεν ἐπάνω αὐτῶν. **8** ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος ἔστρωσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ, ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων καὶ ἔστρωσαν ἐν τῇ ὁδῷ. **9** ^{209,1} οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες αὐτὸν καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον λέγοντες· ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυεὶδ, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου, ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. **10** ^{210,10} Καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐσείσθη πᾶσα ἡ πόλις λέγουσα· τίς ἐστὶν οὗτος; **11** οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον· οὗτός ἐστιν ὁ προ-
 φήτης Ἰησοῦς ὁ ἀπὸ Ναζαρέθ τῆς Γαλι-
 λαίας.

12 ^{211,1} Καὶ εἰσῆλθεν Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ θεοῦ, καὶ ἐξέβαλεν πάντα τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ,

---

5. om ἐπὶ sec 7. ἐπ αὐτῶν: ἐπάνω αὐτ. | τα ἱματ. αὐτῶν | ζ^ε ἐπεκάθισαν 8. καὶ ἐστρωννυσαν ἐν 9. om αὐτὸν | ὡσαννὰ (item v. 15.) | δαβιδ 11. ἰησοῦς ὁ προφητ. | ζ (non ζ^ε) ναζαρετ 12. ὁ ἰησοῦς

καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν κατέ-
στρεψεν καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων
τὰς περιστεράς, **13** καὶ λέγει αὐτοῖς·
γέγραπται· ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς
κληθήσεται, ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ποιεῖτε σπήλαιον
ληστῶν. **14** ^{212,10} Καὶ προσῆλθον αὐτῷ
τυφλοὶ καὶ χωλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ καὶ ἐθερά-
πευσεν αὐτούς. **15** ^{213,5} ἰδόντες δὲ οἱ
ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὰ θαυμάσια
ἃ ἐποίησεν καὶ τοὺς παῖδας τοὺς κράζον-
τας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ λέγοντας· ὡσαννὰ τῷ
υἱῷ Δαυεὶδ, ἡγανάκτησαν, **16** καὶ εἶπαν
αὐτῷ· ἀκούεις τί οὗτοι λέγουσιν; ὁ δὲ
Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· ναί· οὐδέποτε ἀνέγνωτε
ὅτι ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων
κατηρτίσω αἶνον; **17** ^{214,6} καὶ καταλιπὼν
αὐτοὺς ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς Βηθα-
νίαν, καὶ ἠύλισθη ἐκεῖ.

18 Πρωτὶ δὲ ἐπαναγαγὼν εἰς τὴν πόλιν
ἐπεΐνασεν. **19** καὶ ἰδὼν συκὴν μίαν ἐπὶ
τῆς ὁδοῦ ἦλθεν ἐπ' αὐτήν, καὶ οὐδὲν εὔρεν
ἐν αὐτῇ εἰ μὴ φύλλα μόνον. καὶ λέγει αὐτῇ·
οὐ μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν
αἰῶνα. καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ συκῇ.
20 καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ ἐθαύμασαν λέ-
γοντες· πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκῇ;
21 ^{215,6} ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν

13. ἐποιήσατε 15. om τους sec 16. εἶπον 18. πρωῒας |
ἐπαναγῶν 19. om ου

13 Es 56, 7. Ier 7, 11. **16** Ps 8, 5. **18—22** Mc 11,
12—14. 19—24.

καὶ μὴ διακριθῆτε, οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ καὶ τῷ ὅρει τοῦτῳ εἴπητε· ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, γενήσεται· **22** ^{216,4} καὶ πάντα ὅσα ἂν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ πιστεύοντες λήμψεσθε.

23 ^{217,2} Καὶ ἐλθόντος αὐτοῦ εἰς τὸ ἱερόν, προσῆλθον αὐτῷ διδάσκοντι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ λέγοντες· ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι ἔδωκεν τὴν ἐξουσίαν ταύτην; **24** ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ἐρωτήσω ὑμᾶς καὶ γὼ λόγον ἓνα, ὃν εἰς εἴπητέ μοι, καὶ γὼ ὑμῖν ἐρῶ ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ· **25** τὸ βάπτισμα τὸ Ἰωάννου πόθεν ἦν; ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώπων; οἱ δὲ διελογίζοντο παρ' ἑαυτοῖς λέγοντες· **26** εἰς εἴπωμεν· ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ ἡμῖν· διατί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; εἰς εἴπωμεν· ἐξ ἀνθρώπων, φοβούμεθα τὸν ὄχλον· πάντες γὰρ ὡς προφῆτην ἔχουσιν τὸν Ἰωάννην. **27** καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ εἶπαν· οὐκ οἶδαμεν. ἔφη αὐτοῖς καὶ αὐτός· οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. **28** ^{218,10} Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ; ἄνθρωπος εἶχεν τέκνα δύο· προσελθὼν τῷ πρώτῳ εἶπεν·

22. ληψεσθε 23. ἐλθοντι αὐτῷ 25. το sec: om |
ὡς προφῆτ.: post τ. ἰωανν. 27. εἶπον 28. καὶ
προσελθὼν

τέκνον, ὕπαγε σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνι. **29** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· οὐ θέλω, ὕστερον μεταμεληθεὶς ἀπῆλθεν. **30** προσελθὼν δὲ τῷ ἐτέρῳ εἶπεν ὡσαύτως. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἐγὼ κύριε, καὶ οὐκ ἀπῆλθεν. **31** τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησεν τὸ θέλημα τοῦ πατρός; λέγουσιν· ὁ πρῶτος. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. **32** ἦλθεν γὰρ Ἰωάννης πρὸς ὑμᾶς ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ ἰδόντες οὐ μετεμελήθητε ὕστερον τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ. **33** ^{219,2} Ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε. ἄνθρωπος ἦν οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύτευsen ἀμπελῶνα, καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκεν καὶ ὥρυξεν ἐν αὐτῷ ληνὸν καὶ ὠκοδόμησεν πύργον, καὶ ἐξέδετο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν. **34** ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλεν τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ. **35** καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλη-

---

28. ἀμπελωνι: add μου 29. ὕστερ. δε 30. καὶ προσελθὼν | τῷ δευτέρῳ 31. λεγουσιν αὐτῷ 32. πρ. ὑμᾶς: ἀπὲς ἰωανν. 33. ἀνθρωπ. τις | ἐξεδότο

σαν. **36** πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. **37** ὕστερον δὲ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, λέγων· ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου. **38** οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ σχῶμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. **39** καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν. **40** ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσῃ τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; **41** λέγουσιν αὐτῷ· κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς, καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. **42** λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς· λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν; **43** διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν ὅτι ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ καὶ δοθήσεται ἔθνει ποιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς. **45** ^{220,1} ἀκούσαντες δὲ οἱ ἄρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς αὐτοῦ ἔγνωσαν ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει· **46** καὶ

38. κατασχωμεν 41. εκδοσεται 44. και ο πεσων επι τον λιθον τουτον συνθλασθησεται· εφ ον δ αν πεση, λικμησει αυτον 45. και ακουσ. οι

ζητοῦντες αὐτὸν κρατῆσαι ἐφοβήθησαν τοὺς ὄχλους, ἐπεὶ εἰς προφήτην αὐτὸν εἶχον.

XXII.

Parabola de nuptiis regiis. De tributo Caesaris; de uxore septem fratrum; de summa lege; de Christo Davidis filio.

1 ^{221,5} Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἶπεν ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς, λέγων·
 2 ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησεν γάμους τῷ υἱῷ αὐτοῦ. 3 καὶ ἀπέστειλεν τοὺς δούλους αὐτοῦ καλέσαι τοὺς κεκλημένους εἰς τοὺς γάμους, καὶ οὐκ ἤθελον ἐλθεῖν. 4 πάλιν ἀπέστειλὲν ἄλλους δούλους λέγων· εἴπατε τοῖς κεκλημένοις· ἰδοὺ τὸ ἄριστόν μου ἡτοιμάκα, οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ σιτιστὰ τεθυμένα, καὶ πάντα ἔτοιμα· δεῦτε εἰς τοὺς γάμους. 5 οἱ δὲ ἀμελήσαντες ἀπῆλθον, ὅς μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρόν, ὅς δὲ ἐπὶ τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ. 6 οἱ δὲ λοιποὶ κρατήσαντες τοὺς δούλους αὐτοῦ ὕβρισαν καὶ ἀπέκτειναν. 7 ὁ δὲ βασιλεὺς ὠργίσθη, καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ ἀπώλεσεν τοὺς φονεῖς ἐκείνους καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησεν. 8 τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ· ὁ μὲν γάμος ἔτοιμός ἐστιν, οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ ἦσαν ἄξιοι. 9 πορεύεσθε οὖν ἐπὶ τὰς

46. ἐπειδὴ | εἰς: ως

XXII. 1. αὐτοῖς ἐν παραβολ. 4. ἡτοιμάσα 5. ο μὲν εἰ ο δε | ἐπὶ τὴν: εἰς τὴν 7. ἀκουσας δε ο βασιλ.

XXII. 2—14 Lc 14, 16—24.

διεξόδους τῶν ὁδῶν, καὶ ὅσους ἐὰν εὔρητε καλέσατε εἰς τοὺς γάμους. **10** καὶ ἐξελθόντες οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι εἰς τὰς ὁδοὺς συνήγαγον πάντα οὓς εὔρον, πονηροὺς τε καὶ ἀγαθοὺς, καὶ ἐπλήσθη ὁ νυμφῶν ἀνακειμένων. **11** ^{222,10} εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνακειμένους εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον ἔνδυμα γάμου. **12** καὶ λέγει αὐτῷ· ἑταῖρε, πῶς εἰσῆλθες ὧδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου; ὁ δὲ ἐφίμωθη. **13** τότε ὁ βασιλεὺς εἶπεν τοῖς διακόνοις· δῆσαντες αὐτοῦ πόδας καὶ χεῖρας ἐκβάλετε αὐτὸν εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὁδόντων. **14** πολλοὶ γάρ εἰσιν κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

15 ^{223,2} Τότε πορευθέντες οἱ Φαρισαῖοι συμβούλιον ἔλαβόν ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ. **16** καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἑρωδιανῶν λέγοντας· διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός, οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων· **17** εἰπὸν οὖν ἡμῖν, τί σοι δοκεῖ; ἔξεστιν δοῦναι κῆνσον Καίσαρι ἢ οὐ; **18** γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν εἶπεν· τί με

9. ὅσους ἀν 10. παντας ὅσους | νυμφῶν: γάμος
13. εἶπεν ο βασιλ. | ἐκβ. αὐτον: ἀρατὴ αὐτον καὶ ἐκβαλ. 16. λεγοντες 17. εἶπε ουν

πειράζετε, ὑποκριταί; **19** ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κήνσου. οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον. **20** καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· τίνοσ ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή; **21** λέγουσιν· Καίσαρος. τότε λέγει αὐτοῖς· ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ. **22** καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν, καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθαν.

23 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθον αὐτῷ Καδδουκαῖοι λέγοντες μὴ εἶναι ἀνάστασιν, καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν **24** λέγοντες· διδάσκαλε, Μωϋσῆς εἶπεν· ἐάν τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμβρεύσει ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. **25** ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἑπτὰ ἀδελφοί, καὶ ὁ πρῶτος γήμασ ἐτελεύτησεν, καὶ μὴ ἔχων σπέρμα ἀφῆκεν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. **26** ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος καὶ ὁ τρίτος, ἕως τῶν ἑπτὰ. **27** ὕστερον δὲ πάντων ἀπέθανεν ἡ γυνή. **28** ἐν τῇ ἀναστάσει οὖν τίνοσ τῶν ἑπτὰ ἔσται γυνή; πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν. **29** ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· πλανᾶσθε, μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ. **30** ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει οὔτε γαμοῦσιν οὔτε

20. ο ιησους: om 21. λεγουσιν αυτω 22. απηλθον
23. οι λεγοντες 24. μωσησ 25. γαμησας 27. απ.
και η γυν. 28. εν τη ουν αναστ.

23—33 Mc 12, 18—27. Lc 20, 27—39. **24** Deut 25, 5.

γαμίζονται, ἀλλ' ὡς ἄγγελοι θεοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ εἰσίν. **31** περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνέγνωτε τὸ ῥηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ θεοῦ λέγοντος· **32** ἐγὼ εἰμι ὁ θεὸς Ἀβραάμ καὶ ὁ θεὸς Ἰσαάκ καὶ ὁ θεὸς Ἰακώβ; οὐκ ἔστιν θεὸς νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων. **33** καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.

34 ^{224,6} Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες ὅτι ἐφίμωσεν τοὺς Καθιδουκαίους, συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό, **35** καὶ ἐπηρώτησεν εἷς ἐξ αὐτῶν νομικὸς πειράζων αὐτόν· **36** διδάσκαλε, ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ; **37** ὁ δὲ ἔφη αὐτῷ· ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου. **38** αὕτη ἐστὶν ἡ μεγάλη καὶ πρώτη ἐντολὴ. **39** δευτέρα ὁμοία αὐτῇ· ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. **40** ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος κρέμαται καὶ οἱ προφῆται.

41 ^{225,6} Συνηγμένων δὲ τῶν Φαρισαίων ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς **42** λέγων· τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ Χριστοῦ; τίνοσ υἱὸς ἐστὶν; λέγουσιν αὐτῷ· τοῦ Δαυεὶδ. **43** λέγει

30. εκγαμίζοντες | του θεου | εν ουρανω | εστιν ο θεος θεος νεκρ. 35. πειραζ. αυτ. και λεγων 37. ο δε ιησουσ ειπεν αυτω 38. εστι πρωτη και μεγαλη 39. δευτερα δε 40. ο νομ. και οι προφ. κρεμανται 42. sqq δαβιδ.

32 Ex 5, 6. **34—40** Mc 12, 28—31. Lc 10, 25—27. **37** Deut 6, 5. **39** Lev 19, 18. **41—46** Mc 12, 35—37. Lc 20, 41—44.

αὐτοῖς· πῶς οὖν Δαυεὶδ ἐν πνεύματι καλεῖ
κύριον αὐτόν, λέγων· **44** εἶπεν κύριος τῷ
κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν
θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποκάτω τῶν ποδῶν
σου. **45** εἰ οὖν Δαυεὶδ καλεῖ αὐτὸν κύριον,
πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστίν; **46** ^{226,2} καὶ οὐδεὶς
ἐδύνατο ἀποκριθῆναι αὐτῷ λόγον, οὐδὲ
ἐτόλμησέν τις ἀπ' ἐκείνησ τῆσ ἡμέρας
ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκέτι.

XXIII.

Castigat Pharisaeorum simulationem, ambitionem,
vanas argutias. Hierosolyma prophetarum
interfectorix.

1 ^{227,10} Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν τοῖς
ὄχλοις καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ **2** λέγων·
ἐπὶ τῆσ Μωϋσέως κατέδρας ἐκάθισαν οἱ
γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι. **3** πάντα οὖν
ὅσα ἐὰν εἴπωσιν ὑμῖν ποιήσατε καὶ τηρεῖτε,
κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε· λέγουσιν
γὰρ καὶ οὐ ποιοῦσιν. **4** ^{228,5} δεσμεύουσιν
δὲ φορτία βαρέα καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς
ὤμους τῶν ἀνθρώπων, αὐτοὶ δὲ τῷ δακτύλῳ
αὐτῶν οὐ θέλουσιν κινῆσαι αὐτά. **5** ^{229,2} πάντα
δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσιν πρὸς τὸ θεαθῆ-
ναι τοῖς ἀνθρώποις· πλατύνουσιν γὰρ τὰ

43. κυριον αυτον καλει 44. ο κυριος | υποποδιον
46. αυτω αποκριθηναι

XXIII. 2. μωσσεως 5. οσα αν ειπ. υμιν τηρειν,
τηρειτε και ποιειτε 4. δε: γαρ | βαρεα: add και
δυσβασταχτα | αυτοι δε τω: τω δε 5. πλατυ. δε

44 Ps 110, 1.

XXIII. **1** Mc 12, 38. Lc 20, 45. **4** Lc 11, 46.

φυλακτήρια αὐτῶν καὶ μεγαλύνουσιν τὰ κράσπεδα, **6** φιλοῦσιν δὲ τὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δέλτοις καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς **7** καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ῥαββεῖ. **8** ^{230,10} ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε ῥαββεῖ· εἷς γάρ ἐστιν ὑμῶν ὁ διδάσκαλος, πάντες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοί ἐστε. **9** καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς· εἷς γάρ ἐστιν ὑμῶν ὁ πατὴρ ὁ οὐράνιος. **10** μὴδὲ κληθῆτε καθηγηταί, ὅτι καθηγητὴς ὑμῶν ἐστὶν εἷς ὁ Χριστός. **11** ^{231,5} ὁ δὲ μείζων ὑμῶν ἔσται ὑμῶν διάκονος. **12** ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, καὶ ὅστις ταπεινώσει ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.

13 ^{232,5} Οὐαὶ δὲ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε, οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν. **15** ^{233,10} οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν ποιῆσαι ἓνα προσηλύτον, καὶ ὅταν γένηται,

5. κράσπεδα: add των ἱματιων αυτων 6. φιλ. τε την 7. ραββι ραββι 8. ραββι | ο διδασκ.: ο καθηγητης, additque ο χριστος 9. ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις 10. οτι καθηγ.: εις γαρ υμων εστιν ο καθηγ. 14. ζ^e ουαι υμιν γραμματεεις και φαρισαιοι υποκριται, οτι κατεσθιετε τας οικιας των χηρων και προφασει μακρα προσευχομενοι· δια τουτο ληψετε περισσοτερον κριμα. Eadem ζ ante v. 13. (ex quo tum v. 14. fit) pon, adsumpto δε ex hoc.

6 s. Mc 12, 38 s. Lc 11, 43. 20, 46. **11** 20, 23. **13** Lc 11, 52. [**14** Mc 12, 40. Lc 20, 47.]

ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννησ διπλότερον ὑμῶν.
16 οὐαὶ ὑμῖν, ὁδηγοὶ τυφλοὶ οἱ λέγοντες·
 ὅς ἂν ὁμόσῃ ἐν τῷ ναῷ, οὐδέν ἐστιν· ὅς
 δ' ἂν ὁμόσῃ ἐν τῷ χρυσῷ τοῦ ναοῦ, ὀφείλει.
17 μωροὶ καὶ τυφλοί, τίς γὰρ μεῖζων ἐστίν,
 ὁ χρυσὸς ἢ ὁ ναὸς ὁ ἁγιάσας τὸν χρυσόν;
18 καί· ὅς ἂν ὁμόσῃ ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ,
 οὐδέν ἐστιν· ὅς δ' ἂν ὁμόσῃ ἐν τῇ δώρῳ
 τῷ ἐπάνω αὐτοῦ, ὀφείλει. **19** τυφλοί, τί
 γὰρ μεῖζον, τὸ δῶρον ἢ τὸ θυσιαστήριον τὸ
 ἁγιάζον τὸ δῶρον; **20** ὁ οὖν ὁμόσας ἐν τῷ
 θυσιαστηρίῳ ὁμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν πᾶσιν
 τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ· **21** καὶ ὁ ὁμόσας ἐν τῷ
 ναῷ ὁμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κατοικοῦντι
 αὐτόν· **22** καὶ ὁ ὁμόσας ἐν τῷ οὐρανῷ
 ὁμνύει ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ θεοῦ καὶ ἐν τῷ
 καθημένῳ ἐπάνω αὐτοῦ. **23** ^{234,5} οὐαὶ
 ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί,
 ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ ἄνηθον
 καὶ τὸ κύμινον, καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ
 νόμου, τὴν κρίσιν καὶ τὸ ἔλεος καὶ τὴν πίστιν·
 ταῦτα ἔδει ποιῆσαι κάκεῖνα μὴ ἀφεῖναι.
24 ^{235,10} ὁδηγοὶ τυφλοί, οἱ διϋλίζοντες τὸν
 κώνωπα, τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντες.
25 ^{236,5} οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρι-
 σαῖοι ὑποκριταί, ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν

17. αγιαζων 18. ος εαν 19. τυφλοι: praem μωροι
 και 23. τον ελεον | αφιεσναι

τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἔσωθεν
 δὲ γέμουσιν ἐξ ἀρπαγῆς καὶ ἀκρασίας.
26 Φαρισαῖε τυφλέ, καθάρισον πρῶτον τὸ
 ἐντὸς τοῦ ποτηρίου, ἵνα γένηται καὶ τὸ
 ἐκτὸς αὐτοῦ καθαρόν. **27** ^{237,5} οὐαὶ ὑμῖν,
 γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι
 παρομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις, οἵτινες
 ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι, ἔσωθεν δὲ
 γέμουσιν ὀστέων νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρ-
 σίας. **28** οὕτως καὶ ὑμεῖς ἔξωθεν μὲν
 φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι, ἔσωθεν
 δὲ ἐστε μεστοὶ ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας.
29 ^{238,5} οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρι-
 σαῖοι ὑποκριταί, ὅτι οἰκοδομεῖτε τοὺς τάφους
 τῶν προφητῶν καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα
 τῶν δικαίων. **30** καὶ λέγετε· εἰ ἡμεθα ἐν
 ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν, οὐκ ἂν
 ἡμεθα κοινωνοὶ αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τῶν
 προφητῶν. **31** ὥστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς
 ὅτι υἱοὶ ἐστε τῶν φονευσάντων τοὺς προ-
 φήτας. **32** ^{239,10} καὶ ὑμεῖς πληρώσατε τὸ
 μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν. **33** ὄφεις, γεν-
 νήματα ἐχιδνῶν, πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς
 κρίσεως τῆς γεέννης; **34** ^{240,5} διὰ τοῦτο
 ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς προφήτας
 καὶ σοφοὺς καὶ γραμματεῖς· ἐξ αὐτῶν
 ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσετε, καὶ ἐξ αὐτῶν

26. ποτηρίου: add καὶ τῆς παροψίδος | αὐτοῦ: αὐτῶν

28. μεστοὶ ἐστε 50. ἡμεν bis 54. ἐξ pri: praem καὶ

27 (Lc 11, 44.) **29** ss. Lc 11, 47 s. **34—36** Lc 11,
 49—51.

μαστιγώσετε ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν καὶ διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν· **35** ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκχυννόμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἀβελ τοῦ δικαίου ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βαραχίου, ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου. **36** ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἥξει ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην. **37** ^{241,5} Ἱερουσαλὴμ Ἱερουσαλὴμ, ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφῆτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν, ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον ὄρνις ἐπισυνάγει τὰ νοσσία αὐτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθελήσατε. **38** ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος. **39** λέγω γὰρ ὑμῖν, οὐ μή με ἴδῃτε ἀπ' ἄρτι ἕως ἂν εἴπητε· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου.

XXIV.

De urbis interitu et consummatione saeculi. Signa adventus Christi. Vigilandum esse instar boni servi.

1 ^{242,2} Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἐπορεύετο, καὶ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ

55. εκχυννομενον 56. οτι ηξει 57. επισυναγει ορνις· αὐτῆς· εαυτῆς

XXIV. 1. επορευ. απο του ιερ.

37—39 Lc 13, 34 s. **39** 21, 9. Ps 118, 26.
XXIV. 1—9 Mc 13, 1—9. Lc 21, 5—12.

αὐτοῦ ἐπιδειῖξαι αὐτῷ τὰς οἰκοδομὰς τοῦ
 ἱεροῦ. **2** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· οὐ
 βλέπετε ταῦτα πάντα; ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ
 μὴ ἀφεθῇ ὧδε λίθος ἐπὶ λίθον, ὃς οὐ κατα-
 λυθήσεται. **3** ^{243,2} καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ
 τοῦ ὄρουσ τῶν ἐλαιῶν προσῆλθον αὐτῷ οἱ
 μαθηταὶ κατ' ἰδίαν λέγοντες· εἰπέ ἡμῖν,
 πότε ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς
 σῆς παρουσίας καὶ συντελείας τοῦ αἰῶνος;
4 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
 βλέπετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ. **5** πολλοὶ
 γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγον-
 τες· ἐγὼ εἰμι ὁ Χριστός, καὶ πολλοὺς
 πλανήσουσιν. **6** μελλήσετε δὲ ἀκούειν πο-
 λέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων· ὁρᾶτε, μὴ
 θροεῖσθε· δεῖ γὰρ γενέσθαι, ἀλλ' οὐπω ἐστὶν
 τὸ τέλος. **7** ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπ'
 ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, καὶ ἔσον-
 ται λιμοὶ καὶ σεισμοὶ κατὰ τόπους. **8** πάντα
 δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὧδίνων. **9** ^{244,1} τότε παρα-
 δώσουσιν ὑμᾶς εἰς θλίψιν καὶ ἀποκτενοῦσιν
 ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων
 τῶν ἐθνῶν διὰ τὸ ὄνομά μου. **10** καὶ τότε
 σκανδαλισθήσονται πολλοὶ καὶ ἀλλήλους
 παραδώσουσιν καὶ μισήσουσιν ἀλλήλους.
11 καὶ πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐγερθήσονται

2. ο δε ιησους ειπ. αυτ. | παντ. ταυτ. | ος ου: add
 μη 3. και της συντελ. 6. δει γαρ: add παντα 7. επ:
 επι | λιμοι: add και λοιμοι 9. ^{ςε} (non ^ς) om των
 ante εθνων

καὶ πλανήσουσιν πολλούς. **12** καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν. **13** ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὕτως σωθήσεται. **14** ^{246,6} καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ εἰς μαρτύριον πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ τότε ἥξει τὸ τέλος. **15** ^{247,6} Ὅταν οὖν ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ῥηθὲν διὰ Δανιὴλ τοῦ προφήτου ἐστὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ, ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω, **16** τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν ἐπὶ τὰ ὄρη, **17** ^{248,2} ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ καταβάτω ἄραι τὰ ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, **18** καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ μὴ ἐπιστρεψάτω ὀπίσω ἄραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ. **19** ^{249,2} οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκεῖναις ταῖς ἡμέραις. **20** ^{250,6} προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος μηδὲ σαββάτω. **21** ^{251,2} ἔσται γὰρ τότε θλίψις μεγάλη, οἷα οὐκ ἐγένετο ἂπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ νῦν οὐδ' οὐ μὴ γένηται. **22** ^{252,6} καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σὰρξ· διὰ δὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς κολοβωθήσονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι. **23** ^{253,2} τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ·

15. εστος (etiam c): c^e εστωσ 17. καταβαινετω | τα εκ: τι εκ 18. τα ιματια 20. εν σαββατω 21. οια ου γεγονεν

13 10, 22. Mc 13, 13. (Lc 21, 19.) **15—25** Mc 13, 14—23. Lc 21, 20 ss. **15** Dan 9, 27. **17** Lc 17, 31.

ἰδοὺ ὧδε ὁ Χριστός, ἢ ὧδε, μὴ πιστεύσητε.
24 ^{254,6} ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ
 ψευδοπροφῆται, καὶ δώσουσιν σημεῖα με-
 γάλα καὶ τέρατα, ὥστε πλανηθῆναι, εἰ δυνα-
 τόν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς. **25** ἰδοὺ προεῖρηκα
 ὑμῖν. **26** ^{255,5} ἐὰν οὖν εἴπωσιν ὑμῖν· ἰδοὺ
 ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστίν, μὴ ἐξέλθητε· ἰδοὺ ἐν
 τοῖς ταμείοις, μὴ πιστεύσητε. **27** ^{256,5} ὥσπερ
 γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν
 καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν, οὕτως ἔσται ἡ
 παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. **28** ^{257,5}
 ὅπου ἐὰν ᾖ τὸ πτώμα, ἐκεῖ συναχθήσονται
 οἱ ἄετοί. **29** ^{258,2} Εὐθέως δὲ μετὰ τὴν
 θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ ἥλιος σκο-
 τισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ
 φέγγος αὐτῆς, καὶ οἱ ἀστέρες πεσοῦνται ἐκ
 τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν
 σαλευθήσονται. **30** καὶ τότε φανήσεται τὸ
 σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν οὐρανῷ,
^{259,2} καὶ κόψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς
 καὶ ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχό-
 μενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ μετὰ
 δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. **31** καὶ ἀπο-
 στελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ σάλπιγγος
 μεγάλης, καὶ ἐπισυνάξουσιν τοὺς ἐκλεκτοὺς
 αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων ἀπ' ἄκρων

24. πλανησαι 27. εσται και 28. οπου: add γαρ
 29. ex: απο 30. εν τω ουρανῳ | τοτε κοψονται
 31. σαρ. φωνησ μεγαλ.

26 s. Lc 17, 25 s. **28** Lc 17, 37. **29—35** Mc 13,
 24—31. Lc 21, 25—35. **30** Apoc 1, 7.

οὐρανῶν ἕως ἄκρων αὐτῶν. **32** Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν. ὅταν ἤδη ὁ κλάδος αὐτῆς γένηται ἀπαλὸς καὶ τὰ φύλλα ἐκφύῃ, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος· **33** οὕτως καὶ ὑμεῖς ὅταν ἴδητε ταῦτα πάντα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἐπὶ θύραις. **34** ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη ἕως ἂν πάντα ταῦτα γένηται. **35** ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσεται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσιν. **36** ^{260,6} Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν οὐδὲ ὁ υἱός, εἰ μὴ ὁ πατὴρ μόνος. **37** ^{261,5} ὥσπερ δὲ αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε, οὕτως ἔσται ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. **38** ὥς γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ τρώγοντες καὶ πίνοντες, γαμοῦντες καὶ γαμίζοντες, ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθεν Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν, **39** καὶ οὐκ ἔγνωσαν ἕως ἥλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἤρεν ἅπαντας, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. **40** ^{262,5} τότε ἔσονται δύο ἐν τῷ ἀγρῷ, εἷς παραλαμβάνεται καὶ εἷς ἀφίσταται· **41** δύο ἀλήθουσαι ἐν τῷ μύλῳ, μία παραλαμβάνεται καὶ μία ἀφίσταται·

35. παρελευσονται 36. και της ωρας | ουδε ο υιος: om | ο πατηρ: add μου 37. εσται και 38. ωσ: ωσπερ | εκγαμιζοντες 40. δυο εσονται. | ο εις his 41. μυλωνι

42 ^{263,6} γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε ποίᾳ ἡμέρᾳ ὁ κύριος ὑμῶν ἔρχεται. 43 ^{264,2} Ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ἤδει ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ φυλακῇ ὁ κλέπτῃς ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἂν καὶ οὐκ ἂν εἶασεν διορυχθῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. 44 διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἑτοιμοί, ὅτι ἡ οὐ δοκεῖτε ὥρα ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. 45 ^{265,5} Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦλος καὶ φρόνιμος, ὃν κατέστησεν ὁ κύριος ἐπὶ τῆς οἰκετείας αὐτοῦ τοῦ δοῦναι αὐτοῖς τὴν τροφήν ἐν καιρῷ; 46 ^{266,5} μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὕρήσει οὕτως ποιοῦντα. 47 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν. 48 ^{267,5} Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς δοῦλος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· χρονίζει μου ὁ κύριος, 49 καὶ ἄρξῃται τύπτειν τοὺς συνδούλους αὐτοῦ, ἐσθίῃ δὲ καὶ πίνῃ μετὰ τῶν μεθυόντων· 50 ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ἣ οὐ προσδοκᾷ καὶ ἐν ὥρᾳ ἣ οὐ γινώσκει, 51 καὶ διχοτομήσει αὐτόν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑποκριτῶν θήσῃ· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

42. ἡμερα: ωρα 43. διορυγηται 44. η ωρα ου δοκειτε 45. ο κυριος: add αυτου | οικητειας: θεραπειας | του διδοναι 46. ποιουντα ουτως 48. ο κακ. δουλος: add εκεινος | χρο. ο κυρ. μου ελθειν 49. αυτου: om | εσθιειν δε και πινειν

42 25, 13. Mc 13, 33. 35. 43 s. Lc 12, 39 s. 45—51 Lc 12, 42—46.

XXV.

Parabolae de decem virginibus et de talentorum usu. De supremo Christi iudicio.

1 ^{268,10} Τότε ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν τοῦ νυμφίου. **2** πέντε δὲ ἐξ αὐτῶν ἦσαν μωραὶ καὶ πέντε φρόνιμοι. **3** αἱ γὰρ μωραὶ λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον· **4** αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις μετὰ τῶν λαμπάδων ἑαυτῶν. **5** χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθευδον. **6** μέσησ δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· ἰδοὺ ὁ νυμφίος, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν. **7** τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκείναι καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν. **8** αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπαν· δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. **9** ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι λέγουσαι· μήποτε οὐκ ἄρκέσῃ ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. **10** ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι ἦλθεν ὁ νυμφίος, καὶ αἱ ἑτοιμοὶ εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. **11** ὕστερον δὲ ἔρχονται

XXV. 1. απαντησιν 2. ησαν εξ αυτων | φρονιμοι και αι (ς^e om) πεντ. μωραι 3. αι γαρ: αιτινες | λαμπαδας: add εαυτων 4. αγγειοις: add αυτων | εαυτων: αυτων 6. ο νυμφιος: add ερχεται | απαντησιν: add αυτου 7. αυτων 8. ειπον 9. πορευεσθ. δε

καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι λέγουσαι· κύριε, κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν. **12** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. **13** γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν. **14** ^{269,2} Ὡςπερ γὰρ ἄνθρωπος ἀποδημῶν ἐκάλεσεν τοὺς ἰδίους δούλους καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, **15** ^{270,5} καὶ ὃ μὲν ἔδωκεν πέντε τάλαντα, ὃ δὲ δύο, ὃ δὲ ἓν, ἐκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν, καὶ ἀπεδήμησεν. εὐθέως **16** πορευθεὶς ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν ἤργασατο ἐν αὐτοῖς καὶ ἐποίησεν ἄλλα πέντε τάλαντα. **17** ὡσαύτως ὁ τὰ δύο ἐκέρδησεν ἄλλα δύο. **18** ὁ δὲ τὸ ἓν λαβὼν ἀπελθὼν ὥρυξεν γῆν καὶ ἔκρυψεν τὸ ἀργύριον τοῦ κυρίου αὐτοῦ. **19** μετὰ δὲ πολὺν χρόνον ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκείνων καὶ συνάλρει λόγον μετ' αὐτῶν. **20** καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν προσήνεγκεν ἄλλα πέντε τάλαντα λέγων· κύριε, πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας, ἴδε ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα. **21** ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ, ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἰσελθε εἰς τὴν

13. ωραν: add εν η ο υιος του ανθρωπου ερχεται
15. 16. ευθεως. πορευθεις δε 16. ειργασατο 17. ωσαυτως: add και | εκερδησεν: add και αυτος 18. γην: εν τη γη | απεκρυψε 19. χρονον πολυν | μετ αυτων λογον 20. εκερδησα: add επ αυτοις 21. εφη δε

χαρὰν τοῦ κυρίου σου. **22** προσελθὼν καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα εἶπεν· κύριε, δύο τάλαντά μοι παρέδωκας, ἴδε ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα. **23** ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ, ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. **24** προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἓν τάλαντον εἰληφώς εἶπεν· κύριε, ἔγνων σε ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος, θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας, καὶ συνάγων ὅθεν οὐ διεσκόρπισας. **25** καὶ φοβηθεὶς ἀπελθὼν ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ γῇ· ἴδε ἔχεις τὸ σόν. **26** ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρέ, ἦδεις ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ ἔσπειρα, καὶ συνάγω ὅθεν οὐ διεσκόρπισα; **27** ἔδει σε οὖν βαλεῖν τὰ ἀργύριά μου τοῖς τραπεζεῖταις, καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισάμην ἂν τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ. **28** ἄρατε οὖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον καὶ δότε τῷ ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα. **29** ^{271,2} τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται καὶ περισσευθήσεται· τοῦ δὲ μὴ ἔχοντος, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. **30** ^{272,5} καὶ τὸν ἀχρεῖον δοῦλον ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος

22. προσελθ. δε και | δυο ταλαντα: add λαβων | εκερδησα: add επ αυτοις 27. εδει ουν σε | το αργυριον | τραπεζιταις 29. του δε μη: απο δε του μη 30. εκβαλλετε

τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

31 ^{273,10} Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ· **32** καὶ συναχθήσονται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἀφορίσει αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων, **33** καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων· **34** τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. **35** ἐπείνασα γὰρ καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με, ξένοσ ἦμην καὶ συνηγάγετέ με, **36** γυμνὸς καὶ περιεβάλετέ με, ἡσθένησα καὶ ἐπεσκέψασθέ με, ἐν φυλακῇ ἦμην καὶ ἦλθατε πρός με. **37** τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες· κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν; ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν; **38** πότε δέ σε εἶδομεν ξένον καὶ συνηγάγομεν; ἢ γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν; **39** πότε δέ σε εἶδομεν ἀσθενοῦντα ἢ ἐν φυλακῇ καὶ ἦλθομεν πρός σε; **40** καὶ

31. πα. οι αγιοι αγγελ. 32. συναχθησεται | αφοριει
36. ηλθετε 39. ασθενη

ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐν τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. **41** τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων· πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. **42** ἐπείνασα γὰρ καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ οὐκ ἐποίησατέ με, **43** ξένος ἤμην καὶ οὐ συνηγάγετέ με, γυμνὸς καὶ οὐ περιεβάλετέ με, ἀσθενὴς καὶ ἐν φυλακῇ καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με. **44** τότε ἀποκριθήσονται καὶ αὐτοὶ λέγοντες· κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα ἢ διψῶντα ἢ ξένον ἢ γυμνὸν ἢ ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐ διηκονήσαμεν σοι; **45** τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς λέγων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐν τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. **46** καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

XXVI.

Sacerdotum consilium. Femina ungens. Iudae pactio. Coena ultima. Petri confidentia. Iesu

---

41. οι κατηραμενοι 42. και εδιψησα 44. αποκριθησονται
αυτω

anxietas in horto et captio. Iudicium coram Caiapha et illusio. Petri lapsus.

1 ^{274,1} Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς πάντα τοὺς λόγους τούτους, εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. 2 οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι.

3 ^{275,6} Τότε συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου Καϊάφα, 4 καὶ συνεβουλεύσαντο ἵνα τὸν Ἰησοῦν δόλῳ κρατήσωσιν καὶ ἀποκτείνωσιν. 5 ἔλεγον δέ· μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ θόρυβος γένηται ἐν τῷ λαῷ.

6 ^{276,1} Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ Κίμωνος τοῦ λεπροῦ, 7 προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου πολυτίμου καὶ κατέχευεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἀνακειμένου. 8 ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἠγανάκτησαν λέγοντες· εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη; 9 ἐδύνατο γὰρ τοῦτο πρᾶθῆναι πολλοῦ καὶ δοθῆναι πτωχοῖς. 10 γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· τί κόπους παρέχετε τῇ γυναικί; ἔργον γὰρ καλὸν ἠργάσατο εἰς ἐμέ. 11 πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε

XXVI. 3. οι αρχιερ.: add και οι γραμματεισ
4. κρατησ. δολω 7. αλαβαστρ. μυρ. εχ. | βαρυτιμου | επι την κεφαλην 8. οι μαθηται: add αυτου
9. ηδυνατο | τουτο: add το μυρον 10. ειργασατο

XXVI. 2 Mc 14, 1. Lc 22, 1. 3 ss. Mc 14, 1 s. Lc 22, 2. Io 11, 47. 6—13 Mc 14, 3—9. Io 12, 1—8. (Lc 7, 36 ss.)

μεθ' ἑαυτῶν, ἔμε δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.
12 ^{277,4} βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν. **13** ἄμην λέγω ὑμῖν, ὅπου ἂν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.

14 ^{278,2} Τότε πορευθεὶς εἰς τῶν δώδεκα, ὃ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς **15** εἶπεν· τί θέλετέ μοι δοῦναι, καὶ ἐγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; οἱ δὲ ἕστησαν αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια. **16** καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν ἵνα αὐτὸν παραδῷ.

17 Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἁζύμων προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ λέγοντες· ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ πάσχα; **18** ὃ δὲ εἶπεν· ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν δεῖνα καὶ εἶπατε αὐτῷ· ὁ διδάσκαλος λέγει· ὁ καιρός μου ἐγγύς ἐστιν, πρὸς σὲ ποιῶ τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου. **19** καὶ ἐποίησαν οἱ μαθηταὶ ὡς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.

20 Ὁψίας δὲ γενομένης ἀνέκειτο μετὰ τῶν δώδεκα μαθητῶν. **21** ^{279,4} καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν εἶπεν· ἄμην λέγω ὑμῖν ὅτι εἰς

---

15. καγω 17. λεγοντες: add αυτω 20. om μαθητων

14–16 Mc 14, 10 s. Lc 22, 3–6. **15** (Zach 11, 12.)
17–19 Mc 14, 12–16. Lc 22, 7–13. **20–29** Mc 14, 17–25. Lc 22, 14–23.

ἐξ ὑμῶν παραδώσει με. 22 ^{280,1} καὶ λυπούμενοι σφόδρα ἤρξαντο λέγειν αὐτῷ εἰς ἕκαστος· μήτι ἐγὼ εἰμι, κύριε; 23 ^{281,2} ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ὁ ἐμβάψας μετ' ἐμοῦ τὴν χεῖρα ἐν τῷ τρυβλίῳ, οὗτός με παραδώσει. 24 ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ. ^{282,6} οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος. 25 ^{283,10} ἀποκριθεὶς δὲ Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν εἶπεν· μήτι ἐγὼ εἰμι, ῥαββεῖ; λέγει αὐτῷ· σὺ εἶπας. 26 ^{284,1} Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν λαβὼν ὁ Ἰησοῦς ἄρτον καὶ εὐλογήσας ἔκλασεν καὶ δούσ τοῖς μαθηταῖς εἶπεν· λάβετε φάγετε· τοῦτό ἐστιν τὸ σῶμά μου. 27 ^{285,2} καὶ λαβὼν ποτήριον καὶ εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων· πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες. 28 τοῦτο γάρ ἐστιν τὸ αἷμά μου τῆς διαθήκης τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυννόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. 29 λέγω δὲ ὑμῖν, οὐ μὴ πῖω ἅπ' ἄρτι ἐκ τούτου τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὅταν αὐτὸ πίνω μεθ' ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρός μου.

22. εἰς ἕκαστ.: ἕκαστος αὐτῶν 23. μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ τρυβλί. τὴν χεῖρα 25. ραββεῖ 26. τὸν ἄρτον | ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς καὶ εἶπ. 27. τὸ ποτήριον 28. μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκ. | ἐκχυννόμενον 29. ὅτι οὐ μὴ | γεννηματος

30 ^{286,6} Καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν. **31** ^{287,4} τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· πάντες ὑμεῖς σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἑμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ. ^{288,6} γέγραπται γάρ· πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσονται τὰ πρόβατα τῆς ποιμένης. **32** μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναί με προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. **33** ^{289,1} ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· εἰ πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν σοί, ἐγὼ οὐδέποτε σκανδαλισθήσομαι. **34** ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἄμην λέγω σοι ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρίς ἀπαρνήσῃ με. **35** ^{290,6} λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· κἂν δέῃ με σὺν σοὶ ἀποθανεῖν, οὐ μὴ σε ἀπαρνήσομαι. ὁμοίως καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπον.

36 ^{291,1} Τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον λεγόμενον Γεθσημανεὶ, ^{292,6} καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς· καθίσατε αὐτοῦ ἕως οὗ ἀπελθὼν ἐκεῖ προσεύξωμαι. **37** καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς Ζεβεδαίου ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν. **38** ^{293,4} τότε λέγει αὐτοῖς· περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε καὶ γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ.

---

51. διασκορπισθήσεται 53. ει: add και 36. γεθσημανη | προσευξ. εκει

---

30 ss. Mc 14, 26—31. Lc 22, 59. **31** Zach 13, 7. **34** Io 13, 38. Lc 22, 34. **36—41** Mc 14, 32—38. Lc 22, 40—46. Io 18, 1.

39 ^{294,1} καὶ προσελθὼν μικρὸν ἔπescen ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ προσευχόμενος καὶ λέγων· πάτερ, εἰ δυνατόν ἐστιν, παρελθάτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο· ^{295,1} πλὴν οὐχ ὥς ἐγὼ θέλω ἀλλ' ὥς σύ. **40** ^{296,2} καὶ ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητάς καὶ εὐρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· οὕτως οὐκ ἰσχύσατε μίαν ὥραν γρηγορεῖν μετ' ἐμοῦ; **41** γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν. ^{297,4} τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής. **42** ^{298,6} πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν προσηύξατο λέγων· πάτερ μου, εἰ οὐ δύναται τοῦτο παρελθεῖν ἐὰν μὴ αὐτὸ πείω, γεννηθήτω τὸ θέλημά σου. **43** καὶ ἐλθὼν πάλιν εὗρεν αὐτοὺς καθεύδοντας· ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι. **44** καὶ ἀφείσ αὐτοὺς πάλιν ἀπελθὼν προσηύξατο ἐκ τρίτου, τὸν αὐτὸν λόγον εἰπὼν πάλιν. **45** ^{299,4} τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητάς καὶ λέγει αὐτοῖς· καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε. ἰδοὺ ἤγγικεν ἡ ὥρα καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἁμαρτωλῶν. **46** ἐγείρεσθε, ἄγωμεν· ἰδοὺ ἤγγικεν ὁ παραδιδούσ με.

47 ^{300,1} Καὶ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ

39. προσελθων | πατερ: add μου | παρελθετω 42. τουτο: add το ποτηριον | παρελθειν: add απ εμου 43. παλιν: ante καθευδ. | ευρισχει 44. om παλιν post ειπων 45. μαθητας: add αυτου | om το

42—46 Mc 14, 39—42. **47—56** Mc 14, 43—50. Lc 22, 47—53. Io 18, 2.

Ἰούδας εἰς τῶν δώδεκα ἦλθεν, καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ. 48 ^{301,2} ὁ δὲ παραδιδούς αὐτὸν ἔδωκεν αὐτοῖς σημεῖον λέγων· ὃν ἐὰν φιλήσω, αὐτός ἐστιν· κρατήσατε αὐτόν. 49 καὶ εὐθέως προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ εἶπεν· χαῖρε ραββεί, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. 50 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἑταῖρε, ἐφ' ὃ πάρει; τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐκράτησαν αὐτόν. 51 ^{302,1} καὶ ἰδοὺ εἰς τῶν μετὰ Ἰησοῦ ἐκτείνασ τὴν χεῖρα ἀπέσπασεν τὴν μάχαιραν αὐτοῦ, καὶ πατάξας τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον. 52 ^{303,10} τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἀπόστρεψον τὴν μάχαιράν σου εἰς τὸν τόπον αὐτῆς· πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν ἐν μάχαιρῃ ἀπολοῦνται. 53 ἢ δοκεῖς ὅτι οὐ δύναμαι παρακαλέσαι τὸν πατέρα μου, καὶ παραστήσει μοι ἄρτι πλείω δώδεκα λεγιόνων ἀγγέλων; 54 πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ γραφαί, ὅτι οὕτως δεῖ γενέσθαι; 55 ^{304,1} ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις· ὥς ἐπὶ ληστὴν ἐξήλθατε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με· καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ ἐκαθεζόμεν διδάσκων, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με.

48. ον αν 49. ραββι 50. εφ ω 52. σου την μαχαιρ. | εν μαχαιρα 53. αρτι: anie παρακαλεσαι | πλειους η δωδεκα | λεγεωνας 55. εξηλθετε | καθ ημεραν: add προσ υμας | εκαθεζομ. διδασκ. εν τω ιερω

51 s. Io 18, 10 s.

56 ^{305,6} τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν. τότε οἱ μαθηταὶ πάντες ἀφέντες αὐτὸν ἔφυγον.

57 ^{306,1} Οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν. **58** ^{307,4} ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ μακρόθεν ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως, καὶ εἰσελθὼν ἔσω ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν ἰδεῖν τὸ τέλος.

59 ^{308,2} Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ τὸ συνέδριον ὅλον ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως αὐτὸν θανατώσουσιν, **60** καὶ οὐχ εὗρον πολλῶν προσελθόντων ψευδομαρτύρων. ^{309,6} ὕστερον δὲ προσελθόντες δύο **61** εἶπον· οὗτος ἔφη· δύνάμει καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν αὐτὸν οἰκοδομῆσαι. **62** καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· οὐδὲν ἀποκρίνη τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν; **63** ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος, ἵνα ἡμῖν εἴπῃς εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. **64** ^{310,1} λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·

---

58. απο μακροθεν 59. αρχιερεις: add και οι πρεσβυτεροι | θανατωσωσι 60. και ουχ ευρον· και πολλων ψευδομαρτυρων προσελθοντων ουχ ευρον | δυο: add ψευδομαρτυρες 61. αυτον: post οικοδομησαι 62. αποκρινη; τι

---

57 s. Mc 14, 55 s. Lc 22, 54 s. **59—66** Mc 14, 55—64. Lc 22, 66—71. **61** 27, 40. Io 2, 19.

σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. **65** ^{311,6} τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ λέγων· ἐβλασφηγήμησεν· ^{312,2} τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων; ἴδε νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν. **66** τί ὑμῖν δοκεῖ; οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον· ἔνοχος θανάτου ἐστίν. **67** ^{313,1} Τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν, οἱ δὲ ἐράπισαν **68** λέγοντες· προφήτευσον ἡμῖν, Χριστέ, τίς ἐστὶν ὁ παῖσας σε;

69 ^{314,1} Ὁ δὲ Πέτρος ἐκάθητο ἔξω ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη λέγουσα· καὶ σὺ ἦσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου. **70** ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν πάντων λέγων· οὐκ οἶδα τί λέγεις. **71** ^{315,1} ἔξελθόντα δὲ αὐτόν εἰς τὸν πυλῶνα, εἶδεν αὐτόν ἄλλη καὶ λέγει τοῖς ἐκεῖ· οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου. **72** καὶ πάλιν ἠρνήσατο μετὰ ὄρκου ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. **73** μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἐστῶτες εἶπον τῷ Πέτρῳ· ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ. **74** τότε ἤρξατο καταθεματίζειν καὶ ὀμνύειν

---

65. την βλασφ. αὐτοῦ 67. ἐρραπισαν 69. ἐξω ἐκαθητο | οὗτος: praem και 72. μεθ' ὄρκου 74. καταναθεματιζ.

---

67 s. Mc 14, 65. Lc 22, 63 ss. **69—75** Mc 14, 66—72. Lc 22, 55—60. Io 18, 16 ss.

ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον· καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. 75 ^{316,2} καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος Ἰησοῦ εἰρηκότος ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρεῖς ἀπαρνήσῃ με· καὶ ἐξελθὼν ἔξω ἔκλαυσεν πικρῶς.

XXVII.

Iesus coram Pilato. Iudae sera paenitentia. Iesus Barabbae posthabitus damnatur, illuditur, ducitur, cruci affigitur. Mors cum portentis, sepultura, custodia.

1 ^{317,2} Πρωῖτας δὲ γενομένης συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὥστε θανατῶσαι αὐτόν. 2 ^{318,1} καὶ δήσαντες αὐτὸν ἀπήγαγον καὶ παρέδωκαν Πειλάτῳ τῷ ἡγεμόνι.

3 ^{319,10} Τότε ἰδὼν Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν ὅτι κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς ἔστρεψεν τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ πρεσβυτέροις 4 λέγων· ἥμαρτον παραδοὺς αἷμα ἁθῶν. οἱ δὲ εἶπον· τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψῃ. 5 καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια εἰς τὸν ναὸν ἀνεχώρησεν, καὶ ἀπελθὼν ἀπήγξατο. 6 οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπαν· οὐκ ἔξεστιν βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορ-

75. του ιησου ειρηχοτ. αυτω

XXVII. 2. παρεδωκαν: add αυτον | ποντιω πιλατω
3. απεστρεψε | και τοις πρεσβυτ. 4. οψει 5. εν τω
ναω 6. ειπον

XXVII. 1 Mc 15, 1. 2 Lc 23, 1. Io 18, 28.
5 Act 1, 18.

βανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστιν. **7** συμβούλιον δὲ λαβόντες ἡγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἄγρὸν τοῦ κεραμέως εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις. **8** διὸ ἐκλήθη ὁ ἄγρὸς ἐκεῖνος ἄγρὸς αἵματος ἕως τῆς σήμερον. **9** τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος· καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ, **10** καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἄγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὰ συνέταξέν μοι κύριος.

11 ^{320,1} Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐστάθη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν λέγων· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη· σὺ λέγεις. **12** ^{321,4} καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων οὐδὲν ἀπεκρίνατο. **13** τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πειλᾶτος· οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσιν; **14** καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἓν ῥῆμα, ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν. **15** ^{322,5} Κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἓνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον ὃν ᾔθελον. **16** ^{323,4} εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον, λεγόμενον Βαραββᾶν. **17** συνηγμένων οὖν αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πειλᾶτος· τίνα θέλετε

11. εστη | εφη: add αυτω 12. και των πρεσβυτ.
13. πιλατος

8 Act 4, 19. **9** Zach 11, 13. (Jer 18, 4.) **11—14** Mc 15, 2—5. Lc 23, 3. Io 18, 53. **15—26** Mc 15, 6—15. Lc 23, 17—25. Io 18, 39 s.

ἀπολύσω ὑμῖν, Βαραββᾶν ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; 18 ἥδαι γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν. 19 ^{324,10} κατημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος ἀπέστειλεν πρὸς αὐτόν ἡ γυνὴ αὐποῦ λέγουσα· μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν. 20 ^{325,1} οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν. 21 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν εἶπεν αὐτοῖς· τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; οἱ δὲ εἶπαν· τὸν Βαραββᾶν. 22 ^{326,1} λέγει αὐτοῖς ὁ Πειλᾶτος· τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; λέγουσιν πάντες· σταυρωθήτω. 23 ὁ δὲ ἔφη· τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον λέγοντες· σταυρωθήτω. 24 ^{327,10} ἰδὼν δὲ ὁ Πειλᾶτος ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου λέγων· ἀθῶός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τούτου· ὑμεῖς ὀψεσθε. 25 καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς εἶπεν· τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν. 26 ^{328,1} τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς

21. ειπον | τον: om 22. λεγουσιν: add αυτω 23. ο δε ηγεμων εφη 24. τουτου: add του δικαιου

τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ.

27 ^{329,4} Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν σπεῖραν. **28** καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν χλαμύδα κοκκίνην περιέθηκαν αὐτῷ, **29** καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ κάλαμον ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐνέπαιξαν αὐτῷ λέγοντες· χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, **30** ^{330,6} καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν ἔλαβον τὸν κάλαμον καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. **31** καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐκδύσαντες αὐτὸν τὴν χλαμύδα ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι.

32 ^{331,1} Ἐξερχόμενοι δὲ εὗρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον, ὀνόματι Σίμωνα· τοῦτον ἡγγάρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. **33** ^{332,1} καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὃ ἐστὶν κρανίου τόπος λεγόμενος, **34** ^{333,4} ἔδωκαν αὐτῷ πεῖν οἶνον μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος οὐκ ἠθέλησεν πεῖν. **35** ^{334,1} σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν διε-

28. περιεθηκ. αυτ. χλαμ. κοκκιν. 29. επι την κεφαλην | επι την δεξιαν | ενεπαιζον 31. εξεδυσαν αυτ. τ. χλαμ. και ενεδ. 33. ος εστι λεγομενος κραν. τοπ. 34. πειν his | οινον: οξος | ουκ ηθελε

27—31 Mc 15, 16—20. Io 19, 2 ss. **32—37** Mc 15, 21—26. Lc 23, 26 ss. Io 19, 17 ss. **34** (Ps 69, 22.)

μερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ βαλόντες κλῆρον,
36 καὶ καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ.
37 ^{335,1} καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς
 αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· οὗτός
 ἐστὶν Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

38 ^{336,1} Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο
 λησταί, εἷς ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων.
39 ^{337,3} οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφή-
 μουν αὐτόν, κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν
40 καὶ λέγοντες· ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ
 ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυ-
 τόν, εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, καὶ κατάβηθι ἀπὸ
 τοῦ σταυροῦ. **41** ^{338,2} ὁμοίως οἱ ἀρχιερεῖς
 ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων καὶ
 πρεσβυτέρων ἔλεγον· **42** ἄλλους ἔσωσεν,
 ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· βασιλεὺς Ἰσραὴλ
 ἐστὶν, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ καὶ
 πιστεύσωμεν ἐπ' αὐτόν· **43** πέποιθεν ἐπὶ
 τὸν θεόν, ῥυσάσθω νῦν εἰ θέλει αὐτόν·
 εἶπεν γὰρ ὅτι θεοῦ εἰμὶ υἱός. **44** ^{339,2} τὸ
 δ' αὐτὸ καὶ οἱ λησταί οἱ συσταυρωθέντες
 σὺν αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν.

35. βαλλοντες | κληρον: add ινα πληρωθη το ρηθεν
 υπο του προφητου· διεμερισαντο τα ιματια μου
 εαυτοις, και επι των ιματισμων μου εβαλον κληρον
 40. om και ante καταβ. 41. ομοιως: add δε και
 42. βασιλευς: praem ει | πιστευσωμεν | επ αυτον:
 αυτω 43. ρυσασθ. νυν: add αυτον 44. συσταυρ.
 αυτω | ωνειδιζ. αυτω

35 Io 19, 24. **38—44** Mc 15, 27—32. Lc 23, 32 ss.
 Io 19, 18 ss. **43** Ps 22, 7.

45 ^{340,2} Ἀπὸ δὲ ἑκτῆς ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἕως ὥρας ἑνάτης. **46** ^{341,6} περὶ δὲ τὴν ἑνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ λέγων· ἡλεὶ ἡλεὶ λεμὰ σαβαχθανεὶ; τοῦτ' ἔστιν· θεέ μου θεέ μου, ἵνατί με ἐγκατέλιπες; **47** τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐστηκότων ἀκούσαντες ἔλεγον· ὅτι Ἡλείαν φωνεῖ οὗτος. **48** ^{342,2} καὶ εὐθέως δραμὼν εἷς ἐξ αὐτῶν καὶ λαβὼν σπόγγον πλήσας τε ὄξους καὶ περιθεὶς καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν. **49** οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· ἄφες ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἡλείας σῶσων αὐτόν.

50 ^{343,1} Ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν κράξας φωνῇ μεγάλῃ ἀφῆκεν τὸ πνεῦμα. **51** ^{344,2} καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη ἄνωθεν ἕως κάτω εἰς δύο, ^{345,10} καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη, καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν, **52** καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεώχθησαν καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθησαν· **53** καὶ ἐξεληθόντες ἐκ τῶν μνημερίων μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. **54** ^{346,2} ὁ δὲ ἑκατοντάρχης καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες

---

45. εννατησ 46. ηλι bis | λαμα | σαβαχθανι 47. εστωτων | ηλιαν 49. ηλιασ 51. εις δυο: post εσχισθη | απο ανωθεν 52. ηγερθη 54. εκατονταρχος

45—49 Mc 15, 33—36. 45 Lc 23, 44. 46 Ps. 22, 2. 48 Lc 23, 36. Io 19, 29. (Ps. 68, 22.) 50—54 Mc 15, 37—39. Lc 23, 45—47.

τὸν Ἰησοῦν ἰδόντες τὸν σεισμόν καὶ τὰ γινόμενα ἐφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες· ἀληθῶς θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος. **55** ^{347,6} Ἦσαν δὲ ἐκεῖ γυναῖκες πολλαὶ ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας διακονοῦσαι αὐτῷ. **56** ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσήφ μήτηρ, καὶ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου.

57 ^{348,1} Ὁψίας δὲ γενομένης ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος ἀπὸ Ἀριμαθαίας, τοῦνομα Ἰωσήφ, ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθητεύθη τῷ Ἰησοῦ. **58** οὗτος προσελθὼν τῷ Πειλάτῳ ᾗτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. τότε ὁ Πειλᾶτος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι. **59** ^{349,1} καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσήφ ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι καθαρᾷ, **60** καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ, ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ, καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου ἀπῆλθεν. **61** ^{350,6} ἦν δὲ ἐκεῖ Μαριὰμ ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου.

62 ^{351,10} Τῇ δὲ ἐπαύριον, ἥτις ἐστὶν μετὰ τὴν παρασκευήν, συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πειλάτον **63** λέγοντες· κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν ἔτι ζῶν· μετὰ τρεῖς ἡμέρας

54. τα γενομενα 56. ιωσηφ: ιωση 57. εμαθητευσεν
58. πιλατω ει πιλατος | αποδοθηναι: add το σωμα
61. μαριαμ: μαρια 62. πιλατον

55 s. Mc 15, 40 s. Lc 23, 49. Io 19, 25. **57—61**
Mc 15, 42—47. Lc 23, 50—55. Io 19, 38—42.

ἐγείρομαι. **64** κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας, μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ κλέψωσιν αὐτὸν καὶ εἰπωσιν τῷ λαῷ· ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χειρῶν τῆς πρώτης. **65** ἔφη αὐτοῖς ὁ Πειλᾶτος· ἔχετε κουστωδίαν· ὑπάγετε ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε. **66** οἱ δὲ πορευθέντες ἡσφάλισαντο τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον μετὰ τῆς κουστωδίας.

XXVIII.

Resurrectio. Angelus et mulieres. Custodes corrupti. Ultima ad discipulos mandata.

1 ^{352,1} Ὅψὲ δὲ σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν σαββάτων, ἦλθεν Μαριὰμ ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία θεωρῆσαι τὸν τάφον. **2** καὶ ἰδοὺ σεισμὸς ἐγένετο μέγας· ἄγγελος γὰρ κυρίου καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ καὶ προσελθὼν ἀπεκύλισεν τὸν λίθον καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ. **3** ἦν δὲ ἡ εἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀστραπή, καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡς χιών. **4** ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες καὶ ἐγενήθησαν ὡς νεκροί. **5** ^{353,2} ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος εἶπεν ταῖς γυναῖξιν· μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· οἶδα γὰρ ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε. **6** οὐκ ἔστιν ὧδε·

64. οι μαθητ. αυτου | κλεψωσιν: praem νυκτος

65. εφη: add δε

XXVIII. 1. μαριαμ: μαρια 2. και sec: om | λιθον: add απο της θυρας 3. ιδεα | ως: ωσει 4. εγενοντο ωσει νεκρ.

64 28, 13.

XXVIII. 1—10 Mc 16, 1—8. Lc 24, 1—9.

ἡγέρθη γάρ, καθὼς εἶπεν· δεῦτε ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο. 7 καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι ἡγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ ἰδοὺ προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε. ἰδοὺ εἶπον ὑμῖν. 8 ^{354,2} καὶ ἀπελθοῦσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. 9 ^{355,10} καὶ ἰδοὺ Ἰησοῦς ὑπὴντησεν αὐταῖς λέγων· χαίρετε. αἱ δὲ προσελθοῦσαι ἐκράτησαν αὐτοῦ τοὺς πόδας καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ. 10 τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς· μὴ φοβεῖσθε· ὑπάγετε ἀπαγγεῖλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἐκεῖ με ὄψονται.

11 Πορευομένων δὲ αὐτῶν, ἰδοὺ τινὲς τῆς κουστωδίας ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀνῆγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενόμενα. 12 καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων συμβούλιόν τε λαβόντες ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατιώταις, 13 λέγοντες· εἶπατε ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς ἐλθόντες ἐκλεψαν αὐτὸν ἡμῶν κοιμωμένων. 14 καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς πείσομεν καὶ ὑμᾶς ἀμερίμους ποιήσομεν. 15 οἱ δὲ λαβόντες ἀργύρια ἐποίησαν

---

6. εκειτο: add ο κυριος 8. εξελθουσαι 9. και ιδου: ως δε επορευοντο απαγγειλαι τοις μαθηταις αυτου, και ιδου | ο ιησους | απηντησεν 10. καχει 11. απηγγειλαν 14. πεισομεν αυτον 15. τα αργυρια

ὥς ἐδιδάχθησαν· καὶ ἐφημίσθη ὁ λόγος
οὗτος παρὰ Ἰουδαίοις μέχρι τῆς σήμερον.

16 Οἱ δὲ ἑνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν
εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, 17 καὶ ἰδόντες αὐτὸν
προσεκύνησαν, οἱ δὲ ἐδίστασαν. 18 καὶ
προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων·
ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ
γῆς. 19 πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα
τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα
τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου
πνεύματος, 20 διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν
πάντα ὅσα ἐνετείλάμην ὑμῖν. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ
μεθ' ὑμῶν εἰμὶ πάσας τὰς ἡμέρας ἕως
τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος.

---

15. διεφημισθη | μεχρι: εως 17. προσεκυνησαν: add
αυτω 19. πορευθεντες ουν 20. αιωνος: add αμην

---

19 [Mc 16, 15.]

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ.

I.

Iohannes baptista. Iesus baptizatur, temptatur, quattuor vocat piscatores. Capharnaumi docet, sanatque daemoniacum, socrum Petri, leprosum.

1 ^{1,2} Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, 2 καθὼς γέγραπται ἐν τῷ Ἑσαΐα τῷ προφήτῃ· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου· 3 ^{2,1} φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. 4 ^{3,6} ἐγένετο Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. 5 καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα καὶ οἱ Ἱεροσολυμεῖται πάντες, καὶ ἐβαπτίζοντο ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ἑξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. 6 καὶ ἦν ὁ Ἰωάννης ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ, καὶ ἔσθων ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον. 7 ^{4,1} καὶ ἐκήρυς-

* το κατα μαρκον (ς add αγιον, non item ς^e) ευαγγελιον

1. 1. χριστου: ς add υιου του θεου | θεου. ²ως - - αυτου. ⁴εγενετο 2. ως γεγραπτ. εν τοις προφηταις | τ. οδον σου: add εμπροσθεν σου 4. ιωαννης βαπτιζων 5. ιεροσολυμειται | παντες: pon post εβαπτιζ. | υπ αυτου: pon post ιορδ. ποταμ. 6. ην δε | om o ante ιωανν. | εσθιων

1. 2 Mal 3, 1, Mt 11, 10. Lc 7, 27. 3 Es 40, 5. Mt 3, 3. Lc 3, 4. Io 1, 23. 4-8 Mt 3, 1 ss. Lc 3, 2 ss. Io 1, 6 ss.

σεν λέγων· ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς κύψασ λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ. **8** ἐγὼ ἐβάπτισα ὑμᾶς ὕδατι, αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν πνεύματι ἁγίῳ. **9** ^{5,1} Καὶ ἐγένετο ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἦλθεν Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐβαπτίσθη εἰς τὸν Ἰορδάνην ὑπὸ Ἰωάννου. **10** καὶ εὐθὺς ἀναβαίνων ἐκ τοῦ ὕδατος εἶδεν σχιζομένου τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὸ πνεῦμα ὡς περιστερὰν καταβαῖνον εἰς αὐτόν. **11** καὶ φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν· σὺ εἶ ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ εὐδόκησα.

12 ^{6,2} Καὶ εὐθὺς τὸ πνεῦμα αὐτὸν ἐκβάλλει εἰς τὴν ἔρημον. **13** καὶ ἦν ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἡμέρας πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ σατανᾶ, ^{7,6} καὶ ἦν μετὰ τῶν θηρίων, καὶ οἱ ἄγγελοι διηκόνουν αὐτῷ.

14 ^{8,4} Μετὰ δὲ τὸ παραδοθῆναι τὸν Ἰωάννην ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ^{9,6} κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ, **15** ὅτι πεπλήρωται ὁ καιρὸς καὶ ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ· μετανοεῖτε καὶ πιστεύετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.

8. εγω: add μεν | εν υδατι 9. ζε^ε ναζαρεθ | υπο ιωανν. εις τ. ιορδ. 10. ευθewσ | εκ: απο | ως: ωσει | καταβ. επ αυτον 11. φωνη: add εγενετο | εν σοι: εν ω 13. εκει εν τ. ερημ. | ημερας τεσσαρακοντ. 14. του θεου: praem της βασιλειας 15. οτι: praem και λεγων

9—11 Mt 3, 13—17. Lc 3, 21 s. Io 1, 29 ss. **12** s. Mt 4, 1 ss. Lc 4, 1 ss. **14** s. Mt 4, 12, 17. Lc 4, 14 s.

16 Καὶ παράγων παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδεν Σίμωνα καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν Σίμωνος ἀμφιβállοντασ ἐν τῇ θαλάσῃ· ἦσαν γὰρ ἀλεεῖς. **17** ^{10,2} καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς γενέσθαι ἀλεεῖς ἀνθρώπων. **18** καὶ εὐθὺς ἀφέντεσ τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ. **19** ^{11,6} καὶ προβάς ὀλίγον εἶδεν Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ πλοίῳ καταρτίζοντασ τὰ δίκτυα. **20** καὶ εὐθὺς ἐκάλεσεν αὐτούς· καὶ ἀφέντεσ τὸν πατέρα αὐτῶν Ζεβεδαῖον ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ τῶν μισθωτῶν ἀπῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ.

21 ^{12,8} Καὶ εἰσπορεύονται εἰς Καφαρναούμ· καὶ εὐθὺς τοῖς σάββασιν ἐδίδασκεν εἰς τὴν συναγωγὴν. **22** ^{13,2} καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς.

23 ^{14,8} Καὶ εὐθὺς ἦν ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ, καὶ ἀνέκραξεν **24** λέγων· τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς· οἶδαμέν σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ. **25** καὶ

16. κ. παραγ.: περιπατων δε | σιμωνος: αυτου | βαλλοντας αμφιβληστρον εν | αλιεις 17. αλιεις 18. ευθεωσ | τα δικτ. αυτων 19. προβας εκειθεν ολιγ. 20. ευθεωσ 21. καπερναουμ | ευθεωσ | εδιδασκεν: post συναγωγ. pon | εις την (ς^e om) συναγωγην: praem εισελθων 23. om ευθυς 24. λεγων: add εα | οίδα

16—20 Mt 4, 18—22. 21 s. Lc 4, 31 s. Mt 7, 28 s. 23—28 Lc 4, 32—37.

ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· φιμώθητι καὶ
 ἐξελθε ἐξ αὐτοῦ. **26** καὶ σπαράξαν αὐτὸν
 τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον καὶ φωνῆσαν
 φωνῇ μεγάλη ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ. **27** καὶ
 ἐθαμβήθησαν ἅπαντες, ὥστε συνζητεῖν
 αὐτοὺς λέγοντας· τί ἐστὶν τοῦτο; διδαχὴ
 καινὴ κατ' ἐξουσίαν· καὶ τοῖς πνεύμασι
 τοῖς ἀκαθάρτοις ἐπιτάσσει, καὶ ὑπακούουσιν
 αὐτῷ. **28** καὶ ἐξῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εὐθὺς
 πανταχοῦ εἰς ὅλην τὴν περίχωρον τῆς
 Γαλιλαίας.

29 ^{15,2} Καὶ εὐθὺς ἐκ τῆς συναγωγῆς
 ἐξεληθόντες ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν Cίμωνος
 καὶ Ἀνδρέου μετὰ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου.
30 ἡ δὲ πενθερὰ Cίμωνος κατέκειτο πυρέσ-
 σουσα, καὶ εὐθὺς λέγουσιν αὐτῷ περὶ αὐτῆς.
31 καὶ προσελθὼν ἤγειρεν αὐτὴν κρατήσας
 τῆς χειρός· καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός,
 καὶ διηκόνει αὐτοῖς. **32** Ὁψίας δὲ γενο-
 μένης, ὅτε ἔδυ ὁ ἥλιος, ἔφερον πρὸς αὐτὸν
 πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας καὶ τοὺς δαι-
 μονιζομένους· **33** καὶ ἦν ὅλη ἡ πόλις ἐπι-
 συνηγμένη πρὸς τὴν θύραν. **34** καὶ ἐθερά-
 πευσεν πολλοὺς κακῶς ἔχοντας ποικίλαις
 νόσοις, καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλεν,

25. ο ιησους: add λεγων 26. φωνησαν: κραξαν
 27. παντες | συζητ. | αυτους: προς αυτους | τουτο;
 τις η διδαχη η καινη αυτη; οτι κατ εξουσιαν και
 28. εξηλθ. δε | om πανταχου 29. ευθεως 30. ευθεως
 31. τ. χειρος: add αυτης | ο πυρετος: add ευθεως
 33. και η πολ. ολη επισυν. ην

16,9 καὶ οὐκ ἤφειεν λαλεῖν τὰ δαιμόνια, ὅτι ἤδεισαν αὐτόν.

35 17,8 Καὶ πρωτὶ ἔννυχα λίαν ἀναστὰς ἐξῆλθεν καὶ ἀπῆλθεν εἰς ἔρημον τόπον, κακεῖ προσηύχετο. **36** καὶ κατεδίωξεν αὐτὸν Σίμων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, **37** καὶ εὗρον αὐτόν, καὶ λέγουσιν αὐτῷ ὅτι πάντες ζητοῦσίν σε. **38** καὶ λέγει αὐτοῖς· ἄγωμεν ἀλλαχοῦ εἰς τὰς ἐχομένας κωμοπόλεις, ἵνα κακεῖ κηρύξω· εἰς τοῦτο γὰρ ἐξῆλθον. **39** καὶ ἦλθεν κηρύσσων εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν εἰς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν καὶ τὰ δαιμόνια ἐκβάλλων.

40 18,2 Καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτόν λεπρός, παρακαλῶν αὐτόν καὶ γονυπετῶν λέγων αὐτῷ ὅτι ἐὰν θέλῃς δύνασαι με καθαρίσαι. **41** καὶ σπλαγχνισθεὶς ἐκτείνασ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἥψατο καὶ λέγει· θέλω, καθάρισθητι. **42** καὶ εὐθὺς ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ λέπρα, καὶ ἐκαθερίσθη. **43** καὶ ἐμβριμησάμενος αὐτῷ εὐθὺς ἐξέβαλεν αὐτόν, **44** καὶ λέγει αὐτῷ· ὅρα μηδενὶ μηδὲν εἶπῃς, ἀλλὰ ὕπαγε σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου ὃ προσέταξεν Μωϋσῆς εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. **45** 19,10 ὁ δὲ

35. εννουχον 36. κατεδιωξαν | ο σιμων 37. και ευρον-
τες αυτον λεγουσιν αυτ. 38. οπι αλλαγου | εξεληλυθα
39. ηλθεν: ην | εν ταις συναγωγαις 40. και γονυπετ.
αυτον | και λεγων 41. ο δε ιησους σπλαγχν. | ηψατο
αυτου | και λεγει: add αυτω 42. και ειποντος αυτου
ευθεως | εκαθαρισθη 43. ευθεως 44. αλλ | μωσης

35—39 Lc 4, 42—44. **40—45** Lc 5, 12—16. Mt 8, 1—4. **44** Lev 14, 2.

ἐξελθὼν ἤρξατο κηρύσσειν πολλὰ καὶ δια-
φημίζειν τὸν λόγον, ὥστε μηκέτι αὐτὸν
δύνασθαι εἰς πόλιν φανερωῖσ εἰσελθεῖν, ἀλλ'
ἔξω ἐπ' ἐρήμοις τόποις ἦν, καὶ ἤρχοντο
πρὸς αὐτὸν πάντοθεν.

II.

Paralyticus sanatur Capharnaumi. Levi vocatur
Convivium cum portitoribus. Discipuli non ieiunan-
tes et sabbato spicas evelientes.

1 ^{20,1} Καὶ εἰσελθὼν πάλιν εἰς Καφαρ-
ναοὺμ δι' ἡμερῶν, ἠκούσθη ὅτι ἐν οἴκῳ
ἐστίν. 2 καὶ συνήχθησαν πολλοί, ὥστε
μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν,
καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον. 3 καὶ ἔρχον-
ται φέροντες πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν
αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων. 4 καὶ μὴ δυνά-
μενοι προσενέγκαι αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον,
ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν, καὶ
ἐξορύξαντες χαλῶσι τὸν κράβαττον ὅπου ὁ
παραλυτικὸς κατέκειτο. 5 καὶ ἰδὼν ὁ
Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν λέγει τῷ παρα-
λυτικῷ· τέκνον, ἀφίενταί σου αἱ ἁμαρτίαι.
6 ἦσαν δέ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ
καθήμενοι καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρ-
δίαις αὐτῶν· 7 τί οὕτως οὕτως λαλεῖ;
βλασφημεῖ· τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας

45. φανερ. εἰς πολ. εἰσελθ. | ἐπ.: ἐν | πανταχοθεν

II. 1. Καὶ πάλιν εἰσηλθεν | καπερναοὺμ | καὶ
ἠκουσθη | εἰς οἶκον 2. καὶ εὐθεὺς συνηχθ. 3. πρὸς
αὐτ. παραλυτικ. φερонт. 4. προσενεγκαι: προσεγγισαι |
κράβαττον | οπου: ἐφ' ω 5. ἰδων δε | ἀφενονται | σοι
αἱ ἁμαρτ. σου 7. λαλεῖ βλασφημίας· τίς

II. 1—12 Mt 9, 1—8. Lc 5, 17—26.

εἰ μὴ εἷς ὁ θεός; 8 καὶ εὐθύς ἐπιγνοὺς ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ ὅτι οὕτως δια-
 λογίζονται ἐν ἑαυτοῖς, λέγει αὐτοῖς· τί
 ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;
 9 τί ἐστὶν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν τῷ παρα-
 λυτικῷ· ἀφένταί σου αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν·
 ἔγειρε καὶ ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ
 ὑπάγε; 10 ἵνα δὲ εἰδῇτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει
 ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῇς γῆς ἀφιέναι
 ἁμαρτίας, λέγει τῷ παραλυτικῷ· 11 σοὶ
 λέγω, ἔγειρε ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ
 ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου. 12 καὶ ἠγέρθη,
 καὶ εὐθύς ἄρας τὸν κράβαττον ἐξῆλθεν
 ἔμπροσθεν πάντων, ὥστε ἐξίστασθαι πάντα
 καὶ δοξάζειν τὸν θεὸν λέγοντάς ὅτι οὕτως
 οὐδέποτε εἶδαμεν.

13 ^{21,2} Καὶ ἐξῆλθεν πάλιν εἰς τὴν θάλασ-
 σαν· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἤρχετο πρὸς αὐτόν,
 καὶ ἐδίδασκεν αὐτούς. 14 καὶ παράγων
 εἶδεν Λευεὶν τὸν τοῦ Ἀλφαίου καθήμενον
 ἐπὶ τὸ τελώνιον, καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει
 μοι. καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ.
 15 ^{22,2} καὶ γίνεται κατακεῖσθαι αὐτὸν ἐν
 τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ
 ἁμαρτωλοὶ συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς

8. ευθεωσ | λεγει: ειπεν 9. αφενται | σοι αι αμαρ-
 ταιαι | εγειραι | σου τ. κραβατον | υπαγε: περιπατει
 10. αφιεν. επι τ. γ. αμαρτ. 11. εγειραι | και αρων |
 κραβατον 12. κ. εγερωθη ευθεωσ και αρ. | κραβα-
 τον | εμπροσθ.: εναντιον | ουδεποτ. ουτως ειδομεν
 13. εισ: παρα 14. λευιν 13. κ. εγενετο εν τω κατακ.
 αυτον

μαθηταῖς αὐτοῦ· ἦσαν γὰρ πολλοί, καὶ ἠκολούθουν αὐτῷ **16** καὶ γραμματεῖς τῶν Φαρισαίων. καὶ ἰδόντες ὅτι ἤσθιεν μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ὅτι μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει καὶ πίνει; **17** ^{23,2} καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἱατροῦ ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες· οὐκ ἦλθον καλέσαι δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτωλούς.

18 Καὶ ἦσαν οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύοντες. καὶ ἔρχονται καὶ λέγουσιν αὐτῷ· διατί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ μαθηταὶ τῶν Φαρισαίων νηστεύουσιν, οἱ δὲ σοὶ μαθηταὶ οὐ νηστεύουσιν; **19** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστὶν νηστεύειν; ὅσον χρόνον ἔχουσιν τὸν νυμφίον μετ' αὐτῶν, οὐ δύνανται νηστεύειν. **20** ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νηστεύουσιν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. **21** Οὐδεὶς ἐπίβλημα ῥάκουσ ἀγνάφου ἐπιράπτει ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν· εἰ δὲ μή, αἶρει τὸ πλήρωμα ἀπ' αὐτοῦ τὸ καινὸν τοῦ παλαιοῦ,

15. ηκολουθησαν 16. και οι γραμματεις και οι φαρισαιοι ιδοντες αυτον εσθιοντα | οτι: τι οτι 17. αμαρτωλους: add εισ μετανοιαν 18. οι φαρισαιοι: οι των φαρισαιων | οι μαθηται tert: om | οσ. χρ. μεθ εαυτ. εχουσι τον νυμφ. 20. εν εκειναις ταις ημεραις 21. και ουδεις | επιραπτει | επι ιματιω παλαιω | το πλ. απ αυτου: om απ

18—22 Mt 9, 14—17. Lc 5, 33—39.

καὶ χεῖρον σχίσμα γίνεται. **22** καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκούς παλαιούς· εἰ δὲ μὴ, ῥήξει ὁ οἶνος τοὺς ἀσκούς, καὶ ὁ οἶνος ἀπόλλυται καὶ οἱ ἀσκοί.

23 ^{24,2} Καὶ ἐγένετο αὐτὸν ἐν τοῖς σάβ-
βασιν παραπορεύεσθαι διὰ τῶν σπορίμων,
καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἤρξαντο ὁδὸν ποιεῖν
τίλλοντες τοὺς στάχυσ. **24** καὶ οἱ Φαρι-
σαῖοι ἔλεγον αὐτῷ· ἴδε τί ποιοῦσιν τοῖς
σάββασιν ὃ οὐκ ἔξεστιν; **25** καὶ λέγει
αὐτοῖς· οὐδέποτε ἀνέγνωτε τί ἐποίησεν
Δαυεὶδ, ὅτε χρεῖαν ἔσχεν καὶ ἐπείνασεν
αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ; **26** πῶς εἰσῆλθεν
εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἐπὶ Ἀβιάθαρ ἀρχιε-
ρέως καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως
ἔφαγεν, οὓς οὐκ ἔξεστιν φαγεῖν εἰ μὴ τοὺς
ιερεῖς, καὶ ἔδωκεν καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ οὖσιν;
27 ^{25,2} καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· τὸ σάββατον διὰ
τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο, καὶ οὐχ ὁ ἄνθρωπος
διὰ τὸ σάββατον· **28** ὥστε κύριός ἐστιν ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου.

---

22. ρησσει ο οιν. ο νεος | απολλυται εις: εκχειται
και οι ασκοι απολουνται· αλλα οινον νεον εις ασκους
καινους βλητεον 23. εγεν. παραπορ. αυτον εν τ.
σαββ. | και ηρξαντ. οι μαθ. αυτου 24. εν τοις σαββ.
25. και αυτος ελεγεν αυτοις | δαβιδ 26. επι του
αβι. | ει μη τοις ιερευσι 27. και ουχ: οτι και

23—28 Lc 6, 1—5. Mt 12, 1—8. **24** Ex 20, 10.
25 1 Sam 21, 6. **26** Lev 24, 9.

III.

Manus tabida. Confluxus populi et sanationes.
Duodecim apostoli. Peccatum in spiritum sanctum.
Iesu mater et fratres.

1 Καὶ εἰσῆλθεν πάλιν εἰς συναγωγὴν, καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξηραμμένην ἔχων τὴν χεῖρα· 2 καὶ παρετήρουν αὐτὸν εἰ ἐν τοῖς σάββασιν θεραπεύει αὐτόν, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. 3 καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ τὴν ξηρὰν χεῖρα ἔχοντι· ἔγειρε εἰς τὸ μέσον. 4 καὶ λέγει αὐτοῖς· ἔξεστιν τοῖς σάββασιν ἀγαθὸν ποιῆσαι ἢ κακοποιῆσαι, ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀποκτεῖναι; οἱ δὲ ἐσιώπων. 5 καὶ περιβλεψάμενος αὐτοὺς μετ' ὀργῆς, συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· ἔκτεινον τὴν χεῖρα. καὶ ἐξέτεινεν, καὶ ἀπεκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ. 6 ^{26,4} καὶ ἐξελθόντες οἱ Φαρισαῖοι εὐθὺς μετὰ τῶν Ἑρωδιανῶν συμβούλιον ἐποίησαν κατ' αὐτοῦ, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν.

7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἀνεχώρησεν εἰς τὴν θάλασσαν, ^{27,1} καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας ἠκολούθησαν, 8 καὶ ἀπὸ

III. 1. εἰς τὴν συναγωγ. 2. θεραπεύσει 3. τῷ ἐξηραμμένην ἔχοντι τ. χεῖρα | ἐγειραι 4. ἀγαθοποιῆσαι 5. συλλυπούμ. | χεῖρα: add σου | ἀποκατεσταθῇ | ἡ χεὶρ αὐτοῦ: add ὕγιησ ὡς ἡ ἀλλῇ 6. εὐθεῶς | ἐποιοῦν 7. ἀνεχωρ. μετὰ τ. μαθ. αὐτ. | εἰς: προσ | ἠκολούθησαν αὐτῷ καὶ ἀπὸ τ. ἰουδ.

III. 1—6 Mt 12, 9—14. Lc 6, 6—11. 7 ss. Mt 12, 15. Lc 6, 17—19.

Ἱεροσολύμων καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας καὶ
 πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ περὶ Τύρον καὶ
 Σιδῶνα, πλῆθος πολὺ, ἀκούοντες ὅσα ἐποίει,
 ἦλθον πρὸς αὐτόν. **9** καὶ εἶπεν τοῖς μαθη-
 ταῖς αὐτοῦ ἵνα πλοιάριον προσκαρτερῇ αὐτῷ
 διὰ τὸν ὄχλον, ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτόν·
10 πολλοὺς γὰρ ἐθεράπευσεν, ὥστε ἐπι-
 πίπτειν αὐτῷ, ἵνα αὐτοῦ ἄψωνται, ὅσοι
 εἶχον μάστιγας. **11** καὶ τὰ πνεύματα τὰ
 ἀκάθαρτα, ὅταν αὐτὸν ἐθεώρουν, προσέπιπτον
 αὐτῷ ^{28,2} καὶ ἔκραζον λέγοντες ὅτι σὺ εἶ
 ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. **12** καὶ πολλὰ ἐπετίμα
 αὐτοῖς ἵνα μὴ αὐτὸν φανερὸν ποιῶσιν.

13 ^{29,2} Καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος, καὶ
 προσκαλεῖται οὓς ἤθελεν αὐτός, καὶ ἀπῆλθον
 πρὸς αὐτόν. **14** καὶ ἐποίησεν δώδεκα ἵνα
 ὥσιν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἵνα ἀποστέλλῃ αὐτοὺς
 κηρύσσειν **15** καὶ ἔχειν ἐξουσίαν ἐκβάλλειν
 τὰ δαιμόνια. **16** ^{30,2} καὶ ἐποίησεν τοὺς
 δώδεκα, καὶ ἐπέθηκεν ὄνομα τῷ Σίμων
 Πέτρον· **17** καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβε-
 δαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώ-
 βου, καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὀνόματα Βοανηργέσ,
 ὃ ἐστὶν υἱὸς βροντῆς· **18** καὶ Ἀνδρέαν καὶ
 Φίλιππον καὶ Βαρθολομαῖον καὶ Μαθθαῖον
 καὶ Θωμᾶν καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου

8. και οι περι | ακουσαντες 11. εθεωρει | προσεπιπτεν |
 εκραζε | λεγοντα 12. ποιησωσι 15. εξουσιαν: add
 θεραπευειν τας νοσους και 16. om και εποι. τ.
 δωδεκ. | τω σιμωνι ονομα 17. βοανεργες 18. ματθαιον

11 Lc 4, 41. **12** Mt 12, 16. **13—19** Lc 6, 12—16.
 Mt 10, 1—4.

καὶ Θαδδαῖον καὶ Σίμωνα τὸν Καναναῖον
 19 καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώθ, ὃς καὶ παρέδω-
 κεν αὐτόν. σταυρώσαντες αὐτὸν τοὺς ἁγίους κανανῆας

^{31,10} Καὶ ἔρχεται εἰς οἶκον· 20 καὶ
 συνέρχεται πάλιν ὄχλος, ὥστε μὴ δύνασθαι
 αὐτοὺς μήτε ἄρτον φαγεῖν. 21 καὶ ἀκού-
 σαντες οἱ παρ' αὐτοῦ ἐξῆλθον κρατῆσαι
 αὐτόν· ἔλεγον γὰρ ὅτι ἐξέστη. 22 ^{32,2} καὶ
 οἱ γραμματεῖς οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων κατα-
 βάντες ἔλεγον ὅτι Βεελζεβοὺλ ἔχει, καὶ ὅτι
 ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ
 δαιμόνια. 23 ^{33,2} καὶ προσκαλεσάμενος
 αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς ἔλεγεν αὐτοῖς· πῶς
 δύναται σατανᾶς σατανᾶν ἐκβάλλειν; 24 καὶ
 ἐὰν βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ, οὐ δύνα-
 ται σταθῆναι ἢ βασιλεία ἐκείνη. 25 καὶ
 ἐὰν οἰκία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ, οὐ δυνήσεται
 ἢ οἰκία ἐκείνη σταθῆναι. 26 καὶ εἰ ὁ σα-
 τανᾶς ἀνέστη ἐφ' ἑαυτόν, ἐμερίσθη, καὶ οὐ
 δύναται στῆναι ἀλλὰ τέλος ἔχει. 27 ἀλλ'
 οὐ δύναται οὐδεὶς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ
 ἰσχυροῦ εἰσελθὼν τὰ σκεύη αὐτοῦ διαρ-
 πᾶσαι, ἐὰν μὴ πρῶτον τὸν ἰσχυρὸν δῇσῃ,
 καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει.
 28 ^{34,2} ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι πάντα ἀφε-
 θήσεται τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὰ

18. κανανιτην 19. ισκαριωτην | ερχονται 25. δυνα-
 ται | σταθην. η οικ. εκειν. 26. εμερισθη κ. ου: και
 μεμερισται, ου | σταθηναι 27. αλλ: οτι | εἰς τ.
 οικίαν εἰς: τὰ σκευη του ισχυρου εἰσελθων εἰς τ. οικ.
 αυτου

ἁμαρτήματα καὶ αἱ βλασφημίαι, ὅσα ἂν βλασφημήσωσιν· **29** ὃς δ' ἂν βλασφημήσῃ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, οὐκ ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ ἔνοχος ἔσται αἰωνίου ἁμαρτήματος. **30** ὅτι ἔλεγον· πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχει.

31 ^{35,2} Καὶ ἔρχεται ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ ἔξω στήκοντες ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν καλοῦντες αὐτόν. **32** καὶ ἐκάθητο περὶ αὐτὸν ὄχλος, καὶ λέγουσιν αὐτῷ· ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου καὶ αἱ ἀδελφαί σου ἔξω ζητοῦσίν σε. **33** καὶ ἀποκριθεὶς αὐτοῖς λέγει· τίς ἐστὶν ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου; **34** καὶ περιβλεψάμενος τοὺς περὶ αὐτὸν κύκλῳ καθημένους λέγει· ἴδε ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου. **35** ὃς ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, οὗτος ἀδελφός μου καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ ἐστίν.

IV.

Parabola de seminatore et vario agro. Parabolicae institutionis caussa. De lucerna; mensura; semine increcente; grano sinapis. Sedatur tempestas.

1 ^{36,2} Καὶ πάλιν ἤρξατο διδάσκειν παρὰ

28. τα αμαρτ. τοις υι. των ανθρωπ. | και αι: om αι |
 29. αλλ | εσται: εστιν | αμαρτηματος: χρισεωσ
 31. ερχονται ουν οι αδελφοι και η μητηρ αυτου |
 εστωτες | φωνουντες αυτον 32. οχλ. περι αυτ.
 κ. λεγ.: ειπον δε | και αι αδελφαι: om 33. και απε-
 χριθη αυτοις λεγων | και οι: η οι 34. κυκλω: post
 περιβλεψαμ. 35. οσ γαρ αν | αδελφη: add μου

31—35 Mt 12, 46—50. Lc 8, 19—21.

IV. **1—9** Mt 13, 1—9. Lc 8, 4—8.

τὴν θάλασσαν. καὶ συνάγεται πρὸς αὐτὸν ὄχλος πλεῖστος, ὥστε αὐτὸν εἰς πλατῶν ἐμβάντα καθῆσθαι ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἦσαν. **2** καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς πολλάς, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. **3** ἀκούετε. ἰδοὺ ἐξῆλθεν ὁ σπείρων σπεῖραι. **4** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπεῖρειν ὃ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν ὁδὸν, καὶ ἦλθεν τὰ πετεινὰ καὶ κατέφαγεν αὐτό. **5** καὶ ἄλλο ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρῶδες, ὅπου οὐκ εἶχεν γῆν πολλήν, καὶ εὐθὺς ἐξανέτειλεν διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς. **6** καὶ ὅτε ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, ἐκαυματίσθη, καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν ἐξηράνθη. **7** καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αἱ ἀκάνθαι καὶ συνέπνιξαν αὐτό, καὶ καρπὸν οὐκ ἔδωκεν. **8** καὶ ἄλλα ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλήν, καὶ ἐδίδου καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ αὐξανόμενον, καὶ ἔφερεν εἰς τριάκοντα καὶ εἰς ἐξήκοντα καὶ εἰς ἑκατόν. **9** καὶ ἔλεγεν· ὃς ἔχει ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω. **10** Καὶ ὅτε ἐγένετο κατὰ μόνας, ἠρώτουν αὐτὸν οἱ περὶ αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα τὰς παραβολάς. **11** καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὑμῖν τὸ

IV. 1. συνηχθη | πλειστ.: πολυσ | εμβαντ. εἰς το πλοι. | ησαν: ην 3. του σπειραι 4. τα πετειν. του ουρανου 5. αλλο δε επ. | ευθως 6. και οτε etc: ηλιου δε ανατειλαντος 8. και αλλο | αυξανοντα | εἰς ιερ: εν ιερ 9. ελεγεν: add αυτοις | ος εχει: ο εχων 10. οτε δε | ηρωτησαν | την παραβολην

10—20 Mt 13, 10—23. Lc 8, 9—15.

μυστήριον δέδοται τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ·
 37,¹ ἐκείνοις δὲ τοῖς ἔξω ἐν παραβολαῖς
 πάντα γίνεται, 12 ἵνα βλέποντες βλέπωσιν
 καὶ μὴ ἴδωσιν, καὶ ἀκούοντες ἀκούωσιν καὶ
 μὴ συνιῶσιν, μήποτε ἐπιστρέψωσιν καὶ
 ἀφεθῇ αὐτοῖς. 13 καὶ λέγει αὐτοῖς· οὐκ
 οἴδατε τὴν παραβολὴν ταύτην, καὶ πῶς
 πάσας τὰς παραβολὰς γνώσεσθε; 14 ^{38,2} ὁ
 σπείρων τὸν λόγον σπείρει. 15 οὗτοι δὲ
 εἰσιν οἱ παρὰ τὴν ὁδὸν ὅπου σπείρεται ὁ
 λόγος, καὶ ὅταν ἀκούσωσιν, εὐθὺς ἔρχεται
 ὁ σατανᾶς καὶ αἶρει τὸν λόγον τὸν ἐσπαρ-
 μένον ἐν αὐτοῖς. 16 καὶ οὗτοι ὁμοίως
 εἰσιν οἱ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπειρόμενοι, οἱ
 ὅταν ἀκούσωσιν τὸν λόγον εὐθὺς μετὰ χαρᾶς
 λαμβάνουσιν αὐτόν, 17 καὶ οὐκ ἔχουσιν
 ῥίζαν ἐν ἑαυτοῖς ἀλλὰ πρόσκαιροί εἰσιν,
 εἴτα γενομένης θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν
 λόγον εὐθὺς σκανδαλίζονται. 18 καὶ ἄλλοι
 εἰσιν οἱ ἐπὶ τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι·
 οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον ἀκούσαντες, 19 καὶ
 αἱ μέριμναι τοῦ αἵωνος καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ
 πλούτου καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι
 εἰσπορευόμεναι συνπνίγουσιν τὸν λόγον, καὶ
 ἄκαρπος γίνεται. 20 καὶ ἐκεῖνοί εἰσιν οἱ

11. δεδοται γινῶναι το μυστηρ. | τα παντα 12. αφ.
 αυτοις: add τα αμαρτηματα 15. ευθεως | εν αυτοις:
 εν ταις καρδιαις αυτων 16. ουτ. εισιν ομοιωσ | ευθεως
 17. ευθεως 18. αλλοι εισιν: ουτοι εισιν | επι: εισ |
 ουτοι εισιν: ζ^c 1633. om | ακουοντες 19. του αιων.
 τουτου | συμπνιγ. 20. εκειναι: ουτοι

ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν σπαρέντες, οἵτινες ἀκούουσιν τὸν λόγον καὶ παραδέχονται, καὶ καρποφοροῦσιν ἐν τριάκοντα καὶ ἐν ἑξήκοντα καὶ ἐν ἑκατόν.

21 ^{39,2} Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι μήτι ἔρχεται ὁ λύχνος ἵνα ὑπὸ τὸν μόδιον τεθῇ ἢ ὑπὸ τὴν κλίνην; οὐχ ἵνα ἐπὶ τὴν λυχνίαν τεθῇ; **22** ^{40,2} οὐ γὰρ ἔστιν τι κρυπτόν, εἰ μὴ ἵνα φανερωθῇ· οὐδὲ ἐγένετο ἀπόκρυφον, ἀλλ' ἵνα ἔλθῃ εἰς φανερόν. **23** εἴ τις ἔχει ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

24 ^{41,2} Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· βλέπετε τί ἀκούετε. ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε μετρηθήσεται ὑμῖν, καὶ προστεθήσεται ὑμῖν. **25** ^{42,2} ὃς γὰρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὃς οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

26 ^{43,10} Καὶ ἔλεγεν· οὕτως ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ, ὡς ἄνθρωπος βάλῃ τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς, **27** καὶ καθεύδῃ καὶ ἐγείρηται νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ ὁ σπόρος βλαστᾷ καὶ μηκύνεται, ὡς οὐκ οἶδεν αὐτός. **28** αὐτομάτῃ ἡ γῆ καρποφορεῖ, πρῶτον χόρτον, εἴτεν στάχυν, εἴτεν πλήρησ σῖτος ἐν τῷ στάχυϊ. **29** ὅταν δὲ παραδοῖ ὁ καρ-

20. ἐν ter: ἐν ter 21. οτι: om | ο λυχν. ερχετ. | τεθη sec: επιτεθη 22. εαν μη ινα: ο εαν μη | εισ φανερ. ελθη 24. προστ. υμιν: add τοις ακουουσιν 25. εχει pri: αν εχη 26. ως εαν ανθρ. 27. βλαστανη 28. αυτοματ. γαρ | ειτεν bis: ειτα | πληρη σιτον 29. παραδω

21 Lc 8, 16. 11, 33. Mt 5, 15. **22** Lc 8, 17. 12, 2. Mt 10, 26. **24** Lc 6, 38. Mt 7, 2. **25** Lc 8, 18. 19, 26. Mt 13, 12. 25, 29.

πόσ, εὐθὺς ἀποστέλλει τὸ δρέπανον, ὅτι παρέστηκεν ὁ θερισμός.

30 ^{44,2} Καὶ ἔλεγεν· πῶς ὁμοιώσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, ἢ ἐν τίνι αὐτὴν παραβολῇ θῶμεν; **31** ὡς κόκκῳ σινάπεως, ὃς ὅταν σπαρῇ ἐπὶ τῆς γῆς, μικρότερον ὢν πάντων τῶν σπερμάτων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, **32** καὶ ὅταν σπαρῇ, ἀναβαίνει καὶ γίνεται μεῖζον πάντων τῶν λαχάνων, καὶ ποιεῖ κλάδους μεγάλους, ὥστε δύνασθαι ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνοῦν.

33 ^{45,6} Καὶ τοιαύταις παραβολαῖς πολυλαῖς ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον, καθὼς ἠδύναντο ἀκούειν· **34** χωρὶς δὲ παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς, ^{46,10} κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς ἰδίοις μαθηταῖς ἐπέλυεν πάντα.

35 ^{47,2} Καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁψίας γενομένης· διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν. **36** καὶ ἀφέντες τὸν ὄχλον παραλαμβάνουσιν αὐτὸν ὡς ἦν ἐν τῷ πλοίῳ, καὶ ἄλλα δὲ πλοῖα ἦσαν μετ' αὐτοῦ. **37** καὶ γίνεται λαῖλαψ μεγάλη ἀνέμου, καὶ τὰ κύματα ἐπέβαλλεν εἰς τὸ πλοῖον, ὥστε ἦδη

29. ευθεως 30. πως: τινι | η εν ποια παραβολη παραβαλωμεν αυτην 31. μικροτερος | ον παντων εις: παντων των σπερματ. εστι 32. γιν. παντ. τ. λαχανων μειζων 34. τοις μαθηταις αυτου 36. πλοιαρια | ησαν: ην 37. ανεμου μεγαλη | τα δε κυματα | ωστε αυτο ηδη γεμιζεσθ.

30—32 Lc 13, 18 s. Mt 13, 31—33. **33** Mt 13, 34. **35—41** Lc 8, 22—25. Mt 8, 23—27.

γαμίζεσθαι τὸ πλοῖον. **38** καὶ ἦν αὐτὰς ἐν τῇ πρύμνῃ ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον καθεύδων· καὶ ἐγείρουσιν αὐτὸν καὶ λέγουσιν αὐτῷ· διδάσκαλε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἀπολλύμεθα; **39** καὶ διεγερθεὶς ἐπετίμησεν τῷ ἀνέμῳ καὶ εἶπεν τῇ θαλάσῃ· σιώπα, πεφίμωσο· καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. **40** καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τί δειλοὶ ἐστε οὕτως; πῶς οὐκ ἔχετε πίστιν; **41** καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν, καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· τίς ἄρα οὗτάς ἐστιν, ὅτι καὶ ὁ ἄνεμος καὶ ἡ θάλασσα αὐτῷ ὑπακούει;

V.

Gerasenus daemoniacus. Iairi filia rediviva et mulier sanguine fluens.

1 Καὶ ἦλθον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης εἰς τὴν χώραν τῶν Γερασηνῶν. **2** καὶ ἐξελθόντος αὐτοῦ ἐκ τοῦ πλοίου, εὐθὺς ὑπήντησεν αὐτῷ ἐκ τῶν μνημείων ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ, **3** ὃς τὴν κατοίκησιν εἶχεν ἐν τοῖς μνήμασιν, καὶ οὐδὲ ἀλύσει οὐκέτι οὐδὲς ἐδύνατο αὐτὸν δῆσαι, **4** διὰ τὸ αὐτὸν πολλάκις πέδαις καὶ ἀλύσεσιν δεδέσθαι καὶ διεσπᾶσθαι ὑπὲρ αὐτοῦ τὰς ἀλύσεις καὶ τὰς πέδας συντετριῖφθαι,

38. εν τη: επι τη | διεγειρουσιν 41. υπακουουσιν αυτω

V. 1. γαδαρηνων 2. εξελθοντι αυτω | ευθεως | απηντησεν 3. εν τοις μνημειοις | και ουτε αλυσεσιν | οη ουχετι | ηδυνατο

V. 1—20 Mt 8, 28—54. Lc 8, 26—39.

καὶ οὐδεὶς ἴσχυεν αὐτὸν δαμάσαι, **5** καὶ διαπαντὸς νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐν τοῖς μνήμασιν καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν ἦν κράζων καὶ κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις. **6** καὶ ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρόθεν ἔδραμεν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ, **7** καὶ κράξας φωνῇ μεγάλῃ λέγει· τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου; ὀρκίζω σε τὸν θεόν, μή με βασανίσῃς. **8** ἔλεγεν γὰρ αὐτῷ· ἔξελθε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐκ τοῦ ἀνθρώπου. **9** καὶ ἐπηρώτα αὐτόν· τί ὄνομά σοι; καὶ λέγει αὐτῷ· λεγιὼν ὄνομά μοι, ὅτι πολλοὶ ἐσμεν. **10** καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ ἵνα μὴ αὐτὰ ἀποστείλῃ ἔξω τῆς χώρας. **11** ἦν δὲ ἐκεῖ πρὸς τῷ ὄρει ἀγέλη χοίρων μεγάλη βοσκομένη· **12** καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν λέγοντες· πέμψον ἡμᾶς εἰς τοὺς χοίρους, ἵνα εἰς αὐτοὺς εἰσέλθωμεν. **13** καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς. καὶ ἔξελθόντα τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους, καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, ὥς δισχίλιοι, καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσσῃ. **14** καὶ οἱ βόσκοντες αὐτοὺς ἔφυγον καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς· καὶ

---

4. αὐτον ιαχυεν 5. εν τοις ορεσι και εν τοις μνημασιν 6. ιδων δε 7. λεγει: ειπε 9. τι σοι ονομα | λεγ. αυτω: απεκριθη λεγων | λεγεων 10. αυτα: αυτους 11. προσ τα ορη 12. λεγοντες: praeem παντες οι δαιμονες 13. και επετρ. αυτ. ευθεως ο ιησους | ησαν δε ως δισχ. 14. οι δε βοσκοντ. τους χοιρους | ανηγγειλαν

ἦλθον ἰδεῖν τί ἐστὶν τὸ γεγονός. **15** καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ θεωροῦσιν τὸν δαιμονιζόμενον καθήμενον ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα, τὸν ἐσχηκότα τὸν λεγιῶνα, καὶ ἐφοβήθησαν. **16** καὶ διηγήσαντο αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς ἐγένετο τῷ δαιμονιζομένῳ καὶ περὶ τῶν χοίρων. **17** καὶ ἤρξαντο παρακαλεῖν αὐτὸν ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὀρίων αὐτῶν. **18** ^{48,8} καὶ ἐμβαίνοντος αὐτοῦ εἰς τὸ πλοῖον, παρεκάλει αὐτὸν ὁ δαιμονισθεὶς ἵνα μετ' αὐτοῦ ᾗ. **19** καὶ οὐκ ἀφῆκεν αὐτόν, ἀλλὰ λέγει αὐτῷ· ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς τοὺς σοὺς, καὶ ἀπάγγειλον αὐτοῖς ὅσα ὁ κύριός σοι πεποίηκεν καὶ ἡλέησέν σε. **20** καὶ ἀπῆλθεν, καὶ ἤρξατο κηρύσσειν ἐν τῇ Δεκαπόλει ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ πάντες ἐθαύμαζον.

21 ^{49,2} Καὶ διαπεράσαντος τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ πλοίῳ εἰς τὸ πέραν πάλιν συνήχθη ὄχλος πολὺς ἐπ' αὐτόν, καὶ ἦν παρὰ τὴν θάλασσαν. **22** καὶ ἔρχεται εἰς τῶν ἀρχισυναγῶγων, ὀνόματι Ἰάειρος, καὶ ἰδὼν αὐτὸν πίπτει πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ, **23** καὶ παρακαλεῖ αὐτὸν πολλά, λέγων ὅτι τὸ θυγάτριόν μου ἐσχάτως ἔχει, ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῇς τὰς χεῖρας αὐτῇ, ἵνα σωθῇ καὶ ζήσῃ.

14. καὶ ἐξηλθον 15. καὶ ἱμάτισμ. | λεγεωνα 18. συμβαντος | ἵνα ἡ μετ' αὐτοῦ 19. ὁ δὲ ἰησοῦς οὐκ ἀφ. | ἀναγγεῖλον | σοὶ ὁ κύριός | ἐποίησε 21. πάλιν: ante εἰς τὸ περ. 22. καὶ ἰδοὺ ἐρχετ. 23. παρεκάλει | αὐτὴ τὰς χεῖρας | ὅπως σωθῇ καὶ ζήσεται

21 Mt 9, 1. Lc 8, 40. **22—43** Lc 8, 41—56. Mt 9, 18—26.

24 καὶ ἀπῆλθεν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν.
 25 καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος δώδεκα ἔτη, 26 καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' ἑαυτῆς πάντα, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα, 27 ἀκούσασα τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὅπισθεν ἤψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· 28 ἔλεγεν γὰρ ὅτι ἐὰν ἄψωμαι κἂν τῶν ἱματίων αὐτοῦ, σωθήσομαι. 29 καὶ εὐθὺς ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἔαται ἀπὸ τῆς μαστίγος. 30 καὶ εὐθὺς ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξελθοῦσαν, ἐπιστραφείς ἐν τῷ ὄχλῳ ἔλεγεν· τίς μου ἤψατο τῶν ἱματίων; 31 καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις· τίς μου ἤψατο; 32 καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσαν. 33 ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὃ γέγονεν αὐτῇ, ἦλθεν καὶ προσέπεσεν αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. 34 ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέν σε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιὴς ἀπὸ τῆς μαστίγός σου. 35 ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἔρχονται ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγώγου

25. γυνή τις | ετη δωδεκ. 27. om τα 28. καν των
 ιματιων αυτου αψωμαι 29. ευθεως 30. ευθεως
 33. και ειδυια | γεγον. επ αυτη

λέγοντες ὅτι ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανεν, τί
 ἔτι σκύλλεις τὸν διδάσκαλον; **36** ὁ δὲ
 Ἰησοῦς παρακούσας τὸν λόγον λαλούμενον
 λέγει τῷ ἀρχισυναγώγῳ· μὴ φοβοῦ, μόνον
 πίστευε. **37** καὶ οὐκ ἀφῆκεν οὐδένα μετ'
 αὐτοῦ συνακολουθῆσαι εἰ μὴ τὸν Πέτρον
 καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν
 Ἰακώβου. **38** καὶ ἔρχονται εἰς τὸν οἶκον
 τοῦ ἀρχισυναγώγου, καὶ θεωρεῖ θόρυβον καὶ
 κλαίοντας καὶ ἀλαλάζοντας πολλά, **39** καὶ
 εἰσελθὼν λέγει αὐτοῖς· τί θορυβεῖσθε καὶ
 κλαίετε; τὸ παιδίον οὐκ ἀπέθανεν ἀλλὰ
 καθεύδει. **40** καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. αὐτὸς
 δὲ ἐκβαλὼν πάντα παραλαμβάνει τὸν πα-
 τέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα καὶ τοὺς
 μετ' αὐτοῦ, καὶ εἰσπορεύεται ὅπου ἦν τὸ
 παιδίον. **41** καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τοῦ
 παιδίου λέγει αὐτῇ· ταλιθὰ κούμ, ὃ ἐστίν
 μεθερμηνευόμενον· τὸ κοράσιον, σοὶ λέγω,
 ἔγειρε. **42** καὶ εὐθὺς ἀνέστη τὸ κοράσιον
 καὶ περιεπάτει· ἦν γὰρ ἑτῶν δώδεκα· καὶ
 ἐξέστησαν εὐθὺς ἐκστάσει μεγάλη. **43** καὶ
 διεστείλατο αὐτοῖς πολλὰ ἵνα μηδεὶς γνοῖ
 τοῦτο, καὶ εἶπεν δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖν.

VI.

Propheta domi contemptus. Legatio XII apostolorum.

36. ο δε ιησ. ευθεως ακουσας 57. ουδενα αυτω
 συνακολουθησαι | ει μη πετρον 38. ερχεται | οη και
 post θορυβ. 40. αυτ. δε: ο δε | απαντας | το παιδιον:
 add ανακειμενον 41. κουμι | εγειραι 42. ευθεως |
 ευθυς sec: om 43. γνω

Herodes. De caede Iohannis. Quinque milia satiantur. Iesus super mare incedens. Sanationes.

1 ^{50,1} Καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἔρχεται εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. 2 καὶ γενομένου σαββάτου ἤρξατο διδάσκειν ἐν τῇ συναγωγῇ· καὶ οἱ πολλοὶ ἀκούοντες ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες· πόθεν τούτῳ ταῦτα, καὶ τίς ἡ σοφία ἡ δοθεῖσα τούτῳ; καὶ δυνάμεις τοιαῦται διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ γίνονται; 3 οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τέκτων, ὁ υἱὸς τῆς Μαρίας καὶ ἀδελφὸς Ἰακώβου καὶ Ἰωσή- τοσ καὶ Ἰούδα καὶ Κίμωνος; καὶ οὐκ εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὧδε πρὸς ἡμᾶς; καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. 4 ^{51,1} καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἔστιν προφήτης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι ἑαυτοῦ καὶ ἐν τοῖς συγγενεῦσιν αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. 5 καὶ οὐκ ἐδύνατο ἐκεῖ ποιῆσαι οὐδεμίαν δύναμιν, εἰ μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας ἐθεράπευσεν. 6 καὶ ἐθαύμασεν διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν.

^{52,2} Καὶ περιῆγεν τὰς κώμας κύκλῳ διδάσκων. 7 ^{53,2} καὶ προσκαλεῖται τοὺς δώδεκα, καὶ ἤρξατο αὐτοὺς ἀποστέλλειν δύο δύο, καὶ ἐδίδου αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν

VI. 1. ἐρχεται: ἦλθεν 2. ἐν τῇ συναγωγῇ. διδασκ. | om oi anie πολλ. | ἡ δοθεῖσα. αὐτῷ | οτι και δυναμ. τοιαυται δια τ. χειρ. αὐτ. γινονται 3. om της ante μαριας | και αδ.: αδελφ. δε | ιωση 4. ελεγε δε αὐτ. | εαυτου: αὐτου | συγγενεσιν omissio αὐτου 5. ηδυνατο | ουδεμ. δυναμ. ποιησαι 6. εθαυμαζε

VI. 1—6 Mt 13, 53—58. 4 Lc 4, 24. Io 4, 44. 7—13 Lc 9, 1—6. Mt 10, 1—15.

πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων, 8 καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς ἵνα μηδὲν αἴρωσιν εἰς ὁδὸν εἰ μὴ ῥάβδον μόνον, μὴ ἄρτον, μὴ πήραν, μὴ εἰς τὴν ζώνην χαλκόν, 9 ἀλλὰ ὑποδεμένους σανδάλια, καὶ μὴ ἐνδύσησθε δύο χιτῶνας. 10 ^{54,2} καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὅπου ἂν εἰσέλθῃτε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μένετε ἕως ἂν ἐξέλθῃτε ἐκεῖθεν. 11 ^{55,2} καὶ ὅς ἂν τόπος μὴ δέξῃται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσωσιν ὑμῶν, ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν ἐκτινάξατε τὸν χοῦν τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. 12 ^{56,8} καὶ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν ἵνα μετανοῶσιν, 13 καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλλον, καὶ ἤλειπον ἐλαίῳ πολλοὺς ἀρρώστους καὶ ἐθεράπευον.

14 ^{57,2} Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης, φανερόν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἔλεγεν ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ. 15 ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι Ἡλείας ἐστίν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι προφήτης ὡς εἰς τῶν προφητῶν. 16 ^{58,2} ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρώδης ἔλεγεν· ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην, οὗτος ἠγέρθη.

8. μη πηρ. μη αρτ. 9. αλλ | ς^e ενδυσασθαι 11. ος αν τοπ. etc: οσοι αν μη δεξωνται | εἰς μαρτ. αυτοις: add αμην λεγω υμιν, ανεκτοτερον εσται σοδομοις η γομορροις εν ημερα κρισεως η τη πολει εκεινη 12. εκηρυσσον | μετανοησωσι 14. εκ νεκρ. ηγερθη 15. δε prim: om | ηλιας | προφητης: add εστιν | η ως εἰς 16. ελεγεν: ειπεν οτι | ιωαννην, ουτος εστιν· αυτοσ ηγερθη εκ νεκρων

14—16 Lc 9, 7—9. Mt 14, 1 s.

17 ^{59,2} Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἑρώδης ἀποστείλας ἐκράτησεν τὸν Ἰωάννην καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν φυλακῇ διὰ Ἑρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν. 18 ἔλεγεν γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἑρώδῃ ὅτι οὐκ ἔξεστίν σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου. 19 ἡ δὲ Ἑρωδιάς ἐνεῖχεν αὐτῷ καὶ ἤθελεν αὐτὸν ἀποκτείνει, καὶ οὐκ ἠδύνατο. 20 ὁ γὰρ Ἑρώδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον, καὶ συνετήρει αὐτόν, καὶ ἀκούσας αὐτοῦ πολλὰ ἠπόρει, καὶ ἠδέεω αὐτοῦ ἤκουεν. 21 ^{60,6} καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαιρου, ὅτε Ἑρώδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίησεν τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ καὶ τοῖς χιλιάρχοις καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας, 22 καὶ εἰσέλθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς Ἑρωδιάδος καὶ ὀρχησαμένης, ἤρρεσεν τῷ Ἑρώδῃ καὶ τοῖς συνανακειμένοις. ὁ δὲ βασιλεὺς εἶπεν τῷ κορασίῳ· αἴτησόν με ὃ ἐὰν θέλῃς, καὶ δώσω σοί. 23 καὶ ὤμοσεν αὐτῇ ὅτι ὃ ἐὰν αἰτήσῃς δώσω σοι ἕως ἡμῖσους τῆς βασιλείας μου. 24 καὶ ἐξελθοῦσα εἶπεν τῇ μητρὶ αὐτῆς· τί αἰτήσωμαι; ἡ δὲ εἶπεν· τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτίζοντος. 25 καὶ εἰσελθοῦσα εὐθὺς μετὰ σπουδῆς

17. εν τη φυλακη 20. ηπορει: εποιει 21. εποιει
22. ηρρεσεν: και αρεσασθη | ο δε βασ. ειπεν: ειπ. ο
βασ. 23. οτι ο εαν: ο τι εαν | αιτησης: praeim με 24. η
δε εξελθουσα | αιτησομαι | του βαπτιστου 25. ευθεως

17—29 Mt 14, 3—12. Lc 3, 19 s.

πρὸς τὸν βασιλέα ᾗτήσατο λέγουσα· θέλω
 ἵνα ἐξαυτῆς δῶς μοι ἐπὶ πίνακι τὴν κεφα-
 λὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. **26** καὶ περι-
 λυπος γενόμενος ὁ βασιλεὺς διὰ τοὺς ὅρκους
 καὶ τοὺς ἀνακειμένους οὐκ ᾔθέλησεν ἀθετῆ-
 σαι αὐτήν. **27** καὶ εὐθὺς ἀποστείλας ὁ
 βασιλεὺς σπεκουλάτορα ἐπέταξεν ἐνέγκαι
 τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. **28** καὶ ἀπελθὼν ἀπε-
 κεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ ἤνεγκεν
 τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἔδωκεν
 αὐτὴν τῷ κορασίῳ, καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν
 αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς. **29** καὶ ἀκούσαν-
 τεσ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦλθαν καὶ ἦραν τὸ
 πτῶμα αὐτοῦ, καὶ ἔθηκαν αὐτὸν ἐν μνημείῳ.

30 ^{61,8} Καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι
 πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ
 πάντα ὅσα ἐποίησαν καὶ ἐδίδαξαν. **31** ^{62,10}
 καὶ λέγει αὐτοῖς· δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ κατ'
 ἰδίαν εἰς ἔρημον τόπον καὶ ἀναπαύσασθε
 ὀλίγον. ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχόμενοι καὶ οἱ ὑπά-
 γοντες πολλοί, καὶ οὐδὲ φαγεῖν εὐκαιρουν.
32 ^{63,6} καὶ ἀπῆλθον εἰς ἔρημον τόπον τῷ
 πλοίῳ κατ' ἰδίαν. **33** καὶ εἶδον αὐτοὺς
 ὑπάγοντας καὶ ἐπέγνωσαν αὐτοὺς πολλοί,

---

26. συνανακειμένων | αὐτὴν ἀθετῆσαι 27. εὐθὺς |
 σπεκουλατωρ | ἐνεχθῆναι 28. ὁ δὲ ἀπελθὼν 29. ἦλθον |
 αὐτόν· αὐτο | ἐν τῷ μνημείῳ 30. πάντα καὶ ὅσα | καὶ
 ὅσα ἐδίδ. 31. λέγει· εἶπεν | ἀναπαυεσθε | ἡσυχαιρουν
 33. ὑπάγοντας· add οἱ ὄχλοι

καὶ πεζῇ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων συνέδραμον ἐκεῖ καὶ προῆλθον αὐτούς.

34 Καὶ ἐξελθὼν εἶδεν πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτούς, ὅτι ἦσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα, καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτούς πολλά. **35** ^{64,1} καὶ ἤδη ὥρας πολλῆς γενομένης προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἔλεγον ὅτι ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος, καὶ ἤδη ὥρα πολλή· **36** ἀπόλυσον αὐτούς, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τοὺς κύκλῳ ἀγροὺς καὶ κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς τί φάγωσιν. **37** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. καὶ λέγουσιν αὐτῷ· ἀπελθόντες ἀγοράσωμεν δηναρίων διακοσίων ἄρτους, καὶ δώσωμεν αὐτοῖς φαγεῖν; **38** ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· πόσους ἄρτους ἔχετε; ὑπάγετε ἴδετε. καὶ γνόντες λέγουσιν· πέντε, καὶ δύο ἰχθύας. **39** καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς ἀνακλῖναι πάντα συμπόσια συμπόσια ἐπὶ τῷ χλωρῷ χόρτῳ. **40** καὶ ἀνέπεσαν πρασιαὶ πρασιαί, κατὰ ἑκατὸν καὶ κατὰ πεντήκοντα. **41** καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν, καὶ κατέκλασεν τοὺς ἄρτους καὶ ἐδίδου τοῖς

33. κ. προηλθ. αὐτοὺς: add καὶ συνηλθον πρὸς αὐτὸν

34. εἶδεν: add ὁ ἰησοῦς | ἐπ' αὐτοῖς 35. γενομένης | προσελθ. αὐτῷ | λέγουσιν 36. τί φαγῶσιν: ἄρτους· τί γὰρ φαγῶσιν οὐκ ἔχουσιν 37. διακο. δηναρ. | δώσωμεν 38. καὶ ἴδετε 40. ἀνέπεσον | κατὰ bis: ἀνα

34—44 Mt 14, 14—21. (9, 36.) Lc 9, 11—17. Io 6, 5—13. **35** ss. 8, 1 ss.

μαθηταῖς ἵνα παρατιθῶσιν αὐτοῖς, καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἐμέρισεν πᾶσιν. 42 καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν· 43 καὶ ἦσαν κλασμάτων δώδεκα κοφίνων πληρώματα, καὶ ἀπὸ τῶν ἰχθύων. 44 καὶ ἦσαν οἱ φαγόντες τοὺς ἄρτους πεντακισχίλιοι ἄνδρες.

45 ^{65,6} Καὶ εὐθὺς ἠνάγκασεν τοὺς μαθητάς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν εἰς τὸ πέραν πρὸς Βηθσαϊδάν, ἕως αὐτὸς ἀπολύει τὸν ὄχλον. 46 ^{66,2} καὶ ἀποταξάμενος αὐτοῖς ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι. 47 ^{67,4} καὶ ὁψίας γενομένης ἦν τὸ πλοῖον ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, καὶ αὐτὸς μόνος ἐπὶ τῆς γῆς. 48 καὶ ἰδὼν αὐτοὺς βασανιζομένους ἐν τῷ ἐλαύνειν, ἦν γὰρ ὁ ἄνεμος ἐναντίος αὐτοῖς, περὶ τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἔρχεται πρὸς αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης. καὶ ἤθελεν παρελθεῖν αὐτούς· 49 οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης περιπατοῦντα ἔδοξαν ὅτι φάντασμα ἐστίν, καὶ ἀνέκραξαν· 50 πάντες γὰρ αὐτὸν εἶδαν καὶ ἐταράχθησαν. ὁ δὲ εὐθὺς ἐλάλησεν μετ' αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς· θαρσεῖτε, ἐγὼ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε. 51 ^{68,6} καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος· καὶ λίαν ἐκ περισσοῦ ἐν ἑαυτοῖς ἐξίσταντο.

41. τοις μαθ. αυτου | παραθωσιν 43. κλασματων δωδ. κοφινους πληρεις 44. ωσει πενταχ. 45. ευθεως | απολυση 48. και ειδεν θι και περι 49. περιπ. επι τ. θαλασσ. | οτι φαντ. εστ.: φαντασμα ειναι 50. ειδον | ο δε ειπ.: και ευθεως 51. εξισταντο: add και εθαυμαζον

45—52 Mt 14, 22—33. Io 6, 15—21.

52 οὐ γὰρ συνῆκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις, ἀλλ' ἦν αὐτῶν ἡ καρδία πεπωρωμένη.

53 ^{69,2} Καὶ διαπεράσαντες ἐπὶ τὴν γῆν ἦλθον εἰς Γεννησαρέτ καὶ προσωρμίσθησαν.

54 καὶ ἐξεληθόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ πλοίου εὐθὺς ἐπιγνόντες αὐτὸν 55 περιέδραμον ὅλην τὴν χώραν ἐκείνην καὶ ἤρξαντο ἐπὶ τοῖς κραβάττοις τοὺς κακῶς ἔχοντας περιφέρειν, ὅπου ἤκουον ὅτι ἐστίν. 56 καὶ ὅπου ἂν εἰσεπορεύετο εἰς κώμας ἢ εἰς πόλεις ἢ εἰς ἀγρούς, ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθесαν τοὺς ἀσθενοῦντας, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα κἀν τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἄψωνται· καὶ ὅσοι ἂν ἤψαντο αὐτοῦ ἐσώζοντο.

VII.

De lotionе manuum, traditionis abusu veraque contaminatione. Mulier Syra Phoenissa. Auribus et lingua captus.

1 ^{70,10} Καὶ συνάγονται πρὸς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ τινες τῶν γραμματέων ἐλθόντες ἀπὸ Ἱεροσολύμων. 2 καὶ ἰδόντες τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὅτι κοιναῖς χερσίν, τοῦτ' ἐστίν ἀνίπτοις, ἐσθίουσιν τοὺς ἄρτους, — 3 οἱ γὰρ Φαρισαῖοι καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι ἐὰν μὴ πυκνὰ νίψωνται τὰς

52. ἀλλ' ἦν: ἦν γὰρ | ἡ καρδ. αὐτῶν 53. διαπερ. ἦλθον ἐπὶ τὴν γῆν γεννησαρετ 54. εὐθεως 55. περιδραμοντες omisso καὶ sq | περιχωρον | κραβατοις | οτι εχει εστιν 56. οπου αν | om εἰς sec et tert | στιθουν | ηπτοντο

VII. 2. ἐσθιοντας omisso οτι | τ. ἀρτους: add ἐμεμψαντο 3. πυκνα: πυγμα

53—56 Mt 14, 34—36.

VII. 1—16 Mt 15, 1—11.

χεῖρας οὐκ ἐσθίουσιν, κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, 4 καὶ ἀπὸ ἀγορᾶς ἐὰν μὴ βαπτίσωνται οὐκ ἐσθίουσιν, καὶ ἄλλα πολλά ἐστὶν ἃ παρέλαβον κρατεῖν, βαπτισμοὺς ποτηρίων καὶ ξεστῶν καὶ χαλκίων — 5 ^{71,6} καὶ ἐπερωτῶσιν αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς· διατί οὐ περιπατοῦσιν οἱ μαθηταί σου κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, ἀλλὰ κοιναῖς χερσὶν ἐσθίουσιν τὸν ἄρτον; 6 ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· καλῶς ἐπροφήτευσεν Ἡσαΐας περὶ ὑμῶν τῶν ὑποκριτῶν, ὡς γέγραπται ὅτι οὗτος ὁ λαὸς τοῖς χεῖλεσίν με τιμᾷ, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ· 7 μάτην δὲ σέβονται με διδάσκοντες διδασκαλίᾳς ἐντάλματα ἀνθρώπων. 8 ἀφέντες τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ κρατεῖτε τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων. 9 καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· καλῶς ἀθετεῖτε τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ, ἵνα τὴν παράδοσιν ὑμῶν τηρήσητε. 10 Μωϋσῆς γὰρ εἶπεν· τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, καί· ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα θανάτῳ τελευτάτω. 11 ὑμεῖς δὲ λέγετε· ἐὰν εἴπῃ ἄνθρωπος τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ· κορβᾶν, ὅ ἐστὶν δῶρον, ὃ ἐὰν ἐξ

4. απ αγορας | χαλκιων: add και κλινων 5. και pri: επεिता | οι μαθ. σου ου περιπατ. | κοιναις: ανιπτοις 6. ο δε: add αποκριθεις | οτι καλωσ | προεφητευσεν | om οτι ante ουτος 8. αφεντ. γαρ | ανθρωπων: add βαπτισμους ξεστων και ποτηριων και αλλα παρομοια τοιαυτα πολλα ποιειτε 10. μωσησ

ἔμοῦ ὠφεληθῆς, **12** οὐκέτι ἀφίετε αὐτὸν οὐδὲν ποιῆσαι τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρί, **13** ἀκυροῦντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ τῇ παραδόσει ὑμῶν ἢ παρεδώκατε. καὶ παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε. **14** καὶ προσκαλεσάμενος πάλιν τὸν ὄχλον ἔλεγεν αὐτοῖς· ἀκούσατέ μου πάντες καὶ σύνετε. **15** οὐδὲν ἐστὶν ἔξωθεν τοῦ ἀνθρώπου εἰσπορευόμενον εἰς αὐτὸν ὃ δύναται κοινῶσαι αὐτόν· ἀλλὰ τὰ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενά ἐστιν τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον. **17** ^{72,6} Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὴν παραβολήν. **18** καὶ λέγει αὐτοῖς· οὕτως καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε; οὐ νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ ἔξωθεν εἰσπορευόμενον εἰς τὸν ἄνθρωπον οὐ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι, **19** ὅτι οὐκ εἰσπορεύεται αὐτοῦ εἰς τὴν καρδίαν, ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν, καὶ εἰς τὸν ἀφεδρῶνα ἐκπορεύεται, καθαρίζων πάντα τὰ βρώματα; **20** ἔλεγεν δὲ ὅτι τὸ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενον, ἐκεῖνο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. **21** ἔσωθεν γὰρ ἐκ τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορεύονται, πορνεῖαι, κλοπαί, φόνοι, **22** μοιχεῖαι, πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλος, ἀσέλγεια,

12. και ουκετι | τ. πατρι αυτου η τ. μητρ. αυτου
 14. παλιν: παντα | ακουετε | συνετε 15. αυτ. κοιν. |
 τα εκπορ. απ αυτου | εστ. τα: pgaem εχεινα. 16. ει
 τισ εχει ωτα ακουειν ακουετω 17. om τον | περι
 της παραβολης 19. καθαριζον 21. μοιχειαι πορν.
 φονοι²² κλοπαι

ὀφθαλμοῖς πονηρός, βλασφημία, ὑπερηφανία, ἀφροσύνη· **23** πάντα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἔσωθεν ἐκπορεύεται καὶ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

24 Ἐκεῖθεν δὲ ἀναστὰς ἀπῆλθεν εἰς τὰ ὄρια Τύρου. καὶ εἰσελθὼν εἰς οἰκίαν οὐδένα ἠθέλησεν γινῶναι, καὶ οὐκ ἠδυνάσθη λαθεῖν·

25 ἀλλὰ εὐθὺς ἀκούσασα γυνὴ περὶ αὐτοῦ, ἣς εἶχεν τὸ θυγάτριον αὐτῆς πνεῦμα ἀκάθαρτον, εἰσελθοῦσα προσέπεσεν πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ·

26 ἣ δὲ γυνὴ ἦν Ἑλληνίς, Συροφοινίκισσα τῷ γένει· ^{73,6} καὶ ἡρώτα αὐτὸν ἵνα τὸ δαιμόνιον ἐκβάλῃ ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς.

27 καὶ ἔλεγεν αὐτῇ· ἄφες πρῶτον χορτασθῆναι τὰ τέκνα· οὐ γάρ ἐστιν καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων

καὶ τοῖς κυναρίοις βαλεῖν. **28** ἣ δὲ ἀπεκρίθη καὶ λέγει αὐτῷ· ναί, κύριε· καὶ τὰ κυνάρια ὑποκάτω τῆς τραπέζης ἐσθίουσιν

ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν παιδίων. **29** καὶ εἶπεν αὐτῇ· διὰ τοῦτον τὸν λόγον ὕπαγε, ἐξεληλυθεν ἐκ τῆς θυγατρὸς σου τὸ δαιμόνιον.

30 καὶ ἀπελθοῦσα εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς εὗρεν τὸ παιδίον βεβλημένον ἐπὶ τὴν κλίνην καὶ τὸ δαιμόνιον ἐξεληλυθός.

24. και εκειθ. αναστ. | μεθορια | τυρου: add και σιδωνος | εις την οικιαν | ηθελεν | ηδυνηθη 25. αλλα etc: ακουσασα γαρ γυνη | ελθουσα 26. ην δε η γυνη | συροφοινισσα | εκβαλλη 27. κ. ελεγεν: ο δε ιησους ειπεν | καλον εστι | βαλειν τ. κυναρ. 28. και γαρ τα κυναρ. | εσθιει 29. το δαιμ. εκ της θυγατρ. σου 30. ευρεν το δαιμ. εξεληλυθ. και την θυγατερα βεβλημενην επι της κλινης

31 ^{74,10} Καὶ πάλιν ἐξελθὼν ἐκ τῶν ὁρίων Τύρου ἤλθεν διὰ Σιδῶνος εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας ἀνὰ μέσον τῶν ὁρίων Δεκαπόλεως. **32** καὶ φέρουσιν αὐτῷ κωφὸν καὶ μογιλάλον, καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα ἐπιθῇ αὐτῷ τὴν χεῖρα. **33** καὶ ἀπολαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄχλου κατ' ἰδίαν ἔβαλεν τοὺς δακτύλους εἰς τὰ ὕδατα αὐτοῦ καὶ πτύσας ἤψατο τῆς γλώσσης αὐτοῦ, **34** καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν ἐστέναξεν, καὶ λέγει αὐτῷ· ἐφφαθά, ὃ ἐστίν διανοιχθητι. **35** καὶ ἠνοίγησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαί, καὶ εὐθὺς ἐλύθη ὁ δεσμὸς τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει ὀρθῶς. **36** καὶ διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδεὶς λέγων· ^{75,8} ὅσον δὲ αὐτοῖς διεστέλλετο, αὐτοὶ μᾶλλον περισσότερον ἐκήρυσσον. **37** καὶ ὑπερπερισσῶς ἐξεπλήσσοντο λέγοντες· ^{76,6} καλῶς πάντα πεποίηκεν, καὶ τοὺς κωφοὺς ποιεῖ ἀκούειν καὶ ἀλάλους λαλεῖν.

VIII.

Cibat quattuor milia. Signum caeleste recusat. Fermentum Phariseorum. Caecus Bethsaidae.

Iudicia de Christo. Imminens Christi mors.

Veri discipuli verae vitae compotes.

1 Ἐν ἐκεῖναις ταῖς ἡμέραις πάλιν πολλοῦ ὄχλου ὄντος καὶ μὴ ἐχόντων τί φάγω-

31. τυρου και σιδωνος ηλθε | εις: προς 32. κωφον μογιλαλ. 33. κατ ιδι. απο του οχλ. | τους δακτ. αυτου 35. και ευθως διηνοιχθησαν | ευθως: ομ 36. λεγωνσιν: ειπωσιν | αυτους αυτοις | αυτοι: ομ 37. και τους αλαλ.

VIII. 1. παλιν πολλ.: παμπολλου

31 Mt 15, 29. **37** Mt 15, 30 s.

VIII 1—9 Mt 15, 32—39.

σιν, προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς λέγει αὐτοῖς· **2** σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέραι τρεῖς προσμένουσιν μοι καὶ οὐκ ἔχουσιν τί φάγωσιν. **3** καὶ ἐὰν ἀπολύσω αὐτοὺς νήστις εἰς οἶκον αὐτῶν, ἐκλυθήσονται ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ τινες αὐτῶν ἀπὸ μακρόθεν ἦκασιν. **4** καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι πόθεν τούτους δυνήσεται τις ὧδε χορτάσαι ἄρτων ἐπ' ἐρημίας; **5** καὶ ἠρώτα αὐτούς· πόσους ἔχετε ἄρτους; οἱ δὲ εἶπαν· ἑπτὰ. **6** καὶ παραγγέλλει τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα παρατιθῶσιν· καὶ παρέθηκαν τῷ ὄχλῳ. **7** καὶ εἶχαν ἰχθύδια ὀλίγα· καὶ εὐλογήσας αὐτὰ παρέθηκεν. **8** καὶ ἔφαγον καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦσαν περισσεύματα κλασμάτων ἑπτὰ σφυρίδας. **9** ἦσαν δὲ ὡς τετρακισχίλιοι· καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς.

10 Καὶ εὐθὺς ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλμανουθά. **11** ^{77,4} καὶ ἐξῆλθον οἱ Φαρισαῖοι καὶ ἤρξαντο συζητεῖν αὐτῷ, ζητοῦντες παρ' αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ

1. προσκαλ. ο ἰησοῦς τ. μαθ. αὐτοῦ 2. ἡμερας τρεις
3. νηστεις | καὶ τιν.· τιν. γαρ | ἀπο: om | ζ^ο ηκουσιν
4. om οτι 5. ἐπηρωτα | ειπον 6. παρηγγειλε | πα-
ραθωσι 7. ειχον | αὐτα: om | παρεθηκεν: ειπε πα-
ραθειναι καὶ αὐτα 8. καὶ εφ.: εφ. δε 9. ησαν δε:
add οἱ φαγοντες 10. ευθειωσ 11. συζητειν

πειράζοντες αὐτόν. 12 ^{78,6} καὶ ἀναστενάξας τῷ πνεύματι αὐτοῦ λέγει· τί ἡ γενεὰ αὕτη ζητεῖ σημεῖον; ἀμὴν λέγω ὑμῖν εἰ δοθήσεται τῇ γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον. 13 καὶ ἀφείσ αὐτοὺς πάλιν ἐμβὰς ἀπῆλθεν εἰς τὸ πέραν.

14 Καὶ ἐπελάθοντο λαβεῖν ἄρτους, καὶ εἰ μὴ ἓνα ἄρτον οὐκ εἶχον μεθ' ἑαυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ. 15 ^{79,2} καὶ διεστέλλετο αὐτοῖς λέγων· ὁρᾶτε, βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ τῆς ζύμης Ἑρῳδοῦ. 16 ^{80,6} καὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχομεν. 17 καὶ γνοὺς λέγει αὐτοῖς· τί διαλογίζεσθε ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε; οὐπω νοεῖτε οὐδὲ συνίετε; πεπωρωμένην ἔχετε τὴν καρδίαν ὑμῶν; 18 ὀφθαλμοὺς ἔχοντες οὐ βλέπετε, καὶ ὦτα ἔχοντες οὐκ ἀκούετε, καὶ οὐ μνημονεύετε, 19 ὅτε τοὺς πέντε ἄρτους ἔκλασα εἰς τοὺς πεντακισχιλίους, καὶ πόσους κοφίνους κλασμάτων πλήρεις ἦρατε; λέγουσιν αὐτῷ· δώδεκα. 20 ὅτε καὶ τοὺς ἑπτὰ εἰς τοὺς τετρακισχιλίους, πόσων σφυρίδων πληρώματα κλασμάτων ἦρατε; καὶ λέγουσιν· ἑπτὰ. 21 καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· οὐπω συνίετε;

---

12. σημει. επιζητεῖ 13. εμβας πάλιν εἰς τὸ πλοῖον 16. πρ. ἀλλήλους; add λεγοντες 17. x. γνοὺς; add ο ἱησοῦς | ἐτι πεπωρωμ. 18. βλέπετε; - ἀκούετε, καὶ μνημονεύετε; οτε 19. om καὶ ἀπὸ ποσους | κοφ. πλήρεις κλασμ. 20. οτε καὶ: οτε δε | x. λεγουσιν: οἱ δε ειπον 21. ουπω: πως ου

22 ^{81,10} Καὶ ἔρχονται εἰς Βηθσαϊδάν. καὶ φέρουσιν αὐτῷ τυφλόν, καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα αὐτοῦ ἄψῃται. **23** καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς τοῦ τυφλοῦ ἐξήνεγκεν αὐτὸν ἔξω τῆς κώμης, καὶ πτύσας εἰς τὰ ὄμματα αὐτοῦ, ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ, ἐπηρώτα αὐτὸν εἴ τι βλέπει. **24** καὶ ἀναβλέψας ἔλεγεν· βλέπω τοὺς ἀνθρώπους, ὅτι ὡς δένδρα ὁρῶ περιπατοῦντας. **25** εἶτα πάλιν ἐπέθηκεν τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ διέβλεψεν καὶ ἀπεκατέστη, καὶ ἐνέβλεπεν δηλαυγῶς ἅπαντα. **26** καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς οἶκον αὐτοῦ λέγων· μὴ εἰς τὴν κώμην εἰσελθῇς.

27 ^{82,1} Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς κώμας Καισαρίας τῆς Φιλίππου· καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπηρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων αὐτοῖς· τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι; **28** οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ λέγοντες ὅτι Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν, καὶ ἄλλοι Ἡλείαν, ἄλλοι δὲ ὅτι εἷς τῶν προφητῶν. **29** καὶ αὐτὸς ἐπηρώτα αὐτούς· ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ Χριστός. **30** ^{83,2} καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα

22. ἐρχεται 23. ἐξηγάγεν 24. ὅτι ὡς: ὡς δένδρα περιπατοῦντας 25. κ. διέβλεψεν: καὶ ἐποίησεν αὐτὸν ἀναβλέψαι | καὶ ἐνεβλεψεν | τηλαυγῶς | ἀπαντας 26. τὸν οἶκον | μὴδὲ εἰς τὴν κώμην εἰσελθῇς μὴδὲ εἰπῇς τινὶ ἐν τῇ κώμῃ 27. καισαρειαίς 28. εἶπαν: ἀπεκριθῆσαν | ὅτι αὐτῷ λέγοντες | ὅτι οἱ πρὶ | ἡλίαν | ὅτι εἷς: ἐνα 29. ἐπηρ. αὐτοῦ: λέγει αὐτοῖς | ἀποκριθ. δε

μηδενὶ λέγωσιν περὶ αὐτοῦ. **31** Καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν γραμματέων καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστῆναι. **32** καὶ παρρησίᾳ τὸν λόγον ἐλάλει. ^{84,6} καὶ προσλαβόμενος ὁ Πέτρος αὐτὸν ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ. **33** ὁ δὲ ἐπιστραφείς καὶ ἰδὼν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐπετίμησεν Πέτρῳ καὶ λέγει· ὕπαγε ὀπίσω μου, σατανᾶ, ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ θεοῦ ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.

34 ^{85,2} Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς· ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι. **35** ὃς γὰρ ἐὰν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, σώσει αὐτήν. **36** τί γὰρ ὠφελεῖ ἄνθρωπον κερδῆσαι τὸν κόσμον ὅλον καὶ ζημιωθῆναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; **37** τί γὰρ δοῖ ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; **38** ^{86,2} ὃς γὰρ ἐὰν

31. υπο: απο | om των ante αρχιερ. et ante γραμμ.

32. αυτον: ante ο πετρ. pon 33. τω πετρω | και λεγει: λεγων 34. ακολουθ.: ελθειν 35. ος γαρ αν | απολεση | ουτως σωσ. αυτ. 36. ωφελησει | εαν κερδηση, item και ζημιωθη 37. η τι δωσει ανθρ. 38. γαρ αν

31—33 Mt 16, 24—23. Lc 9, 22. **34—38** Mt 16, 24—27. Lc 9, 23—26. **35** Mt 10, 39. Lc 17, 33. **38** Mt 10, 33. Lc 12, 9.

ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἑμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων.

IX. 1 ^{87,2} καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσὶν τινες ὧδε τῶν ἐστηκότων οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσιν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

IX.

Transfiguratio Christi. De Iohanne altero Elia. Sanatio lunatici apostolorumque diffidentia. Messiae moriendum esse. Discipulorum ambitio.

Cavenda offensio. Salitura ignis.

2 Καὶ μετὰ ἡμέρας ἕξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν μόνους, καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, 3 καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο στίλβοντα λευκὰ λίαν, οἷα γναφεὺς ἐπὶ τῆς γῆς οὐ δύναται οὕτως λευκᾶναι. 4 καὶ ὥφθη αὐτοῖς Ἑλίας σὺν Μωϋσεϊ, καὶ ἦσαν συναλοῦντες τῷ Ἰησοῦ. 5 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· ῥαββί, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι, καὶ ποιήσωμεν τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν καὶ Μωϋσεϊ μίαν καὶ Ἑλείᾳ μίαν. 6 οὐ γὰρ

IX. 1. 1. τιν. των ωδε εστηκοτ. 2. μεθ ημερ. 3. εγενοντο | λιαν: add ως χιων | om ουτως 4. ηλιας | μωσει | συλλαλουντ. 5. ραββι | σκηνας τρεις | μωσει

IX. 1 Mt 16, 28. Lc 9, 27. 2—8 Mt 17, 1—8. Lc 9, 28—36.

ἦδει τί ἀποκριθῇ· ἔκφοβοι γὰρ ἐγένοντο. **7** καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπισκιάζουσα αὐτοῖς, καὶ ἐγένετο φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης· οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἀκούετε αὐτοῦ. **8** καὶ ἐξάπινα περιβλεψάμενοι οὐκέτι οὐδένα εἶδον ἀλλὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον μεθ' ἑαυτῶν. **9** Καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ ἃ εἶδον διηγήσωνται, εἰ μὴ ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ. **10** ^{88,10} καὶ τὸν λόγον ἐκράτησαν πρὸς ἑαυτοὺς συζητοῦντες τί ἐστιν τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. **11** ^{89,6} καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες· ὅτι λέγουσιν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς ὅτι Ἑλείαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον; **12** ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς· Ἑλείας ἐλθὼν πρῶτον ἀποκαθιστάνει πάντα. καὶ πῶς γέγραπται ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; ἵνα πολλὰ πάθῃ καὶ ἐξουθενωθῇ. **13** ἀλλὰ λέγω ὑμῖν ὅτι καὶ Ἑλείας ἐλήλυθεν, καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ὅσα ἤθελον, καθὼς γέγραπται ἐπ' αὐτόν.

14 ^{90,10} Καὶ ἐλθόντες πρὸς τοὺς μαθητάς εἶδον ὄχλον πολὺν περὶ αὐτοῦ καὶ

---

6. αποκριθῇ: λαλησῇ | ἦσαν γὰρ ἐκφοβοι 7. ἦλθε φωνή | νεφέλης: add λεγούσα | αὐτοῦ ἀκούετε 9. καταβαιν. δε | διηγήσωντ. α εἶδον 10. συζητ. 11. om οι φαρισ. και | ἡλιαν 12. εφη: ἀποκριθεὶς εἶπεν | ἡλιας μεν | ἀποκαθίστα | ἀνθρώπου, ἵνα — ἐξουδενηθῇ. 13. ἠθελῆσαν 14. ἐλθων οἱ εἶδεν

---

7 2 Pet 1, 17. **9—13** Mt 17, 9—12. **9** Lc 9, 36 s. **11** Mal 4, 4. (3, 22.) **14—29** Mt 17, 14—21. Lc 9 37—42.

γραμματεῖς συνζητοῦντας πρὸς αὐτούς.
15 καὶ εὐθὺς πᾶς ὁ ὄχλος ἰδόντες αὐτὸν ἐξε-
 θαμβήθησαν, καὶ προστρέχοντες ἤσπάζοντο
 αὐτόν. **16** καὶ ἐπηρώτησεν αὐτούς· τί
 συνζητεῖτε πρὸς αὐτούς; **17** ^{91,2} καὶ ἀπε-
 κρίθη αὐτῷ εἰς ἐκ τοῦ ὄχλου· διδάσκαλε,
 ἤνεγκα τὸν υἱόν μου πρὸς σε, ἔχοντα πνεῦμα
 ἄλαλον, **18** καὶ ὅπου ἐὰν αὐτὸν καταλάβῃ
 ῥήσσει, καὶ ἀφρίζει καὶ τρίζει τοὺς ὁδόν-
 τας καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπα τοῖς μαθηταῖς
 σου ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσιν, καὶ οὐκ ἴσχυσαν.
19 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτοῖς λέγει· ὦ γενεὰ
 ἄπιστος, ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; ἕως
 πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετε αὐτὸν πρὸς
 με. **20** καὶ ἤνεγκαν αὐτὸν πρὸς αὐτόν.
 καὶ ἰδὼν αὐτόν, τὸ πνεῦμα εὐθὺς συν-
 εσπάραξεν αὐτόν, καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς
 ἐκυλίετο ἀφρίζων. **21** καὶ ἐπηρώτησεν τὸν
 πατέρα αὐτοῦ· πόσος χρόνος ἐστὶν ὡς
 τοῦτο γέγονεν αὐτῷ; ὁ δὲ εἶπεν· ἐκ παι-
 διόθεν. **22** καὶ πολλάκις καὶ εἰς πῦρ αὐτὸν
 ἔβαλεν καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν·
 ἀλλὰ εἴ τι δύνη, βοήθησον ἡμῖν σπλαγ-
 χνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς. **23** ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
 αὐτῷ τὸ εἰ δύνη; πάντα δυνατὰ τῷ
 πιστεύοντι. **24** εὐθὺς κράξας ὁ πατὴρ τοῦ

14. συζητ. | πρ. αυτ.: αυτοις 15. ευθεως | ιδων ει
 εξεθαμβηθη 16. αυτους: τους γραμματεις 17. και
 αποκριθεις εις εκ τ. οχλ. ειπεν 18. οπου αν | ρησσει
 αυτον | τους οδοντ. αυτου | ειπον 19. αυτοις: αυτω
 20. ευθεως idque ante το πνευμ. | εσπαραξεν 21. οτι
 εκ 22. αυτον: post πολλακις | αλλ | δυνασαι 23. ει
 δυνασαι πιστευσαι 24. και ευθεως

παιδίου ἔλεγεν· πιστεύω· βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ. **25** ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὁ ὄχλος, ἐπετίμησεν τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ λέγων αὐτῷ· τὸ ἄλαλον καὶ κωφὸν πνεῦμα, ἐγὼ ἐπιτάσσω σοι, ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν. **26** καὶ κράξας καὶ πολλὰ σπαράξας ἐξῆλθεν· καὶ ἐγένετο ὥσεί νεκρός, ὥστε τοὺς πολλοὺς λέγειν ὅτι ἀπέθανεν. **27** ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἤγειρεν αὐτόν, καὶ ἀνέστη. **28** ^{92,10} καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς οἶκον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ κατ' ἰδίαν ἐπηρώτων αὐτόν· ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; **29** καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύναται ἐξελθεῖν εἰ μὴ ἐν προσευχῇ.

30 ^{93,2} Καὶ κεῖθεν ἐξελθόντες παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οὐκ ᾔθελεν ἵνα τις γνοῖ. **31** ἐδίδασκεν γὰρ τοὺς μαθητάς αὐτοῦ, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ ἀποκτανθεὶς μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστήσεται. **32** οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα, καὶ ἐφοβοῦντο αὐτὸν ἐπερωτῆσαι.

24. μετα δακρυων ελεγε· πιστευω κυριε 25. om ο anie οχλος | το πνευμα το αλαλον και κωφον | σοι επιτασσω 26. κραξαν ει σπαραξαν αυτον | om τους 27. της χειρ. αυτου: αυτον της χειρ. 28. και εισελθοντα αυτον | επηρωτ. αυτ. κατ ιδιαν 29. εν προσευχη: add και νηστεια 30. και εκειθεν | γνω 31. μετα τρ. ημ.: τη τριτη ημερα

30—32 Mt 17, 22 s. Lc 9, 43—45.

33 ^{94,10} Καὶ ἦλθον εἰς Καφαρναούμ καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ γενόμενος ἐπηρώτα αὐτοῦς· τί ἐν τῇ ὁδῷ διελογίζεσθε; **34** ^{95,2} οἱ δὲ ἐσιώπων· πρὸς ἀλλήλους γὰρ διελέχθησαν ἐν τῇ ὁδῷ τίς μείζων. **35** καὶ καθίσας ἐφώνησεν τοὺς δώδεκα, καὶ λέγει αὐτοῖς· εἴ τις θέλει πρῶτος εἶναι, ἔσται πάντων ἔσχατος καὶ πάντων διάκονος. **36** καὶ λαβὼν παιδίον ἕστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὸ εἶπεν αὐτοῖς· **37** ὅς ἂν ἐν τῶν παιδίων τούτων δέξηται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· ^{96,1} καὶ ὅς ἂν ἐμὲ δέχεται, οὐκ ἐμὲ δέχεται ἀλλὰ τὸν ἀποστείλαντά με. **38** ^{97,8} Ἐφη αὐτῷ ὁ Ἰωάννης· διδάσκαλε, εἶδομέν τινα ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια, ὅς οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν, καὶ ἐκωλύομεν αὐτόν, ὅτι οὐκ ἠκολούθει ἡμῖν. **39** ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· μὴ κωλύετε αὐτόν· οὐδεὶς γὰρ ἐστὶν ὅς ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου καὶ δυνήσεται ταχὺ κακολογῆσαί με· **40** ὅς γὰρ οὐκ ἔστιν καθ' ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐστίν. **41** ^{98,6} ὅς γὰρ ἂν ποτίσῃ ὑμᾶς ποτήριον ὕδατος ἐν ὀνόματί μου, ὅτι

33. ηλθεν | καπερναουμ | προς εαυτους διελογιζεσθε
37. ος εαν εν των τοιουτ. παιδι. | και ος εαν | δεξηται
38. εφη: απεκριθη δε | ο ιωαννης: add λεγων | εν
τω: ς (non ς^e) om εν | εκωλυσαμεν | οτι ουκ ακο-
λουθει 40. ς (non ς^e) υμων υπ. υμων 41. εν τω
ονοματι | οτι sec: om

33—37 Mt 18, 1—5. Lc 9, 46—48. **35** 10, 43.
37 Mt 10, 40. Io 13, 20. **38—40** Lc 9, 49 s.
41 Mt 10, 42.

Χριστοῦ ἐστέ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ. **42** ^{99,2} Καὶ ὅς ἂν σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων, καλὸν ἐστὶν αὐτῷ μᾶλλον εἰ περὶκειται μύλος ὀνικὸς περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ βέβληται εἰς τὴν θάλασσαν. **43** ^{100,6} καὶ ἐὰν σκανδαλίσῃ σε ἡ χεὶρ σου, ἀπόκοψον αὐτήν· καλὸν ἐστὶν σε κυλλὸν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν, ἢ τὰς δύο χεῖρας ἔχοντα ἀπελθεῖν εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον. **45** καὶ ἐὰν ὁ πούς σου σκανδαλίζῃ σε, ἀπόκοψον αὐτόν· καλὸν ἐστὶν σε εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλόν, ἢ τοὺς δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν. **47** καὶ ἐὰν ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζῃ σε, ἔκβαλε αὐτόν· καλὸν σε ἐστὶν μονόφθαλμον εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν, **48** ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται. **49** πᾶς γὰρ πυρὶ ἀλισθήσεται. **50** ^{102,2} καλὸν τὸ ἅλα· ἐὰν δὲ τὸ ἅλα ἀναλον γένηται, ἐν

42. οἱ τοῦτων | πιστευόντων εἰς ἐμε | λιθος μυλικος
 43. σκανδαλιζῃ | καλ. σοι ἐστι | εἰς τ. ζω. εἰσελθ.
 44. οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται | καλ. ἐστι σοι | εἰς τ. γεενναν: add εἰς το πυρ το ασβεστον 46. οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται 47. καλον σοι ἐστι | εἰς τ. γεενναν: add του πυρος 49. αλισθησεται: add και πασα θυσια αλι αλισθησεται

42—47 Mt 18, 6—9. **42** Lc 17, 2. **43** Mt 5, 30.
47 Mt 5, 29. **48** Es 66, 24. **49** Lev 2, 13.
50 Mt 5, 13. Lc 14, 34.

τίνι αὐτὸ ἀρτύσετε; ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς ἄλλα
καὶ εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις.

X.

De repudio. Infantes afferuntur. Iuvenis dives.
De discipulorum praemiis. Proxima Christi mors.
Filiorum Zebedaei ambitio coercetur. Bartimaeus.

1 ^{103,6} Καὶ ἐκεῖθεν ἀναστὰς ἔρχεται εἰς
τὰ ὅρια τῆς Ἰουδαίας καὶ πέραν τοῦ
Ἰορδάνου, καὶ συνπορεύονται πάλιν ὄχλοι
πρὸς αὐτόν, καὶ ὥς εἰώθει πάλιν ἐδίδασκεν
αὐτούς. **2** καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι
ἐπηρώτων αὐτὸν εἰ ἔξεστιν ἀνδρὶ γυναῖκα
ἀπολῦσαι, πειράζοντες αὐτόν. **3** ὁ δὲ ἀπο-
κριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· τί ὑμῖν ἐνετείλατο
Μωϋσῆς; **4** οἱ δὲ εἶπαν· ἐπέτρεψεν Μωϋσῆς
βιβλίον ἀποστασίου γράψαι καὶ ἀπολῦσαι.
5 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· πρὸς τὴν
σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἔγραψεν ὑμῖν τὴν
ἐντολὴν ταύτην. **6** ἀπὸ δὲ ἀρχῆς κτίσεως
ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς· **7** ἔνεκεν
τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα
αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, **8** καὶ ἔσονται
οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν, ὥστε οὐκέτι
εἰσὶν δύο ἀλλὰ μία σὰρξ. **9** ὁ οὖν ὁ
θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω.

50. το αλας ter

X. 1. καχειθεν | και περαν: δια του περ. | συμπορ.
2. επηρωτησαν 3 et 4. μωσησ 4. ειπον | μωσησ
επετρεψεν 5. και αποκριθεις ο ιησους 6. επ. αυτους
ο θεος 7. μητερ. αυτου: om αυτου, sed add και
προσκολληθησεται προσ την γυναικα αυτου

X. 1—12 Mt 19, 1—9. 4 Deut 24, 1. Mt 5, 31.
6 ss. Gen 1, 27. 2, 24.

10 ^{104,10} καὶ εἰς τὴν οἰκίαν πάλιν οἱ μαθηταὶ περὶ τούτου ἐπηρώτων αὐτόν.

11 ^{105,2} καὶ λέγει αὐτοῖς· ὅς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται ἐπ' αὐτήν· **12** καὶ ἐὰν αὕτῃ ἀπολύσασα τὸν ἄνδρα αὐτῆς γαμήσῃ ἄλλον, μοιχᾶται.

13 ^{106,2} Καὶ προσέφερον αὐτῷ παιδία ἵνα ἄψῃται αὐτῶν· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμων τοῖς προσφέρουσιν. **14** ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγανάκτησεν καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός με, μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. **15** ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅς ἂν μὴ δέξῃται τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν. **16** καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὰ κατευλόγει, τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτά.

17 ^{107,1} Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ εἰς ὁδόν, προσδραμὼν εἰς καὶ γονυπετήσας αὐτὸν ἐπηρώτα αὐτόν· διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσω ἵνα ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; **18** ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἰς ὁ θεός. **19** τὰς ἐντολάς οἶδας· μὴ μοιχεύσῃς, μὴ

10. εἰς εἰς: ἐν τῇ οἰκίᾳ | οἱ μαθητ. αὐτοῦ | περὶ τοῦ αὐτοῦ | ἐπηρωτήσαν 11. ὅς εἰαν 12. καὶ εἰαν γυνὴ ἀπολύσῃ τὸν ἄνδρα αὐτ. καὶ γαμηθῇ ἄλλω 14. καὶ μὴ 15. ὅς εἰαν 16. κ. ἐναγκ. αὐτ. τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτὰ ἡυλόγει αὐτὰ

11 Mt 5, 32. Lc 16, 18. **13—16** Mt 19, 13—15. Lc 18, 15—17. **17—27** Mt 19, 16—26. Lc 18, 18—27. **19** Ex 20, 12—16.

φονεύσῃς, μὴ κλέψῃς, μὴ ψευδομαρτυρήσῃς, τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου. **20** ὁ δὲ ἔφη αὐτῷ· διδάσκαλε, ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου. **21** ^{108,2} ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐμβλέψας αὐτῷ ἠγάπησεν αὐτὸν καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐν σε ὕστερεϊ· ὕπαγε, ὅσα ἔχεις πώλησον καὶ δὸς τοῖς πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦρο ἀκολουθήθει μοι. **22** ^{109,2} ὁ δὲ στυγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ ἀπῆλθεν λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά. **23** καὶ περιβλεψάμενος ὁ Ἰησοῦς λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελεύσονται. **24** οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαμβοῦντο ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς· τέκνα, πῶς δύσκολόν ἐστιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν. **25** εὐκοπώτερόν ἐστιν κάμηλον διὰ τῆς τρυμαλιᾶς τῆς ῥαφίδος διελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν. **26** οἱ δὲ περισσῶς ἐξεπλήσσοντο λέγοντες πρὸς ἑαυτούς· καὶ τίς δύναται σωθῆναι; **27** ἐμβλέψας αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγει· παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατον, ἀλλ' οὐ παρὰ θεῷ· πάντα γὰρ δυνατὰ παρὰ τῷ θεῷ.

19. om σου sec 20. εφη: αποκριθεις ειπεν 21. εν σοι υστ. | ακολ. μοι: add αρas τον σταυρον 24. δυσκ. εστιν: add τους πεποιθотas επι τοις χρημασιν 27. εμβλεψ. δε | αλλ ου παρ. τω θεω | δυνατά εστι

28 Ἦρξατο λέγειν ὁ Πέτρος αὐτῷ· ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήκαμέν σοι. 29 ^{110,2} ἔφη ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδεὶς ἐστὶν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν ἢ ἀδελφούς ἢ ἀδελφὰς ἢ μητέρα ἢ πατέρα ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ ἕνεκεν τοῦ εὐαγγελίου, 30 ἐὰν μὴ λάβῃ ἑκατονταπλασίονα νῦν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ οἰκίαν καὶ ἀδελφούς καὶ ἀδελφὰς καὶ μητέρας καὶ τέκνα καὶ ἀγροὺς μετὰ διωγμῶν, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον. 31 ^{111,2} πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι καὶ οἱ ἔσχατοι πρῶτοι.

32 ^{112,2} Ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ἦν προάγων αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐθαμβοῦντο, οἱ δὲ ἀκολουθοῦντες ἐφοβοῦντο. καὶ παραλαβὼν πάλιν τοὺς δώδεκα ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν, 33 ὅτι ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς γραμματεῦσιν, καὶ κατακρυνοῦσιν αὐτὸν θαγάτῳ καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν, 34 καὶ ἐμπαίξουσιν αὐτῷ καὶ ἐμπτύσουσιν αὐτῷ καὶ μαστιγώ-

28. Καὶ ἤρξατο ὁ πετρ. λεγ. αὐτῷ | ἠκολουθήσαμεν
29. εφῆ ὁ ιησ.: ἀποκριθεὶς ὁ ιησ. εἶπεν | ἡ πατερ.
ἡ μητερ. | ἡ τέκνα: praem ἡ γυναίκα | ἐνεκεν sec:
om 32. οἱ δὲ ἀχ. εφ.: καὶ ἀκολουθοῦντες ἐφοβοῦντο
34. καὶ ἐμπτύσουσιν: post κ. μαστιγ. αὐτ. pon

28—31 Mt 19, 27—50. Lc 18, 28—50. 32—34
Mt 20, 17—19. Lc 18, 31—33.

σουσιν αὐτὸν καὶ ἀποκτενοῦσιν, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστήσεται.

35 ^{113,6} Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰακώβος καὶ Ἰωάννης οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου, λέγοντες αὐτῷ· διδάσκαλε, θέλομεν ἵνα ὃ ἐὰν αἰτήσωμέν σε ποιήσῃς ἡμῖν. **36** ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· τί θέλετέ με ποιήσω ὑμῖν; **37** οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ· δὸς ἡμῖν ἵνα εἰς σου ἐκ δεξιῶν καὶ εἰς σου ἐξ ἀριστερῶν καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου. **38** ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ οἶδατε τί αἰτεῖσθε. δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, ἢ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι; **39** οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ· δυνάμεθα. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω πῖσθε, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε· **40** τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου ἢ ἐξ εὐωνύμων οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται.

41 ^{114,2} Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. **42** καὶ προσκαλεσάμενος αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· οἶδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν. **43** οὐχ οὕτως δέ ἐστιν ἐν ὑμῖν·

34. κ. αποκτεν. αυτον | τη τριτη ημερα 35. om αυτω post λεγοντ. | σε: om 36. με ποιησω: ποιησαι με 37. ειπον | εκ δεξι. σου | αριστερ.: ευωνυμων 38. η το: και το 39. ειπον | το μεν ποτηρ. 40. η εξ: και εξ | ευωνυμων: add μου 42. ο δε ιησ. προσκαλεσ. αυτ. 43. εστιν: εσται

35—40 Mt 20, 20—23. **41—45** Mt 20, 24—28. Lc 22, 25—27.

ἀλλ' ὅς ἂν θέλῃ μέγας γενέσθαι ἐν ὑμῖν,
 ἔσται ὑμῶν διάκονος, 44 καὶ ὅς ἂν θέλῃ
 ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος, ἔσται πάντων δοῦ-
 λος. 45 ^{115,4} καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
 οὐκ ἤλθεν διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι
 καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ
 πολλῶν.

46 ^{116,2} Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱερειχώ. καὶ
 ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἀπὸ Ἱερειχώ καὶ τῶν
 μαθητῶν αὐτοῦ καὶ ὄχλου ἱκανοῦ ὁ υἱὸς
 Τιμαίου Βαρτιμαῖος, τυφλὸς προσαίτησ,
 ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδόν. 47 καὶ ἀκούσας
 ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζαρηνόσ ἐστίν, ἤρξατο
 κράζειν καὶ λέγειν· υἱὲ Δαυεὶδ Ἰησοῦ,
 ἐλέησόν με. 48 καὶ ἐπετίμων αὐτῷ πολλοὶ
 ἵνα σιωπήσῃ· ὁ δὲ πολλῶ μάλλον ἔκραζεν·
 υἱὲ Δαυεὶδ, ἐλέησόν με. 49 καὶ στὰς ὁ
 Ἰησοῦς εἶπεν· φωνήσατε αὐτόν. καὶ φωνοῦ-
 σιν τὸν τυφλὸν λέγοντες αὐτῷ· θάρσει, ἔγειρε,
 φωνεῖ σε. 50 ὁ δὲ ἀποβαλὼν τὸ ἱμάτιον
 αὐτοῦ ἀναπηδήσας ἤλθεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν.
 51 καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν·
 τί σοι θέλεις ποιήσω; ὁ δὲ τυφλὸς εἶπεν
 αὐτῷ· ῥαββουνί, ἵνα ἀναβλέψω. 52 ὁ δὲ
 Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ὕπαγε, ἡ πίστις σου

45. ος εαν θελ. γενεσθ. μεγ. εν υμιν | διακον. υμων

46. εις ιεριχω | om ο ante υιοσ | ο τυφλος | προσαι-
 των idque post οδον 47. ναζωραιος | ο υιοσ δαβιδ

48. δαβιδ 49. ειπεν αυτον φωνηθηναι | εγειραι

50. αναπηδ.: αναστας 51. κ. αποκρ. λεγει αυτω ο
 ιησ. | τι θελ. ποιησω σοι | ραββوني

σέσωκέν σε. καὶ εὐθὺς ἀνέβλεψεν, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ἐν τῇ ὁδῷ.

XI.

Pulli adductio. Solemnis ingressio. Ficus. Templi purgatio. Potestas fidei. De baptismo Iohannis.

1 ^{117,2} Καὶ ὅτε ἐγγίζουσιν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ εἰς Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ **2** καὶ λέγει αὐτοῖς· ὑπάγετε εἰς τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθὺς εἰσπορευόμενοι εἰς αὐτὴν εὐρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν οὐδεὶς ἀνθρώπων οὕπω κεκάθικεν· λύσατε αὐτὸν καὶ φέρετε **3** καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ· τί ποιεῖτε τοῦτο; εἴπατε· ὁ κύριος αὐτοῦ χρεῖαν ἔχει, καὶ εὐθὺς αὐτὸν ἀποστέλλει πάλιν ὧδε. **4** ^{118,2} καὶ ἀπηλθον καὶ εὗρον τὸν πῶλον δεδεμένον πρὸς τὴν θύραν ἔξω ἐπὶ τοῦ ἀμφοδίου, καὶ λύουσιν αὐτόν. **5** καὶ τινες τῶν ἐκεῖ ἐστηκότων ἔλεγον αὐτοῖς· τί ποιεῖτε λύνοντες τὸν πῶλον; **6** οἱ δὲ εἶπαν αὐτοῖς καθὼς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἀφῆκαν αὐτούς. **7** καὶ φέρουσιν τὸν πῶλον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐπιβάλλουσιν αὐτῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐκάθισεν ἐπ' αὐτόν. **8** καὶ πολλοὶ τὰ ἱμάτια αὐτῶν

52. ευθεωσ | αυτω: τω ιησου

XI. 1. εἰς ἱερουσαλημ, εἰς βηθφαγη καὶ βηθανιαν
2. ευθεωσ | ουδεις ανθρωπων | λυσαντες αυτον αγαγετε 3. ειπατε οτι | ευθεωσ | αποστελει | παλιν: om
4. απηλθον δε 6. ειπον | ειπεν: ενετειλατο 7. φερουσιν: ηγαγον | επεβαλον | επ αυτω 8. πολλοι δε

XI. 1—10 Mt 21, 1—11. Lc 19, 29—38. Io 12, 12—15.

ἔστρωσαν εἰς τὴν ὁδόν, ἄλλοι δὲ στιβάδας, κόψαντες ἐκ τῶν ἀγρῶν. **9** ^{119,1} καὶ οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον· ὡσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου· **10** εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία τοῦ πατρὸς ἡμῶν Δαυεὶδ, ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

11 ^{120,6} Καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα εἰς τὸ ἱερὸν· καὶ περιβλεψάμενος πάντα, ὁψὲ ἤδη οὔσης τῆς ὥρας, ἐξῆλθεν εἰς Βηθανίαν μετὰ τῶν δώδεκα.

12 Καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξελθόντων αὐτῶν ἀπὸ Βηθανίας ἐπείνασεν. **13** καὶ ἰδὼν συκῇν ἀπὸ μακρόθεν ἔχουσαν φύλλα, ἦλθεν εἰ ἄρα τι εὔρήσει ἐν αὐτῇ, καὶ ἐλθὼν ἐπ' αὐτὴν οὐδὲν εὔρεν εἰ μὴ φύλλα· ὁ γὰρ καιρὸς οὐκ ἦν σύκων. **14** καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῇ· μηκέτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐκ σοῦ μηδεὶς καρπὸν φάγοι. καὶ ἤκουον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

15 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεροσόλυμα. ^{121,1} καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερὸν ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας καὶ τοὺς ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων

8. στιβάδας | κοψ. ἐκ τ. ἀγρ.: ἐκοπτον ἐκ τῶν δένδρων καὶ ἐστρωννυνον εἰς τὴν ὁδόν 9. ἐκραζον: add λεγοντες | ὡσαννα 10. βασιλεια: add ἐν ὀνόματι κυρίου | δαβιδ 11. εἰς ἱεροσ.: add ὁ ἰησοῦς | καὶ εἰς τὸ ἱερ. | οψιας 13. om ἀπο | εὔρησει τι | οὐ γὰρ ἦν καιρὸς σύκων | ἀποκριθεις: add ὁ ἰησοῦς | ἐκ σοῦ εἰς τὸν αἰῶνα | ζε οὐδεις 15. καὶ εἰσελθων: add ὁ ἰησοῦς | om τοὺς ante ἀγοράζοντας

11 (Mt 21, 17.) **12—14** Mt 21, 18 ss. **15—18** Mt 21, 12—16. Lc 19, 45—48. Io 2, 14—17.

τὰς περισσότερας κατέστρεψεν, **16** καὶ οὐκ ἤφειεν ἵνα τις διενέγκῃ σκεῦος διὰ τοῦ ἱεροῦ, **17** καὶ ἐδίδασκεν καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς οὐ γέγραπται ὅτι ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν; ὑμεῖς δὲ πεποιθήκατε αὐτὸν σπήλαιον ληστῶν. **18** ^{122,1} καὶ ἤκουσαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, καὶ ἐζήτουν πῶς αὐτὸν ἀπολέσωσιν· ἐφοβοῦντο γὰρ αὐτόν, πᾶς γὰρ ὁ ὄχλος ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.

19 ^{123,10} Καὶ ὅταν ὁψὲ ἐγένετο, ἐξεπορεύετο ἔξω τῆς πόλεως.

20 Καὶ παραπορευόμενοι πρωτῷ εἶδον τὴν συκὴν ἐξηραμμένην ἐκ ῥιζῶν. **21** καὶ ἀναμνησθεὶς ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ· ῥαββεῖ, ἴδε, ἡ συκὴ ἣν κατηράσω ἐξήρανται. **22** ^{124,6} καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· ἔχετε πίστιν θεοῦ. **23** ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ· ἄρθῃτι καὶ βλήθῃτι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ πιστεύῃ ὅτι ὃ λαλεῖ γίνεται, ἔσται αὐτῷ. **24** ^{125,4} διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, πάντα ὅσα προσεύχεσθε καὶ αἰτεῖσθε, πιστεύετε ὅτι ἐλάβετε, καὶ ἔσται ὑμῖν. **25** ^{126,6} καὶ ὅταν

17. κ. ελεγεν: λεγων | εποιησατε 18. οι γραμμ. και οι αρχιερ. | απολεσουσιν | πας γαρ: οτι πας | εξεπλησσετο 19. οταν: οτε 20. πρωι παραπορ. 21. ραββε 22. om ο ante ιησουσ 23. αμην γαρ | πιστευση | ο λαλει: α λεγει | εστ. αυτω: add ο εαν ειπη 24. οσα αν προσευχομενοι αιτ. πιστ. οτι λαμβανετε

17 Es 56, 7. Ier 7, 11. **19** (Mt 21, 17.) **20—24** Mt 21, 20—22. **23** (Lc 17, 6.) **25** Mt 6, 14.

στήκετε προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κατὰ τινος, ἵνα καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφῇ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

27 ^{127,2} Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα. καὶ ἐν τῷ ἱερῷ περιπατοῦντος αὐτοῦ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι, **28** καὶ ἔλεγον αὐτῷ· ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; ἢ τίς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἔδωκεν ἵνα ταῦτα ποιῇς; **29** ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ἐπερωτήσω ὑμᾶς ἓνα λόγον, καὶ ἀποκριθήτε μοι, καὶ ἐρῶ ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. **30** τὸ βάπτισμα τὸ Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν ἢ ἐξ ἀνθρώπων; ἀποκριθήτε μοι. **31** καὶ διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες· ἐὰν εἴπωμεν· ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ· διατί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; **32** ἀλλὰ εἴπωμεν· ἐξ ἀνθρώπων; ἐφοβοῦντο τὸν λαόν· ἅπαντες γὰρ εἶχον τὸν Ἰωάννην ὄντως ὅτι προφήτης ἦν. **33** καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ λέγουσιν· οὐκ οἶδαμεν. καὶ ὁ Ἰησοῦς

25. στηχητε 26. ει δε υμεις ουκ αφιστε, ουδε ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις αφησει τα παραπτωματα υμων 28. λεγουσιν | η τις: και τις 29. ο δε ιησουσ: add αποκριθεις | υμας καγω 30. om το ante ιωανν. 31. ελογιζοντο 32. αλλ εαν ειπ. | οτι οντως προφ. ην 33. λεγουσι τω ιησου | και ο ιησ. αποκριθεις

λέγει αὐτοῖς· οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

XII.

Parabola de vinitoribus. Lapis angularis. De censu Caesari solvendo. De resurrectione mortuorum coram Sadduceis. Summa lex. Filius Davidis. Scribarum ambitio. Viduae munus.

1 ^{128,2} Καὶ ἤρξατο αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς λαλεῖν. ἀμπελῶνα ἄνθρωπος ἐφύτευσεν, καὶ περιέθηκεν φραγμὸν καὶ ὥρυξεν ὑπολήνιον καὶ ὠκοδόμησεν πύργον, καὶ ἐξέδετο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν. 2 καὶ ἀπέστειλεν πρὸς τοὺς γεωργοὺς τῷ καιρῷ δοῦλον, ἵνα παρὰ τῶν γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ τῶν καρπῶν τοῦ ἀμπελῶνος· 3 καὶ λαβόντες αὐτὸν ἔδειραν καὶ ἀπέστειλαν κενόν. 4 καὶ πάλιν ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δοῦλον· κἀκεῖνον ἐκεφαλίωσαν καὶ ἠτίμασαν. 5 καὶ ἄλλον ἀπέστειλεν· κἀκεῖνον ἀπέκτειναν, καὶ πολλοὺς ἄλλους, οὓς μὲν δέροντες, οὓς δὲ ἀποκτείνοντες. 6 ἔτι ἓνα εἶχεν υἱὸν ἀγαπητόν· ἀπέστειλεν αὐτὸν ἔσχατον πρὸς αὐτοὺς λέγων ὅτι ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου. 7 ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ πρὸς ἑαυτοὺς εἶπαν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος·

XII. 1. λαλεῖν: λαγειν | ἀμπελ. εφυτ. ἀνθρωπ. | ἐξεδото 2. ἀπο τοῦ καρποῦ 3. οἱ δε λαβοντ. 4. λιθοβολησαντες ἐκεφαλαιωσαν καὶ ἀπεστειλαν ἠτιμωμενον 5. καὶ παλιν ἄλλον | τοὺς μὲν εἰ τοὺς δε | ἀποκτείνοντες 6. ἐτι οὖν ἐνα υἱὸν ἐχων ἀγαπητ. αὐτοῦ· ἀπεστ. καὶ αὐτὸν πρ. αὐτ. ἐσχατόν 7. εἶπον πρὸς ἑαυτ.

XII. 1—12 Mt 21, 33—46. Lc 20, 9—19.

δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτόν, καὶ ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομία. **8** καὶ λαβόντες ἀπέκτειναν αὐτόν, καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος. **9** τί ποιήσει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος; ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. **10** οὐδὲ τὴν γραφὴν ταύτην ἀνέγνωτε· λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας. **11** παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν; **12** ^{129,1} καὶ ἐζήτουν αὐτὸν κρατῆσαι, καὶ ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον· ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν εἶπεν. καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον.

13 ^{130,2} Καὶ ἀποστέλλουσιν πρὸς αὐτὸν τινὰς τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Ἑρωδιανῶν, ἵνα αὐτὸν ἀγρεύσωσιν λόγῳ. **14** καὶ ἐλθόντες λέγουσιν αὐτῷ· διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ διδάσκεις· ἔξεστιν κῆνσον Καίσαρι δοῦναι ἢ οὐ; δῶμεν ἢ μὴ δῶμεν; **15** ὁ δὲ ἰδὼν αὐτῶν τὴν ὑπόκρισιν εἶπεν αὐτοῖς· τί με

---

8. αυτ. απεκτ. | om αυτον post εξεβαλ. 9. τι ουν ποιησει 14. οι δε ελθοντ. 15. ιδων: ειδωσ

---

10 ss. Ps 118, 22 ss. **13—17** Mt 22, 16—22. Lc 20, 20—26.

πειράζετε; φέρετέ μοι δηνάριον ἵνα ἴδω.
16 οἱ δὲ ἤνεγκαν. καὶ λέγει αὐτοῖς· τίνοσ ἡ εἰκὼν αὐτῆ καὶ ἡ ἐπιγραφή; οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ· Καίσαρος. **17** ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· τὰ Καίσαρος ἀπόδοτε Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ. καὶ ἐξεθαύμαζον ἐπ' αὐτῷ.

18 Καὶ ἔρχονται Καδδουκαῖοι πρὸς αὐτόν, οἵτινες λέγουσιν ἀνάστασιν μὴ εἶναι, καὶ ἐπηρώτων αὐτόν λέγοντες· **19** διδάσκαλε, Μωϋσῆς ἔγραψεν ἡμῖν ὅτι ἐάν τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ καὶ καταλίπῃ γυναῖκα καὶ μὴ ἀφῇ τέκνον, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. **20** ἐπτὰ ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος ἔλαβεν γυναῖκα, καὶ ἀποθνήσκων οὐκ ἀφῆκεν σπέρμα. **21** καὶ ὁ δεύτερος ἔλαβεν αὐτήν, καὶ ἀπέθανεν μὴ καταλιπὼν σπέρμα· καὶ ὁ τρίτος ὡσαύτως· **22** καὶ οἱ ἐπτὰ οὐκ ἀφῆκαν σπέρμα. ἔσχατον πάντων καὶ ἡ γυνὴ ἀπέθανεν. **23** ἐν τῇ ἀναστάσει, ὅταν ἀναστῶσιν, τίνοσ αὐτῶν ἔσται γυνή; οἱ γὰρ ἐπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα. **24** ἔφη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· οὐ διὰ τοῦτο πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ;

16. ειπον 17. και αποκριθεις ο ιησους | αποδοτ. τα καις. καισαρι | εθαυμασαν 18. επηρωτησαν 19. μωσσης | τεκνα μη αφη 20. 7^ο επτα ουν αδελφ. ησαν 21. μη κατ. σπερμα: και ουδε αυτοσ αφηκε σπερμ. 22. και ελαβον αυτην οι επτα και ουκ αφηκαν σπερμ. | εσχατη απεθανε και η γυνη 23. εν τη ουν αναστ. 24. και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις

18—27 Mt 22, 25—33. Lc 20, 27—38. 19 Deut 25, 5.

25 ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστῶσιν, οὔτε
γαμοῦσιν οὔτε γαμίζονται, ἀλλ' εἰσὶν ὡς
ἄγγελοι ἐν τοῖς οὐρανοῖς. 26 περὶ δὲ τῶν
νεκρῶν, ὅτι ἐγείρονται, οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῇ
βίβλῳ Μωϋσέως ἐπὶ τοῦ βάρτου πῶς εἶπεν
αὐτῷ ὁ θεὸς λέγων· ἐγὼ ὁ θεὸς Ἀβραάμ
καὶ ὁ θεὸς Ἰσαάκ καὶ ὁ θεὸς Ἰακώβ;
27 οὐκ ἔστιν ὁ θεὸς νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων.
πολὺ πλανᾷσθε.

28 ^{131,6} Καὶ προσελθὼν εἰς τῶν γραμ-
ματέων, ἀκούσας αὐτῶν συζητούντων, ἰδὼν
ὅτι καλῶς ἀπεκρίθη αὐτοῖς, ἐπηρώτησεν
αὐτόν· ποία ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη πάντων;
29 ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς ὅτι πρώτη ἐστίν·
ἄκουε Ἰσραήλ, κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν κύριος
εἷς ἐστίν, 30 καὶ ἀγαπήσεις κύριον τὸν
θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ
ὅλης τῆς διανοίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς
ἰσχύος σου. 31 δευτέρα αὕτη· ἀγαπήσεις
τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. μείζων τού-
των ἄλλη ἐντολὴ οὐκ ἔστιν. 32 ^{132,10} καὶ
εἶπεν αὐτῷ ὁ γραμματεὺς· καλῶς, διδά-
σκαλε, ἐπ' ἀληθείας εἶπες ὅτι εἷς ἐστίν

---

25. γαμίσκονται | οἱ ἐν τοῖς 26. μωσέως | τῆς βα-
του | πῶς· ὡς 27. ἀλλὰ θεὸς ζωντ. | ὑμεῖς οὖν
πολυ πλαν. 28. συζητοῦντ. | ἰδων·: εἰδῶς | αὐτοῖς
ἀπεκριθ. | πρώτη πασῶν ἐντολῇ 29. ὁ δὲ ἰησ. ἀπε-
κριθ αὐτῷ ὅτι πρώτη πασῶν τῶν ἐντολῶν· ἀκουε |
ἰσχυρὸς σου· add αὕτη πρώτη ἐντολῇ 31. καὶ δευ-
τέρα ὁμοία αὕτη 32. εἶπας | εἷς ἐστὶ θεὸς

---

26 Ex 3, 6. 28—34 Mt 22, 33—40. 28 (Lc 20, 39.)
29 s. Deut 6, 4 s. 30 Lc 10, 27. 31 Lev 19, 18.

καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν αὐτοῦ. **33** καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας καὶ ἐξ ὅλης τῆς συνέσεως καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος, καὶ τὸ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον ὡς ἑαυτὸν περισσότερόν ἐστιν πάντων τῶν ὁλοκαυτωμάτων καὶ τῶν θυσιῶν. **34** καὶ ὁ Ἰησοῦς, ἰδὼν αὐτὸν ὅτι νουνεχῶς ἀπεκρίθη, εἶπεν αὐτῷ· οὐ μακρὰν εἶ ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ. ^{133,2} καὶ οὐδεὶς οὐκέτι ἐτόλμα αὐτὸν ἐπερωτῆσαι.

35 ^{134,2} Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἔλεγεν διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· πῶς λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι ὁ Χριστὸς υἱὸς Δαυεὶδ ἐστίν; **36** αὐτὸς Δαυεὶδ εἶπεν ἐν τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ· εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. **37** αὐτὸς Δαυεὶδ λέγει αὐτὸν κύριον, καὶ πόθεν αὐτοῦ ἐστὶν υἱός; καὶ ὁ πολὺς ὄχλος ἤκουεν αὐτοῦ ἡδέως.

38 ^{135,2} Καὶ ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ ἔλεγεν· βλέπετε ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν θελόντων ἐν στολαῖς περιπατεῖν καὶ ἄσπασμούς ἐν ταῖς ἀγοραῖς **39** καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς

---

33. συνεσεως: add και εξ ολης της ψυχης | περισσ.: πλειον 35. εστι δαβιδ 36. αυτος γαρ δαβιδ 37. αυτος ουν δαβιδ | υιος αυτου εστι 38. και ελεγεν αυτοις εν τη διδαχ. αυτου

---

34 Mt 22, 46. Lc 20, 40. **35—37** Mt 22, 41—45. Lc 20, 41—44. **36** Ps 110, 1. Act 2, 34. **38—40** Lc 20, 46 s. Mt 23, 6 s. Lc 11, 43.

δείπνοισ· **40** ^{136,8} οἱ κατεσθίοντες τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι, οὗτοι λήμψονται περισσότερον κρίμα.

41 Καὶ καθίσας κατέναντι τοῦ γαζοφυλακίου ἐθεώρει πῶς ὁ ὄχλος βάλλει χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· καὶ πολλοὶ πλούσιοι ἔβαλλον πολλά, **42** καὶ ἐλθαῦσα μία χήρα πτωχὴ ἔβαλεν λεπτὰ δύο, ὃ ἐστὶν κοδράντης. **43** καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἡ πτωχὴ πλεῖον πάντων βέβληκεν τῶν βαλλόντων εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· **44** πάντες γὰρ ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον, αὕτη δὲ ἐκ τῆς ὑστερήσεως αὐτῆς πάντα ὅσα εἶχεν ἔβαλεν, ὅλον τὸν βίον αὐτῆς.

XIII.

De interitu Hierosolymae, deque rebus ultimis.
Angustiae, Pseudochristi, signa caelestia,
adventus Christi.

1 ^{137,2} Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ, λέγει αὐτῷ εἰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· διδάσκαλε, ἴδε ποταποὶ λίθοι καὶ ποταπαὶ οἰκοδομαί. **2** καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· βλέπεις ταύτας τὰς μεγάλας οἰκοδομάς; οὐ μὴ ἀφεθῇ λίθος ἐπὶ λίθον, ὃς οὐ μὴ

40. λήψονται 41. καθίσας: add ο ἰησους 43. ειπεν: λέγει | των βαλοντων

XIII. 2. Καὶ ο ἰησ. αποκριθεις ειπεν αυτοις | ἐπὶ λιθῷ

40 Mt 23, 14. **41—44** Lc 21, 1—4.

XIII. 1—9 Mt 24, 1—8. Lc 21, 5—11.

καταλυθῇ. **3** ^{138,2} καὶ καθημένου αὐτοῦ εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν κατέναντι τοῦ ἱεροῦ, ἐπηρώτα αὐτὸν κατ' ἰδίαν ὁ Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας· **4** εἰπὸν ἡμῖν, πότε ταῦτα ἔσται; καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ ταῦτα συντελεῖσθαι πάντα; **5** ὁ δὲ Ἰησοῦς ἤρξατο λέγειν αὐτοῖς· βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς πλανήσῃ. **6** πολλοὶ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν. **7** ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκοᾶς πολέμων, μὴ θροεῖσθε· δεῖ γενέσθαι, ἀλλ' οὔπω τὸ τέλος. **8** ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπ' ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, ἔσονται σεισμοὶ κατὰ τόπους, ἔσονται λιμοί. **9** ἀρχὴ ὧδίνων ταῦτα. ^{139,1} Βλέπετε δὲ ὑμεῖς ἑαυτούς· παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς συνέδρια καὶ εἰς συναγωγὰς δαρήσεσθε καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων καὶ βασιλέων σταθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. **10** ^{140,6} καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη πρῶτον δεῖ κηρυχθῆναι τὸ εὐαγγέλιον. **11** ^{141,2} καὶ ὅταν ἄγωσιν ὑμᾶς παραδιδόντες, μὴ προμεριμνᾶτε τί λαλήσητε, ἀλλ' ὃ ἐάν

5. επηρωτων | om ο ante πετρ. 4. ειπε | μελλει παντ. ταυτ. συντ. 5. ο δε ιησ. αποκριθεις αυτ. ηρξατ. λεγ. 6. πολλοι γαρ 7. δει γαρ 8. επι εθν. | και εσοντ. σεισμ. κα. το. και εσοντ. λιμοι και ταραχαι 9. αρχαι | παραδ. γαρ υμας | ζ^e συναγωγας· 10. δει πρωτον 11. οταν δε αγαγωσιν | λαλησητε: add μηδε μελετατε

9—13 Lc 21, 12—19. Mt 10, 17—22. 9 Mt 24, 9.
11 Lc 12, 11 s.

δοθῇ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, τοῦτο λα-
 λεῖτε· οὐ γάρ ἐστε ὑμεῖς οἱ λαλοῦντες,
 ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. **12** καὶ παρα-
 δώσει ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ
 πατὴρ τέκνον, καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα
 ἐπὶ γονεῖς καὶ θανατώσουσιν αὐτούς. **13** καὶ
 ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ
 ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος,
 οὗτος σωθήσεται. **14** ^{142,6} Ὅταν δὲ ἴδῃτε
 τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως ἐστηκότα
 ὅπου οὐ δεῖ, ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω,
^{143,2} τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσιν
 εἰς τὰ ὄρη, **15** ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ δώματος
 μὴ καταβάτω μηδὲ εἰσελθάτω ἄραι τι ἐκ
 τῆς οἰκίας αὐτοῦ, **16** καὶ ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν
 μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω ἄραι τὸ
 ἱμάτιον αὐτοῦ. **17** ^{144,2} οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν
 γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν
 ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. **18** ^{145,6} προσεύχεσθε
 δὲ ἵνα μὴ γένηται χειμῶνος. **19** ^{146,2} ἔσον-
 ται γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι θλίψις, οἷα οὐ
 γέγονεν τοιαύτη ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως, ἣν
 ἔκτισεν ὁ θεός, ἕως τοῦ νῦν καὶ οὐ μὴ γένη-
 ται. **20** ^{147,6} καὶ εἰ μὴ ἐκολόβωσεν κύριος

12. παραδωσει δε 14. ερημωσεως: add το ρηθεν
 υπο δανιηλ του προφητου | ε εστως, εε εστως 15. κα-
 ταβατω: add εἰς την οικίαν | εἰσελθετω 16. αγρον:
 add ων 18. ινα μη γενηται η φυγη υμων χειμ.
 19. ην: ης 20. κυριος εκολοβωσε

13 Mt 24, 9. **13.** **14—23** Mt 24, 15—25. Lc 21,
 20—24. **14** Dan 9, 27. **15** Lc 17, 31.

τὰς ἡμέρας, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σὰρξ· ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς οὓς ἐξελέξατο ἐκολόβωσεν τὰς ἡμέρας. **21** ^{148,2} καὶ τότε εἴαν τις ὑμῖν εἴπῃ· Ἴδε ὧδε ὁ Χριστός, Ἴδε ἐκεῖ, μὴ πιστεύετε. **22** ^{149,6} ἐγερθήσονται δὲ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται καὶ ποιήσουσιν σημεῖα καὶ τέρατα πρὸς τὸ ἀποπλανᾶν, εἰ δυνατόν, τοὺς ἐκλεκτούς. **23** ὑμεῖς δὲ βλέπετε· προεῖρηκα ὑμῖν πάντα. **24** ^{150,2} Ἀλλὰ ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις μετὰ τὴν θλίψιν ἐκείνην ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, **25** καὶ οἱ ἀστέρες ἔσονται ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πίπτοντες, καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς σαλευθήσονται. **26** ^{151,2} καὶ τότε ὄφονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλαις μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ δόξης. **27** καὶ τότε ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους καὶ ἐπισυνάξει τοὺς ἐκλεκτοὺς ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων ἀπ' ἄκρου γῆς ἕως ἄκρου οὐρανοῦ. **28** Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν. ὅταν αὐτῆς ἦδη ὁ κλάδος ἀπαλδὸς γένηται καὶ ἐκφύῃ τὰ φύλλα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν· **29** οὕτως καὶ ὑμεῖς ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα,

21. ἰδου ωδ. ο χρι. η ἰδου εκ. | μη πιστευσητε
 22. ἐγερθησ. γαρ | ποιησουσιν: δωσουσι | και τουσ
 εκλεκτους 23. ἰδου προειρηκα 24. αλλ 25. οι αστ.
 του ουρανου εσονται εκπιπτοντες 27. τουσ αγγ.:
 add αυτου | τουσ εκλ.: add αυτου 28. ς (non ς^e)
 ἐκφυῇ 29. οτ. ταυτ. ἰδητ. γινόμενα

21 Lc 17, 23. **24—27** Mt 24, 29—31. Lc 21, 25—28.
28—31 Mt 24, 32—35. Lc 21, 29—33.

γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις.
30 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ
γενεὰ αὕτη μέχρῃς οὗ ταῦτα πάντα γένηται.
31 ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται,
οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρελεύσονται.
32 ^{152,6} Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἢ
τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι ἐν
οὐρανῷ οὐδὲ ὁ υἱός, εἰ μὴ ὁ πατήρ.
33 ^{153,6} βλέπετε, ἀγρυπνεῖτε· οὐκ οἴδατε
γὰρ πότε ὁ καιρὸς ἐστιν. **34** ^{154,2} ὥς
ἄνθρωπος ἀπόδημος ἀφελὺς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ
καὶ δοῦς τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν,
ἐκάστω τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ τῷ θυρωρῷ
ἐνετείλατο ἵνα γρηγορῇ. **35** ^{155,2} γρηγορεῖτε
οὖν· οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ κύριος τῆς
οἰκίας ἔρχεται, ἢ ὀψέ ἢ μεσονύκτιον ἢ
ἀλεκτοροφωνίας ἢ πρωΐ· **36** μὴ ἐλθὼν
ἐξαίφνης εὕρῃ ὑμᾶς καθεύδοντας. **37** ὁ δὲ
ὑμῖν λέγω, πᾶσιν λέγω, γρηγορεῖτε.

XIV.

Sacerdotum consilium. Femina ungens. Iudae
pactio. Coena ultima. Petri confidentia. Iesu an-
xietas in horto et captio. Iudicium coram Caiapha
et illusio. Petri lapsus.

1 ^{156,1} Ἦν δὲ τὸ πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα
μετὰ δύο ἡμέρας, ^{157,6} καὶ ἐζήτουν οἱ

50. παντ. ταυτ. 31. ου μη παρελθωσιν 32. εκεινησ
και της | οι αγγελ. οι εν 33. αγρυπν.: add και
προσευχεσθε 34. και εκαστω 35. om η prim | με-
σονυχτιου 37. α δε

32 Mt 24, 36. **33** Mt 25, 13. **34** (Mt 25, 14 ss.
Lc 19, 12 ss.) **35** Mt 24, 42. (Lc 21, 34 ss.)

XIV. 1—2 Mt 26, 3—5. Io 11, 47 ss.

ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς πῶς αὐτὸν ἐν δόλῳ κρατήσαντες ἀποκτείνωσιν· 2 ἔλεγον γάρ· μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, μήποτε ἔσται θόρυβος τοῦ λαοῦ.

3 ^{158,1} Καὶ ὄντος αὐτοῦ ἐν Βηθανίᾳ ἐν τῇ οἰκίᾳ Κίμωνος τοῦ λεπροῦ, κατακειμένου αὐτοῦ ἦλθεν γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτελοῦς· συντρίψασα τὸν ἀλάβαστρον κατέχεεν αὐτοῦ τῆς κεφαλῆς. 4 ἦσαν δέ τινες ἀγανακτοῦντες πρὸς ἑαυτούς· εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη τοῦ μύρου γέγονεν; 5 ἡδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ μύρον πραθῆναι ἐπάνω δηναρίων τριακοσίων καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς· καὶ ἐνεβριμοῦντο αὐτῇ. 6 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· ἄφετε αὐτήν τί αὐτῇ κόπους παρέχετε; καλὸν ἔργον ἡργάσατο ἐν ἐμοί. 7 πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν καὶ ὅταν θέλητε δύνασθε εὖ ποιῆσαι, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. 8 ^{159,4} ὁ ἔσχεν ἐποίησεν· προέλαβεν μυρίσαι μου τὸ σῶμα εἰς τὸν ἐνταφιασμόν. 9 ἀμὴν δὲ λέγω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ὁ ἐποίησεν αὕτη λαληθήσεται εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.

XIV. 2. γαρ: δε | θορυβ. εσται 3. και συντριψασα | το αλαβαστρ. | αυτου κατα της κεφ. 4. προς εαυτους: add και λεγοντες 5. om το μυρον | τριακ. δηναρ. | ενεβριμωντω 6. ειργασατο εις εμε 7. δυνασθε: add αυτους 8. ειχεν | εποιησεν: praem αυτη 9. om δε | οπου αν | το ευαγγ. τουτο

3—9 Mt 26, 6—15. Io 12, 1—8. (Lc 7, 36 ss.)

10 ^{160,2} Καὶ Ἰούδας Ἰσκαριώθ, ὁ εἷς τῶν δώδεκα, ἀπῆλθεν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς ἵνα αὐτὸν παραδοῖ αὐτοῖς. 11 οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν καὶ ἐπηγγείλαντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι· καὶ ἐζήτει πῶς αὐτὸν εὐκαίρως παραδοῖ.

12 Καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἁζύμων, ὅτε τὸ πάσχα ἔθουον, λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· ποῦ θέλεις ἀπελθόντες ἐτοιμάσωμεν ἵνα φάγησ τὸ πάσχα; 13 καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς· ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀπαντήσῃ ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ, 14 καὶ ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃ εἰπατε τῷ οἰκοδεσπότῃ ὅτι ὁ διδάσκαλος λέγει· ποῦ ἐστὶν τὸ κατάλυμά μου, ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω; 15 καὶ αὐτὸς ὑμῖν δείξει ἀνάγκαιον μέγα ἐστρωμένον ἑτοιμον, καὶ κεῖ ἐτοιμάσατε ἡμῖν. 16 καὶ ἐξῆλθον οἱ μαθηταὶ καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν καὶ εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.

17 ^{161,4} Καὶ ὁψίας γενομένης ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα. 18 καὶ ἀνακειμένων αὐτῶν καὶ ἐσθιόντων ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἀμὴν

10. ο ιουδ. ο ισκαριωτησ εις των | παραδω αυτον

11. ευκαιρ. αυτ. παραδω 14. om μου rgi 15. ανω-
γεον | και εκει 16. οι μαθητ. αυτου 18. ειπεν ο ιησους

10 s. Mt 26, 14—16. Lc 22, 3—6. 12—16 Lc 22,
7—13. Mt 26, 17—19. 17—21 Mt 26, 20—25. Lc 22,
14. 21—23.

λέγω ὑμῖν ὅτι εἰς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με, ὁ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ. **19** ^{162,1} ἤρξαντο λυπεῖσθαι καὶ λέγειν αὐτῷ εἰς κατὰ εἰς· μή τι ἐγώ; **20** ^{163,2} ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· εἰς τῶν δώδεκα, ὁ ἐμβαπτόμενος μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ τρύβλιον. **21** ὅτι ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· ^{164,6} καλὸν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος. **22** ^{165,1} Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν λαβὼν ἄρτον εὐλογήσας ἔκλασεν καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ εἶπεν· λάβετε· τοῦτό ἐστιν τὸ σῶμά μου. **23** ^{166,2} καὶ λαβὼν ποτήριον εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ ἔπιον ἐξ αὐτοῦ πάντες. **24** καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτό ἐστιν τὸ αἷμά μου τῆς διαθήκης τὸ ἐκχυννόμενον ὑπὲρ πολλῶν. **25** ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ πῶς ἐκ τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὅταν αὐτὸ πίνῃ καὶνὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ.

26 ^{167,6} Καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν. **27** ^{168,4} καὶ λέγει

---

19. οι δε ηρξαντο | εις καθ εις | μητι εγω: add και αλλος· μητι εγω 20. ο δε: add αποκριθεις | εις εκ των δωδ. 21. om οτι | καλον: add ην 22. λαβων: add ο ιησους | λαβετε: add φαγετε 23. το ποτηριον 24. το αιμ. μου το της καινης διαθ. το περι πολλ. εκχυνομενον 25. γεννηματος

22—25 Mt 26, 26—29. Lc 22, 18—20. 1 Cor 11, 23 ss. **26—31** Mt 26, 30—35. **26** Lc 22, 39. **27** Io 16, 32. Zach 13, 7.

αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντες σκανδαλισθή-
σεσθε, ὅτι γέγραπται· πατάξω τὸν ποι-
μένα, καὶ τὰ πρόβατα διασκορπισθήσονται.
28 ^{169,6} ἀλλὰ μετὰ τὸ ἐγερθῆναί με προάξω
ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. **29** ^{170,1} ὁ δὲ
Πέτρος ἔφη αὐτῷ· εἰ καὶ πάντες σκανδα-
λισθήσονται, ἀλλ' οὐκ ἐγώ. **30** καὶ λέγει
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν λέγω σοι ὅτι σὺ
σήμερον ταύτῃ τῇ νυκτὶ πρὶν ἢ δις ἀλέκτορα
φωνῆσαι τρίς με ἀπαρνήσῃ. **31** ^{171,6} ὁ δὲ
ἐκπερισσῶς ἐλάλει· ἐάν με δέῃ συναποθανεῖν
σοι, οὐ μή σε ἀπαρνήσωμαι. ὡσαύτως δὲ
καὶ πάντες ἔλεγον.

32 ^{172,1} Καὶ ἔρχονται εἰς χωρίον οὗ τὸ
ὄνομα Γεθσημανεὶ, ^{173,6} καὶ λέγει τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ· καθίσατε ὧδε ἕως προσ-
εύξωμαι. **33** καὶ παραλαμβάνει τὸν Πέτρον
καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην μετ' αὐτοῦ,
καὶ ἤρξατο ἐκθαμβεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν,
34 ^{174,4} καὶ λέγει αὐτοῖς· περίλυπός ἐστιν
ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε
καὶ γρηγορεῖτε. **35** ^{175,1} καὶ προελθὼν
μικρὸν ἔπιπτεν ἐπὶ τῇς γῆς, καὶ προσηύχετο
ἵνα εἰ δυνατόν ἐστιν παρέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ ἡ

---

27. σκανδαλ.: add εν εμοι εν τη νυκτι ταυτη | δια-
σκορπισθησεται τα προβ. 29. ει και: και ει 30. συ:
om | εν τη νυκτι ταυτ. | απαρνηση με 31. ex περι-
σου ελεγε μαλλον | απαρνησομαι 32. γεθσημανη
33. τον ιακω. | μεθ εαυτου 35. επεσεν

---

29 ss. Lc 22, 53 s. Io. 13, 36 ss. **30** 14, 72.
32—42 Mt 26, 36—46. Lc 22, 40—46. **32** Io 18, 1.

ῥα, **36** καὶ ἔλεγεν· ἄββᾶ ὁ πατήρ, πάντα δυνατά σοι· παρένεγκε τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ· ^{176,1} ἀλλ' οὐ τί ἐγὼ θέλω ἀλλὰ τί σύ. **37** ^{177,2} καὶ ἔρχεται καὶ εὐρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· Σίμων, καθεύδεις; οὐκ ἴσχυσας μίαν ὥραν γρηγορῆσαι; **38** γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ ἔλθῃτε εἰς πειρασμόν. ^{178,4} τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής. **39** ^{179,6} καὶ πάλιν ἀπελθὼν προσηύξατο τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών. **40** καὶ ὑποστρέψας εὗρεν αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας· ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ καταβαρυνόμενοι, καὶ οὐκ ᾔδεισαν τί ἀποκριθῶσιν αὐτῷ. **41** ^{180,4} ἔρχεται τὸ τρίτον καὶ λέγει αὐτοῖς· καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· ἀπέχει· ἦλθεν ἡ ὥρα, ἰδοὺ παραδίδοται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἁμαρτωλῶν. **42** ἐγείρεσθε, ἄγωμεν· ἰδοὺ ὁ παραδιδούσ με ἥγγισεν.

43 ^{181,1} Καὶ εὐθὺς ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος παραγίνεται Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης εἰς τῶν δώδεκα, καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων παρὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων. **44** ^{182,2} δεδῶκει δὲ ὁ παραδιδούσ αὐτὸν

36. τὸ ποτήριον ἀπ' ἐμοῦ τοῦτο 38. εἰσελθῃτε 40. οἱ ὀφθαλμ. αὐτῶν | βεβαρῆμενοι | αὐτῶ ἀποκριθ. 42. ἡγγίχεν 43. εὐθεὺς | ὅτι ὁ ἰσκαριώτ. | εἰς ὧν τῶν | ὄχλος πολὺς | καὶ τῶν πρεσβ.

σύνσημον αὐτοῖς λέγων· ὃν ἂν φιλήσω, αὐτός ἐστιν· κρατήσατε αὐτὸν καὶ ἀπάγετε ἀσφαλῶς. **45** καὶ ἐλθὼν εὐθὺς προσελθὼν αὐτῷ λέγει· ῥαββεί, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν· **46** οἱ δὲ ἐπέβαλαν τὰς χεῖρας αὐτῷ καὶ ἐκράτησαν αὐτόν. **47** ^{183,1} εἰς δέ τις τῶν παρεστηκότων σπασάμενος τὴν μάχαιραν ἔπαισεν τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὠτάριον. **48** ^{184,1} καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ὥς ἐπὶ ληστὴν ἐξήλθατε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με· **49** καθ' ἡμέραν ἤμην πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων, καὶ οὐκ ἐκράτησατέ με· ἀλλ' ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαί. **50** ^{185,6} καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἔφυγον πάντες.

51 ^{186,10} Καὶ εἰς τις νεανίσκος συνηκολούθει αὐτῷ περιβεβλημένος σινδόνα ἐπὶ γυμνοῦ, καὶ κρατοῦσιν αὐτόν· **52** ὁ δὲ καταλιπὼν τὴν σινδόνα γυμνὸς ἔφυγεν.

53 ^{187,1} Καὶ ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὸν ἀρχιερέα, καὶ συνέρχονται πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς. **54** ^{188,4} καὶ ὁ Πέτρος ἀπὸ μα-

---

44. συσσημον | απαγαγετε 45. ευθεως | ραββι ραββι
 46. επεβαλον | επ αυτον τας χει. αυτων 47. ωτιον
 48. εξηλθετε 50. παντες εφυγον 51. ηκολουθει | κρατ.
 αυτον: add οι νεανισκοι 52. γυμν. εφυγεν: add απ
 αυτων 53. συνερχονται: add αυτω

κρόθεν ἠκολούθησεν αὐτῷ ἕως ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἦν συγκαθήμενος μετὰ τῶν ὑπηρετῶν καὶ θερμαινόμενος πρὸς τὸ φῶς.

55 ^{189,2} Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον ἐζήτουν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν εἰς τὸ θανατῶσαι αὐτόν, καὶ οὐχ εὔρισκον· **56** πολλοὶ γὰρ ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ, καὶ ἵσαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἦσαν. **57** ^{190,6} καὶ τινες ἀναστάντες ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ λέγοντες **58** ὅτι ἡμεῖς ἠκούσαμεν αὐτοῦ λέγοντος ὅτι ἐγὼ καταλύσω τὸν ναὸν τοῦτον τὸν χειροποίητον καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν ἄλλον ἀχειροποίητον οἰκοδομήσω. **59** καὶ οὐδὲ οὕτως ἔση ἡ μαρτυρία αὐτῶν. **60** καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἰς μέσον ἐπηρώτησεν τὸν Ἰησοῦν λέγων· οὐκ ἀποκρίνη οὐδὲν τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν; **61** ὁ δὲ ἐσιώπα καὶ οὐκ ἀπεκρίνατο οὐδέν. πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς ἐπηρώτα αὐτόν καὶ λέγει αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ; **62** ^{191,1} ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· ἐγὼ εἰμι, καὶ ὅψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν καθήμενον τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. **63** ^{192,6} ὁ δὲ ἀρχιερεὺς διαρρήξας

---

54. συγκαθ. | ζ^ε προσ φως 60. εἰς το μέσον 61. καὶ οὐδεν ἀπεκρίνατο 62. καθη. ἐκ δεξι.

55—64 Mt 26, 59—66. **58** Io 2, 19. **61** ss. Lc 22, 67 ss.

τοὺς χιτῶνας αὐτοῦ λέγει· ^{193,2} τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων; **64** ἠκούσατε τῆς βλασφημίας· τί ὑμῖν φαίνεται; οἱ δὲ πάντες κατέκριναν αὐτὸν ἔνοχον εἶναι θανάτου.

65 ^{194,1} Καὶ ἤρξαντό τινες ἐμπτύειν αὐτῷ καὶ περικαλύπτειν αὐτοῦ τὸ πρόσωπον καὶ κολαφίζειν αὐτὸν καὶ λέγειν αὐτῷ· προφήτευσον, καὶ οἱ ὑπηρέται ῥαπίσμασιν αὐτὸν ἔλαβον.

66 ^{195,1} Καὶ ὄντος τοῦ Πέτρου κάτω ἐν τῇ αὐλῇ ἔρχεται μία τῶν παιδισκῶν τοῦ ἀρχιερέως, **67** καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον θερμαινόμενον ἐμβλέψασα αὐτῷ λέγει· καὶ σὺ μετὰ τοῦ Ναζαρηνοῦ ἦσθα τοῦ Ἰησοῦ. **68** ὁ δὲ ἠρνήσατο λέγων· οὔτε οἶδα οὔτε ἐπίσταμαι σὺ τί λέγεις. ^{196,1} καὶ ἐξῆλθεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον, καὶ ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. **69** καὶ ἡ παιδίσκη ἰδοῦσα αὐτὸν ἤρξατο πάλιν λέγειν τοῖς παρεστώσιν ὅτι οὗτος ἐξ αὐτῶν ἐστίν. **70** ὁ δὲ πάλιν ἠρνεῖτο. καὶ μετὰ μικρὸν πάλιν οἱ παρεστώτες ἔλεγον τῷ Πέτρῳ· ἀληθῶς ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ Γαλιλαῖος εἶ. **71** ὁ δὲ ἤρξατο ἀναθεματίζειν καὶ ὀμνύειν ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ὃν λέγετε. **72** καὶ εὐθὺς ἐκ δευτέρου

64. εἶναι ἐνοχον 65. το προσωπ. αυτου | ελαβον: εβαλλον 66. εν τη αυλη κατω 67. μετ. του ναζαρ. ιησου ησθα 68. ουκ οιδα ουδε επισταμ. | τι συ 69. παλιν: post ιδουσα αυτον | παρεστηκοσιν 70. γαλιλ. ει: add και η λαλια σου ομοιαζει 71. ομνυειν 72. om ευθυσ

65 Mt 26, 67 s. Lc 22, 63 s. **66—72** Mt 26, 69—75. Lc 22, 54—62. Io 18, 15—18. 25—27. **72** 14, 30.

ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. ^{197,2} καὶ ἀνεμνήσθη ὁ Πέτρος τὸ ῥῆμα ὡς εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι δις τρίς με ἀπαρνήσῃ. καὶ ἐπιβαλὼν ἔκλαιεν.

XV.

Iesus coram Pilato interrogatur, Barabbae post-habitus damnatur, illuditur, ducitur, cruci affigitur. Mors; portenta; sepultura.

1 ^{198,2} Καὶ εὐθὺς πρωτῷ συμβούλιον ἐτοιμάσαντες οἱ ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν γραμματέων καὶ ὅλον τὸ συνέδριον, ^{199,1} δῆσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήνεγκαν καὶ παρέδωκαν Πειλάτῳ. **2** ^{200,1} καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ Πειλᾶτος· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ λέγει· σὺ λέγεις. **3** ^{201,4} καὶ κατηγόρουν αὐτοῦ οἱ ἀρχιερεῖς πολλά. **4** ὁ δὲ Πειλᾶτος πάλιν ἐπηρώτα αὐτόν· οὐκ ἀποκρίνη οὐδέν; ἴδε πόσα σου κατηγοροῦσιν. **5** ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκέτι οὐδὲν ἀπεκρίθη, ὥστε θαυμάζειν τὸν Πειλᾶτον.

6 ^{202,2} Κατὰ δὲ ἑορτὴν ἀπέλυεν αὐτοῖς ἓνα δέσμιον ὃν παρητοῦντο. **7** ^{203,4} ἣν δὲ ὁ λεγόμενος Βαραββᾶς μετὰ τῶν στασιαστῶν δεδεμένος, οἵτινες ἐν τῇ στάσει φόνον πεποιήκεισαν. **8** καὶ ἀναβᾶς ὁ ὄχλος

72. του ρηματος ου | απαρν. με τρις

XV. 1. ευθως | επι το πρωι | ετοιμασαντ.. ποιησαντες | om των ante γραμμ. | τω πιλατω 2. πιλατος | αυτω λεγει: επεν αυτω 4. πιλατος | επηρωτησεν | επ. αυτον: add λεγων | κατηγ.: καταμαρτυρουσιν 5. πιλατον 6. ονπερ ητουντο 7. συστασιαστων 8. αναβας: αναβοησας

XV. 1—5 Mt 27, 1 s. 11—14. Lc 23, 1 ss. Io 18, 28 ss. 6—15 Mt 27, 15—26 Lc 23, 17—25. Io 18, 39 ss.

ἤρξατο αἰτεῖσθαι καθὼς ἐποίει αὐτοῖς.
9 ὁ δὲ Πειλᾶτος ἀπεκρίθη αὐτοῖς λέγων·
 θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν τὸν βασιλέα τῶν
 Ἰουδαίων; **10** ἐγίνωσκεν γὰρ ὅτι διὰ
 φθόνον παραδεδώκεισαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς.
11 ^{204,1} οἱ δὲ ἀρχιερεῖς ἀνέσεισαν τὸν ὄχλον
 ἵνα μᾶλλον τὸν Βαραββᾶν ἀπολύσῃ αὐτοῖς.
12 ^{205,1} ὁ δὲ Πειλᾶτος πάλιν ἀποκριθεὶς
 ἔλεγεν αὐτοῖς· τί οὖν θέλετε ποιήσω ὃν
 λέγετε τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; **13** οἱ δὲ
 πάλιν ἔκραξαν· σταύρωσον αὐτόν. **14** ὁ δὲ
 Πειλᾶτος ἔλεγεν αὐτοῖς· τί γὰρ ἐποίησεν
 κακόν; οἱ δὲ περισσῶς ἔκραξαν· σταύρωσον
 αὐτόν. **15** ^{206,1} ὁ δὲ Πειλᾶτος βουλόμενος
 ποιῆσαι τὸ ἱκανὸν τῷ ὄχλῳ ἀπέλυσεν αὐτοῖς
 τὸν Βαραββᾶν, καὶ παρέδωκεν τὸν Ἰησοῦν
 φραγελλώσας ἵνα σταυρωθῇ.

16 ^{207,4} Οἱ δὲ στρατιῶται ἀπήγαγον
 αὐτὸν ἔσω τῆς αὐλῆς, ὃ ἐστὶν πραιτώριον,
 καὶ συνκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν· **17** καὶ
 ἐνδιδύσκουσιν αὐτὸν πορφύραν καὶ περιτι-
 θέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον·
18 καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν· χαῖρε
 βασιλεῦ τῶν Ἰουδαίων· **19** καὶ ἔτυπτον
 αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ καὶ ἐνέπτυσον
 αὐτῷ, καὶ τιθέντες τὰ γόνατα προσεκύνουν

8. καθως αει 9. πιλατος 10. N* εγνωκει 12. παλιν:
 post αποκριθ. | ειπεν αυτοις | om τον ante βασιλ.
 14. πιλατος | κακον εποιησεν | περισσοτερως 15. βουλομ.
 τω οχλω το ικαν. ποιησαι 16. συγχαλ. 17. ενδυουσιν

αὐτῷ. **20** ^{208,6} καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἴδια ἱμάτια αὐτοῦ.

Καὶ ἐξάγουσιν αὐτὸν ἵνα σταυρώσουσιν. **21** ^{209,1} καὶ ἀγγαρεύουσιν παράγοντά τινα Σίμωνα Κυρηναῖον, ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ, τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ῥούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. **22** ^{210,1} καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ τὸν Γολγοθᾶν τόπον, ὃ ἐστὶν μεθερμηνεύμενον κρανίου τόπος. **23** ^{211,4} καὶ ἐδίδουν αὐτῷ ἐσμυρνισμένον οἶνον· ὃς δὲ οὐκ ἔλαβεν. **24** ^{212,1} καὶ σταυροῦσιν αὐτόν, καὶ διαμερίζονται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτὰ τίς τί ἄρῃ. **25** ^{213,10} ἦν δὲ ὥρα τρίτη καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. **26** ^{214,1} καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφή τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη· ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

27 ^{215,1} Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσιν δύο ληστάς, ἓνα ἐκ δεξιῶν καὶ ἓνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ. **29** ^{217,6} καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες· οὐαὶ ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ οἰκοδομῶν τρισὶν ἡμέραις, **30** σῶσον σεαυτὸν καταβάς ἀπὸ τοῦ

20. τα ἱματ. τα ἴδια | ἵνα σταυρωσωσιν αὐτον
22. ἐπὶ τον: om τον | γολγοθα 23. ἐδιδ. αὐτω: add
παιειν | ο δε ουκ 24. και σταυρωσαντες αὐτον διε-
μεριζον 28. (^{216,8}) και ἐπληρωθη ἡ γραφή ἡ λεγουσα·
και μετα ανομων ἐλογισθη 29. και ἐν τρισιν ἡμερ.
οικοδομ. 30. και καταβα

21—26 Mt 27, 31—57. Lc 23, 26—31. Io 19, 17 ss.
26 Io 19, 19. **27—32** Mt 27, 38—44. Lc 23, 32—43.
27 Io 19, 18.

σταυροῦ. **31** ^{218,2} ὁμοίως καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων ἔλεγον· ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· **32** ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν. ^{219,2} καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι σὺν αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν.

33 ^{220,2} Καὶ γενομένης ὥρας ἑκτης σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης. **34** ^{221,6} καὶ τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ· ἑλωὶ ἑλωὶ λεμὰ σαβαχθανεὶ, ὃ ἐστὶν μεθερμηνευόμενον· ὁ θεὸς μου ὁ θεὸς μου, εἰς τί ἐγκατέλιπές με; **35** καὶ τινες τῶν παρεστώτων ἀκούσαντες ἔλεγον· ἴδε Ἡλείαν φωνεῖ. **36** ^{222,2} δρᾶμὼν δέ τις καὶ γεμίσας σπόγγον ὄξους περιθεὶς καλὰμῳ ἐπότιζεν αὐτόν, λέγων· ἄφετε ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἡλείας καθελεῖν αὐτόν. **37** ^{223,1} ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφείσ φωνὴν μεγάλην ἐξέπνευσεν. **38** ^{224,2} καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω. **39** ^{225,2} ἰδὼν δὲ ὁ κεντυρίων ὁ παρεστηκὼς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ ὅτι οὕτως

---

31. ομοιωσ δε χ. 32. του ισραηλ | om συν 53. Γενομένης δε | εννατης 54. τη ωρα τη εννατη | φων. μεγαλη: add λεγων | ἐλωι: ἐλ. | λαμμα | σαβαχθανι | με εγκατελ. 55. παρεστηκοτων | ιδου | ηλιαν 56. τισ: εις | περιθ. τε | ηλιας 59. οτι ουτω κραξας εξεπν.

ἐξέπνευσεν, εἶπεν· ἀληθῶς οὗτος ὁ ἄνθρωπος υἱὸς ἦν θεοῦ.

40 ^{226,6} Ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, ἐν αἷς καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ καὶ Ἰωσήτος μήτηρ καὶ Καλῶμη, **41** αἱ ὅτε ἦν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ἠκολούθουν αὐτῷ καὶ διηκόνουν αὐτῷ, καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα.

42 ^{227,1} Καὶ ἤδη ὀψίας γενομένης, ἐπεὶ ἦν παρασκευή, ὃ ἐστὶν προσάββατον, **43** ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτής, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθεν πρὸς τὸν Πειλᾶτον καὶ ᾔτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. **44** ὁ δὲ Πειλᾶτος ἐθαύμαζεν εἰ ἤδη τέθνηκεν, καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλα ἀπέθανεν· **45** καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος ἐδώρήσατο τὸ πτῶμα τῷ Ἰωσήφ. **46** ^{228,1} καὶ ἀγοράσας σινδόνα, καθελὼν αὐτὸν ἐνείλησεν τῇ σινδόνι καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνήματι ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ προσεκύλισεν λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου.

39. ο ανθρωπ. ουτος 40. εν αις: add ην | μαρια η του ιακω. | ιωση 41. αι: add και 43. ηλθεν | προς πιλατον 44. πιλατος | εθαυμασεν 45. το σωμα 46. και καθελων | εν μνημειω

40 s. Mt 27, 55 s. Lc 23, 49. **42—47** Mt 27, 57—61. Lc 23, 50—55. Io 19, 38—42.

47 ^{229,6} ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ
Μαρία ἡ Ἰωσήτος ἐθεώρουν τοῦ τέθεται.

XVI.

Mulieres ad sepulcrum Christi redivivi.

[Quibus apparuerit, quae mandaverit ac promiserit.
Sublatio in caelum.]

1 ^{230,8} Καὶ διαγενομένου τοῦ σαββάτου
Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ Ἰακώ-
βου καὶ Καλῶμη ἠγόρασαν ἀρώματα, ἵνα
ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν. 2 ^{231,1} καὶ λίαν
πρωῖ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ
τὸ μνημα, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. 3 καὶ
ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν
τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; 4 καὶ
ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀνακεκύλισται
ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. 5 καὶ
εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον
καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς περιβεβλημένον
στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. 6 ^{232,2} ὁ
δὲ λέγει αὐταῖς· μὴ ἐκθαμβεῖσθε. Ἰησοῦν
ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον·
ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου
ἔθηκαν αὐτόν. 7 ἀλλὰ ὑπάγετε εἰπάτε τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει
ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε,

47. καὶ μαρία ἰωση | τιθεται

XVI. 1. ἡ τοῦ ἰακω 2. τῆς μίας σαββατῶν | μνη-
μεῖον 4. ἀποκεκυσται 7. ἀλλ

XVI. 1—8 Mt 28, 1—10. Lc 24, 1—10. 7 14, 28.

καθὼς εἶπεν ὑμῖν. 8 ^{233,2} καὶ ἐξελθοῦσαι ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχεν γὰρ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

8. κ. ἐξελθ. ταχυ | ειχε δε 9—20 omisimus cum S B x arm add ant aliis. Item praeter alios Eus et Hier testantur „in accuratis libris“, „in omnibus paene Graeciae libris“ ista defuisse. Sic autem ε:

9 Ἀναστὰς δὲ πρῶτῃ πρώτῃ σαββάτου ἐφάνη πρῶτον Μαρία τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. (Io 20, 1 ss.) 10 ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλεν τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσι. 11 κακεῖνοι, ἀκούσαντες ὅτι ζῇ καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν. (Lc 24, 10 s.) 12 Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν. (Lc 24, 13 ss.) 13 κακεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. 14 Ὑστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκα ἐφανερώθη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγνηγερμένον οὐκ ἐπίστευσαν. 15 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. 16 ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας

κατακριθήσεται. 17 ὁ σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύ-
σασι ταῦτα παρακολουθήσει· ἐν τῷ ὀνόματί
μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι, γλώσσαις λαλή-
σουσι καιναῖς, 18 ὅφεις ἄροῦσι, καὶ θανάσι-
μόν τι πίνωσιν οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψει, ἐπὶ
ἄρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι καὶ καλῶς
ἔξουσιν. 19 ὁ μὲν οὖν κύριος μετὰ τὸ λα-
λῆσαι αὐτοῖς ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ
ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ· 20 ἐκεῖνοι δὲ
ἐξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ κυρίου
συνεργοῦντος καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ
τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. (5, non 5°.
add ἀμήν.)

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ.

I.

Praefatio. Gabrielis nuntius ad Zachariam et ad Mariam. Maria et Elisabet. Mariae hymnus. Iohannes baptista nascitur; Zacharias vaticinatur.

1 ^{1,10} Ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων, **2** καθὼς παρέδосαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ λόγου, **3** ἔδοξε καὶ μοι παρηκολουθηκότι ἄνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς καθεξῆς σοι γράψαι, κράτιστε Θεόφιλε, **4** ἵνα ἐπιγνῶς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν.

5 Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου βασιλέως τῆς Ἰουδαίας ἱερεὺς τις ὀνόματι Ζαχαρίας ἐξ ἐφημερίας Ἀβιά, καὶ γυνὴ αὐτῷ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀαρών, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ. **6** ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφοτέροι ἐναντίον τοῦ θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιομασίαις τοῦ κυρίου ἄμεμπτοι. **7** καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθότι ἦν ἡ Ἐλισάβετ στεῖρα, καὶ ἀμφοτέροι προβεβηκότεσ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν. **8** ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ

* το κατα λουκαν (ς, non ς^e, add αγιον) ευαγγελιον
I. 5. του βασιλεως | και η γυνη αυτου 6. ενωπιον
τ. θε. 7. καθ. η ελισ. ην

I. 3 Act 1, 1. 5 1 Chr 24, 10.

ἐναντι τοῦ θεοῦ, **9** κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας ἔλαχε τοῦ θυμιᾶσαι εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ κυρίου, **10** καὶ πᾶν τὸ πλῆθος ἦν τοῦ λαοῦ προσευχόμενον ἔξω τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιάματος. **11** ὥφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος κυρίου ἐστῶς ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος. **12** καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας ἰδὼν, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν. **13** εἶπεν δὲ πρὸς αὐτόν ὁ ἄγγελος· μὴ φοβοῦ, Ζαχαρία, διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου, καὶ ἡ γυνή σου Ἑλισάβετ γεννήσει υἱόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην. **14** καὶ ἔσται χαρά σοι καὶ ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ γενέσει αὐτοῦ χαρήσονται. **15** ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον κυρίου, καὶ οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πίῃ, καὶ πνεύματος ἁγίου πλησθήσεται ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, **16** καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν. **17** καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἑλεία, ἐπιστρέψαι καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων, ἑτοιμάσαι κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον. **18** καὶ εἶπεν Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον· κατὰ τί γνώσομαι τοῦτο; ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσβύτης καὶ ἡ γυνή μου προβεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς. **19** καὶ

10. του λαου ην 14. γεννησει 15. του κυριου
17. ηλιου

ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῷ· ἐγὼ εἰμι
Γαβριήλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ,
καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρὸς σέ καὶ εὐαγ-
γελίσασθαί σοι ταῦτα· **20** καὶ ἰδοὺ ἔση-
σιωπῶν καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι ἄχρι ἥς
ἡμέρας γένηται ταῦτα, ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπίστευ-
σας τοῖς λόγοις μου, οἵτινες πληρωθήσον-
ται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν. **21** καὶ ἦν ὁ
λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν, καὶ ἐθαύμαζον
ἐν τῷ χρονίζειν αὐτὸν ἐν τῷ ναῷ. **22** ἐξελθὼν
δὲ οὐκ ἐδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς, καὶ ἐπέ-
γνωσαν ὅτι ὀπτασίαν ἑώρακεν ἐν τῷ ναῷ·
καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς, καὶ διεμένεν
κωφός. **23** καὶ ἐγένετο ὥς ἐπλήσθησαν αἱ
ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς
τὸν οἶκον αὐτοῦ. **24** μετὰ δὲ ταύτας τὰς
ἡμέρας συνέλαβεν Ἑλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ,
καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέ-
γουσα **25** ὅτι οὕτως μοι πεποίηκεν κύριος
ἐν ἡμέραις αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν ὄνειδός μου
ἐν ἀνθρώποις.

26 Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ ἀπεστάλη ὁ
ἄγγελος Γαβριήλ ἀπὸ τοῦ θεοῦ εἰς πόλιν
τῆς Γαλιλαίας ἣ ὄνομα Ναζαρέθ, **27** πρὸς
παρθένον ἐμνηστευμένην ἀνδρὶ ᾧ ὄνομα
Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου Δαυεὶδ, καὶ τὸ ὄνομα
τῆς παρθένου Μαριάμ. **28** καὶ εἰσελθὼν
πρὸς αὐτὴν ὁ ἄγγελος εἶπεν· χαῖρε κεχαρι-

22. ἡδυνατο 25. ο κύριος | το ονειδος 26. ἀπο:
υπο | ς (non ς^e) ναζαρετ 27. μεμνηστευμενην | δαβιδ
28. ο αγγελος: post εισελθων

τωμένη, ὁ κύριος μετὰ σοῦ. **29** ἡ δὲ ἐπὶ τῷ λόγῳ διεταράχθη, καὶ διελογίζετο ποταπὸς εἴη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος. **30** καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ· μὴ φοβοῦ, Μαριάμ· εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ θεῷ. **31** καὶ ἰδοὺ συλλήμψῃ ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομά αὐτοῦ Ἰησοῦν. **32** οὗτος ἔσται μέγας καὶ υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται, καὶ δώσει αὐτῷ κύριος ὁ θεὸς τὸν θρόνον Δαυεὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, **33** καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος. **34** εἶπεν δὲ Μαριάμ πρὸς τὸν ἄγγελον· πῶς ἔσται τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω; **35** καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ· πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἅγιον κληθήσεται υἱὸς θεοῦ. **36** καὶ ἰδοὺ Ἑλισάβετ ἡ συγγενὶς σου καὶ αὐτὴ συνειληφυῖα υἱὸν ἐν γήρει αὐτῆς, καὶ οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλουμένῃ στείρᾳ. **37** ὅτι οὐκ ἀδυνατήσῃ παρὰ τοῦ θεοῦ πᾶν ῥῆμα. **38** εἶπεν δὲ Μαριάμ· ἰδοὺ ἡ δούλη κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος.

28. μετὰ σου: add ευλογημενη συ εν γυναιξιν 29. η δε ιδουσα διεταραχθ. επι τω λογ. αυτου 31. συλληψη 32. δαβιδ 36. συγγενησ | γηρα 37. παρα τω θεω

39 Ἀναστᾶσα δὲ Μαριάμ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰούδα, **40** καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου καὶ ἡσπάσατο τὴν Ἑλισάβετ. **41** καὶ ἐγένετο ὥς ἤκουσεν τὸν ἄσπασμόν τῆς Μαρίας ἡ Ἑλισάβετ, ἐσκίρτησεν τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς. καὶ ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου ἡ Ἑλισάβετ, **42** καὶ ἀνεφώνησεν κραυγῇ μεγάλῃ καὶ εἶπεν· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. **43** καὶ πόθεν μοι τοῦτο ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ κυρίου μου πρὸς ἐμέ; **44** ἰδοὺ γὰρ ὥς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἄσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. **45** καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ κυρίου.

46 Καὶ εἶπεν Μαριάμ· μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον, **47** καὶ ἡγαλλίασεν τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτῆρί μου, **48** ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσίν με πᾶσαι αἱ γενεαί, **49** ὅτι ἐποίησέν μοι μεγάλα ὁ δυνατός. καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, **50** καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς καὶ γενεὰς τοῖς φοβουμένοις

41. η ελισαβ.: post ηκουσεν 42. κραυγη: φωνη
43. προσ με 49. μεγαλεια | ο δυνατος, και αγιον το
ον. αυτου· (hac interpunctione) 50. και γενεας:
γενεων

αὐτόν. **51** ἐποίησεν κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν· **52** καθεῖλεν δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσεν ταπεινούς, **53** πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς. **54** ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, **55** καθὼς ἐλάλησεν πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα.

56 Ἐμεινεν δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὥς μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

57 Τῇ δὲ Ἑλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτήν, καὶ ἐγέννησεν υἱόν. **58** καὶ ἤκουσαν οἱ περίοικοι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς ὅτι ἐμεγάλυνεν κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς, καὶ συνέχαιρον αὐτῇ. **59** καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδῷ ἦλθον περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ζαχαρίαν. **60** καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν· οὐχί, ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. **61** καὶ εἶπαν πρὸς αὐτήν ὅτι οὐδεὶς ἐστὶν ἐκ τῆς συγγενείας σου ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ. **62** ἐνένευον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ τὸ τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτό. **63** καὶ αἰτήσας πινακίδιον ἔγραψεν λέγων· Ἰωάννης ἐστὶν τὸ ὄνομα αὐτοῦ. καὶ ἐθαύμασαν πάντες. **64** ἀνεῴχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ

56. ὡσεὶ 59. ἐν τῇ ὀγδῷ ἡμέρᾳ 61. εἶπον | ἐν τῇ συγγενείᾳ 62. αὐτοῖς αὐτόν

παραχρῆμα καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει
εὐλογῶν τὸν θεόν. **65** καὶ ἐγένετο ἐπὶ
πάντας φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐτοῦς,
καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὀρεινῇ τῇσ' Ἰουδαίας διελα-
λεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα, **66** καὶ
ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτῶν, λέγοντες· τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο
ἔσται; καὶ γὰρ χεὶρ κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ.

67 Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη
πνεύματος ἁγίου καὶ ἐπροφήτευσεν λέγων·
68 εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ,
ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησεν λύτρωσιν τῷ
λαῷ αὐτοῦ, **69** καὶ ἡγείρεν κέρασ σωτη-
ρίας ἡμῖν ἐν οἴκῳ Δαυεὶδ παιδὸς αὐτοῦ,
70 καθὼς ἐλάλησεν διὰ στόματος τῶν
ἁγίων ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ, **71** σω-
τηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ ἐκ χειρὸς
πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς, **72** ποιῆσαι
ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ μνησθῆ-
ναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ, **73** ὅρκον ὃν
ᾤμοσεν πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν,
τοῦ δοῦναι ἡμῖν **74** ἀφόβως ἐκ χειρὸς
ἐχθρῶν ῥυσθέντας λατρεύειν αὐτῷ **75** ἐν
δυσίᾳ καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ
πάσας τὰς ἡμέρας ἡμῶν. **76** καὶ σὺ δὲ
παιδίον προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ· προ-
πορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου κυρίου ἐτοι-

66. om γὰρ 67. προεφητευσε 69. ἐν τῷ οἴκῳ | δα-
βιδ | τοῦ παιδὸς 70. τῶν ἁγί. τῶν ἀπ 74. τῶν ἐχθρῶν
ἡμῶν 75. τ. ἡμ. τῆς ζωῆς ἡμ. 76. καὶ σὺ sive δε

μάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ, 77 τοῦ δοῦναι γινῶσιν
σωτηρίαν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐν ἀφέσει ἁμαρ-
τιῶν αὐτῶν 78 διὰ σπλάγχνα ἐλέους θεοῦ
ἡμῶν, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ
ἐξ ὕψους 79 ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ
σκιᾷ θανάτου καθημένοις, τοῦ κατευθῆναι
τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

80 Τὸ δὲ παιδίον ἠΰξανε καὶ ἐκρα-
ταιοῦτο πνεύματι, καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις
ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν
Ἰσραήλ.

II.

Census. Iesus Bethleemi nascitur. Angeli et pa-
stores. Infans circumciditur et deo sistitur. Symeon
et Anna. Puer duodennis in templo.

1 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
ἐξηλθεν δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου
ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. 2 αὕτη
ἀπογραφὴ ἐγένετο πρώτη ἡγεμονεύοντος
τῆς Κυρίας Κυρηνίου. 3 καὶ ἐπορεύοντο
πάντες ἀπογράφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν
ἑαυτοῦ πόλιν. 4 ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσήφ ἀπὸ
τῆς Γαλιλαίας ἐκ πόλεως Ναζαρέθ εἰς τὴν
Ἰουδαίαν εἰς πόλιν Δαυεὶδ ἣτις καλεῖται
Βηθλεέμ, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ
πατριᾶς Δαυεὶδ, 5 ἀπογράψασθαι σὺν Μα-

II. 2. αὕτη ἡ ἀπογρ. | πρώτη ἐγενετ. 5. ἑαυτοῦ:
ιδίαν 4. ε (non σε) ναζαρετ | δαβιδ

ριάμ τῇ ἐμνηστευμένῃ αὐτῷ, οὔσῃ ἐγκύῳ.
6 ^{2,5} Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ
 ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν,
7 καὶ ἔτεκεν τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτό-
 τοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν καὶ ἀνέκλι-
 νεν αὐτὸν ἐν φάτνῃ, διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς
 τόπος ἐν τῷ καταλύματι.

8 ^{3,10} Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ
 τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες καὶ φυλάσσοντες
 φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην
 αὐτῶν. **9** καὶ ἄγγελος κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς
 καὶ δόξα κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς, καὶ
 ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν. **10** καὶ εἶπεν
 αὐτοῖς ὁ ἄγγελος· μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ γὰρ
 εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἣτις
 ἔσται παντὶ τῷ λαῷ, **11** ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν
 σήμερον σωτήρ, ὅς ἐστιν Χριστὸς κύριος,
 ἐν πόλει Δαυεὶδ. **12** καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ
 σημεῖον, εὐρήσετε βρέφος ἐσπαργανωμένον
 ἐν φάτνῃ. **13** καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν
 τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανοῦ
 αἰνούντων τὸν θεὸν καὶ λεγόντων· **14** δόξα
 ἐν ὑψίστοις θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ ἐν
 ἀνθρώποις εὐδοκίας. **15** Καὶ ἐγένετο ὥς
 ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ
 ἄγγελοι, οἱ ποιμένες ἐλάλουν πρὸς ἀλλήλους·
 διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεὲμ καὶ ἴδωμεν τὸ

5. μεμνηστευμενη αυτω γυναικι 7. εν τη φατνη
 9. και ιδου αγγελ. 11. δαβιδ 12. εσπαργ. κειμενον
 εν τη φατνη 14. ευδοκια 15. οι ποιμενες: praem
 και οι ανθρωποι | ελαλ.: ειπον

ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονὸς ὃ ὁ κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν. **16** καὶ ἦλθαν σπεύσαντες, καὶ ἀνεῦραν τήν τε Μαριάμ καὶ τὸν Ἰωσήφ καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ· **17** ἰδόντες δὲ ἐγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου τούτου. **18** καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτοῦς· **19** ἡ δὲ Μαρία πάντα συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα συνβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. **20** καὶ ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες, δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ ἶδον καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

21 Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι ὀκτῶ τοῦ περιτεμεῖν αὐτόν, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλλημφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ.

22 Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ αὐτῶν, κατὰ τὸν νόμον Μωϋσέως, ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα παραστῆσαι τῷ κυρίῳ, **23** καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ κυρίου ὅτι πᾶν ἄρσεν διανοῖγον μήτραν ἅγιον τῷ κυρίῳ κληθήσεται, **24** καὶ τοῦ δοῦναι θυσίαν κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν τῷ νόμῳ κυρίου, ζευγὸς τρυγόνων ἢ δύο νοσσοὺς περιστερῶν.

16. ἦλθον | ανευρον 17. διεγνωρισαν 19. μαριαμ | συμβαλλ. 20. επεστρεψαν | ειδον 21. αυτον: το παιδιον | συλληφθ. 22. αυτων: ς^ε αυτης | μωσσεωσ 24. εν νομω | νεοσσους

21 Lev 12, 3. **22** Lev 12, 4. **23** Ex 13, 2. **24** Lev 12, 8.

25 Καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος ἦν ἐν Ἱερουσαλήμ, ὃ ὄνομα Συμεών, καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος καὶ εὐλαβής, προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραήλ, καὶ πνεῦμα ἦν ἅγιον ἐπ' αὐτόν. **26** καὶ ἦν αὐτῷ κεχηματισμένον ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θάνατον πρὶν ἢ ἂν ἴδῃ τὸν Χριστὸν κυρίου. **27** καὶ ἦλθεν ἐν τῷ πνεύματι εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ, **28** καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας καὶ εὐλόγησεν τὸν θεὸν καὶ εἶπεν· **29** νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ, **30** ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, **31** ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, **32** φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ. **33** καὶ ἦν ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ θαυμάζοντες ἐπὶ τοῖς λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ. **34** καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Συμεὼν καὶ εἶπεν πρὸς Μαριάμ τὴν μητέρα αὐτοῦ· ἰδοὺ οὗτος κεῖται εἰς πτώσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραήλ καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον. **35** καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία, ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί. **36** Καὶ ἦν Ἄννα προφῆτις, θυγάτηρ Φανουήλ, ἐκ φυλῆς

25. ἡν ἀνθρωπος | ἅγιον ἡν 26. πρὶν ἢ sine ἀν
28. εἰς τὰς ἀγκ. αὐτοῦ 35. καὶ ἡν ἰωσήφ καὶ ἡ μη-
τηρ αὐτοῦ

Ἀσθήρ· αὕτη προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις πολ-
λαῖς, ζήσασα μετὰ ἀνδρὸς ἕτη ἑπτὰ ἀπὸ
τῆς παρθενίας αὐτῆς, **37** καὶ αὕτη χήρα
ἕως ἐτῶν ὀγδοήκοντα τεσσάρων, ἣ οὐκ
ἀφίστατο τοῦ ἱεροῦ νηστείας καὶ δεήσεσι
λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν. **38** καὶ αὐτῇ
τῇ ὥρᾳ ἐπιστάσα ἀνθωμολογεῖτο τῷ θεῷ
καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ πᾶσιν τοῖς προσδε-
χόμενοις λύτρωσιν Ἱερουσαλήμ.

39 Καὶ ὥς ἐτέλεσαν πάντα κατὰ τὸν νόμον κυρίου, ἐπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν εἰς πόλιν ἑαυτῶν Ναζαρέθ. 40 τὸ δὲ παιδίον ἠΰξανεν καὶ ἐκραταιοῦτο πληρούμενον σοφίας, καὶ χάρις θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό.

41 Καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς Ἱερουσαλήμ τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα.
42 καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν δώδεκα, ἀναβαινόντων αὐτῶν μετὰ τὸ ἔθροσ τῆς ἑορτῆς, 43 καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτοὺς ὑπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἔγνωσαν οἱ γονεῖς αὐτοῦ. 44 νομίσαντες δὲ αὐτὸν εἶναι ἐν τῇ συνοδίᾳ ἤλθον ἡμέρας ὁδὸν καὶ ἀνεζήτησαν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσιν καὶ τοῖς γνωστοῖς, 45 καὶ μὴ εὕρόντες ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερου-

36. ἐτη μετ. ἀνδρ. ἑπτα 37. καὶ αὖτῃ | ἕως: ὡς

38. καὶ αὕτη αὐτῇ τη ὥρα | θίω: κυρίω | ἐν ἱερου-

σαλημ 39. ἀπαντὰ τὰ κατὰ | ὑπεστρέψαν | εἰς τὴν

πολὺν αὐτοῦν | ς (non ς^e) ναζαρετ 40. ἐκράταιοντο:
 ἀφ' ἡμεῶν 49. ἀναβάντων αὐτῶν εἰς ἱεροσόλυμα

45. οὐκ ἐγγύς ἡσυχία καὶ ἡ μετριοσυντομία 44. συντομία

44. ὁ δὲ ἐπὶ τῷ αὐτῷ καὶ ἡ μετ' αὐτοῦ 44. αὐτοῦ
ἐν τῇ συνουσίᾳ εἶναι | καὶ ἐν τοῖς γγ. 45. εὐφροντες·

add αὐτον

39 Mt 2 22 s. 40 l. 80.

σαλήμ ἀναζητοῦντες αὐτόν. 46 καὶ ἐγένετο μετὰ ἡμέρας τρεῖς εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων καὶ ἀκούοντα αὐτῶν καὶ ἐπερωτῶντα αὐτοῦ· 47 ^{4,2} ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ. 48 καὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐξεπλάγησαν, ^{5,10} καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ· τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως; ἰδοὺ ὁ πατήρ σου καὶ γὰρ ὀδυνώμενοι ἐζητοῦμέν σε. 49 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοῦς· τί ὅτι ἐζητεῖτέ με; οὐκ ᾔδειτε ὅτι ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου δεῖ εἶναί με; 50 καὶ αὐτοὶ οὐ συνῆκαν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς. 51 καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέθ, καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς. καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ διειστήρει πάντα τὰ ῥήματα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. 52 καὶ Ἰησοῦς προέκοπτεν ἐν τῇ σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ καὶ χάριτι παρὰ θεῶ καὶ ἀνθρώποις.

III.

Iohannes prodit docens paenitentiam et baptizans;
capitur ab Herode, De Iesu baptismo. Genea-
logia Iesu.

1 ^{6,3} Ἐν ἔτει δὲ πεντεκαιδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ἡγεμονεύοντος Ποντίου Πειλάτου τῆς Ἰουδαίας, καὶ τετραρχοῦντος τῆς Γαλιλαίας Ἡρώδου, Φιλιππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετρα-

45. ζητούντες 46. μεθ' ημερ. 48. καὶ πρὸς αὐτ. ἡ μητ. αὐτ. εἶπεν 51. ε (non ε^e) ναζαρετ | ῥήματα: add ταῦτα 52. ἐν τῇ: om

III. 1. πιλᾶτου | τετραρχούντος

αρχοῦντος τῆς Ἰουραίας καὶ Τραχωνίτιδος
 χώρας, καὶ Λυσανίου τῆς Ἀβιληνῆς τετρα-
 αρχοῦντος, **2** ἐπὶ ἀρχιερέως Ἄννα καὶ
 Καϊάφα, ἐγένετο ῥῆμα θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην
 τὸν Ζαχαρίου υἱὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, **3** ^{7,1} καὶ
 ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορ-
 δάνου κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς
 ἄφεςιν ἁμαρτιῶν, **4** ὥς γέγραπται ἐν βίβλῳ
 λόγων Ἡσαΐου τοῦ προφήτου· φωνὴ βοῶντος
 ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου,
 εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ· **5** πᾶσα
 φάραγξ πληρωθήσεται καὶ πᾶν ὄρος καὶ
 βουνὸς ταπεινωθήσεται, καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ
 εἰς εὐθείας καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς
 λείας, **6** καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτή-
 ριον τοῦ θεοῦ. **7** ^{8,5} Ἐλεγεν οὖν τοῖς ἐκ-
 πορευομένοις ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ·
 γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν
 φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς; **8** ποιή-
 σατε οὖν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας,
 καὶ μὴ ἄρξησθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· πατέρα
 ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι
 δύναται ὁ θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων
 ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ. **9** ἤδη δὲ καὶ
 ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται·

2. ἐπ ἀρχιερεων | τον του ζαχαριου 4. προφητου:
 add λεγοντος 5. εἰς ευθειαν

III. **2** ss. Mt 3, 1 ss. Mc 1, 4 ss. Io 1, 6 ss.
4—6 Es 40, 5—5. **7—9** Mt 3, 7—10.

πάν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. **10** ^{9,10} Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ ὄχλοι λέγοντες· τί οὖν ποιήσωμεν; **11** ἀποκριθεὶς δὲ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὁ ἔχων δύο χιτῶνας μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι, καὶ ὁ ἔχων βρώματα ὁμοίως ποιεῖτω. **12** ἦλθον δὲ καὶ τελῶναι βαπτισθῆναι καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν· διδάσκαλε, τί ποιήσωμεν; **13** ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς· μηδὲν πλεόν παρὰ τὸ διατεταγμένον ὑμῖν πράσσετε. **14** ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν καὶ στρατευόμενοι λέγοντες· τί ποιήσωμεν καὶ ἡμεῖς; καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· μηδένα διασεῖσητε, μηδένα συκοφαντήσητε, καὶ ἀρκεῖσθε τοῖς ὀψωνίοις ὑμῶν. **15** Προσδοκῶντος δὲ τοῦ λαοῦ καὶ διαλογιζομένων πάντων ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ Ἰωάννου, μήποτε αὐτὸς εἴη ὁ Χριστός, **16** ^{10,1} ἀπεκρίνατο λέγων πᾶσιν ὁ Ἰωάννης· ἐγὼ μὲν ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς· ἔρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ, αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ πυρί· **17** ^{11,5} οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ διακαθᾶραι τὴν ἄλωνα αὐτοῦ καὶ συναγαγεῖν τὸν σῖτον εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἁσβέστῳ.

10. ποιησωμεν 11. λεγει 12. ειπον | ποιησωμεν 14. και ημεις τι ποιησωμεν | μηδε συκοφ. 16. απεκρι. ο ιωαννης απασι λεγων 17. και διακαθαριει | συναξει

15 ss. Io 1, 15 ss. 16 s. Mt 3, 11 s. Mc 1, 7 s.

18 Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἕτερα παρακαλῶν εὐηγγελίζετο τὸν λαόν· 19 ^{12,2} ὁ δὲ Ἑρώδης ὁ τετραάρχης, ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ περὶ Ἑρωδιάδος τῆς γυναικὸς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ περὶ πάντων ὧν ἐποίησεν πονηρῶν ὁ Ἑρώδης, 20 προσέθηκεν καὶ τοῦτο ἐπὶ πᾶσιν, κατέκλεισεν τὸν Ἰωάννην ἐν φυλακῇ.

21 ^{13,1} Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ βαπτισθῆναι ἅπαντα τὸν λαόν καὶ Ἰησοῦ βαπτισθέντος καὶ προσευχομένου ἀνεψυχθῆναι τὸν οὐρανόν, 22 καὶ καταβῆναι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον σωματικῶς εἶδει ὥς περιστερὰν ἐπ' αὐτόν, καὶ φωνὴν ἐξ οὐρανοῦ γενέσθαι· σὺ εἶ ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ εὐδόκησα.

23 ^{14,3} Καὶ αὐτὸς ἦν Ἰησοῦς ἀρχόμενος ὥσεί ἐτῶν τριάκοντα, ὧν υἱός, ὥς ἐνομιζέτο, Ἰωσήφ, τοῦ Ἡλεὶ 24 τοῦ Μαθθαῦ τοῦ Λευεὶ τοῦ Μελχεὶ τοῦ Ἰανναὶ τοῦ Ἰωσήφ 25 τοῦ Ματταθίου τοῦ Ἀμῶς τοῦ Ναοῦμ τοῦ Ἑσλεὶ τοῦ Ναγγαὶ 26 τοῦ Μαᾶθ τοῦ Ματταθίου τοῦ Σεμεὶν τοῦ Ἰωσήφ τοῦ Ἰωδᾶ 27 τοῦ Ἰωαννὰν τοῦ Ῥησᾶ τοῦ

19. τετραρχης | τ. αδελφ. αυτ.: praem φιλιππου
20. και κατεκλεισε | εν τη φυλακη 22. ωσει περιστερ. | γενεσθαι: add λεγουσαν | ηυδοκησα 23. ο ιησους | ωσει ετων τριακ. αρχομενος, ων ως ενομιζετο υιος | ηλι
24. ματθατ | λευι | μελχι | ιαννα 25. εσλι 26. σεμει | ιωσηφ | ιουδα 27. ιωαννα

19 s. Mt 14, 3 ss. Mc 6, 17 ss. 20 Mt 4, 12. Mc 1, 14. 21 s. Mt 3, 15 ss. Mc 1, 9 ss. Io 1, 29 ss. 22 9, 35. 23 ss. Mt 1, 1—17. 27 1 Chr 3, 17. Esr 3, 2.

Ζοροβάβελ τοῦ Καλαθιήλ τοῦ Νηρεὶ
 28 τοῦ Μελχεὶ τοῦ Ἀδδεὶ τοῦ Κωσάμ
 τοῦ Ἑλμαδάμ τοῦ Ἦρ 29 τοῦ Ἰησοῦ
 τοῦ Ἑλιέζερ τοῦ Ἰωρεὶμ τοῦ Μαθθαῦ
 τοῦ Λευεὶ 30 τοῦ Κυμεὼν τοῦ Ἰούδα
 τοῦ Ἰωσήφ τοῦ Ἰωνάμ τοῦ Ἑλιακεὶμ
 31 τοῦ Μελεά τοῦ Μεννά τοῦ Ματταθαῦ
 τοῦ Ναθαμ τοῦ Δαυεὶδ 32 τοῦ Ἰεσσαὶ
 τοῦ Ἰωβήδ τοῦ Βοὸς τοῦ Καλὰ τοῦ
 Ναασσών 33 τοῦ Ἀμιναδάβ τοῦ Ἀδμεὶν
 τοῦ Ἀρνεὶ τοῦ Ἑσρώμ τοῦ Φάρες τοῦ
 Ἰούδα 34 τοῦ Ἰακώβ τοῦ Ἰσαάκ τοῦ
 Ἀβραάμ τοῦ Θάρα τοῦ Ναχώρ 35 τοῦ
 Σερούχ τοῦ Ῥαγαῦ τοῦ Φαλέκ τοῦ
 Ἑβερ τοῦ Καλὰ 36 τοῦ Καϊνὰμ τοῦ
 Ἀρφαξάδ τοῦ Cῆμ τοῦ Νῶε τοῦ Λάμεχ
 37 τοῦ Μαθουσαλὰ τοῦ Ἑνώχ τοῦ Ἰάρετ

---

27. νηρι 28. μελχι | αἰδι | ελμωδαμ 29. ιωση |
 ματθατ | λευϊ 30. ιωαν 31. μεννα: μαϊναν | ναθαν |
 δαβιδ 32. ωβηδ | βοοζ | σαλα: σαλμων 33. τ. αδμ.
 τ. αρνει: του αραμ | ς^ε εσρων 35. σαρουχ 36. καϊναν
 37. ιαρεδ

---

31 2 Sam 5, 14. 32 s. Ruth 4, 18-22. 33 1 Chr
 2, 1 ss. 34 s. 1 Chr 17, 24 ss. 36-38 1 Chr 4-4.

τοῦ Μελελεθλ τοῦ Καϊνὰμ 38 τοῦ Ἐνώσ
τοῦ Cήθ τοῦ Ἀδὰμ τοῦ θεοῦ.

IV.

Iesus a diabolo temptatur. Abit in Galilaeam et docet Nazarethi. Spretus transit Capharnaumum.

Docet Capharnaumi et sanat daemoniacum, item socrum Petri et alios.

1 ^{15,2} Ἰησοῦς δὲ πλήρης πνεύματος
ἁγίου ὑπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου, καὶ
ἦγετο ἐν τῷ πνεύματι ἐν τῇ ἐρήμῳ 2 ἡμέ-
ρας τεσσαράκοντα πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ
διαβόλου. ^{16,5} καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲν ἐν
ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ συντελεσθεῖσιν
αὐτῶν ἐπείνασεν. 3 εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ διά-
βολος· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, εἰπὲ τῷ λίθῳ
τούτῳ ἵνα γένηται ἄρτος. 4 καὶ ἀπεκρίθη
πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· γέγραπται ὅτι οὐκ
ἐπ' ἄρτι μόνῳ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος. 5 καὶ
ἀναγαγὼν αὐτὸν ἔδειξεν αὐτῷ πάσας τὰς
βασιλείας τῆς οἰκουμένης ἐν στιγμῇ χρό-
νου. 6 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος· σοὶ
δώσω τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἅπασαν καὶ
τὴν δόξαν αὐτῶν, ὅτι ἐμοὶ παραδέδοται καὶ
ὧ ἐὰν θέλω δίδωμι αὐτήν· 7 σὺ οὖν ἐὰν
προσκυνήσῃς ἐνώπιον ἐμοῦ, ἔσται σοῦ

37. μαλελεθλ | καϊναν.

IV. 1. πνευματ. αγιου πληρ. | εἰς τὴν ἐρημον
2. τεσσαρακοντα | συντελ. αυτων: add υστερον 3. και
ειπεν αυτω 4. απεκρ. ιησουσ προσ αθ. λεγων | ο
ανθρωπος: add αλλ επι παντι ρηματι θεου 5. αναγα.
αυτον: add ο διαβολος εἰς ορος υψηλον 7. ενωπ. μου

IV. 1—13 Mt 4, 1—11. Mc 1, 12 s. 4 Deut 8, 3.

πάσα. **8** καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· γέγραπται· προσκυνήσεις κύριον τὸν θεόν σου καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις. **9** ἤγαγεν δὲ αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ καὶ ἕστησεν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, βάλε σεαυτὸν ἐντεῦθεν κάτω· **10** γέγραπται γὰρ ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ τοῦ διαφυλάξαι σε, **11** καὶ ὅτι ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσίν σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. **12** καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι εἴρηται· οὐκ ἐκπειράσεις κύριον τὸν θεόν σου. **13** καὶ συντελέσας πάντα πειρασμὸν ὁ διάβολος ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ ἄχρι καιροῦ.

14 ^{17,1} Καὶ ὑπέστρεψεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ δυνάμει τοῦ πνεύματος εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ φήμη ἐξῆλθεν καθ' ὅλησ τῆς περιχώρου περὶ αὐτοῦ. **15** καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, δοξαζόμενος ὑπὸ πάντων.

16 ^{18,10} Καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρά, οὗ ἦν ἀνατεθραμμένος, καὶ εἰσῆλθεν κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἀνέστη ἀναγνῶναι. **17** καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βιβλίον τοῦ προφήτου

7. πασα: παντα 8. και αποκρ. αυτω ειπεν ο ιησους· υπαγε οπισω μου σατανα· γεγραπται γαρ 9. και ηγαγεν αυτον | εστησεν: add αυτον | ο υιος 16. εις την ναζαρετ (ς^c-ρεθ) | τεθραμμενος 17. βιβλ. ησαϊ. του προφητ.

8 Deut 6, 13. **10** s. Ps 91, 11 s. **12** Deut 6, 16, **14** s. Mt 4, 12. 24. Mc 1, 14. **16** ss. (Mt 13, 54 ss. Mc 6, 1 ss.)

Ἡσαΐου, καὶ ἀναπτύξας τὸ βιβλίον εὗρεν τόπον οὗ ἦν γεγραμμένον· 18 πνεῦμα κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ ἐνεκεν ἔχρισέν με εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς, ἀπέσταλκέν με 19 κηρῦξαι αἰχμαλώτοις ἄφεςιν καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει, κηρῦξαι ἐν ἑαυτὸν κυρίου δεκτόν. 20 καὶ πτύξας τὸ βιβλίον ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ ἐκάθισεν, καὶ πάντων οἱ ὀφθαλμοὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ. 21 ἤρξατο δὲ λέγειν πρὸς αὐτοὺς ὅτι σήμερον πεπλήρωται ἡ γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς ὤσιν ὑμῶν. 22 19,1 καὶ πάντες ἐμαρτύρουν αὐτῷ καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ ἔλεγον· οὐχὶ υἱὸς ἐστὶν Ἰωσήφ οὗτος; 23 20,10 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς· πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν παραβολὴν ταύτην· ἰατρε, θεράπευσον σεαυτόν· ὅσα ἠκούσαμεν γενόμενα εἰς τὴν Καφαρναοὺμ, ποιήσον καὶ ὧδε ἐν τῇ πατρίδι σου. 24 21,1 εἶπεν δέ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι ἑαυτοῦ. 25 22,10 ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡλείου ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία καὶ

17. τον τοπον 18. ενεκεν | ευαγγελιζεσθαι | απεστ. με: add ιασασθαι τους συντετριμμενους την καρδιαν 20. παντων εν τ. συνα. οι οφθαλμ. ησαν 22. ουχ ουτος εστιν ο υιος ιωσηφ 25. εν τη καπερναουμ 24. πατρ. αυτου 25. οτι | ηλιου

18 Es 61, 1 s. 24 Io 4, 44. 25 1 Reg 17, 1. Iac 5, 17.

μῆνας ἕξ, ὥς ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐπὶ
 πᾶσαν τὴν γῆν, **26** καὶ πρὸς οὐδεμίαν
 αὐτῶν ἐπέμφθη Ἡλείας εἰ μὴ εἰς Cάρεπτα
 τῆς Cιδωνίας πρὸς γυναῖκα χήραν. **27** καὶ
 πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἐπὶ
 Ἑλισαίου τοῦ προφήτου, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν
 ἐκαθαρίσθη εἰ μὴ Ναϊμὰν ὁ Σύρος. **28** καὶ
 ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ
 ἀκούοντες ταῦτα, **29** καὶ ἀναστάντες ἐξέ-
 βαλον αὐτὸν ἕξω τῆς πόλεως, καὶ ἤγαγον
 αὐτὸν ἕως ὄφρουσ τοῦ ὄρουσ ἐφ' οὗ ἡ
 πόλις ὠκοδόμητο αὐτῶν, ὥστε κατακρημνί-
 σαι αὐτόν. **30** αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ μέσου
 αὐτῶν ἐπορεύετο.

31 ^{23,8} Καὶ κατήλθεν εἰς Καφαρναοὺμ
 πόλιν τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἦν διδάσκων
 αὐτοὺς ἐν τοῖς σάββασιν. **32** ^{24,2} καὶ ἐξε-
 πλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ, ὅτι ἐν
 ἐξουσίᾳ ἦν ὁ λόγος αὐτοῦ.

33 Καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦν ἄνθρωπος
 ἔχων πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου, καὶ
 ἀνέκραξεν φωνῇ μεγάλῃ. **34** ἔα, τί ἡμῖν
 καὶ σοί, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἦλθες ἀπολέσαι
 ἡμᾶς; οἶδά σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ.
35 καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς λέγων·
 φιμώθητι καὶ ἔξελθε ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ῥῖψαν
 αὐτὸν τὸ δαιμόνιον εἰς τὸ μέσον ἐξῆλθεν

26. ηλιας | της σιδωνος 27. εν τω ισρα. post προφητ.
 ροη | ελισσαιου | νεεμαν 29. εως της οφρουσ | αυτων
 ωκοδομητο | ωστε: εις το 31. καπερναουμ 33. με-
 γαλη: add λεγων 35. εξελθε εξ

26 1 Reg 17, 9. **27** 2 Reg 5, 14. **31** s. Mt 7, 28 s.
 Mc 1, 21 s. **33—37** Mc 1, 25—28.

ἀπ' αὐτοῦ, μηδὲν βλάβαν αὐτόν. **36** καὶ ἐγένετο θάμβος ἐπὶ πάντας, καὶ συνειλάλουν πρὸς ἀλλήλους λέγοντες· τίς ὁ λόγος οὗτος, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ καὶ δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασιν καὶ ἐξέρχονται; **37** καὶ ἐξεπορεύετο ἡχοσ περὶ αὐτοῦ εἰς πάντα τόπον τῆς περιχώρου.

38 ^{26,2} Ἀναστὰς δὲ ἀπὸ τῆς συναγωγῆς εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν Cίμωνος. πενθερὰ δὲ τοῦ Cίμωνος ἦν συνεχομένη πυρετῷ μεγάλῳ, καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν περὶ αὐτῆς. **39** καὶ ἐπιστὰς ἐπάνω αὐτῆς ἐπετίμησεν τῷ πυρετῷ, καὶ ἀφῆκεν αὐτήν· παραχρῆμα δὲ ἀναστᾶσα διηκόνει αὐτοῖς.

40 Δύνοντος δὲ τοῦ ἡλίου πάντες ὅσοι εἶχον ἀσθενοῦντας νόσοις ποικίλαις ἤγαγον αὐτοὺς πρὸς αὐτόν· ὁ δὲ ἐνὶ ἐκάστῳ αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐπιτιθεὶς ἐθεράπευεν αὐτούς.

41 ^{27,8} ἐξήρχοντο δὲ καὶ δαιμόνια ἀπὸ πολλῶν, κραυγάζοντα καὶ λέγοντα ὅτι σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. καὶ ἐπιτιμῶν οὐκ εἶα αὐτὰ λαλεῖν, ὅτι ᾔδεισαν τὸν Χριστὸν αὐτὸν εἶναι.

42 ^{28,8} Γενομένης δὲ ἡμέρας ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἔρημον τόπον, καὶ οἱ ὄχλοι ἐπεζήτουν αὐτόν· καὶ ἦλθον ἕως αὐτοῦ, καὶ κατεῖχον αὐτὸν τοῦ μὴ πορεύεσθαι ἀπ' αὐτῶν. **43** ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ὅτι

38. απο: εκ | η πενθερα δε 40. τας χειρ. επιθεισ | εθεραπευσεν 41. εξηρχετο | κραζοντα | ει ο χριστ. ο υι. τ. θε. 42. εζητουν

38 s. Mt 8, 14 s. Mc 1, 29—31. **40** s. Mt 8, 16. Mc 1, 32—34. **42—44** Mc 1, 35—39.

καὶ ταῖς ἐτέραις πόλεσιν εὐαγγελίσασθαι
 με δεῖ τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, ὅτι ἐπὶ
 τοῦτο ἀπεστάλην. 44 καὶ ἦν κηρύσσων εἰς
 τὰς συναγωγὰς τῆς Γαλιλαίας.

V.

Piscatus Petri cum Iacobo et Iohanne. Leprosus.
 Paralyticus. Levi. Epulum cum portitoribus. De
 discipulorum ieiunio; de veterum et novorum
 inconvenientia.

1 ^{29,10} Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν ὄχλον
 ἐπικεῖσθαι αὐτῷ καὶ ἀκούειν τὸν λόγον τοῦ
 θεοῦ, καὶ αὐτὸς ἦν ἐστῶς παρὰ τὴν λίμνην
 Γεννησαρέτ, 2 καὶ ἶδεν δύο πλοιάρια
 ἐστῶτα παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἄλεις ἀπ’
 αὐτῶν ἀποβάντες ἔπλυναν τὰ δίκτυα. 3 ἐμ-
 βάς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων, ὃ ἦν Σίμωνος,
 ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν
 ὀλίγον· καθίσας δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἐδίδασκεν
 τοὺς ὄχλους. 4 ^{30,9} ὥς δὲ ἐπαύσατο λα-
 λῶν, εἶπεν πρὸς τὸν Σίμωνα· ἐπανάγαγε
 εἰς τὸ βάθος, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα
 ὑμῶν εἰς ἄγραν. 5 καὶ ἀποκριθεὶς Σίμων
 εἶπεν· ἐπιστάτα, δι’ ὅλης νυκτὸς κοπιᾶ-
 σαντες οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί
 σου χαλάσω τὰ δίκτυα. 6 καὶ τοῦτο
 ποιήσαντες συνέκλεισαν πλῆθος ἰχθύων
 πολὺ· διεμήσσετο δὲ τὰ δίκτυα αὐτῶν.

43. εἰς τοῦτο ἀπεστάλμαι 44. ἐν ταῖς συναγωγαῖς
 V. 1. καὶ ἀκου.: τοῦ ἀκου. 2. εἶδε | πλοῖα | ἄλεις |
 ἀποβάντες ἀπ αὐτ. ἀπεπλυναν 3. τοῦ σιμωνος | καὶ
 καθισ. ἐδιδασκ. ἐκ τοῦ πλοιου 5. ο σιμων | εἶπεν
 αὐτῷ | ὅλης τῆς | το δικτυον 6. ἰχθυ. πλῆθ. πολυ |
 διερρηγνυτο | το δικτυον

V. 1—11 (Mt 4, 18—22. Mc 1, 16—20.) 6 (Io 21, 6.)

7 καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ τοῦ ἐλθόντας συλλαβέσθαι αὐτοῖς· καὶ ἦλθαν, καὶ ἔπλησαν ἀμφοτέρω τὰ πλοῖα, ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά. 8 ^{31,10} ἰδὼν δὲ Cίμων Πέτρος προσέπεσεν τοῖς γόνασιν Ἰησοῦ λέγων· ἔξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλός εἰμι, κύριε. 9 θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων ἧ συνέλαβον, 10 ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην υἱοὺς Ζεβεδαίου, οἳ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Cίμωνι. ^{32,2} καὶ εἶπεν πρὸς τὸν Cίμονα ὁ Ἰησοῦς· μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν. 11 καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφέντες πάντα ἠκολούθησαν αὐτῷ.

12 ^{33,2} Καὶ ἐγενετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν πόλεων, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ πλήρης λέπρας· ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν, πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον ἐδεήθη αὐτοῦ λέγων· κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαι με καθαρίσαι. 13 καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἥψατο αὐτοῦ εἰπὼν· θέλω, καθαρίσθητι. καὶ εὐθέως ἡ λέπρα ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ. 14 καὶ αὐτὸς παρήγγειλεν αὐτῷ μηδενὶ εἰπεῖν, ἀλλὰ ἀπελθὼν δεῖξον σεαυτὸν τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου καθὼς προσέταξεν

7. τοις μετοχ. τοις | ἦλθον 8. τοῦ ἰησοῦ 11. ἀπαντα
12. καὶ ἰδων

Μωϋσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. 15 ^{34,1} διήρχετο δὲ μᾶλλον ὁ λόγος περὶ αὐτοῦ, καὶ συνήρχοντο ὄχλοι πολλοὶ ἀκούειν καὶ θεραπεύεσθαι ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν αὐτῶν. 16 ^{35,2} αὐτὸς δὲ ἦν ὑποχωρῶν ἐν ταῖς ἐρήμοις καὶ προσευχόμενος.

17 ^{36,2} Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν καὶ αὐτὸς ἦν διδάσκων, καὶ ἦσαν καθήμενοι Φαρισαῖοι καὶ νομοδιδάσκαλοι, οἳ ἦσαν ἐληλυθότες ἐκ πάσης κώμης τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ· καὶ δύναμις κυρίου ἦν εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτόν. 18 ^{37,1} καὶ ἰδοὺ ἄνδρες φέροντες ἐπὶ κλίνῃς ἄνθρωπον ὃς ἦν παραλελυμένος, καὶ ἐζήτουν αὐτὸν εἰσενεγκεῖν καὶ θεῖναι ἐνώπιον αὐτοῦ. 19 καὶ μὴ εὗρόντες ποίας εἰσενέγκωσιν αὐτὸν διὰ τὸν ὄχλον, ἀναβάντες ἐπὶ τὸ δῶμα διὰ τῶν κεράμων καθῆκαν αὐτὸν σὺν τῷ κλινιδίῳ εἰς τὸ μέσον ἔμπροσθεν τοῦ Ἰησοῦ. 20 καὶ ἰδὼν τὴν πίστιν αὐτῶν εἶπεν· ἄνθρωπε, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. 21 καὶ ἥρξαντο διαλογίζεσθαι οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι λέγοντες· τίς ἐστὶν οὗτος ὃς λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύναται ἁμαρτίας ἀφεῖναι εἰ μὴ ὁ μόνος ὁ θεός; 22 ἐπιγνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν ἀποκριθεὶς εἶπεν

14. μωσῆς 15. θεραπ. υπ αυτου 17. αυτον; αυτους
19. δια ποιας 20. ειπεν: add αυτω 21. αφιεναι αμαρτιας

πρὸς αὐτοῦς· τί διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; **23** τί ἐστὶν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν· ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου, ἢ εἰπεῖν· ἔγειρε καὶ περιπάτει; **24** ἵνα δὲ εἰδῇτε ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐξουσίαν ἔχει ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίαν, εἶπεν τῷ παραλελυμένῳ· σοὶ λέγω, ἔγειρε καὶ ἄρασ τὸ κλινιδιόν σου πορεύου εἰς τὸν οἶκόν σου. **25** καὶ παραχρῆμα ἀναστὰς ἐνώπιον αὐτῶν, ἄρασ ἐφ' ὃ κατέκειτο, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ δοξάζων τὸν θεόν. **26** καὶ ἔκστασις ἔλαβεν ἅπαντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν θεόν, καὶ ἐπλήσθησαν φόβου λέγοντες ὅτι εἶδομεν παράδοξα σήμερον.

27 ^{38,2} Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆλθεν, καὶ ἐθεάσατο τελώνην ὀνόματι Λευεὶν καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. **28** καὶ καταλιπὼν πάντα ἀναστὰς ἠκολούθει αὐτῷ. **29** ^{39,2} καὶ ἐποίησεν δοχὴν μεγάλην Λευεὶς αὐτῷ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ ἦν ὄχλος πολὺς τελωνῶν καὶ ἄλλων οἳ ἦσαν μετ' αὐτῶν κατακείμενοι. **30** καὶ ἐγόγγυζον οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς αὐτῶν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγοντες· διατί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίετε καὶ πίνετε; **31** ^{40,2} καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτοῦς· οὐ

23. εγειραι 24. εξουσ. εχει: post οτι | εγειραι
25. εφω 27. λευειν 28. απαντα | ηκολουθησεν 29. ο
λευεις | τελωνων πολυς 30. οι γραμμ. αυτων και οι
φαρ. | om των ante τελω.

χρείαν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες ἱατροῦ ἀλλὰ οἱ κακῶς ἔχοντες· **32** οὐκ ἐλήλυθα καλέσαι δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

33 Οἱ δὲ εἶπαν πρὸς αὐτόν· οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου νηστεύουσιν πυκνὰ καὶ δεήσεις ποιοῦνται, ὁμοίως καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων, οἱ δὲ σοὶ ἐσθίουσιν καὶ πίνουσιν. **34** ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτούς· μὴ δύνασθε τοὺς υἱοὺς τοῦ νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστίν, ποιῆσαι νηστεῦσαι; **35** ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι, καὶ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. **36** Ἐλεγεν δὲ καὶ παραβολὴν πρὸς αὐτοὺς ὅτι οὐδεὶς ἐπίβλημα ἀπὸ ἱματίου καινοῦ σχίσας ἐπιβάλλει ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν· εἰ δέ μήγε, καὶ τὸ καινὸν σχίσει καὶ τῷ παλαιῷ οὐ συμφωνήσει τὸ ἐπίβλημα τὸ ἀπὸ τοῦ καινοῦ. **37** καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δέ μήγε, ῥήξει ὁ οἶνος ὁ νέος τοὺς ἀσκούς, καὶ αὐτὸς ἐκχυθήσεται καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται· **38** ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκούς καινοὺς βλητέον. **39** καὶ οὐδεὶς πιὼν παλαιὸν θέλει νέον· λέγει γάρ· ὁ παλαιὸς χρηστός ἐστίν.

31. ἀλλ' οἱ 35. εἶπον | διατι οἱ μαθ. 34. om ἰησοῦς | νηστευειν 36. om απο | om σχισας | σχιζει et συμφωνει | om το ante επιβλ. 37. ο νεος οἶνος 38. βλητέον: add και αμφοτεροι συντηρουνται 39. ευθεως θελει | χρηστοτερος

33—35 Mt 9, 14 s. Mc 2, 18—20. **36—39** Mt 9, 16 s. Mc 2, 21 s.

VI.

Discipuli sabbato spicas vellunt. Manus tabida.
Delectis duodecim apostolis Iesus orationem habet
ad populos: macarismi; diligendos esse hostes; de
caeco duce; de trabe et festuca; de arbore bona;
de domo in rupe.

1 ^{41,2} Ἐγένετο δὲ ἐν σαββάτῳ δευτερο-
πρώτῳ διαπορεύεσθαι αὐτὸν διὰ σπορίμων,
καὶ ἔτιλλον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τοὺς στάχους
καὶ ἤσθιον ψώχοντες ταῖς χερσίν. 2 τινὲς
δὲ τῶν Φαρισαίων εἶπον· τί ποιεῖτε ὃ οὐκ
ἔξεστιν ποιεῖν τοῖς σάββασιν; 3 καὶ ἀπο-
κριθεὶς ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτοὺς εἶπεν· οὐδὲ
τοῦτο ἀνέγνωτε ὃ ἐποίησεν Δαυεὶδ, ὁπότε
ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες;
4 ὥς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ
τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔλαβεν καὶ
ἔφαγεν καὶ ἔδωκεν καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ,
οὓς οὐκ ἔξεστιν φαγεῖν εἰ μὴ μόνους τοὺς
ἱερεῖς; 5 ^{42,2} καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι κύριός
ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου.

6 Ἐγένετο δὲ ἐν ἐτέρῳ σαββάτῳ εἰς-
ελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ δι-
δάσκειν. καὶ ἦν ἄνθρωπος ἐκεῖ καὶ ἡ χεὶρ
αὐτοῦ ἡ δεξιὰ ἦν ξηρά· 7 παρατηροῦντο
δὲ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι εἰ ἐν
τῷ σαββάτῳ θεραπεύει, ἵνα εὕρωσιν κατη-

VI. 1. δια των σποριμ. 2. ειπον: add αυτοις | εν
τοις σαββ. 3. προσ αυτ. ειπεν ο ιησους | δαβιδ
6. εγεν. δε και | εκει ανθρω. 7. παρατηρουν δε
αυτον | θεραπευσει | ευρ. κατηγοριαν αυτου

VI. 1—5 Mc 2, 23—28. Mt 12, 1—8. 3 1 Sam.
21, 6. 6—11 Mc 3, 1—6. Mt 12, 9—14.

γορεῖν αὐτοῦ. 8 αὐτὸς δὲ ἤδαι τοὺς δια-
λογισμοὺς αὐτῶν· εἶπεν δὲ τῷ ἀνδρὶ τῷ
ξηρὰν ἔχοντι τὴν χεῖρα· ἔγειρε καὶ στήθι
εἰς τὸ μέσον. καὶ ἀναστὰς ἕστη. 9 εἶπεν
δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτοῦς· ἐπερωτῶ ὑμᾶς
εἰ ἔξεστιν τῷ σαββάτῳ ἀγαθοποιῆσαι ἢ
κακοποιῆσαι, ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀπολέσαι.
10 καὶ περιβλεψάμενος πάντα αὐτοῦς
εἶπεν αὐτῷ· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου. ὁ δὲ
ἐποίησεν, καὶ ἀπεκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ.
11 αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν ἀνοίας, καὶ διε-
λάλουν πρὸς ἀλλήλους τί ἂν ποιήσαιεν τῷ
Ἰησοῦ.

12 ^{43,2} Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις
ταύταις ἐξελθεῖν αὐτὸν εἰς τὸ ὄρος προσεύ-
ξασθαι, καὶ ἦν διανυκτερεύων ἐν τῇ προσ-
ευχῇ τοῦ θεοῦ. 13 ^{44,2} καὶ ὅτε ἐγένετο
ἡμέρᾳ, προσεφώνησεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ,
καὶ ἐκλεξάμενος ἀπ' αὐτῶν δώδεκα, οὓς
καὶ ἀποστόλους ὠνόμασεν, 14 Σίμωνα, ὃν
καὶ ὠνόμασεν Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην
καὶ Φίλιππον καὶ Βαρθολομαῖον 15 καὶ
Μαθθαῖον καὶ Θωμᾶν, καὶ Ἰάκωβον Ἀλ-
φαίου, καὶ Σίμωνα τὸν καλούμενον ζηλωτὴν,

8. και ειπε τω ανθρωπω | εγειραι | ο δε αναστας
9. ειπεν ουν | επερωτησω υμας τι· εξεστ. τοις σαβ-
βασιν 10. αυτω: τω ανθρωπω | εποιησεν ουτω | απο-
κατεσταθη | η χειρ αυτου: add υγιησ ως η αλλη
11. ποιησειαν 12. εξελθειν αυτον: εξηλθεν 14. om
και ante ιακω. et ante φιλιππ. 15. om και prim |
ματθαιον | om και ante ιακω. | τον του αλφαιου

12 s. Mc 3, 13—15. 14—16 Mc 3, 16—19. Mt 10,
2—4. Act 1, 13.

16 καὶ Ἰούδαν Ἰακώβου, καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώθ, ὃς ἐγένετο προδότης, **17** ^{45,1} καὶ καταβάς μετ' αὐτῶν ἕστη ἐπὶ τόπου πεδινοῦ, καὶ ὄχλος πολὺς μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν, **18** καὶ οἱ ἐνοχλούμενοι ἀπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων ἐθεραπεύοντο· **19** καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτην ἅπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο καὶ ἴατο πάντας.

20 ^{46,5} Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἔλεγεν· μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. **21** ^{47,5} μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε. ^{48,5} μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε. **22** ^{49,5} μακάριοί ἐστε ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς καὶ ὀνειδίσωσιν καὶ ἐκβάλωσιν τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν ἕνεκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. **23** χάρητε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ· κατὰ τὰ αὐτὰ γὰρ ἐποιοῦν τοῖς προφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν. **24** ^{50,10} Πλὴν οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλου-

16. om και prim | ισκαριωτην | ος και εγεν. 17. om πολυς 18. οχλουμενοι | απο: υπο | και εθεραπ. 19. εξητει 25. χαιρετε | κατα ταυτα

17—19 Mc 3, 7 ss. Mt 4, 24 s. **20** s. Mt 5, 3—6. **22—26** Mt 5, 11 s.

σίοις, ὅτι ἀπέχετε τὴν παράκλησιν ὑμῶν.
25 ^{51,10} οὐαὶ ὑμῖν οἱ ἐμπεπλησμένοι νῦν,
 ὅτι πεινάσετε. οὐαὶ οἱ γελῶντες νῦν, ὅτι
 πενθήσετε καὶ κλαύσετε. **26** οὐαὶ ὅταν κα-
 λῶς εἴπωσιν ὑμᾶς πάντες οἱ ἄνθρωποι·
 κατὰ τὰ αὐτὰ γὰρ ἐποίουν τοῖς ψευδοπροφή-
 ταις οἱ πατέρες αὐτῶν. **27** ^{52,5} Ἀλλὰ ὑμῖν
 λέγω τοῖς ἀκούουσιν· ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς
 ὑμῶν, καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς,
28 εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς,
 προσεύχεσθε περὶ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς.
29 ^{53,5} τῷ τύπτοντί σε εἰς τὴν σιαγόνα
 πάρεχε καὶ τὴν ἄλλην, καὶ ἀπὸ τοῦ αἵρον-
 τόσ σου τὸ ἱμάτιον καὶ τὸν χιτῶνα μὴ
 κωλύσῃς. **30** παντὶ αἰτοῦντί σε δίδου,
 καὶ ἀπὸ τοῦ αἵροντος τὰ σὰ μὴ ἀπαίτει.
31 ^{54,5} καὶ καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν
 οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς
 ὁμοίως. **32** ^{55,5} καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς
 ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν;
 καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας
 αὐτοὺς ἀγαπῶσιν. **33** καὶ γὰρ ἐὰν ἀγαθο-
 ποιῇτε τοὺς ἀγαθοποιοῦντας ὑμᾶς, ποία
 ὑμῖν χάρις ἐστίν; καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ
 αὐτὸ ποιοῦσιν. **34** καὶ ἐὰν δανίσητε παρ'
 ὧν ἐλπίζετε λαβεῖν, ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν;

25. om νυν pri | ουαι sec: ada υμιν 26. ουαι υμιν |
 καλωσ υμας ειπωσι | κατα ταυτα 27. αλλ 28. οι
 καταρω. υμιν | και προσευχ. υπερ των 29. εις: επι
 30. παντι δε τω 33. om γαρ | και γαρ οι αμ. 34. δα-
 νειζητε | ελπ. απολαβειν

27—30 Mt 5, 39—42. **31** Mt 7, 12. **32—36** Mt 5,
 44—48.

καὶ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανίζουσιν ἵνα ἀπολάβωσιν τὰ ἴσα. **35** Πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καὶ ἀγαθοποιεῖτε καὶ δανίζετε μηδένα ἀπελπίζοντες· καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς, καὶ ἔσεσθε υἱοὶ ὑψίστου, ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστὶν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηροὺς. **36** γίνεσθε οἰκτίρμονες, καθὼς ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστίν. **37** ^{56,2} καὶ μὴ κρίνετε, καὶ οὐ μὴ κριθῆτε· καὶ μὴ καταδικάζετε, καὶ οὐ μὴ καταδικασθῆτε. ἀπολύετε, καὶ ἀπολυθήσεσθε· **38** δίδετε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· μέτρον καλὸν πεπιεσμένον σεσαλευμένον ὑπερεκχυννόμενον δώσουσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν· ὥ γὰρ μέτρῳ μετρεῖτε ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν. **39** ^{57,5} Εἶπεν δὲ καὶ παραβολὴν αὐτοῖς. μήτι δύναται τυφλὸς τυφλὸν ὁδηγεῖν; οὐχὶ ἀμφοτέροι ἐῖς βόθυνον ἐμπεσοῦνται; **40** ^{58,3} οὐκ ἔστιν μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον· κατηρτισμένος δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ. **41** ^{59,5} τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ οὐ κατανοεῖς; **42** πῶς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου· ἀδελφέ, ἄφες ἐκβάλλω τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ

34. καὶ γὰρ οἱ ἀμαρτ. | δανειζουσιν 35. δανειζετε | μηδεν | τοῦ υψίστου 36. γινεσθε οὖν | καθὼς καὶ 37. οὐ καὶ ἂντε μὴ καταδικ. 38. πεπιεσμ. καὶ σεσαλευ. καὶ ὑπερεκχυννόμενον | τῷ γὰρ αὐτῷ μετρώ ω μετρ. 39. οὐ καὶ | πεσοῦνται 40. τὸν διδάσχ. αὐτοῦ 42. ἢ πῶς

37 s. Mt 7, 1 s. **38** Mc 4, 24. **39** Mt 15, 14. **40** Mt 10, 24. Io 13, 16. 15, 20. **41** s. Mt 7, 3—5.

σου, αὐτὸς τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου δοκὸν οὐ βλέπων; ὑποκριτά, ἔκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐκβαλεῖν. **43** ^{60,5} Οὐ γάρ ἐστιν δένδρον καλὸν ποιοῦν καρπὸν σαπρὸν, οὐδὲ πάλιν δένδρον σαπρὸν ποιοῦν καρπὸν καλόν. **44** ἕκαστον γὰρ δένδρον ἐκ τοῦ ἰδίου καρποῦ γινώσκεται. ^{61,5} οὐ γὰρ ἐξ ἀκανθῶν συλλέγουσιν σῦκα, οὐδὲ ἐκ βάτου σταφυλὴν τρυγῶσιν. **45** ^{62,5} ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας προφέρει τὸ ἀγαθόν, καὶ ὁ πονηρὸς ἐκ τοῦ πονηροῦ προφέρει τὸ πονηρόν· ἐκ γὰρ περισσεύματος καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα αὐτοῦ. **46** ^{63,3} Τί δέ με καλεῖτε· κύριε κύριε, καὶ οὐ ποιεῖτε ἃ λέγω; **47** ^{64,5} πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρὸς με καὶ ἀκούων μου τῶν λόγων καὶ ποιῶν αὐτούς, ὑποδείξω ὑμῖν τίνι ἐστὶν ὅμοιος. **48** ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπων οἰκοδομοῦντι οἰκίαν, ὃς ἔσκαψεν καὶ ἐβάθυνεν καὶ ἔθηκεν θεμέλιον ἐπὶ τὴν πέτραν· πλημμύρης δὲ γενομένης προσέρηξεν ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἴσχυσεν σαλευῖσαι αὐτὴν διὰ τὸ καλῶς οἰκοδομηθῆσαι

42. εκβαλειν: post διαβλεψ. 43. om παλιν 44. τρυγῶσι σταφυλὴν 45. τῆς καρδ. αὐτοῦ | πονηροῦ: add ἀνθρώπου | πονηροῦ: add θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ | τοῦ περισσευ. τῆς καρδ. 48. πλημμυρας | προσέρηξεν | δια το ετε: τεθεμελιωτο γαρ ἐπὶ τὴν πέτραν

43 s. Mt 7, 16 s. 12, 35. **45** Mt 12, 34 s. **46** Mt 7, 21. **47—49** Mt 7, 24—27.

αὐτήν. 49 ὁ δὲ ἀκούσας καὶ μὴ ποιήσας ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομήσαντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς θεμελίου, ἣ προσέρρηξεν ὁ ποταμός, καὶ εὐθὺς συνέπεσεν, καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆγμα τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγα.

VII.

Centurionis servus Capharnaumi. Iuvenis Nainensis. Legati Iohannis ad Iesum. De Iohanne baptista et aequalibus. Mulier peccatrix Iesum ungens.

Parabola de duobus debitoribus.

1 ^{65,3} Ἐπειδὴ ἐπλήρωσεν πάντα τὰ ῥήματα αὐτοῦ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθεν εἰς Καφαρναούμ.

2 Ἐκατοντάρχου δέ τιнос δοῦλος κακῶς ἔχων ἤμελλεν τελευτᾶν, ὃς ἦν αὐτῷ ἔντιμος.

3 ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ Ἰησοῦ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων, ἔρωτῶν αὐτὸν ὅπως ἐλθὼν διασώσῃ τὸν δοῦλον αὐτοῦ. 4 οἱ δὲ παραγενόμενοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν ἡρώτων αὐτὸν σπουδαίως, λέγοντες ὅτι ἄξιός ἐστιν ᾧ παρέξῃ τοῦτο·

5 ἀγαπᾷ γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν, καὶ τὴν συναγωγὴν αὐτὸς ᾠκοδόμησεν ἡμῖν. 6 ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπορεύετο σὺν αὐτοῖς. ἤδη δὲ αὐτοῦ οὐ μακρὰν ἀπέχοντος τῆς οἰκίας,

ἔπεμψεν φίλους ὁ ἑκατοντάρχης λέγων· κύριε, μὴ σκύλλου· οὐ γὰρ ἱκανός εἰμι ἵνα

49. προσερρηξεν | κ. ευθεως επεσε

VII. 1. επει δε | καπερναουμ 4. ηρωτων: παρεκαλουν | παρεξει 6. απο της οικιας | επεμψε προς αυτον ο εκατονταρχος φιλ. λεγων αυτω | ειμι ικανος

VII. 1 Mt 7, 28. 2—10 Mt 8, 5—13.

ὑπὸ τὴν στέγην μου εἰσέλθῃς· 7 διὸ οὐδὲ ἑμαυτὸν ἡξίωσα πρόσ σε ἐλθεῖν· ἀλλὰ εἰπὲ λόγῳ, καὶ ἰαθήτω ὁ παῖς μου. 8 καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν τασσόμενος, ἔχων ὑπ' ἑμαυτὸν στρατιώτας, καὶ λέγω τούτῳ· πορεύθητι, καὶ πορεύεται, καὶ ἄλλῳ· ἔρχου, καὶ ἔρχεται, καὶ τῷ δούλῳ μου· ποιήσον τοῦτο, καὶ ποιεῖ. 9 ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασεν αὐτόν, καὶ στραφεὶς τῷ ἀκολουθοῦντι αὐτῷ ὄχλῳ εἶπεν· λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὑρον. 10 ^{66,5} καὶ ὑποστρέψαντες εἰς τὸν οἶκον οἱ πεμφθέντες εὑρον τὸν δοῦλον ὑγιαίνοντα.

11 ^{67,10} Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἐξῆς ἐπορεύθη εἰς πόλιν καλουμένην Ναῖν, καὶ συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἱκανοὶ καὶ ὄχλος πολὺς. 12 ὥς δὲ ἤγγισεν τῇ πύλῃ τῆς πόλεως, καὶ ἰδοὺ ἐξεκομίζετο τεθνηκὼς μονογενὴς υἱὸς τῇ μητρὶ αὐτοῦ, καὶ αὕτη ἦν χήρα, καὶ ὄχλος τῆς πόλεως ἱκανὸς ἦν σὺν αὐτῇ. 13 καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ κύριος ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτὴν καὶ εἶπεν αὐτῇ· μὴ κλαῖε. 14 καὶ προσελθὼν ἥψατο τῆς σοροῦ, οἱ δὲ βαστάζοντες ἔστησαν, καὶ εἶπεν· νεανίσκε, σοὶ λέγω, ἐγέρθητι. 15 καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς καὶ ἤρξατο λαλεῖν, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ. 16 ἔλαβεν

7. ιαθησεται 10. οι πεμφθ. εις τον οικον | τον ασθενουντα δουλων 11. επορευετο 12. υιος μονογενης | και αυτη ην: ^ς om ην | ην συν αυτη: ^ς (non ^ς) om ην 13. επ αυτη

δὲ φόβος ἅπαντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν θεὸν λέγοντες ὅτι προφήτης μέγας ἡγέρθη ἐν ἡμῖν, καὶ ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ. 17 ^{68,10} καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος οὗτος ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ αὐτοῦ καὶ πάσῃ τῇ περιχώρῳ.

18 ^{69,5} Καὶ ἀπήγγειλαν Ἰωάννῃ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ πάντων τούτων. 19 καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὁ Ἰωάννης ἔπεμψεν πρὸς τὸν κύριον λέγων· σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν; 20 παραγενόμενοι δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες εἶπαν· Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς ἀπέσταλκεν ἡμᾶς πρὸς σε λέγων· σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν; 21 ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐθεράπευσεν πολλοὺς ἀπὸ νόσων καὶ μαστίγων καὶ πνευμάτων πονηρῶν, καὶ τυφλοῖς πολλοῖς ἐχαρίσατο βλέπειν. 22 καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ ἃ εἶδετε καὶ ἡκούσατε, ὅτι τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν, χωλοὶ περιπατοῦσιν, λεπροὶ καθαρίζονται, κωφοὶ ἀκούουσιν, νεκροὶ ἐγείρονται, πτωχοὶ εὐαγγελίζονται. 23 καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί.

24 Ἀπελθόντων δὲ τῶν ἀγγέλων Ἰωάννου

---

16. εγηνεργεῖται 17. καὶ ἐν πάσῃ 18. ἰωαννῇ 19. κυριαν· ἰησοῦν 20. εἶπον 21. ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ. | το βλέπειν 22. ἀποκριθεὶς· add ὁ ἰησοῦς | ἰωαννῇ

18—23 Mt 11, 2—6. 19 Deut 18, 15. 22 Es 35, 5 s. 24—35 Mt 11, 7—19.

ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς ὄχλους περὶ Ἰωάννου· τί ἐξεληλύθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; **25** ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἡμφιεσμένον; ἰδοὺ οἱ ἐν ἱματισμῷ ἐνδόξῳ καὶ τρυφῇ ὑπάρχοντες ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσὶν. **26** ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; προφήτην; ναὶ λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτου. **27** ^{70,2} οὗτός ἐστιν περὶ οὗ γέγραπται· ἰδοὺ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου. **28** ^{71,5} λέγω ὑμῖν, μείζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν προφήτης Ἰωάννου οὐδεὶς ἐστιν· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ μείζων αὐτοῦ ἐστίν. **29** ^{72,10} καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας καὶ οἱ τελῶναι ἐδικαίωσαν τὸν θεόν, βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα Ἰωάννου· **30** οἱ δὲ Φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ τὴν βουλήν τοῦ θεοῦ ἡθέτησαν εἰς ἑαυτούς, μὴ βαπτισθέντες ὑπ' αὐτοῦ. **31** ^{73,5} Τίτι οὖν ὁμοιώσω τοὺς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ τίτι εἰσὶν ὅμοιοι; **32** ὅμοιοί εἰσιν παιδίοις τοῖς ἐν ἀγορᾷ καθημένοις καὶ προσφωνοῦσιν ἀλλήλοις λέγοντες· ἡψήσαμεν ὑμῖν καὶ

27. ἰδοὺ ἐγώ 28. λέγω γὰρ | ἰωαννου: add του βαπτιστου 31. τίτι οὖν: praem εἶπε δὲ ο κύριος 32. λεγοντες: και λεγουσιν

οὐκ ὠρχήσασθε, ἐθρηνήσαμεν καὶ οὐκ ἐκλαύσατε. **33** ἐλήλυθεν γὰρ Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς μὴ ἐσθίων ἄρτον μηδὲ πίνων οἶνον, καὶ λέγετε· δαιμόνιον ἔχει. **34** ἐλήλυθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων, καὶ λέγετε· ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ οἴνοπότης, φίλος τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν. **35** καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς πάντων.

36 ^{74,1} Ἡρώτα δέ τις αὐτὸν τῶν Φαρισαίων ἵνα φάγῃ μετ' αὐτοῦ· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Φαρισαίου κατεκλίθη. **37** καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἥτις ἦν ἐν τῇ πόλει ἁμαρτωλός, καὶ ἐπιγνοῦσα ὅτι κατὰκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, κομίσασα ἀλάβαστρον μύρου **38** καὶ στᾶσα ὀπίσω παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ κλαίουσα τοῖς δάκρυσιν ἤρξατο βρέχειν τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ταῖς θριξίν τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμαξεν, καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἥλειψεν τῷ μύρῳ. **39** ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐτὸν εἶπεν ἐν ἑαυτῷ λέγων· οὗτος εἰ ἦν προφήτης, ἐγίνωσκεν ἂν τίς καὶ ποταπὴ ἡ γυνὴ ἥτις ἅπτεται αὐτοῦ, ὅτι ἁμαρτωλός ἐστιν. **40** καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτόν· Σίμων, ἔχω σοί τι εἰπεῖν. ὁ δέ· διδάσκαλε εἰπέ, φησίν. **41** Δύο χρεοφειλέται ἦσαν δανιστῇ τινί·

32. ἐθρηνησ. υμιν 33. μη et μηδε: μητε et μητε | αρτον εσθ. et οιν. πιν. 34. τελωνων φιλος 36. εἰς την οικίαν | ανεκλιθη 37. γυν. εν τη πολ. ητις ην | om και ante επιγν. | ανακειται 38. οπισω: post παρ. τ. ποδ. αυτ. | τοις δακρ.: post τ. ποδ. αυτ. | εξεμασ-σεν 40. φησιν: post ο δε 41. χρεωφειλετ. | δανειστη

ὁ εἶς ὥφειλεν δηνάρια πεντακόσια, ὁ δὲ ἕτερος πεντήκοντα. 42 μὴ ἐχόντων αὐτῶν ἀποδοῦναι, ἀμφοτέροισ ἐχαρίσατο. τίς οὖν αὐτῶν πλεῖον ἀγαπήσει αὐτόν; 43 ἀποκριθεὶς Σίμων εἶπεν· ὑπολαμβάνω ὅτι ὧ τὸ πλεῖον ἐχαρίσατο. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ὀρθῶς ἔκρινας. 44 καὶ στραφείς πρὸς τὴν γυναῖκα τῷ Σίμωνι ἔφη· βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖκα; εἰσῆλθόν σου εἰς τὴν οἰκίαν, ὕδωρ μου ἐπὶ τοὺς πόδας οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξέν μου τοὺς πόδας καὶ ταῖς θριξίν αὐτῆς ἐξέμαξεν. 45 φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ ἀφ' ἧς εἰσῆλθον οὐ διέλειπεν καταφιλοῦσά μου τοὺς πόδας. 46 ἐλάίῳ τὴν κεφαλὴν μου οὐκ ἤλειψας· αὕτη δὲ μύρῳ ἤλειψέν μου τοὺς πόδας. 47 οὗ χάριν, λέγω σοι, ἀφένονται αὐτῆς αἱ ἁμαρτίαι αἱ πολλαί, ὅτι ἡγάπησεν πολὺ· ὧ δὲ ὀλίγον ἀφίεται, ὀλίγον ἀγαπᾷ. 48 εἶπεν δὲ αὐτῇ· ἀφένονται σου αἱ ἁμαρτίαι. 49 καὶ ἤρξαντο οἱ συνανακείμενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· τίς οὕτως ἐστίν, ὅς καὶ ἁμαρτίας ἀφήσιν; 50 εἶπεν δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα· ἡ πίστις σου σέσωκέν σε, πορεύου εἰς εἰρήνην.

---

42. μη εχοντ. δε | τισ ουν: add ειπε | αυτον αγαπησει
 43. αποκριθ. δε ο σιμων 44. επι τους ποδ. μου |
 θριξιν: add της κεφαλης 45. διελιπε 47. αι αμαρτ.
 αυτης αι πολλαι

VIII.

Feminae ministrantes. Parabola de seminatore;
de lychno. Mater et fratres. Tempestas in lacu.

Daemoniacus Gerasenus. Iairi filia. Mulier

sanguine fluens.

1 ^{75,10} Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ καθεξῆς καὶ αὐτὸς διώδευεν κατὰ πόλιν καὶ κώμην κηρύσσων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, καὶ οἱ δώδεκα σὺν αὐτῷ, 2 καὶ γυναῖκές τινες αἱ ἦσαν τεθεραπευμένοι ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν καὶ ἀσθενειῶν, Μαρία ἡ καλουμένη Μαγδαληνὴ, ἀφ' ἧς δαιμόνια ἑπτὰ ἐξεληλύθει, 3 καὶ Ἰωάννα γυνὴ Χουζᾶ ἐπιτρόπου Ἡρώδου καὶ Κουσάννα καὶ ἕτεραι πολλαί, αἵτινες διηκόνουν αὐτοῖς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς.

4 ^{76,2} Συνιόντος δὲ ὄχλου πολλοῦ καὶ τῶν κατὰ πόλιν ἐπιπορευομένων πρὸς αὐτὸν εἶπεν διὰ παραβολῆς· 5 ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ. καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν ὃ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό· 6 καὶ ἕτερον κατέπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φυὲν ἐξηράνθη διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἱκμάδα· 7 καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συνεφυεῖσαι αἱ ἄκανθαι ἀπέπνιξαν αὐτό· 8 καὶ ἕτερον ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ φυὲν ἐποίησεν καρπὸν ἑκατονταπλασίονα.

VIII. 3. αυτοῖς: αὐτῷ | εκ: απο 6. επεσεν 7. συνεφυ. 8. επι την γην

VIII. 4—8 Mt 13, 1—9. Mc 4, 1—9.

ταῦτα λέγων ἐφώνει· ὁ ἔχων ὧτα ἀκούειν ἀκουέτω.

9 Ἐπηρεώτων δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τίς αὕτη εἴη ἡ παραβολή. **10** ὁ δὲ εἶπεν· ὑμῖν δέδοται γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, ^{77,1} τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσιν καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν. **11** ^{78,2} ἔστιν δὲ αὕτη ἡ παραβολή. ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ. **12** οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, εἶτα ἔρχεται ὁ διάβολος καὶ αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν. **13** οἱ δὲ ἐπὶ τὴν πέτραν οἳ ὅταν ἀκούσωσιν μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον, καὶ οὗτοι ῥίζαν οὐκ ἔχουσιν, οἳ πρὸς καιρὸν πιστεύουσιν καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται. **14** τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλούτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συνπνίγονται καὶ οὐ τελεσφοροῦσιν. **15** τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ, οὗτοί εἰσιν οἳτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ ἀκούσαντες τὸν λόγον κατέχουσιν καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ. **16** ^{79,2} Οὐδέλο δὲ λύχνον ἄψας καλύπτει αὐτὸν σκεύει ἢ ὑποκάτω κλίνῃσι τίθησιν, ἀλλ' ἐπὶ λυχνίᾳ

9. τις: praem λεγοντες | τις ειη η παραβο. αυτη
12. οι ακουοντες 13. επι της πετρας 14. συμπνιγ.

9 s. Mt 13, 40 s. Mc 4, 10—12. **10** Es 6, 9.
11—15 Mt 13, 18—23. Mc 4, 13—20. **16** 11, 33.
Mc 4, 21. Mt 5, 15.

τίθησιν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι βλέπωσιν τὸ φῶς. 17 ^{80,2} οὐ γάρ ἐστιν κρυπτὸν ὃ οὐ φανερόν γενήσεται, οὐδὲ ἀπόκρυφον ὃ οὐ μὴ γνωσθῇ καὶ εἰς φανερόν ἔλθῃ. 18 ^{81,5} βλέπετε οὖν πῶς ἀκούετε· ὅς ἂν γὰρ ἔχῃ, δοθήσεται αὐτῷ, καὶ ὅς ἂν μὴ ἔχῃ, καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

19 ^{82,2} Παρεγένετο δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠδύναντο συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον. 20 ἀπηγγέλη δὲ αὐτῷ ὅτι ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἐστήκασιν ἔξω ἰδεῖν σε θέλοντες. 21 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν πρὸς αὐτοῦς· μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί μου οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἀκούοντες καὶ ποιοῦντες.

22 ^{83,2} Ἐγένετο δὲ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν καὶ αὐτὸς ἐνέβη εἰς πλοῖον καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοῦς· διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν τῆς λίμνης· καὶ ἀνήχθησαν. 23 πλεόντων δὲ αὐτῶν ἀφύπνωσεν· καὶ κατέβη λαῖλαψ ἀνέμου εἰς τὴν λίμνην, καὶ συνεπληροῦντο καὶ ἐκινδύνευον. 24 προσελθόντες δὲ διήγειραν αὐτὸν λέγοντες· ἐπιστάτα ἐπιστάτα, ἀπολλύμεθα. ὁ δὲ

16. επιτιθησιν 17. ο ου γνωσθησεται 18. ος γαρ αν
19. παρεγενοντο | om αυτου pri 20. και απηγγ. αυτω
λεγοντων | οτι: om 21. ποιουντες: add αυτον 22. και
εγενετο εν

17 12, 2. Mc 4, 22. Mt 10, 26. 18 19, 26. Mc 4, 24.
Mt 13, 12. 25, 29. 19—21 Mc 3, 31—35. Mt 12,
46—50. 22—25 Mc 4, 35—41. Mt 8, 23—27.

διεγερθεὶς ἐπετίμησεν τῷ ἀνέμῳ καὶ τῷ κλύδωνι τοῦ ὕδατος· καὶ ἐπαύσαντο, καὶ ἐγένετο γαλήνη. **25** εἶπεν δὲ αὐτοῖς· ποῦ ἡ πίστις ὑμῶν; φοβηθέντες δὲ ἐθαύμασαν, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· τίς ἄρα οὗτός ἐστιν, ὅτι καὶ τοῖς ἀνέμοις ἐπιτάσσει καὶ τῷ ὕδατι, καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ;

26 Καὶ κατέπλευσαν εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν, ἥτις ἐστὶν ἀντίπερα τῆς Γαλιλαίας. **27** ἐξελθόντι δὲ αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν ὑπὴντησεν ἀνὴρ τις ἐκ τῆς πόλεως ἔχων δαιμόνια, καὶ χρόνῳ ἱκανῷ οὐκ ἐνεδύσατο ἱμάτιον, καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν. **28** ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν, ἀνακράξας προσέπεσεν αὐτῷ καὶ φωνῇ μεγάλη εἶπεν· τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου; δέομαί σου, μή με βασανίσῃς. **29** παρήγγελλεν γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου· πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηρπάκει αὐτόν, καὶ ἐδεσμεύετο ἀλύσειν καὶ πέδαις φυλασσόμενος, καὶ διαρῆσων τὰ δεσμὰ ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαιμονίου εἰς τὰς ἐρήμους. **30** ἐπηρώτησεν δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς λέγων· τί σοι ὄνομά ἐστιν; ὁ δὲ εἶπεν· λεγιών, ὅτι εἰσῆλθεν δαιμόνια πολλὰ εἰς αὐτόν. **31** καὶ παρεκάλουν αὐτόν ἵνα μὴ

24. ἐγερθεῖς 25. ποῦ: add ἐστὶν 26. γαδαρηνων | αντιπεραν 27. υπηντησεν: add αυτω | οσ ειχε δαιμο. εκ χρονων ικανων, και ιματιον ουκ ενεδιδυσκετο 28. και ανακραξας 29. ζ^ε παρηγγειλε | εδεσμειτο | διαρρησων | δαιμονος 30. σοι ἐστιν ονομα | λεγεων | οτι δαιμο. πολλα εισηλθεν εις αυτον 31. παρεκαλει

26—39 Mc 5, 1—20. Mt 8, 28—34.

ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν. **32** ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει, καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν. καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς. **33** ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους, καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν λίμνην καὶ ἀπεπνίγη. **34** ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγονός ἐφυγον καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. **35** ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός, καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εὗρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον, ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξῆλθεν, ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν. **36** ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθείς. **37** καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γεργεσηνῶν ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο. ^{84,8} αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς πλοῖον ὑπέστρεψεν. **38** ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐτῷ· ἀπέλυσεν δὲ αὐτὸν λέγων· **39** ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ διηγοῦ ὅσα σοι ἐποίησεν ὁ θεός. καὶ ἀπῆλθεν, καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

32. παρεκαλουν 33. εισηλθεν 34. το γεγεννημενον | και απελθοντες απηγγ. 35. εξεληλυθει 36. και οι ιδοντες 37. γαδαρηνων | εἰς τὸ πλοῖον 38. λεγων: praem ο ιησους 39. οσα εποιησε σοι ο θεος

40 ^{85,2} Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ὑποστρέφειν τὸν Ἰησοῦν ἀπεδέξατο αὐτὸν ὁ ὄχλος· ἦσαν γὰρ πάντες προσδοκῶντες αὐτόν. 41 καὶ ἰδοὺ ἦλθεν ἀνὴρ ὃν ὄνομα Ἰάειρος, καὶ αὐτὸς ἄρχων τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχεν· καὶ πεσὼν παρὰ τοὺς πόδας Ἰησοῦ παρεκάλει αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, 42 ὅτι θυγάτηρ μονογενὴς ἦν αὐτῷ ὥς ἐτῶν δώδεκα καὶ αὕτη ἀπέθνησκειν. ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν αὐτὸν οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτόν. 43 καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα, ἣτις ἰατροῖς προσαναλώσασα ὅλον τὸν βίον οὐκ ἔσχυσεν ἀπ' οὐδενὸς θεραπευθῆναι, 44 προσελθοῦσα ὀπισθεν ἤψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ παραχρῆμα ἔστη ἡ ῥύσις τοῦ αἵματος αὐτῆς. 45 καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· τίς ὁ ἀψάμενός μου; ἀρνουμένων δὲ πάντων εἶπεν ὁ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ· ἐπιστάτα, οἱ ὄχλοι συνέχουσίν σε καὶ ἀποθλίβουσιν. 46 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· ἤψατό μου τίς· ἐγὼ γὰρ ἔγνωνα δύναμιν ἐξεληλυθυῖαν ἀπ' ἐμοῦ. 47 ἰδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι οὐκ ἔλαθεν, τρέμουσα ἦλθεν καὶ προσπεσοῦσα αὐτῷ δι' ἣν αἰτίαν ἤψατο αὐτοῦ ἀπήγγειλεν ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ ὥς ἰάθη

40. υποστρεψαι 41. του ιησου 43. εις ιατρους | υπ ουδενος 45. και οι μετ αυτου | αποθλιβουσιν: add και λεγεις· τις ο αψαμενος μου 46. εξελθουσαν 47. απηγγειλ. αυτω

παραχρῆμα. 48 ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέν σε· πορεύου εἰς εἰρήνην. 49 Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἔρχεται τις παρὰ τοῦ ἀρχισυναγώγου λέγων ὅτι τέθνηκεν ἡ θυγάτηρ σου, μηκέτι σκύλλε τὸν διδάσκαλον. 50 ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας ἀπεκρίθη αὐτῷ· μὴ φοβοῦ· μόνον πιστεύσον, καὶ σωθήσεται. 51 ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν οἰκίαν οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν τινὰ σὺν αὐτῷ εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον καὶ τὸν πατέρα τῆς παιδὸς καὶ τὴν μητέρα. 52 ἔκλαιον δὲ πάντες καὶ ἐκόπτοντο αὐτήν. ὁ δὲ εἶπεν· μὴ κλαίετε· οὐκ ἀπέθανεν ἀλλὰ καθεύδει. 53 καὶ κατεγέλων αὐτοῦ, εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν. 54 αὐτὸς δὲ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς ἐφώνησεν λέγων· ἡ παῖς, ἐγείρου. 55 καὶ ἐπέστρεψεν τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἀνέστη παραχρῆμα, καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι φαγεῖν. 56 καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς· ὁ δὲ παρήγγειλεν αὐτοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός.

IX.

Legatio apostolorum. Herodes de Iesu. Quinque milia. Confessiones de Iesu. Christi et discipulorum crux. Transfiguratio. Pater cum puero

48. θυγατερ: praem θαρσει 49. λεγων: add αυτω | μηκετι: μη 50. απεκρ. αυτω λεγων | πιστευε 51. εισελθων | τινα συν αυτω: ουδενα | ιακω. και ιωανν. 54. αυτος δε: add εκβαλων εξω παντας και

49—56 Mc 5, 35—43, Mt 9, 23—26.

daemoniaco. Praedicat mortem. Apostolorum ambitio et iracundia. Tria sectandi impedimenta.

1 ^{86,2} Συνκαλεσάμενος δὲ τοὺς δώδεκα ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια καὶ νόσους θεραπεύειν 2 καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ ἰᾶσθαι, 3 ^{87,2} καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· μηδὲν αἴρετε εἰς τὴν ὁδόν, μήτε ῥάβδον μήτε πήραν μήτε ἄρτον μήτε ἀργύριον, μήτε ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχειν 4 καὶ εἰς ἣν ἂν οἰκίαν εἰσέλθητε, ἐκεῖ μένετε καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε. 5 ^{88,2} καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέχωνται ὑμᾶς, ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης καὶ τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἀποτινάσσετε εἰς μαρτύριον ἐπ' αὐτούς. 6 ^{89,8} ἐξερχόμενοι δὲ διήρχοντο κατὰ τὰς κώμας εὐαγγελιζόμενοι καὶ θεραπεύοντες πανταχοῦ.

7 ^{90,2} Ἦκουσεν δὲ Ἡρώδης ὁ τετραάρχης τὰ γινόμενα πάντα, καὶ διηπόρει διὰ τὸ λέγεσθαι ὑπὸ τινων ὅτι Ἰωάννης ἡγέρθη ἐκ νεκρῶν, 8 ὑπὸ τινων δὲ ὅτι Ἡλίας ἐφάνη, ἄλλων δὲ ὅτι προφήτης τις τῶν ἀρχαίων ἀνέστη. 9 εἶπεν δὲ Ἡρώδης· Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα· τίς δέ ἐστιν οὗτος περὶ οὗ ἀκούω τοιαῦτα; καὶ ἐζήτει ἰδεῖν αὐτόν.

IX. 1. συκαλ. | δωδεκα: add μαθητας αυτου
2. ιασθαι: add τους ασθενουντας 3. ραβδους
5. δεξωνται | αποτιναξατε 7. τετραρχης | γινομενα:
add υπ αυτου | εγηγερται 8. ηλιας | τις: εις 9. και
ειπεν ο ηρωδης | εγω ακουω

IX. 1—6 Mc 6, 7—13. Mt 10, 1. 5 ss. 7—9 Mc 6, 14—16. Mt 14, 1 s.

10 ^{91,8} Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ ἀπόστολοι διηγήσαντο αὐτῷ ὅσα ἐποίησαν. ^{92,3} καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ὑπεχώρησεν κατ' ἰδίαν εἰς πόλιν καλουμένην Βηδσαϊδᾶ. **11** οἱ δὲ ὄχλοι γινόντες ἠκολούθησαν αὐτῷ, καὶ ἀποδεξάμενος αὐτοὺς ἐλάλει αὐτοῖς περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, καὶ τοὺς χρεῖαν ἔχοντας θεραπείας ἰᾶτο. **12** ^{93,1} ἡ δὲ ἡμέρα ἦρξατο κλίνειν· προσελθόντες δὲ οἱ δῶδεκα εἶπον αὐτῷ· ἀπόλυσον τὸν ὄχλον, ἵνα πορευθέντες εἰς τὰς κύκλῳ κώμας καὶ ἀγροὺς καταλύσωσιν καὶ εὐρώσιν ἐπισιτισμόν, ὅτι ὧδε ἐν ἐρήμῳ τόπῳ ἐσμέν. **13** εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς· δότε αὐτοῖς φαγεῖν ὑμεῖς. οἱ δὲ εἶπαν· οὐκ εἰσὶν ἡμῖν πλεῖον ἢ ἄρτοι πέντε καὶ ἰχθύες δύο, εἰ μήτι πορευθέντες ἡμεῖς ἀγοράσωμεν εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦτον βρώματα. **14** ἦσαν δὲ ὡσεὶ ἄνδρες πεντακισχίλιοι. εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· κατακλίνατε αὐτοὺς κλισίας ἀνὰ πεντήκοντα. **15** καὶ ἐποίησαν οὕτως καὶ κατέκλιναν ἅπαντας. **16** λαβὼν δὲ τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν αὐτοὺς καὶ κατέκλασεν, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς παραθεῖναι τῷ ὄχλῳ. **17** καὶ ἔφαγον καὶ ἐχορτάσθησαν πάντες, καὶ ἦρθη τὸ

10. εἰς τοπὸν ἐρημὸν πολεως καλουμένης 11. δεξα-
μενος 12. πορευθ.: ἀπελθόντες | καὶ τοὺς ἀγροὺς
13. υμεῖς: ἀπὲ φαγ. ροη | εἶπον | ἡ πεντ. ἀρτ. κ. δυο
ἰχθυες 14. δε: γαρ 15. ἀνεκλιναν 16. παρατιθεναί

10—17 Mc 6, 30—44. Mt 14, 13—21. Io 6, 1—15.

περισεεῦσαν αὐτοῖς κλασμάτων, κόφινοι δώδεκα.

18 ^{94,1} Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν προσευχόμενον κατὰ μόνας συνῆσαν αὐτῷ οἱ μαθηταί, καὶ ἐπηρώτησεν αὐτοὺς λέγων· τίνα με οἱ ὄχλοι λέγουσιν εἶναι; 19 οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπαν· Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν, ἄλλοι δὲ Ἡλείαν, ἄλλοι δὲ ὅτι προφήτης τις τῶν ἀρχαίων ἀνέστη. 20 εἶπεν δὲ αὐτοῖς· ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Πέτρος δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· τὸν Χριστὸν τοῦ θεοῦ. 21 ^{95,2} ὁ δὲ ἐπιτιμήσας αὐτοῖς παρήγγειλεν μηδενὶ λέγειν τοῦτο, 22 εἰπὼν ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι.

23 ^{96,2} Ἐλεγεν δὲ πρὸς πάντας· εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἔρχεσθαι, ἀρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καθ' ἡμέραν, καὶ ἀκολουθείτω μοι. 24 ὅς γὰρ ἐὰν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὅς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, οὗτος σώσει αὐτήν. 25 τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος κερδήσας τὸν κόσμον ὅλον, ἑαυτὸν δὲ ἀπολέσας ἢ

18. λεγουσιν οι οχλοι ειναι 19. ειπον | ηλιαν 20. αποκριθεις δε ο πετρος 21. λεγειν: ειπειν 23. ερχεσθαι: ελθειν | απαρνησασθω 24. γαρ αν

18—22 Mt 16, 13—23. Mc 8, 27—33. (Io 6, 68 ss.)
23—27 Mt 16, 24—28. Mc 8, 34—9, 1.

ζημιωθείς; **26** ^{97,2} ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυνηθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους, τοῦτον ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνηθήσεται, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ τοῦ πατρὸς καὶ τῶν ἁγίων ἀγγέλων. **27** ^{98,2} λέγω δὲ ὑμῖν ἀληθῶς, εἰσὶν τινες τῶν αὐτοῦ ἐστηκότων οἳ οὐ μὴ γεύσονται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσιν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ.

28 Ἐγένετο δὲ μετὰ τοὺς λόγους τούτους, ὥσεί ἡμέραι ὀκτώ, καὶ παραλαβὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι. **29** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτὸν τὸ εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἕτερον καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἐξαστράπτων. **30** καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῷ, οἵτινες ἦσαν Μωϋσῆς καὶ Ἡλείας, **31** οἳ ὀφθέντες ἐν δόξῃ ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ ἣν ἤμελλεν πληροῦν ἐν Ἱερουσαλήμ. **32** ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι ὕπνῳ· διαγρηγορήσαντες δὲ εἶδαν τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς συνεστῶτας αὐτῷ. **33** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς ἅπ' αὐτοῦ εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν· ἐπιστάτα, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι, καὶ ποιήσωμεν σκηνὰς τρεῖς, μίαν σοὶ καὶ μίαν Μωϋσεῖ καὶ μίαν Ἡλείᾳ, μὴ εἰδῶς ὃ λέγει. **34** ταῦτα δὲ αὐτοῦ

27. αὐτου: ὡδε | γευσονται 28. τον πετρον 30. μω-
σης | ηλιας 31. εμελλεν 32. ειδον 33. μωσει μιαν |
ηλια

28—36 Mt 17, 1—8. Mc 9, 2—8.

λέγοντος ἐγένετο νεφέλη καὶ ἐπεσκίαζεν αὐτούς· ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ εἰσελθεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν νεφέλην. **35** καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἐκλελεγμένος, αὐτοῦ ἀκούετε. **36** καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν φωνὴν εὗρέθη Ἰησοῦς μόνος. καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν καὶ οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις οὐδὲν ὧν ἑώρακαν.

37 ^{99,2} Ἐγένετο δὲ τῇ ἐξῆς ἡμέρᾳ κατελθόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους συνήνη-
τησεν αὐτῷ ὄχλος πολὺς. **38** καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ὄχλου ἐβόησεν λέγων· διδά-
σκαλε, δέομαί σου, ἐπίβλεψαι ἐπὶ τὸν υἱόν
μου, ὅτι μονογενὴς μοι ἐστίν, **39** καὶ ἰδοὺ
πνεῦμα λαμβάνει αὐτὸν καὶ ἐξαίφνης κράζει
καὶ σπαράσσει αὐτὸν μετὰ ἁφροῦ, καὶ
μόγισ ἀποχωρεῖ ἀπ' αὐτοῦ συντρίβον αὐτόν.
40 καὶ ἐδεήθη τῶν μαθητῶν σου ἵνα
ἐκβάλωσιν αὐτό, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν.
41 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ὦ γενεὰ
ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε ἔσο-
μαι πρὸς ὑμᾶς καὶ ἀνέξομαι ὑμῶν; προσ-
άγαγε ὧδε τὸν υἱόν σου. **42** ἔτι δὲ προσ-
ερχομένου αὐτοῦ ἔρρηξεν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον
καὶ συνεσπάραξεν· ἐπετίμησεν δὲ ὁ Ἰησοῦς

34. επεσκιασεν | εν τω εκεινους εισελθειν 35. εκλε-
λεγμ.: αγαπητος 36. ο ιησους | εωρακασιν 37. εν
τη εξης ημ. 38. ανεβοησε | επιβλεψον | εστι μοι
40. εκβαλλωσιν

τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, καὶ ἰάσατο τὸν παῖδα καὶ ἀπέδωκεν αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτοῦ.
43 ^{100,8} ἔξεπλήσσοντο δὲ πάντες ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τοῦ θεοῦ.

^{101,2} Πάντων δὲ θαυμαζόντων ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίει, εἶπεν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· **44** θέσθε ὑμεῖς εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν τοὺς λόγους τούτους· ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων. **45** οἱ δὲ ἡγνόουν τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ ἦν παρακεκαλυμμένον ἀπ' αὐτῶν ἵνα μὴ αἰσθωνται αὐτό, καὶ ἐφοβοῦντο ἐρωτῆσαι αὐτὸν περὶ τοῦ ῥήματος τούτου.

46 ^{102,2} Εἰσῆλθεν δὲ διαλογισμὸς ἐν αὐτοῖς, τὸ τίς ἂν εἴη μείζων αὐτῶν. **47** ὁ δὲ Ἰησοῦς εἰδὼς τὸν διαλογισμὸν τῆς καρδίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενος παιδίου ἕστησεν αὐτὸ παρ' ἑαυτῷ, **48** καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὅς ἐάν δεῖξηται τοῦτο τὸ παιδίον ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὅς ἂν ἐμὲ δέξηται, δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με· ὁ γὰρ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρχων, οὗτός ἐστιν μέγας. **49** ^{103,8} Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶπεν· ἐπιστάτα, εἶδομέν τινα ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια, καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτόν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν. **50** εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν

45. οἱς ἐποίησεν ὁ ἰησοῦς 47. εἰδὼς· ἰδὼν 48. αν· εαν | ἐστιν· ἐσται 49. τα δαιμονια 50. καὶ εἶπε πρ. αὐτ. ὁ ἰησοῦς

43—45 Mc 9, 30—32. Mt 17, 22 s. **46—48** Mc 9, 55—57. Mt 18, 1—5. **48** Mt 10, 40. Io 13, 20. **49—50** Mc 9, 38—40.

Ἰησοῦς· μὴ κωλύετε· ὅς γὰρ οὐκ ἔστιν καθ' ὑμῶν, ὑπὲρ ὑμῶν ἐστίν.

51 ^{104,10} Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὰς ἡμέρας τῆς ἀναλήμψεως αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐστήρισεν τοῦ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ, **52** καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸ προσώπου αὐτοῦ. καὶ πορευθέντες εἰσῆλθον εἰς πόλιν Σαμαριτῶν ὥστε ἐτοιμάσαι αὐτῷ· **53** καὶ οὐκ ἐδέξαντο αὐτόν, ὅτι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἦν πορευόμενον εἰς Ἱερουσαλήμ. **54** ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης εἶπαν· κύριε, θέλεις εἰπῶμεν πῦρ καταβῆναι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀναλῶσαι αὐτούς; **55** στραφεὶς δὲ ἐπετίμησεν αὐτοῖς. **56** καὶ ἐπορεύθησαν εἰς ἑτέραν κώμην.

57 ^{105,5} Καὶ πορευομένων αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ εἶπέν τις πρὸς αὐτόν· ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἂν ἀπέρχῃ. **58** καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· αἱ ἁλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσιν καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις, ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνειν. **59** εἶπεν δὲ πρὸς ἕτερον· ἀκολούθει μοι. ὁ δὲ εἶπεν· ἐπίτρεψόν μοι

50. καθ' ημων, υπερ ημων 51. αναληψεως | εστηριξε
52. πολιν: κωμην | σαμαρειτων 54. οι μαθητ. αυτου |
ειπον | αναλωσαι αυτους: add ως και ηλιας εποιησε
55. επιτιμ. αυτοις: add και ειπεν· ουκ οιδατε οιου
πνευματος εστε υμεις 56. και επορευθ.: praem ο
γαρ υιος του ανθρωπου ουκ ηλθε ψυχας ανθρωπων
απολεσαι αλλα σωσαι 57. Και: εγενετο δε | απερχη:
add κυριε 59. επιτρεψον: praem κυριε

πρῶτον ἀπελθόντι θάψαι τὸν πατέρα μου.
60 εἶπεν δὲ αὐτῷ· ἄφες τοὺς νεκροὺς
 θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς, σὺ δὲ ἀπελ-
 θὼν διάγγελλε τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ.
61 ^{106,10} εἶπεν δὲ καὶ ἕτερος· ἀκολουθήσω
 σοι, κύριε· πρῶτον δὲ ἐπίτρεψόν μοι ἀπο-
 τάξασθαι τοῖς εἰς τὸν οἶκόν μου. **62** εἶπεν
 δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· οὐδεὶς ἐπιβαλὼν
 τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' ἄροτρον καὶ βλέπων
 εἰς τὰ ὀπίσω εὐθετός ἐστιν τῇ βασιλείᾳ
 τοῦ θεοῦ.

X.

Septuaginta apostolorum legatio et reditus. Vae
 urbibus obstinatis. Iesus exultans spiritu. Quaestio
 de vita aeterna et proximo. Parabola de Samarita
 misericorde. Martha et Maria.

1 ^{107,10} Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνέδειξεν ὁ
 κύριος καὶ ἑτέρους ἑβδομήκοντα, καὶ ἀπέ-
 στειλεν αὐτοὺς ἀνὰ δύο πρὸ προσώπου
 αὐτοῦ εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον οὗ ἤμελ-
 λεν αὐτὸς ἔρχεσθαι. **2** ^{108,5} ἔλεγεν δὲ πρὸς
 αὐτούς· ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ
 ἐργάται ὀλίγοι· δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ
 θερισμοῦ ὅπως ἐργάτας ἐκβάλλῃ εἰς τὸν
 θερισμὸν αὐτοῦ. **3** ^{109,5} ὑπάγετε· ἰδοὺ
 ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς ἄρνας ἐν μέσῳ λύκων.
4 ^{110,2} μὴ βαστάζετε βαλλάντιον, μὴ πήραν,

59. ἀπελθόντι πρῶτον 60. εἰπ. δε αὐτῷ: add ο
 ἰησοῦς 62. εἰς τὴν βασιλείαν

X. 1. ἐμελλεν 2. δε: οὖν | ἐκβαλλῇ ἐργάτας
 3. ἰδοὺ ἐγώ 4. βαλαντιον

X. 2 Mt 9, 37 s. 3 Mt 10, 16. 4 ss. 9, 3—5.
 4—12 Mt 10, 9—15.

μὴ ὑποδήματα· μηδένα κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσησθε. 5 ^{111,5} εἰς ἣν δ' ἂν εἰσέλθητε οἰκίαν, πρῶτον λέγετε· εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ. 6 καὶ ἐὰν ἡ ἐκεῖ υἱὸς εἰρήνης, ἐπαναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰρήνη ὑμῶν· εἰ δὲ μὴγε, ἐφ' ὑμᾶς ἀνακάμψει. 7 ^{112,2} ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε, ἔσθοντες καὶ πίνοντες τὰ παρ' αὐτῶν· ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ. ^{113,10} μὴ μεταβαίνετε ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν. 8 καὶ εἰς ἣν ἂν πόλιν εἰσέρχησθε καὶ δέχωνται ὑμᾶς, ἐσθίετε τὰ παρατιθέμενα ὑμῖν, 9 καὶ θεραπεύετε τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς, καὶ λέγετε αὐτοῖς· ἤγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. 10 ^{114,2} εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέλθητε καὶ μὴ δέχωνται ὑμᾶς, ἐξελθόντες εἰς τὰς πλατείας αὐτῆς εἶπατε· 11 καὶ τὸν κονιορτὸν τὸν κολληθέντα ἡμῖν ἐκ τῆς πόλεως ὑμῶν εἰς τοὺς πόδας ἀπομασσόμεθα ὑμῖν· πλὴν τοῦτο γινώσκετε, ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. 12 λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι Κοδόμοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεκτότερον ἔσται ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ. 13 ^{115,5} Οὐαὶ σοὶ Χοραζεῖν, οὐαὶ σοὶ Βηθσαϊδᾶ· ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγενήθησαν αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ

4. μηδε υποδηματ. | και μηδενα 5. αν οικιαν εισερχησθε 6. και εαν μεν | ^ςε ο υιος | επαναπαυσεται 7. εσθιοντες | τ. μισθ. αυτου εστι 8. και εις την δ αν 10. εισερχησθε 11. οτι εις τ. ποδας | ηγγικεν: add εφ υμας 13. ^ςε χοραζιν, ^ς χωραζιν | εγενοντο

καὶ σποδῶ καθήμενοι μετενόησαν. **14** πλὴν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν τῇ κρίσει ἢ ὑμῖν. **15** καὶ σὺ Καφαρναούμ, μὴ ἕως οὐρανοῦ ὑψωθῇσῃ; ἕως ἄδου καταβιβασθῇσῃ. **16** ^{116,1} Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει, καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν ἀθετεῖ τὸν ἀποστέλλαντά με.

17 ^{117,10} Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἐβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς λέγοντες· κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου. **18** εἶπεν δὲ αὐτοῖς· ἐθεώρουν τὸν σατανᾶν ὡς ἄστραπην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα. **19** ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ. **20** πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται, χαίρετε δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγγέγραπται ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

21 ^{118,5} Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἡγαλλιάσατο ἐν τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ καὶ εἶπεν· ἐξομολογοῦμαί σοι πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναὶ ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία

13. καθήμεναι 15. καπερναουμ | η εως του ουρ. υψωθεις 19. ιδ. διδωμι | ς (non ς^e) αδικηση 20. χαίρετε δε μαλλον | εγραφη 21. εν τω: om εν | πνευμ. τω αγιω: πνευμ. ο ιησουσ

ἔμπροσθέν σου. **22** ^{119,3} καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς εἶπεν· πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου, καὶ οὐδεὶς γινώσκει τίς ἐστὶν ὁ υἱὸς εἰ μὴ ὁ πατήρ, καὶ τίς ἐστὶν ὁ πατήρ εἰ μὴ ὁ υἱὸς καὶ ὃς ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι. **23** ^{120,5} Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς κατ' ἰδίαν εἶπεν· μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ἃ βλέπετε. **24** λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς ἠθέλησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέπετε, καὶ οὐκ ἔδαν, καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν.

25 ^{121,2} Καὶ ἰδοὺ νομικός τις ἀνέστη ἐκπειράζων αὐτόν, λέγων· διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; **26** ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτόν· ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; **27** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἰσχύϊ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου, καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. **28** εἶπεν δὲ αὐτῷ· ὀρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποιεῖ, καὶ ζήσῃ. **29** ^{122,10} ὁ δὲ θέλων δικαιῶσαι ἑαυτόν εἶπεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν· καὶ τίς ἐστίν μου πλησίον; **30** ὑπολαβὼν ὁ Ἰησοῦς εἶπεν·

22. ^{ce} om και στραφεις προς τους μαθητ. ειπεν | παρεδοθ. μοι 24. ουκ ειδον 25. και λεγων 27. εξ ολης της ψυχης σου και εξ ολης της ισχυος σου κ. εξ ολης της διανοιας σου 29. δικαιουν 30. υπολαβ. δε

23 s. Mt 13, 16 s. **25** ss. 18, 18 ss. Mt 22, 35 ss. 19, 16. Mc 12, 28 ss. **27** Deut 6, 5. Lev 19, 18.

ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ εἰς Ἱερειχώ, καὶ λησταῖς περιέπεσεν, οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπῆλθον, ἀφέντες ἡμιθανή. **31** κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεὺς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἀντιπαρῆλθεν. **32** ὁμοίως δὲ καὶ Λευεῖτης γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ἀντιπαρῆλθεν. **33** Καμαρίτης δέ τις ὁδεύων ἦλθεν κατ' αὐτὸν καὶ ἰδὼν ἐσπλαγχνίσθη. **34** καὶ προσελθὼν κατέδησεν τὰ τραύματα αὐτοῦ ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον, ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδοκίον καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ. **35** καὶ ἐπὶ τὴν αὐρίον ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκεν τῷ πανδοκεῖ καὶ εἶπεν· ἐπιμελήθητι αὐτοῦ, καὶ ὅ τι ἂν προσδαπανήσῃς ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι. **36** τίς τούτων τῶν τριῶν πλησίον δοκεῖ σοι γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστάς; **37** ὁ δὲ εἶπεν· ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· πορεύου καὶ σὺ ποιεῖ ὁμοίως.

38 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτοὺς εἰσῆλθεν εἰς κώμην τινά· γυνή δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὴν

30. ιεριχω | ημιθανη: add τυγχανοντα 32. λευεῖτης
33. σαμαρειτης | ιδων: add αυτον 34. πανδοχειον
35. αυριον: add εξελθων | πανδοχει | ειπεν: add αυτω
36. τις ουν | δοκει σοι πλησ. γεγον. 37. δε sec: ουν
38. εις τον οικον αυτης

οἰκίαν. **39** καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη, Μαριάμ, ἣ καὶ παρακαθεσθεῖσα πρὸς τοὺς πόδας τοῦ κυρίου ἤκουεν τὸν λόγον αὐτοῦ. **40** ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν. ἐπιστᾶσα δὲ εἶπεν· κύριε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην με κατέλιπεν διακονεῖν; εἰπὼν οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται. **41** ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ κύριος· Μάρθα Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ θορυβάζῃ περὶ πολλά; **42** ἐνὸς δέ ἐστιν χρεῖα· Μαρία γὰρ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται αὐτῇς.

XI.

Oratio dominica. Precandi assiduitas et fiducia. Calumnia auxilii diabolici. De redeunte daemone. Generatio signorum avida. Lucerna et lux. Sermones contra Phariseos et legis peritos.

1 ^{123,5} Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ τινὶ προσευχόμενον, ὥς ἐπαύσατο, εἶπέν τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν· κύριε, δίδαξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι, καθὼς καὶ Ἰωάννης ἐδίδαξεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ. **2** εἶπεν δὲ αὐτοῖς· ὅταν προσεύχησθε, λέγετε· πάτερ, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθάτω ἡ βασιλεία σου· **3** τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν·

39. μαρια | παρακαθισασα παρα | κυριου: ιησου
40. ειπον: ειπε 41. κυριος: ιησους | τυρβαζη 42. γαρ: δε | αφαιρ. απ αυτης

XI. 2. πατερ: add ημων ο εν τοις ουρανοις | ελθτω | η βασ. σου: add γενηθητω το θελημα σου ως εν ουρανῳ και επι της γης

XI. 2—4 Mt 6, 9—13.

4 καὶ ἄφεσ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφίομεν παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν.

5 ^{124,10} Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοῦς· τίς ἐξ ὑμῶν ἔξει φίλον, καὶ πορεύσεται πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίου καὶ εἴπῃ αὐτῷ· φίλε, χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους, 6 ἐπειδὴ φίλος μου παρεγένετο ἐξ ὁδοῦ πρὸς με καὶ οὐκ ἔχω ὃ παραθήσω αὐτῷ. 7 κάκεῖνος ἔσωθεν ἀποκριθεὶς εἴπῃ· μή μοι κόπους πάρεχε· ἤδη ἡ θύρα κέκλεισται, καὶ τὰ παιδία μου μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν κοίτην εἰσὶν· οὐ δύναμαι ἀναστὰς δοῦναί σοι. 8 λέγω ὑμῖν, εἰ καὶ οὐ δώσει αὐτῷ ἀναστὰς διὰ τὸ εἶναι φίλον αὐτοῦ, διὰ γε τὴν ἀναιδίαν αὐτοῦ ἐγερθεὶς δώσει αὐτῷ ὅσων χρήζει. 9 ^{125,5} Καὶ γὰρ ὑμῖν λέγω, αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ εὕρήσετε· κρούετε, καὶ ἀνοιχθήσεται ὑμῖν. 10 πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὕρισκει, καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιχθήσεται. 11 τίνα δὲ ἐξ ὑμῶν τὸν πατέρα αἰτήσῃ ὁ υἱὸς ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσῃ αὐτῷ; ἢ καὶ ἰχθύν, μὴ ἀντὶ ἰχθύος ὄφιν αὐτῷ ἐπιδώσῃ;

4. αφιεμεν | εις πειρασμον: add αλλα ρυσαι ημας απο του πονηρου 8. αυτου φιλον | αναιδειαν 9. ανοιγησεται 10. ανοιγησεται 11. εξ υμων: om εξ | η και: ει και | οφ. επιδ. αυτω

12 ἢ καὶ αἰτήσῃ ὥσιν, μὴ ἐπιδώσῃ αὐτῷ σκορπίον; 13 εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὑπάρχοντες οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατήρ ὁ ἐξ οὐρανοῦ δώσει πνεῦμα ἅγιον τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν.

14 ^{126,5} Καὶ ἦν ἐκβάλλων δαιμόνιον, καὶ αὐτὸ ἦν κωφόν· ἐγένετο δὲ τοῦ δαιμονίου ἐξελθόντος ἐλάλησεν ὁ κωφός. καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι· 15 ^{127,2} τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον· ἐν Βεελζεβούλ τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια· 16 ^{128,5} ἕτεροι δὲ πειράζοντες σημεῖον ἐξ οὐρανοῦ ἐζήτουν παρ' αὐτοῦ. 17 ^{129,2} αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὰ διανοήματα εἶπεν αὐτοῖς· πᾶσα βασιλεία διαμερισθεῖσα ἐφ' ἑαυτὴν ἐρημοῦται, καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον πίπτει. 18 εἰ δὲ καὶ ὁ σατανᾶς ἐφ' ἑαυτὸν διεμερίσθῃ, πῶς σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ; ὅτι λέγετε ἐν Βεελζεβούλ ἐκβάλλειν με τὰ δαιμόνια. 19 εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεελζεβούλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσιν; διὰ τοῦτο αὐτοὶ κριταὶ ἔσονται ὑμῶν. 20 εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ

12. η καὶ: add εαν | ς (non ς^e) αιτηση 13. αγαθα δοματα 15. om τω ante αρχοντι 16. παρ αυτ. εξητ. εξ ουραν. 17. εφ εαυτ. διαμερισθ. 19. κριτ. υμων αυτ. εσονται.

14 s. Mt 9, 32—34. 12, 22 ss. Mc 3, 22. 16 M 12, 38. 16, 1. Mc 8, 11. 17—23 Mt 12, 25—30. Mc 3, 25—27.

βασιλεία τοῦ θεοῦ. **21** Ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθωπλισμένος φυλάσῃ τὴν ἑαυτοῦ αὐλήν, ἐν εἰρήνῃ ἐστὶν τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. **22** ἐπὶ δὲ ἰσχυρότερος αὐτοῦ ἐπελθὼν νικήσῃ αὐτόν, τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ αἶρει, ἐφ' ἣ ἐπεποιθεῖ, καὶ τὰ σκῦλα αὐτοῦ διαδίδωσιν. **23** ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ ἐστίν, καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ σκορπίζει. **24** ^{130,5} Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων ζητοῦν ἀνάπαυσιν, καὶ μὴ εὐρίσκον λέγει· ὑποστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου ὅθεν ἐξῆλθον. **25** καὶ ἐλθὼν εὐρίσκει σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον. **26** τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ ἐπτά, καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ, καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χείρονα τῶν πρώτων.

27 ^{131,10} Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα ἐπάρασά τις φωνὴν γυνὴ ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν αὐτῷ· μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. **28** αὐτὸς δὲ εἶπεν· μενοῦν μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ φυλάσσοντες.

29 ^{132,5} Τῶν δὲ ὄχλων ἐπαθροιζομένων ἤρξατο λέγειν· ἡ γενεὰ αὕτη νενεὰ πονηρὰ

22. ο ἰσχυροτ. 26. επτ. ετερ. πνεσμ. πονηρ. εαυτ.
27. επ. τις γυνη φων. 28. μενουυγε | φυλασσουντες:
add αυτον 29. om γενεα sec.

23 9, 50. Mc 9, 40. **24—26** Mt 12, 43—45
29—32 Mt 12, 38—42.

ἐστὶν· σημεῖον ζητεῖ, καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ.
30 καθὼς γὰρ ἐγένετο Ἰωνᾶς τοῖς Νινευεῖταις σημεῖον, οὕτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τῇ γενεᾷ ταύτῃ. **31** βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινεῖ αὐτούς· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Κολομῶνος, καὶ ἰδοὺ πλεῖον Κολομῶνος ᾧδε. **32** ἄνδρες Νινευεῖται ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινουῦσιν αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ, καὶ ἰδοὺ πλεῖον Ἰωνᾶ ᾧδε. **33** ^{133,2} Οὐδεὶς λύχνον ἄψας εἰς κρυπτὴν τίθησιν οὐδὲ ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ἵνα οἱ εἰσπορεύόμενοι τὸ φέγγος βλέπωσιν. **34** ^{134,5} ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός σου. ὅταν ὁ ὀφθαλμός σου ἀπλοῦς ᾗ, καὶ ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἐστίν· ἐπὰν δὲ πονηρὸς ᾗ, καὶ τὸ σῶμά σου σκοτεινόν. **35** σκόπει οὖν μὴ τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστίν. **36** εἰ οὖν τὸ σῶμά σου ὅλον φωτεινόν, μὴ ἔχον τι μέρος σκοτεινόν, ἔσται φωτεινὸν ὅλον ὡς ὅταν ὁ λύχνος τῇ ἀστραπῇ φωτίζη σε.

29. επιζητει | ιωνα: add του προφητου 30. σημ. τοις νινευιταις 31. σολομωντος 32. ανδρ. νινευι 33. ουδεις δε | ε ei ε^e 1633. (non 1624.) εις κρυπτον | ε^e αλλα επι 34. om σου prim | οταν ουν

31 1 Reg 10, 1. **32** Ion 3, 5. **33** 8, 16. Mt 5, 15. Mc 4, 21. **34** Mt 6, 22 s.

37 ^{135,5} Ἐν δὲ τῷ λαλῆσαι ἐρωτᾷ αὐτὸν Φαρισαῖος ὅπως ἀριστήσῃ παρ' αὐτῷ· εἰσελθὼν δὲ ἀνέπεσεν. **38** ὁ δὲ Φαρισαῖος ἰδὼν ἐθαύμασεν ὅτι οὐ πρῶτον ἐβαπτίσθη πρὸ τοῦ ἀρίστου. **39** εἶπεν δὲ ὁ κύριος πρὸς αὐτόν· νῦν ὑμεῖς οἱ Φαρισαῖοι τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πίνακος καθαρίζετε, τὸ δὲ ἔσωθεν ὑμῶν γέμει ἀρπαγῆς καὶ πονηρίας. **40** ἄφρονες, οὐχ ὁ ποιήσας τὸ ἔξωθεν καὶ τὸ ἔσωθεν ἐποίησεν; **41** πλὴν τὰ ἐνόντα δότε ἐλεημοσύνην, καὶ ἰδοὺ πάντα καθαρὰ ὑμῶν ἐστίν. **42** ^{136,5} ἀλλὰ οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ πήγανον καὶ πᾶν λάχανον, καὶ παρέρχεσθε τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ· ταῦτα ἔδει ποιῆσαι κἀκεῖνα μὴ παρεῖναι. **43** ^{137,2} οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς. **44** ^{138,5} οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι ἐστὲ ὡς τὰ μνημεῖα τὰ ἄδηλα, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ περιπατοῦντες ἐπάνω οὐκ οἶδασιν. **45** ^{139,5} Ἀποκριθεὶς δὲ τις τῶν νομικῶν λέγει αὐτῷ· διδάσκαλε, ταῦτα λέγων καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις. **46** ὁ δὲ εἶπεν· καὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς οὐαί, ὅτι φορτίζετε

37. ηρωτα | φαρισ. τις 42. αλλ ουαι | αφιεναι 44. ουαι υμιν: add γραμματαις και φαρισαις υποχριται

39 Mt 23, 25. 42 Mt 23, 23. 43 20, 46. Mt 23, 6 s. 44 Mt 25, 27. 46 Mt 23, 4.

τοὺς ἀνθρώπους φορτία δυσβάστακτα, καὶ αὐτοὶ ἐνὶ τῶν δακτύλων ὑμῶν οὐ προσψαύετε τοῖς φορτίοις. **47** ^{140,5} οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν, καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν ἀπέκτειναν αὐτούς. **48** ἄρα μάρτυρές ἐστε καὶ συνευδοκεῖτε τοῖς ἔργοις τῶν πατέρων ὑμῶν, ὅτι αὐτοὶ μὲν ἀπέκτειναν αὐτούς, ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε. **49** ^{141,5} διὰ τοῦτο καὶ ἡ σοφία τοῦ θεοῦ εἶπεν· ἀποστελῶ εἰς αὐτοὺς προφήτας καὶ ἀποστόλους, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενοῦσιν καὶ ἐκδιώξουσιν, **50** ἵνα ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα πάντων τῶν προφητῶν τὸ ἐκχυννόμενον ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, **51** ἀπὸ αἵματος Ἀβελ ἕως αἵματος Ζαχαρίου τοῦ ἀπολομένου μεταξὺ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου· νὰ λέγω ὑμῖν, ἐκζητηθήσεται ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης. **52** ^{142,5} οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς, ὅτι ἤρατε τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως· αὐτοὶ οὐκ εἰσήλθατε καὶ τοὺς εἰσερχομένους ἐκωλύσατε.

53 ^{143,10} Κάκειθεν ἐξεληθόντος αὐτοῦ ἤρξαντο οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι δεινῶς ἐνέχειν καὶ ἀποστοματίζειν αὐτὸν περὶ πλειόνων, **54** ἐνεδρεύοντες, θηρεῦσαι τι ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ.

48. μαρτ. εστε: μαρτυρεῖτε | οἰκοδομεῖτε: add αὐτῶν τα μνημεῖα 50. ἐκχυννόμενον 51. ἀπο τοῦ αιματ. | ἕως τοῦ 52. εἰσηλθετε 53. κακ. ἐξελθ. αὐτοῦ: λεγοντος δε αὐτοῦ ταυτα προσ αὐτοὺς 54. ἐνεδρεύοντες: add αὐτὸν καὶ ζητούντες | στομ. αὐτοῦ: add ἵνα κατηγορησῶσιν αὐτοῦ

47 s. Mt 23, 29—31. **49—51** Mt 23, 34—36. **51** Gen 4, 8. 2 Chr 24, 21. **52** Mt 23, 13.

XII.

Fermentum Phariseorum. Quis sit timendus. Peccatum in spiritum sanctum. Iis hereditatis. De divite vana meditante. Curae inanes, aeternae divitiae. De servo vigilante et fideli. Dissidia propter Christum. Signa temporum.

1 Ἐν οἷς ἐπισυναχθεῖσιν τῶν μυριάδων τοῦ ὄχλου, ὥστε καταπατεῖν ἀλλήλους, ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ πρῶτον· ^{144,2} προσέχετε ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων, ἥτις ἐστὶν ὑπόκρισις. 2 ^{145,5} οὐδὲν δὲ συγκεκαλυμμένον ἐστὶν ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτὸν ὃ οὐ γνωσθήσεται. 3 ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἶπατε, ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθήσεται, καὶ ὃ πρὸς τὸ οὐς ἐλάλήσατε ἐν τοῖς ταμείοις, κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωματίων. 4 Λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου, μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεννόντων τὸ σῶμα καὶ μετὰ ταῦτα μὴ ἔχόντων περισσότερόν τι ποιῆσαι. 5 ὑποδείξω δὲ ὑμῖν τίνα φοβηθῆτε· φοβήθητε τὸν μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι ἔχοντα ἐξουσίαν ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γέενναν. καὶ λέγω ὑμῖν, τοῦτον φοβήθητε. 6 οὐχὶ πέντε στρουθία πωλοῦνται ἀσσαρίων δύο; καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἐπιλεησμένον ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. 7 ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἡρίθμηνται.

XII. 1. πρωτον: ζ^e conī cum seqq 4. αποκτεινοντων 5. εξουσι. εχοντ. 6. πωλεται

XII. 1 Mt 16, 6. 2 8, 17. Mc 4, 22. Mt 10, 26 s. 4—9 Mt 10, 28—33.

μὴ φοβεῖσθε· πολλῶν στρουθίων διαφέρετε.
 8 λέγω δὲ ὑμῖν, πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν
 ἑμοῖς ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ υἱὸς
 τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσει ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν
 τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ· 9 ^{146,2} ὁ δὲ ἄρνη-
 σάμενός με ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων ἀπαρ-
 νηθήσεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ.
 10 ^{147,2} καὶ πᾶς ὃς ἔρεῖ λόγον εἰς τὸν υἱὸν
 τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς
 τὸ ἅγιον πνεῦμα βλασφημήσαντι οὐκ ἀφεθή-
 σεται. 11 ^{148,2} ὅταν δὲ εἰσφέρωσιν ὑμᾶς
 ἐπὶ τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς
 ἐξουσίας, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί ἀπο-
 λογήσησθε ἢ τί εἶπητε· 12 τὸ γὰρ ἅγιον
 πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ᾧρᾳ ἃ
 δεῖ εἰπεῖν.

13 ^{149,10} Εἶπεν δέ τις ἐκ τοῦ ὄχλου αὐτῷ·
 διδάσκαλε, εἰπὲ τῷ ἀδελφῷ μου μερίσασθαι
 μετ' ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν. 14 ὁ δὲ εἶπεν
 αὐτῷ· ἄνθρωπε, τίς με κατέστησεν κριτὴν
 ἢ μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς; 15 εἶπεν δὲ πρὸς
 αὐτοῦς· ὁρᾶτε καὶ φυλάσσεσθε ἀπὸ πάσης
 πλεονεξίας, ὅτι οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν τινὲ
 ἢ ζωῇ αὐτοῦ ἐστὶν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων
 αὐτῷ. 16 Εἶπεν δὲ παραβολὴν πρὸς αὐτοὺς
 λέγων· ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν
 ἡ χώρα. 17 καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ

7. μη ουν φοβ. 11. προσφέρωσιν | μεριμνατε 15. αυτω
 εκ του οχλ. 14. κριτην: δικαστην 15. πασης: της |
 αυτω: αυτου

10 Mt 12, 32. Mc 3, 29. 11 s. Mt 10, 19 s.
 Mc 13, 11.

λέγων· τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω
τοὺς καρπούς μου; 18 καὶ εἶπεν· τοῦτο
ποιήσω· καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας καὶ
μείζονας οἰκοδομήσω, καὶ συνάξω ἐκεῖ
πάντα τὰ γενήματά μου καὶ τὰ ἀγαθὰ μου,
19 καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου· ψυχή, ἔχεις
πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά·
ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου. 20 εἶπεν
δὲ αὐτῷ ὁ θεός· ἄφρων, ταύτῃ τῇ νυκτὶ
τὴν ψυχὴν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ
ἡτοίμασας, τί νῦν ἔστι; 21 οὕτως ὁ θησαυ-
ρίζων αὐτῷ καὶ μὴ εἰς θεὸν πλουτῶν.

22 ^{150,5} Εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς
αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ὑμῖν λέγω, μὴ μεριμνᾶτε
τῇ ψυχῇ τί φάγητε μηδὲ τῷ σώματι τί
ἐνδύσησθε. 23 ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστιν τῆς
τροφῆς καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος.
24 κατανοήσατε τοὺς κόρακας, ὅτι οὔτε
σπεύρουσιν οὔτε θερίζουσιν, οἷς οὐκ ἔστιν
ταμεῖον οὐδὲ ἀποθήκη, καὶ ὁ θεὸς τρέφει
αὐτούς· πόσω μᾶλλον ὑμεῖς διαφέρετε τῶν
πετεινῶν. 25 τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν
δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ
πῆχυν; 26 εἰ οὖν οὐδὲ ἐλάχιστον δύνασθε,
τί περὶ τῶν λοιπῶν μεριμνᾶτε; 27 κατα-

18. ζ^e (non ζ) γεννηματ. 20. ζ et ζ^e 1633 (non 1624.)
αφρων 21. εαυτω 22. τη ψυχη υμων 24. ου σπειρ.
ουδε θερ. 25. πηχυν: add ενα 26. ουτε

νοήσατε τὰ κρίνα, πῶς οὔτε νήθει οὔτε ὑφαίνει· λέγω δὲ ὑμῖν, οὐδὲ Κολομῶν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων. **28** εἰ δὲ ἐν ἀγρῷ τὸν χόρτον ὄντα σήμερον καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον ὁ θεὸς οὕτως ἀμφιέζει, πόσω μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι. **29** καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε τί φάγητε καὶ τί πίνητε, καὶ μὴ μετεωρίζεσθε· **30** ταῦτα γὰρ πάντα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου ἐπιζητοῦσιν· ὑμῶν δὲ ὁ πατὴρ οἶδεν ὅτι χρῆζετε τούτων. **31** πλὴν ζητεῖτε τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ ταῦτα προστεθήσεται ὑμῖν. **32** ^{151,10} Μὴ φοβοῦ, τὸ μικρὸν ποίμνιον, ὅτι εὐδόκησεν ὁ πατὴρ ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν. **33** ^{152,2} Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν καὶ δότε ἐλεημοσύνην· ^{153,5} ποιήσατε ἑαυτοῖς βαλλάντια μὴ παλαιούμενα, θησαυρὸν ἀνέκλειπτον ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὅπου κλέπτῃς οὐκ ἐγγίζει οὐδὲ σῆς διαφθείρει. **34** ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία ὑμῶν ἔσται. **35** ^{154,10} Ἔστωσαν ὑμῶν αἱ ὀσφύες περιεζωσμέναι καὶ οἱ λύχνοι καιόμεναι· **36** καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις προσδεχομένοις τὸν κύριον ἑαυτῶν, πότε ἀναλύσῃ ἐκ τῶν γάμων, ἵνα ἐλθόντος καὶ κρούσαντος εὐθέως ἀνοίξωσιν αὐτῷ. **37** ^{155,5} μα-

27. πωσ αυξανει· ου κοπια ουδε νηθει· 28. ει δε τ. χο. εν τω αγρ. σημ. οντα | αμφιεννυσι 29. η τι πιητε 30. επιζητει 31. αυτου: του θεου | ταυτα: αλλ παντα 33. βαλαντια 36. αναλυσει

κάριοι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι, οὓς ἐλθὼν ὁ κύριος εὕρήσει γρηγοροῦντας· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι περιζώσεται καὶ ἀνακλινεῖ αὐτοὺς καὶ παρελθὼν διακονήσει αὐτοῖς. **38** καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ, καὶ ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔλθῃ καὶ εὕρῃ οὕτως, μακάριοί εἰσιν. **39** ^{156,2} τοῦτο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ἥδῃ ὁ οἰκοδεσπότης ποία ὥρα ὁ κλέπτης ἔρχεται, οὐκ ἂν ἀφῆκεν διορυγθῆναι τὸν οἶκον αὐτοῦ. **40** καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἑτοιμοί, ὅτι ἡ ὥρα οὐ δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

41 ^{157,6} Εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος· κύριε, πρὸς ἡμᾶς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγεις ἢ καὶ πρὸς πάντας; **42** καὶ εἶπεν ὁ κύριος· τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς οἰκονόμος ὁ φρόνιμος, ὃν καταστήσει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ τοῦ διδόναι ἐν καιρῷ τὸ σιτομέτριον; **43** μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὕρήσει ποιοῦντα οὕτως. **44** ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν. **45** ^{158,5} ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· χρονίζει ὁ κύριός μου ἔρχεσθαι, καὶ ἄρξηται τύπτειν τοὺς παῖδας καὶ τὰς παιδίσκας, ἐσθίειν τε καὶ πίνειν

---

38. μακ. εἰσιν: add οἱ δούλοι ἐκεῖνοι 39. ερχ. εγρηγορησεν αν και ουκ αν αφηκ. | διορυγηναι 40. και υμεις ουν 42. ειπε δε | και φρονιμος

καὶ μεθύσκεσθαι· 46 ἥξει ὁ κύριος τοῦ
 δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ἣ οὐ προσδοκᾷ
 καὶ ἐν ὥρᾳ ἣ οὐ γινώσκει, καὶ διχοτομήσει
 αὐτόν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν
 ἀπίστων θήσει. 47 ^{159,10} ἐκεῖνος δὲ ὁ
 δοῦλος ὁ γνούς τὸ θέλημα τοῦ κυρίου αὐτοῦ
 καὶ μὴ ἐτοιμάσας ἢ ποιήσας πρὸς τὸ
 θέλημα αὐτοῦ δαρήσεται πολλάς· 48 ὁ δὲ
 μὴ γνούς, ποιήσας δὲ ἄξια πληγῶν, δαρή-
 σεται ὀλίγας. παντὶ δὲ ᾧ ἐδόθη πολὺ,
 πολὺ ζητηθήσεται παρ' αὐτοῦ, καὶ ᾧ παρ-
 έθεντο πολὺ, περισσότερον αἰτήσουσιν αὐτόν.
 49 ^{160,5} Πῦρ ἦλθον βαλεῖν ἐπὶ τὴν γῆν,
 καὶ τί θέλω εἰ ἤδη ἀνήφθη. 50 βάπτισμα
 δὲ ἔχω βαπτισθῆναι, καὶ πῶς συνέχομαι
 ἕως οὗτου τελεσθῆ. 51 δοκεῖτε ὅτι εἰρήνην
 παρεγενόμην δοῦναι ἐν τῇ γῇ; οὐχὶ λέγω
 ὑμῖν ἀλλ' ἢ διαμερισμόν. 52 ἔσονται γὰρ
 ἀπὸ τοῦ νῦν πέντε ἐν ἐνὶ οἴκῳ διαμεμερισ-
 μένοι· τρεῖς ἐπὶ δυσὶν καὶ δύο ἐπὶ τρισὶν
 53 διαμερισθήσονται, πατήρ ἐπὶ υἱῷ καὶ
 υἱὸς ἐπὶ πατρί, μήτηρ ἐπὶ θυγατέρα καὶ
 θυγάτηρ ἐπὶ μητέρα, πενθερὰ ἐπὶ τὴν
 νύμφην καὶ νύμφη ἐπὶ τὴν πενθεράν.

47. του κυρ. εαυτου | η ποι.: μηδε ποι. 49. επι.: εις
 50. εως ου 52. εν οικω ενι 53. επι τρισιν. ⁵³ δια-
 μερισθησεται | εφ υιω | επι θυγατρι | επι μητρι | επι
 την νυμφ. αυτης | πενθεραν: add αυτης

54 ^{161,5} Ἐλεγεν δὲ καὶ τοῖς ὄχλοις· ὅταν ἴδῃτε νεφέλην ἀνατέλλουσαν ἐπὶ δυσμῶν, εὐθέως λέγετε ὅτι ὄμβρος ἔρχεται, καὶ γίνεται οὕτως· 55 καὶ ὅταν νότον πνέοντα, λέγετε ὅτι καύσων ἔσται, καὶ γίνεται. 56 Ὑποκριταί, τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ οἴδατε δοκιμάζειν, τὸν δὲ καιρὸν τοῦτον πῶς οὐ δοκιμάζετε; 57 Τί δὲ καὶ ἄφ' ἑαυτῶν οὐ κρίνετε τὸ δίκαιον; 58 ^{162,5} ὥς γὰρ ὑπάγεις μετὰ τοῦ ἀντιδίκου σου ἐπ' ἄρχοντα, ἐν τῇ ὁδῷ δὸς ἐργασίαν ἀπηλλάχθαι ἀπ' αὐτοῦ, μήποτε κατασύρῃ σε πρὸς τὸν κριτὴν, καὶ ὁ κριτής σε παραδώσει τῷ πράκτορι, καὶ ὁ πράκτωρ σε βαλεῖ εἰς φυλακὴν. 59 λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως καὶ τὸ ἔσχατον λεπτὸν ἀποδῷς.

XIII.

Galilaeorum caesorum exemplum. Ficus in vinea sterilis. Mulier sabbato sanata. Granum sinapis et fermentum. Angusta porta. Ad Herodem vulpem. Prophetarum interfectrix.

1 ^{163,10} Παρῆσαν δὲ τινες ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἀπαγγέλλοντες αὐτῷ περὶ τῶν Γαλιλαίων, ὧν τὸ αἷμα Πειλᾶτος ἔμιξεν μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν. 2 καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· δοκεῖτε ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι ἁμαρ-

54. την νεφελην | επι: απο | οτι: om 58. σε παραδω | βαλλη 59. εως ου

XIII. 1. πιλατος 2. αποκριθεις: add ο ιησους

τωλοὶ παρὰ πάντα τοὺς Γαλιλαίους ἐγένοντο, ὅτι ταῦτα πεπόνθασιν; **3** οὐχὶ λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοήτε, πάντες ὁμοίως ἀπολεῖσθε. **4** ἢ ἐκεῖνοι οἱ δεκαοκτώ, ἐφ' οὓς ἔπεσεν ὁ πύργος ἐν τῷ Cιλωὰμ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς, δοκεῖτε ὅτι αὐτοὶ ὀφείλεται ἐγένοντο παρὰ πάντα τοὺς ἀνθρώπους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ; **5** οὐχὶ λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοήσητε, πάντες ὡσαύτως ἀπολεῖσθε.

6 ^{164,10} Ἐλεγεν δὲ ταύτην τὴν παραβολήν. Cυκὴν εἶχέν τις πεφυτευμένην ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν ζητῶν καρπὸν ἐν αὐτῇ καὶ οὐχ εὔρεν. **7** εἶπεν δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουργόν· Ἰδοὺ τρία ἔτη ἀφ' οὗ ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ καὶ οὐχ εὐρίσκω· ἔκκοψον αὐτήν· ἵνατί καὶ τὴν γῆν καταργεῖ; **8** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ· κύριε, ἄφες αὐτήν καὶ τοῦτο τὸ ἔτος, ἕως ὅτου σκάψω περὶ αὐτήν καὶ βάλω κόπρια, **9** καὶ μὲν ποιήσῃ καρπὸν εἰς τὸ μέλλον· εἰ δὲ μήγε, ἐκκόψεις αὐτήν.

10 Ἦν δὲ διδάσκων ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς σάββασιν. **11** καὶ ἰδοὺ γυνὴ πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δεκαοκτώ, καὶ ἦν συνκύπτουσα καὶ μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές. **12** ἰδὼν δὲ

2. ταυτα: τοιαυτα 3. ομοιωσ: ωσαυτως 4. δεκα και οκτω | αυτοι: ουτοι | om τουσ pri 5. μετανοητε | ωσαυτως: ομοιωσ 6. εν τ. αμπ. αυτ. πεφυτευμ. | καρπ. ζητ. 7. om αφ ου 8. ζ^e 1624. 1633. κοπρία, ζ^e 1656 ei ζ κοπριαν 9. ει δε μηγε, εις το μελλον 11. γυνη: add ην | δεκα και οκτω | συγκυπτ.

αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς προσεφώνησεν καὶ εἶπεν αὐτῇ· γύναι, ἀπολέλυσαι ἀπὸ τῆς ἀσθενείας σου, **13** καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας· καὶ παραχρῆμα ἀνορθώθη, καὶ ἐδόξαζεν τὸν θεόν. **14** ^{165,2} ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀγανακτῶν ὅτι τῷ σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγεν τῷ ὄχλῳ ὅτι ἔξ ἡμέραι εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν αὐταῖς οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου. **15** ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ ὁ κύριος καὶ εἶπεν· ὑποκριταί, ἕκαστος ὑμῶν τῷ σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει; **16** ταύτην δὲ θυγατέρα Ἀβραὰμ οὖσαν, ἣν ἔδωκεν ὁ σατανᾶς ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου; **17** ^{166,10} καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ κατησχύνοντο πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ.

18 ^{167,2} Ἔλεγεν οὖν· τίς ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ, καὶ τίς ὁμοιώσω αὐτήν; **19** ὁμοία ἐστὶν κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔβαλεν εἰς κῆπον ἑαυτοῦ, καὶ ἡύξησεν καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον, καὶ τὰ

12. om απο 13. ανωρθωθη 14. om οτι sec | εν ταυταις ουν 15. απεκρι. ουν | υποκριτα 18. ουν: δε 19. δενδρον: add μεγα

XIII. 15 14, 5. Mt 12, 11. 18 s. Mc 4, 30—32. Mt 13, 31 s.

πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. **20** ^{168,5} Καὶ πάλιν εἶπεν· τίνι ὁμοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ; **21** ὁμοία ἐστὶν ζύμη, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἔκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

22 ^{169,2} Καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ κώμας διδάσκων καὶ πορείαν ποιούμενος εἰς Ἱεροσόλυμα. **23** ^{170,5} Εἶπεν δέ τις αὐτῷ· κύριε, εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι; ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτοῦς· **24** ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν διὰ τῆς στενῆς θύρας, ὅτι πολλοί, λέγω ὑμῖν, ζητήσουσιν εἰσελθεῖν καὶ οὐκ ἰσχύσουσιν. **25** ^{171,5} ἄφ' οὗ ἂν ἐγερθῇ ὁ οἰκοδεσπότης καὶ ἀποκλείσῃ τὴν θύραν, καὶ ἄρξησθε ἔξω ἐστάναι καὶ κρούειν τὴν θύραν λέγοντες· κύριε ἄνοιξον ἡμῖν, καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ὑμῖν· οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ. **26** τότε ἄρξεσθε λέγειν· ἐφάγομεν ἐνώπιόν σου καὶ ἐπίομεν, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἐδίδαξας. **27** καὶ ἐρεῖ· λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ· ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες ἐργάται ἀδικίας. **28** ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὁδόν-

21. ενεκρυψεν 22. ιερουσαλημ 24. θυρας: πυλησ
25. κυριε κυριε 27. πα. οι εργατ. της αδικ.

21 Mt 13, 33. **24** Mt 7, 13 s. **25** ss. Mt 25, 10—12.
27 Mt 7, 23. **28** Mt 8, 11 s.

των, ^{172,5} ὅταν ὄψεσθε Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ καὶ πάντα τοὺς προφήτας ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ, ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλομένους ἔξω. **29** καὶ ἡξουσιν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ βορρᾶ καὶ νότου, καὶ ἀνακληθήσονται ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. **30** ^{173,2} καὶ ἰδοὺ εἰσὶν ἔσχατοι οἱ ἔσονται πρῶτοι, καὶ εἰσὶν πρῶτοι οἱ ἔσονται ἔσχατοι.

31 ^{174,10} Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ προσῆλθάν τινες Φαρισαῖοι λέγοντες αὐτῷ· ἔξελθε καὶ πορεύου ἐντεῦθεν, ὅτι Ἑρώδης θέλει σε ἀποκτεῖναι. **32** καὶ εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέντες εἵπατε τῇ ἀλώπεκι ταύτῃ· ἰδοὺ ἐκβάλλω δαιμόνια καὶ ἰάσεις ἀποτελῶ σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τῇ τρίτῃ τελειοῦμαι. **33** πλὴν δεῖ με σήμερον καὶ αὔριον καὶ τῇ ἐχομένῃ πορεύεσθαι, ὅτι οὐκ ἐνδέχεται προφήτην ἀπολέσθαι ἔξω Ἱερουσαλήμ. **34** ^{175,5} Ἱερουσαλήμ Ἱερουσαλήμ, ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφήτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν, ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυνάξαι τὰ τέκνα σου ὃν τρόπον ὄρνιξ τὴν ἐαυτῆς νοσσιὰν ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθελήσατε. **35** ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν. λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ ἴδητέ με ἕως ἡξεί ὅτε εἴπητε· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου.

28. οψησθε 29. και απο βορρα 31. ωρα: ημερα | προσηλθον 32. επιτελω 34. ορνις 35. ο οικ. υμων: add ερημος | αμην δε λεγω υμ. | με ιδητε εως αν ηξη

30 Mt 19, 30. 20, 16. Mc 10, 31. **34** s. Mt 23, 37—39. **35** Ps 118, 26.

XIV.

Hydropicus sabbato sanatus. De primis locis vitandis et invitandis pauperibus. Parabola de sprato convivio. Christus super omnia diligendus. Exempla turris struendae, regis bellum parantis; salis putidi.

1 ^{176,10} Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς οἶκόν τινος τῶν ἀρχόντων τῶν Φαρισαίων σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον, καὶ αὐτοὶ ἦσαν παρατηρούμενοι αὐτόν. 2 καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπός τις ἦν ὑδρωπικὸς ἔμπροσθεν αὐτοῦ. 3 ^{177,2} καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς τοὺς νομικοὺς καὶ Φαρισαίους λέγων· ἔξεστιν τῷ σαββάτῳ θεραπεῦσαι ἢ οὐ; οἱ δὲ ἠσύχασαν. 4 καὶ ἐπιλαβόμενος ἰάσατο αὐτὸν καὶ ἀπέλυσεν. 5 καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπεν· τίνας ὑμῶν υἱὸς ἢ βοῦς εἰς φρέαρ πεσεῖται, καὶ οὐκ εὐθέως ἀνασπάσει αὐτὸν ἐν ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου; 6 καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀνταποκριθῆναι πρὸς ταῦτα.

7 ^{178,10} Ἐλεγεν δὲ πρὸς τοὺς κεκλημένους παραβολήν, ἐπέχων πῶς τὰς πρωτοκλισίας ἐξελέγοντο, λέγων πρὸς αὐτοὺς 8 ὅταν κληθῇς ὑπὸ τινος εἰς γάμους, μὴ κατακλιθῇς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν, μήποτε ἐντιμότερός σου ἢ κεκλημένος ὑπ' αὐτοῦ, 9 καὶ ἐλθὼν ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλέσας ἐρεῖ σοι· δὸς τούτῳ τόπον, καὶ τότε ἄρξῃ μετὰ

XIV. 3. εἰ ἐξεστι | θεραπευεῖν | ἢ οὐ: om 5. υἱο: ονος | ἐμπεσεῖται | ἐν τῇ ἡμερ. 6. ἀνταποκρ. αὐτῷ 9. μετ αἰσχ.

αἰσχύνῃς τὸν ἔσχατον τρόπον κατέχειν.
10 ἀλλ' ὅταν κληθῇς, πορευθεὶς ἀνάπεσε
 εἰς τὸν ἔσχατον τρόπον, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ
 κεκληκώσ σε ἔρεϊ σοι· φίλε, προσανάβηθι
 ἀνώτερον· τότε ἔσται σοι δόξα ἐνώπιον
 πάντων τῶν συνανακειμένων σοι. **11** ^{179,5} ὅτι
 πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, καὶ ὁ
 ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.

12 ^{180,10} Ἔλεγεν δὲ καὶ τῷ κεκληκότι
 αὐτόν· ὅταν ποιῇς ἄριστον ἢ δεῖπνον, μὴ
 φώνει τοὺς φίλους σου μηδὲ τοὺς ἀδελ-
 φούς σου μηδὲ τοὺς συγγενεῖς σου μηδὲ
 γείτονας πλουσίους, μήποτε καὶ αὐτοὶ
 ἀντικαλέσωσίν σε καὶ γένηται ἀνταπόδομά
 σοι. **13** ἀλλ' ὅταν ποιῇς δοχὴν, κάλει
 πτωχοὺς, ἀναπήρους, χωλοὺς, τυφλοὺς,
14 καὶ μακάριος ἔσῃ, ὅτι οὐκ ἔχουσιν
 ἀνταποδοῦναί σοι· ἀνταποδοθήσεται δέ σοι
 ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων.

15 Ἀκούσας δὲ τις τῶν συνανακειμένων
 ταῦτα εἶπεν αὐτῷ· μακάριος ὅστις φάγεται
 ἄρτον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. **16** ^{181,5} ὁ
 δὲ εἶπεν αὐτῷ· ἄνθρωπός τις ἐποίει δεῖ-
 πνον μέγα, καὶ ἐκάλεσεν πολλούς, **17** καὶ
 ἀπέστειλεν τὸν δοῦλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ
 δεῖπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις· ἔρχεσθε,

10. αναπεσον | ερει: ειπη | om παντων 12. σε αντι-
 καλ. | σοι ανταποδ. 14. δε: γαρ 15. οστις: ος
 16. εποιησε

ὅτι ἤδη ἔτοιμά εἰσιν. **18** καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς πάντες παραιτεῖσθαι. ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ· ἄγρὸν ἡγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθὼν ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. **19** καὶ ἕτερος εἶπεν· ζεύγη βοῶν ἡγόρασα πέντε, καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. **20** καὶ ἕτερος εἶπεν· γυναῖκα ἔγημα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλθεῖν. **21** καὶ παραγενόμενος ὁ δοῦλος ἀπήγγειλεν τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπεν τῷ δούλῳ αὐτοῦ· ἔξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως, καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπήρους καὶ τυφλοὺς καὶ χωλοὺς εἰσάγαγε ὧδε. **22** καὶ εἶπεν ὁ δοῦλος· κύριε, γέγονεν ὃ ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστίν. **23** καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δοῦλον· ἔξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς καὶ ἀνάγκασσον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ μου ὁ οἶκος. **24** λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύσεται μου τοῦ δείπνου.

25 ^{182,5} Συνεπορεύοντο δὲ αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, καὶ στραφείς εἶπεν πρὸς αὐτούς· **26** εἴ τις ἔρχεται πρὸς με καὶ οὐ μισεῖ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς

17. εἰσιν: ἐστὶ πάντα 18. παραιτεῖσθ. παντ. | ἐξελθεῖν καὶ ἰδεῖν 21. ο δοῦλος: add εκείνος | χωλ. καὶ τυφλ. 22. ὡς ἐπέταξ. 23. ο οἶκ. μου 26. πατερ. αὐτοῦ

26 s. Mt 10, 37 s.

καὶ τὰς ἀδελφάς, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ
 ψυχὴν, οὐ δύναται εἶναί μου μαθητής.
 27 ὅστις οὐ βαστάζει τὸν σταυρὸν ἑαυτοῦ
 καὶ ἔρχεται ὀπίσω μου, οὐ δύναται εἶναί
 μου μαθητής. 28 ^{183,10} Τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν
 θέλων πύργον οἰκοδομῆσαι οὐχὶ πρῶτον
 καθίσας ψηφίζει τὴν δαπάνην, εἰ ἔχει εἰς
 ἀπαρτισμόν; 29 ἵνα μήποτε θέντος αὐτοῦ
 θεμέλιον καὶ μὴ ἰσχύοντος ἐκτελέσαι πάν-
 τεσ οἱ θεωροῦντες ἄρξωνται αὐτῷ ἐμπαίζειν,
 30 λέγοντες ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἤρξατο
 οἰκοδομεῖν καὶ οὐκ ἴσχυσεν ἐκτελέσαι.
 31 Ἡ τίς βασιλεὺς πορευόμενος ἐτέρῳ
 βασιλεῖ συμβαλεῖν εἰς πόλεμον οὐχὶ καθίσας
 πρῶτον βουλευσεται εἰ δυνατός ἐστιν ἐν
 δέκα χιλιάσιν ὑπαντῆσαι τῷ μετὰ εἴκοσι
 χιλιάδων ἐρχομένῳ ἐπ' αὐτόν; 32 εἰ δὲ μήγε,
 ἔτι αὐτοῦ πόρρω ὄντος πρεσβείαν ἀποστείλας
 ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην. 33 ^{184,5} οὕτως
 οὖν πᾶς ἐξ ὑμῶν ὃς οὐκ ἀποτάσσεται
 πᾶσιν τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρχουσιν οὐ δύναται
 εἶναί μου μαθητής. 34 ^{185,2} Καλὸν οὖν
 τὸ ἅλα· ἐὰν δὲ καὶ τὸ ἅλα μωρανθῇ, ἐν
 τίνι ἄρτυθήσεται; 35 οὔτε εἰς γῆν οὔτε
 εἰς κοπρίαν εὐθετόν ἐστιν· ἔξω βάλλουσιν
 αὐτό. ὁ ἔχων ὥτα ἀκούειν ἀκουέτω.

26. μου μαθητ. ειναι 27. και οστις | τον σταυρ.
 αυτου | μου ειν. μαθητ. 28. τα προσ απαρτ.
 29. εμπαιζ. αυτω 31. συμβ. ετε. βασιλ. | βουλευεται |
 απαντησαι 33. μου ειν. μαθητ. 34. om ουν | το
 αλας | om και

XV.

Parabolae de ove perdita, de drachma perdita, de filio degenerere ad patrem redeunte.

1 ^{186,2} Ἦσαν δὲ αὐτῷ ἐγγιζόντες πάντες οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀκούειν αὐτοῦ. **2** καὶ διεγόγγυζον οἱ τε Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς λέγοντες ὅτι οὗτος ἁμαρτωλοὺς προσδέχεται καὶ συνεσθίει αὐτοῖς. **3** ^{187,5} εἶπεν δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγων· **4** τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔχων ἑκατὸν πρόβατα καὶ ἀπολέσας ἐξ αὐτῶν ἓν οὐ καταλείπει τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλός, ἕως εὔρη αὐτό; **5** καὶ εὐρὼν ἐπιτίθουσιν ἐπὶ τοὺς ὤμους αὐτοῦ χαίρων, **6** καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον συναλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας, λέγων αὐτοῖς· συνχάρητέ μοι, ὅτι εὔρον τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός. **7** λέγω ὑμῖν ὅτι οὕτως χαρὰ ἐν τῷ οὐρανῷ ἔσται ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι ἢ ἐπὶ ἐνενήκοντα ἐννέα δικαίοις οἵτινες οὐ χρεῖαν ἔχουσιν μετανοίας. **8** ^{188,10} Ἡ τίς γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα δέκα, ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν, οὐχὶ ἅπτει λύχνον καὶ σαροῖ τὴν οἰκίαν καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς ἕως ὅτου εὔρῃ; **9** καὶ εὐροῦσα συναλεῖ τὰς φίλας καὶ γείτονας λέγουσα· συνχάρητέ μοι, ὅτι εὔρον τὴν

XV. 1. ἐγγιζ. αὐτῷ παντ. 2. om τε 4. ἐν ἐξ αὐτ. | ἐννενήκοντα | 5. ωμ. εαυτοῦ 6. συγχαλ. εἰ συγχαρ. 7. χαρ. ἐστ. ἐν τ. οὐρ. | ἐννενήκοντα 9. συγκαλεῖται | καὶ τὰς γείτον. | συγχαρ.

XV. 1 s. Mt 9, 10 s. 4—7 Mt 18, 12—14.

δραχμὴν ἣν ἀπώλεσα. **10** ^{189,5} οὕτως, λέγω ὑμῖν, γίνεται χαρὰ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῶ μετανοοῦντι.

11 ^{190,10} Εἶπεν δέ· ἄνθρωπός τις εἶχεν δύο υἱούς. **12** καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρί· πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας. καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον. **13** καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακράν, καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισεν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἀσώτως. **14** δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὰ κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι. **15** καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγρούς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους. **16** καὶ ἐπεθύμει γεμίσει τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι, καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ. **17** εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν ἔφη· πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρός μου περισσεύουσιν ἄρτων· ἐγὼ δὲ λιμῷ ὥδε ἀπόλλυμαι. **18** ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ· πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, **19** οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· ποίησόν με ὥς ἓνα τῶν μισθίων σου. **20** καὶ ἀναστὰς ἦλθεν πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ. ἔτι δὲ αὐτοῦ

10. χαρὰ γίνεται 14. ἰσχυρὸς 17. εφη: ειπε | om
ωδε post λιμω 19. καὶ οὐκετι 20. πατερ. εαυτου

μακρὰν ἀπέχοντος εἶδεν αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγγνίσθη, καὶ δραμῶν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. **21** εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· πάτερ, ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου. **22** εἶπεν δὲ ὁ πατήρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· ἐξενέγκατε στολὴν τὴν πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας, **23** καὶ φέρετε τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, θύσατε, καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν, **24** ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησεν, ἦν ἀπολωλὼς καὶ εὗρέθη. καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι. **25** ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισεν τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσεν συμφωνίας καὶ χορῶν, **26** καὶ προσκαλεσάμενος ἓνα τῶν παίδων ἐπυνθάνετο τί εἴη ταῦτα. **27** ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἦκει, καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν. **28** ὠργίσθη δὲ καὶ οὐκ ᾔθελεν εἰσελθεῖν· ὁ δὲ πατήρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν. **29** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν τῷ πατρί· ἰδοὺ τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι καὶ οὐδέποτε

---

21. και ουκετι 22. την στολην 23. φερετε: ενεγκαν-
τες 24. και απολωλ. ην και 26. παιδων: ς (non ς^e)
add αυτου 28. ο δε: ο ουν

ἐντολήν σου παρῆλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε
 ἔδωκας ἔριφον ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου
 εὐφρανθῶ. **30** ὅτε δὲ ὁ υἱός σου οὗτος ὁ
 καταφαγὼν σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν
 ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν σιτευτὸν μόσχον.
31 ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τέκνον, σὺ πάντοτε
 μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σά ἐστιν.
32 εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι
 ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν καὶ ἔζησεν,
 ἀπολωλὼς καὶ εὐρέθη.

XVI.

De vilico iniusto. Aut deo aut mamonae servien-
 dum. De Pharisaeis, Iohanne et lege, divortio.

De divite et Lazaro.

1 Ἔλεγεν δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητάς·
 ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος ὃς εἶχεν οἰκο-
 νόμον, καὶ οὗτος διεβλήθη αὐτῷ ὥς δια-
 σκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. **2** καὶ
 φωνήσας αὐτὸν εἶπεν αὐτῷ· τί τοῦτο ἀκούω
 περὶ σοῦ; ἀπόδος τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας
 σου· οὐ γὰρ δύνη ἔτι οἰκονομεῖν. **3** εἶπεν
 δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονόμος· τί ποιήσω, ὅτι
 ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖται τὴν οἰκονομίαν
 ἀπ' ἐμοῦ; σκάπτειν οὐκ ἰσχύω, ἐπαιτεῖν
 αἰσχύνομαι. **4** ἔγνων τί ποιήσω, ἵνα ὅταν
 μετασταθῶ ἐκ τῆς οἰκονομίας δέξωνταί
 με εἰς τοὺς οἴκους ἑαυτῶν. **5** καὶ προσ-
 καλεσάμενος ἕνα ἕκαστον τῶν χρεωφειλετῶν

30. τον μοσχ. τον σιτευτ. 32. ανεζησε· και απολωλ. ην
 XVI. 1. μαθητας: add αυτου 2. δυνηση 4. om
 ex | οικ. αυτων 5. χρεωφειλ.

τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ ἔλεγεν τῷ πρώτῳ· πόσον ὀφείλεις τῷ κυρίῳ μου; **6** ὁ δὲ εἶπεν· ἑκατὸν βάτους ἐλαίου. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· δέξαι σου τὰ γράμματα καὶ καθίσας ταχέως γράψον πεντήκοντα. **7** ἔπειτα ἑτέρῳ εἶπεν· σὺ δὲ πόσον ὀφείλεις; ὁ δὲ εἶπεν· ἑκατὸν κόρους σίτου. λέγει αὐτῷ· δέξαι σου τὰ γράμματα καὶ γράψον ὀγδοήκοντα. **8** καὶ ἐπήνεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας, ὅτι φρονίμως ἐποίησεν· ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτὸς εἰς τὴν γενεὰν τὴν ἑαυτῶν εἰσίν. **9** καὶ ἐγὼ ὑμῖν λέγω, ἑαυτοῖς ποιήσατε φίλους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας, ἵνα ὅταν ἐκλίπη δέξωνται ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς. **10** ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ καὶ ἐν πολλῷ πιστός ἐστιν, καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἄδικος καὶ ἐν πολλῷ ἄδικός ἐστιν. **11** εἰ οὖν ἐν τῷ ἀδίκῳ μαμωνᾶ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ἀληθινὸν τίς ὑμῖν πιστεύσει; **12** καὶ εἰ ἐν τῷ ἀλλοτρίῳ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ὑμέτερον τίς δώσει ὑμῖν; **13** ^{191,5} οὐδεὶς οἰκέτης δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἓνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ ἐνδὸς ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει. οὐ δύνασθε θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ.

6. και ειπεν αυτω· δεξ. σ. το γραμμα 7. και λεγει | το γραμμα 9. καγω | ποιησατε εαυτοις | εκλιπητε 12. υμιν δωσει

XVI. 13 Mt 6, 24.

14 ^{192,10} Ἦκούον δὲ ταῦτα πάντα οἱ Φαρισαῖοι φιλάργυροι ὑπάρχοντες, καὶ ἐξεμυκτήριζον αὐτόν. **15** καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὑμεῖς ἐστὲ οἱ δικαιοῦντες ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ὁ δὲ θεὸς γινώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν· ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. **16** ^{193,5} ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται μέχρι Ἰωάννου· ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ εὐαγγελίζεται καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεται. **17** ^{194,5} εὐκωπώτερον δέ ἐστιν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν παρελθεῖν ἢ τοῦ νόμου μίαν κεραίαν πεσεῖν. **18** ^{195,2} πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ γαμῶν ἑτέραν μοιχεύει, καὶ ὁ ἀπολελυμένην ἀπὸ ἀνδρὸς γαμῶν μοιχεύει. **19** ^{196,10} Ἄνθρωπος δέ τις ἦν πλούσιος, καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον εὐφραινόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς. **20** πτωχὸς δέ τις ὀνόματι Δάζαρος ἐβέβλητο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ εἰλκωμένος **21** καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἐπέλειχον τὰ ἔλκη αὐτοῦ. **22** ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν

14. καὶ οἱ φαρισ. 15. τ. θεοῦ: add ἐστιν 16. μεχρι: εως 18. καὶ πας ο ἀπολελυμ. 20. δε τις: add ἦν | ος εβεβλ. | ηλκωμενος 21. απ. των ψιχιων των πιπτοντ. | απελειχον

ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον Ἀβραάμ· ἀπέθανεν δὲ καὶ ὁ πλούσιος καὶ ἐτάφη. **23** καὶ ἐν τῷ ἄδῃ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ὑπάρχων ἐν βασάνοις, ὁρᾷ Ἀβραάμ ἀπὸ μακρόθεν καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποισ αὐτοῦ. **24** καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπεν· πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησόν με καὶ πέμψον Λάζαρον ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου, ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. **25** εἶπεν δὲ Ἀβραάμ· τέκνον, μνησθήτι ὅτι ἀπέλαβες τὰ ἀγαθὰ σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά· νῦν δὲ ὧδε παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυναῖσαι. **26** καὶ ἐν πᾶσι τούτοις μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται, ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἐνθεν πρὸς ὑμᾶς μὴ δύνωνται, μηδὲ οἱ ἐκείθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν. **27** εἶπεν δέ· ἐρωτῶ οὖν σε, πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου. **28** ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφούς· ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἐλθῶσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασάνου. **29** λέγει δὲ Ἀβραάμ· ἔχουσι Μωϋσέα καὶ τοὺς προφῆτας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν. **30** ὁ δὲ εἶπεν· οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ, ἀλλ' ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτούς, μετανοήσουσιν. **31** εἶπεν δὲ αὐτῷ· εἰ Μωϋσέως καὶ τῶν προφητῶν

22. του αβρααμ 23. τον αβρααμ 25. απελαβες συ |
ωδε: οδε 26. επι πασι | ενθεν: εντευθεν 29. λεγει
αυτω αβρ. | μωσεα 31. μωσεως

οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ πεισθῇσονται.

XVII.

De offensionibus, placabilitate, vi fidei, servis inutilibus. Decem leprosi. Regnum dei quando et quomodo sit venturum.

1 ^{197,2} Εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· ἀνένδεκτόν ἐστὶν τοῦ τὰ σκάνδαλα μὴ ἐλθεῖν, οὐαὶ δὲ δι' οὗ ἔρχεται· 2 λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ λίθος μυλικὸς περίκειται περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ ἔρριπται εἰς τὴν θάλασσαν, ἢ ἵνα σκανδαλίση τῶν μικρῶν τούτων ἓνα. 3 ^{198,5} προσέχετε ἑαυτοῖς· ἐὰν ἁμάρτη ὁ ἀδελφός σου, ἐπιτίμησον αὐτῷ, καὶ ἐὰν μετανοήσῃ, ἄφες αὐτῷ. 4 ^{199,5} καὶ ἐὰν ἐπτάκις τῇς ἡμέρας ἁμαρτήσῃ εἰς σὲ καὶ ἐπτάκις ἐπιστρέψῃ πρὸς σε λέγων· μετανοῶ, ἀφήσεις αὐτῷ.

5 ^{200,5} Καὶ εἶπαν οἱ ἀπόστολοι τῷ κυρίῳ· πρόσθεσ ἡμῖν πίστιν. 6 εἶπεν δὲ ὁ κύριος· εἰ ἔχετε πίστιν ὥς κόκκον σινάπεως, ἐλέγετε ἂν τῇ συκαμίνῳ ταύτῃ· ἐκριζώθητι καὶ φυτεύθητι ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ ὑπήκουσεν ἂν ὑμῖν. 7 ^{201,10} Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν δοῦλον ἔχων ἄροτριῶντα ἢ ποιμαίνοντα, ὃς εἰσελθόντι ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἐρεῖ

XVII. 1. om αυτου | του: ζ^c om | μη ελθ. τα σκανδ. 2. μυλος ονικος | ενα των μικρ. τουτ. 3. εαν: add δε | αμαρτη: add εις σε 4. αμαρτη | κ. επτακις της ημερας επιστρ. επι σε 5. ειπον 6. ει ειχετε

XVII. 1 Mt 18, 7. 2 Mt 18, 6. Mc 9, 42. 3 s. Mt 18, 15. 21. 22. 6 Mt 17, 20; 21, 21.

αὐτῷ· εὐθέως παρελθὼν ἀνάπεσε; 8 ἀλλ' οὐχὶ ἔρεϊ αὐτῷ· ἐτοίμασον τί δειπνήσω, καὶ περιζωσάμενος διακόνει μοι ἕως φάγω καὶ πίω, καὶ μετὰ ταῦτα φάγεσαι καὶ πίεσαι σύ; 9 μὴ ἔχει χάριν τῷ δούλῳ ὅτι ἐποίησεν τὰ διαταχθέντα; 10 οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ποιήσητε πάντα τὰ διαταχθέντα ὑμῖν, λέγετε ὅτι δοῦλοι ἀχρεῖοί ἐσμεν, ὃ ὀφείλομεν ποιῆσαι πεποιήκαμεν.

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ αὐτὸς διήρχετο διὰ μέσον Καμαρίας καὶ Γαλιλαίας. 12 καὶ εἰσερχομένου αὐτοῦ εἰς τινὰ κώμην ὑπῆντησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἳ ἕστησαν πόρρωθεν, 13 καὶ αὐτοὶ ἦραν φωνὴν λέγοντες· Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς. 14 καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσιν. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς ἐκαθαρίσθησαν. 15 εἰς δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψεν μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν θεόν, 16 καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ εὐχαριστῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦν Καμαρίτης. 17 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; οἱ ἐννέα ποῦ; 18 οὐχὶ εὐρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι δόξαν τῷ θεῷ εἰ μὴ ὁ

7. om αυτω | ευθεως· παρελθ. αναπεσαι 9. χαριν εχει | τω δουλω· add εκεινω | τ. διαταχθ.· add αυτω· ου δοκω 10. εσμεν, οτι ο 11. πορευεσθ.· add αυτον | δια μεσου | σαμαρειας 12. απηντησαν 16. σαμαρειτης 17. οι δε εννεα

14 Lev 14, 2.

ἀλλογενῆς οὗτος; **19** καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀνα-
στὰς πορεύου· ἡ πίστις σου σέσωκέν σε.

20 ^{202,5} Ἐπερωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Φα-
ρισαίων πότε ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ,
ἀπεκρίθη αὐτοῖς καὶ εἶπεν· οὐκ ἔρχεται ἡ
βασιλεία τοῦ θεοῦ μετὰ παρατηρήσεως,
21 οὐδὲ ἐροῦσιν· ἰδοὺ ὧδε ἢ ἐκεῖ· ἰδοὺ
γὰρ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἐστίν.

22 ^{203,10} Εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς·
ἐλεύσονται ἡμέραι ὅτε ἐπιθυμήσετε μίαν
τῶν ἡμερῶν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἰδεῖν,
καὶ οὐκ ὄψεσθε. **23** ^{204,2} καὶ ἐροῦσιν ὑμῖν·
ἰδοὺ ἐκεῖ, ἰδοὺ ὧδε· μὴ ἀπέλθῃτε μηδὲ
διώξητε. **24** ^{205,5} ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπή

ἀστράπτουσα ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανὸν εἰς
τὴν ὑπ' οὐρανὸν λάμπει, οὕτως ἔσται ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ.

25 ^{206,2} πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν πολλὰ παθεῖν
καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύ-
της. **26** ^{207,5} καὶ καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς

ἡμέραις Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἐν ταῖς
ἡμέραις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· **27** ἥσθιον,
ἔπινον, ἐγάμουν, ἐγαμίζοντο, ἄχρι ἧς
ἡμέρας εἰσῆλθεν Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν,
καὶ ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἀπώλεσεν
ἅπαντας. **28** ^{208,10} ὁμοίως καθὼς ἐγένετο

21. η ιδου εκει 23. ιδου ωδε η ιδου εκει 24. η
αστραπτουσα | εκ της υπ ουρανον | εσται: add και
26. του νωε | ζ^e 1624 ef 1633. om του ante υιου
(per errorem) 27. εξεγαμιζοντ. 28. ομοιωσ και ως

23 Mc 13, 21. Mt 24, 23. 26. **24** Mt 24, 27.
25 9, 22. **26** Mt 24, 37—39. **27** Gen 7, 7.
28 Gen 18, 20 ss.

ἐν ταῖς ἡμέραις Δώτ· ἥσθιον, ἔπινον, ἡγόραζον, ἐπώλουν, ἐφύτευον, ὠκοδόμουν·
29 ἥ δὲ ἡμέρα ἐξῆλθεν Δώτ ἀπὸ Κοδόμων, ἔβρεξεν πῦρ καὶ θεῖον ἀπ' οὐρανοῦ καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας. **30** κατὰ τὰ αὐτὰ ἔσται ἡ ἡμέρα ὃ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀποκαλύπτεται. **31** ^{209,2} ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὅς ἔσται ἐπὶ τοῦ δώματος καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ, μὴ καταβάτω ἄραι αὐτά, καὶ ὁ ἐν ἀγρῷ ὁμοίως μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω. **32** ^{210,10} μνημονεύετε τῆς γυναικὸς Δώτ. **33** ^{211,3} ὅς ἐάν ζητήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ περιποιήσασθαι, ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὅς ἐάν ἀπολέσει, ζωογονήσει αὐτήν. **34** ^{212,5} λέγω ὑμῖν, ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἔσονται δύο ἐπὶ κλίνης μιᾶς, ὃ εἷς παραλημφθήσεται καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται· **35** ἔσονται δύο ἀλήθουσαι ἐπὶ τὸ αὐτό, ἡ μία παραλημφθήσεται, ἡ δὲ ἑτέρα ἀφεθήσεται. **37** ^{213,5} καὶ ἀποκριθέντες λέγουσιν αὐτῷ· ποῦ, κύριε; ὃ δὲ

---

30. κατα ταῦτα 31. ἐν τῷ ἀγρῷ 33. περιποιήσ.: σωσαι | ἀπολεση αὐτήν 34. παραλημφθήσεται 35. δύο ἔσονται | ζ (non ζ^e) μία pro ἡ μία | παραλημφθ. | καὶ ἡ ἕτερ. | 36. ζ^e (non item ζ) δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ· ὁ εἰς παραλημφθήσεται, καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται

---

29 Gen 19, 24. **31** Mt 24, 17 s. **32** Gen 19, 26. **33** 9, 24. Mc 8, 35. Mt 10, 39. Io 12, 25. **35** Mt 24, 40 s. **37** Mt 24, 28.

εἶπεν αὐτοῖς· ὅπου τὸ σῶμα, ἐκεῖ καὶ οἱ
ἀετοὶ ἐπισυναχθήσονται.

XVIII.

De iudice et vidua. De Pharisaeo et portitore.
Afferuntur infantes. Dives vitam aeternam appe-
tens. De Christi morte. Caecus Hierichunticus.

1 ^{214,10} Ἐλεγεν δὲ παραβολὴν αὐτοῖς
πρὸς τὸ δεῖν πάντοτε προσεύχεσθαι αὐτοὺς
καὶ μὴ ἐγκακεῖν, 2 λέγων· κριτὴς τις ἦν
ἐν τινι πόλει τὸν θεὸν μὴ φοβούμενος καὶ
ἄνθρωπον μὴ ἐντρέπόμενος. 3 χήρα δὲ
ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ, καὶ ἤρχετο πρὸς
αὐτὸν λέγουσα· ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ
ἀντιδίκου μου. 4 καὶ οὐκ ᾔθελεν ἐπὶ
χρόνον· μετὰ δὲ ταῦτα εἶπεν ἐν ἑαυτῷ·
εἰ καὶ τὸν θεὸν οὐ φοβοῦμαι οὐδὲ ἄνθρω-
πον ἐντρέπομαι, 5 διὰ γε τὸ παρέχειν
μοι κόπον τὴν χήραν ταύτην, ἐκδικήσω
αὐτήν, ἵνα μὴ εἰς τέλος ἐρχομένη ὑπω-
πιάζῃ με. 6 εἶπεν δὲ ὁ κύριος· ἀκούσατε
τί ὁ κριτὴς τῆς ἀδικίας λέγει· 7 ὁ δὲ
θεὸς οὐ μὴ ποιήσῃ τὴν ἐκδίκησιν τῶν
ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τῶν βοώντων αὐτῷ ἡμέρας
καὶ νυκτός, καὶ μακροθυμεῖ ἐπ' αὐτοῖς;
8 λέγω ὑμῖν ὅτι ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν
αὐτῶν ἐν τάχει. πλὴν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἐλθὼν ἄρα εὕρήσει τὴν πίστιν ἐπὶ τῇς γῆς;

37. ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ αἱετοὶ

XVIII. 1. Ἐλεγε δε καὶ | om αὐτοὺς | ἐγκακεῖν
3. ^c (non c) χήρα δε τις 4. ἠθελήσεν | καὶ ἀνθρώπ.
οὐκ ἐντρέπ. 7. ποιήσει | τῶν βοώντ. πρὸς αὐτὸν | καὶ
μακροθυμῶν

9 Εἶπεν δὲ καὶ πρὸς τινὰς τοὺς πεποιθότας ἐφ' ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶν δίκαιοι καὶ ἐξουθενοῦντας τοὺς λοιποὺς τὴν παραβολὴν ταύτην. **10** ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι, ὁ εἰς Φαρισαῖος καὶ ὁ ἕτερος τελώνης. **11** ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς ταῦτα προσηύχετο· ὁ θεός, εὐχαριστῶ σοι ὅτι οὐκ εἰμὶ ὥσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης. **12** νηστεύω δις τοῦ σαββάτου, ἀποδεκατεύω πάντα ὅσα κτῶμαι. **13** ὁ δὲ τελώνης μακρόθεν ἐστῶς οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπᾶραι εἰς τὸν οὐρανόν, ἀλλ' ἔτυπεν τὸ στῆθος αὐτοῦ λέγων· ὁ θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. **14** λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἢ γὰρ ἐκεῖνος· ^{215,5} ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.

15 ^{216,2} Προσέφερον δὲ αὐτῷ καὶ τὰ βρέφη ἵνα αὐτῶν ἅπτηται· ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἐπετίμων αὐτοῖς. **16** ὁ δὲ Ἰησοῦς προσεκαλέσατο αὐτὰ λέγων· ἄφετε τὰ παιδιά ἔρχεσθαι πρὸς με καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. **17** ^{217,2} Ἄμην λέγω ὑμῖν, ὅς ἂν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.

11. ταυτα: praem πρὸς εαυτον **12.** αποδεκατω **13.** και ο τελων. | εἰς τ. ουρ. επαραι | εἰς το στηθος **14.** η εκεινος **15.** επιτιμησαν **16.** προσκαλεσαμενος αυτα **ειπεν** **17.** ος εαν

XVIII. **14** 14, 11, Mt 23, 12. **15—17** Mt 19, 13—15. Mc 10, 13—16.

18 ^{218,2} Καὶ ἐπηρώτησέν τις αὐτὸν ἄρχων λέγων· διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; 19 εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς θεός. 20 τὰς ἐντολάς οἶδας· μὴ μοιχεύσῃς, μὴ φονεύσῃς, μὴ κλέψῃς, μὴ ψευδομαρτυρήσῃς, τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου. 21 ὁ δὲ εἶπεν· ταῦτα πάντα ἐφύλαξα ἐκ νεότητος. 22 ^{219,2} ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἔτι ἓν σοι λείπει· πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον καὶ διάδος πτωχοῖς, καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανοῖς, καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι. 23 ^{220,2} ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα περίλυπος ἐγενήθη· ἦν γὰρ πλούσιος σφόδρα. 24 ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσπορεύονται. 25 εὐκοπώτερον γὰρ ἐστὶν κάμηλον διὰ τρήματος βελόνης εἰσελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν. 26 εἶπαν δὲ οἱ ἀκούσαντες· καὶ τίς δύναται σωθῆναι; 27 ὁ δὲ εἶπεν· τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις δυνατὰ παρὰ τῷ θεῷ ἐστίν. 28 Εἶπεν δὲ Πέτρος· ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφέντες τὰ ἴδια ἠκολουθήσαμεν

19. ο θεος 21. εφυλαξαμην εκ νεοτητος μου
22. ακουσ. δε: add ταυτα | εν ουρανω 23. εγενετο
24. αυτον ο ιησ. περιλυπον γενομενον ειπε | εισελευ-
σονται εις τ. βασ. τ. θε. 25. δια τρυμαλιος ραφιδος
26. ειπον 27. εστιν: post δυνατα 28. ο πετρος | ημ.
αφηκαμεν παντα και ηκολ.

18—27 Mt 19, 16—26. Mc 10, 17—27. 20 Ex 20,
12—16. 28—30 Mt 19, 27—29. Mc 10, 28—30.

σοι. **29** ^{221,2} ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδεὶς ἐστὶν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν ἢ γυναῖκα ἢ ἀδελφούς ἢ γονεῖς ἢ τέκνα εἵνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, **30** ὃς οὐχὶ μὴ ἀπολάβῃ πολλαπλασίονα ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζῶν αἰῶνιον.

31 ^{222,2} Παραλαβὼν δὲ τοὺς δώδεκα εἶπεν πρὸς αὐτούς· ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ τελεσθήσεται πάντα τὰ γεγραμμένα διὰ τῶν προφητῶν τῷ υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου. **32** παραδοθήσεται γὰρ τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἐμπαιχθήσεται καὶ ὑβρισθήσεται καὶ ἐμπτυσθήσεται, **33** καὶ μαστιγώσαντες ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστήσεται. **34** ^{223,10} καὶ αὐτοὶ οὐδὲν τούτων συνῆκαν, καὶ ἦν τὸ ῥῆμα τοῦτο κεκρυμμένον ἀπ' αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐγίνωσκον τὰ λεγόμενα.

35 ^{224,2} Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἐγγίξειν αὐτὸν εἰς Ἱερειχὼ τυφλὸς τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν ἐπαιτῶν. **36** ἀκούσας δὲ ὄχλου διαπορευομένου ἐπυνθάνετο τί εἴη τοῦτο. **37** ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται. **38** καὶ ἐβόησεν λέγων· Ἰησοῦ υἱὲ Δαυεὶδ, ἐλέησόν με. **39** καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων αὐτῷ ἵνα σιγήσῃ.

29. υμιν: add οτι | η γονεις η αδελφ. η γυναικ. | ενεκεν 30. ος ου μη 31. εις ιεροσολυμα 35. ιεριχω | προσαιτων 38. δαβιδ 39. ινα σιωπηση

31—34 Mt 20, 17—19. Mc 10, 32—34. **35—43** Mt 20, 29—34. Mc 10, 46—52.

αὐτὸς δὲ πολλῶ μᾶλλον ἔκραζεν· υἱὲ Δαυεὶδ, ἐλέησόν με. **40** σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν. ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ ἐπηρώτησεν αὐτόν· **41** τί σοι θέλεις ποιήσω; ὁ δὲ εἶπεν· κύριε ἵνα ἀναβλέψω. **42** καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέν σε. **43** καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψεν, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ δοξάζων τὸν θεόν. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν ἔδωκεν αἶνον τῷ θεῷ.

XIX.

Zacchaeus. De pecunia servis commissa. Solemnis introitus. Iesus deplorat urbem, purgat templum.

1 ^{225,10} Καὶ εἰσελθὼν διήρχετο τὴν Ἱερειχώ. **2** καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος, καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ ἦν πλούσιος· **3** καὶ ἐζήτηε ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστίν, καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. **4** καὶ προδραμὼν εἰς τὸ ἔμπροσθεν ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν, ὅτι ἐκείνησ ἤμελλεν διέρχεσθαι. **5** καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε, σπεύσας κατέβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μέναι. **6** καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτὸν χαίρων. **7** καὶ ἰδόντες πάντες διεγόγγυζον,

39. δαβιδ 41. λεγων· τι σοι

XIX. 1. ιεριχω 2. και ουτος την πλουσ. 4. om εις το | ς (non item ς^e) συκομωραιαν | δι εκεινησ 5. αναβλ. ο ιησους: add ειδεν αυτον και 7. απαντες

λέγοντες ὅτι παρὰ ἁμαρτωλῶ ἀνδρὶ εἰσῆλθεν καταλύσαι. 8 σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος εἶπεν πρὸς τὸν κύριον· ἰδοὺ τὰ ἡμίσειά μου τῶν ὑπαρχόντων, κύριε, τοῖς πτωχοῖς δίδωμι, καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. 9 εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ· 10 ^{226,5} ἦλθεν γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

11 ^{227,10} Ἀκούοντων δὲ αὐτῶν ταῦτα προσθεὶς εἶπεν παραβολήν, διὰ τὸ ἐγγύς εἶναι Ἰερουσαλὴμ αὐτὸν καὶ δοκεῖν αὐτοῦς ὅτι παραχρῆμα μέλλει ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἀναφαίνεσθαι. 12 ^{228,2} εἶπεν οὖν· ἄνθρωπος τις εὐγενὴς ἐπορεύθη εἰς χώραν μακράν, λαβεῖν ἑαυτῷ βασιλείαν καὶ ὑποστρέψαι. 13 ^{229,5} καλέσας δὲ δέκα δούλους ἑαυτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· πραγματεύσασθε ἐν ᾧ ἔρχομαι. 14 οἱ δὲ πολῖται αὐτοῦ ἐμίσουν αὐτόν, καὶ ἀπέστειλαν πρεσβείαν ὀπίσω αὐτοῦ λέγοντες· οὐ θέλομεν τοῦτον βασιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς. 15 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπανελθεῖν αὐτὸν λαβόντα τὴν βασιλείαν, καὶ εἶπεν φωνηθῆναι αὐτῷ τοὺς δούλους τούτους οἷς δεδῶκει τὸ ἀργύριον, ἵνα γνοῖ

8. τα ημιση των υπαρχ. μου | τοις πτωχοις: post διδωμι 9. υι. αβρααμ: add εστιν 11. εγγυσ αυτον ειναι ιερουσαλ. 13. εν ω: εως 15. οισ εδωχε | γνω

XIX. 10 [Mt 18, 11.] 1 Tim 1, 15. 12 ss. Mt 25, 14—30. Mc 13, 34.

τίς τί διεπραγματεύσατο. 16 παρεγένετο δὲ ὁ πρῶτος λέγων· κύριε, ἡ μνα̃ σου δέκα προσηργάσατο μνα̃ς. 17 καὶ εἶπεν αὐτῷ· εὗγε, ἀγαθὲ δοῦλε, ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ πιστὸς ἐγένου, ἴσθι ἐξουσίαν ἔχων ἐπάνω δέκα πόλεων. 18 καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος λέγων· ἡ μνα̃ σου, κύριε, ἐποίησεν πέντε μνα̃ς. 19 εἶπεν δὲ καὶ τούτῳ· καὶ σὺ ἐπάνω γίνου πέντε πόλεων. 20 καὶ ὁ ἕτερος ἦλθεν λέγων· κύριε, ἰδοὺ ἡ μνα̃ σου, ἣν εἶχον ἀποκειμένην ἐν σουδαρίῳ. 21 ἐφοβούμην γάρ σε, ὅτι ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἶ, αἴρεις ὃ οὐκ ἔθηκας, καὶ θερίζεις ὃ οὐκ ἔσπειρας. 22 λέγει αὐτῷ· ἐκ τοῦ στόματός σου κρινῶ σε, πονηρὲ δοῦλε. ἤδεις ὅτι ἐγὼ ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἰμι, αἴρων ὃ οὐκ ἔθηκα, καὶ θερίζων ὃ οὐκ ἔσπειρα; 23 καὶ διατί οὐκ ἔδωκάς μου τὸ ἀργύριον ἐπὶ τράπεζαν; καὶ ἐλθὼν σὺν τόκῳ ἂν αὐτὸ ἔπραξα. 24 καὶ τοῖς παρεστῶσιν εἶπεν· ἄρατε ἀπ' αὐτοῦ τὴν μνα̃ν καὶ δότε τῷ τὰς δέκα μνα̃ς ἔχοντι. 25 καὶ εἶπαν αὐτῷ· κύριε, ἔχει δέκα μνα̃ς. 26 ^{230,2} λέγω ὑμῖν ὅτι παντὶ τῷ ἔχοντι δοθήσεται, ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται.

16. προσειργάσατο δεκα μνας 17. ευ 18. κυριε, η μνα σου 19. γινου επανω 20. om ο ante ετερος 22. λεγει δε αυτω 23. το αργυρ. μου | επι την τραπεζ. | και εγω ελθ. | αν επραξα αυτο 25. ειπον 26. λεγω γαρ | αρθησεται: add απ αυτου

27 ^{231,5} πλὴν τοὺς ἐχθρούς μου τούτους τοὺς μὴ θελήσαντάς με βασιλεῦσαι ἐπ' αὐτοὺς ἀγάγετε ὧδε καὶ κατασφάξατε αὐτοὺς ἔμπροσθέν μου.

28 ^{232,2} Καὶ εἰπὼν ταῦτα ἐπορεύετο ἔμπροσθεν, ἀναβαίνων εἰς Ἱεροσόλυμα.

29 καὶ ἐγένετο ὡς ἤγγισεν εἰς Βηθφαγὴ καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον ἐλαιῶν, ἀπέστειλεν δύο τῶν μαθητῶν

30 εἰπὼν· ὑπάγετε εἰς τὴν κατέναντι κώμην, ἐν ἣ εἰσπορευόμενοι εὑρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν οὐδεὶς πώποτε ἀνθρώπων ἐκάθισεν, καὶ λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε.

31 καὶ ἐάν τις ὑμᾶς ἐρωτᾷ· διατί λύετε; οὕτως ἐρεῖτε· ὅτι ὁ κύριος αὐτοῦ χρεῖαν ἔχει. **32** ^{233,2} ἀπελθόντες δὲ οἱ ἀπεσταλ-

μένοι εὔρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς. **33** λυόντων δὲ αὐτῶν τὸν πῶλον εἶπαν οἱ κύριοι αὐτοῦ πρὸς αὐτοῦς· τί λύετε τὸν πῶλον;

34 οἱ δὲ εἶπαν· ὅτι ὁ κύριος αὐτοῦ χρεῖαν ἔχει. **35** καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν

Ἰησοῦν, καὶ ἐπιρίψαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια ἐπὶ τὸν πῶλον ἐπεβίβασαν τὸν Ἰησοῦν.

36 πορευομένου δὲ αὐτοῦ ὑπεστρώννυον τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ. **37** ^{234,1} ἐγγίζον-

τος δὲ αὐτοῦ ἤδη πρὸς τῇ καταβάσει τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν ἤρξαντο ἅπαν τὸ πλῆθος

27. τουτους; εκεινους | om αυτους sec 29. ἐλαιῶν | των μαθητ. αυτου 30. om και ante λυσαντ. 31. ερειτε: add αυτω 33. ειπον 34. ειπον | om οτι 35. επιριψαντες | εαυτ. τα ιματι.

28—38 Mt 21, 1—9. Mc 11, 1—10. Io 12, 12 ss.

τῶν μαθητῶν χαίροντες αἰνεῖν τὸν θεὸν
 φωνῇ μεγάλη περὶ πασῶν ὧν εἶδον δυνά-
 μεων, **38** λέγοντες· εὐλογημένος ὁ βασιλεὺς
 ἐν ὀνόματι κυρίου· ἐν οὐρανῷ εἰρήνη, καὶ
 δόξα ἐν ὑψίστοις. **39** ^{235,5} Καὶ τινες τῶν
 Φαρισαίων ἀπὸ τοῦ ὄχλου εἶπαν πρὸς αὐτόν·
 διδάσκαλε, ἐπιτίμησον τοῖς μαθηταῖς σου.
40 καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν· λέγω ὑμῖν ὅτι
 ἐὰν οὗτοι σιωπήσουσιν, οἱ λίθοι κράξουσιν.

41 ^{236,10} Καὶ ὥς ἤγγισεν, ἰδὼν τὴν
 πόλιν ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτήν, λέγων **42** ὅτι
 εἰ ἔγνωσ καὶ σὺ καί γε ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου
 ταύτῃ τὰ πρὸς εἰρήνην σου· νῦν δὲ ἐκρύβη
 ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου. **43** ὅτι ἤξουσιν ἡμέ-
 ραι ἐπὶ σέ, καὶ παρεμβαλοῦσιν οἱ ἐχθροί
 σου χάρακά σοι καὶ περικυκλώσουσίν σε
 καὶ συνέξουσίν σε πάντοθεν, **44** καὶ ἐδα-
 φιοῦσίν σε καὶ τὰ τέκνα σου ἐν σοί, ^{237,2} καὶ
 οὐκ ἀφήσουσιν λίθον ἐπὶ λίθον ἐν σοί, ἀνθ'
 ὧν οὐκ ἔγνωσ τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σου.

45 ^{238,1} Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερὸν ἤρξατο
 ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας, **46** λέγων αὐτοῖς·
 γέγραπται· καὶ ἔσται ὁ οἶκός μου οἶκος
 προσευχῆς· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε
 σπήλαιον ληστῶν.

38. ο ερχομενος βασιλευς | ειρ. εν ουρ. 39. ειπον
 40. ειπεν: add αυτοις | σιωπησωσιν | κεκραξονται
 41. επ αυτη 43. περιβαλουσιν 44. επι λιθω | εν σοι:
 post αφησουσιν 45. τ. πωλουντας: add εν αυτω και
 αγοραζοντας 46. και εσται ο οικ. εις: οτι (ς om,
 non item ς^e) ο οικ. μ. οικ. προσευχ. εστιν

45 s. Mt 21, 12 s. Mc 11, 15—17. **46** Es 56, 7.
 Ier 7, 11.

47 ^{239,1} Καὶ ἦν διδάσκων τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ· οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐζήτουν αὐτὸν ἀπολέσαι καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ, 48 καὶ οὐχ εὗρισκον τὸ τί ποιήσωσιν· ὁ λαὸς γὰρ ἅπας ἐξεκρέμετο αὐτοῦ ἀκούων.

XX.

Unde sit Iohannis baptismus. De vinitoribus heredis occisoribus. Quaestiones de tributo Caesaris, de muliere septem fratrum, de filio Davidis. De legis peritorum fastu et avaritia.

1 ^{240,2} Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν διδάσκοντος αὐτοῦ τὸν λαὸν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εὐαγγελιζομένου ἐπέστησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς σὺν τοῖς πρεσβυτέροις, 2 καὶ εἶπαν λέγοντες πρὸς αὐτόν· εἰπὸν ἡμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς, ἢ τίς ἐστιν ὁ δούσ σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην; 3 ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς· ἐρωτήσω ὑμᾶς κάγω λόγον, καὶ εἰπατέ μοι· 4 τὸ βάπτισμα τὸ Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώπων; 5 οἱ δὲ συνελογίσαντο πρὸς ἑαυτούς λέγοντες ὅτι ἐὰν εἰπώμεν· ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ· διατί οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; 6 ἐὰν δὲ εἰπώμεν· ἐξ ἀνθρώπων, ὁ λαὸς ἅπας καταλιθάσει ἡμᾶς· πεπεισμένος γάρ ἐστιν Ἰωάννην προφήτην εἶναι. 7 καὶ

48. εξεκρεματο

XX. 1. των ημερων: add εκεινων | ιερισ: αρχιερεισ 2. ειπον | λεγοντες: post pr. αυτ. | ειπε ημιν 3. ενα λογον 4. om το sec 5. διατι: add ουν 6. πας ο λαος

47 s. Mc 11, 18.

XX. 1—8 Mt 21, 23—27. Mc 11, 27—33.

ἀπεκρίθησαν μὴ εἰδέναι πόθεν. 8 καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

9 ^{241,2} Ἦρξατο δὲ πρὸς τὸν λαὸν λέγειν τὴν παραβολὴν ταύτην. ἄνθρωπος ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ ἐξέδετο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν χρόνους ἱκανοὺς. 10 καὶ καιρῷ ἀπέστειλεν πρὸς τοὺς γεωργοὺς δοῦλον, ἵνα ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος δώσουσιν αὐτῷ· οἱ δὲ γεωργοὶ ἐξαπέστειλαν αὐτὸν δείραντες κενόν. 11 καὶ προσέθετο ἕτερον πέμψαι δοῦλον· οἱ δὲ κάκεινον δείραντες καὶ ἀτιμάσαντες ἐξαπέστειλαν κενόν. 12 καὶ προσέθετο τρίτον πέμψαι· οἱ δὲ καὶ τοῦτον τραυματίσαντες ἐξέβαλον. 13 εἶπεν δὲ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος· τί ποιήσω; πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπητόν· ἴσως τοῦτον ἐντραπήσονται. 14 ἰδόντες δὲ αὐτὸν οἱ γεωργοὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους λέγοντες· οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· ἀποκτείνωμεν αὐτόν, ἵνα ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομία. 15 καὶ ἐκβαλόντες αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος ἀπέκτειναν. τί οὖν ποιήσει αὐτοῖς ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος; 16 ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς τούτους, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. ἀκούσαντες δὲ εἶπαν· μὴ γένοιτο.

9. ἀνθρωπ. τις | ἐξεδοτο 10. καὶ ἐν καιρῷ | δώσιν | δειραντ. αὐτ. ἐξαπεστ. κενον 11. πέμψαι ἑτερ. 12. προσεθετ. πεμψ. τριτ. 13. ἰδοντες ἐντραπησονται. 14. ἀλλήλους: ἐαυτοὺς | δευτε ἀποκτεινωμ. 16. εἶπον

9—19 Mt 21, 33—46. Mc 12, 1—12.

17 ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς εἶπεν· τί οὖν ἐστὶν τὸ γεγραμμένον τοῦτο· λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας; 18 πᾶς ὁ πεσὼν ἐπ' ἐκεῖνον τὸν λίθον συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ, λιχμήσει αὐτόν. 19 ^{242,1} καὶ ἐζήτησαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, καὶ ἐφοβήθησαν τὸν λαόν· ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς εἶπεν τὴν παραβολὴν ταύτην.

20 ^{243,2} Καὶ παρατηρήσαντες ἀπέστειλαν ἐγκαθέτους ὑποκρινομένους ἑαυτοὺς δικαίους εἶναι, ἵνα ἐπιλάβωνται αὐτοῦ λόγου, ὥστε παραδοῦναι αὐτόν τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ ἡγεμόνος. 21 καὶ ἐπηρώτησαν αὐτόν λέγοντες· διδάσκαλε, οὔδαμεν ὅτι ὀρθῶς λέγεις καὶ διδάσκεις καὶ οὐ λαμβάνεις πρόσωπον, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ διδάσκεις. 22 ἔξεστιν ἡμᾶς Καίσαρι φόρον δοῦναι ἢ οὐ; 23 κατανοήσας δὲ αὐτῶν τὴν πανουργίαν εἶπεν πρὸς αὐτούς· 24 δεῖξατέ μοι δηνάριον. τίνοσ ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπιγραφὴν; οἱ δὲ εἶπαν· Καίσαρος. 25 ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς· τοίνυν ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ

19. οι αρχιερ. και οι γραμματ. | ειπεν: post τ. παραβ. ταυτ. 20. εγκαθετ. | ωστε: εις το 22. ημας: ημιν 23. πρ. αυτους: add τι με πειραζετε 24. επιδειξατε | οι δε ειπαν: αποκριθεντες δε ειπον 25. ειπ. αυτοις: αποδοτ. τοιν.

17 Ps 118, 22. 18 [Mt 21, 44.] 20—26 Mt 22, 16—22, Mc 12, 13—17.

θεῶ. 26 καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἐπιλαβέσθαι αὐτοῦ ῥήματος ἐναντίον τοῦ λαοῦ, καὶ θαυμάσαντες ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει αὐτοῦ ἐσίγησαν.

27 Προσελθόντες δέ τινες τῶν Καδδουκαίων, οἱ ἀντιλέγοντες ἀνάστασιν μὴ εἶναι, ἐπηρώτησαν αὐτὸν 28 λέγοντες· διδάσκαλε, Μωϋσῆς ἔγραψεν ἡμῖν, ἐάν τις ἀδελφὸς ἀποθάνῃ ἔχων γυναῖκα, καὶ οὗτος ἄτεκνος ᾗ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. 29 ἐπταὶ οὖν ἀδελφοὶ ᾗσαν. καὶ ὁ πρῶτος λαβὼν γυναῖκα ἀπέθανεν ἄτεκνος· 30 καὶ ὁ δεύτερος 31 καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτήν, ὥσαύτως δὲ καὶ οἱ ἐπταὶ οὐ κατέλιπον τέκνα καὶ ἀπέθανον. 32 ὕστερον καὶ ἡ γυνὴ ἀπέθανεν. 33 ἡ γυνὴ οὖν ἐν τῇ ἀναστάσει τίνας αὐτῶν γίνεται γυνή; οἱ γὰρ ἐπταὶ ἔσχον αὐτήν γυναῖκα. 34 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου γαμοῦσιν καὶ γαμίσκονται, 35 οἱ δὲ καταξιωθέντες τοῦ αἰῶνος ἐκείνου τυχεῖν καὶ τῆς ἀναστάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν οὔτε γαμοῦσιν οὔτε γαμίζονται· 36 οὔτε γὰρ ἀποθανεῖν ἔτι δύνανται, ἰσάγγελοι γάρ εἰσιν,

---

28. μωσῆς | ᾗ: ἀποθάνῃ 30. καὶ εἰλαβεν ὁ δευτερ. τὴν γυναῖκα, καὶ οὗτος ἀπεθάνεν ἀτεκνος 31. ζ^ε (non c) καὶ οὐ κατέλ. 32. ὕστερ. δε παντῶν ἀπεθα. καὶ ἡ γυνὴ 33. ἡ γυνὴ οὖν εἰς: ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει 34. καὶ ἀποκριθεὶς εἶπ. | ἐγαμίσκοντ. 35. ἐγαμίσκοντ.

καὶ υἱοὶ εἰσιν θεοῦ τῆς ἀναστάσεως υἱοὶ ὄντες. **37** ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροί, καὶ Μωϋσῆς ἐμήνυσεν ἐπὶ τῆς βάρου, ὡς λέγει κύριον τὸν θεὸν Ἀβραάμ καὶ θεὸν Ἰσαὰκ καὶ θεὸν Ἰακώβ. **38** θεὸς δὲ οὐκ ἔστιν νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων· πάντες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν. **39** ἀποκριθέντες δέ τινες τῶν γραμματέων εἶπαν· διδάσκαλε, καλῶς εἶπας. **40** ^{244,2} οὐκέτι γὰρ ἐτόλμων ἐπερωτᾶν αὐτὸν οὐδέν.

41 ^{245,2} Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτοῦς· πῶς λέγουσιν τὸν Χριστὸν εἶναι Δαυεὶδ υἱόν; **42** αὐτὸς γὰρ Δαυεὶδ λέγει ἐν βίβλῳ ψαλμῶν· εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου **43** ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; **44** Δαυεὶδ οὖν κύριον αὐτὸν καλεῖ, καὶ πῶς αὐτοῦ υἱὸς ἔστιν;

45 ^{246,2} Ἀκούοντος δὲ παντὸς τοῦ λαοῦ εἶπεν τοῖς μαθηταῖς· **46** προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν θελόντων περιπατεῖν ἐν στολαῖς καὶ φιλοῦντων ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις, **47** ^{247,8} οἳ κατεσθίουσιν τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν καὶ προφάσει μακρὰ

36. του θεου 37. μωσης | και τον θε. ισ. και τον θε. αβρ. 39. ειπον 40. ουκετ. δε 41. υιον δαβιδ ειναι 42. και αυτος δαβιδ 44. δαβιδ | υιος αυτου εστ. 43. τοις μαθ. αυτου 47. ς (non ς^e) μακρᾱ

37 Ex 3, 6. **40** Mt 22, 46. **41—44** Mt 12, 35—37. Mt 22, 41—45. **42** s. Ps 110, 1. Act 2, 34 s. **45—47** Mt 23, 1. 6. 7. 14. Mc 12, 38—40. **46** 11, 43.

προσεύχονται· οὗτοι λήμψονται περισσότερον κρίμα.

XXI.

Viduæ munusculum. De Hierosolymæ desolatione et apostolorum vexationibus, deque repentino Christi adventu.

1 Ἀναβλέψας δὲ εἶδεν τοὺς βάλλοντας εἰς τὸ γαζοφυλάκιον τὰ δῶρα αὐτῶν πλουσίους. 2 εἶδεν δέ τινα χήραν πενιχρὰν βάλλουσαν ἐκεῖ δύο λεπτά, 3 καὶ εἶπεν· ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα ἡ πτωχὴ αὕτη πλείω πάντων ἔβαλεν· 4 ἅπαντες γὰρ οὗτοι ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα, αὕτη δὲ ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς ἅπαντα τὸν βίον ὃν εἶχεν ἔβαλεν.

5 ^{248,2} Καὶ τινων λεγόντων περὶ τοῦ ἱεροῦ, ὅτι λίθοις καλοῖς καὶ ἀναθέμασιν κεκόσμηται, εἶπεν· 6 ταῦτα ἃ θεωρεῖτε, ἐλεύσονται ἡμέραι ἐν αἷς οὐκ ἀφεθήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ, ὃς οὐ καταλυθήσεται. 7 ^{249,2} ἐπηρώτησαν δὲ αὐτὸν λέγοντες· διδάσκαλε, πότε οὖν ταῦτα ἔσται; καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ ταῦτα γίνεσθαι; 8 ὁ δὲ εἶπεν· βλέπετε μὴ πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες· ἐγὼ εἰμι, καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικεν· μὴ πορευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν. 9 ὅταν

47. ληφοντ.

XXI. 1. τα δωρ. αυτ. εις το γαζοφυλ. 2. ειδ. δε και τινα 3. πλειον 4. εις τ. δωρ. του θεου 5. αναθημασι 8. λεγοντες: add οτι | μη: add ουν

XXI. 1—4 Mc 12, 41—44. 5—11 Mt 24, 1—7. Mc 13, 1—8.

δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον, ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ τέλος. **10** τότε ἔλεγεν αὐτοῖς· ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπ' ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, **11** σεισμοὶ τε μεγάλοι καὶ κατὰ τόπους λιμοὶ καὶ λοιμοὶ ἔσονται, φόβητρά τε καὶ σημεῖα ἀπ' οὐρανοῦ μέγала ἔσται. **12** ^{250,1} Πρὸ δὲ τούτων πάντων ἐπιβαλοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσιν, παραδιδόντες εἰς τὰς συναγωγὰς καὶ φυλακὰς, ἀπαγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· **13** ἀποβήσεται ὑμῖν εἰς μαρτύριον. **14** ^{251,2} θέτε οὖν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· **15** ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἥ οὐ δυνήσονται ἀντιστῆναι ἢ ἀντειπεῖν ἅπαντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. **16** παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν καὶ φίλων, καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν, **17** καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου. **18** καὶ θριξέκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται· **19** ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν. **20** ^{252,10} Ὅταν δὲ ἴδητε

10. ἐπὶ ἐθν. 11. μεγάλοι κατ. τοπ. καὶ 12. ἀπαντων | om τὰς ἀπὸ συναγωγ. | ἀγομένουσ 13. ἀποβησ. δε 14. θεσθε | εἰς τὰς καρδίας 15. ἀντειπεῖν οὐδε ἀντιστῆναι | πάντες

12 ss. Mt 10, 17 ss. 24, 9. Mc 13, 9—13. **14** 12, 11. **20** ss. Mt 24, 15—19. Mc 13, 14—17.

κυκλουμένην ὑπὸ στρατοπέδων Ἱερουσαλήμ, τότε γνῶτε ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς. **21** ^{253,2} τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη, καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκχωρείτωσαν, καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις μὴ εἰσερχέσθωσαν εἰς αὐτήν, **22** ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσεως αὐταί εἰσιν τοῦ πλησθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα. **23** ^{254,2} οὐαὶ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. ^{255,2} ἔσται γὰρ ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὀργὴ τῷ λαῷ τούτῳ, **24** ^{256,10} καὶ πεσοῦνται στόματι μαχαίρης καὶ αἰχμαλωτισθήσονται εἰς τὰ ἔθνη πάντα, καὶ Ἱερουσαλήμ ἔσται πατουμένη ὑπὸ ἐθνῶν, ἄχρι οὗ πληρωθῶσιν καιροὶ ἐθνῶν. **25** ^{257,2} Καὶ ἔσονται σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ καὶ ἄστροις, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἐθνῶν ἐν ἀπορίᾳ ἤχους θαλάσσης καὶ σάλου, **26** ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ· αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. **27** ^{258,2} καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. **28** ἀρχομένων δὲ τούτων γίνεσθαι ἀνακύψατε καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν, διότι ἐγγίζει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν.

20. την ιερουσαλ. 22. πληρωθῆναι 23. ουαι: add δε | οργ. εν τω λαω 24. μαχαιρας | παντα τα εθν. | αχρι sine ου 25. εσονται: εσται | ηχουσησ

29 Καὶ εἶπεν παραβολὴν αὐτοῖς. Ἴδετε τὴν συκῇν καὶ πάντα τὰ δένδρα· **30** ὅταν προβάλωσιν ἤδη, βλέποντες ἀφ' ἑαυτῶν γινώσκετε ὅτι ἤδη ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν. **31** οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. **32** ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη ἕως ἂν πάντα γένηται. **33** ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρελεύσονται. **34** ^{259,10} Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς μήποτε βαρηθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν κραιπάλῃ καὶ μέθῃ καὶ μερίμναις βιωτικαῖς, καὶ ἐπιστῇ ἐφ' ὑμᾶς αἰφνίδιος ἡ ἡμέρα ἐκείνη· **35** ὥς παγίς· ἐπείσελεύσεται γὰρ ἐπὶ πάντα τοὺς καθημένους ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. **36** ἀγρυπνεῖτε δὲ ἐν παντὶ καιρῷ δεόμενοι ἵνα κατισχύσητε ἐκφυγεῖν ταῦτα πάντα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι, καὶ σταθῆναι ἔμπροσθεν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

37 Ἦν δὲ τὰς ἡμέρας ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων, τὰς δὲ νύκτας ἐξερχόμενος ὑπὸ λίζετο εἰς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον ἐλαιῶν. **38** καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὠρθηρίζεν πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ ἀκούειν αὐτοῦ.

55. ου μη παρελθωσι 54. βαρυνθωσιν | αιφνιδ εφ. υμ. επιστ. | εκεινη· ³⁵ως παγισ γαρ επελευσεται 56. δε: ουν | ινα καταξιωθητε εκφ. 37. Ἐλαιῶν

XXII.

Proditoris pactio. Caena paschalis et eucharistia
Discipulorum ambitio; Petrus lapsurus. Duo gladii.
Agonia, captio et abductio. Petri abnegatio. Irrisio
et damnatio coram synedrio.

1 ^{260,1} Ἦγγιζεν δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν ἁζύμων
ἡ λεγομένη πάσχα, 2 ^{261,1} καὶ ἐζήτουν οἱ
ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὸ πῶς ἀνέλω-
σιν αὐτόν· ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν.

3 ^{262,9} Εἰσῆλθεν δὲ σατανᾶς εἰς Ἰούδαν
τὸν καλούμενον Ἰσκαριώτην, ὄντα ἐκ τοῦ
ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα, 4 ^{263,2} καὶ ἀπελθὼν
συνελάλησεν τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ στρατη-
γοῖς τὸ πῶς αὐτοῖς παραδῶ αὐτόν. 5 καὶ
ἐχάρησαν, καὶ συνέθεντο αὐτῷ ἀργύριον
δοῦναι· 6 καὶ ἐξωμολόγησεν, καὶ ἐζήτει
εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν ἄτερ ὄχλου
αὐτοῖς.

7 Ἦλθεν δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἁζύμων, ἐν ᾗ
ἔδει θύεσθαι τὸ πάσχα, 8 καὶ ἀπέστειλεν
Πέτρον καὶ Ἰωάννην εἰπών· πορευθέντες
ἐτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα, ἵνα φάγωμεν.
9 οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ· ποῦ θέλεις ἐτοιμάσω-
μεν; 10 ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἰδοὺ εἰσελθόν-
των ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν συναντήσκει ὑμῖν
ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων·

XXII. 3. ο σατανας | επικαλουμενον 4. και τοις
στρατ. | αυτον παραδω αυτοις 6. αυτοις: ante ατερ
ρον 9. ειπον

XXII. 1 s. Mc 14, 1 s. Mt 26, 1 ss. 3—6 Mt 26,
14—16. Mc 14, 10 s. 3 Io 13, 2. 27. 7—18 Mt 26,
47—49. Mc 14, 12—16.

ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν εἰς ἣν εἰσπορεύεται, 11 καὶ ἑρεῖτε τῷ οἰκοδεσπότῃ τῆς οἰκίας· λέγει σοι ὁ διδάσκαλος· ποῦ ἔστιν τὸ κατάλυμα ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω; 12 καὶ κεῖνος ὑμῖν δείξει ἀνάγειον μέγα ἐστρωμένον· ἐκεῖ ἐτοιμάσατε. 13 ἀπελθόντες δὲ εὗρον καθὼς εἰρήκει αὐτοῖς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.

14 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα, ἀνέπεσεν, καὶ οἱ ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ. 15 ^{264,10} καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς· ἐπιθυμία ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν πρὸ τοῦ με παθεῖν. 16 ^{265,2} λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ φάγω αὐτὸ ἕως ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. 17 καὶ δεξιόμενος ποτήριον εὐχαριστήσας εἶπεν· λάβετε τοῦτο καὶ διαμερίσατε εἰς ἑαυτοὺς. 18 λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ πῖω ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου ἕως ὅτου ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἔλθῃ. 19 ^{266,1} Καὶ λαβὼν ἄρτον εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων· τοῦτό ἐστιν τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. 20 ^{267,2} καὶ τὸ ποτήριον ὡσαύτως μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων·

10. εἰς τὴν· ου 12. ἀνωγειον 13. εἰρηκεν 14. οἱ δε-
δεχα ἀποστολοι 16. αὐτοῖς· ἐξ αὐτοῦ 17. εἰς ἑαυτοὺς·
εαυτοῖς 18. om ἀπο τοῦ νῦν | γεννηματος 20. ὡσαυτ.
καὶ τὸ ποτηρ.

14 ss. Mt 26, 20 ss. Mc 14, 17 ss. 18 Mt 26, 29.
Mc 14, 25. 19 s. Mt 26, 26 ss. Mc 14, 22 ss.
1 Co 11, 23—25.

τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυννόμενον.

21 ^{268,2} Πλὴν ἰδοὺ ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόν-
τος με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης. **22** ὅτι
ὁ υἱὸς μὲν τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τὸ ὠρισμένον
πορεύεται, πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ
δι' οὗ παραδίδεται. **23** ^{269,1} καὶ αὐτοὶ
ἤρξαντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς τὸ τίς
ἄρα εἴη ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο μέλλων πράσσειν.

24 ^{270,2} Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν
αὐτοῖς, τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων.
25 ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· οἱ βασιλεῖς τῶν
ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ ἐξουσιάζον-
τες αὐτῶν εὐεργέται καλοῦνται· **26** ὑμεῖς
δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν γινέσθω
ὥς ὁ νεώτερος, καὶ ὁ ἡγούμενος ὥς ὁ δια-
κονῶν. **27** ^{271,10} τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀνα-
καίμενος ἢ ὁ διακονῶν; οὐχὶ ὁ ἀνακαίμενος;
ἐγὼ δὲ ἐν μέσῳ ὑμῶν εἰμὶ ὥς ὁ διακονῶν.
28 ὑμεῖς δέ ἐστε οἱ διαμεμενηκότεσ μετ'
ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου. **29** ἀγῶ
διατίθεμαι ὑμῖν καθὼς διέθετό μοι ὁ πατήρ
μου βασιλείαν, **30** ἵνα ἔσθητε καὶ πίνητε
ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου,
^{272,5} καὶ καθήσεσθε ἐπὶ θρόνων κρίνοντες

20. εκχυννόμενον 22. οτι· και | ο μεν υιος | πορευεται·
ante κατα 25. συζητ. 26. γινεσθω 27. ειμι εν μεσω
υμ. 30. εσθιητε | καθισησθε

21 ss. Mt 26, 21 ss. Mc 14, 18 ss. Io 13, 21 ss.
24 9, 46. **25** ss. Mt 20, 25 ss. Mc 10, 42 ss.
30 Mt 19, 28.

ἔθοσ εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν· ἠκολούθησαν
 δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταί. **40** ^{280,2} γενό-
 μενος δὲ ἐπὶ τοῦ τόπου εἶπεν αὐτοῖς·
 προσεύχεσθε μὴ εἰσελθεῖν εἰς πειρασμόν.
41 ^{281,1} καὶ αὐτὸς ἀπεσπάσθη ἀπ' αὐτῶν
 ὥσπερ λίθου βολήν, καὶ θεὸς τὰ γόνατα
 προσηύχστο **42** λέγων· πάτερ, εἰ βούλει
 παρενέγκαι τοῦτο τὸ ποτήριον ἀπ' ἐμοῦ·
^{282,1} πλὴν μὴ τὸ θέλημα μου ἀλλὰ τὸ σὸν
 γινέσθω. **43** ^{283,10} ὥφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος
 ἀπ' οὐρανοῦ ἐνισχύων αὐτόν. **44** καὶ γενό-
 μενος ἐν ἀγωνίᾳ ἐκτενέστερον προσηύχετο.
 καὶ ἐγένετο ὁ ἰδρῶς αὐτοῦ ὥσπερ θρόμ-
 βοι αἵματος καταβαίνοντος ἐπὶ τὴν γῆν.
45 ^{284,2} καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς,
 ἐλθὼν πρὸς τοὺς μαθητάς εὑρεν κοιμω-
 μένους αὐτοὺς ἀπὸ τῆς λύπης, **46** καὶ
 εἶπεν αὐτοῖς· τί καθεύδετε; ἀναστάντες
 προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν.

47 ^{285,1} Ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ
 ὄχλος, καὶ ὁ λεγόμενος Ἰούδας εἰς τῶν
 δώδεκα προήρχετο αὐτοῦς, καὶ ἤγγισεν τῷ
 Ἰησοῦ φιλήσαι αὐτόν. **48** ^{286,2} Ἰησοῦς δὲ
 εἶπεν αὐτῷ· Ἰούδα, φιλήματι τὸν υἱὸν τοῦ
 ἀνθρώπου παραδίδως; **49** ^{287,1} ἰδόντες δὲ
 οἱ περὶ αὐτὸν τὸ ἐσόμενον εἶπαν· κύριε, εἰ

39. οἱ μαθητ. αὐτοῦ 42. παρενεγκειν | το ποτηρ.
 τουτο | γενεσθω 44. εγενετο δε | καταβαινοντες
 45. 5^ο τ. μαθητ. αὐτοῦ | αὐτοὺς κοιμωμε. 47. ετι
 δε | πρυηρχ. αὐτων 48. ο δε ιησους 49. ειπον αὐτω·
 κυριε

40 ss. Mc 14, 32 ss. Mt 26, 36 ss. **47—53** Mt 26,
 47—56. Mc 14, 43—52. Io 18, 1—12.

πατάξομεν ἐν μαχαίρῃ; **50** καὶ ἐπάταξεν εἷς τις ἐξ αὐτῶν τοῦ ἀρχιερέως τὸν δοῦλον καὶ ἀφείλεν τὸ οὖς αὐτοῦ τὸ δεξιόν. **51** ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἐᾶτε ἕως τούτου. ^{288,10} καὶ ἀψάμενος τοῦ ὠτίου ἰάσατο αὐτόν. **52** ^{289,1} εἶπεν δὲ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς παραγενομένους πρὸς αὐτὸν ἀρχιερεῖς καὶ στρατηγοὺς τοῦ ἱεροῦ καὶ πρεσβυτέρους· ὥς ἐπὶ ληστήν ἐξεληλύθατε μετὰ μαχαίρων καὶ ξύλων· **53** καθ' ἡμέραν ὄντος μου μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ οὐκ ἐξετείνατε τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ. ἀλλ' αὕτη ἐστὶν ὑμῶν ἡ ὥρα καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους. **54** ^{290,1} Κυλλαβόντες δὲ αὐτὸν ἤγαγον καὶ εἰσῆγαγον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀρχιερέως· ^{291,1} ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει μακρόθεν. **55** περιψάντων δὲ πῦρ ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς καὶ συγκαθισάντων ἐκάθητο ὁ Πέτρος μέσος αὐτῶν. **56** ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν παιδίσκη τις καθήμενον πρὸς τὸ φῶς καὶ ἀτενίσασα αὐτῷ εἶπεν· καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ ἦν. **57** ^{292,1} ὁ δὲ ἠρνήσατο αὐτὸν λέγων· οὐκ οἶδα αὐτόν, γύναι. **58** καὶ μετὰ βραχὺ ἕτερος ἰδὼν αὐτὸν ἔφη· καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ. ὁ δὲ Πέτρος ἔφη· ἄνθρωπε, οὐκ εἰμί.

49. εν μαχαιρα 50. τον δουλ. του αρχιερ. | αυτου το ους 51. ωτιου: add αυτου 52. ο ιησους | προς sec: επ 53. υμων: ante εστιν pon 54. εισηγαγον: add αυτον | ε. τον οικον 55. αφαντων | συγκαθισαντ. αυτων εκαθ. | εν μεσω αυτ. 57. γυναι: ante ουκ οιδ. 58. εφη: ειπεν

54 s. Mt 26, 57 s. Mc 14, 55 s. Io 18, 13 ss.
56—62 Mt 26, 69—75. Mc 14, 66—72. Io 18, 25—27.

59 καὶ διαστάσῃς ὥσεὶ ὥρας μιᾶς ἄλλοις
 τις διῷσχυρίζετο λέγων· ἐπ' ἀληθείας καὶ
 οὗτος μετ' αὐτοῦ ἦν, καὶ γὰρ Γαλιλαῖός
 ἐστίν. 60 εἶπεν δὲ ὁ Πέτρος· ἄνθρωπε,
 οὐκ οἶδα ὃ λέγεις. καὶ παράχρημα ἔτι
 λαλοῦντος αὐτοῦ ἐφώνησεν ἀλέκτωρ, 61 ^{293,2}
 καὶ στραφείς ὁ κύριος ἐνέβλεψεν τῷ Πέτρῳ·
 καὶ ὑπεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ λόγου τοῦ
 κυρίου, ὥς εἶπεν αὐτῷ ὅτι πρὶν ἀλέκτορα
 φωνῆσαι σήμερον ἀπαρνήσῃ με τρίς. 62 καὶ
 ἐξελθὼν ἔξω ἔκλαυσεν πικρῶς.

63 ^{294,1} Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέχοντες
 αὐτὸν ἐνέπαιζον αὐτῷ δέροντες, 64 καὶ
 περικαλύψαντες αὐτὸν ἐπηρώτων λέγοντες·
 προφήτευσον, τίς ἐστίν ὁ παῖσας σε; 65 καὶ
 ἕτερα πολλὰ βλασφημοῦντες ἔλεγον εἰς
 αὐτόν.

66 ^{295,2} Καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα, συνήχθη
 τὸ πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ ἀρχιερεῖς τε καὶ
 γραμματεῖς, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ
 συνέδριον αὐτῶν, λέγοντες· εἰ σὺ εἶ ὁ
 Χριστός, εἰπὸν ἡμῖν. 67 ^{296,10} εἶπεν δὲ
 αὐτοῖς· ἐὰν ὑμῖν εἴπω, οὐ μὴ πιστεύσητε·
 68 ἐὰν δὲ ἐρωτήσω, οὐ μὴ ἀποκριθῆτε.
 69 ^{297,1} ἀπὸ τοῦ νῦν δὲ ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ

---

60. ο αλεκτωρ 61. om σημερον 62. εξω: add ο
 πετρος 63. αυτον: τον ιησουν 64. περικαλ. αυτον
 ετυπτον αυτου το προσωπον· και επηρ. αυτον λεγ.
 66. ανηγαγον | αυτων: εαυτων | ειπε ημ. 68. εαν δε
 και | αποκριθητε: add μοι η απολυσητε 69. δε: om

---

63 s. Mt 26, 67 s. Mc 14, 65. 66 Io 18, 24. 67 ss.
 Mt 26, 63 ss. Mc 14, 61 ss.

ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ θεοῦ. **70** ^{298,10} εἶπαν δὲ πάντες· σὺ οὖν εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ; ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔφη· ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. **71** ^{299,2} οἱ δὲ εἶπαν· τί ἔτι ἔχομεν μαρτυρίας χρειάν; αὐτοὶ γὰρ ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ.

XXIII.

Christus coram Pilato interrogatur, item coram Herode; damnatur, ducitur, affigitur cruci. Latro paenitens. Mors et sepultura.

1 ^{300,1} Καὶ ἀναστὰν ἄπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸν Πειλᾶτον. **2** ^{301,10} ἤρξαντο δὲ κατηγορεῖν αὐτοῦ λέγοντες· τοῦτον εὗραμεν διαστρέφοντα τὸ ἔθνος ἡμῶν καὶ κωλύοντα φόρους Καίσαρι διδόναι, καὶ λέγοντα ἑαυτὸν Χριστὸν βασιλέα εἶναι. **3** ^{302,1} ὁ δὲ Πειλᾶτος ἠρώτησεν αὐτὸν λέγων· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ἔφη· σὺ λέγεις. **4** ^{303,9} ὁ δὲ Πειλᾶτος εἶπεν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ὄχλους· οὐδὲν εὐρίσκω αἷτιον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ. **5** ^{304,10} οἱ δὲ ἐπίσχυον λέγοντες ὅτι ἀνασείει τὸν λαόν, διδάσκων καθ' ὅλησ τῆς Ἰουδαίας καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἕως ὧδε. **6** Πειλᾶτος δὲ ἀκούσας

70. ειπον 71. ειπον | χρειαν εχομ. μαρτυρ.

XXIII. 1. ηγαγεν | πιλατον 2. ευρομεν | om ημων | καισ. φορ. διδον. | om και ante λεγοντ. 3. πιλατ. | επηρωτησεν 4. πιλατ. 5. om και ante αρξαμ. 6. πιλατ. | ακουσας: add γαλιλαιαν

XXIII. 1 ss. Mt 27, 2. 11—14. Mc 15, 1 ss. Io 18, 28 ss.

ἐπηρώτησεν εἰ ὁ ἄνθρωπος Γαλιλαῖός ἐστιν,
7 καὶ ἐπιγνοὺς ὅτι ἐκ τῆς ἐξουσίας Ἑρώ-
 δου ἐστίν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν πρὸς Ἑρώδη,
 ὄντα καὶ αὐτὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις
 ταῖς ἡμέραις. **8** ὁ δὲ Ἑρώδης ἰδὼν τὸν
 Ἰησοῦν ἐχάρη λίαν· ἦν γὰρ ἐξ ἰκανῶν χρό-
 νων θέλων ἰδεῖν αὐτὸν διὰ τὸ ἀκούειν περὶ
 αὐτοῦ, καὶ ἤλπιζεν τι σημεῖον ἰδεῖν ὑπ'
 αὐτοῦ γινόμενον. **9** ἐπηρώτα δὲ αὐτὸν ἐν
 λόγοις ἰκανοῖς· αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο
 αὐτῷ. **10** ^{305,2} εἰστήκεισαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς
 καὶ οἱ γραμματεῖς εὐτόνως κατηγοροῦντες
 αὐτοῦ. **11** ^{306,10} ἐξουθενήσας δὲ αὐτὸν
 καὶ ὁ Ἑρώδης σὺν τοῖς στρατεύμασιν
 αὐτοῦ καὶ ἐμπαίξας, περιβαλὼν ἐσθῆτα
 λαμπρὰν ἀνέπεμψεν αὐτὸν τῷ Πειλάτῳ.
12 ἐγένοντο δὲ φίλοι ὅ τε Ἑρώδης καὶ ὁ
 Πειλᾶτος ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλλήλων·
 προὔπηρχον γὰρ ἐν ἔχθρᾳ ὄντες πρὸς αὐτούς.

13 ^{307,9} Πειλᾶτος δὲ συναλεσάμενος
 τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν
 λαόν **14** εἶπεν πρὸς αὐτούς· προσηνέγκατέ
 μοι τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ὡς ἀποστρέφοντα
 τὸν λαόν, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν
 ἀνακρίνας οὐθὲν εὔρον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ
 τούτῳ αἴτιον ὧν κατηγορεῖτε κατ' αὐτοῦ.
15 ^{308,10} ἀλλ' οὐδὲ Ἑρώδης· ἀνέπεμψεν
 γὰρ αὐτὸν πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἰδοὺ οὐδὲν ἄξιον

8. θελων εξ ικανου ιδ. | ακουειν: add πολλα 11. om
 και pri | περιβαλων: add αυτον | πιλατ. (et. vv 12
 et 13) 12. ο τε πιλατ. και ο ηρωδ. | προσ εαυτους
 13. συγκαλ. 14. ουδεν 15. ανεπεμψα γαρ υμας προσ
 αυτον

θανάτου ἐστὶν πεπραγμένον αὐτῷ. **16** ^{309,2} παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω. **18** ^{310,1} ἀνέκραγον δὲ πανπληθεὶ λέγοντες· αἶρε τοῦτον, ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν τὸν Βαραββᾶν· **19** ὅστις ἦν διὰ στάσιν τινὰ γενομένην ἐν τῇ πόλει καὶ φόνον βληθεὶς ἐν τῇ φυλακῇ. **20** ^{311,1} πάλιν δὲ ὁ Πειλᾶτος προσεφώνησεν, θέλων ἀπολύσαι τὸν Ἰησοῦν. **21** οἱ δὲ ἐπεφώνουν λέγοντες· σταύρου σταύρου αὐτόν. **22** ^{312,9} ὁ δὲ τρίτον εἶπεν πρὸς αὐτούς· τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν οὗτος; οὐδὲν αἷτιον θανάτου εὔρον ἐν αὐτῷ· παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω. **23** ^{313,1} οἱ δὲ ἐπέκειντο φωναῖς μεγάλαις αἰτούμενοι αὐτὸν σταυρωθῆναι, καὶ κατίσχυον αἱ φωναὶ αὐτῶν. **24** ^{314,1} καὶ Πειλᾶτος ἐπέκρινεν γενέσθαι τὸ αἶτημα αὐτῶν· **25** ἀπέλυσεν δὲ τὸν διὰ στάσιν καὶ φόνον βεβλημένον εἰς φυλακὴν, ὃν ἡτοῦντο, τὸν δὲ Ἰησοῦν παρέδωκεν τῷ θελήματι αὐτῶν.

26 ^{315,1} Καὶ ὥς ἀπήγαγον αὐτόν, ἐπιλαβόμενοι Cίμωνά τινα Κυρηναῖον ἐρχόμενον

---

17. ἀναγκὴν δὲ εἶχεν ἀπολueiv αὐτοῖς κατὰ εορτὴν ἐνα 18. ἀνεκράξαν | παμπληθεὶ 19. βεβλημένος | εἰς φυλακὴν 20. δε: οὖν | πιλατ. 21. σταυρῶσον σταυρῶσον 23. αἱ φων. αὐτῶν: add καὶ τῶν ἀρχιερέων 24. ο δὲ πιλατ. ἐπεκρίν. 25. ἀπελ. δε: add αὐτοῖς | εἰς τὴν φυλακὴν 26. σιμωνος τινος κυρηναιου του ἐρχομενου

---

16 Io 19, 1. [**17** Mt 27, 15. Mc 15, 6. Io 18, 39.]
18—25 Mt 27, 16—26. Mc 15, 7—15. Io 18, 40 ss.
26 Mt 27, 32. Mc 15, 21. Io 19, 17.

ἀπ' ἀγροῦ ἐπέθηκαν αὐτῷ τὸν σταυρὸν φέ-
ρειν ὅπισθεν τοῦ Ἰησοῦ. **27** ^{316,10} ἡκο-
λούθει δὲ αὐτῷ πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ καὶ
γυναικῶν, αἱ ἐκόπτοντο καὶ ἐθρήνουν αὐτόν.
28 στραφεῖς δὲ πρὸς αὐτάς Ἰησοῦς εἶπεν·
θυγατέρες Ἱερουσαλήμ, μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμέ·
πλὴν ἐφ' ἑαυτάς κλαίετε καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα
ὑμῶν. **29** ὅτι ἰδοὺ ἔρχονται ἡμέραι ἐν αἷς
ἐροῦσιν· μακάριαι αἱ στεῖραι, καὶ αἱ κοιλίαι
αἱ οὐκ ἐγέννησαν, καὶ μαστοὶ οἱ οὐκ ἔθρεψαν.
30 τότε ἄρξονται λέγειν τοῖς ὄρεσιν· πέσατε
ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τοῖς βουνοῖς· καλύψατε
ἡμᾶς. **31** ὅτι εἰ ἐν τῷ ὑγρῷ ξύλῳ ταῦτα
ποιοῦσιν, ἐν τῷ ξηρῷ τί γένηται; **32** ^{317,1}
ἤγοντο δὲ καὶ ἕτεροι δύο κακοῦργοι σὺν
αὐτῷ ἀναιρεθῆναι.

33 ^{318,1} Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον
τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν
αὐτὸν ^{319,1} καὶ τοὺς κακούργους, ὃν μὲν
ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν. **34** ^{320,10} ὁ
δὲ Ἰησοῦς ἔλεγεν· πάτερ, ἄφεσ αὐτοῖς·
οὐ γὰρ οἶδασιν τί ποιοῦσιν. ^{321,1} δια-
μεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔβαλον
κλήρους. **35** καὶ εἰστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν·
^{322,2} ἐξεμυκτήριζον δὲ οἱ ἄρχοντες λέγον-
τες· ἄλλους ἔσωσεν, σωσάτω ἑαυτόν, εἰ

27. γυναικων αι: add και 28. ο ιησους 29. om
αι ante κοιλαι | εθρεψαν: εθηλασαν 30. πεσετε
34. κληρον 35. εξεμ. δε και | οι αρχοντ. συν αυτοις

30 Hos 10, 8. Apoc 6, 16. **32** Mt 27, 38. Mc 15, 27.
Io 19, 18. **33-38** Mt 27, 35 ss. Mc 15, 22 ss.
Io 19, 17 ss.

οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς τοῦ θεοῦ ὁ ἐκλεκτός.
36 ^{323,2} ἐνέπαιξαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρα-
 τιῶται προσερχόμενοι, ὅξος προσφέροντες
 αὐτῷ **37** καὶ λέγοντες· εἰ σὺ εἶ ὁ βα-
 σιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτόν.
38 ^{324,1} ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ ἐπ' αὐτῷ· ὁ
 βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων οὗτος. **39** ^{325,2} Εἷς
 δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει
 αὐτόν· οὐχὶ σὺ εἶ ὁ Χριστός; σῶσον σεαυ-
 τὸν καὶ ἡμᾶς. **40** ^{326,10} ἀποκριθεὶς δὲ ὁ
 ἕτερος ἐπιτιμῶν αὐτῷ ἔφη· οὐδὲ φοβῆ σὺ
 τὸν θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ;
41 καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως, ἄξια γὰρ ὧν
 ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν
 ἄτοπον ἐπράξεν. **42** καὶ ἔλεγεν· Ἰησοῦ,
 μνήσθητί μου ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ
 σου. **43** καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀμήν σοι λέγω,
 σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ.
44 ^{327,2} Καὶ ἦν ἡδη ὥσεί ὥρα ἕκτη
 καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως
 ὥρας ἐνάτης, **45** τοῦ ἡλίου ἐκλιπόντος·
^{328,2} ἐσχίσθη δὲ τὸ καταπέτασμα τοῦ
 ναοῦ μέσον. **46** ^{329,1} καὶ φωνήσας φωνῇ

35. ο του θεου εκλεκτ. 36. ενεπαιζον | οξος: praem
 και 38. επιγρ. γεγραμμενη επ αυτω γραμμασιν
 ελληνικοις και ρωμαϊκοις και εβραιϊκοις | ουτος εστιν
 ο βασιλ. των ιουδαι. 39. ουχι: λεγων· ει 40. επε-
 τιμα αυτ. λεγων 42. τω ιησου· μνη. μου, κυριε
 43. ειπεν αυτω: add ο ιησουσ | αμην λεγω σοι
 44. ην δε ωσει ωρα | εννατη 45. του ηλ. εκλιπον-
 τος: και εσχοτισθη ο ηλιος· | και εσχισθη

39 Mt 27, 44. Mc 15, 32. **44—49** Mt 27, 45—56.
 Mc 15, 33—41. **46** Ps 30 (31), 6.

μεγάλη ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· πάτερ, εἰς χεῖράς σου παρατίθεμαι τὸ πνεῦμά μου. τοῦτο δὲ εἰπὼν ἐξέπνευσεν. 47 ^{330,2} ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατοντάρχης τὸ γενόμενον ἐδόξαζεν τὸν θεὸν λέγων· ὄντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν. 48 ^{331,10} καὶ πάντες οἱ συνπαραγενομένοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην, θεωρήσαντες τὰ γενόμενα, τύπτοντες τὰ στήθη ὑπέστρεφον. 49 εἰστήκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ γυναῖκες αἱ συνακολουθοῦσαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὁρῶσαι ταῦτα.

50 ^{332,1} Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι Ἰωσήφ βουλευτῆς ὑπάρχων, καὶ ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος, 51 οὗτος οὐκ ἦν συγκατατιθέμενος τῇ βουλῇ καὶ τῇ πράξει αὐτῶν, ἀπὸ Ἀριμαθαίας πόλεως τῶν Ἰουδαίων, ὃς προσεδέχετο τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, 52 οὗτος προσελθὼν τῷ Πειλάτῳ ᾗτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, 53 ^{333,1} καὶ καθελὼν ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι, καὶ ἔθηκεν αὐτὸν ἐν μνήματι λαξευτῷ, οὗ οὐκ ἦν οὐδεὶς οὐδέπω κείμενος. 54 ^{334,10} καὶ ἡμέρα ἦν παρασκευῆς, καὶ σάββατον ἐπέφωσκεν.

55 Κατακολουθήσασαι δὲ γυναῖκες, αἵτινες

46. παραθησομαι | και ταυτα ειπων 47. εκατονταρχος | εδοξασε 48. συμπαραγεν. | θεωρουντες | εαυτων τα στηθη 49. οι γνωστ. αυτου | om απο ante μακροθ. | συνακολουθησασαι 50. om και ante ανηρ 51. συγκατατειμενος | os και προσεδεχ. και αυτος 52. πιλατ. 53. καθελων: add αυτο | εθηχ. αυτο | ουδεπω ουδεις 54. παρασκευη | om και ante σαββατ. 55. δε και γυναικ.

49 Io 19, 25. 50—54 Mt 27, 57—60. Mc 15, 42—46. Io 19, 38—42. 55 Mt 27, 61. Mc 15, 47.

ἦσαν* συνελθλυθυῖαι ἐκ τῆς Γαλιλαίας αὐτῶ,
 ἐθεάσαντο τὸ μνημεῖον καὶ ὥς ἐτέθη τὸ
 σῶμα αὐτοῦ, 56 ^{335,8} ὑποστρέψασαι δὲ
 ἡτοίμασαν ἄρώματα καὶ μύρα· καὶ τὸ μὲν
 σάββατον ἡσύχασαν κατὰ τὴν ἐντολήν.

XXIV.

Feminae et angeli, item Petrus ad sepulchrum.
 Viatores Emmauntini. Christus redivivus in mediis
 discipulis. Ultima mandata et discessio in caelum.

1 ^{336,1} Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων ὄρθρου
 βαθέως ἐπὶ τὸ μνήμα ἦλθον φέρουσαι ἃ
 ἡτοίμασαν ἄρώματα. 2 εὔρον δὲ τὸν λίθον
 ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου, 3 εἰσ-
 ελθοῦσαι δὲ οὐχ εὔρον τὸ σῶμα τοῦ κυρίου
 Ἰησοῦ. 4 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀπορεῖσθαι
 αὐτάς περὶ τούτου, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο
 ἐπέστησαν αὐτοῖς ἐν ἐσθῇτι ἀστραπτούσῃ
 5 ^{337,2} ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν καὶ
 κλινουσῶν τὰ πρόσωπα εἰς τὴν γῆν, εἶπαν
 πρὸς αὐτάς· τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ
 τῶν νεκρῶν; 6 οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλὰ ἡγέρθη
 μνήσθητε ὥς ἐλάλησεν ὑμῖν ἔτι ὢν ἐν τῇ
 Γαλιλαίᾳ, 7 λέγων τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
 ὅτι δεῖ παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων
 ἁμαρτωλῶν καὶ σταυρωθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ

55. αυτω εκ της γαλιλ.

XXIV. 1. βαθεος | μνημειον | ηλθον: ante επι το
 μνημ. | αρωματα: add και τινες συν αυταις 3. και
 εισελθ. 4. διαπορεισθαι | δυο ανδρ. | εν εσθησεσιν
 αστραπτουσας 5. το προσωπον | ειπον 6. αλλ 7. οτι
 δει τον υι. του ανθρω.

56 Ex 20, 10.

XXIV. 1 ss. Mt 28, 1 ss. Mc 16, 1 ss. Io 20, 1 ss.
 6 s. 18, 32 s.

ἡμέρα ἀναστῆναι. 8 καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ, 9 (^{338,2}) καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου ἀπήγγειλαν πάντα ταῦτα τοῖς ἑνδεκα καὶ πᾶσιν τοῖς λοιποῖς. 10 (^{339,10}) ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία ἡ Ἰακώβου, καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. 11 καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὥστε λῆρος τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς.

13 Καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἦσαν πορευόμενοι εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίου ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, ἧ ὄνομα Ἑμμαούς, 14 καὶ αὐτοὶ ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. 15 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτὸς Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς. 16 οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγινῶναι αὐτόν. 17 εἶπεν δὲ πρὸς αὐτοῦς· τίνες οἱ λόγοι οὗτοι, οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες; καὶ ἐστάθησαν σκυθρωποί. 18 ἀποκριθεὶς δὲ εἰς, ᾧ ὄνομα Κλεόπας, εἶπεν πρὸς αὐτόν· σὺ μόνος παροικεῖς Ἱερουσαλὴμ καὶ οὐκ ἔγνωσ τὰ γενό-

9. ταυτα παντα 10. μαρια ιακω. | αι ελεγον 11. ταυτα: αυτων 12. ο δε πετρος αναστας εδραμεν επι το μνημειον, και παρακυφας βλεπει τα οθονια κειμενα μονα, και απηλθε προς εαυτον, θαυμαζων το γεγονος. 13. ησαν πορευομ.: post εξ αυτων 15. συζητ. | ο ιησους 17. και εσταθησαν: και εστε 18. ο εις | εν ιερουσαλημ

12 Io 20, 5 ss. [Mc 16, 12 s.]

μενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; **19** καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ποῖα; οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ· τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζαρηνοῦ, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, **20** ὅπως τε παρέδωκαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. **21** ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραὴλ· ἀλλὰ γε καὶ σὺν πᾶσιν τούτοις τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. **22** ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὀρθρινὰ ἐπὶ τὸ μνημεῖον, **23** καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ ἦλθον λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἱ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν. **24** καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὔρον οὕτως καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον, αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον. **25** καὶ αὐτὸς εἶπεν πρὸς αὐτούς· ὦ ἀνόητοι καὶ βραθεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται. **26** οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; **27** καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωϋσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν διερμήνευσεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. **28** καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην οὗ ἐπορεύοντο, καὶ αὐτὸς προσεποιή-

19. ειπον | ναζωραιου 21 om και | αγει: add σημερον
22. ορθριαι 27. μωσσεωσ | διερμηνευεν | ζ^e περι αυτου
28. προσεποιειτο

σατο πορρωτέρω πορεύεσθαι· **29** καὶ παρ-
εβιάσαντο αὐτὸν λέγοντες· μεῖνον μεθ' ἡμῶν,
ὅτι πρὸς ἐσπέραν ἐστὶν καὶ κέκλικεν ἤδη
ἡ ἡμέρα. καὶ εἰσῆλθεν τοῦ μεῖναι σὺν
αὐτοῖς. **30** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι
αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον εὐλόγη-
σεν καὶ κλάσας ἐπεδίδου αὐτοῖς· **31** αὐτῶν
δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν
αὐτόν, καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν.
32 καὶ εἶπαν πρὸς ἀλλήλους· οὐχὶ ἡ καρδία
ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὥς ἐλάλει ἡμῖν
ἐν τῇ ὁδῷ, ὥς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς;
33 Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπέστρεψαν
εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εὗρον ἡθροισμένους
τοὺς ἑνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, **34** λέγον-
τας ὅτι ὄντως ἠγέρθη ὁ κύριος καὶ ὤφθη
Σίμωνι. **35** καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ
ὁδῷ καὶ ὥς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει
τοῦ ἄρτου.

36 ^{340,9} Ταῦτα δὲ αὐτῶν λαλούντων αὐτὸς
ἔστη ἐν μέσῳ αὐτῶν. **37** πτοηθέντες δὲ
καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα
θεωρεῖν. **38** καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τί τετα-
ραγμένοι ἐστέ, καὶ διατί διαλογισμοὶ ἀνα-
βαίνουσιν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν; **39** Ἴδετε
τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου,

29. om ηδη 52. ειπον | και ως διηνοιγ. 33. συνη-
θροισμ. 34. ηγερθ. ο κυρ. οντως 36. αυτοις: add
ο ιησους | εν μεσ. αυτων: add και λεγει αυτοις·
ειρηνη υμιν 38. εν ταις καρδιαις

ὅτι ἐγὼ εἰμι αὐτός· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σάρκας καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. 41 ^{341,9} ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς· ἔχετε τι βρώσιμον ἐνθάδε; 42 οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος· 43 καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν.

44 ^{342,10} Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτοὺς· οὗτοι οἱ λόγοι μου, οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὦν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως καὶ προφήταις καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. 45 τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς, 46 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὅτι οὕτως γέγραπται παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, 47 καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν εἰς ἅφεςιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενοι ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. 48 ὑμεῖς μάρτυρες τούτων. 49 καὶ ἐγὼ ἐξαποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρός μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει ἕως οὔ ἐνδύσησθε ἐξ ὕψους δύναμιν.

39. οτι αυτος εγω ειμι | σαρκα 40. και τουτο ειπων επεδειξεν αυτοις τας χειρας και τους ποδας. 42. ιχθυ. οπτου μερος: add και απο μελισσιου κηριου 44. ειπ. δε αυτοις | μου: om | μωσσεωσ 46. γεγραπται: add και ουτως εδει 47. μεταν. και αφες. | αρξαμενον 48. υμεις δε | εστε μαρτυρες 49. και ιδου εγω | αποστελλω | πολει: add ιερουσαλημ | δυναμ. εξ υψους

50 Ἐξήγαγεν δὲ αὐτοὺς ἕως πρὸς Βη-
θανίαν, καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εὐλό-
γησεν αὐτούς. 51 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν
αὐτὸν αὐτοὺς διέστη ἅπ' αὐτῶν. 52 καὶ
αὐτοὶ ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ
χαρᾶς μεγάλης, 53 καὶ ᾤσαν διαπαντὸς ἐν
τῷ ἱερῷ αἰνοῦντες τὸν θεόν.

---

50. αὐτοὺς: add ἐξω | εως εἰς βηθα. 51. ἀπ αὐτῶν: add καὶ ἀνεφερέτο εἰς τὸν οὐρανὸν 52. αὐτοὶ: add προσκυνήσαντες αὐτὸν 53. αἰνούντες: add καὶ εὐλο-
γούντες | τ. θεόν: add ἀμην.

---

50 Act 1, 12. 51 Act 1, 9 ss. [Mc 16, 19.]

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ.

I.

Verbum dei caro factum. Iohannis baptistae de Christo testimonia. De vocatione Andreae et socii, item Petri, Philippi et Nathanahelis.

1 ^{1,3} Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν, καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος. 2 οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεόν. 3 πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν. 4 ἐν αὐτῷ ζωὴ ἐστίν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. 5 καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. 6 ^{2,3} Ἐγένετο ἄνθρωπος, ἀπεσταλμένος παρὰ θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης. 7 οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσιν δι' αὐτοῦ. 8 οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. 9 ^{3,3} Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον, ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. 10 ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. 11 ^{4,10} εἰς τὰ ἴδια ἦλθεν, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. 12 ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς

*ς το κατα ιωαννην (ς add αγιον, non item ς^e)
ευαγγελιον

I. 4. εστιν: ην

I. 6 Mt 3, 1. Mc 1, 4. Lc 3, 2.

τὸ ὄνομα αὐτοῦ, 13 οὐκ ἐξ αἱμάτων οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς ἀλλ' ἐκ θεοῦ ἐγεννήθησαν. 14 ^{5,3} καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. 15 ^{6,1} Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ κέκραγεν λέγων· οὗτος ἦν ὃν εἶπον· ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν. 16 ^{7,10} ὅτι ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος· 17 ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωϋσέως ἐδόθη, ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο. 18 ^{8,3} θεὸν οὐδεὶς ὥρακεν πώποτε· ὁ μονογενὴς υἱὸς ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς, ἐκεῖνος ἐξηγήσατο.

19 ^{9,10} Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου, ὅτε ἀπέστειλαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσολύμων ἱερεῖς καὶ Λευεῖτας ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτόν· σὺ τίς εἶ; 20 καὶ ὡμολόγησεν καὶ οὐκ ἡρνήσατο, καὶ ὡμολόγησεν ὅτι ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ὁ Χριστός. 21 καὶ ἠρώτησαν αὐτόν· τί οὖν; Ἠλείας εἶ; λέγει· οὐκ εἰμὶ. ὁ προφήτης εἶ σύ; καὶ ἀπεκρίθη· οὐ. 22 εἶπὼν οὖν αὐτῷ· τίς εἶ;

16. οτι: και 17. μωσεως 19. λευιτας 20. ουκ ειμι
εγω 21. τι ουν; ηλ. ει: add συ | ηλιας | και λεγει
22. ειπον

ἵνα ἀπόκρισιν δώμεν τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς· τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ; **23** ^{10,1} ἔφη· ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· εὐθύνετε τὴν ὁδὸν κυρίου, καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης. **24** ^{11,10} καὶ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων, **25** καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν καὶ εἶπαν αὐτῷ· τί οὖν βαπτίζεις, εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ Χριστὸς οὐδὲ Ἡλείας οὐδὲ ὁ προφήτης; **26** ^{12,1} ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης λέγων· ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι· μέσσοι ὑμῶν στήκει, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε, **27** ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, οὗ οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ἄξιος ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος. **28** ^{13,10} ταῦτα ἐν Βηθανίᾳ ἐγένετο πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου ἦν ὁ Ἰωάννης βαπτίζων.

29 Τῇ ἐπαύριον βλέπει τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει· Ἴδε ὁ ἄμνός τοῦ θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. **30** ^{14,1} οὗτός ἐστιν ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εἶπον· ὀπίσω μου ἔρχεται ἄνθρωπος ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν. **31** καὶ ἐγὼ οὐκ ᾔδειν αὐτόν, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσραὴλ, διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ ἐν ὕδατι βαπτίζων. **32** ^{15,1} καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰωάννης λέγων

24. οι απεσταλμενοι 25. ειπον | ουτε his | ηλιας
26. μεσσοι δε | εστηκεν 27. ο οπισω: praem αυτος
εστιν | ερχομενος: add ος εμπροσθεν μου γεγονεν |
εγω: ante ουκ ειμι pon 28. εν βηθαβαρα | om ο
ante ιωανν. 29. βλέπει: add ο ιωαννης 30. υπερ:
περι 31. εν τω υδατι

23 Es 40, 3. Mt 3, 3. Mc 1, 5. Lc 3, 4. **26** s. Mc 3, 11.
Mc 1, 7 s. Lc 3, 16. **27** 15. Act 13, 25. **28** 10, 40.
29 36. **30** 15. 27. **32** Mt 3, 16. Mc 1, 10. Lc 3, 22.

ὅτι τεθέαμαι τὸ πνεῦμα καταβαῖνον ὡς περιστερὰν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν. **33** καὶ γὰρ οὐκ ᾔδειν αὐτόν, ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς τὸ πνεῦμα καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ' αὐτόν, οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν πνεύματι ἁγίῳ. **34** καὶ γὰρ ἐώρακα, καὶ μεμαρτύρηκα ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ.

35 ^{16,10} Τῇ ἐπαύριον πάλιν εἰστήκει ὁ Ἰωάννης καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο, **36** καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ περιπατοῦντι λέγει· Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ. **37** ἤκουσαν οἱ δύο μαθηταὶ αὐτοῦ λαλοῦντος, καὶ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ. **38** στραφείς ὁ Ἰησοῦς καὶ θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας λέγει αὐτοῖς· **39** τί ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ· ῥαββεῖ, ὃ λέγεται ἐρμηνευόμενον διδάσκαλε, ποῦ μένεις; **40** λέγει αὐτοῖς· ἔρχεσθε καὶ ὄψεσθε. ἦλθαν οὖν καὶ εἶδαν ποῦ μένει, καὶ παρ' αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ὥρα ἦν ὡς δεκάτῃ. **41** ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου εἷς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ Ἰωάννου καὶ ἀκολουθησάντων αὐτῷ· **42** ^{17,1} εὕρισκει οὗτος πρῶτος τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον Σίμωνα καὶ

32. ὡσεὶ περιστ. 37. καὶ ἤκουσαν | αὐτοῦ: ante οἱ
 δυο μαθητ. 38. στραφεις: add δε 39. ειπον | ραββε
 40. οψεσθε: ιδετε | ηλθον et ειδον | ουν: om | ωρα δε

λέγει αὐτῷ· εὐρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, ὃ ἔστιν μεθερμηνευόμενον Χριστός. 43 ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. ἐμβλέψας αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· σὺ εἶ Σίμων ὁ υἱὸς Ἰωάννου, σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς, ὃ ἐρμηνεύεται Πέτρος.

44 ^{18,10} Τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν καὶ εὐρίσκει Φίλιππον. καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἀκολούθει μοι. 45 ἣν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαιᾶ, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. 46 εὐρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναήλ καὶ λέγει αὐτῷ· ὃν ἔγραψεν Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφηταί, εὐρήκαμεν, Ἰησοῦν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ. 47 εἶπεν αὐτῷ Ναθαναήλ· ἐκ Ναζαρέτ δύναται τι ἀγαθὸν εἶναι; λέγει αὐτῷ Φίλιππος· ἔρχου καὶ ἴδε. 48 εἶδεν Ἰησοῦς τὸν Ναθαναήλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλείτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστιν. 49 λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ· πόθεν με γινώσκεις; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν εἰδόν σε. 50 ἀπεκρίθη αὐτῷ Ναθαναήλ· ῥαββεί, σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, σὺ βασιλεὺς εἶ τοῦ Ἰσραὴλ. 51 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὅτι εἰπὸν σοι ὅτι εἰδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πιστεύεις; μείζω τούτων

42. ο χριστ. 43. και ηγαγ. | εμβλ. δε | ο υι. ιωνα 44. ηθελ. ο ιησουσ | ο ιησουσ: om 46. μωσησ | τον υιον | ζ^e ναζαρεθ 47. και ειπεν | ζ^e ναζαρεθ 48. ο ιησουσ | ισραηλιτης 49. ο ιησουσ 50. απεκρ. ναθα. και λεγει αυτω | ραββι | συ ει ο βασιλ. του 51. om οτι ante ειδον

ὄψῃ. 52 καὶ λέγει αὐτῷ· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεωγότα καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

II.

Canae ex aqua vinum factum. Templi purgatio.
De templo tribus diebus restituendo.

1 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γάμος ἐγένετο ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ. 2 ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον. 3 καὶ οἶνον οὐκ εἶχον, ὅτι συνετελέσθη ὁ οἶνος τοῦ γάμου. εἶτα λέγει ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν· οἶνος οὐκ ἔστιν. 4 λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· τί ἐμοὶ καὶ σοί, γύναι; οὐπω ἤκει ἡ ὥρα μου. 5 λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνοις· ὅ τι ἂν λέγῃ ὑμῖν, ποιήσατε. 6 ἦσαν δὲ ἐκεῖ λίθιναι ὑδρίαι ἕξ κατὰ τὸν καθαρισμόν τῶν Ἰουδαίων κείμεναι, χωροῦσαι ἀνὰ μετρητὰς δύο ἢ τρεῖς. 7 λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος. καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως ἄνω. 8 καὶ λέγει αὐτοῖς· ἀντλήσατε νῦν καὶ φέρετε τῷ ἀρχιτρικλίνῳ. οἱ δὲ ἤνεγκαν. 9 ὥς δὲ ἐγεύσατο ὁ ἀρχιτρικλίνος τὸ ὕδωρ οἶνον γεγεννημένον, καὶ οὐκ ᾔδει πόθεν ἐστίν, οἱ δὲ διάκονοι ᾔδεισαν οἱ ἠντληκότεσ τὸ ὕδωρ, φωνεῖ τὸν

51. οψει 52. απαρτι οψεσθε

II. 3. και οινον ουκ εις: και υστερησαντος οινου λεγει η | οιν. ο. εστιν: οινον ουκ εχουσιν 6. υδρι. λιθιν. | κειμεναι: post εξ pon 8. οι δε: και

νυμφίον ὁ ἀρχιτρίκλινος **10** καὶ λέγει αὐτῷ·
 πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον
 τίθησιν, καὶ ὅταν μεθυσθῶσιν τὸν ἐλάσσω·
 σὺ τετῆρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι.
11 ταύτην ἐποίησεν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ
 Ἰησοῦς ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας καὶ
 ἐφάνέρωσεν τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐπίστευσαν
 εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. **12** ^{19,7} Μετὰ
 τοῦτο κατέβη εἰς Καφαρναοὺμ αὐτὸς καὶ
 ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ
 οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐκεῖ ἔμειναν οὐ πολ-
 λὰς ἡμέρας.

13 ^{20,1} Καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα τῶν
 Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ
 Ἰησοῦς. **14** ^{21,1} καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς
 πωλοῦντας βόας καὶ πρόβατα καὶ πε-
 ριστεράς καὶ τοὺς κερματιστάς καθημένους,
15 καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ σχοινίων
 πάντα ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, τὰ τε πρό-
 βατα καὶ τοὺς βόας, καὶ τῶν κολλυβιστῶν
 ἐξέχεεν τὸ κέρμα καὶ τὰς τραπέζας ἀνέ-
 στρεψεν, **16** καὶ τοῖς τὰς περιστεράς πω-
 λοῦσιν εἶπεν· ἄρατε ταῦτα ἐντεῦθεν, μὴ
 ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου οἶκον
 ἐμπορίου. **17** ^{22,10} ἐμνήσθησαν οἱ μαθηταὶ
 αὐτοῦ ὅτι γεγραμμένον ἐστίν· ὁ ζῆλος τοῦ
 οἴκου σου καταφάγεται με. **18** ^{23,4} ἀπε-

10. τότε τον ελασσω 11. την αρχην 12. καπερναουμ
 17. εμνησθ. δε | κατεφαγε

Π. **14** ss. Mt 21, 12 ss. Mc 11, 13 ss. Lc 19,
 45 s. **17** Ps 68 (69), 10.

κρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπαν αὐτῷ·
 τί σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν, ὅτι ταῦτα ποιεῖς;
 19 ^{24,10} ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
 λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ ἐν τρισὶν
 ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν. 20 εἶπαν οὖν οἱ
 Ἰουδαῖοι· τεσσαράκοντα καὶ ἕξ ἔτεσιν οἰκο-
 δομήθη ὁ ναὸς οὗτος, καὶ σὺ ἐν τρισὶν
 ἡμέραις ἐγερεῖς αὐτόν; 21 ἐκεῖνος δὲ ἔλε-
 γεν περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ.
 22 ὅτε οὖν ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν, ἐμνήσθησαν
 οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι τοῦτο ἔλεγεν, καὶ
 ἐπίστευσαν τῇ γραφῇ καὶ τῷ λόγῳ ὃν εἶπεν
 ὁ Ἰησοῦς.

23 Ὡς δὲ ἦν ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐν
 τῷ πάσχα ἐν τῇ ἑορτῇ, πολλοὶ ἐπίστευσαν
 εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, θεωροῦντες αὐτοῦ τὰ
 σημεῖα ἃ ἐποίει. 24 αὐτὸς δὲ Ἰησοῦς οὐκ
 ἐπίστευεν αὐτὸν αὐτοῖς διὰ τὸ αὐτὸν γινώ-
 σκειν πάντα, 25 καὶ ὅτι οὐ χρεῖαν εἶχεν
 ἵνα τις μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ ἀνθρώπου·
 αὐτὸς γὰρ ἐγίνωσκεν τί ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ.

III.

Colloquium cum Nicodemo de regeneratione vitae
 aeternae et de exaltatione filii hominis ad instar
 serpentis aenei. Iesus et Iohannes baptizantes.

Sponsus et amicus.

1 Ἦν δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν Φαρισαίων,
 Νικόδημος ὄνομα αὐτῷ, ἄρχων τῶν Ἰου-

18. ειπον 19. ο ιησους 20. ειπον | τεσσαραχ. | ωκο-
 δομηθη 22. ελεγεν: add αυτοις | ω ειπεν 23. om
 τοις 24. ο ιησους | εαυτον αυτοις

19 Mt 26, 61.

δαίων· 2 οὗτος ἦλθεν πρὸς αὐτὸν νυκτὸς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ραββί, οἶδαμεν ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος· οὐδεὶς γὰρ δύναται ταῦτα τὰ σημεῖα ποιεῖν ἃ σὺ ποιεῖς, ἐὰν μὴ ἦ ὁ θεὸς μετ' αὐτοῦ. 3 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἄνωθεν, οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. 4 λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Νικόδημος· πῶς δύναται ἄνθρωπος γεννηθῆναι γέρων ὢν; μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ δεύτερον εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆναι; 5 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. 6 τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς σὰρξ ἐστίν, καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ πνεύματος πνεῦμά ἐστιν. 7 μὴ θαυμάσης ὅτι εἶπόν σοι· δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν. 8 τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλ' οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως ἐστὶν πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ πνεύματος. 9 ἀπεκρίθη Νικόδημος καὶ εἶπεν αὐτῷ· πῶς δύναται ταῦτα γενέσθαι; 10 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· σὺ εἰ ὁ διδάσκαλος

III. 2. πρὸς τον ιησουν | ραββι | δυναται: post ταυτ. τα σημ. 3. ο ιησουσ 5. ο ιησουσ | των ουρανων: του θεου 6. ζ^e 1624. (non amplius 1633.) γεγεννημενον 10. ο ιησουσ

III. 2 7, 50. 49, 39.

τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ταῦτα οὐ γινώσκεις;
11 ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι ὅτι ὃ οἶδαμεν λα-
 λοῦμεν καὶ ὃ ἑώρακαμεν μαρτυροῦμεν, καὶ
 τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμβάνετε. **12** εἰ
 τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε,
 πῶς ἐὰν εἴπω ὑμῖν τὰ ἐπουράνια πιστεύ-
 σετε; **13** καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν
 οὐρανὸν εἰ μὴ ὃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς,
 ὃ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὃ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ.
14 καὶ καθὼς Μωϋσῆς ὕψωσεν τὸν ὄφιν
 ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὕψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν
 τοῦ ἀνθρώπου, **15** ἵνα πᾶς ὃ πιστεύων ἐν
 αὐτῷ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. **16** οὕτως γὰρ
 ἠγάπησεν ὁ θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν
 τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὃ πιστεύων
 εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν
 αἰώνιον. **17** οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν
 υἱὸν εἰς τὸν κόσμον ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον,
 ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ. **18** ὃ
 πιστεύων εἰς αὐτὸν οὐ κρίνεται· ὃ μὴ
 πιστεύων ἤδη κέκριται, ὅτι μὴ πεπίστευκεν
 εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ
 θεοῦ. **19** αὕτη δέ ἐστιν ἡ κρίσις, ὅτι τὸ
 φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον καὶ ἠγάπη-
 σαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ σκότος ἢ τὸ
 φῶς· ἦν γὰρ αὐτῶν πονηρὰ τὰ ἔργα.
20 πᾶς γὰρ ὃ φαῦλα πράσσων μισεῖ τὸ
 φῶς καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα

14. μωσησ 15. εν αυτω: εις αυτον | εχη: praem μη
 αποληται αλλ 16. τον υιον: add αυτου 17. τ. υιον:
 add αυτου 18. ο δε μη πιστ. 19. πονηρα αυτων

14 Num 21, 8 s. 8, 28. 17 12, 47. 18 5, 24.

μη ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ· **21** ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα, ὅτι ἐν θεῷ ἐστὶν εἰργασμένα.

22 Μετὰ ταῦτα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν Ἰουδαίαν γῆν, καὶ ἐκεῖ διέτριβεν μετ' αὐτῶν καὶ ἐβάπτιζεν.

23 ^{25,3} ἦν δὲ καὶ Ἰωάννης βαπτίζων ἐν Αἰνῶν ἐγγὺς τοῦ Καλείμ, ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ, καὶ παρεγίνοντο καὶ ἐβαπτίζοντο·

24 ^{26,4} οὐπω γὰρ ἦν βεβλημένος εἰς τὴν φυλακὴν Ἰωάννης. **25** ^{27,10} ἐγένετο οὖν ζήτησις ἐκ τῶν μαθητῶν Ἰωάννου μετὰ

Ἰουδαίου περὶ καθαρισμοῦ. **26** καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰωάννην καὶ εἶπον αὐτῷ· ῥαββεί, ὃς ἦν μετὰ σοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὃ σὺ μεμαρτύρηκας, ἵδε οὗτος βαπτίζει καὶ πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν. **27** ἀπεκρίθη

Ἰωάννης καὶ εἶπεν· οὐ δύναται ἄνθρωπος λαμβάνειν οὐδέν, ἐὰν μὴ ᾗ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. **28** ^{28,1} αὐτοὶ ὑμεῖς μοι μαρτυρεῖτε ὅτι εἶπον· οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χρι-

στός, ἀλλ' ὅτι ἀπεσταλμένος εἰμὶ ἔμπροσθεν ἐκείνου. **29** ^{29,10} ὁ ἔχων τὴν νύμφην νυμφίος ἐστίν· ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου, ὁ

ἐστηκὼς καὶ ἀκούων αὐτοῦ, χαρᾷ χαίρει διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου. αὕτη οὖν ἡ χαρὰ ἣ ἐμὴ πεπλήρωται. **30** ἐκεῖνον δεῖ

24. ο ιωανν. 25. ιουδαιων 26. ραββι

24 Mt 4, 12. **26** 1, 26 ss. **28** 1, 20.

αὐξάνειν, ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι. **31** ὁ ἄνθρωπος
ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστίν· ὁ ὢν ἐκ τῆς
γῆς ἐκ τῆς γῆς ἐστὶν καὶ ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ.
ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρχόμενος **32** ὃς ἐώρακεν καὶ
ἤκουσεν μαρτυρεῖ, καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ
οὐδεὶς λαμβάνει. **33** ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν
μαρτυρίαν ἐσφράγισεν ὅτι ὁ θεὸς ἀληθὴς
ἐστίν. **34** ὃν γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεός, τὰ
ῥήματα τοῦ θεοῦ λαλεῖ· οὐ γὰρ ἐκ μέτρου
δίδωσιν τὸ πνεῦμα. **35** ^{30,3} ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ
τὸν υἱόν, καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ
αὐτοῦ. **36** ^{31,10} ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν
ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ὁ ἀπειθῶν τῷ υἱῷ οὐκ
ὄψεται ζωὴν, ἀλλ' ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ μένει
ἐπ' αὐτόν.

IV.

Colloquium cum muliere Samaritana de aqua viva
veroque cultu. Messis. Sichemitarum fides. Ab-
sens sanat filium ministri regii Capharnaitici.

1 Ὡς οὖν ἔγνω ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤκουσαν
οἱ Φαρισαῖοι ὅτι Ἰησοῦς πλείονας μαθητὰς
ποιεῖ καὶ βαπτίζει ἢ Ἰωάννης, **2** καίτοι γε
Ἰησοῦς αὐτὸς οὐκ ἐβάπτισεν ἀλλ' οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ, **3** ^{32,7} ἀφῆκεν τὴν Ἰουδαίαν
καὶ ἀπῆλθεν πάλιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.
4 ^{33,10} ἔδει δὲ αὐτὸν διέρχεσθαι διὰ τῆς
Σαμαρίας. **5** ἔρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς

31. ἐρχόμενος: add ἐπάνω παντῶν ἐστι 32. ο εωρ.:
praem καὶ | μαρτυρεῖ: praem τουτο 34. δίδωσιν:
add ο θεος 36. ο δε απειθ.

IV. 1. ιησους: κυριος 4. σαμαρειας. Item vv sqq

31 8, 23. **36** 1 Io 5, 12.

IV. 1 3, 22. 26. 5 Gen 53, 19. 48, 22. Ios 24, 32.

Καμαρίασ λεγομένην Συχάρ, πλησίον τοῦ
 χωρίου ὃ ἔδωκεν Ἰακώβ Ἰωσήφ τῷ υἱῷ
 αὐτοῦ. **6** ἦν δὲ ἐκεῖ πηγή τοῦ Ἰακώβ.
 ὃ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακῶς ἐκ τῆς ὁδοιπο-
 ρίας ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ· ὥρα
 ἦν ὡς ἕκτη. **7** ἔρχεται γυνή ἐκ τῆς Κα-
 μαρίας ἀντλήσαι ὕδωρ. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰη-
 σοῦς· δός μοι πεῖν. **8** οἱ γὰρ μαθηταὶ
 αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν, ἵνα τρο-
 φὰς ἀγοράσωσιν. **9** λέγει αὐτῷ ἡ γυνή ἡ
 Καμαρίτισ· πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὢν παρ' ἐμοῦ
 πεῖν αἰτεῖς γυναικὸς Καμαρίτιδος οὔσης;
10 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· εἰ
 ᾔδεις τὴν δωρεάν τοῦ θεοῦ, καὶ τίς ἐστίν
 ὁ λέγων σοι· δός μοι πεῖν, σὺ ἂν ᾔτησας
 αὐτὸν καὶ ἔδωκεν ἅν σοι ὕδωρ ζῶν.
11 λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· κύριε, οὔτε ἄντλημα
 ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶν βαθύ· πόθεν
 ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν; **12** μὴ σὺ μεῖζων
 εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν
 ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιεν καὶ οἱ
 υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ; **13** ἀπε-
 κρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· πᾶς ὁ πίνων
 ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου διψήσει πάλιν· **14** ὃς
 δ' ἂν πίη ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω
 αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ

5. 5^e σιχαρ 6. ωσει εκτη 7. πειν 9. λεγει ουν | σαμα-
 ρειτισ ει σαμαρειτιδος | πειν | ουσης γυναικ. σαμαρ.
 ου γαρ συγχρωνται ιουδαιοι σαμαρειταις 10. πειν
 11. ποθεν: add ουν 13. ο ιησους 14. διψηση

τὸ ὕδωρ ὃ ἐγὼ δώσω αὐτῷ γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον. **15** λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνή· κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ μηδὲ διέρχωμαι ἐνθάδε ἀντλεῖν. **16** λέγει αὐτῇ· ὕπαγε φώνησον τὸν ἄνδρα σου καὶ ἐλθὲ ἐνθάδε. **17** ἀπεκρίθη ἡ γυνή καὶ εἶπεν· ἄνδρα οὐκ ἔχω. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· καλῶς εἶπες ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔχω. **18** πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες, καὶ νῦν ὃν ἔχεις οὐκ ἔστιν σου ἀνὴρ. τοῦτο ἀληθὲς εἶρηκας. **19** λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σύ. **20** οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσεκύνησαν· καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου προσκυνεῖν δεῖ. **21** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· πιστευσέ μοι, γύναι, ὅτι ἔρχεται ὥρα ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ πατρί. **22** ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ οἴδατε, ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ὃ οἴδαμεν, ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐστίν. **23** ἀλλὰ ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσιν τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ πατὴρ τοιούτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν. **24** πνεῦμα ὁ θεός, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ προσκυνεῖν δεῖ.

14. om εγω sec 15. ερχωμαι 16 λεγει αυτη: add ο ιησους 17. ειπας 20. εν τουτ. τω ορει | δει προσκυνειν 21. γυναι, πιστευσεν μοι 23. αλλ 24. τους προσκυ.: add. αυτον | δει προσκ.

25 λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται, ὃ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν ἅπαντα. 26 λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ εἰμι, ὃ λαλῶν σοι. 27 Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμαζον ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει· οὐδεὶς μέντοι εἶπεν· τί ζητεῖς ἢ τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς; 28 ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἡ γυνή καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις· 29 δεῦτε ἴδετε ἄνθρωπον ὃς εἶπέν μοι πάντα ἃ ἐποίησα· μήτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός; 30 ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἦρχοντο πρὸς αὐτόν. 31 Ἐν τῷ μεταξὺ ἡρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ λέγοντες· ῥαββεῖ, φάγε. 32 ὃ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἐγὼ βρῶσιν ἔχω φαγεῖν ἣν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε. 33 ἔλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους· μή τις ἤνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν; 34 λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐμὸν βρῶμά ἐστιν ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με καὶ τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον. 35 οὐχ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἔτι τετράμηνός ἐστιν καὶ ὁ θερισμός ἔρχεται; ἰδοὺ λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ θεάσασθε τὰς χώρας, ὅτι λευκαὶ εἰσιν πρὸς θερισμόν. 36 ἤδη ὁ θερίζων μισθὸν λαμβάνει καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον,

25. παντα 27. ηλθον | εθαυμασαν 29. παντ. οσα
30. εξηλθ. ουν 31. εν δε τω μετ. | ραββε 33. λε-
γουσιν 35. τετραμηνον 35. 36. θερισμόν ηδη. ³⁶ και
ο θεριζ.

ἵνα καὶ ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρῃ καὶ ὁ θερίζων.
37 ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ἀληθινός,
 ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων καὶ ἄλλος ὁ
 θερίζων. **38** ἐγὼ ἀπέσταλκα ὑμᾶς θερίζειν ὃ
 οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε· ἄλλοι κεκοπιάκασιν
 καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε.
39 Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἐπί-
 στευσαν εἰς αὐτὸν τῶν Καμαριτῶν διὰ τὸν
 λόγον τῆς γυναικὸς μαρτυροῦσης ὅτι εἶπέν
 μοι πάντα ἃ ἐποίησα. **40** ὥς οὖν ἦλθον
 πρὸς αὐτὸν οἱ Καμαρίται, ἡρώτων αὐτὸν
 μεῖναι παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο
 ἡμέρας. **41** καὶ πολλῶ πλείους ἐπίστευσαν
 διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ, **42** τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον
 ὅτι οὐκέτι διὰ τὴν σὴν λαλίαν πιστεύομεν·
 αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν, καὶ οἶδαμεν ὅτι
 οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου.

43 ^{34,7} Μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέρας ἐξῆλθεν
 ἐκεῖθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν. **44** ^{35,1} αὐτὸς
 γὰρ Ἰησοῦς ἐμαρτύρησεν ὅτι προφήτης ἐν
 τῇ ἰδίᾳ πατρίδι τιμὴν οὐκ ἔχει. **45** ^{36,10} ὥς
 οὖν ἦλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐδέξαντο
 αὐτὸν οἱ Γαλιλαῖοι, πάντα ἑωρακότες ἃ
 ἐποίησεν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν τῇ ἑορτῇ·
 καὶ αὐτοὶ γὰρ ἦλθον εἰς τὴν ἑορτήν.
46 ἦλθεν οὖν πάλιν εἰς τὴν Κανᾶ τῆς
 Γαλιλαίας, ὅπου ἐποίησεν τὸ ὕδωρ οἶνον.

57. εστ. ο αληθινος 58. απεστειλα 59. σαμαρειτων |
 παντ. οσα 40. σαμαρειται 42. κοσμου: add ο χριστος
 43. ως: οτε 46. ο ιησους παλιν

44 Mt 13, 57. Mc 6, 4. Lc 4, 24. **46** 2, 1 ss.

^{37,3} Ἦν δέ τις βασιλικός, οὗ ὁ υἱὸς ἦσθένη, ἐν Καφαρναούμ· 47 οὗτος ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ἦκει ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἀπῆλθεν πρὸς αὐτόν, καὶ ἠρώτα ἵνα καταβῇ καὶ ἰάσῃται αὐτοῦ τὸν υἱόν· ἤμελλεν γὰρ ἀποθνήσκειν. 48 εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν· ἔάν μὴ σημεῖα καὶ τέρατα ἴδῃτε, οὐ μὴ πιστεύσητε. 49 λέγει πρὸς αὐτόν ὁ βασιλικός· κύριε, κατάβηθι πρὶν ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου. 50 λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· πορεύου· ὁ υἱός σου ζῇ. ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπορεύετο. 51 ἤδη δὲ αὐτοῦ καταβαίνοντος οἱ δοῦλοι ὑπῆντησαν αὐτῷ καὶ ἠγγειλαν ὅτι ὁ παῖς αὐτοῦ ζῇ. 52 ἐπύθετο οὖν τὴν ὥραν παρ' αὐτῶν ἐν ἣ κομψότερον ἔσχεν· εἶπον οὖν αὐτῷ ὅτι ἐχθὲς ὥραν ἐβδόμην ἀφῆκεν αὐτόν ὁ πυρετός. 53 ἔγνω οὖν ὁ πατήρ ὅτι ἐκείνη τῇ ὥρᾳ ἐν ἣ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὁ υἱός σου ζῇ· καὶ ἐπίστευσεν αὐτὸς καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλη. 54 Τοῦτο πάλιν δεύτερον σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

V.

Aegrotus ad piscinam Bethesda sabbato sanatus.

46. και ην τις | καπερναουμ 47. και ηρωτ. αυτον 50. και επιστευσεν | ω ειπεν αυτω ιησους 51. οι δουλοι: add αυτου | απηνητησαν | και απηγγειλαν λεγοντες | ο παις σου ζη 52. παρ αυτων την ωρ. | και ειπον αυτω | χθες 53. οτι εν εκεινη | οτι ο υιος σου

47 ss. (Mt 8, 5 ss. Lc 7, 1 ss.)

De filio et patre mortuos suscitantibus. De baptistae, dei et Mosis testimoniis.

1 ^{38,1} Μετὰ ταῦτα ἦν ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. 2 ἔστιν δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα, τὸ λεγόμενον Ἑβραϊστὶ Βηθζαθά, πέντε στοᾶς ἔχουσα. 3 ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν. 5 ἦν δέ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ αὐτοῦ. 6 τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ γνοῦς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ· θέλεις ὑγιὲς γενέσθαι; 7 ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν· κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ βάλλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγώ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει. 8 λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἔγειρε ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει. 9 καὶ ἐγένετο ὑγιὲς ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἤρεν τὸν κράβαττον αὐτοῦ καὶ περιεπάτει· ἦν

V. 1. ἡν εορτη | ο ιησους 2. ζ^e 1633. κολυμβήθρα | η επιλεγομενη | βηθσεδα 3. πληθος: add πολυ | ξηρων: add εκδεχομενων την του υδατος κινησιν 4. sic: ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρα καὶ ἐτάρασσε τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος ὑγιὲς ἐγένετο, ὡς δὴποτε κατείχετο νοσήματι. 5. om και | om αυτου 7. βάλλη 8. εγειραι | κραβατον 9. κ. ευθεως εγ. υγι. | κραβατον. Item vv sqq

δὲ σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. **10** ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ· σάββατόν ἐστιν, καὶ οὐκ ἔξεστίν σοι ἄραι τὸν κράβαττον. **11** ^{39,10} ἀπεκρίθη αὐτοῖς· ὁ ποιήσας με ὑγιῇ, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει. **12** ἠρώτησαν αὐτόν· τίς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπὼν σοι· ἄρον καὶ περιπάτει; **13** ὁ δὲ ἀσθενὼν οὐκ ᾔδει τίς ἐστιν· ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσε τὸν ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ. **14** μετὰ ταῦτα εὗρίσκει αὐτόν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἴδε ὑγιὴς γέγονας· μηκέτι ἁμάρτανε, ἵνα μὴ χειρόν σοί τι γένηται. **15** ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ ποιήσας αὐτόν ὑγιῇ. **16** καὶ διὰ τοῦτο ἐδίωκον οἱ Ἰουδαῖοι τὸν Ἰησοῦν, ὅτι ταῦτα ἐποίει ἐν σαββάτῳ. **17** ὁ δὲ ἀπεκρίνατο αὐτοῖς· ὁ πατήρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται, καὶ γὰρ ἐργάζομαι. **18** διὰ τοῦτο μᾶλλον ἐζήτουν αὐτόν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι, ὅτι οὐ μόνον ἔλυεν τὸ σάββατον, ἀλλὰ καὶ πατέρα ἴδιον ἔλεγεν τὸν θεόν, ἵσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ θεῷ. **19** Ἀπεκρίνατο οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ δύναται

10. om και ante ουκ 12. ηρωτησαν ουν | αρον: add τον κραβαττον σου 13. ασθενων: ιαθεις 14. χειρ. τι σοι 15. ειπεν: ανηγγειλεν 16. τον ιησουν οι ιουδαι., και εζητουν αυτον αποκτειναι 17. ο δε ιησους 18. δια τουτο: add ουν 19. ελεγεν: ειπεν

10 Exod 20, 10. **14** Deut 18, 15. **15** 6, 3. **16** ss. Mt 14, 22 ss. Mc 6, 45 ss.

ὁ υἱὸς ποιεῖν ἅψ' ἑαυτοῦ οὐδέν, ἂν μὴ τι βλέπη τὸν πατέρα ποιοῦντα· ἃ γὰρ ἂν ἔκεῖνος ποιῇ, ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς ποιεῖ ὁμοίως. **20** ὁ γὰρ πατὴρ φιλεῖ τὸν υἱὸν καὶ πάντα δείκνυσιν αὐτῷ ἃ αὐτὸς ποιεῖ, καὶ μερίζονα τούτων δείξει αὐτῷ ἔργα, ἵνα ὑμεῖς θαυμάζετε. **21** ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ, οὕτως καὶ ὁ υἱὸς οὓς θέλει ζωοποιεῖ. **22** οὐδὲ γὰρ ὁ πατὴρ κρίνει οὐδέν, ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκεν τῷ υἱῷ, **23** ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν υἱὸν καθὼς τιμῶσι τὸν πατέρα. ^{40,1} ὁ μὴ τιμῶν τὸν υἱὸν οὐ τιμᾷ τὸν πατέρα τὸν πέμψαντα αὐτόν. **24** ^{41,10} ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν. **25** ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσουσιν τῆς φωνῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσουσιν. **26** ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως καὶ τῷ υἱῷ ἔδωκεν ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ. **27** καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ κρίσιν ποιεῖν, ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστίν. **28** μὴ

19. εαν μη | ομοιωσ ποιει 20. θαυμαζητε 25. ακου-
σονται | ζησουνται 26. εδωκε και τω υιω 27. κρισιν:
και κρι.

θαυμάζετε τοῦτο, ὅτι ἔρχεται ὥρα ἐν ἣ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσουσιν τῆς φωνῆς αὐτοῦ, **29** καὶ ἐκπορεύονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες εἰς ἀνάστασιν ζωῆς, οἱ τὰ φαῦλα πράξαντες εἰς ἀνάστασιν κρίσεως. **30** οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἅπ' ἑμαυτοῦ οὐδέν· καθὼς ἀκούω κρίνω, καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δίκαια ἐστίν, ^{42,1} ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με. **31** ^{43,10} ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἑμαυτοῦ, ἡ μαρτυρία μου οὐκ ἔστιν ἀληθής· **32** ἄλλος ἐστίν ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ, καὶ οἴδατε ὅτι ἀληθής ἐστίν ἡ μαρτυρία ἣν μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ. **33** ὑμεῖς ἀπεστάλκατε πρὸς Ἰωάννην, καὶ μεμαρτύρηκεν τῇ ἀληθείᾳ· **34** ἐγὼ δὲ οὐ παρὰ ἀνθρώπου τὴν μαρτυρίαν λαμβάνω, ἀλλὰ ταῦτα λέγω ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε. **35** ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος ὁ καιόμενος καὶ φαίνων, ὑμεῖς δὲ ἠθελησατε ἀγαλλιαθῆναι πρὸς ὥραν ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ. **36** ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρτυρίαν μείζω τοῦ Ἰωάννου· τὰ γὰρ ἔργα ἃ δέδωκέν μοι ὁ πατήρ ἵνα τελειώσω αὐτά, αὐτὰ τὰ ἔργα ἃ ποιῶ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὅτι ὁ πατήρ με ἀπέσταλκεν. **37** καὶ ὁ πέμψας με πατήρ, ἐκεῖνος μεμαρτύρηκεν περὶ ἐμοῦ· ^{44,3} οὔτε φωνὴν αὐτοῦ πώποτε ἀκηκόατε, οὔτε εἶδος αὐτοῦ ἑώρακατε,

28. ακουσονται 29. οι δε τα φαυλ. 30. του πεμψ. με: add πατρος 32. και οιδα οτι 35. αγαλλιασθηναι 36. εδωκεν | α εγω ποιω 37. εκεινος: αυτοσ | ακηχο. πωποτε

29 Mt 25, 46. **33** 1, 19 ss. **36** 10, 25. 44. 11.

38 ^{45,10} καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ οὐκ ἔχετε ἐν ὑμῖν μένοντα, ὅτι ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος, τούτῳ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε. 39 ἐραυνᾶτε τὰς γραφάς, ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον ἔχειν, καὶ ἐκεῖναί εἰσιν αἱ μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ. 40 καὶ οὐ θέλετε ἔλθειν πρὸς με ἵνα ζωὴν ἔχητε. 41 δόξαν παρὰ ἀνθρώπων οὐ λαμβάνω, 42 ἀλλὰ ἔγνωκα ὑμᾶς ὅτι οὐκ ἔχετε τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ ἐν ἑαυτοῖς. 43 ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρός μου, καὶ οὐ λαμβάνετε με· ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ, ἐκεῖνον λήμψεσθε. 44 πῶς δύνασθε ὑμεῖς πιστεῦσαι, δόξαν παρὰ ἀλλήλων λαμβάνοντες, καὶ τὴν δόξαν τὴν παρὰ τοῦ μόνου θεοῦ οὐ ζητεῖτε; 45 μὴ δοκεῖτε ὅτι ἐγὼ κατηγορήσω ὑμῶν πρὸς τὸν πατέρα· ἔστιν ὁ κατηγορῶν ὑμῶν Μωϋσῆς, εἰς ὃν ὑμεῖς ἠλπίκατε. 46 εἰ γὰρ ἐπιστεύετε Μωϋσεῖ, ἐπιστεύετε ἂν ἐμοί· περὶ γὰρ ἐμοῦ ἐκεῖνος ἔγραψεν. 47 εἰ δὲ τοῖς ἐκείνου γράμμασιν οὐ πιστεύετε, πῶς τοῖς ἐμοῖς ῥήμασιν πιστεύσετε;

VI.

Quinque milium cibatio. Incessio maris. De Christo caelesti pane vitae. De filii hominis carne edenda bibendoque sanguine. Petri professio.

1 ^{46,1} Μετὰ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς

38. μενοντα εν υμιν 39. ερευνατε 42. αλλ | ουκ εχετε: ante εν εαυτοις 43. ληψεσθε 45. μωση 46. μωση

39 Ps 39 (40), 8. 44 12, 45. 46 Gen 3, 15. Deut 18, 15.

πέραν τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας τῆς
 Τιβεριάδος· **2** ἠκολούθει δὲ αὐτῷ ὄχλος
 πολὺς, ὅτι ἐώρων τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει ἐπὶ
 τῶν ἀσθενούντων. **3** ^{47,3} ἀνῆλθεν δὲ εἰς
 τὸ ὄρος Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκαθέζετο μετὰ
 τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. **4** ^{48,1} ἦν δὲ ἐγγὺς
 τὸ πάσχα ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων. **5** ^{49,1} ἐπά-
 ρας οὖν τοὺς ὀφθαλμοὺς ὁ Ἰησοῦς καὶ
 θεασάμενος ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς
 αὐτόν, λέγει πρὸς Φίλιππον· πόθεν ἀγορά-
 σωμεν ἄρτους ἵνα φάγωσιν οὗτοι; **6** τοῦτο
 δὲ ἔλεγεν πειράζων αὐτόν· αὐτὸς γὰρ ᾔδει
 τί ἔμελλεν ποιεῖν. **7** ἀποκρίνεται αὐτῷ ὁ
 Φίλιππος· διακοσίων δηναρίων ἄρτοι οὐκ
 ἀρκοῦσιν αὐτοῖς, ἵνα ἕκαστος βραχύ τι λάβῃ.
8 λέγει αὐτῷ εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐ-
 τοῦ, Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου·
9 ἔστιν παιδάριον ὧδε ὃς ἔχει πέντε ἄρτους
 κριθίνους καὶ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ ταῦτα τί
 ἐστὶν εἰς τοσούτους; **10** ^ο εἶπεν ὁ Ἰησοῦς·
 ποιήσατε τοὺς ἀνθρώπους ἀναπεσεῖν. ἦν
 δὲ χόρτος πολὺς ἐν τῷ τόπῳ. ἀνέπεσαν
 οὖν οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ὡς πεντακισχίλιοι.
11 ἔλαβεν οὖν τοὺς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς καὶ
 εὐχαρίστησεν καὶ ἔδωκεν τοῖς ἀνακειμένοις,
 ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὀψαρίων ὅσον ᾔθελον.
12 ὡς δὲ ἐνεπλήσθησαν, λέγει τοῖς μαθη-

VI. 2. και ηκολουθει αυτω | αυτου τα σημεια
 3. ο ιησους | εκαθητο 5. ο ιησους: ante τους οφθ. |
 πρ. τον φιλιππ. | αγορασσωμεν 7. απεκριθη | αυτω
 φιλιππ. | εκαστος αυτων 9. παιδαρ. εν | ος: ο 10. ειπε
 δε | ανεπεσον | ωσει πεντ. 11. ουν: δε | ευχαριστησας
 διεδωκε τοις μαθηταις, οι δε μαθηται τοις ανακειμε.

ταῖς αὐτοῦ· συναγάγετε τὰ περισσεύσαντα κλάσματα, ἵνα μή τι ἀπόληται. **13** συνήγαγον οὖν, καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνους κλασμάτων ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων, ἃ ἐπερίσσευσαν τοῖς βεβρωκόσιν.

14 ^{50,10} Οἱ οὖν ἄνθρωποι ἰδόντες ὃ ἐποίησεν σημεῖον ἔλεγον ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος. **15** Ἰησοῦς οὖν γινούς ὅτι μέλλουσιν ἔρχεσθαι καὶ ἀρπάζειν αὐτὸν ἵνα ποιήσωσιν βασιλέα, ^{51,4} φεύγει πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος.

16 Ὡς δὲ ὁψία ἐγένετο, κατέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν, **17** καὶ ἐμβάντες εἰς πλοῖον ἦρχοντο πέραν τῆς θαλάσσης εἰς Καφαρναούμ. κατέλαβεν δὲ αὐτοὺς ἡ σκοτία καὶ οὐπω ἐληλύθει Ἰησοῦς πρὸς αὐτούς, **18** ἥ τε θάλασσα ἀνέμου μεγάλου πνέοντος διηγείρετο. **19** ἐληλακότες οὖν ὡς στάδια εἴκοσι πέντε ἢ τριάκοντα θεωροῦσιν τὸν Ἰησοῦν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐγγὺς τοῦ πλοίου γινόμενον, καὶ ἐφοβήθησαν. **20** ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· ἐγὼ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε. **21** ἤθελον οὖν λαβεῖν αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ εὐθέως ἐγένετο τὸ πλοῖον ἐπὶ τὴν γῆν εἰς ἣν ὑπῆγον.

22 ^{52,10} Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος ὁ ἐστηκὼς

13. ἐπερίσσευσεν 14. ο ἐποι. σημ. ο ιησους | ο ερχομ. εἰς τὸν κοσμ. 15. ἵνα ποιησωσ. αὐτον βασιλεα | φευγει· ανεχωρησεν 17. εἰς τὸ πλοῖ. | καπερναουμ | κατελαβ. δε εἰς· καὶ σκοτια ηδη εγεγονει | ουπω· ουκ | πρ. αὐτ. ο ιησ. 19. σταδιοις 21. τὸ πλοῖ. εγεγενετο | ἐπὶ τῇ γῇ

πέραν τῆς θαλάσσης εἶδον ὅτι πλοίαριον ἄλλο οὐκ ἦν ἐκεῖ εἰ μὴ ἓν, καὶ ὅτι οὐ συνεισῆλθεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοῖον ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπῆλθον. **23** ἄλλα ἦλθον πλοίαρια ἐκ Τιβεριάδος ἐγγὺς τοῦ τόπου ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον εὐχαριστήσαντος τοῦ κυρίου. **24** ὅτε οὖν εἶδεν ὁ ὄχλος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ οὐδὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐνέβησαν αὐτοὶ εἰς τὰ πλοίαρια καὶ ἦλθον εἰς Καφαρναοὺμ ζητοῦντες τὸν Ἰησοῦν. **25** καὶ εὐρόντες αὐτὸν πέραν τῆς θαλάσσης εἶπον αὐτῷ· ῥαββί, πότε ὧδε γέγονας; **26** ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ζητεῖτέ με οὐχ ὅτι εἴδετε σημεῖα, ἀλλ' ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων καὶ ἐχορτάσθητε. **27** ἐργάζεσθε μὴ τὴν βρωσιν τὴν ἀπολλυμένην, ἀλλὰ τὴν βρωσιν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἣν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δίδωσιν ὑμῖν· τοῦτον γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράγισεν, ὁ θεός. **28** εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν· τί ποιῶμεν ἵνα ἐργαζώμεθα τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ; **29** ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτό ἐστιν τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ, ἵνα πιστεύητε εἰς ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος. **30** ^{53,4} εἶπον οὖν αὐτῷ· τί οὖν ποιεῖς σὺ σημεῖον, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμέν σοι,

22. εἶδον: ἰδων | εἰ μὴ ἐν: add ἐκεῖνο εἰς ὃ ἐνέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ | εἰς τὸ πλοίαριον 23. ἀλλα: add δε 24. αὐτοὶ εἰς: καὶ αὐτοὶ εἰς τὰ πλοία | καπερ-
ναουμ 25. ραββί 27. ὑμῖν δώσει 28. ζ (non ζ^e) τι
ποιούμεν 29. ὁ ἰησ. | πιστευσῆτε

τί ἐργάζῃ; 31 ^{54,10} οἱ πατέρες ἡμῶν τὸ μάννα ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς ἐστὶν γεγραμμένον· ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν. 32 εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὗ Μωϋσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλ' ὁ πατήρ μου δίδωσιν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸν ἀληθινόν. 33 ὁ γὰρ ἄρτος ὁ τοῦ θεοῦ ἐστὶν ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ζωὴν διδοὺς τῷ κόσμῳ. 34 εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν· κύριε, πάντοτε δὸς ἡμῖν τὸν ἄρτον τοῦτον. 35 ^{55,1} εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· ὁ ἐρχόμενος πρὸς ἐμὲ οὐ μὴ πεινάσῃ, καὶ ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ διψήσῃ πώποτε. 36 ἀλλ' εἶπον ὑμῖν ὅτι καὶ ἐωράκατε καὶ οὐ πιστεύετε. 37 ^{56,10} πᾶν ὃ δίδωσίν μοι ὁ πατήρ πρὸς ἐμὲ ἥξει, καὶ τὸν ἐρχόμενον πρὸς ἐμὲ οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω, 38 ^{57,1} ὅτι καταβέβηκα ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ οὐχ ἵνα ποιήσω τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με. 39 ^{58,10} τοῦτο δέ ἐστὶν τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκέν μοι μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀναστήσω αὐτὸ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. 40 τοῦτο γὰρ ἐστὶν τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου, ἵνα πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν υἱὸν καὶ πιστεύων εἰς

32. μωσης 33. om o post αρτος 35. ειπε δε | προς με | διψηση 36. εωρακατε: add με 37. τ. ερχομεν. προς με 38. απο: εκ | ινα ποιω 39. του πεμφ. με: add πατρος 40. γαρ: δε | τ. πατρ. μου: του πεμφαντος με

αὐτὸν ἔχη ζωὴν αἰώνιον καὶ ἀναστήσω
αὐτὸν ἐγὼ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. **41** ^{59,1}
Ἐγὼ γινώσκω οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι
εἶπεν· ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ καταβάς ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ, **42** καὶ ἔλεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν
Ἰησοῦς ὁ υἱὸς Ἰωσήφ, οὗ ἡμεῖς οἶδαμεν
τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα; πῶς νῦν λέγει
οὗτος ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβέβηκα;
43 ^{60,10} ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
μὴ γογγύζετε μετ' ἀλλήλων. **44** οὐδεὶς
δύναται ἔλθειν πρὸς με εἰ μὴ ὁ πατήρ ὁ
πέμψῃ με ἐλκύσῃ αὐτόν, καὶ γὰρ ἀναστήσω
αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. **45** ἔστιν γε-
γραμμένον ἐν τοῖς προφήταις· καὶ ἔσονται
πάντες διδασκοὶ θεοῦ· πᾶς ὁ ἀκούσας παρὰ
τοῦ πατρὸς καὶ μαθὼν ἔρχεται πρὸς ἐμέ.
46 ^{61,3} οὐχ ὅτι τὸν πατέρα ἑώρακέν τις, εἰ
μὴ ὁ ὢν παρὰ τοῦ θεοῦ, οὗτος ἑώρακεν τὸν
θεόν. **47** ^{62,10} ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ
πιστεύων ἔχει ζωὴν αἰώνιον. **48** ^{63,1} ἐγὼ
εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς. **49** ^{64,10} οἱ πα-
τέρες ὑμῶν ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸ μάννα
καὶ ἀπέθανον· **50** οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνων, ἵνα τις ἐξ
αὐτοῦ φάγῃ καὶ μὴ ἀποθάνῃ. **51** ^{65,1} ἐγὼ
εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατα-

40. εν: om 42. νυν: ουν 43. απεκρι. ουν | ο ιησους
44. και εγω | εν: om 45. του θεου | πας ουν | προς
με 46. τις εωραχ. | τ. θεον: τ. πατερα 47. ο πιστευων:
add εις εμε 49. το μανν. εν τη ερη.

42 Mt 13, 55. pp. Lc 4, 22. **44** 65. **45** Es 54, 13.
49 31.

βάσ· ἐάν τις φάγη ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἄρτου, ζήσκει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ὁ ἄρτος δὲ ὃν ἐγὼ δώσω ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς, ἡ σὰρξ μου ἐστίν. **52** ^{66,10} Ἐμάχοντο οὖν πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες· πῶς δύναται ἡμῖν οὗτος δοῦναι τὴν σάρκα φαγεῖν; **53** εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου καὶ πίνητε αὐτοῦ τὸ αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς. **54** ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. **55** ^{67,1} ἡ γὰρ σὰρξ μου ἀληθὴς ἐστίν βρῶσις, καὶ τὸ αἷμά μου ἀληθὴς ἐστίν πόσις. **56** ^{68,10} ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ. **57** καθὼς ἀπέστειλén με ὁ ζῶν πατήρ καὶ ἐγὼ ζῶ διὰ τὸν πατέρα, καὶ ὁ τρώγων με καὶ κεῖνος ζήσκει δι' ἐμέ. **58** οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐξ οὐρανοῦ καταβάς, οὐ καθὼς ἔφαγον οἱ πατέρες καὶ ἀπέθανον· ὁ τρώγων τοῦτον τὸν ἄρτον ζήσκει εἰς τὸν αἰῶνα. **59** ταῦτα εἶπεν ἐν συναγωγῇ διδάσκων ἐν Καφαρναούμ.

60 Πολλοὶ οὖν ἀκούσαντες ἐκ τῶν μαθη-

---

51. εκ τουτου του αρτου, ζησεται | ον εγω δωσω, η σαρξ μου εστιν, ην εγω δωσω υπερ της του κοσμου ζωης 52. ουτος ημιν 54. και εγω 55. his αληθως 57. ζησεται 58. εξ: εκ του | οι πατερες: add υμων το μαννα | ζησεται 59. καπερναουμ

τῶν αὐτοῦ εἶπον· σκληρόσ ἐστίν ὁ λόγος οὗτος· τίς δύναται αὐτοῦ ἀκούειν; **61** εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ ὅτι γογγύζουσιν περὶ τούτου οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτο ὑμᾶς σκανδαλίζει; **62** ^{69,1} ἐὰν οὖν θεωρῇτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα ὅπου ἦν τὸ πρότερον; **63** ^{70,4} τὸ πνεῦμά ἐστίν τὸ ζωοποιοῦν, ἡ σὰρξ οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν· ^{71,10} τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λελάληκα ὑμῖν πνεῦμά ἐστίν καὶ ζωὴ ἐστίν. **64** ἀλλ' εἰσὶν ἐξ ὑμῶν τινὲς οἳ οὐ πιστεύουσιν. ^{72,4} ἦδει γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰησοῦς τίνες εἰσὶν οἱ μὴ πιστεύοντες καὶ τίς ἐστίν ὁ παραδῶσων αὐτόν. **65** ^{73,10} καὶ ἔλεγεν· διὰ τοῦτο εἶρηκα ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρὸς ἐμὲ ἐὰν μὴ ἦ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ πατρός.

66 Ἐκ τούτου οὖν πολλοὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω καὶ οὐκέτι μετ' αὐτοῦ περιεπάτουν. **67** εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τοῖς δώδεκα· μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε ὑπάγειν; **68** ^{74,1} ἀπεκρίθη αὐτῷ Cίμων Πέτρος· κύριε, πρὸς τίνα ἀπελευσόμεθα; ῥήματα ζωῆς αἰωνίου ἔχεις· **69** καὶ ἡμεῖς πεπιστεύκαμεν καὶ ἐγνώκαμεν ὅτι σὺ εἶ ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ. **70** ^{75,10} ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς τοὺς δώδεκα ἐξελεξάμην; καὶ ἐξ ὑμῶν εἷς διάβολός

60. ουτος ο λογος 63. α εγω λαλω 65. προσ με | πατρος; add μου 66. om ουν | απηλθον: post πολλοι ρον 68. απεκρι. ουν 69. συ ει ο χριστος ο υιος τ. θε. του ζωντος

62 2 Cor 3, 6. **65** 44. **69** 11, 27. Mt 16, 16. **70** 15, 16.

ἐστίν. 71 ἔλεγεν δὲ τὸν Ἰούδαν Κίμωνος Ἰσκαριώτου· οὗτος γὰρ ἔμελλεν αὐτὸν παραδιδόναι, εἰς ὧν ἐκ τῶν δώδεκα.

VII.

Iesu fratres increduli. Disserit diebus tabernaculorum festis de doctrina sua. Populi, synedrii et Nicodemi iudicia.

1 Μετὰ ταῦτα περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ· οὐ γὰρ ἤθελεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ περιπατεῖν, ὅτι ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι. 2 ἦν δὲ ἐγγύς ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων ἡ σκηνοπηγία. 3 εἶπον οὖν πρὸς αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ· μετὰβῆθι ἐντεῦθεν καὶ ὕπαγε εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἵνα καὶ οἱ μαθηταί σου θεωρήσουσιν τὰ ἔργα σου ἃ ποιεῖς. 4 οὐδεὶς γάρ τι ἐν κρυπτῷ ποιεῖ καὶ ζητεῖ αὐτὸς ἐν παρρησίᾳ εἶναι. εἰ ταῦτα ποιεῖς, φανέρωσον σεαυτὸν τῷ κόσμῳ. 5 οὐδὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπίστευον εἰς αὐτόν. 6 λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὐπω πάρεστιν, ὁ δὲ καιρὸς ὁ ὑμέτερος πάντοτέ ἐστίν· ἐτοιμος. 7 οὐ δύναται ὁ κόσμος μισεῖν ὑμᾶς, ἐμὲ δὲ μισεῖ, ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρά ἐστίν. 8 ὑμεῖς ἀνάβητε εἰς τὴν ἑορτήν· ἐγὼ οὐκ ἀναβαίνω εἰς τὴν ἑορτήν ταύτην, ὅτι ὁ ἐμὸς καιρὸς οὐπω

71. ισκαριωτην | ημελλεν

VII. 1. και περιεπ. ο ιησους μετα ταυτα 3. θεωρησωσι 4. εν κρυπτω τι 6. λεγει ουν 8. εις τ. εορτη pri loc: add ταυτην | ουκ: ουπω | ο καιρος ο εμος

VII. 1 5, 18. 2 Lev 23, 34. 7 15, 18.

πεπλήρωται. 9 ταῦτα εἰπὼν αὐτὸς ἔμεινεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ. 10 ὥς δὲ ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰς τὴν ἑορτὴν, τότε καὶ αὐτὸς ἀνέβη, οὐ φανερώς ἀλλ' ἐν κρυπτῷ. 11 οἱ οὖν Ἰουδαῖοι ἐζήτουν αὐτὸν ἐν τῇ ἑορτῇ καὶ ἔλεγον· ποῦ ἐστὶν ἐκεῖνος; 12 καὶ γογγυσμὸς ἦν περὶ αὐτοῦ πολὺς ἐν τῷ ὄχλῳ· οἱ μὲν ἔλεγον ὅτι ἀγαθὸς ἐστίν· ἄλλοι ἔλεγον· οὐ, ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον. 13 οὐδεὶς μέντοι παρρησίᾳ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων.

14 Ἦδη δὲ τῆς ἑορτῆς μεσούσης ἀνέβη Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ἐδίδασκεν. 15 ἐθαύμαζον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες· πῶς οὗτος γράμματα οἶδεν μὴ μεμαθηκώς; 16 ἀπεκρίθη οὖν αὐτοῖς Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· ἡ ἐμὴ διδαχὴ οὐκ ἔστιν ἐμὴ ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με· 17 ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν, γνώσεται περὶ τῆς διδαχῆς, πότερον ἐκ θεοῦ ἐστὶν ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ. 18 ὁ ἀφ' ἐαυτοῦ λαλῶν τὴν δόξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ· ὁ δὲ ζητῶν τὴν δόξαν τοῦ πέμψαντος αὐτόν, οὗτος ἀληθὴς ἐστίν καὶ ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. 19 οὐ Μωϋσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν νόμον; καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ποιεῖ τὸν νόμον. τί με

9. ταυτα: add δε | αυτος: αυτοις 10. εις τ. εορτην: post ανεβη | αλλ ως εν κρυπτ. 12. περι αυτου ην | πολυς: post γογγυσμος | εν ταις οχλοις | αλλοι δε 14. ο ιησους 15. και εθαυμαζον 16. om ουν | ο ιησους 17. εκ του θεου 19. μωσησ

ζητεῖτε ἀποκτεῖναι; **20** ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος·
 δαιμόνιον ἔχεις· τίς σε ζητεῖ ἀποκτεῖναι;
21 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἐν
 ἔργον ἐποίησα καὶ πάντες θαυμάζετε. **22** ὁ
 Μωϋσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὴν περιτομήν, οὐχ
 ὅτι ἐκ τοῦ Μωϋσέως ἐστίν, ἀλλ' ἐκ τῶν
 πατέρων, καὶ ἐν σαββάτῳ περιτέμνετε
 ἄνθρωπον. **23** εἰ περιτομήν λαμβάνει ἄνθρω-
 πος ἐν σαββάτῳ ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος ὁ
 Μωϋσέως, ἐμοὶ χολᾶτε ὅτι ὅλον ἄνθρωπον
 ὑγιῇ ἐποίησα ἐν σαββάτῳ; **24** μὴ κρίνετε
 κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνατε.
25 Ἔλεγον οὖν τινὲς ἐκ τῶν Ἱεροσολυ-
 μειτῶν· οὐχ οὗτός ἐστιν ὃν ζητοῦσιν ἀπο-
 κτεῖναι; **26** καὶ ἴδε παρρησίᾳ λαλεῖ, καὶ
 οὐδὲν αὐτῷ λέγουσιν. μήποτε ἀληθῶς ἔγνω-
 σαν οἱ ἄρχοντες ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χρι-
 στός; **27** ἀλλὰ τοῦτον οἶδαμεν πόθεν ἐστίν·
 ὁ δὲ Χριστὸς ὅταν ἔρχηται, οὐδεὶς γινώσκει
 πόθεν ἐστίν. **28** ^{76,3} ἔκραξεν οὖν ἐν τῷ
 ἱερῷ διδάσκων ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγων· καὶ
 οἶδατε καὶ οἶδατε πόθεν εἰμί· καὶ ἀπ'
 ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐστὶν ἀληθινὸς
 ὁ πέμψας με, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἶδατε·

20. απεκρ. ο οχλ.: add και ειπε 21. ο ιησουσ 22. δια
 τουτο μωσησ | μωσηωσ 23. μωσηωσ 25. ιεροσολυ-
 μιτων 26. εστιν: add αληθωσ 27. ς^ο ερχεται

20 8, 48. 10, 20. **22** Lev 12, 3. Gen 17, 10.
25 5, 18. **28** 8, 14.

29 ἐγὼ οἶδα αὐτόν, ὅτι παρ' αὐτοῦ εἰμὶ
 κάκεινός με ἀπέσταλκεν. **30** ^{77,1} ἐζήτουν οὖν
 αὐτὸν πιάσαι, καὶ οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν
 τὴν χεῖρα, ὅτι οὐπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ.
31 ^{78,10} Πολλοὶ δὲ ἐπίστευσαν ἐκ τοῦ ὄχλου
 εἰς αὐτόν, καὶ ἔλεγον· ὁ Χριστὸς ὅταν ἔλθῃ,
 μὴ πλείονα σημεῖα ποιήσῃ ὢν οὗτος ποιεῖ;
32 ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι τοῦ ὄχλου γογγύζον-
 τος περὶ αὐτοῦ ταῦτα, ^{79,1} καὶ ἀπέστειλαν
 ὑπηρέτας οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἵνα
 πιάσωσιν αὐτόν. **33** ^{80,10} εἶπεν οὖν ὁ Ἰη-
 σοῦς· ἔτι χρόνον μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμὶ
 καὶ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με. **34** ^{81,10}
 ζητήσετέ με καὶ οὐχ εὐρήσετε, καὶ ὅπου
 εἰμὶ ἐγὼ ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. **35** εἶπον
 οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς ἑαυτούς· ποῦ μέλλει
 οὗτος πορεύεσθαι, ὅτι οὐχ εὐρήσομεν αὐτόν;
 μὴ εἰς τὴν διασποράν τῶν Ἑλλήνων μέλλει
 πορεύεσθαι καὶ διδάσκειν τοὺς Ἕλληνας;
36 τίς ἐστὶν ὁ λόγος οὗτος ὃν εἶπεν·
 ζητήσετέ με καὶ οὐχ εὐρήσετε, καὶ ὅπου
 εἰμὶ ἐγὼ ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν;

37 Ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ
 τῆς ἑορτῆς εἰστήκει ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔκραζεν
 λέγων· ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω καὶ πινέτω.

---

29. ἐγὼ δε | ἀπεστείλεν 51. πολλοὶ δε ἐκ τοῦ οὄχλου
 ἐπίστευσαν | ὅτι ὁ χριστ. | μὴ: μῆτι | σημεῖα: add
 τούτων | ποιεῖ: ἐποίησεν 32. ὑπηρέτας: ante ἵνα
 pon | οἱ φαρισ. καὶ οἱ ἀρχιερ. 33. εἶπεν οὖν αὐτοῖς |
 μικρ. χρόν. 35. οὗτος μέλλει | ὅτι: add ἡμεῖς
 36. οὗτος ὁ λογ. 37. ἐκράξε | ἐρχέσθω: add πρὸς με

38 ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ῥεύσουσιν ὕδατος ζῶντος. **39** τοῦτο δὲ εἶπεν περὶ τοῦ πνεύματος οὗ ἡμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν· οὕτω γὰρ ἦν πνεῦμα, ὅτι Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη. **40** ^{82,7} Ἐκ τοῦ ὄχλου οὖν ἀκούσαντες τῶν λόγων τούτων ἔλεγον· οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης. **41** ἄλλοι ἔλεγον· οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός. ^{83,7} ἄλλοι ἔλεγον· μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χριστὸς ἔρχεται; **42** οὐχὶ ἡ γραφή εἶπεν ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δαυεὶδ καὶ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς κώμης, ὅπου ἦν Δαυεὶδ, ὁ Χριστὸς ἔρχεται; **43** ^{84,10} σχίσμα οὖν ἐγένετο ἐν τῷ ὄχλῳ δι' αὐτόν. **44** ^{85,1} τινὲς δὲ ἤθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν, ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας.

45 ^{86,10} Ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους, καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι· διατί οὐκ ἡγάγετε αὐτόν; **46** ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται· οὐδέποτε ἐλάλησεν οὕτως ἄνθρωπος, ὥς οὗτος λαλεῖ ὁ ἄνθρωπος. **47** ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς οἱ Φαρισαῖοι· μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε; **48** μή τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν

39. ου εμελλον | πνευμα: add αγιον | ο ιησους 40. πολλοι ουν εκ του οχλου | των λογ. τουτων: τον λογον 41. αλλοι sec: αλλ. δε 42. δαβιδ 43. εν τω οχλ. εγεν. 46. ουτως ελαλ. ανθρωπ. ως ουτος ο ανθρωπ. 47. απεκριθ. ουν

38 Zach 14, 8. Es 58, 11. **39** Ioel 2, 28 (3, 1). **40** 1, 21. **42** Ps 88 (89), 4. Mich 5, 1. Mt 2, 5. **43** 10, 19. **44** 30.

ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων; 49 ἀλλὰ ὁ ὄχλος οὗτος ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον ἐπάρατοί εἰσιν. 50 λέγει Νικόδημος πρὸς αὐτούς, εἶς ὢν ἐξ αὐτῶν· 51 μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον ἐὰν μὴ ἀκούσῃ πρῶτον παρ' αὐτοῦ καὶ γινῶ τί ποιεῖ; 52 ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν αὐτῷ· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; ἐράυνησον καὶ ἴδε ὅτι προφήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας οὐκ ἐγείρεται.

VIII.

Adultera. Christus de se, suo munere suoque abitu disserit; de vera libertate et servitute. Iudaei progenies diaboli, non Abrahami.

49. ἀλλ | επικαταρατοί 50. πρὸς αὐτούς: add ο ἐλθὼν νυκτός πρὸς αὐτόν 51. ἀκούσῃ παρ αὐτ. προτερον 52. εἶπον | ἐρευνήσον | ἐγνηγεῖται, atque post hanc vocem add ^{7,53}καὶ ἐπορεύθη ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. ^{8,1}Ἰησοῦς δὲ ἐπορεύθη εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν. ²Ὁρθροῦ δὲ πάλιν παρεγένετο εἰς τὸ ἱερόν, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤρχετο πρὸς αὐτόν, καὶ καθίσας ἐδίδασκεν αὐτούς. ³ἄγουσι δὲ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς αὐτόν γυναῖκα ἐν μοιχείᾳ κατεληγμένην, καὶ στήσαντες αὐτὴν ἐν μέσῳ ⁴λέγουσιν αὐτῷ· διδάσκαλε, αὕτη ἡ γυνὴ κατελήφθη ἐπαυτοφώρῳ μοιχευομένη. ⁵ἐν δὲ τῷ νόμῳ Μωσῆς ἡμῖν ἐνετείλατο τὰς τοιαύτας λιθοβολεῖσθαι· σὺ οὖν τί λέγεις; ⁶τοῦτο δὲ ἔλεγον πειράζοντες αὐτόν, ἵνα ἔχῃσι

50 3. 1. 51 Deut 19, 15 ss.
VIII. [5 Lev 20, 10.]

12 Πάλιν οὖν αὐτοῖς ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς λέγων· ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς. **13** εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι· σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρτυρεῖς· ἡ μαρτυρία σου οὐκ ἔστιν ἀληθής. **14** ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· καὶ ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἀληθὴς ἐστὶν ἡ μαρτυρία μου, ὅτι οἶδα

κατηγορεῖν αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἰησοῦς κάτω κύψας τῷ δακτύλῳ ἔγραψεν εἰς τὴν γῆν. ὥς δὲ ἐπέμενον ἐρωτῶντες αὐτόν, ἀνακύψας εἶπε πρὸς αὐτούς· ὁ ἀναμάρτητος ὑμῶν πρῶτος τὸν λίθον ἐπ' αὐτῇ βαλέτω. ⁸ καὶ πάλιν κάτω κύψας ἔγραψεν εἰς τὴν γῆν. ⁹ οἱ δὲ ἀκούσαντες καὶ ὑπὸ τῆς συνειδήσεως ἐλεγχόμενοι ἐξήρχοντο εἰς καθ' εἷς, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων ἕως τῶν ἐσχάτων, καὶ κατελείφθη μόνος ὁ Ἰησοῦς καὶ ἡ γυνὴ ἐν μέσῳ ἑστῶσα. ¹⁰ ἀνακύψας δὲ ὁ Ἰησοῦς καὶ μηδὲνα θειασάμενος πλὴν τῆς γυναικός, εἶπεν αὐτῇ· ἡ γυνή, ποῦ εἰσὶν ἐκεῖνοι οἱ κατηγοροί σου; οὐδεὶς σε κατέκρινεν; ¹¹ ἡ δὲ εἶπεν· οὐδεὶς, κύριε. εἶπε δὲ αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· οὐδὲ ἐγὼ σε κατακρίνω· πορεύου καὶ μηκέτι ἀμάρτανε.

VIII. 12. ο ιησους αυτοις ελαλησε | περιπατησει

---

12 9, 5. 12, 46.

πόθεν ἦλθον καὶ ποῦ ὑπάγω· ὑμεῖς οὐκ οἴδατε πόθεν ἔρχομαι ἢ ποῦ ὑπάγω. **15** ὑμεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε, ἐγὼ οὐ κρίνω οὐδένα. **16** καὶ ἐὰν κρίνω δὲ ἐγώ, ἢ κρίσις ἡ ἐμὴ ἀληθινὴ ἐστίν, ὅτι μόνος οὐκ εἰμί, ἀλλ' ἐγὼ καὶ ὁ πέμψας με. **17** καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ τῷ ὑμετέρῳ γεγραμμένον ἐστίν ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία ἀληθὴς ἐστίν. **18** ἐγὼ εἰμι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμαυτοῦ, καὶ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὁ πέμψας με πατήρ. **19** ἔλεγον οὖν αὐτῷ· ποῦ ἐστὶν ὁ πατήρ σου; ^{87,3} ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· οὔτε ἐμὲ οἴδατε οὔτε τὸν πατέρα μου· εἰ ἐμὲ ᾔδειτε, καὶ τὸν πατέρα μου ἂν ᾔδειτε. **20** ^{88,1} ταῦτα τὰ ῥήματα ἐλάλησεν ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ οὐδεὶς ἐπίσθεν αὐτόν, ὅτι οὐπω ἐηλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ.

21 ^{89,10} Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς· ἐγὼ ὑπάγω καὶ ζητήσετέ με, καὶ ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε· ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. **22** ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· μήτι ἀποκτενεῖ ἑαυτόν, ὅτι λέγει· ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν; **23** καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστέ, ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω εἰμί· ὑμεῖς ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἐστέ, ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ

14. υμεεις δε | και που 16. αληθης | ο πεμφ. με: add πατηρ 17. γεγρ. εστ.: γεγραπται 19. ο ιησουσ | αν: post ηδειτε 20. ελαλησεν: add ο ιησουσ 21. αυτοις: add ο ιησουσ 23. ελεγεν: ειπεν

15 7, 24. 3, 17. **16** 16, 32. **17** Deut 19, 15. Mt 18, 16. **19** 14, 7—9. **20** 7, 30. **21** 7, 33 s. **23** 3, 31. 1 Io 4, 5.

κόσμου τούτου. **24** εἶπον οὖν ὑμῖν ὅτι ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν· ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι ἐγὼ εἰμι, ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν. **25** ἔλεγον οὖν αὐτῷ· σὺ τίς εἶ; εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· τὴν ἀρχὴν ὅτι καὶ λαλῶ ὑμῖν. **26** πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν καὶ κρίνειν· ἀλλ' ὁ πέμψας με ἀληθὴς ἐστίν, καὶ γὰρ ἐκείνη ἤκουσα παρ' αὐτοῦ, ταῦτα λαλῶ εἰς τὸν κόσμον. **27** οὐκ ἔγνωσαν ὅτι τὸν πατέρα αὐτοῖς ἔλεγεν. **28** εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς· ὅταν ὑψώσῃτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ ποιῶ οὐδέν, ἀλλὰ καθὼς ἐδίδαξέν με ὁ πατήρ, ταῦτα λαλῶ. **29** καὶ ὁ πέμψας με μετ' ἐμοῦ ἐστίν· οὐκ ἀφῆκέν με μόνον, ὅτι ἐγὼ τὰ ἀρεστὰ αὐτῷ ποιῶ πάντοτε.

30 Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν. **31** ἔλεγεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰουδαίους· ἐὰν ὑμεῖς μείνητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ, ἀληθῶς μαθηταί μου ἐστέ, **32** καὶ γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς. **33** ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτόν· σπέρμα Ἀβραάμ ἐσμεν, καὶ οὐδενὶ δεδουλεύκαμεν πώποτε· πῶς σὺ λέγεις ὅτι ἐλεύθεροι γενήσεσθε;

25. καὶ εἶπεν αὐτοῖς | ὅτι: ε (non c^e) ὅτι 26. λαλῶ: λεγῶ 28. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ο ἰησοῦς | ο πατήρ μου | μόνον: add ο πατήρ 33. πρ. αὐτόν: αὐτῷ

34 ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν δοῦλός ἐστιν τῆς ἁμαρτίας. **35** ὁ δὲ δοῦλος οὐ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ υἱὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα. **36** ἐὰν οὖν ὁ υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ, ὅντως ἐλεύθεροι ἔσεσθε. **37** οἶδα ὅτι σπέρμα Ἀβραάμ ἐστε· ἀλλὰ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν. **38** ἃ ἐγὼ ἐώρακα παρὰ τῷ πατρὶ λαλῶ· καὶ ὑμεῖς οὖν ἃ ἠκούσατε παρὰ τοῦ πατρὸς ποιεῖτε. **39** ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν αὐτῷ· ὁ πατὴρ ἡμῶν Ἀβραάμ ἐστιν. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· εἰ τέκνα τοῦ Ἀβραάμ ἐστε, τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραάμ ἐποιεῖτε. **40** νῦν δὲ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ἄνθρωπον ὃς τὴν ἀλήθειαν ὑμῖν λελάληκα, ἣν ἤκουσα παρὰ τοῦ θεοῦ· τοῦτο Ἀβραάμ οὐκ ἐποίησεν. **41** ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς ὑμῶν. εἶπαν αὐτῷ· ἡμεῖς ἐκ πορνείας οὐ γεγεννήμεθα, ἓνα πατέρα ἔχομεν τὸν θεόν. **42** εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· εἰ ὁ θεὸς πατὴρ ὑμῶν ἦν, ἠγαπᾶτε ἄν ἐμέ· ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐξῆλθον καὶ ἤκω· οὐδὲ γὰρ ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐκεῖνός με ἀπέστειλεν. **43** διατί τὴν λαλίαν τὴν ἐμὴν οὐ γινώσκετε; ὅτι

---

38. εγω ο εωρα. | πατρι: add μου | κ. υμ. ουν ο | ηκουσατε: εωρακατε | παρα τω πατρι υμων 39. ειπον | εστε: ητε | εποιετε: add αν 41. ειπον ουν 42. ειπεν: add ουν

---

34 Rom 6, 16 s. **36** Gen 21, 10. 59 Mt 3, 9.

οὐ δύνασθε ἀκούειν τὸν λόγον τὸν ἐμόν.
44 ὑμεῖς ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστὲ καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν. ἐκεῖνος ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἐν τῇ ἀλήθειᾳ οὐκ ἔστηκεν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ. ὅταν λαλήσῃ τὸ ψεῦδος, ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ, ὅτι ψεύστης ἐστὶν καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ. **45** ἐγὼ δὲ ὅτι τὴν ἀλήθειαν λέγω, οὐ πιστεύετε μοι. **46** τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας; εἰ ἀλήθειαν λέγω, διατί ὑμεῖς οὐ πιστεύετε μοι; **47** ὁ ὢν ἐκ τοῦ θεοῦ τὰ ῥήματα τοῦ θεοῦ ἀκούει· διὰ τοῦτο ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε, ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἐστέ. **48** ἀπεκρίθησαν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπαν αὐτῷ· οὐ καλῶς λέγομεν ἡμεῖς ὅτι Καμαρίτης εἶ σὺ καὶ δαιμόνιον ἔχεις; **49** ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· ἐγὼ δαιμόνιον οὐκ ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν πατέρα μου, καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετε με. **50** ἐγὼ δὲ οὐ ζητῶ τὴν δόξαν μου· ἔστιν ὁ ζητῶν καὶ κρίνων. **51** ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐάν τις τὸν ἐμὸν λόγον τηρήσῃ, θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα. **52** εἶπαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· νῦν ἐγνώκαμεν ὅτι δαιμόνιον ἔχεις. Ἀβραὰμ ἀπέθανεν καὶ οἱ προφῆται, καὶ σὺ λέγεις· ἐάν τις τὸν λόγον μου τηρήσῃ, οὐ μὴ

44. εκ του: om του | ουχ εστηχ. 46. ει: add δε
 48. απεκριθ. ουν | ειπον | σαμαρειτης 51. τον λογον
 τον εμον 52. ειπον ουν

44 1 Io 3, 8. **46** 1 Io 3, 5. **47** 18, 37. 1 Io 4, 6.
48 7, 20. Mt 10, 25. **51** 5, 24. 11, 25.

γεύσεται θανάτου εἰς τὸν αἰῶνα· **53** μὴ
 σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ,
 ὅστις ἀπέθανεν; καὶ οἱ προφητῆται ἀπέθανον·
 τίνα σεαυτὸν ποιεῖς; **54** ἀπεκρίθη Ἰησοῦς·
 ἐὰν ἐγὼ δοξάσω ἑμαυτόν, ἡ δόξα μου οὐδὲν
 ἐστίν· ἔστιν ὁ πατήρ μου ὁ δοξάζων με,
 ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι θεὸς ἡμῶν ἐστίν,
55 καὶ οὐκ ἐγνώκατε αὐτόν, ἐγὼ δὲ οἶδα
 αὐτόν. καὶ ἐγὼ εἶπω ὅτι οὐκ οἶδα αὐτόν, ἔσομαι
 ὅμοιος ὑμῶν ψεύστης· ἀλλὰ οἶδα αὐτόν καὶ
 τὸν λόγον αὐτοῦ τηρῶ. **56** Ἀβραάμ, ὁ πα-
 τὴρ ὑμῶν ἠγαλλιάσατο ἵνα εἶδῃ τὴν ἡμέραν
 τὴν ἐμήν, καὶ εἶδεν καὶ ἐχάρη. **57** εἶπαν
 οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν· πεντήκοντα
 ἔτη οὐπω ἔχεις καὶ Ἀβραάμ ἐώρακας;
58 εἶπεν αὐτοῖς Ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω
 ὑμῖν, πρὶν Ἀβραάμ γενέσθαι ἐγὼ εἰμί.
59 ἦραν οὖν λίθους ἵνα βάλωσιν ἐπ' αὐτόν·
 Ἰησοῦς δὲ ἐκρύβη καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ.

IX.

Opus dei in caecigeno manifestum. Maligna Pha-
 risaeorum iudicia de sanatione sabbato facta; item
 sanati professio ac fides. Huius mundi caeci et
 videntes.

1 Καὶ παράγων εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν
 ἐκ γενετῆς. 2 καὶ ἠρώτησαν αὐτόν οἱ

52. γευσεται 53. σεαυτον: add συ 54. δοξαζω | οτι
 θεος υμων 55. και εαν ειπω | αλλ 56. ινα ιδη
 57. ειπον 58. ο ιησους 59. εκ του ιερου: add
 διελθων δια μεσου αυτων, και παρηγεν ουτως.

53 4, 12. **56** (Gen 18, 17.) **59** 10, 31.

μαθηταὶ αὐτοῦ λεγοντες· ῥαββεί, τίς ἡμαρ-
 τεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς
 γεννηθῇ; **3** ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· οὔτε οὗτος
 ἡμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα
 φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ ἐν αὐτῷ.
4 ἡμᾶς δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμ-
 ψαντος ἡμᾶς ἕως ἡμέρα ἐστίν· ἔρχεται
 νῦν ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. **5** ὅταν
 ἐν τῷ κόσμῳ ᾧ, φῶς εἰμὶ τοῦ κόσμου.
6 ταῦτα εἰπὼν ἔπτυσεν χαμαὶ καὶ ἐποίησεν
 πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος, καὶ ἐπέχρισεν
 αὐτοῦ τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς,
7 καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὕπαγε νίψαι εἰς τὴν
 κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, ὃ ἐρμηνεύεται
 ἀπεσταλμένος. ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο,
 καὶ ἦλθεν βλέπων. **8** Οἱ οὖν γείτονες καὶ
 οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον, ὅτι
 προσαίτησ ἦν, ἔλεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ
 καθήμενος καὶ προσαιτῶν; **9** ἄλλοι ἔλεγον
 ὅτι οὗτός ἐστιν· ἄλλοι ἔλεγον· οὐχί, ἀλλὰ
 ὅμοιος αὐτῷ ἐστίν. ἐκεῖνος ἔλεγεν ὅτι ἐγὼ
 εἰμι. **10** ἔλεγον οὖν αὐτῷ· πῶς οὖν ἠνεώχθη-
 σάν σου οἱ ὀφθαλμοί; **11** ἀπεκρίθη ἐκεῖνος·
 ὁ ἄνθρωπος ὁ λεγόμενος Ἰησοῦς πηλὸν
 ἐποίησεν καὶ ἐπέχρισέν μου τοὺς ὀφθαλμούς
 καὶ εἶπέν μοι ὅτι ὕπαγε εἰς τὸν Σιλωάμ

IX. 2. ραββι 3. ο ιησουσ 4. ημασ pri: εμε | ημασ
 sec: με 6. επε. τον πηλον επι τ. οφθ. του τυφλου
 8. προσαιτησ: τυφλος 9. αλλοι ελεγ. ουχι αλλα: αλλοι
 δε οτι 10. om ουν post πωσ | ανεωχθησαν | σου: σε
 σοι 11. απεχρ. εκειν. και ειπεν· ανθρωπος λεγομε-
 νος | om οτι | εις την κολυμβηθραν του σιλωαμ.

IX. 5 8, 12. 7 Neh 3, 15.

καὶ νίψαι. ἀπελθὼν οὖν καὶ νιψάμενος ἀνέβλεψα. 12 εἶπαν αὐτῷ· ποῦ ἐστὶν ἐκεῖνος; λέγει· οὐκ οἶδα.

13 Ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς τοὺς Φαρισαίους, τὸν ποτε τυφλόν. 14 ἦν δὲ σάββατον ἐν ἡμέρᾳ τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀνέωξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς. 15 πάλιν οὖν ἡρώτων αὐτὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πῶς ἀνέβλεψεν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· πηλὸν ἐπέθηκέν μου ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἐνιψάμην καὶ βλέπω. 16 ἔλεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων τινές· οὐκ ἔστιν οὗτος παρὰ θεοῦ ὁ ἄνθρωπος, ὅτι τὸ σάββατον οὐ τηρεῖ. ἄλλοι ἔλεγον· πῶς δύναται ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς. 17 λέγουσιν οὖν τῷ τυφλῷ πάλιν· σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἤνοιξέν σου τοὺς ὀφθαλμούς; ὁ δὲ εἶπεν ὅτι προφήτης ἐστίν. 18 οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἦν τυφλὸς καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος, 19 καὶ ἡρώτησαν αὐτοὺς λέγοντες· οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; πῶς οὖν βλέπει ἄρτι; 20 ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπαν· οἶδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη. 21 πῶς δὲ νῦν βλέπει οὐκ οἶδαμεν ἢ τίς ἤνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς ἡμεῖς

11. απελθων δε 12. ειπον ουν 14. εν η ημερ.: οτε 15. επι τους οφθαλμ. μου 16. ουτ. ο ανθρωπ. ουκ εστι. παρ. του θεου 17. οτι ουν 18. οτι τυφλ. ην 19. αρτι βλέπει 20. απεκριθησαν αυτοις οι | ειπον

17 Lc 7, 16,

οὐκ οἶδαμεν· αὐτὸν ἐρωτήσατε, ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ λαλήσει. **22** ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους· ἥδη γὰρ συνετέθειντο οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα ἐάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ Χριστόν, ἀποσυνάγωγος γένηται. **23** διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπαν ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐπερωτήσατε. **24** Ἐφώνησαν οὖν τὸν ἄνθρωπον ἐκ δευτέρου, ὃς ἦν τυφλός, καὶ εἶπαν αὐτῷ· δὸς δόξαν τῷ θεῷ· ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἁμαρτωλὸς ἐστίν. **25** ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖνος· εἰ ἁμαρτωλὸς ἐστίν οὐκ οἶδα· ἐν οἶδα, ὅτι τυφλὸς ὢν ἄρτι βλέπω. **26** εἶπον οὖν αὐτῷ· τί ἐποίησέν σοι; πῶς ἤνοιξέν σου τοὺς ὀφθαλμούς; **27** ἀπεκρίθη αὐτοῖς· εἶπον ὑμῖν ἥδη καὶ οὐκ ἠκούσατε· τί πάλιν θέλετε ἀκούειν; μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι; **28** ἐλοιδόρησαν αὐτὸν καὶ εἶπαν· σὺ μαθητὴς εἶ ἐκείνου, ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωϋσέως ἐσμὲν μαθηταί· **29** ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι Μωϋσεὶ λελάληκεν ὁ θεός, τοῦτον δὲ οὐκ οἶδαμεν πόθεν ἐστίν. **30** ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἐν τούτῳ γὰρ τὸ θαυμαστόν ἐστίν ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε πόθεν ἐστίν, καὶ ἤνοιξέν

21. αυτον ερωτησατε: post ηλιχ. εχει pon | αυτος ηλιχ. εχει | περι αυτου 23. ειπον | ερωτησατε 24. εκ δευτερου: post εφων. ουν | ειπον 25. εκεινος: add και ειπεν 26. ουν: δε | αυτω: add παλιν 28. ελοιδορ. ουν | ειπον | ει μαθ. εκειν. | μωσεως 29. μωση 30. εν γαρ τούτῳ | om το | ανευξε

22 7, 13. 12, 42. **29** Exod 3, 4 ss.

μου τοὺς ὀφθαλμούς. **31** οἶδαμεν ὅτι ἁμαρτωλῶν ὁ θεὸς οὐκ ἀκούει, ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβῇς ἢ καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ, τούτου ἀκούει. **32** ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἤκούσθη ὅτι ἤνοιξέν τις ὀφθαλμοὺς τυφλοῦ γεγεννημένου. **33** εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ θεοῦ, οὐκ ἡδύνατο ποιεῖν οὐδέν. **34** ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν αὐτῷ· ἐν ἁμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης ὅλος, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω.

35 Ἦκουσεν Ἰησοῦς ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω, καὶ εὐρῶν αὐτὸν εἶπεν· σὺ πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; **36** ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· καὶ τίς ἐστίν, κύριε, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν; **37** εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἐώρακας αὐτόν, καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ ἐκεῖνός ἐστιν. **38** ὁ δὲ ἔφη· πιστεύω, κύριε· καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ. **39** καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἦλθον, ἵνα οἱ μὴ βλέποντες βλέπωσιν καὶ οἱ βλέποντες τυφλοὶ γένωνται. **40** ἤκουσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες, καὶ εἶπαν αὐτῷ· μὴ καὶ ἡμεῖς τυφλοὶ ἐσμεν; **41** εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· εἰ τυφλοὶ ἦτε, οὐκ ἂν εἶχετε ἁμαρτίαν· νῦν δὲ λέγετε ὅτι βλέπομεν· ἡ ἁμαρτία ὑμῶν μένει.

---

31. οἶδαμ. δε 34. εἶπον 35. ο ἰησοῦς | εἶπεν: add αὐτῷ | ἀνθρώπου: θεοῦ 36. καὶ τίς: οὐ καὶ 37. εἶπε δε 40. καὶ ἠκούσαν ἐκ τῶν φαρι. ταῦτα οἱ ὄντες μετ. αὐτ. | εἶπον 41. ἡ οὖν ἁμαρτ.

X.

Ianua ovium, fures et latrones. Bonus pastor et oves. Sermones festo encaeniorum habiti. Nomen filii dei scripturae auctoritate vindicatum. Verum baptistae testimonium.

1 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτῃς ἐστὶν καὶ ληστής. 2 ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμὴν ἐστὶν τῶν προβάτων. 3 τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα φωνεῖ κατ' ὄνομα καὶ ἐξάγει αὐτά. 4 ὅταν τὰ ἴδια πάντα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρόβατα αὐτοῦ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ. 5 ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσουσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. 6 Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ὃς ἐλάλει αὐτοῖς. 7 εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. 8 πάντες ὅσοι ἤλθον κλέπται εἰσὶν καὶ λησταί, ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. 9 ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εὕρήσει. 10 ὁ κλέπτῃς

X. 3. φωνεῖ: καλεῖ 4. καὶ οταν | τα ιδ. παντα: τα ιδ. προβατα 5. ακολουθησωσιν 7. ειπεν ουν: add παλιν αυτοις 8. ηλθον: praem προ εμου

οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσιν καὶ περισσὸν ἔχωσιν. 11 ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων· 12 ὁ μισθωτὸς καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὗ οὐκ ἔστιν τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφίησιν τὰ πρόβατα καὶ φεύγει, καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει· 13 ὅτι μισθωτός ἐστιν, καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. 14 ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμά, καὶ γινώσκουσί με τὰ ἐμά, 15 ^{90,3} καθὼς γινώσκει με ὁ πατὴρ καὶ ἐγὼ γινώσκω τὸν πατέρα, ^{91,4} καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. 16 ^{92,110} καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· ἀκκεῖνα δεῖ με ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσιν, καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἰς ποιμὴν. 17 διὰ τοῦτό με ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ, ὅτι ἐγὼ τίθημι τὴν ψυχὴν μου, ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν. 18 οὐδεὶς αἶρει αὐτὴν ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλ' ἐγὼ τίθημι αὐτὴν ἀπ' ἐμαυτοῦ. ἐξουσίαν ἔχω θεῖναι αὐτήν, καὶ ἐξουσίαν ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐτήν· ταύτην τὴν ἐντολήν

12. ο μισθωτος: add δε | εστιν: εισιν | σκορπιζει: add τα προβατα 13. οτι μισθ. εστιν: praem ο δε μισθωτος φευγει 14. γιν. με τα εμα: γινωσχομαι υπο των εμων 16. με δει 17. ο πατ. με

ἔλαβον παρὰ τοῦ πατρός μου. 19 σχίσμα πάλιν ἐγένετο ἐν τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τοὺς λόγους τούτους. 20 ἔλεγον οὖν πολλοὶ ἐξ αὐτῶν· δαιμόνιον ἔχει καὶ μαίνεται· τί αὐτοῦ ἀκούετε; 21 ἄλλοι ἔλεγον· ταῦτα τὰ ῥήματα οὐκ ἔστιν δαιμονιζομένου· μὴ δαιμόνιον δύναται τυφλῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοῖξαι;

22 Ἐγένετο δὲ τὰ ἐγκαίνια ἐν Ἱεροσολύμοις· χειμὼν ἦν. 23 καὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῇ στοᾷ Σολομῶνος. 24 ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ ἔλεγον αὐτῷ· ἕως πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἴρεις; εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, εἰπὸν ἡμῖν παρρησίᾳ. 25 ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· εἶπον ὑμῖν, καὶ οὐ πιστεύετε· τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρός μου, ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ. 26 ἀλλὰ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε, ὅτι οὐκ ἐστὲ ἐκ τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν. 27 τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου ἀκούουσιν, καὶ γὰρ γινώσκω αὐτά, καὶ ἀκολουθοῦσίν μοι, 28 καὶ γὰρ δίδωμι αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον, καὶ οὐ μὴ ἀπόλωνται εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ οὐχ ἄρπάσει τις αὐτὰ ἐκ τῆς χειρός μου. 29 ὁ πατὴρ ὃς δέδωκέν μοι πάντων μεῖζόν ἐστιν, καὶ οὐδεὶς δύναται

19. σχίσμα ουν 20. ουν: δε 21. ανοιγειν 22. εγκα-
νια | εν τοις ιεροσολ. | χειμων: praem και 23. εν τη στ.
του σολομωντος 24. ειπε ημιν 25. απεκριθη: add
αυτοις 26. αλλ | οτι ουκ: ου γαρ | των εμων: add
καθως ειπον υμιν 27. ακουει 28. ζω. αιω. διδ. αυτ.
29. ο πατηρ: add μου | ο δεδωκ.: ος δεδ. | μειζων
παντ. εστ.

20 7, 20. 21 9, 32. 23 Act 3, 11. 25 5, 36.
26 8, 45 ss. 27 3 s.

ἀρπάζειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρός. **30** ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ ἐν ἐσμεν. **31** Ἐβάστασαν πάλιν λίθους οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν. **32** ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· πολλὰ ἔργα καλὰ ἔδειξα ὑμῖν ἐκ τοῦ πατρός· διὰ ποῖον αὐτῶν ἔργον ἐμὲ λιθάζετε; **33** ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν σε ἀλλὰ περὶ βλασφημίας, καὶ ὅτι σὺ ἄνθρωπος ὢν ποιεῖς σεαυτὸν θεόν. **34** ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· οὐκ ἔστιν γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν ὅτι ἐγὼ εἶπα· θεοί ἐστε; **35** εἰ ἐκείνους εἶπεν θεοὺς, πρὸς οὓς ὁ λόγος ἐγένετο τοῦ θεοῦ, καὶ οὐ δύναται λυθῆναι ἡ γραφή· **36** ὃν ὁ πατήρ ἡγίασεν καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον, ὑμεῖς λέγετε ὅτι βλασφημεῖς, ὅτι εἶπον· υἱὸς θεοῦ εἰμί; **37** εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ πατρός μου, μὴ πιστεύετε μοι· **38** εἰ δὲ ποιῶ, καὶ ἐμοὶ μὴ πιστεύετε, τοῖς ἔργοις πιστεύετε, ἵνα γνῶτε καὶ γινώσκητε ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ πατήρ καὶ ἐγὼ ἐν τῷ πατρί. **39** ^{93,4} Ἐζήτουν οὖν αὐτὸν πιάσαι, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν.

40 Καὶ ἀπῆλθεν πάλιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦν Ἰωάννης τὸ πρῶτον

29. τ. πατρος: add μου 31. εβαστασαν: add ουν
32. καλα εργα | πατρος: add μου | λιθαζ. με 33. απεκρ.
α. οι ιουδ. λεγοντες 34. οτι: om 35. ο λο. του θε.
εγενετ. 36. του θεου 38. μη πιστευητε | τ. εργ.
πιστευσατε | και γινωσκητε: κ. πιστευσητε | εν τω
πατρι: εν αυτω 39. αυτον: praem παλιν

βαπτίζων, καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ. 41 ^{94,10} καὶ πολλοὶ ἤλθον πρὸς αὐτὸν καὶ ἔλεγον ὅτι Ἰωάννης μὲν σημεῖον ἐποίησεν οὐδέν, πάντα δὲ ὅσα εἶπεν Ἰωάννης περὶ τούτου ἀληθὴ ἦν. 42 καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν ἐκεῖ.

XI.

Lazarus moritur et in vitam revocatur. Caiaphae consilium de uno pro multis occidendo. Iesu secessio.

1 Ἦν δέ τις ἀσθενῶν, Λάζαρος ἀπὸ Βηθανίας, ἐκ τῆς κώμης τῆς Μαρίας καὶ Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. 2 ἦν δὲ Μαρία ἡ ἀλείψασα τὸν κύριον μύρῳ καὶ ἐκμάξασα τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξίν αὐτῆς, ἥς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἠσθένει. 3 ἀπέστειλαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτὸν λέγουσαι· κύριε, Ἴδε ὃν φιλεῖς ἀσθενεῖ. 4 ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· αὕτη ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔστιν πρὸς θάνατον ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ θεοῦ, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ δι' αὐτῆς. 5 ἡγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μάρθαν καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ τὸν Λάζαρον. 6 ὥς οὖν ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἔμεινεν ἐν ᾧ ἦν τόπῳ δύο ἡμέρας· 7 ἔπειτα μετὰ τοῦτο λέγει τοῖς μαθηταῖς· ἄγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν πάλιν. 8 λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί· ραββεῖ, νῦν ἐζήτουν σε λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ; 9 ἀπε-

42. ἐπιστεῦ. πολλ. ἐκεῖ εἰς αὐτὸν

XI. 1. om τῆς ante μαρ. 8. ραββι

XI. 1 Lc 10, 38. 2 12, 5. 8 10, 31.

κρίθη Ἰησοῦς· οὐχὶ δώδεκα ὥραι εἰσιν τῆς
 ἡμέρας; εἴαν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ,
 οὐ προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τοῦ-
 του βλέπει. **10** εἴαν δέ τις περιπατῇ ἐν τῇ
 νυκτί, προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν
 αὐτῷ. **11** ταῦτα εἶπεν, καὶ μετὰ τοῦτο
 λέγει αὐτοῖς· Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοί-
 μηται· ἀλλὰ πορεύομαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτόν.
12 εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ μαθηταί· κύριε, εἰ
 κεκοίμηται, σωθήσεται. **13** εἰρήκει δὲ ὁ
 Ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ἐκεῖνοι
 δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ
 ὕπνου λέγει. **14** τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ
 Ἰησοῦς παρρησίᾳ· Λάζαρος ἀπέθανεν, **15** καὶ
 χαίρω δι' ὑμᾶς, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι οὐκ
 ἦμην ἐκεῖ· ἀλλὰ ἄγωμεν πρὸς αὐτόν.
16 εἶπεν οὖν Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος
 τοῖς συμμαθηταῖς· ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς ἵνα
 ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ.

17 Ἐλθὼν οὖν ὁ Ἰησοῦς εὔρεν αὐτὸν
 τέσσαρας ἡμέρας ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ.
18 ἣν δὲ Βηθανίᾳ ἐγγὺς τῶν Ἱεροσολύμων
 ὡς ἀπὸ σταδίων δεκαπέντε. **19** πολλοὶ δὲ
 ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς τὰς
 περὶ Μάρθαν καὶ Μαριάμ, ἵνα παρα-
 μυθήσωνται αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ. **20** ἡ
 οὖν Μάρθα ὡς ἤκουσεν ὅτι Ἰησοῦς ἔρχεται,
 ὑπήντησεν αὐτῷ· Μαρία δὲ ἐν τῷ οἴκῳ

9. ο ιησους | εισ. της ημερ. 12. ουν οι μαθητ.
 αυτου 15. αλλ 16. συμμαθητ. 17. τεσσ. ημερ. ηδη
 18. η βηθανια 19. και πολλοι εκ | μαριαν | αδελφου:
 add αυτων 20. ο ιησους

ἐκαθέζετο. **21** εἶπεν οὖν ἡ Μάρθα πρὸς Ἰησοῦν· κύριε, εἰ ἦς ὧδε, οὐκ ἂν ἀπέθανεν ὁ ἀδελφός μου. **22** καὶ νῦν οἶδα ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν θεόν, δώσει σοι ὁ θεός. **23** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου. **24** λέγει αὐτῷ ἡ Μάρθα· οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. **25** εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ καὶ ἂν ἀποθάνῃ ζήσεται, **26** καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα· πιστεύεις τοῦτο; **27** λέγει αὐτῷ· ναί, κύριε· ἐγὼ πεπίστευκα ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος. **28** καὶ τοῦτο εἰποῦσα ἀπῆλθεν καὶ ἐφώνησεν Μαριὰμ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λάθρα εἰποῦσα· ὁ διδάσκαλος πάρεστιν καὶ φωνεῖ σε. **29** ἐκείνη ὥς ἤκουσεν, ἐγείρεται ταχὺ καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτόν· **30** οὕπῳ δὲ ἐληλύθει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην, ἀλλ' ἦν ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ὑπῆντησεν αὐτῷ ἡ Μάρθα. **31** οἱ οὖν Ἰουδαῖοι οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παραμυθούμενοι αὐτήν, ἰδόντες τὴν Μαριὰμ ὅτι ταχέως ἀνέστη καὶ ἐξῆλθεν, ἠκολούθησαν αὐτῇ, δόξαντες ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ. **32** ἡ οὖν Μαριὰμ ὥς ἦλθεν

21. τον ιησουν | ο αδελφ. μου ουκ αν ετεθνηκει
22. αλλα και νυν 24. οτι η 28. τουτο: ταυτα | μαριαν
31. την μαριαν | δοξαντες: λεγοντες 32. μαρια

ὅπου ἦν Ἰησοῦς, ἰδοῦσα αὐτὸν ἔπεσεν αὐτοῦ
 πρὸς τοὺς πόδας, λέγουσα αὐτῷ· κύριε, εἰ
 ἦς ὧδε, οὐκ ἂν μου ἀπέθανεν ὁ ἀδελφός.
33 Ἰησοῦς οὖν ὡς εἶδεν αὐτὴν κλαίουσαν
 καὶ τοὺς συνελθόντας αὐτῇ Ἰουδαίους
 κλαίοντας, ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι καὶ
 ἐτάραξεν ἑαυτόν, **34** καὶ εἶπεν· ποῦ τεθεί-
 κατε αὐτόν; λέγουσιν αὐτῷ· κύριε, ἔρχου
 καὶ ἴδε. **35** ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς. **36** ἔλεγον
 οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· ἴδε πῶς ἐφίλει αὐτόν.
37 τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον· οὐκ ἐδύνατο
 οὗτος ὁ ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ
 ποιῆσαι ἵνα καὶ οὗτος μὴ ἀποθάνῃ;
38 Ἰησοῦς οὖν πάλιν ἐμβριμούμενος ἐν
 ἑαυτῷ ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον· ἦν δὲ
 σπήλαιον, καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ.
39 λέγει ὁ Ἰησοῦς· ἄρατε τὸν λίθον. λέγει
 αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ τοῦ τετελευτηκότος Μάρθα·
 κύριε, ἥδη ὅξει· τεταρταῖος γὰρ ἐστίν.
40 λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· οὐκ εἶπόν σοι ὅτι
 ἐὰν πιστεύσῃς ὅψῃ τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ;
41 ἤραν οὖν τὸν λίθον· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἤρην
 τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄνω καὶ εἶπεν· πάτερ,
 εὐχαριστῶ σοι ὅτι ἤκουσάς μου. **42** ἐγὼ
 δὲ ᾔδειν ὅτι πάντοτέ μου ἀκούεις· ἀλλὰ
 διὰ τὸν ὄχλον τὸν περιεστῶτα εἶπον, ἵνα
 πιστεύσωσιν ὅτι σύ με ἀπέστειλας. **43** καὶ
 ταῦτα εἰπὼν φωνῇ μεγάλῃ ἐκραύγασεν·

32. ο ἰησους | εἰς τοὺς ποδας αὐτοῦ | μου: post
 απεθα. rom 37. ηδυνατο 38. εμβριμωμενος 39. του
 τεθνηκοτος 40. οψει 41. τον λιθον: add ου ην ο
 τεθνηκωσ χειμενος

Λάζαρε, δεῦρο ἕξω. 44 ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκὼς δεδεμένος τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας χειρίαις, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ σουδαρίῳ περιεδέδετο. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· λύσατε αὐτὸν καὶ ἄφετε αὐτὸν ὑπάγειν.

45 Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν Ἰουδαίων, οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν Μαριὰμ καὶ θεασάμενοι ἃ ἐποίησεν, ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· 46 τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπῆλθον πρὸς τοὺς Φαρισαίους καὶ εἶπαν αὐτοῖς ἃ ἐποίησεν Ἰησοῦς.

47 Συνήγαγον οὖν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι συνέδριον, καὶ ἔλεγον· τί ποιούμεν, ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος πολλὰ ποιεῖ σημεῖα; 48 ἐὰν ἀφῶμεν αὐτὸν οὕτως, πάντες πιστεύσουσιν εἰς αὐτόν, καὶ ἐλεύσονται οἱ Ῥωμαῖοι καὶ ἀροῦσιν ἡμῶν καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος. 49 εἰς δέ τις ἐξ αὐτῶν Καϊάφας, ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, εἶπεν αὐτοῖς· ὑμεῖς οὐκ οἴδατε οὐδέν, 50 οὐδὲ λογίζεσθε ὅτι συμφέρει ὑμῖν ἵνα εἰς ἄνθρωπος ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀπόληται. 51 τοῦτο δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ εἶπεν, ἀλλὰ ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου ἐπροφήτευσεν ὅτι ἔμελλεν Ἰησοῦς ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους, 52 καὶ οὐχ ὑπὲρ τοῦ

44. και εξηλθεν | om αυτον sec 45. προσ τ. μαριαν |
εποιησεν: add ο ιησους 46. ειπον | ο ιησους 47. πο.
σημ. ποι. 50. διαλογιζεσθε | υμιν: ημιν 51. προ-
εφητευσεν | ο ιησους

ἔθνους μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα συναγάγῃ εἰς ἓν. **53** ^{95,4} ἀπ' ἐκείνησ οὖν τῆσ ἡμέρας ἐβουλεύσαντο ἵνα ἀποκτείνωσιν αὐτόν.

54 Ἰησοῦς οὖν οὐκέτι παρρησίᾳ περιεπάτει ἐν τοῖς Ἰουδαίοις, ἀλλὰ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς τῆσ ἐρήμου, εἰς Ἐφραῖμ λεγομένην πόλιν, κακεῖ διέτριβεν μετὰ τῶν μαθητῶν. **55** ^{96,1} ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, ^{97,10} καὶ ἀνέβησαν πολλοὶ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκ τῆσ χώρας πρὸ τοῦ πάσχα, ἵνα ἀγνίσωσιν ἑαυτούς. **56** ἐζήτουν οὖν τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔλεγον μετ' ἀλλήλων ἐν τῷ ἱερῷ ἐστηκότες· τί δοκεῖ ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ἑορτήν; **57** δεδώκεισαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἐντολὰς ἵνα εἰάν τις γυνὴ ποῦ ἐστὶν μηνύσῃ, ὅπως πιάσωσιν αὐτόν.

XII.

Iesus Bethaniae unctus. Lazari fama. Solemnis in urbem ingressio. Graeci Iesum visuri; mors grani; vox de caelo; Messias moriturus. Lux caelestis et Iudaeorum pertinacia.

1 Ὁ οὖν Ἰησοῦς πρὸ ἑξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἦλθεν εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος, ὃν ἡγείρεν ἐκ νεκρῶν Ἰησοῦς. **2** ^{98,1} ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει, ὃ δὲ Λάζαρος εἰς ἦν

53. συνεβουλευσαντο 54. εφραῖμ. | μαθητων: add αυτου 56. ελεγον 57. δεδωκ. δε και | εντολην

XII. 1. λαζαρος: add ο τεθνηκωσ | om ιησους ad finem

XII. 1 11, 43. 2 Lc 10, 40.

ἐκ τῶν ἀνακειμένων σὺν αὐτῷ. **3** ἡ οὖν Μαρία λαβοῦσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου ἤλειψεν τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐξέμαξεν ταῖς θριξίν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὁσμῆς τοῦ μύρου. **4** λέγει δὲ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι· **5** διατί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων καὶ ἐδόθη πτωχοῖς; **6** εἶπεν δὲ τοῦτο οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτης ἦν καὶ τὸ γλωσσόκομον ἔχων τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν. **7** εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς· ἄφες αὐτήν, ἵνα εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τηρήσῃ αὐτό· **8** τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.

9 ^{99,10} Ἐγὼ οὖν ὁ ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστίν, καὶ ἦλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Δάζαρον ἴδωσιν, ὃν ἡγείρεν ἐκ νεκρῶν. **10** ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς ἵνα καὶ τὸν Δάζαρον ἀποκτείνωσιν, **11** ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπῆγον τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν.

12 ^{100,1} Τῇ ἐπαύριον ὄχλος πολὺς ὁ

2. ex: om | συνανακ. αυτω 4. λεγει ουν εις εκ τ. μαθητ. αυτου, ιουδασ σιμωνος ισκαριωτης 6. εχων: ειχε και 7. ινα: om | τετηρηκεν 9. om ο ante οχλος

3 ss. Mt 26, 6—12. Mc 14, 3—8. (Lc 7, 37 ss.)
9 11, 45 ss. **10** 11, 55. **12** ss. Mt 21, 1 ss. Mc 11, 1 ss. Lc 19, 29 ss.

ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτήν, ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, **13** ἔλαβον τὰ βαῖτα τῶν φοινίκων καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ, καὶ ἐκραύγαζον· ὠσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου, καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ. **14** ^{101,7} εὐρῶν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὄνாரιον ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό, καθὼς ἐστὶν γεγραμμένον· **15** μὴ φοβοῦ, θυγάτηρ Σιών· ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου. **16** ^{102,10} ταῦτα οὐκ ἔγνωσαν αὐτοῦ οἱ μαθηταὶ τὸ πρῶτον, ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη Ἰησοῦς, τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ. **17** ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ ὅτι τὸν Δάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. **18** διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκουσαν τοῦτο αὐτὸν πεποιηκέναι τὸ σημεῖον. **19** οἱ οὖν Φαρισαῖοι εἶπαν πρὸς ἑαυτούς· θεωρεῖτε ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν· ἴδε ὁ κόσμος ὀπίσω αὐτοῦ ἀπῆλθεν.

20 Ἦσαν δὲ Ἑλληνέες τινες ἐκ τῶν ἀναβαινόντων ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ· **21** οὗτοι οὖν προσῆλθον Φιλίππῳ τῷ ἀπὸ Βηθσαϊδᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἡρώτων αὐτὸν λέγοντες· κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησοῦν ἰδεῖν.

12. ο ιησους 13. εκραζον | om και ante ο βασιλ.

15. θυγατερ 16. ταυτα δε | οι μαθητ. αυτ. | ο ιησους

17. οτι: ς (non ς^e) οτε 18. ηκουσε 19. ειπον

20. τινες ελληνες

22 ἔρχεται Φίλιππος καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ, ἔρχεται Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος καὶ λέγουσιν τῷ Ἰησοῦ. **23** ^{103,4} ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκρίνεται αὐτοῖς λέγων· ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. **24** ^{104,10} ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει. **25** ^{105,3} ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολλύει αὐτήν, καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν. **26** ^{106,10} ἐὰν ἐμοί τις διακονῇ, ἐμοὶ ἀκολουθείτω, καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγώ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται· ἐὰν τις ἐμοὶ διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ. **27** ^{107,4} νῦν ἡ ψυχὴ μου τετάρακται, καὶ τί εἶπω; πᾶτερ, σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης. ^{108,10} ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην· **28** πᾶτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα. ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐδόξασα καὶ πάλιν δοξάσω. **29** ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἐστὼς ἀκούσας ἔλεγεν βροντὴν γεγονέναι· ἄλλοι ἔλεγον· ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν. **30** ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· οὐ δι' ἐμὲ ἡ φωνὴ αὕτη γέγονεν ἀλλὰ δι' ὑμᾶς. **31** νῦν κρίσις ἐστὶν τοῦ κόσμου τούτου·

22. ερχ. ανδρε. etc: και παλιν ανδρεας και φιλιππ. λεγουσι τω 23. απεκρινατο 25. απολεσει 26. εμοι διακον. τις | εαν sec: και εαν 29. και ακουσας 30. ο ιησους | αυτη η φωνη

25 Mt 10, 39. 16, 25. Lc 17, 33. **28** 17, 4 s. **31** 16, 11.

νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω, **32** καὶ γὰρ ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντα ἐλκύσω πρὸς ἑμαυτόν. **33** τοῦτο δὲ ἔλεγεν σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν. **34** ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ ὄχλος· ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ πῶς λέγεις σὺ ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; τίς ἐστὶν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; **35** εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς ἐν ὑμῖν ἐστίν. περιπατεῖτε ὡς τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει. **36** ὡς τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε.

Ταῦτα ἐλάλησεν Ἰησοῦς, καὶ ἀπελθὼν ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν. **37** τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποιηκότος ἔμπροσθεν αὐτῶν οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν, **38** ἵνα ὁ λόγος Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πληρωθῇ, ὃν εἶπεν· κύριε, τίς ἐπίστευσεν τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ ὁ βραχίων κυρίου τίς ἀπεκαλύφθη; **39** ^{109,1} διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναντο πιστεύειν, ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡσαΐας· **40** τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἐπώρρωσεν αὐτῶν τὴν καρδίαν, ἵνα

34. om ουν | συ λεγεις 35. εν υμιν: μεθ υμων | ως: εως 36. ως: εως | ο ιησους 40. πεπωρωκεν

32 3, 14. **33** 18, 32. **34** Ps 88 (89), 29. 109 (110), 4. Dan 7, 14. **35** 7, 33. **36** Lc 16, 8. **38** Es 55, 1. Rom 10, 16. **40** Es 6, 9 s. Mt 13, 14 s. Act 28, 26 s.

μὴ ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ νοήσωσιν τῇ
καρδίᾳ καὶ στραφῶσιν καὶ ἰάσομαι αὐτούς.
41 ^{110,10} ταῦτα εἶπεν Ἡσαΐας ὅτι εἶδεν
τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησεν περὶ αὐτοῦ.
42 ὅμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πολ-
λοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τοὺς
Φαρισαίους οὐχ ὡμολόγουν, ἵνα μὴ ἀπο-
συνάγωγοι γένωνται· **43** ἠγάπησαν γὰρ τὴν
δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἢπερ τὴν
δόξαν τοῦ θεοῦ. **44** ^{111,1} Ἰησοῦς δὲ ἔκραξεν
καὶ εἶπεν· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ πιστεύει
εἰς ἐμὲ ἀλλὰ εἰς τὸν πέμψαντά με, **45** καὶ
ὁ θεωρῶν ἐμὲ θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με.
46 ^{112,10} ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα,
ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ
μὴ μείνη. **47** καὶ ἐάν τις μου ἀκούσῃ τῶν
ῥημάτων καὶ μὴ φυλάξῃ, ἐγὼ οὐ κρίνω
αὐτόν· οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον,
ἀλλ' ἵνα σῶσω τὸν κόσμον. **48** ὁ ἀθετῶν
ἐμὲ καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ῥήματά μου ἔχει
τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα,
ἐκεῖνος κρινεῖ αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ,
49 ὅτι ἐγὼ ἐξ ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα, ἀλλ'
ὁ πέμψας με πατὴρ αὐτός μοι ἐντολὴν δέ-
δωκεν τί εἴπω καὶ τί λαλήσω. **50** καὶ οἶδα
ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐστίν. ἃ

40. ἐπιστραφῶσι | ἰασομαι 41. οτι: οτε 44. ἀλλ
47. φυλάξῃ: πιστευσῇ 49. ἐδωκε

41 (Es 6, 1.) **42** 9, 22. **43** 5, 44. **45** 8, 19.
46 8, 12. **47** 3, 17. **49** 14, 10. **50** 6, 63.

οὖν ἐγὼ λαλῶ, καθὼς εἴρηκέν μοι ὁ πατήρ,
οὕτως λαλῶ.

XIII.

Caena ultima cum lavatione pedum. Notatio proditoris; mandatum novum; Petri confidentia.

1 Πρὸ δὲ τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἦλθεν αὐτοῦ ἡ ὥρα ἵνα μεταβῇ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πρὸς τὸν πατέρα, ἀγαπήσας τοὺς ἰδίους τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ, εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτούς. 2^{113,9} καὶ δείπνου γινομένου, τοῦ διαβόλου ἥδη βεβληκότος εἰς τὴν καρδίαν ἵνα παραδοῖ αὐτὸν Ἰούδας Cίμωνος Ἰσκαριώτης, 3^{114,3} εἰδὼς ὅτι πάντα ἔδωκεν αὐτῷ ὁ πατήρ εἰς τὰς χεῖρας, ^{115,10} καὶ ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξηλθεν καὶ πρὸς τὸν θεὸν ὑπάγει, 4 ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου καὶ τίθησιν τὰ ἱμάτια, καὶ λαβὼν λέντιον διέζωσεν ἑαυτόν· 5 εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ ᾧ ἦν διεζωσμένος. 6 ἔρχεται οὖν πρὸς Cίμωνα Πέτρον· λέγει αὐτῷ· κύριε, σύ μου νίπτεις τοὺς πόδας; 7 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὁ ἐγὼ ποιῶ σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώσῃ δὲ μετὰ ταῦτα. 8 λέγει αὐτῷ Πέτρος· οὐ μὴ νίψῃς μου τοὺς

50. ουν λαλω εγω

XIII. 1. εληλυθεν 2. γενομενου | ινα παραδ. etc: ιουδα σιμωνος ισκαριωτου, ινα αυτον παραδω 3. ειδωσ: add ο ιησους | δεδωκεν 6. και λεγει αυτω εκεινος 8. τους ποδας μου

XIII. 1 Mt 26, 17 pp. 2 27. Mt 26, 20 pp. 3 3, 35.

πόδας εἰς τὸν αἰῶνα. ἀπεκρίθη Ἰησοῦς αὐτῷ· ἐὰν μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ. **9** λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου μόνον ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλὴν. **10** λέγει αὐτῷ Ἰησοῦς· ὁ λελουμένος οὐκ ἔχει χρεῖαν νίψασθαι, ἀλλ' ἔστιν καθαρὸς ὅλος· καὶ ὑμεῖς καθαροί ἐστε, ἀλλ' οὐχὶ πάντες. **11** ἤδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν· διὰ τοῦτο εἶπεν ὅτι οὐχὶ πάντες καθαροί ἐστε.

12 Ὅτε οὖν ἔνιψεν τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἔλαβεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἀνέπεσεν πάλιν, εἶπεν αὐτοῖς· γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν; **13** ^{116,3} ὑμεῖς φωνεῖτέ με· ὁ διδάσκαλος καὶ ὁ κύριος, καὶ καλῶς λέγετε· εἰμὶ γάρ. **14** ^{117,10} εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας ὁ κύριος καὶ ὁ διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας· **15** ὑπόδειγμα γὰρ δέδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν καὶ ὑμεῖς ποιῆτε. **16** ^{118,3} ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἔστιν δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, οὐδὲ ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν. **17** εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοί ἐστε ἐὰν ποιῆτε αὐτά. **18** ^{119,10} οὐ περὶ πάντων ὑμῶν λέγω· ἐγὼ οἶδα τίνας ἐξελεξάμην· ἀλλ' ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· ὁ τρώγων

8. απεκριθη αυτω ο ιησους 10. ο ιησους | ου χρειαν
εχει η τους ποδας νιψασθαι 11. οτι οτι 12. και
ανεπεσεν: αναπεσων 14. νιπτειν αλληλων 15. εδωκα
18. τινας: ους

10 15, 3. **11** 6, 64. **16** 15, 20. Mt 10, 24. Lc 6, 40.
22, 27. **18** Ps. 40 (41), 10. Act 1, 16.

μετ' ἐμοῦ τὸν ἄρτον ἐπῆρκεν ἐπ' ἐμέ τὴν πτέρναν αὐτοῦ. **19** ἀπάρτι λέγω ὑμῖν πρὸ τοῦ γενέσθαι, ἵνα πιστεύσητε ὅταν γένηται ὅτι ἐγὼ εἰμι. **20** ^{120,1} ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ λαμβάνων ἅν τινα πέμψω ἐμὲ λαμβάνει, ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων λαμβάνει τὸν πέμψαντά με.

21 ^{121,4} Ταῦτα εἰπὼν Ἰησοῦς ἐταράχθη τῷ πνεύματι καὶ ἐμαρτύρησεν καὶ εἶπεν· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰς ἕξ ὑμῶν παραδώσει με. **22** ^{122,1} ἔβλεπον εἰς ἀλλήλους οἱ μαθηταί, ἀπορούμενοι περὶ τίνοσ λέγει. **23** ^{123,10} ἦν ἀνακείμενος εἰς ἕκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ἰησοῦ, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς· **24** νεύει οὖν τούτῳ Cίμων Πέτρος καὶ λέγει αὐτῷ· εἰπέ τίς ἐστιν περὶ οὗ λέγει. **25** ἐπιπεσὼν οὖν ἐκεῖνος οὕτως ἐπὶ τὸ στῆθος τοῦ Ἰησοῦ λέγει αὐτῷ· κύριε, τίς ἐστιν; **26** ἀποκρίνεται ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνός ἐστιν ᾧ ἐγὼ βάψω τὸ ψωμίον καὶ δώσω αὐτῷ. ^{124,9} βάψας οὖν τὸ ψωμίον λαμβάνει καὶ δίδωσιν Ἰούδα Cίμωνος Ἰσκαριώτου. **27** καὶ μετὰ τὸ ψωμίον, τότε εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ σατανᾶς. ^{125,10} λέγει οὖν αὐτῷ Ἰησοῦς· ὃ ποιεῖς ποίησον τάχιον. **28** τοῦτο δὲ οὐδεὶς ἔγνω τῶν ἀνακειμένων

18. επηρην 19. ινα οταν γεν. πιστευ. 20. εαν τινα 21. ο ιησουσ 22. εβλεπ. ουν 23. ην δε ανακει. | omi ex 24. και λεγει αυτω· ειπε εις: πυθεσθαι τις αν ειη 25. ουν: δε | om ουτως 26. ω εγω βαψας το ψωμι. επιδωσω | και εμβαψας το ψωμι. | om λαμβαν. και | ισχαριωτη 27. ο ιησουσ

19 14, 29. **20** Mt 10, 40. Lc 9, 48. **21** ss. Mt 26, 21—25. Mc 14, 18—21. Lc 22, 21—23. **23** 20, 2.

πρὸς τί εἶπεν αὐτῷ· **29** τινὲς γὰρ ἐδόκουν, ἐπεὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχεν Ἰούδας, ὅτι λέγει αὐτῷ Ἰησοῦς· ἀγόρασον ὧν χρεῖαν ἔχομεν εἰς τὴν ἑορτήν, ἣ τοῖς πτωχοῖς ἵνα τι δῶ. **30** λαβὼν οὖν τὸ ψωμίον ἐκεῖνος ἐξῆλθεν εὐθύς· ἦν δὲ νύξ.

31 Ὅτε οὖν ἐξῆλθεν, λέγει Ἰησοῦς· νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ. **32** εἰ ὁ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν αὐτῷ, καὶ εὐθύς δοξάσει αὐτόν. **33** τεκνία, ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμί· ζητήσετέ με, καὶ καθὼς εἶπον τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν, καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι. **34** ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. **35** ἐν τούτῳ γινώσκονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταί ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις. **36** ^{126,1} Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· κύριε, ποῦ ὑπάγεις; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οὐ δύνασαι μοι νῦν ἀκολουθεῖσαι, ἀκολουθήσεις δὲ ὕστερον. **37** λέγει αὐτῷ Πέτρος· κύριε, διατί οὐ δύναμαί σοι ἀκολουθεῖσαι ἄρτι; τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ σοῦ θήσω. **38** ἀπο-

29. ο ιουδας | ο ιησοος 30. ευθεως εξηλθεν 31. om συν (οτε cum την δε νυξ coniuncto) | λεγει ο ιησ. 32. δοξ. αυ. εν εαυτω 33. υπαγω εγω 36. απεκριθ. αυτω ο ιησ. | om εγω | υστερ. δε ακολουθ. μοι 37. ο πετρος 38. απεκριθη αυτω ο ιησ.

33 7, 33 s. **34** 15, 12. 17. **38** Mt 26, 34. Mc 14, 30. Lc 22, 34.

9 λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· τοσούτῳ χρόνῳ μεθ' ὑμῶν εἰμί, καὶ οὐκ ἔγνωκάς με, Φίλιππε; ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ ἑώρακεν τὸν πατέρα· πῶς σὺ λέγεις· δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα; 10 οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστιν; τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ· ὁ δὲ πατὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ μένων ποιεῖ τὰ ἔργα αὐτοῦ. 11 πιστεύετε μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί· εἰ δὲ μή, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετε. 12 ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ κάκεῖνος ποιήσει, καὶ μείζονα τούτων ποιήσει· ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα πορεύομαι, 13 ^{128,4} καὶ ὅ τι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο ποιήσω, ἵνα δοξασθῇ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ. 14 ἐάν τι αἰτήσητέ με ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω. 15 Ἐὰν ἀγαπᾷτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσετε. 16 καὶ ἐρωτήσω τὸν πατέρα καὶ ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μεθ' ὑμῶν ᾗ εἰς τὸν αἰῶνα, 17 τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ οὐδὲ γινώσκει αὐτό· ὑμεῖς γινώσκετε αὐτό, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται. 18 οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς, ἔρχομαι

9. τοσούτον χρόνον | ς (non ς^e) με; φιλιππε, | και πωσ 10. εγω λαλω | αυτος ποιει τα εργα (sine αυτου) 11. εν εμοι: ς^e add εστιν | πιστευετε: add μοι 12. πατερα: add μου 14. με: om 15. τηρησατε 16. και εγω | μενη μεθ υμων 17. υμεις: add δε

9 12, 45. 10 12, 49. 13 16, 23. Mc 11, 24. 15 21, 15, 10. 16 26, 15, 26.

πρὸς ὑμᾶς. **19** ἔτι μικρὸν καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ· ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με, ὅτι ἐγὼ ζῶ καὶ ὑμεῖς ζήσετε. **20** ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθε ὑμεῖς ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ μου καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοὶ καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν. **21** ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου καὶ τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ^{129,1} ὁ δὲ ἀγαπῶν με ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου, καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν. **22** ^{130,10} Λέγει αὐτῷ Ἰούδας, οὐχ ὁ Ἰσχαριώτης· κύριε, καὶ τί γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ; **23** ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει, καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιησόμεθα. **24** ὁ μὴ ἀγαπῶν με τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ· ^{131,1} καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμὸς ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με πατρὸς.

25 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν μένων· **26** ^{132,10} ὁ δὲ παράκλητος, τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ὃ πέμψει ὁ πατήρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν. **27** εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν. οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν ἐγὼ δίδωμι

19. ζησεσθε 21. και εγω 22. om και ante τι 23. ο ιησουσ | ποιησομεν

ὑμῖν. μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία μηδὲ
 δειλιάτω. 28 ἤκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν·
 ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. εἰ ἡγαπᾶτέ
 με, ἐχάρητε ἂν ὅτι πορεύομαι πρὸς τὸν
 πατέρα, ὅτι ὁ πατήρ μείζων μου ἐστίν.
 29 καὶ νῦν εἶρηκα ὑμῖν πρὶν γενέσθαι, ἵνα
 ὅταν γένηται πιστεύσητε. 30 οὐκέτι πολλὰ
 λαλήσω μεθ' ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ
 κόσμου ἄρχων, καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν,
 31 ἀλλ' ἵνα γνῶ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν
 πατέρα, καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πατήρ,
 οὕτως ποιῶ. ἐγείρεσθε, ἄγωμεν ἐντεῦθεν.

XV.

Vitis et palmites. Christi mandatum et summus
 amor. Amici electi. Mundi odium et culpa.
 Paracletus.

1 Ἐγὼ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ
 ὁ πατήρ μου ὁ γεωργὸς ἐστίν. 2 πᾶν κλῆμα
 ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἵρει αὐτό, καὶ
 πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτὸ ἵνα
 καρπὸν πλείονα φέρῃ. 3 ἤδη ὑμεῖς καθα-
 ροί ἐστε διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν·
 4 μείνατε ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν. καθὼς
 τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἂν

28. οτι πορευ.: οτι ειπον· πορευομαι | ο πατηρ: add
 μου 30. του κοσμου: add τουτου

XV. 2. πλειονα: ante καρπον pon

28 3. 10, 29. 29 13, 19. 30 12, 31. 31 Mt 26, 46.
 Mc 14, 42.

XV. 3 13, 10.

ἑαυτοῦ ἐὰν μὴ μένη ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς ἐὰν μὴ ἐν ἔμοι μένητε. **5** ἐγὼ εἰμι ἡ ἀμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. ὁ μένων ἐν ἔμοι καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. **6** ἐὰν μὴ τις μένη ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα καὶ ἐξηράνθη, καὶ συνάγουσιν αὐτὸ καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλλουσιν, καὶ καίεται. **7** ^{133,4} ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοί καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνη, ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσασθε, καὶ γενήσεται ὑμῖν. **8** ^{134,10} ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε καὶ γενήσεσθε ἔμοι μαθηταί. **9** καθὼς ἠγάπησέν με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ ἠγάπησα ὑμᾶς· μένате ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. **10** ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου, καθὼς καὶ γὰρ τοῦ πατρός μου τὰς ἐντολάς τετήρηκα καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ. **11** ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν ᾗ καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ. **12** αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμὴ, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς. **13** ^{135,4} μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει ἵνα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ. **14** ^{136,10} ὑμεῖς φίλοι μου ἐστέ, ἐὰν ποιῇτε ὃ ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν. **15** οὐκέτι

4. μεινη et μεινητε 6. μεινη | αυτο: αυτα | εις πυρ
7. αιτησεσθε 10. καγω: εγω | του πατρ. μου: post
τ. εντολας pon 11. ᾗ: μεινη 13. ινα: ad 1 τις
14. οσα εγω

7 14, 13. 10 14, 15. 11 17, 13. 12 13, 34.
13 1 Io 3, 16. 14 8, 51.

λέγω ὑμᾶς δούλους, ὅτι ὁ δοῦλος οὐκ οἶδεν τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ εἴρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρός μου ἐγνώρισα ὑμῖν. **16** οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς, καὶ ἔθηνκα ὑμᾶς ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε καὶ καρπὸν φέρετε καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένη, ^{137,4} ἵνα ὅτι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου δῶ ὑμῖν. **17** ^{138,10} ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

18 Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον μεμίσηκεν. **19** εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. **20** ^{139,3} μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστιν δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. ^{140,10} εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. **21** ^{141,1} ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν εἰς ὑμᾶς διὰ τὸ ὄνομά μου, ^{142,3} ὅτι οὐκ οἶδασιν τὸν πέμψαντά με. **22** ^{143,10} εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσιν περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. **23** ^{144,1} ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα μου

15. υμας λεγω 18. πρωτον: add υμων 21. εις υμας· υμιν 22. αμ. ουκ ειχον

16 6, 70. 14, 15. 17 15, 34. 18 7, 7. 20 13, 16. Mi 10, 24. Lc 6, 40. 21 16, 3. 22 9, 41.

μισεῖ. **24** ^{145,10} εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος ἐποίησεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἵχουσιν· νῦν δὲ καὶ ἐωράκασιν καὶ μεμισήκασιν καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου. **25** ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν γεγραμμένος ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. **26** ὅταν ἔλθῃ ὁ παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ. **27** καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστέ.

XVI.

Persecutiones futurae. Paracletus vindex et institutor. Tristitia in gaudium cedens. Preces Christi nomine factae. Proxima discipulorum fuga.

1 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. **2** ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς. ^{146,1} ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ θεῷ. **3** καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα οὐδὲ ἐμέ. **4** ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα μνημονεύητε αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. ^{147,10} ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἦμην. **5** νῦν δὲ ὑπάγω

24. πεποιτηκεν | ειχον 25. ο γεγραμμ. εν τω νο. αυτ.

26. οταν δε

XVI. 3. ποιησουσιν: add υμιν

24 7, 31. 10, 38. 14, 11. **25** Ps 34 (35), 19. 68 (69) 5.

26 14, 16. 16, 7 s. **27** Act 5, 32.

XVI. 2 9, 22. 5 13, 36. 14, 5.

πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν
 ἐρωτᾷ με· ποῦ ὑπάγεις; **6** ἀλλ' ὅτι ταῦτα
 λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν
 τὴν καρδίαν. **7** ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν
 λέγω ὑμῖν, συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω.
 ἐὰν γὰρ μὴ ἀπέλθω, ὁ παράκλητος οὐκ
 ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ,
 πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς. **8** καὶ ἐλθὼν
 ἐκεῖνος ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας
 καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως.
9 περὶ ἁμαρτίας μὲν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς
 ἐμέ· **10** περὶ δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τὸν
 πατέρα ὑπάγω καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με·
11 περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ
 κόσμου τούτου κέκριται. **12** ἔτι πολλὰ ἔχω
 ὑμῖν λέγειν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν
 ἄρτι· **13** ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ πνεῦμα
 τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς ἐν τῇ ἀληθείᾳ
 πάσῃ· οὐ γὰρ λαλήσει ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα
 ἀκούει λαλήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ
 ὑμῖν. **14** ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ
 τοῦ ἐμοῦ λήμψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.
15 ^{148,3} πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ ἐμὰ ἐστίν·
^{149,10} διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λαμ-
 βάνει καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. **16** μικρὸν καὶ

10. πατερα: add μου 12. λεγειν υμιν 13. εις πασαν
 την αληθειαν | οσα: add αν | ακουση 14. ληψεται
 15. λαμβ.: ληψεται

οὐκέτι θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με. **17** Εἶπον οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· τί ἐστὶν τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν· μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με; καὶ ὅτι ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα; **18** ἔλεγον οὖν· τοῦτο τί ἐστὶν ὃ λέγει τὸ μικρόν; οὐκ οἶδαμεν τί λαλεῖ. **19** ἔγνω Ἰησοῦς ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων ὅτι εἶπον· μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με; **20** ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὃ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται. **21** ἡ γυνὴ ὅταν τίκτη λύπην ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. **22** καὶ ὑμεῖς οὖν νῦν μὲν λύπην ἔχετε· πάλιν δὲ ὀψομαι ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἴρει ἀφ' ὑμῶν. **23** καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε

---

16. ουκετι: ου | οψ. με: add οτι εγω υπαγω προς τον πατερα 17. υπαγω: praeem εγω 19. εγνω: add ουν | ο ιησους 20. υμεις δε λυπηθ. 22. ουν λυπην μεν νυν

οὐδέν. ^{150,4} ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἂν τι αἰτήσητε τὸν πατέρα, δώσει ὑμῖν ἐν τῷ ὀνόματί μου. **24** ἕως ἄρτι οὐκ ἠτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε, καὶ λήψεσθε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾗ πεπληρωμένη.

25 ^{151,10} Ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἔρχεται ὥρα ὅτε οὐκέτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς ἀπαγγελῶ ὑμῖν. **26** ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθε, καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν· **27** αὐτὸς γὰρ ὁ πατήρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ θεοῦ ἐξῆλθον. **28** ἐξῆλθον ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα. **29** Δέγουσιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· ἴδε νῦν ἐν παρρησίᾳ λαλεῖς, καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις. **30** νῦν οἶδαμεν ὅτι οἶδας πάντα καὶ οὐ χρεῖαν ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθες. **31** ^{152,4} ἀπεκρίθη αὐτοῖς Ἰησοῦς· ἄρτι πιστεύετε; **32** ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα καὶ ἐλήλυθεν ἵνα σκορπισθῇτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια καὶ μὴ μόνον ἀφῆτε· καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ

23. λεγω υμιν: add οτι | αν τι: οσα αν | εν τ. ον. μου: post τον πατερα 24. ληψεσθε 25. αλλ ερχεται | αναγγελω 27. παρα του θεου 28. εκ: παρα 29. λεγουσιν αυτω | om εν ante παρρη. 31. ο ιησους 32. και νυν εληλυθ. | και εμε

πατήρ μετ' ἐμοῦ ἐστίν. **33** ^{153,10} ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε. ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔχετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον.

XVII.

Christi precatio sacerdotalis pro se, pro apostolis
atque fidelibus omnibus.

1 Ταῦτα ἐλάλησεν Ἰησοῦς, καὶ ἐπάρασ-
τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν
εἶπεν· πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου
τὸν υἱόν, ἵνα ὁ υἱὸς δοξάσῃ σέ, **2** καθὼς
ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα
πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν
αἰώνιον. **3** αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωή,
ἵνα γινώσκουσιν σέ τὸν μόνον ἀληθινὸν θεὸν
καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. **4** ἐγώ
σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἔργον τελειώσας
ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω· **5** καὶ νῦν
δοξάσόν με σύ, πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ
ἣ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί.
6 Ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώ-
ποις οὓς ἔδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου. σοὶ
ᾗσαν καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς ἔδωκας, καὶ τὸν λόγον
σου τετήρηκαν· **7** νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα
ὅσα δέδωκάς μοι παρὰ σοῦ εἰσὶν· **8** ὅτι
τὰ ῥήματα ἃ ἔδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς,

33. εχετε: 3^e εξετε

XVII. 1. ο ιησους | επηρε ει και ειπεν | ινα και ο
υιος σου 5. γινωσκωσι 4. στελειωσα 6. ους δεδω-
κας | αυτους δεδωκας | τετηρηκασι 7. εισιν: εστιν
8. δεδωκας

33 16, 11.

XVII. **1** 11, 41. **2** 6, 37 pp. Mt 11, 27. **3** 1 Io
5, 20 **4** 5, 36. **4**, 34. **8** 25. 16, 30.

καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σὺ με ἀπέστειλας. **9** ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοί εἰσιν. **10** καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σὰ ἐστίν καὶ τὰ σὰ ἐμά, καὶ δεδοξασμαι ἐν αὐτοῖς. **11** καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ αὐτοὶ ἐν τῷ κόσμῳ εἰσίν, καὶ γὰρ πρὸς σὲ ἔρχομαι. πᾶτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου ᾧ δέδωκάς μοι, ἵνα ὥσιν ἐν καθῶς ἡμεῖς. **12** ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου ᾧ δέδωκάς μοι, καὶ ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ. **13** νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα ἔχωσιν τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν ἑαυτοῖς. **14** ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτούς, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου καθῶς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου. **15** οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ. **16** ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσὶν καθῶς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου. **17** ἁγιάσον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ· ὁ λόγος

11. καὶ αὐτοὶ: καὶ οὗτοι | καὶ ἐγὼ | ὡ δεδ. μοι: οὐσ δεδ. μοι 12. μετ. αὐτῶν: add ἐν τῷ κόσμῳ | ὡ δεδ. μοι: οὐσ δεδ. μοι | om καὶ ante ἐφύλαξα 13. ἐν αὐτοῖς 16. οὐκ εἰμι: post ἐκ τ. κόσμ. pon 17. ἐν τ. ἀληθείᾳ: add σου

9 14, 16. **10** 16, 15. **11** 22. **12** 18, 9. 13, 18. **13** 15, 11. **14** 15, 18 s. **15** Mt 6, 13.

ὁ σὸς ἀλήθειά ἐστιν. **18** καθὼς ἐμὲ ἀπέ-
 στείλας εἰς τὸν κόσμον, ἀγὼ ἀπέστειλα
 αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον· **19** καὶ ὑπὲρ αὐτῶν
 ἀγιάζω ἐμαυτόν, ἵνα ὧσιν καὶ αὐτοὶ ἡγια-
 σμένοι ἐν ἀληθείᾳ. **20** Οὐ περὶ τούτων δὲ
 ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόν-
 των διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ, **21** ἵνα
 πάντες ἐν ὧσιν, καθὼς σὺ πατὴρ ἐν ἐμοὶ
 ἀγὼ ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ὧσιν,
 ἵνα ὁ κόσμος πιστεύῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας.
22 ἀγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι δέδωκάς
 αὐτοῖς, ἵνα ὧσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς ἐν·
23 ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σὺ ἐν ἐμοί, ἵνα ὧσιν
 τετελειωμένοι εἰς ἐν, ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος
 ὅτι σύ με ἀπέστειλας καὶ ἡγάπησας αὐτοὺς
 καθὼς ἐμὲ ἡγάπησας. **24** πατὴρ, ὃ δέδω-
 κάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ κακεῖνοι
 ὧσιν μετ' ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσιν τὴν δόξαν
 τὴν ἐμήν, ἣν δέδωκάς μοι ὅτι ἡγάπησάς
 με πρὸ καταβολῆς κόσμου. **25** ^{154,3} πατὴρ
 δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δέ
 σε ἔγνων, ^{155,10} καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ
 με ἀπέστειλας· **26** καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ
 ὄνομά σου καὶ γνωρίσω, ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν
 ἡγάπησάς με ἐν αὐτοῖς ἧ καὶ ἐγὼ ἐν αὐτοῖς.

19. εγω αγιαζω | ινα και αυτοι ωσιν 20. πιστευον-
 των 21. πατερ | εν ημιν: add εν | πιστευση 22. και
 εγω | ημεις εν: add εσμεν 23. ινα sec: και ινα
 24. πατερ | ους δεδωκ. μοι | και εκεινοι | ην εδωκας
 25. πατερ

XVIII.

Iudae adventus et militum terror. Captio Iesu et Malchi vulneratio. Iudicium apud pontificem et Petri lapsus. Iudicium coram Pilato. Rex veritatis. Barabbas.

1 ^{156,1} Ταῦτα εἰπὼν Ἰησοῦς ἐξῆλθεν σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τοῦ κέδρου, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. 2 ^{157,10} ἦδαι δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν τὸν τόπον, ὅτι πολλάκις συνήχθη Ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. 3 ^{158,1} ὁ οὖν Ἰούδας λαβὼν τὴν σπεῖραν καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ ἐκ τῶν Φαρισαίων ὑπηρέτας ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὅπλων. 4 ^{159,10} Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτὸν ἐξῆλθεν καὶ λέγει αὐτοῖς· τίνα ζητεῖτε; 5 ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. λέγει αὐτοῖς Ἰησοῦς· ἐγὼ εἰμι. εἰστήκει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν μετ' αὐτῶν. 6 ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς· ἐγὼ εἰμι, ἀπῆλθαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἔπεσαν χαμαί. 7 πάλιν οὖν αὐτοὺς ἐπηρώτησεν· τίνα ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπον· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. 8 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· εἶπον ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμι· εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἄφετε τούτους ὑπάγειν. 9 ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν, ὅτι οὓς δέδω-

XVIII. 1. ο ἰησοῦς | των κεδρων 2. ο ἰησοῦς 3. καὶ φαρισαιων 4. ἐξελθων εἶπεν αὐτοῖς 5. αὐτοῖς ο ἰησοῦς 6. οτι ἐγὼ εἰμι. | ἀπῆλθον | ἐπεσον 8. ο ἰησοῦς

XVIII. 1 ss. Mt 26, 56 ss. Mc 14, 32 ss. Lc 22, 59 ss. 2 Lc 21, 37. 9 17, 12.

κάσ μοι, οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδένα.

10 ^{160,1} Cίμων οὖν Πέτρος ἔχων μάχαιραν
εἴλκυσεν αὐτὴν καὶ ἔπαισεν τὸν τοῦ ἀρχιε-
ρέως δοῦλον καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτάριον
τὸ δεξιόν· ἦν δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ Μάλχος.

11 ^{161,1} εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ·
βάλε τὴν μάχαιραν εἰς τὴν θήκην. τὸ πο-
τήριον ὃ δέδωκέν μοι ὁ πατήρ, οὐ μὴ πίνω
αὐτό;

12 ^{162,1} Ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλιάρχος
καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον
τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔδησαν αὐτόν, **13** ^{163,10} καὶ
ἤγαγον πρὸς Ἀνναν πρῶτον· ἦν γὰρ πενθερὸς
τοῦ Καϊάφα, ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ
ἐκείνου· **14** ἦν δὲ Καϊάφας ὁ συμβουλευσας
τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι συμφέρει ἓνα ἄνθρωπον
ἀποθανεῖν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. **15** ^{164,4} Ἐκολούθει
δὲ τῷ Ἰησοῦ Cίμων Πέτρος καὶ ἄλλος
μαθητής. ^{165,10} ὁ δὲ μαθητής ἐκείνος ἦν
γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ καὶ συνεισῆλθεν τῷ
Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως,
16 ^{166,1} ὁ δὲ Πέτρος εἰστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ
ἔξω. ^{167,10} ἐξῆλθεν οὖν ὁ μαθητής ὁ ἄλλος ὁ
γνωστὸς τοῦ ἀρχιερέως καὶ εἶπεν τῇ θυρωρῷ,
καὶ εἰσήγαγεν τὸν Πέτρον. **17** ^{168,1} λέγει

---

10. το ωτιον 11. τ. μαχαιρ. σου 15. απηγαγον αυτον
14. αποθανειν: απολεσθαι 15. και ο αλλος 16. ος
την γνωστ. τω αρχιερει

---

10 s. Mt 26, 51 ss. Mc 14, 47. Lc 22, 50 s **11** Mt
26, 42. **12** Mt 26, 57. Mc 14, 53. Lc 22, 54. **14** 11,
50. **15** Mt 26, 58 pp. 20, 2. **17** Mt 26, 69 pp.

οὖν τῷ Πέτρῳ ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρός· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; λέγει ἐκεῖνος· οὐκ εἰμί. **18** ^{169,10} εἰστήκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἀνθρακίαν πεποιηκότες, ὅτι ψυχὸς ἦν, καὶ ἐθερμαίνοντο· ἦν δὲ καὶ ὁ Πέτρος μετ' αὐτῶν ἐστῶς καὶ θερμαινόμενος. **19** Ὁ οὖν ἀρχιερεὺς ἠρώτησεν τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ. **20** ^{170,1} ἀπεκρίθη αὐτῷ Ἰησοῦς· ἐγὼ παρρησίᾳ λελάληκα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ, ὅπου πάντες οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν. **21** ^{171,10} τί με ἐρωτᾷς; ἐρώτησον τοὺς ἀκηκοότας τί ἐλάλησα αὐτοῖς· ἴδε οὗτοι οἴδασιν ἃ εἶπον ἐγώ. **22** ^{172,1} ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος εἰς παρεστηκῶς τῶν ὑπηρετῶν ἔδωκεν ῥάπισμα τῷ Ἰησοῦ εἰπόν· οὕτως ἀποκρίνη τῷ ἀρχιερεῖ; **23** ^{173,10} ἀπεκρίθη αὐτῷ Ἰησοῦς· εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις; **24** ^{174,1} ἀπέστειλεν οὖν αὐτὸν ὁ Ἄννας δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα. **25** ^{175,1} Ἦν δὲ Σίμων Πέτρος ἐστῶς καὶ θερμαινόμενος.

17. τῷ πετρῷ: post θυρωρὸς 18. τὴν δὲ μετ' αὐτ. ο πετρ. 20. ο ἰησοῦς | ἐλάλησα | ἐν τῇ συναγωγῇ. | πάντες: ζ πάντοτε, ζ^e παντοθεν 21. ἐπερωτᾷς; ἐπερωτήσων 22. εἰς τῶν υπηρ. παρεστηκῶς 23. απ. αὐτ. ο ἰησ. 24. ζ (non ζ^e) om οὖν post ἀπεστειλεν

20 Mt 26, 55 pp. **25** ss. Mt 26, 71 ss. Mc 14, 70 ss. Lc 22, 58 ss.

εἶπον οὖν αὐτῷ· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθη-
τῶν αὐτοῦ εἶ; ἠρνήσατο ἐκεῖνος καὶ εἶπεν·
οὐκ εἰμί. **26** λέγει εἷς ἐκ τῶν δούλων τοῦ
ἀρχιερέως, συγγενὴς ὢν οὗ ἀπέκοψεν Πέτρος
τὸ ὠτίον· οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ
μετ' αὐτοῦ; **27** πάλιν οὖν ἠρνήσατο Πέτρος,
καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν.

28 ^{176,1} Ἄγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ
τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ πρωΐ·
^{177,10} καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραι-
τώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν ἀλλὰ φάγωσιν τὸ
πάσχα. **29** ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πειλᾶτος ἔξω
πρὸς αὐτοὺς καὶ φησὶν· τίνα κατηγορίαν
φέρετε τοῦ ἀνθρώπου τούτου; **30** ἀπεκρίθη-
σαν καὶ εἶπαν αὐτῷ· εἰ μὴ ἦν οὗτος κακὸν
ποιῶν, οὐκ ἂν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν.
31 εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Πειλᾶτος· λάβετε
αὐτὸν ὑμεῖς καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν
κρίνατε. εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· ἡμῖν
οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα. **32** ἵνα ὁ
λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῇ, ὃν εἶπεν ση-
μαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν.
33 ^{178,1} Εἰσῆλθεν οὖν εἰς τὸ πραιτώριον
πάλιν ὁ Πειλᾶτος καὶ ἐφώνησεν τὸν Ἰησοῦν
καὶ εἶπεν αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν
Ἰουδαίων; **34** ^{179,10} ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· ἄφ'

27. ο πετρ. 28. πρωϊα | αλλ ινα φαγ. 29. πιατ. |
om εξω | φησιν: ειπε | φερετε: add κατα 50. ειπον.
κακοποιος 51. πιατ. | κρινατε: add αυτον 53. πιατ.,
atque sic ubique 34. απεκριθ. αυτω ο ιησους

28 ss. Mt 27, 1 ss. Mc 15, 1 ss. Lc 23, 1 ss.
32 12, 53. Mt 20, 19 pp.

ἑαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις, ἢ ἄλλοι σοι εἶπον περὶ ἐμοῦ; **35** ἀπεκρίθη ὁ Πειλᾶτος· μήτι ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί· τί ἐποίησας; **36** ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ ὑπηρέται ἂν οἱ ἐμοὶ ἡγωνίζοντο, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν. **37** ^{180,1} εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πειλᾶτος· οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σύ; ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· σὺ λέγεις, ὅτι βασιλεύς εἰμι. ^{181,10} ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ· πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς. **38** λέγει αὐτῷ ὁ Πειλᾶτος· τί ἐστὶν ἀλήθεια; καὶ τοῦτο εἰπὼν πάλιν ἐξηῆλθεν πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, ^{182,9} καὶ λέγει αὐτοῖς· ἐγὼ οὐδεμίαν εὐρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. **39** ^{183,4} ἔστιν δὲ συνήθεια ὑμῖν ἵνα ἓνα ἀπολύσω ὑμῖν ἐν τῷ πάσχα· βούλεσθε οὖν ἀπολύσω ὑμῖν τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; **40** ^{184,1} ἐκραύγασαν οὖν πάλιν λέγοντες· μὴ τοῦτον; ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν. ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς ληστής.

56. ο ιησους | βασιλ. ειμι εγω. εγω εις 58. ουδεμ. αιτ. ευρ. εν αυτω 59. απολυσω pri: post υμιν | απολυσω sec: post υμιν 40. ουν παλιν: add παντες

XIX.

Ecce homo. Pilati potestas. Damnatio. Crucifixio. Titulus in cruce. Tunica inconsutilis. Mater et Iohannes. Consummatum est. Percussio lateris. Ioseph cum Nicodemo sepelit corpus.

1 ^{185,4} Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πειλᾶτος τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐμαστίγωσεν. 2 καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτόν, 3 καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν καὶ ἔλεγον· χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐδίδοσαν αὐτῷ ῥαπίσματα. 4 ^{186,9} Ἐξῆλθεν πάλιν ὁ Πειλᾶτος ἔξω καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γνῶτε ὅτι αἰτίαν οὐχ εὕρισκω. 5 ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω, φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον. καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδου ὁ ἄνθρωπος. 6 ^{188,1} ὅτε οὖν ἶδον αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύγασαν· σταύρωσον σταύρωσον. ^{189,10} λέγει αὐτοῖς ὁ Πειλᾶτος· λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε. ^{190,9} ἐγὼ γὰρ οὐχ εὕρισκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. 7 ^{191,10} ἀπεκρίθησαν οἱ Ἰουδαῖοι· ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν

XIX. 1. πιλ. 3. om και ηρχοντ. πρ. αυτον | εδιδουν 4. εξηλθ. ουν | εξω ο πιλ. | εν αυτω ουδεμιαν αιτ. ευρισκ. 5. ιδε 6. ειδον | εκραυγασαν: add λεγοντες 7. απεκριθησαν: add αυτω | κατ. τ. νομον ημων

XIX. 1 Lc 23, 16. 2 Mt 27, 26 ss. Mc 15, 15 ss. 4 18, 38. 6 18, 31. Mt 27, 23 ss. 7 10, 55. Mt 26, 63 pp. Lev 24, 16.

νόμον ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι υἱὸν θεοῦ
 ἑαυτὸν ἐποίησεν. 8 ^{192,4} Ὅτε οὖν ἤκουσεν
 ὁ Πειλᾶτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφο-
 βήθη, 9 καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον
 πάλιν καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· πόθεν εἰ σύ; ὁ
 δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ.
 10 ^{193,10} λέγει αὐτῷ ὁ Πειλᾶτος· ἐμοὶ οὐ
 λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω ἀπο-
 λῦσαι σε καὶ ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαι σε;
 11 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· οὐκ ἔχεις ἐξουσίαν
 κατ' ἐμοῦ οὐδεμίαν εἰ μὴ ἣν δεδομένον σοι
 ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδούς με σοὶ
 μεῖζονα ἁμαρτίαν ἔχει. 12 ἐκ τούτου ὁ
 Πειλᾶτος ἐζήτηι ἀπολύσαι αὐτόν· οἱ δὲ
 Ἰουδαῖοι ἐκραύγαζον λέγοντες· ἐὰν τοῦτον
 ἀπολύσῃς, οὐκ εἰ φίλος τοῦ Καίσαρος·
 πᾶς ὁ βασιλέα ἑαυτὸν ποιῶν ἀντιλέγει τῷ
 Καίσαρι. 13 ὁ οὖν Πειλᾶτος ἀκούσας τῶν
 λόγων τούτων ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ
 ἐκάθισεν ἐπὶ βήματος εἰς τόπον λεγόμενον
 Λιθόστρωτον, Ἑβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ. 14 ἦν
 δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσχα, ὥρα ἣν ὡς ἔκτη.
 καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· Ἴδε ὁ βασιλεὺς
 ὑμῶν. 15 ^{194,1} ἐκραύγασαν οὖν ἐκεῖνοι· ἄρον
 ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. ^{195,10} λέγει αὐτοῖς

7. ζε του θεου | εαυτον: ante υι. θεου 10. λεγει
 ουν | σταυρωσαι σε, ium απολυσαι σε 11. ο ιησουσ |
 ουκ ειχεσ εξουσ. ουδεμ. κατ εμου | σοι δεδομενον | ο
 παραδιδουσ 12. εξητει ο πιλα. | εκραζον | εαυτον:
 αυτον 13. τουτον τον λογον | επι του βηματος
 14. ωρα δε ωσει 15. εκρ. ουν εκ.: οι δε εκραυγασαν

ὁ Πειλᾶτος· τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω· ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς· οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα. **16** ^{196,1} τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ.

^{197,1} Παρέλαβον οὖν τὸν Ἰησοῦν, **17** καὶ βαστάζων ἑαυτῷ τὸν σταυρὸν ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίου τόπον, ὃ λέγεται Ἑβραϊστὶ Γολγοθᾶ, **18** ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν, ^{198,1} καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν. **19** ^{199,1} ἔγραψεν δὲ καὶ τίτλον ὁ Πειλᾶτος καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· ἦν δὲ γεγραμμένον· Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. **20** ^{200,10} τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν ὁ τόπος τῆς πόλεως ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένον Ἑβραϊστί, Ῥωμαϊστί, Ἑλληνιστί. **21** ἔλεγον οὖν τῷ Πειλάτῳ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων· μὴ γράφει· ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπεν· βασιλεὺς εἰμι τῶν Ἰουδαίων. **22** ἀπεκρίθη ὁ Πειλᾶτος· ὃ γέγραφα, γέγραφα.

23 ^{201,1} Οἱ οὖν στρατιῶται, ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐποίησαν τέσσερα μέρη, ἐκάστῳ στρατιώτῃ μέρος, καὶ τὸν χιτῶνα. ἦν δὲ ὁ

16. παρελαβον δε τον ιησουν και απηγαγον 17. εαυτω: αὐτου idque post τον σταυρ. | ος λεγεται 20. της πολεως ο τοπος | εβραϊ. ελλην. ρωμαϊ. 23. τεσσαρα | αρραφος

16 ss. Mt 27, 32 ss. Mc 15, 21 ss. Lc 23, 26 ss.
23 s. Mt 27, 35. Mc 15, 24. Lc 23, 34.

χιτῶν ἄραφος, ἐκ τῶν ἄνωθεν ὑφαντὸς δι' ὅλου. **24** εἶπαν οὖν πρὸς ἀλλήλους· μὴ σχίσωμεν αὐτόν, ἀλλὰ λάχωμεν περὶ αὐτοῦ, τίνος ἔσται. ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· διμερίσαντο τὰ ἱματιά μου ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται ταῦτα ἐποίησαν. **25** ^{202,10} εἰστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαριὰμ ἡ τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαριὰμ ἡ Μαγδαληνὴ. **26** Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρὶ· γύναι, ἴδε ὁ υἱός σου. **27** εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· ἴδε ἡ μήτηρ σου. καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν αὐτὴν ὁ μαθητὴς εἰς τὰ ἴδια. **28** ^{203,4} Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤδη πάντα τετέλεσται, ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφὴ, λέγει· διψῶ. **29** σκεῦος ἔκειτο ὄξους μεστόν· σπόγγον οὖν μεστὸν ὄξους ὑσσώπῳ περιθέντες προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι. **30** ^{204,1} ὅτε οὖν ἔλαβεν τὸ ὄξος, εἶπεν· τετέλεσται, καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκεν τὸ πνεῦμα.

24. ειπον | η γρα. πληρωθ.: add η λεγουσα 25. his maria 26. τη μητρι: add αυτου | ιδου 27. ιδου 28. ηδη: post παντα 29. σκευος ουν εκ. οξ. μεστ οι δε πλησαντες σπογγον οξους και 30. το οξος add ο ιησους

24 Ps 21 (22), 19. **25** Mt 27, 55 pp. **26** 20, 2. **28** Ps 68 (69), 22. **29** Mt 27, 48 pp. **30** Mt 27, 50 pp.

31 ^{205,10} Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ σαββάτου, ἠρώτησαν τὸν Πειλᾶτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη καὶ ἄρθωσιν. **32** ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συνσταυρωθέντος αὐτῷ. **33** ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες ὡς εἶδον ἤδη αὐτὸν τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη, **34** ἀλλ' εἰς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἐνυξεν, καὶ ἐξηλθεν εὐθὺς αἷμα καὶ ὕδωρ. **35** καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκεν, καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ μαρτυρία, κάκεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύητε. **36** ἐγένετο γὰρ ταῦτα ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· ὅστουν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ. **37** καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει· ὄψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν.

38 ^{206,1} Μετὰ δὲ ταῦτα ἠρώτησεν τὸν Πειλᾶτον Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ὢν μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πειλᾶτος. ἦλθον οὖν καὶ ἦραν αὐτόν.

31. επει παρασχ. ην: post εν τω σαββατω | εκεινου: ³¹ εκεινη 32. συσταυρωθ. 33. αυτον ηδη 34. ευθυς εξηλθ. 35. om και ante υμεις | πιστευσητε 38. ο ιωσηφ | ηλθεν et ηρεν | αυτον: το σωμα του ιησου

31 Deut 21, 23. Mc 15, 42. **35** 21, 24. **36** Exod 12, 46. Ps 33 (34), 21. **37** Zach 12, 10. **38** ss. Mt 27, 57 ss. Mc 15, 42 ss. Lc 23, 50 ss.

39 ^{207,10} ἦλθεν δὲ καὶ Νικόδημος ὁ ἐλθὼν
 πρὸς αὐτὸν νυκτὸς τὸ πρῶτον, φέρον μίγμα
 σμύρνης καὶ ἀλόης ὡς λίτρας ἑκατόν.
40 ^{208,1} ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ
 καὶ ἔδησαν αὐτὸ ὀθονίοις μετὰ τῶν ἁρω-
 μάτων, καθὼς ἔθος ἐστὶν τοῖς Ἰουδαίοις
 ἐνταφιάζειν. **41** ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου
 ἐσταυρώθη κῆπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνη-
 μεῖον καινόν, ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς ἐτέθη·
42 ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν
 Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον,
 ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν.

XX.

Resurrectio. Maria, Petrus et Iohannes ad sepul-
 chrum. Duo angeli. Hortulanus et Maria. Dominus
 in mediis discipulis impertiens spiritum. Thomas
 incredulus. Conclusio.

1 ^{209,1} Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων Μαριὰμ
 ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρωτῆ σκοτία ἐτι-
 οῦσης εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ βλέπει τὸν λίθον
 ἡρμένον ἐκ τοῦ μνημείου. **2** ^{210,10} τρέχει
 οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Κίμωνα Πέτρον καὶ
 πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ
 Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς· ἦραν τὸν κύριον
 ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἶδαμεν ποῦ
 ἔθηκαν αὐτόν. **3** ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος
 καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς, καὶ ἦρχοντο εἰς τὸ
 μνημεῖον. **4** ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ
 ὁ ἄλλος μαθητὴς προέδραμεν τάχιον τοῦ

39. αὐτον: τον ιησουν | ωσ: ωσει

XX. 1. μαρια

XX. 1 Mt 28, 1 ss. Mc 16, 1 ss. Lc 24, 1 ss.
 2 13, 23. 18, 15. 19, 26. 21, 7. 3 ss. Lc 24, 12.

Πέτρου καὶ ἦλθεν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον,
5 καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια,
οὐ μέντοι εἰσῆλθεν. **6** ἔρχεται οὖν Σίμων
Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς
τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα,
7 καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον ἀλλὰ
χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον. **8** τότε
οὖν εἰσῆλθεν καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ὁ ἐλθὼν
πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδεν καὶ
ἐπίστευσεν. **9** οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν τὴν
γραφὴν, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι.
10 ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς αὐτοὺς οἱ
μαθηταί. **11** ^{211,1} Μαριάμ δὲ εἰστήκει
πρὸς τῷ μνημείῳ ἔξω κλαίουσα. ὥς οὖν
ἔκλαιεν, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον, **12** καὶ
θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομέ-
νους, ἓνα πρὸς τῇ κεφαλῇ καὶ ἓνα πρὸς
τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.
13 ^{212,10} λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· γύναι, τί
κλαίεις; λέγει αὐτοῖς ὅτι ἦραν τὸν κύριόν
μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν.
14 ταῦτα εἰποῦσα ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω,
καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐστῶτα, καὶ οὐκ
ᾔδει ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν. **15** λέγει αὐτῇ
Ἰησοῦς· γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς;
ἐκείνη δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρός ἐστίν, λέγει

10. προσ εαυτους 11. μαρια | προσ το μνημειον |
εξω: post κλαιουσα 13. και λεγουσιν 14. και ταυτα |
ο ιησουσ 15. ο ιησουσ

αὐτῷ· κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἶπε μοι ποῦ ἔθηκας αὐτόν, καὶ γὰρ αὐτὸν ἄρῶ.

16 λέγει αὐτῇ Ἰησοῦς· Μαριάμ. στραφεῖσα ἐκεῖνη λέγει αὐτῷ Ἑβραῖστί· Ῥαββουνί, ὃ λέγεται διδάσκαλε. **17** λέγει αὐτῇ Ἰησοῦς· μή μου ἅπτου· οὐπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου καὶ εἰπὲ αὐτοῖς· ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν, καὶ θεόν μου καὶ θεὸν ὑμῶν. **18** ἔρχεται Μαριάμ ἡ Μαγδαληνὴ ἀγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς ὅτι ἑώρακα τὸν κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

19 ^{213,9} Οὕτως οὖν ὁψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· εἰρήνῃ ὑμῖν. **20** καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῖς. ^{214,10} ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν κύριον. **21** εἶπεν οὖν αὐτοῖς πάλιν· εἰρήνῃ ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέν με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. **22** καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησεν, καὶ λέγει αὐτοῖς· λάβετε πνεῦμα ἅγιον. **23** ^{215,7} ἂν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρ-

15. αὐτὸν ἐθῆκας 16. ο ἰησοῦς | μαρία | om ἐβραῖστ.
17. ο ἰησοῦς | πατέρα pri: add μου 18. μαρία | ἀπαγγέλλουσα | εἰωραχεν 19. τῶν σαββάτων | οἱ μαθηταί: add συνηγμένοι 20. εἰδειξεν αὐτοῖς et πλευρὰν αὐτοῦ
21. πάλιν: praem ο ἰησοῦς

19 Le 24, 36. [Mc 16, 14.] **20** [Le 24, 40.] **21** 17, 18. **23** Mt 18, 18.

τίασ, ἀφένονται αὐτοῖς· ἂν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται.

24 ^{216,10} Θωμᾶς δὲ εἰς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν Ἰησοῦς. **25** ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· ἐωράκαμεν τὸν κύριον. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων καὶ βάλω μου τὸν δάκτυλον εἰς τὸν τόπον τῶν ἥλων καὶ βάλω μου τὴν χεῖρα εἰς τὴν πλευράν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. **26** ^{217,9} Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. ἔρχεται δ' Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν· εἰρήνη ὑμῖν. **27** εἶτα λέγει τῷ Θωμᾶ· φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος ἀλλὰ πιστός. **28** ^{218,10} ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου. **29** λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὅτι ἐώρακάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες.

30 Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν, ἃ οὐκ ἔστιν γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· **31** ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύητε ὅτι

23. αφιενται 24. ο ιησουσ 25. τον δακτυλον μου |
εισ τ. τυπον τ. ηλων | την χειρα μου 28. και απε-
κριθη | ο θωμας | με: add θωμα 30. τ. μαθητων:
add αυτου 31. πιστευσητε

30 21, 25.

Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ,
καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ
ὀνόματι αὐτοῦ.

XXI.

Tertia redivivi manifestatio ad lacum Tiberiadis.
Pisces, Petrus, prandium. Iesus ter Petrum pascere
oves iubet. Petrus ab alio cingendus et Iohannes
non moriturus. Evangelii auctor.

1 ^{219,9} Μετὰ ταῦτα ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν
πάλιν Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ τῆς
θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφανέρωσεν δὲ
οὕτως. 2 ἦσαν ὁμοῦ Cίμων Πέτρος καὶ
Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος καὶ Ναθαναὴλ
ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας καὶ οἱ τοῦ
Ζεβεδαίου καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
δύο. 3 λέγει αὐτοῖς Cίμων Πέτρος· ὑπάγω
ἀλιεύειν. λέγουσιν αὐτῷ· ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς
σὺν σοί. ἐξῆλθον καὶ ἐνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον,
καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν.
4 πρωῒας δὲ ἤδη γινομένης ἕστη Ἰησοῦς
ἐπὶ τὸν αἰγιαλόν· οὐ μέντοι ἤδεισαν οἱ
μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν. 5 λέγει οὖν
αὐτοῖς Ἰησοῦς· παιδία, μή τι προσφάγιον
ἔχετε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· οὐ. 6 λέγει
αὐτοῖς· βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου
τὸ δίκτυον, καὶ εὕρήσετε. ἔβαλον οὖν, καὶ
οὐκέτι αὐτὸ ἐλκύσαι ἴσχυον ἀπὸ τοῦ πλήθους
τῶν ἰχθύων. 7 ^{220,10} λέγει οὖν ὁ μαθητῆς

31. ο ἰησοῦς

XXI. 1. ο ἰησοῦς 3. ανεβησαν | εἰς τ. πλοῖον: add
ευθὺς 4. γενομένης | ο ἰησοῦς | ἐπὶ: εἰς 5. ο ἰησοῦς
6. ο δε εἶπεν αὐτοῖς | ἰσχυσαν

XXI. 4 20, 14. 7 20, 2.

ἐκεῖνος ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· ὁ κύριός ἐστιν. Cίμων οὖν Πέτρος, ἀκούσας ὅτι ὁ κύριός ἐστιν, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο, ἣν γὰρ γυμνός, καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν· 8 οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον, οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς ἀλλὰ ὡς ἀπὸ πηγῶν διακοσίων, σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. 9 ^{221,9} ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον καὶ ἄρτον. 10 λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων ὧν ἐπιάσατε νῦν. 11 ^{222,9} ἀνέβη Cίμων Πέτρος καὶ εἴλκυσεν τὸ δίκτυον εἰς τὴν γῆν μεστὸν ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πεντήκοντα τριῶν· καὶ τοσούτων ὄντων οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. 12 ^{223,9} λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· δεῦτε ἀριστήσατε. ^{224,10} οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτόν· σὺ τίς εἶ; εἰδότες ὅτι ὁ κύριός ἐστιν. 13 ^{225,9} ἔρχεται Ἰησοῦς καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον καὶ δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως. 14 ^{226,10} τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

15 Ὅτε οὖν ἠρίστησαν, ^{227,9} λέγει τῷ Cίμωνι Πέτρῳ ὁ Ἰησοῦς· Cίμων Ἰωάννου, ἀγαπᾷς με πλεον τούτων; λέγει αὐτῷ· ναὶ κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ·

8. ἀλλ 11. ἐπὶ τῆς γῆς 13. ἐρχεται οὖν | ὁ ἰησοῦς
14. ὁ ἰησοῦς | τ. μαθηταῖς αὐτοῦ 15. ἰωάννα | πλεον

βόσκει τὰ ἀρνία μου. 16 ^{228,10} λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Cίμων Ἰωάννου, ἀγαπᾷς με; λέγει αὐτῷ· ναὶ κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. ^{229,9} λέγει αὐτῷ· ποιμαίνει τὰ προβάτιά μου. 17 ^{230,10} λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Cίμων Ἰωάννου, φιλεῖς με; ἐλυπήθη ὁ Πέτρος ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον· φιλεῖς με; καὶ λέγει αὐτῷ· κύριε, πάντα σὺ οἶδας, σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. ^{231,9} λέγει αὐτῷ· βόσκει τὰ προβάτιά μου. 18 ^{232,10} ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἡς νεώτερος, ἐζώνωνες σεαυτὸν καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει καὶ οἴσει ὅπου σὺ θέλεις. 19 τοῦτο δὲ εἶπεν σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν θεόν. καὶ τοῦτο εἰπὼν λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. 20 ἐπιστραφεὶς ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ καὶ εἶπεν· κύριε, τίς ἐστὶν ὁ παραδιδούσ σε; 21 τοῦτον οὖν ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· κύριε, οὗτος δὲ τί; 22 λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχο-

16. ιωνα | προβατα 17. ιωνα | λεγει sec: ειπεν | συ παντα | λεγει αυτω: add ο ιησουσ | προβατα 20. επι-στραφεισ δε 21. om ουν

μαι, τί πρὸς σέ; σύ μοι ἀκολουθεῖ. 23 ἐξηλ-
θεν οὖν οὗτος ὁ λόγος εἰς τοὺς ἀδελφούς
ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει·
καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ
ἀποθνήσκει, ἀλλ'· ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν
ἕως ἔρχομαι.

24 Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν
περὶ τούτων καὶ γράψας ταῦτα, καὶ οἶδμεν
ὅτι ἀληθὴς αὐτοῦ ἡ μαρτυρία ἐστίν.

---

22. ακολουθει μοι 23. ο λογ. ουτ. | ερχομαι: add τι
προς σε 24. εστιν η μαρτυρια αυτου 25. sic: εστι
δε και αλλα πολλα οσα εποίησεν ο ιησους, ατινα εαν
γραφηται καθ' εν, ουδε αυτον οϊμαι τον κοσμον χω-
ρησαι τα γραφομενα βιβλια. αμην.

---

24 19, 53. 3 Io 12. [25 20, 30.]

ΠΡΑΞΕΙΣ.

I.

Iesus redivivus promisso apostolis sancto spiritu aufertur in caelum. Apostolorum conventus. Petro suasore Matthias Iudae suffectus.

1 Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ὦ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν, **2** ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ πνεύματος ἁγίου οὓς ἐξελέξατο ἀνελήμφθῃ· **3** οἷς καὶ παρέστηκεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ· **4** καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς ἣν ἠκούσατέ μου· **5** ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ ἐν πνεύματι βαπτισθήσεσθε ἁγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. **6** οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἡρώτων αὐτὸν λέγοντες· κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκα-

---

* πραξεις των αγιων αποστολων.

1. 2. ανεληφθη 3. τεσσαρακοντ. 4. βαπτισθ. εν πνευμ. αγιω 6. επηρωτων

I. 4 Lc 24, 49. 5 Lc 3, 16 ss.

θιστάνεισ τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ; 7 εἶπεν πρὸς αὐτούς· οὐχ ὑμῶν ἐστὶν γινῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ, 8 ἀλλὰ λήμψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθέ μου μάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλήμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Καμαρίᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. 9 καὶ ταῦτα εἰπὼν βλεπόντων αὐτῶν ἐπήρθη, καὶ νεφέλῃ ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. 10 καὶ ὡς ἀτενίζοντες ἦσαν εἰς τὸν οὐρανὸν πορευομένου αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο παρειστήκεισαν αὐτοῖς ἐν ἐσθήσεσι λευκαῖς, 11 οἳ καὶ εἶπαν· ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐστήκατε βλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀναλημφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οὕτως ἐλεύσεται ὃν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορεύομενον εἰς τὸν οὐρανόν.

12 Τότε ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ ἀπὸ ὅρου τοῦ καλουμένου ἐλαιῶνος, ὃ ἐστὶν ἐγγὺς Ἱερουσαλήμ σαββάτου ἔχον ὁδόν. 13 καὶ ὅτε εἰσῆλθον, εἰς τὸ ὑπερῶν ἀνέβησαν οὗ ἦσαν καταμένοντες, ὃ τε Πέτρος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἀνδρέας, Φίλιππος καὶ Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος καὶ Μαθθαῖος, Ἰάκωβος Ἀλφαίου καὶ Σίμων ὁ ζηλωτὴς καὶ Ἰούδας Ἰακώβου. 14 οὗτοι

7. ειπε δε 8. ληψεσθε | μοι μαρτυρ. | σαμαρειαι
10. εν εσθητι λευκη 11. ειπον | εμβλεποντες | ανα-
ληφθεις 13. ανεβησ. εις το υπερ. | ιακω. και ιωανν. |
ματθαιος

πάντες ἦσαν προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ σὺν γυναιξὶν καὶ Μαρίας τῇ μητρὶ τοῦ Ἰησοῦ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ.

15 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀναστὰς Πέτρος ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν εἶπεν· ἦν τε ὄχλος ὀνομάτων ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὥσει ἑκατὸν εἴκοσι· 16 ἄνδρες ἀδελφοί, ἔδει πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ἣν προεῖπεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ στόματος Δαυεὶδ περὶ Ἰούδα τοῦ γενομένου ὁδηγοῦ τοῖς συλλαβοῦσιν Ἰησοῦν, 17 ὅτι κατηριθμημένος ἦν ἐν ἡμῖν καὶ ἔλαχεν τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης. 18 οὗτος μὲν οὖν ἐκτίσαστο χωρίον ἐκ μισθοῦ τῆς ἀδικίας, καὶ πρηνὴς γενόμενος ἐλάκησεν μέσος, καὶ ἐξεχύθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ· 19 ὃ καὶ γνωστὸν ἐγένετο πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλήμ, ὥστε κληθῆναι τὸ χωρίον ἐκεῖνο τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ αὐτῶν Ἀχελδαμάχ, τοῦτ' ἔστιν χωρίον αἵματος. 20 γέγραπται γὰρ ἐν βίβλῳ ψαλμῶν· γεννηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτοῦ ἔρημος καὶ μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ, καί· τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λαβέτω ἕτερος. 21 δεῖ οὖν τῶν συνελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντὶ χρόνῳ ᾧ εἰσῆλθεν καὶ ἐξῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ κύριος Ἰησοῦς, 22 ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ βαπτίσμα-

14. τη προσευχη: add και τη δεησει | μαρια | και συν τοις 15. αδελφων: μαθητων | ωσει: ως | εικοσιν 16. τ. γραφην: add ταυτην | δαβιδ | τον ιησουν 17. ην εν: ην συν 18. εκ του μισθου 19. ο και: om ο | αχελδαμα 20. λαβοι 21. εν ω εισηλθ.

τοσ' Ἰωάννου ἄχρι τῆς ἡμέρας ἧς ἀνελήμφθη
 ἀφ' ἡμῶν, μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ
 σὺν ἡμῖν γενέσθαι ἓνα τούτων. **23** Καὶ
 ἔστησαν δύο, Ἰωσήφ τὸν καλούμενον Βαρ-
 σαββᾶν, ὃς ἐπεκλήθη Ἰοῦστος, καὶ Μαθθίαν.
24 καὶ προσευξάμενοι εἶπαν· σὺ κύριε καρ-
 διογνώστα πάντων ἀνάδειξον ὃν ἐξελέξω ἐκ
 τούτων τῶν δύο ἓνα **25** λαβεῖν τὸν τόπον
 τῆς διακονίας ταύτης καὶ ἀποστολῆς, ἀφ'
 ἧς παρέβη Ἰούδας πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον
 τὸν ἴδιον. **26** καὶ ἔδωκαν κλήρους αὐτοῖς,
 καὶ ἔπεσεν ὁ κληρὸς ἐπὶ Μαθθίαν, καὶ συνακα-
 τήφισθη μετὰ τῶν ἑνδεκα ἀποστόλων.

II.

Effusio sancti spiritus et linguarum donum. Petrus docet evenisse quae Iohel et David praedixissent. Tria milia ad fidem transeunt. Credentium communio.

1 Καὶ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν
 τῆς πεντηκοστῆς ἦσαν πάντες ὁμοῦ ἐπὶ τὸ
 αὐτό. **2** καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
 ἦχος ὥσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας καὶ
 ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν καθή-
 μενοι, **3** καὶ ὠφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι
 γλῶσσαι ὥσει πυρός, καὶ ἐκάθισεν ἑφ' ἓνα
 ἕκαστον αὐτῶν, **4** καὶ ἐπλήσθησαν πάντες
 πνεύματος ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέροις

22. αχρι: εως | ανελημφθη | γενεσθ. συν ημιν 23. βαρ-
 σαβαν | μαθθιαν 24. ειπον | ον εξελεξω: post ενα
 ρον 25. τοπον: κληρον | αφ: εξ 26. αυτοις: αυτων |
 συγκατεψηφ. | μαθθιαν

II. 1. συμπληρουσθ. | απαντες | ομου: ομοθυμαδον
 2. καθεζομενοι 3. εκαθισε τε 4. απαντες

25 17.

II. 1 Deut 16, 9 s. 4 10, 46. 19, 6. 1 Cor 12 ss.
 [Mc 16. 17.]

γλώσσαις καθὼς τὸ πνεῦμα ἐδίδου ἀποφθέγγεσθαι αὐτοῖς. 5 Ἦσαν δὲ εἰς Ἱερουσαλὴμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν· 6 γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης συνῆλθεν τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη, ὅτι ἤκουον εἰς ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν. 7 ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ ἐθαύμαζον λέγοντες· οὐχ ἰδοὺ ἅπαντες οὗτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; 8 καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν, 9 Πάρθοι καὶ Μηῆδοι καὶ Ἑλαμιῖται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν, 10 Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι, 11 Κρῆτες καὶ Ἀραβες, ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ θεοῦ; 12 ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ διηποροῦντο, ἄλλος πρὸς ἄλλον λέγοντες· τί θέλει τοῦτο εἶναι; 13 ἕτεροι δὲ διαχλευάζοντες ἔλεγον ὅτι γλεύκους μεμεστωμένοι εἰσίν.

14 Σταθεὶς δὲ ὁ Πέτρος σὺν τοῖς ἑνδεκα ἐπῆρεν τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἀπεφθέγγετο αὐτοῖς· ἄνδρες Ἰουδαῖοι καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ πάντες, τοῦτο ὑμῖν γνωστὸν

4. αυτοῖς ἀποφθεγγ. 5. ἐν ἱερουσαλ. 7. λέγοντες: add πρὸς ἀλλήλους | οὐχ ἰδοὺ | πάντες 9. ἐλαμιῖται 12. διηποροῦν | τι: add ἀν | θελοὶ 13. χλευαζόντες 14. om ο ante πετρ. | ἀπαντες

ἔστω, καὶ ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου. **15** οὐ γὰρ ὥς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε οὗτοι μεθύουσιν, ἔστιν γὰρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας, **16** ἀλλὰ τοῦτό ἐστιν τὸ εἰρημένον διὰ τοῦ προφήτου Ἰωήλ· **17** καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, λέγει ὁ θεός, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν δράσεις ὄψονται, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνυπνίους ἐνυπνιασθήσονται· **18** καί γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου, καὶ προφητεύσουσιν. **19** καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἶμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ. **20** ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος καὶ ἡ σελήνη εἰς αἶμα, πρὶν ἔλθειν ἡμέραν κυρίου τὴν μεγάλην. **21** καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσεται τὸ ὄνομα κυρίου σωθήσεται. **22** Ἄνδρες Ἰσραηλεῖται, ἀκούσατε τοὺς λόγους τούτους· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, ἄνδρα ἀποδεδειγμένον ἀπὸ τοῦ θεοῦ εἰς ὑμᾶς δυνάμεσι καὶ τέρασι καὶ σημείοις, οἷς ἐποίησεν δι' αὐτοῦ ὁ θεὸς ἐν μέσῳ ὑμῶν, καθὼς αὐτοὶ οἴδατε, **23** τοῦτον τῇ ὀρισμένῃ βουλῇ καὶ προγνώσει τοῦ θεοῦ

17. ἐνυπνια 20. πρὶν ἢ | τὴν ἡμέραν τ. μεγ. καὶ ἐπιφανῇ 22. Ἰσραηλεῖται | ἀπὸ τ. θεοῦ ἀποδεδειγμ. | καθὼς καὶ

16 ss. Iohel 2, 28 ss. (3, 1 ss.) **21** Rom 10, 13. **22** 10, 38.

ἔκδοτον διὰ χειρὸς ἀνόμων προσπήξαντες
 ἀνείλατε, **24** ὃν ὁ θεὸς ἀνέστησεν λύσας
 τὰς ὠδῖνας τοῦ θανάτου, καθότι οὐκ
 ἦν δυνατόν κρατεῖσθαι αὐτὸν ὑπ' αὐτοῦ.
25 Δαυεὶδ γὰρ λέγει εἰς αὐτόν· προορώμην
 τὸν κύριόν μου ἐνώπιόν μου διαπαντός, ὅτι
 ἐκ δεξιῶν μου ἐστίν, ἵνα μὴ σαλευθῶ.
26 διὰ τοῦτο ηὐφράνθη μου ἡ καρδία καὶ
 ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου, ἔτι δὲ καὶ ἡ
 σὰρξ μου κατασκηνώσει ἐφ' ἐλπίδι, **27** ὅτι
 οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου εἰς ἄδην
 οὐδὲ δώσεις τὸν ὄσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.
28 ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς, πληρώσεις
 με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου.
29 Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐξὸν εἰπεῖν μετὰ παρ-
 ρησίας πρὸς ὑμᾶς περὶ τοῦ πατριάρχου
 Δαυεὶδ, ὅτι καὶ ἐτελεύτησεν καὶ ἐτάφη,
 καὶ τὸ μνημεῖον αὐτοῦ ἔστιν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς
 ἡμέρας ταύτης. **30** προφήτης οὖν ὑπάρχων
 καὶ εἰδὼς ὅτι ὅρκῳ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ θεὸς
 ἐκ καρποῦ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ καθίσει ἐπὶ
 τὸν θρόνον αὐτοῦ, **31** προῖδὼν ἐλάλησεν περὶ
 τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ὅτι οὔτε ἐν-
 κατελείφθη εἰς ἄδην οὔτε ἡ σὰρξ αὐτοῦ εἶδεν
 διαφθοράν. **32** τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ

23. εκδοτον: add λαβοντες | δια χειρων | ανειλατε
 25. δαβιδ | προωρωμην | om μου | post τον κυριον
 26. ευφρανθη | η καρδ. μου | εφ: επ 27. εγκαταλ. |
 εις αδου 29. δαβιδ 30. καθισαι: praem το κατα
 σαρκα αναστησιν τον χριστον | επι του θρονου 31. ουτε
 pri: ου | ουτε sec: ουδε | κατελειφθη η ψυχη αυτου
 εις αδου

25—28 Ps 15 (16), 8—11. **27** 13, 35. **30** Ps 88 (89), 4.
31 27. **32** 3, 15. 5, 50. 10, 59.

θεός, οὗ πάντες ἡμεῖς ἐσμέν μάρτυρες. **33** τῇ δεξιᾷ οὖν τοῦ θεοῦ ὑψωθείς τὴν τε ἐπαγγελίαν τοῦ πνεύματος ἁγίου λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς ἐξέχεεν τοῦτο ὃ ὑμεῖς καὶ βλέπετε καὶ ἀκούετε. **34** οὗ γὰρ Δαυεὶδ ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανοὺς, λέγει δὲ αὐτός· εἶπεν κύριος τῷ κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, **35** ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. **36** ἀσφαλῶς οὖν γινωσκέτω πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ὅτι καὶ κύριον αὐτὸν καὶ Χριστὸν ἐποίησεν ὁ θεός, τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε.

37 Ἀκούσαντες δὲ κατενύγησαν τὴν καρδίαν, εἰπόν τε πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους· τί ποιήσωμεν, ἄνδρες ἀδελφοί; **38** Πέτρος δὲ πρὸς αὐτοὺς· μετανοήσατε, φησίν, καὶ βαπτισθήτω ἕκαστος ὑμῶν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν, καὶ λήμψεσθε τὴν δωρεάν τοῦ ἁγίου πνεύματος. **39** ὑμῖν γὰρ ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία καὶ τοῖς τέκνοις ὑμῶν καὶ πᾶσιν ταῖς εἰς μακράν, ὅσους ἂν προσκαλέσεται κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. **40** ἐτέροις τε λόγοις πλείοσιν διεμαρτύρατο, καὶ παρεκάλει αὐτοὺς λέγων· σῶθητε ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῆς σχολιᾶς ταύτης. **41** οἱ μὲν οὖν ἀποδεξάμενοι τὸν λόγον αὐτοῦ

53. του αγιου πνευματος | ο νυν υμεις | om και ante
βλεπετε 34. δαβιδ | ειπ. ο κυριος 36. ζ^e om και ante
κυριον | αυτον: post χριστον pon | ο θεος εποιησεν
37. τη καρδια | ποιησομεν 38. φησιν: εφη ante
μετανοησ. | των αμαρτι. υμων: om των ει υμων |
ληψεσθε 40. διεμαρτυρετο | αυτους: om 41. ασμενωσ
αποδεξαμενοι

34 Ps 109 (110), 1. Mt 22, 44 ss. He 1, 13. 1 Cor 15, 25. **37** Lc 3, 10. **39** Eph 2, 13. **40** Phil 2, 15.

ἐβαπτίσθησαν, καὶ προσετέθησαν ἐν τῇ
 ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ψυχὰς ὥσπερ τρισχίλιαι·
 42 ἦσαν δὲ προσκαρτεροῦντες τῇ διδαχῇ
 τῶν ἀποστόλων καὶ τῇ κοινωνίᾳ, τῇ κλάσει
 τοῦ ἄρτου καὶ ταῖς προσευχαῖς.

43 Ἐγένετο δὲ πάσῃ ψυχῇ φόβος· πολλὰ
 δὲ τέρατα καὶ σημεῖα διὰ τῶν ἀποστόλων
 ἐγένετο ἐν Ἱερουσαλὴμ, φόβος τε ἦν μέγας
 ἐπὶ πάντα. 44 καὶ πάντες δὲ οἱ πιστεύ-
 σαντες ἦσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ εἶχον ἅπαντα
 κοινά, 45 καὶ τὰ κτήματα καὶ τὰς ὑπάρξεις
 ἐπὶ πρᾶσκον καὶ διεμέριζον αὐτὰ πᾶσιν,
 καθότι ἄν τις χρεῖαν εἶχεν· 46 καθ' ἡμέραν
 τε προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ,
 κλῶντές τε κατ' οἶκον ἄρτον, μετελάμβανον
 τροφῆς ἐν ἀγαλλιάσει καὶ ἀφελότητι καρ-
 δίας, 47 αἰνοῦντες τὸν θεὸν καὶ ἔχοντες χάριν
 πρὸς ὅλον τὸν λαόν. ὁ δὲ κύριος προσετίθει
 τοὺς σωζομένους καθ' ἡμέραν ἐπὶ τὸ αὐτό.

III.

Petrus mendicum claudum sanat et stupentem mul-
 titudinem ad paenitentiam ac fidem vocat.

1 Πέτρος δὲ καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς
 τὸ ἱερὸν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν
 ἐνάτην. 2 καὶ τις ἀνὴρ χωλὸς ἐκ κοιλίας
 μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων ἐβαστάζετο, ὃν

41. ἐν τῇ: om ἐν 42. καὶ τῇ κλάσει 43. ἐγένετο δε |
 πολλὰ τε τερ. | om ἐν ἱερουσαλ. | φοβ. τε ἡν μεγ. ἐπ.
 παντας: om 44. om καὶ ab initio | οἱ πιστευόντες
 47. ἐπὶ το αὐτο. ³, ¹ πατρος δε: τῇ ἐκκλησίᾳ. ³, ¹ Ἐπὶ
 το αὐτο δε πετρος

III. 1. vide ante | ἐννατην

44 s. 4, 32 ss. 47 5, 14.

III. 2 14, 8.

ἐτίθουν καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην ὥραιαν τοῦ αἰτεῖν ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὸ ἱερόν· 3 ὃς ἰδὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην μέλλοντας εἰσιέναι εἰς τὸ ἱερόν ἠρώτα ἐλεημοσύνην λαβεῖν. 4 ἀτενίσας δὲ Πέτρος εἰς αὐτὸν σὺν τῷ Ἰωάννῃ εἶπεν· βλέπον εἰς ἡμᾶς. 5 ὁ δὲ ἐπέιχεν αὐτοῖς προσδοκῶν τι παρ' αὐτῶν λαβεῖν. 6 εἶπεν δὲ Πέτρος· ἀργύριον καὶ χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι· ὃ δὲ ἔχω, τοῦτό σοι δίδωμι· ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου περιπάτει. 7 καὶ πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἤγειρεν αὐτόν· παραχρῆμα δὲ ἐστερεώθησαν αἱ βάσεις αὐτοῦ καὶ τὰ σφυδρά, 8 καὶ ἐξαλλόμενος ἕστη, καὶ περιεπάτει, καὶ εἰσῆλθεν σὺν αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερόν περιπατῶν καὶ ἀλλόμενος καὶ αἰνῶν τὸν θεόν. 9 καὶ εἶδεν πᾶς ὁ λαὸς αὐτὸν περιπατοῦντα καὶ αἰνοῦντα τὸν θεόν· 10 ἐπεγίνωσκον δὲ αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἦν ὁ πρὸς τὴν ἐλεημοσύνην καθήμενος ἐπὶ τῇ ὥραίᾳ πύλῃ τοῦ ἱεροῦ, καὶ ἐπλήσθησαν θάμβους καὶ ἐκστάσεως ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι αὐτῷ.

11 Κρατοῦντος δὲ αὐτοῦ τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰωάννην συνέδραμεν πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ τῇ στοᾷ τῇ καλουμένῃ Κολομῶν-

6. εγειραι και περιπατει 7. om αυτον post ηγειρ. | αυτου αι βασεις | σφυρα 9. αυτον πας ο λαος 10. δε: | τε | αυτος: ουτος 11. αυτου: του ιαθεντος χωλου | om τον ante ιωανν. | προσ αυτ. πας ο λα.

τοσ ἑκθαμβοι. **12** ἰδὼν δὲ ὁ Πέτρος ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν λαόν· ἄνδρες Ἰσραηλεῖται, τί θαυμάζετε ἐπὶ τούτῳ, ἢ ἡμῖν τί ἀτενίζετε ὥς ἰδίᾳ δυνάμει ἢ εὐσεβείᾳ πεποιηκόσιν τοῦ περιπάτεῖν αὐτόν; **13** ὁ θεὸς Ἀβραάμ καὶ ὁ θεὸς Ἰσαὰκ καὶ ὁ θεὸς Ἰακώβ, ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ἐδόξασεν τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς μὲν παρεδώκατε καὶ ἡρνήσασθε κατὰ πρόσωπον Πειλάτου, κρίναντοσ ἐκείνου ἀπολύειν· **14** ὑμεῖς δὲ τὸν ἅγιον καὶ δίκαιον ἡρνήσασθε, καὶ ἡτήσασθε ἄνδρα φονέα χαρισθῆναι ὑμῖν, **15** τὸν δὲ ἀρχηγὸν τῆσ ζωῆσ ἀπεκτείνατε, ὃν ὁ θεὸς ἡγείρεν ἐκ νεκρῶν, οὗ ἡμεῖσ μάρτυρές ἐσμεν. **16** καὶ ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τοῦτον, ὃν θεωρεῖτε καὶ οἶδατε, ἐστερέωσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἡ πίστις ἡ δι' αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ὀλοκληρίαν ταύτην ἀπέναντι πάντων ὑμῶν. **17** καὶ νῦν, ἀδελφοί, οἶδα ὅτι κατὰ ἄγνοιαν ἐπράξατε, ὥσπερ καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν· **18** ὁ δὲ θεὸς ἅ προκατήγγειλεν διὰ στόματος πάντων τῶν προφητῶν, παθεῖν τὸν Χριστὸν αὐτοῦ, ἐπλήρωσεν οὕτως. **19** μετανοήσατε οὖν καὶ ἐπιστρέψατε πρὸς τὸ ἐξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας, ὅπως ἂν ἔλθωσιν καιροὶ ἀναψύξεωσ ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου **20** καὶ ἀποστείλῃ

12. om o ante petr. | ισραηλῖται 13. o θεος sec ei tert: om | om μὲν | ηρνησασθε αυτον | πιλατου
18. αυτου: post προφητωνρον 19. προσ: εις

τὸν προκεχειρισμένον ὑμῖν Χριστὸν Ἰησοῦν,
21 ὃν δεῖ οὐρανὸν μὲν δέξασθαι ἄχρι χρό-
 νων ἀποκαταστάσεως πάντων ὧν ἐλάλησεν
 ὁ θεὸς διὰ στόματος τῶν ἁγίων ἀπ' αἰῶνος
 αὐτοῦ προφητῶν. **22** Μωϋσῆς μὲν εἶπεν ὅτι
 προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει κύριος ὁ θεὸς
 ἡμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμέ· αὐτοῦ
 ἀκούσεσθε κατὰ πάντα ὅσα ἂν λαλήσῃ πρὸς
 ὑμᾶς. **23** ἔσται δὲ πᾶσα ψυχὴ ἥτις ἐὰν μὴ
 ἀκούσῃ τοῦ προφήτου ἐκείνου ἐξολεθρευθήσε-
 ται ἐκ τοῦ λαοῦ. **24** καὶ πάντες δὲ οἱ προ-
 φῆται ἀπὸ Καμουήλ καὶ τῶν καθεξῆς ὅσοι
 ἐλάλησαν, καὶ κατήγγειλαν τὰς ἡμέρας ταύ-
 τας. **25** ὑμεῖς ἐστέ οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν
 καὶ τῆς διαθήκης ἣς διέθετο ὁ θεὸς πρὸς
 τοὺς πατέρας ἡμῶν, λέγων πρὸς Ἀβραάμ·
 καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου ἐνευλογηθήσονται
 πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῆς γῆς. **26** ὑμῖν πρῶ-
 τον ἀναστήσας ὁ θεὸς τὸν παῖδα αὐτοῦ
 ἀπέστειλεν αὐτὸν εὐλογοῦντα ὑμᾶς ἐν τῷ ἀπο-
 στρέφειν ἕκαστον ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν.

IV.

Petrus et Iohannes capti rursusque coram synedrio
 causa dicta dimissi cum interdicto. Apostolorum
 supplicatio; bonorum communitas; Barnabae
 liberalitas.

1 Λαλούντων δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν λαόν,

20. προκεχειρισμένον | ιησουν χριστον 21. δια στοματος
 παντων αγι. αυτου προφη. απ αιωνος 22. μωσησ |
 μεν: add γαρ | ειπεν: praem προς τους πατερας | ο θεος
 υμων 23. ητις αν | εξολοθρευθ. 24. προκατηγγειλαν
 25. εστε υιοι | εν τω: om εν 26. ο θε. αναστ. | τ.
 παιδ. αυτ. ιησουν

21 Lc 1, 70. **22** Deut 18, 15 ss. **25** Gen 12, 3.
 22, 18. Gal 3, 8.

ἐπέστησαν αὐτοῖς οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ Καδδουκαῖοι, **2** διαπονούμενοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτοὺς τὸν λαὸν καὶ καταγγέλλειν ἐν τῷ Ἰησοῦ τὴν ἀνάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν, **3** καὶ ἐπέβαλον αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ ἔθεντο εἰς τήρησιν εἰς τὴν αὔριον· ἦν γὰρ ἑσπέρα ἤδη. **4** πολλοὶ δὲ τῶν ἀκουσάντων τὸν λόγον ἐπίστευσαν, καὶ ἐγενήθη ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν χιλιάδες πέντε.

5 Ἐγένετο δὲ ἐπὶ τὴν αὔριον συναχθῆναι αὐτῶν τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς εἰς Ἱερουσαλήμ, **6** καὶ Ἄννας ὁ ἀρχιερεὺς καὶ Καϊάφας καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀλέξανδρος καὶ ὅσοι ἦσαν ἐκ γένους ἀρχιερατικοῦ, **7** καὶ στήσαντες αὐτοὺς ἐν τῷ μέσῳ ἐπυνθάνοντο· ἐν ποίᾳ δυνάμει ἢ ἐν ποίῳ ὀνόματι τοῦτο ἐποιήσατε ὑμεῖς; **8** τότε Πέτρος πλησθεὶς πνεύματος ἁγίου εἶπεν πρὸς αὐτούς· ἄρχοντες τοῦ λαοῦ καὶ πρεσβύτεροι, **9** εἰ ἡμεῖς σήμερον ἀνακρινόμεθα ἐπὶ εὐεργεσίᾳ ἀνθρώπου ἀσθενοῦς, ἐν τίνι οὗτος σέσεται, **10** γνωστὸν ἔστω πᾶσιν ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε, ὃν ὁ θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, ἐν τούτῳ οὗτος παρέστηκεν ἐνώπιον

IV. 4. ο αριθμ. | ωσει χιλιαδ. 5. om τουσ sec et tert 6. και ανναν τον αρχιερεα κ. καϊαφαν κ. ιωαννην κ. αλεξανδρον 7. εποιησ. τουτ. υμεις 8. πρεσβυτ. του ισραηλ 9. σεσωσται

ὑμῶν ὑγιήσ. 11 οὗτός ἐστιν ὁ λίθος ὁ
ἐξουθενηθεὶς ὑφ' ὑμῶν τῶν οἰκοδόμων, ὁ
γενόμενος εἰς κεφαλὴν γωνίας. 12 καὶ οὐκ
ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἢ σωτηρία· οὐδὲ γὰρ
ὄνομά ἐστιν ἕτερον ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τὸ δε-
δομένον ἐν ἀνθρώποις ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι
ἡμᾶς. 13 Θεωροῦντες δὲ τὴν τοῦ Πέτρου
παρρησίαν καὶ Ἰωάννου, καὶ καταλαβόμενοι
ὅτι ἄνθρωποι ἀγράμματοί εἰσιν καὶ ἰδιῶται,
ἐθαύμαζον, ἐπεγίνωσκόν τε αὐτοὺς ὅτι σὺν
τῷ Ἰησοῦ ἦσαν, 14 τόν τε ἄνθρωπον βλέ-
ποντες σὺν αὐτοῖς ἐστῶτα τὸν τεθεραπευ-
μένον, οὐδὲν εἶχον ἀντειπεῖν. 15 κελεύσαν-
τες δὲ αὐτοὺς ἔξω τοῦ συνεδρίου ἀπελθεῖν,
συνέβαλλον πρὸς ἀλλήλους 16 λέγοντες· τί
ποιήσωμεν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις; ὅτι μὲν
γὰρ γνωστὸν σημεῖον γέγονεν δι' αὐτῶν,
πᾶσιν τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ φανερόν,
καὶ οὐ δυνάμεθα ἀρνεῖσθαι. 17 ἀλλ' ἵνα μὴ
ἐπὶ πλεῖον διανεμηθῇ εἰς τὸν λαόν, ἀπειλη-
σώμεθα αὐτοῖς μηκέτι λαλεῖν ἐπὶ τῷ
ὀνόματι τούτῳ μηδενὶ ἀνθρώπων. 18 καὶ
καλέσαντες αὐτοὺς παρήγγειλαν καθόλου μὴ
φθέγγεσθαι μηδὲ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι
τοῦ Ἰησοῦ. 19 ὁ δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάννης
ἀποκριθέντες εἶπον πρὸς αὐτούς· εἰ δίκαιόν
ἐστιν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, ὑμῶν ἀκούειν

11. οἰκοδομουντων 12. ουτε γαρ 14. τον δε ανθρ.
15. συνεβαλον 16. ποιησωμεν | αρνησασθαι 17. απειλη
απειλησωμεθ. 18. παρηγγειλαν: add αυτοις | το
καθολου 19. πρ. αυτ. ειπ.

11 Ps 117 (118), 22. Mt 21, 42 pp. 17 5, 28. 40.
19 5, 29.

μᾶλλον ἢ τοῦ θεοῦ, κρίνατε· **20** οὐ δυνάμεθα γὰρ ἡμεῖς ἅ εἶδαμεν καὶ ἡκούσαμεν μὴ λαλεῖν. **21** οἱ δὲ προσαπειλησάμενοι ἀπέλυσαν αὐτούς, μηδὲν εὐρίσκοντες τὸ πῶς κολάσωνται αὐτούς, διὰ τὸν λαόν, ὅτι πάντες ἐδόξαζον τὸν θεὸν ἐπὶ τῷ γεγονότι· **22** ἐτῶν γὰρ ἦν πλειόνων τεσσαράκοντα ὁ ἄνθρωπος ἐφ' ὃν γηγόνει τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς ἰάσεως.

23 Ἀπολυθέντες δὲ ἦλθον πρὸς τοὺς ἰδίους καὶ ἀπήγγειλαν ὅσα πρὸς αὐτοὺς οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶπαν. **24** οἱ δὲ ἀκούσαντες ὁμοθυμαδὸν ἦραν φωνὴν πρὸς τὸν θεὸν καὶ εἶπαν· δέσποτα, σὺ ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, **25** ὁ τοῦ πατρὸς ἡμῶν διὰ πνεύματος ἁγίου στόματος Δαυεὶδ παιδὸς σου εἰπὼν· ἵνατί ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά· **26** παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ ὄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ. **27** συνήχθησαν γὰρ ἐπ' ἀληθείας ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐπὶ τὸν ἅγιον παῖδά σου Ἰησοῦν, ὃν ἔχρισας, Ἡρώδης τε καὶ Πόντιος Πειλᾶτος σὺν ἔθνεσιν καὶ λαοῖς Ἰσραὴλ, **28** ποιῆσαι ὅσα ἡ χεὶρ σου καὶ ἡ βουλή σου προώρισεν γενέσθαι.

20. εἶδομεν 22. τεσσαρακ. | εγεγονει 23. ειπον
24. ειπον | συ: add ο θεος 25. ο δια στοματος δαβιδ
του παιδ. σου ειπων 27. οτι εν τη πολ. ταυτη |
πιλατος

24 Ier 39 (32), 17. **25** s. Ps 2, 1 s.

29 καὶ τὰ νῦν, κύριε, ἔπιδε ἐπὶ τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν, καὶ δὸς τοῖς δούλοις σου μετὰ παρρησίας πάσης λαλεῖν τὸν λόγον σου **30** ἐν τῷ τὴν χεῖρά σου ἐκτείνειν σε εἰς ἴασιν καὶ σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου παιδός σου Ἰησοῦ. **31** καὶ δεηθέντων αὐτῶν ἐσαλεύθη ὁ τόπος ἐν ᾧ ἦσαν συνηγμένοι, καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες τοῦ ἁγίου πνεύματος, καὶ ἐλάλουν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ μετὰ παρρησίας.

32 Τοῦ δὲ πλήθους τῶν πιστευσάντων ἦν καρδία καὶ ψυχὴ μία, καὶ οὐδὲ εἰς τι τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ ἔλεγεν ἴδιον εἶναι, ἀλλ' ἦν αὐτοῖς ἅπαντα κοινά. **33** καὶ δυνάμει μεγάλη ἀπεδίδουν τὸ μαρτύριον οἱ ἀποστόλοι τῆς ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου, χάρις τε μεγάλη ἦν ἐπὶ πάντας αὐτούς. **34** οὐδὲ γὰρ ἐνδεής τις ἦν ἐν αὐτοῖς· ὅσοι γὰρ κτήτορες χωρίων ἢ οἰκιῶν ὑπῆρχον, πωλοῦντες ἔφερον τὰς τιμὰς τῶν πιπρασκομένων. **35** καὶ ἐτίθουν παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων· διεδίδετο δὲ ἐκάστῳ καθότι ἂν τις χρεῖαν εἶχεν. **36** Ἰωσήφ δὲ ὁ ἐπικληθεὶς Βαρνάβας ἀπὸ τῶν ἀποστόλων, ὅς ἐστιν μεθερμηνευόμενον υἱὸς παρακλήσεως, Λευίτης, Κύπριος τῷ γένει, **37** ὑπάρχοντος

31. απαντ. πνευματ. αγιου 32. η καρδια ei η ψυχη
33. μεγαλη δυναμει 34. ην: υπηρχεν 35. διεδιδετο
36. ιωσηφ δε | απο: υπο | λευιτης

αὐτῷ ἀγροῦ, πωλήσας ἤνεγκεν τὸ χρῆμα
καὶ ἔθηκεν πρὸς τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων.

V.

Ananiae et Saphirae mors subita. Apostolorum miracula. Capti ab angelo liberantur; iterum capti atque lege interrogati Gamalihelis consilio dimittuntur.

1 Ἄνθρωπός τις Ἀνανίας ὀνόματι σὺν
Σαπφείρῃ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ἐπώλησεν κτῆμα,
2 καὶ ἐνοσφίσατο ἀπὸ τῆς τιμῆς, συνειδυίης
καὶ τῆς γυναικὸς, καὶ ἐνέγκας μέρος τι
παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων ἔθηκεν.
3 εἶπεν δὲ ὁ Πέτρος· Ἀνανία, διατί ἐπλή-
ρωσεν ὁ σατανᾶς τὴν καρδίαν σου, ψεύσα-
σθαί σε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ νοσφίσα-
σθαι ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου; 4 οὐχὶ
μένον σοὶ ἔμενεν καὶ πραθὲν ἐν τῇ σῇ
ἐξουσίᾳ ὑπῆρχεν; τί ὅτι ἔθου ἐν τῇ καρδίᾳ
σου τὸ πρᾶγμα τοῦτο; οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώ-
ποις ἀλλὰ τῷ θεῷ. 5 ἀκούων δὲ ὁ Ἀνανίας
τοὺς λόγους τούτους, πεσὼν ἐξέψυξεν.
καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐπὶ πάντα τοὺς
ἀκούοντας· 6 ἀναστάντες δὲ οἱ νεώτεροι
συνέστειλαν αὐτὸν καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν.
7 Ἐγένετο δὲ ὡς ὥρων τριῶν διαστήματα καὶ
ἡ γυνὴ αὐτοῦ μὴ εἰδυῖα τὸ γεγονὸς εἰσῆλθεν.
8 ἀπεκρίθη δὲ πρὸς αὐτὴν Πέτρος· εἰπέ
μοι, εἰ τοσούτου τὸ χωρίον ἀπέδοσθε; ἡ

37. παρα τους

V. 2. συνειδυίας | γυναικος: add αυτου 3. om o ante πετρ. 5. om o ante ανανιας | τ. ακουοντας: add ταυτα 8. προς αυτην: αυτη | ο πετρ.

δὲ εἶπεν· ναί, τοσούτου. **9** ὁ δὲ Πέτρος πρὸς αὐτήν· τί ὅτι συνεφωνήθη ὑμῖν πειράσαι τὸ πνεῦμα κυρίου; ἰδοὺ οἱ πόδες τῶν θαψάντων τὸν ἄνδρα σου ἐπὶ τῇ θύρᾳ, καὶ ἐξοίσουσίν σε. **10** ἔπρρσεν δὲ παραχρῆμα πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἐξέψυξεν· εἰσελθόντες δὲ οἱ νεανίσκοι εὗρον αὐτὴν νεκράν, καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς. **11** καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐφ' ὅλην τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἐπὶ πάντα τοὺς ἀκούοντας ταῦτα.

12 Διὰ δὲ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγίνετο σημεῖα καὶ τέρατα πολλὰ ἐν τῷ λαῷ· καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες ἐν τῇ στοᾷ Cολομῶντος· **13** τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς, ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός· **14** μᾶλλον δὲ προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ κυρίῳ, πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, **15** ὥστε καὶ εἰς τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τιθέναι ἐπὶ κλιναρίων καὶ κραβάττων, ἵνα ἐρχομένου Πέτρου καὶ ἡ σκιά ἐπισκιάσῃ τινὲς αὐτῶν. **16** συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν πέριξ πόλεων Ἰερουσαλήμ, φέροντες ἀσθενεῖς καὶ ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἅπαντες.

17 Ἀναστάς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες

9. ο δε πετρ. ειπε 10. προσ: παρα 12. ς (non ς^e)
εγενετο | εν τω λαω πολλα 15. και εις τας: κατα
τας | κλινων κραβατων 16. εις ιερουσαλημ

οἱ σὺν αὐτῷ, ἡ οὖσα αἵρεσις τῶν Καδδου-
καίων, ἐπλήσθησαν ζήλου 18 καὶ ἐπέβαλον
τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους καὶ ἔθεντο
αὐτοὺς ἐν τηρήσει δημοσίᾳ. 19 ἄγγελος
δὲ κυρίου διὰ νυκτὸς ἀνοίξας τὰς θύρας
τῆς φυλακῆς ἐξαγαγὼν τε αὐτοὺς εἶπεν·
20 πορεύεσθε καὶ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ
ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς
ταύτης. 21 ἀκούσαντες δὲ εἰσῆλθον ὑπὸ
τὸν ὄρθρον εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ἐδίδασκον.
παραγενόμενος δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ σὺν
αὐτῷ συνεκάλεσαν τὸ συνέδριον καὶ πᾶσαν
τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέ-
στειλαν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀχθῆναι αὐτούς.
22 οἱ δὲ παραγενόμενοι ὑπηρέται οὐχ εὗρον
αὐτοὺς ἐν τῇ φυλακῇ· ἀναστρέψαντες δὲ
ἀπήγγειλαν 23 λέγοντες ὅτι τὸ δεσμωτήριον
εὗρομεν κεκλεισμένον ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ
καὶ τοὺς φύλακας ἐστῶτας ἐπὶ τῶν θυρῶν,
ἀνοίξαντες δὲ ἔσω οὐδένα εὗρομεν. 24 ὥς
δὲ ἤκουσαν τοὺς λόγους τούτους ὃ τε στρα-
τηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, διηπόρουν
περὶ αὐτῶν, τί ἂν γένοιτο τοῦτο. 25 παρα-
γενόμενος δέ τις ἀπήγγειλεν αὐτοῖς ὅτι
ἰδοὺ οἱ ἄνδρες οὓς ἔθεσθε ἐν τῇ φυλακῇ
εἰσὶν ἐν τῷ ἱερῷ ἐστῶτες καὶ διδάσκοντες
τὸν λαόν. 26 Τότε ἀπελθὼν ὁ στρατηγὸς

18. τας χειρας: add αυτων 19. δια της νυχτ. | ηνοιξε
22. οι δε υπηρς. παραγεν. 23. οτι το μεν | εξω εστω-
τας | επι: προ 24. ο τε ιερεις και ο στρατηγ. τ. ιερ.
και οι αρχιερ. 25. απηγγ. αυτ. λεγων

σὺν τοῖς ὑπηρέταις ἤγεν αὐτούς, οὐ μετὰ βίας, ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν, μὴ λιθασθῶσιν· 27 ἀγαγόντες δὲ αὐτούς ἕστησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ. καὶ ἐπληρώτησεν αὐτούς ὁ ἀρχιερεὺς 28 λέγων· παραγγεῖλα παρηγγέλλαμεν ὑμῖν μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ, καὶ ἰδοὺ πεπληρώκατε τὴν Ἱερουσαλήμ τῆς διδαχῆς ὑμῶν, καὶ βούλεσθε ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου τούτου. 29 ἀποκριθεὶς δὲ Πέτρος καὶ οἱ ἀπόστολοι εἶπαν· πειθαρχεῖν δεῖ θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις. 30 ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἤγειρεν Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς διεχειρίσασθε κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου· 31 τοῦτον ὁ θεὸς ἀρχηγὸν καὶ σωτῆρα ὑψώσεν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ τοῦ δοῦναι μετάνοιαν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. 32 καὶ ἡμεῖς ἐσμέν μάρτυρες τῶν ῥημάτων τούτων, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ὃ ἔδωκεν ὁ θεὸς τοῖς πειθαρχοῦσιν αὐτῷ. 33 οἱ δὲ ἀκούσαντες διεπρίοντο καὶ ἐβουλεύοντο ἀνελεῖν αὐτούς. 34 Ἀναστὰς δέ τις ἐν τῷ συνεδρίῳ Φαρισαῖος ὀνόματι Γαμαλιήλ, νομοδιδάσκαλος τίμιος παντὶ τῷ λαῷ, ἐκέλευσεν ἔξω βραχὺ τοὺς ἀνθρώπους ποιῆσαι, 35 εἰπέν τε πρὸς αὐτούς· ἄνδρες Ἰσραηλιταί, προσέχετε ἑαυτοῖς ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις τούτοις, τί μέλλετε πράσσειν.

26. ηγαγεν | ινα μη λιθ. 28. ου παραγγελια 29. ο πετρος | ειπον 31. οm του 32. αυτου μαρτυρες | και το πνευ. δε 34. βραχυ τι | ανθρωπους: αποστολους 35. ισραηλιται

36 πρὸ γὰρ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀνέστη
 Θεοδᾶς, λέγων εἶναί τινα ἑαυτόν, ᾧ προσ-
 εκλίθη ἀνδρῶν ἀριθμὸς ὡς τετρακοσίων,
 ὃς ἀνῆρέθη, καὶ πάντες ὅσοι ἐπέιθοντο
 αὐτῷ διελύθησαν καὶ ἐγένοντο εἰς οὐδέν.
37 μετὰ τοῦτον ἀνέστη Ἰούδας ὁ Γαλιλαῖος
 ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἀπογραφῆς καὶ ἀπέ-
 στησεν λαὸν ὀπίσω αὐτοῦ· κἀκεῖνος ἀπώ-
 λετο, καὶ πάντες ὅσοι ἐπέιθοντο αὐτῷ
 διεσκορπίσθησαν. **38** καὶ τὰ νῦν λέγω ὑμῖν,
 ἀπόστητε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τούτων καὶ
 ἄφετε αὐτούς· ὅτι ἐὰν ἡ ἐξ ἀνθρώπων ἡ
 βουλή αὕτη ἢ τὸ ἔργον τοῦτο, καταλυθήσεται·
39 εἰ δὲ ἐκ θεοῦ ἐστίν, οὐ δυνήσεσθε κατα-
 λῦσαι αὐτούς, μήποτε καὶ θεομάχοι εὑρεθῆτε.
40 ἐπέισθησαν δὲ αὐτῷ, καὶ προσκαλεσά-
 μενοι τοὺς ἀποστόλους δείραντες παρήγ-
 γειλαν μὴ λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ,
 καὶ ἀπέλυσαν. **41** Οἱ μὲν οὖν ἐπορεύοντο
 χαίροντες ἀπὸ προσώπου τοῦ συνεδρίου,
 ὅτι κατηξιώθησαν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος ἀτι-
 μασθῆναι· **42** πᾶσάν τε ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ
 καὶ κατ' οἶκον οὐκ ἐπαύοντο διδάσκοντες
 καὶ εὐαγγελιζόμενοι τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

36. ω προσεκολληθη | αριθμ. ανδρων | ως: ωσει
 37. λαον: add ικανον 38. αφετε: εασατε 39. δυνασθε |
 αυτους: αυτο 40. απελυσαν αυτους 41. οτι υπ. τ.
 ονομ. αυτου κατηξιωθ. ατιμ. 42. ευαγγ. ιησουν
 τον χρι.

VI.

Eliguntur septem diaconi. Stephanus impietatis
accusatur.

1 Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ταύταις πληθυνόν-
των τῶν μαθητῶν ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν
Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι παρε-
θεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ
αἱ χῆραι αὐτῶν. 2 προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ
δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν εἶπαν·
οὐκ ἄρεστόν ἐστιν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν
λόγον τοῦ θεοῦ διακονεῖν τραπέζαις. 3 ἐπι-
σκέψασθε δέ, ἀδελφοί, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν
μαρτυρουμένους ἐπὶ πλήρεις πνεύματος
καὶ σοφίας, οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς
χρείας ταύτης· 4 ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ
καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσο-
μεν. 5 καὶ ἤρρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς
τοῦ πλήθους, καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον,
ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ πνεύματος ἁγίου,
καὶ Φίλιππον καὶ Πρόχορον καὶ Νικάνορα
καὶ Τίμωνα καὶ Παρμενᾶν καὶ Νικόλαον
προσῆλυτον Ἀντιοχείᾳ, 6 οὓς ἔστησαν ἐνώπιον
τῶν ἀποστόλων, καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν
αὐτοῖς τὰς χεῖρας.

7 Καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἠύξανεν, καὶ
ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν
Ἱερουσαλὴμ σφόδρα, πολὺς τε ὄχλος τῶν
ἰερέων ὑπήκουον τῇ πίστει.

8 Στέφανος δὲ πλήρης χάριτος καὶ ду-

VI. 2. ειπον 3. δε: ουν | πνευματος: add αγιου |
ς^e καταστησωμεν 8. χαριτος: πιστεωσ

VI. 5 8, 5. 21, 8. 7 12, 24.

νάμεωσ ἐποίει τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ. **9** ἀνέστησαν δέ τινες τῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς τῶν λεγομένων Λιβερτίνων καὶ Κυρηναίων καὶ Ἀλεξανδρέων καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας καὶ Ἀσίας συνζητοῦντες τῷ Στεφάνῳ, **10** καὶ οὐκ ἔσχυνον ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι ᾧ ἐλάλει. **11** τότε ὑπέβαλον ἄνδρας λέγοντας ὅτι ἀκηκόαμεν αὐτοῦ λαλοῦντος ῥήματα βλάσφημα εἰς Μωϋσῆν καὶ τὸν θεόν, **12** συνεκίνησάν τε τὸν λαὸν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς, καὶ ἐπιστάντες συνήρπασαν αὐτὸν καὶ ἤγαγον εἰς τὸ συνέδριον, **13** ἔστησάν τε μάρτυρας ψευδεῖς λέγοντας· ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ παύεται λαλῶν ῥήματα κατὰ τοῦ τόπου τοῦ ἁγίου καὶ τοῦ νόμου· **14** ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτοῦ λέγοντος ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος οὗτος καταλύσει τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἀλλάξει τὰ ἔθνη ἃ παρέδωκεν ἡμῖν Μωϋσῆς. **15** καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν πάντες οἱ καθεζόμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὥσεὶ πρόσωπον ἀγγέλου.

VII.

Stephanus coram synedrio de dei gratia populique contumacia disserens interpellatur et lapidatur.

1 Εἶπεν δὲ ὁ ἀρχιερεὺς· εἰ ταῦτα οὕτως ἔχει; **2** ὁ δὲ ἔφη· ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ

9. τῆς λεγομένης | συζητοῦντ. 11. μωσῆν 13. λαλῶν: ante κατὰ τοῦ | ῥήματα: add βλασφημία | τοῦ ἁγίου: add τούτου 15. ἀπαντες

VII. 1. εἰ: add ἀρα

13 21, 28.

πατέρες, ἀκούσατε. ὁ θεὸς τῆς δόξης ὥφθη
 τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραάμ ὄντι ἐν τῇ Μεσο-
 ποταμίᾳ πρὶν ἢ κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν Χαρ-
 ράν, **3** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν· ἔξελθε ἐκ τῆς
 γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ
 δεῦρο εἰς τὴν γῆν ἣν ἄν σοι δείξω. **4** τότε
 ἐξελθὼν ἐκ γῆς Χαλδαίων κατώκησεν ἐν
 Χαρράν. καὶ κεῖθεν μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν
 πατέρα αὐτοῦ μετώκισεν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν
 ταύτην εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε, **5** καὶ
 οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν αὐτῇ οὐδὲ
 βῆμα ποδός, καὶ ἐπηγγείλατο δοῦναι αὐτῷ
 εἰς κατάσχεσιν αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματι
 αὐτοῦ μετ' αὐτόν, οὐκ ὄντος αὐτῷ τέκνου.
6 ἐλάλησεν δὲ οὕτως ὁ θεός, ὅτι ἔσται τὸ
 σπέρμα αὐτοῦ πάροικον ἐν γῇ ἄλλοτρίᾳ, καὶ
 δουλώσουσιν αὐτὸ καὶ κακώσουσιν ἔτη τε-
 τρακόσια· **7** καὶ τὸ ἔθνος ᾧ ἐὰν δουλεύσου-
 σιν κρινῶ ἐγώ, ὁ θεὸς εἶπεν, καὶ μετὰ
 ταῦτα ἐξελεύσονται καὶ λατρεύουσίν μοι ἐν
 τῷ τόπῳ τούτῳ. **8** καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δια-
 θήκην περιτομῆς· καὶ οὕτως ἐγέννησεν τὸν
 Ἰσαὰκ καὶ περιέτεμεν αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
 ὀγδόῃ, καὶ Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ, καὶ Ἰακώβ
 τοὺς δώδεκα πατριάρχας. **9** Καὶ οἱ πα-
 τριάρχαι ζηλώσαντες τὸν Ἰωσήφ ἀπέδοντο

3. om την 5. αυτω δουν. εις κατασχ. αυτην 7. δου-
 λευσωσι | ειπ. ο θεος 8. και ο ισαακ | ο ιακω.

VII. **3** Gen 12, 1. **4** Gen 12, 5. **5** Gen 12, 7.
6 Gen 15, 13 s. **8** Gen 17, 10. **9** Gen 37, 28. 30, 2.

εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἦν ὁ θεὸς μετ' αὐτοῦ,
10 καὶ ἐξείλατο αὐτὸν ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων
αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν καὶ σοφίαν
ἐναντι Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ
κατέστησεν αὐτὸν ἡγούμενον ἐπ' Αἴγυπτον
καὶ ἐφ' ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ. **11** ἦλθεν δὲ
λιμὸς ἐφ' ὅλην τὴν Αἴγυπτον καὶ Χαναὰν
καὶ θλίψις μεγάλη, καὶ οὐχ εὗρισκον χορ-
τάσματα οἱ πατέρες ἡμῶν. **12** ἀκούσας
δὲ Ἰακώβ ὄντα σιτία εἰς Αἴγυπτον ἐξ-
απέστειλεν τοὺς πατέρας ἡμῶν πρῶτον·
13 καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἀνεγνωρίσθη Ἰωσήφ
τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ φανερὸν ἐγένετο
τῷ Φαραὼ τὸ γένος αὐτοῦ. **14** ἀποστείλας
δὲ Ἰωσήφ μετεκαλέσατο Ἰακώβ τὸν πατέρα
αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν συγγένειαν ἐν ψυχαῖς
ἐβδομήκοντα πέντε. **15** καὶ κατέβη Ἰακώβ
εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐτελεύτησεν αὐτὸς καὶ
οἱ πατέρες ἡμῶν, **16** καὶ μετετέθησαν
εἰς Συχέμ καὶ ἐτέθησαν ἐν τῷ μνήματι
ὃ ὠνήσατο Ἀβραάμ τιμῆς ἀργυρίου παρὰ
τῶν υἱῶν Ἑμμώρ ἐν Συχέμ. **17** καθὼς
δὲ ἤγγιζεν ὁ χρόνος τῆς ἐπαγγελίας ἧς
ὡμολόγησεν ὁ θεὸς τῷ Ἀβραάμ, ἠύξησεν ὁ
λαὸς καὶ ἐπληθύνθη ἐν Αἰγύπτῳ, **18** ἀχρι

10. εξειλετο | εναντιον | εφ ολον: om εφ 11. ολην τ.
γην αιγυπτου 12. σιτα | εν αιγυπτω 13. το γενοσ
του ιωσηφ 14. ιακωβ: post τ. πατερ. αυτου | συγ-
γενειαν: add αυτου 15. κατεβ. δε 16. ο ωνησατ. |
εμμορ | του συχεμ 17. ωμολογ.: ωμοσεν 18. αχρι

10 Gen 41, 40. **11** Gen 41, 54. **12** Gen 42, 45.
13 Gen 45, 4. **14** Gen 45, 9. 46, 27. Deut 10, 22.
15 Gen 49, 53. **16** Ios 24, 52. Gen 49, 50. 23, 17.
33, 19. **17** s. Ex 1, 7 s.

οὗ ἀνέστη βασιλεὺς ἕτερος ἐπ' Αἴγυπτον, ὃς οὐκ ᾔδει τὸν Ἰωσήφ. **19** οὗτος κατασοφισάμενος τὸ γένος ἡμῶν ἐκάκωσεν τοὺς πατέρας τοῦ ποιεῖν τὰ βρέφη ἐκθετα αὐτῶν εἰς τὸ μὴ ζωογονεῖσθαι. **20** Ἐν ᾧ καιρῷ ἐγεννήθη Μωϋσῆς, καὶ ἦν ἁστεῖος τῷ θεῷ. ὃς ἀνετράφη μῆνας τρεῖς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς. **21** ἐκτεθέντος δὲ αὐτοῦ ἀνείλατο αὐτὸν ἡ θυγάτηρ Φαραὼ καὶ ἀνεθρέψατο αὐτὸν ἑαυτῇ εἰς υἱόν. **22** καὶ ἐπαιδεύθη Μωϋσῆς ἐν πάσῃ σοφίᾳ Αἰγυπτίων· ἦν δὲ δυνατὸς ἐν λόγοις καὶ ἔργοις αὐτοῦ. **23** ὥς δὲ ἐπληροῦτο αὐτῷ τεσσαρακονταέτης χρόνος, ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐπισκέψασθαι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. **24** καὶ ἰδὼν τινα ἀδικούμενον ἡμύνατο, καὶ ἐποίησεν ἐκδίκησιν τῷ καταπονουμένῳ πατάξας τὸν Αἰγύπτιον. **25** ἐνόμιζεν δὲ συνιέναι τοὺς ἀδελφοὺς ὅτι ὁ θεὸς διὰ χειρὸς αὐτοῦ δίδωσιν σωτηρίαν αὐτοῖς· οἱ δὲ οὐ συνῆκαν. **26** τῇ τε ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ ὤφθη αὐτοῖς μαχομένοις, καὶ συνήλασεν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην εἰπών· ἄνδρες, ἀδελφοί ἐστε· ἵνατί ἀδικεῖτε ἀλλήλους; **27** ὁ δὲ ἀδικῶν τὸν πλησίον ἀπώσατο αὐτὸν εἰπών· τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ

18. om επ αιγυπτ. 19. τους πατερ.: add ημων | εκθετα: post ποιειν 20. μωσης | του πατρος: add αυτου 21. εκτεθεντα δε αυτον | ανειλετο 22. μωσης | om εν ante παση | εν λογ. κ. εν εργ. | αυτου: om 23. τεσσαραχ. 25. τ. αδελφους: add αυτου | αυτοις σωτηριαν 26. τη τε: ζ^e (non ζ) τη δε | συνηλασεν | εστε: add υμεις

19 Ex 1, 10. 20 ss. Ex 2, 2 ss. 24—29 Ex 2, 11 ss.

δικαστήν ἐφ' ἡμῶν; 28 μὴ ἀνελεῖν με σὺ θέλεις, ὃν τρόπον ἀνεῖλες ἐχθὲς τὸν Αἰγύπτιον; 29 ἔφυγεν δὲ Μωϋσῆς ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ, καὶ ἐγένετο πάροιχος ἐν γῇ Μαδιάμ, οὗ ἐγέννησεν υἱοὺς δύο. 30 Καὶ πληρωθέντων ἐτῶν τεσσαράκοντα ὥφθη αὐτῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ ὄρουσιν Ὡν ἄγγελος ἐν φλογὶ πυρὸς βάτου. 31 ὁ δὲ Μωϋσῆς ἰδὼν ἐθαύμαζεν τὸ ὄραμα· προσερχομένου δὲ αὐτοῦ κατανοῆσαι ἐγένετο φωνὴ κυρίου· 32 ἐγὼ ὁ θεὸς τῶν πατέρων σου, ὁ θεὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ. ἔντρομος δὲ γεγένηται Μωϋσῆς οὐκ ἐτόλμα κατανοῆσαι. 33 εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ κύριος· λῦσον τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος ἐφ' ᾧ ἔστηκας γῆ ἁγία ἐστίν. 34 ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τοῦ στεναγμοῦ αὐτῶν ἤκουσα, καὶ κατέβην ἐξελεῖσθαι αὐτούς· καὶ νῦν δεῦρο ἀποστέλλω σε εἰς Αἴγυπτον. 35 Τοῦτον τὸν Μωϋσῆν, ὃν ἠρνήσαντο εἰπόντες· τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστήν; τοῦτον ὁ θεὸς καὶ ἄρχοντα καὶ λυτρωτὴν ἀπέσταλκεν σὺν χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ὀφθέντος αὐτῷ ἐν τῇ βάλτῃ. 36 οὗτος ἐξήγαγεν αὐτοὺς ποιήσας τέρατα καὶ σημεῖα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἐν ἐρυθρᾷ

27. εφ' ημας 28. χθες 29. μωσησ 30. τεσσαρακ. | αγγελος: add κυριου 31. μωσησ | εθαυμασε | εγ. φω. κυριου: add προσ αυτον 32. και ο θεος ισ. και ο θεος ιακ. | μωσησ 33. εφ: εν 34. αποστελω 35. om και ante αρχοντ. sec | απεστειλεν | εν χειρι 36. εν γη αιγυπτου

30—34 Ex 3, 2 ss. Mt 22, 52 pp. 35 27.

θαλάσση καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔτη τεσσαράκοντα. **37** οὗτός ἐστιν ὁ Μωϋσῆς ὁ εἶπας τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ· προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει ὁ θεὸς ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμέ. **38** οὗτός ἐστιν ὁ γενόμενος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐρήμῳ μετὰ τοῦ ἀγγέλου τοῦ λαλοῦντος αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ καὶ τῶν πατέρων ὑμῶν, ὃς ἐδέξατο λόγια ζῶντα δοῦναι ἡμῖν, **39** ᾧ οὐκ ἠθέλησαν ὑπήκοοι γενέσθαι οἱ πατέρες ὑμῶν, ἀλλὰ ἀπώσαντο καὶ ἐστράφησαν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν εἰς Αἴγυπτον, **40** εἰπόντες τῷ Ἀαρὼν· ποίησον ἡμῖν θεοὺς οἱ προπορεύονται ἡμῶν· ὁ γὰρ Μωϋσῆς οὗτος, ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οὐκ οἶδαμεν τί ἐγένετο αὐτῷ. **41** καὶ ἐμοσχοποίησαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἀνήγαγον θυσίαν τῷ εἰδώλῳ, καὶ εὐφραίνοντο ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν. **42** ἔστρεψεν δὲ ὁ θεὸς καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς λατρεύειν τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, καθὼς γέγραπται ἐν βίβλῳ τῶν προφητῶν· μὴ σφάγια καὶ θυσίας προσηνέγκατέ μοι ἔτη τεσσαράκοντα ἐν τῇ ἐρήμῳ, οἶκος Ἰσραὴλ, **43** καὶ ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν τοῦ Μολὸχ καὶ τὸ ἄστρον τοῦ θεοῦ Ῥομφάν, τοὺς τύπους οὓς ἐποίησατε προσκυνεῖν αὐτοῖς; καὶ μετοιχιῶ ὑμᾶς

56. τεσσαραχ. 57. ειπων | κυριος ο θεος υμων | ως
εμε: add αυτου ακουσεσθε 39. αλλ | om εν ante ταις
40. μωσησ | γεγονεν 42. τεσσαραχ. 43. θεου: add
υμων | ρεμφαν

37 3, 22. Deut 18, 15. **38** Ex 19, 5. **40** Ex 32, 1.
41 Ex 32, 6. **42** Ier 19, 13. **43** s. Am 5, 25. 27.

ἐπέκεινα Βαβυλῶνος. 44 Ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου ἦν τοῖς πατράσιν ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς διετάξατο ὁ λαλῶν τῷ Μωϋσῇ ποιῆσαι αὐτὴν κατὰ τὸν τύπον ὃν ἑώρακει· 45 ἦν καὶ εἰσήγαγον διαδεξάμενοι οἱ πατέρες ἡμῶν μετὰ Ἰησοῦ ἐν τῇ κατασχέσει τῶν ἐθνῶν, ὧν ἐξέωσεν ὁ θεὸς ἀπὸ προσώπου τῶν πατέρων ἡμῶν, ἕως τῶν ἡμερῶν Δαυεὶδ, 46 ὃς εὗρεν χάριν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ ἡγήσατο εὗρεῖν σκηνώμα τῷ οἴκῳ Ἰακώβ. 47 Καλωμῶν δὲ ὠκοδόμησεν αὐτῷ οἶκον. 48 ἀλλ' οὐχ ὁ ὑψιστος ἐν χειροποιήτοις κατοικεῖ, καθὼς ὁ προφήτης λέγει· 49 ὁ οὐρανός μοι θρόνος, ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου· ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετέ μοι, λέγει κύριος, ἢ τίς τόπος τῆς καταπαύσεώς μου; 50 οὐχὶ ἡ χεὶρ μου ἐποίησεν ταῦτα πάντα; 51 Σκληροτράχηλοι καὶ ἀπερίτμητοι καρδίαις καὶ τοῖς ὠσίν, ὑμεῖς ἀεὶ τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἀντιπλήτετε, ὥς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ ὑμεῖς. 52 τίνα τῶν προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν; καὶ ἀπέκτειναν τοὺς προκαταγγέλλαντας περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ δικαίου, οὗ νῦν ὑμεῖς προδότες

44. ἡν ἐν τοῖς | μωσῇ 45. ἐξωσεν | δαβιδ 46. οἶκῳ; θεῷ 47. σολομῶν 48. ἐν χειροποιητ. ναοῖς 51. τῇ καρδίᾳ

44 Ex 25, 40. 45 Ios 3, 14. 46 Ps 131 (132), 5. 47 1 Reg 6, 1. 48 17, 24. 49 s. Es 66, 1 s.

καὶ φονεῖς ἐγένεσθε, **53** οἵτινες ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς ἀγγέλων, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε.

54 Ἀκούοντες δὲ ταῦτα διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν καὶ ἔβρυχον τοὺς ὀδόντας ἐπ' αὐτόν. **55** ὑπάρχων δὲ πλήρης πνεύματος ἁγίου, ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανὸν εἶδεν δόξαν θεοῦ καὶ Ἰησοῦν ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ, **56** καὶ εἶπεν· ἰδοὺ θεωρῶ τοὺς οὐρανούς διηνοιγμένους καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ θεοῦ. **57** κράξαντες δὲ φωνῇ μεγάλη συνέσχον τὰ ὦτα αὐτῶν καὶ ὥρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτόν, **58** καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως ἐλιθοβόλουν. καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια αὐτῶν παρὰ τοὺς πόδας νεανίου καλουμένου Καύλου, **59** καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφανον, ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα· κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνεῦμά μου. **60** θεὸς δὲ τὰ γόνατα ἔκραξεν φωνῇ μεγάλῃ· κύριε, μὴ στήσῃς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐκοιμήθη. ^{8,1} Καῦλος δὲ ἦν συνευδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ.

VIII.

Persecutio Hierosolymitana. Philippus Samariam fidem docens. Simon magus coram Petro et Iohanne. Philippus in itinere eunuchum Aethiopem docet et baptizat.

1 Ἐγένετο δὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διωγμὸς

52. γεγενησθε **56.** ανεωγμενους

53 Gal 3, 19. Heb 2, 2. **56** Mt 26, 64. **60** Lc 23, 34. 46.

μέγας ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις· πάντες διεσπάρησαν κατὰ τὰς χώρας τῆς Ἰουδαίας καὶ Καμαρίας πλὴν τῶν ἀποστόλων. **2** συνεκόμισαν δὲ τὸν Στέφανον ἄνδρες εὐλαβεῖς καὶ ἐποίησαν κοπετόν μέγαν ἐπ' αὐτῷ. **3** Καῦλος δὲ ἐλυμαίνετο τὴν ἐκκλησίαν, κατὰ τοὺς οἴκους εἰσπορευόμενος, σύρων τε ἄνδρας καὶ γυναῖκας παρεδίδου εἰς φυλακὴν.

4 Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες διήλθον εὐαγγελιζόμενοι τὸν λόγον· **5** Φίλιππος δὲ κατελθὼν εἰς τὴν πόλιν τῆς Καμαρίας ἐκήρυσσεν αὐτοῖς τὸν Χριστόν. **6** προσεῖχον δὲ οἱ ὄχλοι τοῖς λεγομένοις ὑπὸ τοῦ Φιλιππου ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἀκούειν αὐτοὺς καὶ βλέπειν τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει. **7** πολλοὶ γὰρ τῶν ἐχόντων πνεύματα ἀκάθαρτα, βοῶντα φωνῇ μεγάλῃ ἐξήρχοντο· πολλοὶ δὲ παραλελυμένοι καὶ χωλοὶ ἐθεραπεύθησαν· **8** ἐγένετο δὲ πολλὴ χαρὰ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ. **9** Ἄνὴρ δέ τις ὀνόματι Κίμων προὔπηρχεν ἐν τῇ πόλει μαγεύων καὶ ἐξιστάνων τὸ ἔθνος τῆς Καμαρίας, λέγων εἶναι τινὰ ἑαυτὸν μέγαν, **10** ὃς προσεῖχον πάντες ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου λέγοντες· οὗτός ἐστιν ἡ δύναμις τοῦ θεοῦ ἢ καλουμένη μεγάλη. **11** προσεῖχον δὲ αὐτῷ διὰ τὸ ἱκανῶς χρόνῳ ταῖς

VIII. 1. παντες τε | σαμαρειας 2. εποιησαντο
5. εις πολιν | σαμαρειας 6. προσειχ. τε 7. πολλων |
μεγαλ. φων. | εξηρχετο 8. και εγενετ. | χαρα μεγαλη
9. εξιστων | σαμαρειας 10. οη καλουμενη

μαγίαις ἐξεστακέναι αὐτούς. 12 ὅτε δὲ ἐπίστευσαν τῷ Φιλίππῳ εὐαγγελιζομένῳ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ὀνόματος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐβαπτίζοντο ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες. 13 ὁ δὲ Σίμων καὶ αὐτὸς ἐπίστευσεν, καὶ βαπτισθεὶς ἦν προσκαρτερῶν τῷ Φιλίππῳ, θεωρῶν τε σημεῖα καὶ δυνάμεις μεγάλας γινομένας ἐξίστατο. 14 ἀκούσαντες δὲ οἱ ἐν Ἱεροσολύμοις ἀποστολοὶ ὅτι δέδεκται ἡ Καμαρία τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτοὺς Πέτρον καὶ Ἰωάννην, 15 οἵτινες καταβάντες προσηύξαντο περὶ αὐτῶν ὥπως λάβωσιν πνεῦμα ἅγιον. 16 οὐδέπω γὰρ ἦν ἐπ' οὐδενὶ αὐτῶν ἐπιπεπτωκός, μόνον δὲ βεβαπτισμένοι ὑπῆρχον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. 17 τότε ἐπετίθεσαν τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐλάμβανον πνεῦμα ἅγιον. 18 ἰδὼν δὲ ὁ Σίμων ὅτι διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων δίδεται τὸ πνεῦμα, προσήνεγκεν αὐτοῖς χρήματα 19 λέγων· δότε καὶ μοὶ τὴν ἐξουσίαν ταύτην, ἵνα ὡς ἐὰν ἐπιθῶ τὰς χεῖρας λαμβάνῃ πνεῦμα ἅγιον. 20 Πέτρος δὲ εἶπεν πρὸς αὐτόν· τὸ ἀργύριόν σου σὺν σοὶ εἴη εἰς ἀπόλειαν, ὅτι τὴν δωρεὰν τοῦ θεοῦ ἐνόμισας διὰ χρημάτων κτᾶσθαι. 21 οὐκ ἔστιν σοι μερίς οὐδὲ κληῖρος ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ· ἡ γὰρ καρδιά

11. μαγείαις 12. τα περι | του ιησ. χριστ. 14. σαμαρεία | τον πετρον 16. ουπω 17. επιτιθουν 18. ιδων: θεασαμενος | το πνευμα: add το αγιον 19. ζ (non ζε) ω αν

σου οὐκ ἔστιν εὐθεΐα ἔναντι τοῦ θεοῦ.
22 μετανόησον οὖν ἀπὸ τῆς κακίας σου ταύτης, καὶ δεήθητι τοῦ κυρίου εἰ ἄρα ἀφεθήσεται σοι ἡ ἐπίνοια τῆς καρδίας σου·
23 εἰς γὰρ χολὴν πικρίας καὶ σύνδεσμον ἀδικίας ὁρῶ σε ὄντα. **24** ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων εἶπεν· δεήθητε ὑμεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν κύριον, ὅπως μηδὲν ἐπέλθῃ ἐπ' ἐμὲ ὧν εἰρήκατε.

25 Οἱ μὲν οὖν διαμαρτυράμενοι καὶ λαλήσαντες τὸν λόγον τοῦ κυρίου ὑπέστρεφον εἰς Ἱεροσόλυμα, πολλάς τε κώμας τῶν Σαμαριτῶν εὐηγγελίζοντο.

26 Ἄγγελος δὲ κυρίου ἐλάλησεν πρὸς Φίλιππον λέγων· ἀνάστηθι καὶ πορεύου κατὰ μεσημβρίαν ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν καταβαίνουσαν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ εἰς Γάζαν· αὕτη ἐστὶν ἔρημος. **27** καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη. καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ Αἰθίοψ εὐνοῦχος δυνάστης Κανδάκης βασιλίσσης Αἰθιοπῶν, ὃς ἦν ἐπὶ πάσης τῆς γάζης αὐτῆς, ἐληλύθει προσκυνήσων εἰς Ἱερουσαλήμ, **28** ἦν τε ὑποστρέφων, καὶ καθήμενος ἐπὶ τοῦ ἅρματος αὐτοῦ ἀνεγίνωσκεν τὸν προφήτην Ἑσαΐαν. **29** εἶπεν δὲ τὸ πνεῦμα τῷ Φιλίππῳ· πρόσσελθε καὶ κολλήθητι τῷ ἅρματι τούτῳ. **30** προσδραμὼν δὲ ὁ Φίλιππος ἤκουσεν αὐτοῦ

21. ἐναντί: ἐνωπίον 22. κυρίου: θεοῦ 25. ὑπεστρεψαν εἰς ἱερουσαλημ | σαμαρειτων | εὐηγγελισαντο 27. τῆς βασιλίσσης | οὗς ἐληλύθει 28. καὶ ἀνεγίνωσκε

ἀναγινώσκοντος Ἡσαΐαν τὸν προφήτην, καὶ εἶπεν· ἄράγε γινώσκεις ἃ ἀναγινώσκεις; **31** ὁ δὲ εἶπεν· πῶς γὰρ ἂν δυναίμην εἶναι μή τις ὁδηγήσει με; παρεκάλесέν τε τὸν Φίλιππον ἀναβάντα καθίσαι σὺν αὐτῷ. **32** ἡ δὲ περιοχὴ τῆς γραφῆς ἣν ἀνεγίνωσκεν ἦν αὕτη· ὥς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὥς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείραντος αὐτὸν ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. **33** ἐν τῇ ταπεινώσει ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη· τὴν γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται; ὅτι αἵρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ. **34** ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εὐνοῦχος τῷ Φιλίππῳ εἶπεν· δέομαί σου, περὶ τίνος ὁ προφήτης λέγει τοῦτο; περὶ ἐαυτοῦ ἢ περὶ ἐτέρου τινός; **35** ἀνοίξας δὲ ὁ Φίλιππος τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς γραφῆς ταύτης εὐηγγελίσαστο αὐτῷ τὸν Ἰησοῦν. **36** ὥς δὲ ἐπορεύοντο κατὰ τὴν ὁδόν, ἦλθον ἐπὶ τι ὕδωρ, καὶ φησιν ὁ εὐνοῦχος· ἰδοὺ ὕδωρ· τί κωλύει με βαπτισθῆναι; **38** καὶ ἐκέλευσεν στήναι τὸ ἄρμα, καὶ κατέβησαν ἀμφότεροι εἰς τὸ ὕδωρ, ὃ τε Φίλιππος καὶ ὁ εὐνοῦχος, καὶ ἐβάπτισεν αὐτόν. **39** ὅτε δὲ ἀνέβησαν ἐκ

---

30. τον προφ. ησαϊ. 31. οδηγηση. 32. κειροντος
33. ταπεινωσει: add αυτου | την δε γανειαν 37. ειπε
δε ο φιλιππος· ει πιστευεις εξ ὅλης τῆς καρδίας,
ἔξεστιν. ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε· πιστεύω τὸν υἱὸν τοῦ
θεοῦ εἶναι τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

τοῦ ὕδατος, πνεῦμα κυρίου ἤρπασεν τὸν Φίλιππον, καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκέτι ὁ εὐνοῦχος· ἐπορεύετο γὰρ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ χαίρων. 40 Φίλιππος δὲ εὗρέθη εἰς Ἀζωτον, καὶ διερχόμενος εὐηγγελίζετο τὰς πόλεις πάσας ἕως τοῦ ἔλθεῖν αὐτὸν εἰς Καισαρίαν.

IX.

Saulus saeviens divina voce tactus, Damasci ab Anania baptizatur; insidiantibus Iudaeis fugit Hierosolymam, inde Tarsum. Petrus Lyddae Aeneam sanat, Ioppes Tabitham in vitam revocat.

1 Ὁ δὲ Καῦλος ἔτι ἐνπνέων ἀπειλῆς καὶ φόβου εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ κυρίου, προσελθὼν τῷ ἀρχιερεῖ 2 ἠτήσατο παρ' αὐτοῦ ἐπιστολὰς εἰς Δαμασκὸν πρὸς τὰς συναγωγὰς, ὅπως ἂν τινὰς εὕρῃ ὄντας τῆς ὁδοῦ, ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, δεδεμένους ἀγάγῃ εἰς Ἱερουσαλήμ. 3 ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι ἐγένετο αὐτὸν ἐγγίζειν τῇ Δαμασκῷ, ἐξαίφνης τε αὐτὸν περιήστραψεν φῶς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, 4 καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν ἤκουσεν φωνὴν λέγουσαν αὐτῷ· Καοὺλ Καοὺλ, τί με διώκεις; 5 εἶπεν δέ· τίς εἶ, κύριε; ὁ δέ· ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς, ὃν σὺ διώκεις. 6 ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ εἴσελθε εἰς τὴν πόλιν, καὶ λαληθήσεταιί σοι ὅτι

40. καισαρειαν

IX. 1. εμπνεων 2. εαν τινας | της οδου οντας 5. και εξαιφνης | αυτον: post περιηστρ. (ς⁹ περιεστρ.) | εκ: απο 5. ο δε: add κυριος ειπε 5. διωκεις: add σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν. 6. αλλα αναστ.: τρέμων τε καὶ θαμβῶν εἶπε· κύριε, τί με θέλεις ποιῆσαι; καὶ ὁ κύριος πρὸς αὐτόν· ἀνάστηθι | ο τι: τι

IX. 1 ss. 22, 3 ss. 26, 12 ss. 5 1 Cor 15, 8.

σε δεῖ ποιεῖν. 7 οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνο-
δεύοντες αὐτῷ εἰστήκεισαν ἐνεοί, ἀκούοντες
μὲν τῆς φωνῆς, μηδένα δὲ θεωροῦντες.
8 ἡγέρθη δὲ Καῦλος ἀπὸ τῆς γῆς, ἡνοιγμέ-
νων δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ οὐδὲν ἔβλεπεν.
χειραγωγοῦντες δὲ αὐτὸν εἰσήγαγον εἰς
Δαμασκόν. 9 καὶ ἦν ἡμέρας τρεῖς μὴ
βλέπων, καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲ ἔπιεν.

10 Ἦν δέ τις μαθητὴς ἐν Δαμασκῷ
ὀνόματι Ἀνανίας, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ἐν
ὁράματι ὁ κύριος· Ἀνανία. ὁ δὲ εἶπεν· ἰδοὺ
ἐγώ, κύριε. 11 ὁ δὲ κύριος πρὸς αὐτόν·
ἀναστὰς πορεύθητι ἐπὶ τὴν ῥύμην τὴν κα-
λουμένην εὐθεῖαν καὶ ζήτησον ἐν οἰκίᾳ
Ἰούδα Καῦλον ὀνόματι Ταρσέα· ἰδοὺ γὰρ
προσεύχεται, 12 καὶ εἶδεν ἄνδρα Ἀνανίαν
ὀνόματι εἰσελθόντα καὶ ἐπιθέντα αὐτῷ χει-
ρας, ὅπως ἀναβλέψῃ. 13 ἀπεκρίθη δὲ
Ἀνανίας· κύριε, ἤκουσα ἀπὸ πολλῶν περὶ
τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅσα κακὰ τοῖς ἀγίοις
σου ἐποίησεν ἐν Ἱερουσαλὴμ· 14 καὶ ὥδε
ἔχει ἐξουσίαν παρὰ τῶν ἀρχιερέων δῆσαι
πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομά σου.
15 εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ κύριος· πορεύου,
ὅτι σκεῦος ἐκλογῆς ἐστίν μοι οὗτος τοῦ
βαστάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν τε

7. εννεσι 8. ο σαυλος | ανεωγμενων | ουδενα 10. ο
κυρ. εν οραματι. 12. εν οραματι ανδρα | ονοματι
ανανιαν | χειρα 13. ο ανανιας | ακηκοα | εποιησεν:
ante τοις αγι. σου pon 15. μοι εστιν | τε pri: om

καὶ βασιλέων υἱῶν τε Ἰσραήλ· **16** ἐγὼ γὰρ ὑποδείξω αὐτῷ ὅσα δεῖ αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός μου παθεῖν. **17** Ἀπῆλθεν δὲ Ἀνανίας καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ἐπιθεὶς ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας εἶπεν· Σαοὺλ ἀδελφέ, ὁ κύριος ἀπέσταλκέν με, Ἰησοῦς ὁ ὀφθείσ σοι ἐν τῇ ὁδῷ ἣ ἤρχου, ὅπως ἀναβλέψῃς καὶ πλησθῇς πνεύματος ἁγίου. **18** καὶ εὐθέως ἀπέπεσαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν ὡς λεπίδες, ἀνέβλεψέν τε, καὶ ἀναστὰς ἐβαπτίσθη, **19** καὶ λαβὼν τροφὴν ἐνίσχυσεν.

Ἐγένετο δὲ μετὰ τῶν ἐν Δαμασκῷ μαθητῶν ἡμέρας τινάς, **20** καὶ εὐθέως ἐν ταῖς συναγωγαῖς ἐκήρυσσεν τὸν Ἰησοῦν, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. **21** ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες καὶ ἔλεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ πορθήσας εἰς Ἱερουσαλὴμ τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τοῦτο, καὶ ὧδε εἰς τοῦτο ἐληλύθει, ἵνα δεδεμένους αὐτοὺς ἀγάγῃ ἐπὶ τοὺς ἀρχιερεῖς; **22** Καὺλος δὲ μᾶλλον ἐνεδυναμοῦτο καὶ συνέχυνεν Ἰουδαίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Δαμασκῷ, συμβιβάζων ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός. **23** Ὡς δὲ ἐπληροῦντο ἡμέραι ἱκαναί, συνεβουλεύσαντο οἱ Ἰουδαῖοι ἀνελεῖν αὐτόν· **24** ἐγνώσθη δὲ τῷ Καύλῳ ἡ ἐπιβουλὴ αὐτῶν. παρετηροῦντο δὲ καὶ τὰς πύλας ἡμέρας τε

18. απεπεσον | αυτου: post απ. τ. οφθαλμ. | ωσ: ωσει | ανεβλ. τε: add παραχρημα 19. εγενετο δε: add ο σαυλος 20. ιησουν: χριστον 21. εν ιερουσαλημ 22. συνεχυνεν | τουσ ιουδαιουσ 24. παρετηρουν τε τας

21 8, 1 ss. 9, 2. **23** ss. 2 Cor 11, 32 s.

καὶ νυκτός, ὅπως αὐτὸν ἀνέλωσιν· **25** λαβόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτός διὰ τοῦ τείχους καθῆκαν αὐτὸν χαλάσαντες ἐν σπυρίδι.

26 Παραγενόμενος δὲ εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐπείραζεν κολλᾶσθαι τοῖς μαθηταῖς· καὶ πάντες ἐφοβοῦντο αὐτόν, μὴ πιστεύοντες ὅτι ἐστὶν μαθητής. **27** Βαρνάβας δὲ ἐπιλαβόμενος αὐτὸν ἤγαγεν πρὸς τοὺς ἀποστόλους, καὶ διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ἐν τῇ ὁδῷ εἶδεν τὸν κύριον καὶ ὅτι ἐλάλησεν αὐτῷ, καὶ πῶς ἐν Δαμασκῷ ἐπαρρησιασάτο ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ. **28** καὶ ἦν μετ' αὐτῶν εἰσπορευόμενος καὶ ἐκπορευόμενος εἰς Ἱερουσαλὴμ, παρρησιαζόμενος ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου, **29** ἐλάλει τε καὶ συνεζήτει πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς· οἱ δὲ ἐπεχείρουν ἀνελεῖν αὐτόν. **30** ἐπιγνόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ κατήγαγον αὐτὸν εἰς Καισαρίαν, καὶ ἔξαπέστειλαν αὐτὸν εἰς Ταρσόν.

31 Ἡ μὲν οὖν ἐκκλησία καθ' ὅλησ τῆς Ἰουδαίας καὶ Γαλιλαίας καὶ Καμαρίας εἶχεν εἰρήνην, οἰκοδομουμένη καὶ πορευομένη τῷ φόβῳ τοῦ κυρίου, καὶ τῇ παρακλήσει τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐπληθύνετο. **32** ἐγένετο δὲ Πέτρον διερχόμενον διὰ πάν-

25. δε αὐτον οἱ μαθηται νυκτ. καθηκαν δια του τειχ.
26. παραγεν. δε: add ο σαυλος | επειρατο 27. του ιησου 28. εν ιερουσαλημ | και παρρησιαζομενος | του κυρ. ιησου 29. αυτ. ανελειν 30. καισαρειαν 31. αι μεν ουν εκκλησαι—ειχον ειρ. οικοδομουμεναι και πορευομεναι—επληθυνοντο | σαμαρειας

των κατελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς κατοικοῦντας Λύδδα. **33** εὗρεν δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπὸν τινα ὀνόματι Αἰνέαν ἐξ ἐτῶν ὀκτὼ κατακείμενον ἐπὶ κραβάττου, ὃς ἦν παραλελυμένος. **34** καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος· Αἰνέα, ἰᾶταί σε Ἰησοῦς Χριστός· ἀνάστηθι καὶ στρῶσον σεαυτῷ. καὶ εὐθέως ἀνέστη. **35** καὶ εἶδαν αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες Λύδδα καὶ τὸν Cάρωνα, οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν κύριον.

36 Ἐν Ἰόππῃ δέ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι Ταβιθά, ἣ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσυνῶν ὧν ἐποίει. **37** ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν· λούσαντες δὲ ἔθηκαν αὐτὴν ἐν ὑπερώῳ. **38** ἐγγὺς δὲ οὔσης Λύδδασ τῇ Ἰόππῃ οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτῇ, ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας πρὸς αὐτὸν παρακαλοῦντες· μὴ ὀκνήσῃς διελθεῖν ἕως ἡμῶν. **39** ἀναστὰς δὲ Πέτρος συνῆλθεν αὐτοῖς· ὃν παραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερῶον, καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἱμάτια, ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν οὔσα ἡ Δορκάς. **40** ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντα ὁ Πέτρος καὶ θεὶς τὰ γόνατα προσηύξατο,

32. λυδδαν 33. αινεαν ονοματι | επι κραβατω 34. ιησ. ο χριστ. 35. ειδον | λυδδαν | ς (non ς^e) σαρωναν 37. αυτην εθηκαν 38. λυδδης | μη οκνησαι δι. ε. αυτων 40. om και ante θεις

καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπεν· Ταβιθά ἀνάστηθι. ἡ δὲ ἤνοιξεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον ἀνεκάθισεν. 41 δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα ἀνέστησεν αὐτήν· φωνήσας δὲ τοὺς ἁγίους καὶ τὰς χήρας παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν. 42 γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ' ὅλησ τῆς Ἰόππης, καὶ ἐπίστευσαν πολλοὶ ἐπὶ τὸν κύριον. 43 ἐγένετο δὲ ἡμέρας ἱκανὰς μεῖναι ἐν Ἰόππῃ παρὰ τινι Κύμωνι βυρσεῖ.

X.

Cornelius ex angelica visione Caesaream accit Petrum, divinitus et ipsum monitum visis animalibus puris, atque impuris. Petro de Christo exponente et ipsi gentiles sancto spiritu imbuuntur.

1 Ἄνθρω δέ τις ἐν Καισαρίᾳ ὀνόματι Κορνήλιος, ἑκατοντάρχης ἐκ σπείρης τῆς καλουμένης Ἰταλικῆς, 2 εὐσεβὴς καὶ φοβούμενος τὸν θεὸν σὺν παντὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ποιῶν ἐλεημοσύνας πολλὰς τῷ λαῷ καὶ δεόμενος τοῦ θεοῦ διαπαντός, 3 εἶδεν ἐν ὁράματι φανερώς, ὥσπερ περὶ ὥραν ἐνάτην τῆς ἡμέρας, ἄγγελον τοῦ θεοῦ εἰσελθόντα πρὸς αὐτὸν καὶ εἰπόντα αὐτῷ· Κορνήλιε. 4 ὁ δὲ ἀτενίσας αὐτῷ καὶ ἔμφοβος γενόμενος εἶπεν· τί ἐστίν, κύριε; εἶπεν δὲ αὐτῷ· αἰ προσευχαί σου καὶ αἰ ἐλεημοσύναι σου ἀνέβησαν εἰς μνημόσυνον ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ. 5 καὶ

42. πολλ. επιστ. 43. ημε. ικαν. μειναι; add αυτον

X. 1. δε τις; add ην | καισαρεια 2. ποιων; add τα 3. περι; om | εννατην 4. εμπροσθ.; ενωπιον

43 10, 6.

X. 3 ss. 30 ss. 5 11, 13.

νῦν πέμψον ἄνδρας εἰς Ἰόππην καὶ μετά-
 πεμψαι Cίμωνά τινα ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρος·
 6 οὗτος ξενίζεται παρὰ τινι Cίμωνι βυρσεῖ,
 ᾧ ἐστὶν οἰκία παρὰ θάλασσαν. 7 ὥς δὲ
 ἀπῆλθεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν αὐτῷ, φωνήσας
 δύο τῶν οἰκετῶν καὶ στρατιώτην εὐσεβῆ
 τῶν προσκαρτερούντων αὐτῷ, 8 καὶ ἐξηγη-
 σάμενος ἅπαντα αὐτοῖς ἀπέστειλεν αὐτοὺς
 εἰς τὴν Ἰόππην.

9 Τῇ δὲ ἐπαύριον ὁδοιπορούντων αὐτῶν
 καὶ τῇ πόλει ἐγγιζόντων ἀνέβη Πέτρος ἐπὶ
 τὸ δῶμα προσεύξασθαι περὶ ὥραν ἕκτην.
 10 ἐγένετο δὲ πρόσπεινος καὶ ἤθελεν γεύ-
 σασθαι· παρασκευαζόντων δὲ αὐτῶν ἐγένετο
 ἐπ' αὐτὸν ἔκστασις, 11 καὶ θεωρεῖ τὸν
 οὐρανὸν ἀνεωγμένον καὶ καταβαῖνον σκευῶς
 τι ὥς ὁθόνην μεγάλην, τέσσαρσιν ἀρχαῖς
 καθιέμενον ἐπὶ τῆς γῆς, 12 ἐν ᾧ ὑπῆρχεν
 πάντα τὰ τετράποδα καὶ ἑρπετὰ τῆς γῆς
 καὶ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. 13 καὶ ἐγένετο
 φωνὴ πρὸς αὐτόν· ἀναστὰς Πέτρε θύσον
 καὶ φάγε. 14 ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν· μηδα-
 μῶς, κύριε, ὅτι οὐδέποτε ἔφαγον πᾶν κοινὸν
 καὶ ἀκάθαρτον. 15 καὶ φωνὴ πάλιν ἐκ
 δευτέρου πρὸς αὐτόν· ἃ ὁ θεὸς ἐκαθάρισεν

5. εἰς ἰοππ. ἀνδρ. | τινὰ: om 6. παρ. θαλασσαν: add
 οὗτος λαλήσει σοι τι σε δεῖ ποιεῖν 7. αὐτῷ pri: τῷ
 χορηγίῳ | οἰκετῶν: add αὐτοῦ 8. αὐτοῖς ἀπαντα
 9. αὐτῶν: ἐκεῖνων 10. αὐτῶν: ἐκεῖνων | ἐγένετο sec:
 ἐπεπεσεν 11. καταβαῖνον: add ἐπ' αὐτόν | καθιέμενον:
 praem δεδεμένον καὶ 12. τετράποδα: add καὶ τὰ
 θηρία | τῆς γῆς: post τετραπ. pon | τὰ ἑρπετὰ εἰ τὰ
 πετεινὰ 14. κοιν. ἢ ἀκαθ.

11 ss. 11, 5 ss.

σὺ μὴ κοίνου. 16 τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς, καὶ εὐθὺς ἀνελήμφθη τὸ σκεῦος εἰς τὸν οὐρανόν. 17 ὥς δὲ ἐν ἑαυτῷ διηπόρει ὁ Πέτρος, τί ἂν εἴη τὸ ὄραμα ὃ εἶδεν, ἰδοὺ οἱ ἄνδρες οἱ ἀπεσταλμένοι ὑπὸ τοῦ Κορνηλίου διερωτήσαντες τὴν οἰκίαν τοῦ Σίμωνος ἐπέστησαν ἐπὶ τὸν πυλῶνα, 18 καὶ φωνήσαντες ἐπυνθάνοντο εἰ Σίμων ὁ ἐπικαλούμενος Πέτρος ἐνθάδε ξενίζεται. 19 τοῦ δὲ Πέτρου διενθυμουμένου περὶ τοῦ ὁράματος εἶπεν τὸ πνεῦμα αὐτῷ· ἰδοὺ ἄνδρες ζητοῦντές σε· 20 ἀλλὰ ἀναστὰς κατάβηθι, καὶ πορεύου σὺν αὐτοῖς μηδὲν διακρινόμενος, ὅτι ἐγὼ ἀπέσταλκα αὐτούς. 21 καταβὰς δὲ Πέτρος πρὸς τοὺς ἄνδρας εἶπεν· ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι ὃν ζητεῖτε· τίς ἢ αἰτία δι' ἣν πάρεστε; 22 οἱ δὲ εἶπαν· Κορνήλιος ἐκτοντάρχης, ἀνὴρ δίκαιος καὶ φοβούμενος τὸν θεόν, μαρτυρούμενός τε ὑπὸ ὅλου τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων, ἐχρηματίσθη ὑπὸ ἀγγέλου ἁγίου μεταπέμψασθαί σε εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἀκοῦσαι ῥήματα παρὰ σοῦ. 23 εἰσκαλεσάμενος οὖν αὐτοὺς ἐξένισεν.

Τῇ δὲ ἐπαύριον ἀναστὰς ἐξῆλθεν σὺν αὐτοῖς, καὶ τινες τῶν ἀδελφῶν τῶν ἀπὸ Ἰόππησιν συνῆλθον αὐτῷ. 24 τῇ δὲ ἐπαύριον εἰσῆλθον εἰς τὴν Καισαρείαν· ὃ δὲ Κορνήλιος

16. ευθυς: παλιν | ανελημφθη 17. και ιδου | υπο: απο | om του ante σιμωνος 19. ενθυμουμενου | αυτω: post ειπεν pon | ανδρες: add τρεις | ζητουσι 20. διοτι 21. πρ. τ. ανδρας: add τους απεσταλμενους απο του κορνηλιου προς αυτον 22. ειπον 23. αναστας: add ο πετρος | απο της ιοππησιν 24. τη δε: και τη | εισηλθον | καισαρειαν

ἦν προσδοκῶν αὐτούς, συναλεσάμενος τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἀναγκαίους φίλους. **25** ὥς δὲ ἐγένετο τοῦ εἰσελθεῖν τὸν Πέτρον, συναντήσας αὐτῷ ὁ Κορνήλιος πεσὼν ἐπὶ τοὺς πόδας προσεκύνησεν. **26** ὁ δὲ Πέτρος ἤγειρεν αὐτὸν λέγων· ἀνάστηθι· καὶ ἐγὼ αὐτὸς ἄνθρωπός εἰμι. **27** καὶ συνόμιλῶν αὐτῷ εἰσῆλθεν, καὶ εὗρίσκει συνελήλυθότας πολλούς, **28** ἔφη τε πρὸς αὐτούς· ὑμεῖς ἐπίστασθε ὡς ἀθέμιτόν ἐστιν ἀνδρὶ Ἰουδαίῳ κολλᾶσθαι ἢ προσέρχεσθαι ἄλλοφύλῳ· καὶ μοι ἔδειξεν ὁ θεὸς μηδένα κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον λέγειν ἄνθρωπον· **29** διὸ καὶ ἀναντιρρήτως ἦλθον μεταπεμφθεῖς. πυνθάνομαι οὖν, τίني λόγῳ μετεπέμψασθέ με; **30** καὶ ὁ Κορνήλιος ἔφη· ἀπὸ τετάρτης ἡμέρας μέχρι ταύτης τῆς ὥρας ἤμην τὴν ἐνάτην προσευχόμενος ἐν τῷ οἴκῳ μου, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἕστη ἐνώπιόν μου ἐν ἐσθῇτι λαμπρᾷ, **31** καὶ φησὶν· Κορνήλιε, εἰσηκούσθη σου ἡ προσευχή καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἐμνήσθησαν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. **32** πέμψον οὖν εἰς Ἰόππην καὶ μετακάλεσαι Σίμωνα ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρος· οὗτος ξενίζεται ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος βυρσέως παρὰ θάλασσαν. **33** ἐξαυτῆς οὖν ἔπεμψα

24. συγκαλε. 25. om του 26. αυτον ηγειρεν | καγω αυτοσ 28. και εμοι | ο θεος εδειξ. 30. ημην: add νηστευων και | ενατην: εννατην ωραν 32. παρ. θαλασσαν: add ος παραγενομενος λαλησει σοι

πρὸς σε, σύ τε καλῶς ἐποίησας παραγενόμενος. νῦν οὖν πάντες ἡμεῖς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ πάρεσμεν ἀκοῦσαι πάντα τὰ προστεταγμένα σοι ὑπὸ τοῦ κυρίου. **34** Ἀνοίξας δὲ Πέτρος τὸ στόμα εἶπεν· ἐπ' ἀληθείας καταλαμβάνομαι ὅτι οὐκ ἔστιν προσωπολήμπτης ὁ θεός, **35** ἀλλ' ἐν παντὶ ἔθνει ὁ φοβούμενος αὐτὸν καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην δεκτὸς αὐτῷ ἐστίν· **36** τὸν λόγον ὃν ἀπέστειλεν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· οὗτός ἐστιν πάντων κύριος. **37** ὑμεῖς οἴδατε τὸ γενόμενον ῥῆμα καθ' ὅλησιν τῇς Ἰουδαίας, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας μετὰ τὸ βάπτισμα ὃ ἐκήρυξεν Ἰωάννης, **38** Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρέθ, ὡς ἔχρισεν αὐτὸν ὁ θεὸς πνεύματι ἁγίῳ καὶ δυνάμει, ὃς διῆλθεν εὐεργετῶν καὶ ἰώμενος πάντα τοὺς καταδυναστευομένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου, ὅτι ὁ θεὸς ἦν μετ' αὐτοῦ· **39** καὶ ἡμεῖς μάρτυρες πάντων ὧν ἐποίησεν ἐν τε τῇ χώρᾳ τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὃν καὶ ἀνεῖλαν κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου. **40** τοῦτον ὁ θεὸς ἤγειρεν ἐν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐμφανῆ γενέσθαι, **41** οὐ παντὶ τῷ λαῷ, ἀλλὰ μάρτυσιν τοῖς προκεχειροτονημένοις ὑπὸ τοῦ θεοῦ, ἡμῖν οἵτινες συνεφά-

33. κυρίου: θεου 34. προσωποληπτης 37. αρξαμενον
38. ζ (non item ζ^e) ναζαρετ 39. ημεισ: add εσμεν |
ον και: om και | ανειλον 40. om εν

34 Rom 2, 11. **37** Mt 4, 17. Lc 23, 5. **39** 2, 32.
41 Lc 24, 43. Io 21, 13.

γομεν καὶ συνεπίομεν αὐτῷ μετὰ τὸ ἀναστῆ-
ναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· 42 καὶ παρήγγειλεν
ἡμῖν κηρῦξαι τῷ λαῷ καὶ διαμαρτύρασθαι
ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ ὠρισμένος ὑπὸ τοῦ θεοῦ
κριτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν. 43 τούτῳ πάν-
τες οἱ προφῆται μαρτυροῦσιν, ἄφεςιν ἁμαρ-
τιῶν λαβεῖν διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ πάντα
τὸν πιστεύοντα εἰς αὐτόν.

44 Ἐτι λαλοῦντος τοῦ Πέτρου τὰ ῥήματα
ταῦτα ἐπέπεσεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπὶ
πάντας τοὺς ἀκούοντας τὸν λόγον. 45 καὶ
ἐξέστησαν οἱ ἐκ περιτομῆς πιστοὶ ὅσοι
συνῆλθαν τῷ Πέτρῳ, ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη
ἡ δωρεὰ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκκέχυται·
46 ἤκουον γὰρ αὐτῶν λαλούντων γλώσσαις
καὶ μεγαλυνόντων τὸν θεόν. τότε ἀπεκρίθη
Πέτρος· 47 μήτι τὸ ὕδωρ δύναται κωλύσαι
τις τοῦ μὴ βαπτισθῆναι τούτους, οἵτινες
τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔλαβον ὡς καὶ ὑμεῖς;
48 προσέταξεν δὲ αὐτοῖς ἐν τῷ ὀνόματι
Ἰησοῦ Χριστοῦ βαπτισθῆναι. τότε ἠρώτησαν
αὐτὸν ἐπιμεῖναι ἡμέρας τινάς.

XI.

Petrus Hierosolymae de visione animalium et Cor-
nelio narrans fidem gentium defendit. Apostoli per
Phoenicem, Cyprum et Antiochiam. Barnabas et
Saulus. Primi Christiani Antiochiaie. Agabus
propheta.

1 Ἦκουσαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελ-

45. συνελθόν 46. ο πετρος 47. κωλυσαι δυν. τις |
ως: καθως 48. προσετ. τε | αυτοις: αυτοις | ιησ. χρι.:
του κυριου | βαπτισθηναι: ante εν τω ονομ.

42 17, 31. 43 3, 24. 46 2, 4. 47 8, 36.

φοὶ οἱ ὄντες κατὰ τὴν Ἰουδαίαν ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέξαντο τὸν λόγον τοῦ θεοῦ. **2** ὅτε δὲ ἀνέβη Πέτρος εἰς Ἱερουσαλήμ, διεκρίνοντο πρὸς αὐτὸν οἱ ἐκ περιτομῆς, **3** λέγοντες ὅτι εἰσηλθες πρὸς ἄνδρας ἀκροβυστίαν ἔχοντας καὶ συνέφαγες αὐτοῖς. **4** ἀρξάμενος δὲ Πέτρος ἐξετίθετο αὐτοῖς καθεξῆς λέγων· **5** ἐγὼ ἤμην ἐν πόλει Ἰόππῃ προσευχόμενος, καὶ εἶδον ἐν ἐκστάσει ὄραμα, καταβαῖνον σκευὸς τι ὡς ὁθόνην μεγάλην τέσσαρσιν ἀρχαῖς καθιεμένην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἦλθεν ἄχρι ἐμοῦ· **6** εἰς ἣν ἀτενίσας κατενόουν, καὶ εἶδον τὰ τετράποδα τῆς γῆς καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ ἐρπετὰ καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. **7** ἤκουσα δὲ καὶ φωνῆς λεγούσης μοι· ἀναστὰς Πέτρε θύσον καὶ φάγε. **8** εἶπον δέ· μηδαμῶς, κύριε, ὅτι κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον οὐδέποτε εἰσηλθεν εἰς τὸ στόμα μου. **9** ἀπεκρίθη δὲ φωνὴ ἐκ δευτέρου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· ἃ ὁ θεὸς ἐκάθάρισεν σὺ μὴ κοίνου. **10** τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς, καὶ ἀνεσπάσθη πάλιν ἅπαντα εἰς τὸν οὐρανόν. **11** καὶ ἰδοὺ ἐξαυτῆς τρεῖς ἄνδρες ἐπέστησαν ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐν ᾗ ἤμεν, ἀπεσταλμένοι ἀπὸ Καισαρίας πρὸς με. **12** εἶπεν δὲ τὸ πνεῦμά μοι συνελθεῖν

XI. 2. οτε δε: και οτε | ιεροσολυμα 3. εισηλθ. post ακρο. εχοντ. pon 4. ο πετρος 5. αχρισ 7. ηκουσα δε sine και 8. παν κοινον 9. απεκρι. δε: add μοι 10. παλιν ανεσπασθη 11. ημεν: ημην | καισαρειας 12. μοι το πνευμ.

XI. 3 40, 25 ss. 5 ss. 40, 9 ss.

αὐτοῖς μηδὲν διακρίναντα. ἤλθον δὲ σὺν
 ἐμοὶ καὶ οἱ ἕξ ἀδελφοὶ οὗτοι, καὶ εἰσῆλθο-
 μεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀνδρός. **13** ἀπήγγειλεν
 δὲ ἡμῖν πῶς εἶδεν τὸν ἄγγελον ἐν τῷ οἴκῳ
 αὐτοῦ σταθέντα καὶ εἰπόντα· ἀπόστειλον
 εἰς Ἰόππην καὶ μετάπεμψαι Κίμωνα τὸν
 ἐπικαλούμενον Πέτρον, **14** ὃς λαλήσει ῥή-
 ματα πρὸς σε, ἐν οἷς σωθήσῃ σὺ καὶ πᾶς
 ὁ οἶκός σου. **15** ἐν δὲ τῷ ἄρξασθαί με
 λαλεῖν ἐπέπεσεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ’
 αὐτοὺς ὥσπερ καὶ ἐφ’ ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ.
16 ἐμνήσθην δὲ τοῦ ῥήματος τοῦ κυρίου,
 ὡς ἔλεγεν· Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι,
 ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν πνεύματι ἁγίῳ.
17 εἰ οὖν τὴν ἴσιν δωρεὰν ἔδωκεν αὐτοῖς
 ὁ θεὸς ὡς καὶ ἡμῖν, πιστεύσασιν ἐπὶ τὸν
 κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἐγὼ τίς ἤμην δυ-
 νατὸς κωλύσαι τὸν θεόν; **18** ἀκούσαντες δὲ
 ταῦτα ἡσύχασαν, καὶ ἐδόξασαν τὸν θεὸν
 λέγοντες· ἄρα καὶ τοῖς ἔθνεσιν ὁ θεὸς τὴν
 μετάνοιαν εἰς ζωὴν ἔδωκεν.

19 Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες ἀπὸ τῆς
 θλίψεως τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ διῆλ-
 θον ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιο-
 χείας, μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ
 μόνον Ἰουδαίοις. **20** ἦσαν δέ τινες ἐξ
 αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι,

12. διακρινόμενον 13. ἀπηγγ. τε | εἰπόντα: add αὐτῷ |
 εἰς ἰοππην: add ἀνδρὰς 16. om του ante κυρίου
 17. ἐγώ: add δε 18. ἐδοξάζον | ἀρα γε | ἐδωκ. εἰς ζωὴν

οἵτινες ἐλθόντες εἰς Ἀντιόχειαν ἐλάλουν καὶ πρὸς τοὺς Ἑλληνας, εὐαγγελιζόμενοι τὸν κύριον Ἰησοῦν. 21 καὶ ἦν χεὶρ κυρίου μετ' αὐτῶν, πολὺς τε ἀριθμὸς ὁ πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν κύριον. 22 Ἐκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὦτα τῆς ἐκκλησίας τῆς οὔσης ἐν Ἱερουσαλὴμ περὶ αὐτῶν, καὶ ἐξ-απέστειλαν Βαρνάβαν ἕως Ἀντιοχείας· 23 ὃς παραγενόμενος καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τὴν τοῦ θεοῦ ἐχάρη, καὶ παρεκάλει πάντα τῇ προθέσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ κυρίῳ, 24 ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης πνεύματος ἁγίου καὶ πίστεως. καὶ προσετέθη ὄχλος ἱκανὸς τῷ κυρίῳ. 25 ἐξῆλθεν δὲ εἰς Ταρσὸν ἀναζητῆσαι Καῦλον, καὶ εὐρὼν ἤγαγεν εἰς Ἀντιόχειαν. 26 ἐγένετο δὲ αὐτοῖς καὶ ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι ὄχλον ἱκανόν, χρηματίζειν τε πρῶτως ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς Χριστιανούς.

27 Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατήλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν· 28 ἀναστὰς δὲ εἰς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἀγαβὸς ἐσήμανεν διὰ τοῦ πνεύματος λιμὸν μεγάλην μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην, ἣτις ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου.

20. εἰσελθόντες | ελαλ. και: om και | ελληνιστας
21. om o ante πιστευσας 22. om ουσης | εν ιεροσο-
λυμοις | εως αντιοχ.: praem διελθειν 25. om την
sec 25. εις ταρσον: add o βαρναβας | ευρων: add
αυτον | ηγαγεν: add αυτον 26. αυτοις: αυτους | om
και ante ενιαυτον | πρωτον 28. μεγαλην: μεγαν | ητις:
οστις και | κλαυδιου: add καισαρος

25 9, 30. Gal 2, 11. 28 21, 10.

29 τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς εὐπορεῖτό τις, ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς.

30 ὃ καὶ ἐποίησαν ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Καύλου.

XII.

Iacobus occiditur. Petrus ex custodia per angelum liberatus pulsat fores domus Mariae. Herodes subito moritur.

1 Κατ' ἐκείνον δὲ τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν ὁ βασιλεὺς Ἑρώδης τὰς χεῖρας κακῶσαι τινας τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. 2 ἀνεῖλεν δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρῃ. 3 ἰδὼν δὲ ὅτι ἀρεστόν ἐστιν τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον, ἦσαν δὲ ἡμέραι τῶν ἄζύμων, 4 ὃν καὶ πιάσας ἔθετο εἰς φυλακὴν, παραδοὺς τέσσαρσιν τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτόν, βουλόμενος μετὰ τὸ πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ. 5 ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτήρειτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενῶς γινομένη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν θεὸν περὶ αὐτοῦ. 6 ὅτε δὲ ἤμελλεν προαγαγεῖν αὐτόν ὁ Ἑρώδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἣν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μεταξὺ δύο στρατιωτῶν, δεδεμένος ἀλύσειν δυσίν, φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακὴν. 7 καὶ ἰδοὺ

29. ὑποορεῖτο

XII. 1. ηρωδης ο βασιλ. 2. μαχαιρα 3. και ιδων
5. εκτενησ | περι: υπερ 6. εμελλε | αυτον προαγειν

30 12, 25. ὁ Ἰακώβος ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ἰωάννου τοῦ ἀποστόλου

ἄγγελος κυρίου ἐπέστη, καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου ἤγειρεν αὐτὸν λέγων· ἀνάστα ἐν τάχει. καὶ ἐξέπεσαν αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. 8 εἶπέν τε ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν· ζῶσαι καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου. ἐποίησεν δὲ οὕτως. καὶ λέγει αὐτῷ· περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου καὶ ἀκολούθει μοι. 9 καὶ ἐξεληθὼν ἠκολούθει, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἀληθὲς ἐστὶν τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου, ἐδόκει δὲ ὄραμα βλέπειν. 10 διελθόντες δὲ πρῶτην φυλακὴν καὶ δευτέραν ἤλθαν ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἣτις αὐτομάτῃ ἠνοίγη αὐτοῖς, καὶ ἐξεληθόντες προῆλθον ῥύμην μίαν, καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ. 11 καὶ ὁ Πέτρος ἐν ἑαυτῷ γενόμενος εἶπεν· νῦν οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἐξαπέστειλεν κύριος τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἐξείλατό με ἐκ χειρὸς Ἑρώδου καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων. 12 συνιδὼν τε ἤλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν τῆς Μαρίας τῆς μητρὸς Ἰωάννου τοῦ ἐπικαλουμένου Μάρκου, οὗ ἦσαν ἱκανοὶ συνηθροισμένοι καὶ προσευχόμενοι. 13 κρούσαντος δὲ αὐτοῦ τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος προσηλθεν παιδίσκη ὑπακοῦσαι, ὀνόματι Ῥόδη, 14 καὶ ἐπιγνοῦσα τὴν

7. εξεπεσον 8. περιζωσαι 9. ηκολουθει: add αυτω
10. ηλθον | ηνοιχθη 11. γενομ. εν εαυτω | εξειλετο
12. om της ante μαριας 13. αυτου: του πετρου

φωνήν τοῦ Πέτρου ἀπὸ τῆς χαρᾶς οὐκ ἤνοιξεν τὸν πυλῶνα, εἰσδραμοῦσα δὲ ἀπήγγειλεν ἐστάναι τὸν Πέτρον πρὸ τοῦ πυλῶνος. **15** οἱ δὲ πρὸς αὐτὴν εἶπαν· μαίνῃ. ἡ δὲ διίσχυρίζετο οὕτως ἔχειν. οἱ δὲ ἔλεγον· ὁ ἄγγελός ἐστιν αὐτοῦ. **16** ὁ δὲ Πέτρος ἐπέμενεν κρούων· ἀνοίξαντες δὲ εἶδαν αὐτὸν καὶ ἐξέστησαν. **17** κατασείσας δὲ αὐτοῖς τῇ χειρὶ σιγαῖν διηγήσατο πῶς ὁ κύριος αὐτὸν ἐξήγαγεν ἐκ τῆς φυλακῆς, εἶπέν τε· ἀπαγγείλατε Ἰακώβῳ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα. καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἕτερον τόπον. **18** γενομένης δὲ ἡμέρας ἦν τάραχος οὐκ ὀλίγος ἐν τοῖς στρατιώταις, τί ἄρα ὁ Πέτρος ἐγένετο. **19** Ἡρώδης δὲ ἐπιζητήσας αὐτὸν καὶ μὴ εὐρῶν, ἀνακρίνας τοὺς φύλακας ἐκέλευσεν ἀπαχθῆναι, καὶ κατελθὼν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς Καισαρίαν διέτριβεν. **20** ἦν δὲ θυμομαχῶν Τυρίοις καὶ Σιδωνίοις· ὁμοθυμαδὸν δὲ παρῆσαν πρὸς αὐτόν, καὶ πείσαντες Βλάστον τὸν ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος τοῦ βασιλέως ἡτοῦντο εἰρήνην, διὰ τὸ τρέφεσθαι αὐτῶν τὴν χώραν ἀπὸ τῆς βασιλικῆς. **21** τακτῇ δὲ ἡμέρᾳ ὁ Ἡρώδης ἐνδυσάμενος ἐσθῆτα βασιλικὴν καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος ἐδημηγόρει πρὸς αὐτοῦς· **22** ὁ δὲ δῆμος ἐπεφώνει· θεοῦ

15. ειπον | οι δ' ελ. | αυτου εστιν 16. ειδον 17. διηγησατο: add αυτοις | ειπον δε 19. την καισαρειαν 20. ην δε: add ο ηρωδης 21. και καθισας

φωνή καὶ οὐκ ἀνθρώπου. **23** παραχρῆμα δὲ ἐπάταξεν αὐτὸν ἄγγελος κυρίου ἀνθ' ὧν οὐκ ἔδωκεν τὴν δόξαν τῷ θεῷ, καὶ γενόμενος σκωληκόβρωτος ἐξέψυξεν.

24 Ὁ δὲ λόγος τοῦ θεοῦ ἤϋξανεν καὶ ἐπληθύνετο. **25** Βαρνάβας δὲ καὶ Καῦλος ὑπέστρεψαν ἐξ Ἱερουσαλήμ, πληρώσαντες τὴν διακονίαν, συναπαλαβόντες Ἰωάννην τὸν ἐπικληθέντα Μάρκον.

XIII.

Paulus cum Barnaba et Marco primum iter ad docendos gentiles facit. In Cypro insula excaecato Bariesu Sergius Paulus fidem amplectitur. Pauli oratio Antiochiae Pisidiae habita placet gentibus, a Iudaeis reiicitur.

1 Ἦσαν δὲ ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ τὴν οὔσαν ἐκκλησίαν προφῆται καὶ διδάσκαλοι ὃ τε Βαρνάβας καὶ Συμεὼν ὁ καλούμενος Νίγερ, καὶ Λούκιος ὁ Κυρηναῖος, Μανᾶν τε Ἡρώδου τοῦ τετραάρχου σύντροφος καὶ Καῦλος. **2** λειτουργούντων δὲ αὐτῶν τῷ κυρίῳ καὶ νηστευόντων εἶπεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· ἀφορίσατε δὴ μοι τὸν Βαρνάβαν καὶ Καῦλον εἰς τὸ ἔργον ὃ προσκέκλημαι αὐτούς. **3** τότε νηστεύσαντες καὶ προσευξάμενοι καὶ ἐπιθέντες τὰς χεῖρας αὐτοῖς ἀπέλυσαν. **4** αὐτοὶ μὲν οὖν ἐκπεμφθέντες ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος κατῆλθον εἰς Σελευκίαν, ἐκεῖθὲν τε ἀπέπλευσαν εἰς

25. συμπαραλα. | καὶ ἰωαννην

XIII. 1. ἦσαν δε: add τινες | τετραρχου 2. τον τε βαρνα. | τον σαυλον 4. αυτοι: ουτοι | του πνευμ. του αγι. | εἰς την σελευκειαν | εἰς την κυπρ.

XII. 24 6, 7. 25 12 ss.

Κύπρον, 5 καὶ γενόμενοι ἐν Καλαμῖνι κατήγγελλον τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῶν Ἰουδαίων· εἶχον δὲ καὶ Ἰωάννην ὑπηρέτην. 6 διελθόντες δὲ ὅλην τὴν νῆσον ἄχρι Πάφου εὗρον ἄνδρα τινὰ μάγον ψευδοπροφήτην Ἰουδαῖον, ᾧ ὄνομα Βαριησοῦ, 7 ὃς ἦν σὺν τῷ ἀνθυπάτῳ Σεργίῳ Παύλῳ, ἀνδρὶ συνετῷ. οὗτος προσκαλεσάμενος Βαρνάβαν καὶ Καῦλον ἐπεζήτησεν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ. 8 ἀντίστατο δὲ αὐτοῖς Ἑλύμας ὁ μάγος, οὕτως γὰρ μεθερμηνεύεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ζητῶν διαστρέψαι τὸν ἀνθύπατον ἀπὸ τῆς πίστεως. 9 Καῦλος δέ, ὁ καὶ Παῦλος, πλησθεὶς πνεύματος ἁγίου ἀτενίσας εἰς αὐτὸν 10 εἶπεν· ὦ πλήρης παντὸς δόλου καὶ πάσης ῥαδιουργίας, υἱὲ διαβόλου, ἐχθρὲ πάσης δικαιοσύνης, οὗ παύση διαστρέφων τὰς ὁδοὺς κυρίου τὰς εὐθείας; 11 καὶ νῦν ἰδοὺ χεὶρ κυρίου ἐπὶ σέ, καὶ ἔσῃ τυφλὸς μὴ βλέπων τὸν ἥλιον ἄχρι καιροῦ. παραχρῆμά τε ἔπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἄχλὺς καὶ σκότος, καὶ περιάγων ἐζήτει χειραγωγούς. 12 τότε ἰδὼν ὁ ἀνθύπατος τὸ γεγονός ἐπίστευσεν, ἐκπλησσομένου ἐπὶ τῇ διδαχῇ τοῦ κυρίου.

13 Ἀναχθέντες δὲ ἀπὸ τῆς Πάφου οἱ περὶ Παῦλον ἦλθον εἰς Πέργην τῆς Παμ-

6. om ολην | om ανδρα | βαριησουσ 9. και ατενισας
11. του κυριου | παραchr. δε | επεπεσεν 13. τον παυλον

φυλίας· Ἰωάννης δὲ ἀποχωρήσας ἀπ' αὐτῶν
 ὑπέστρεψεν εἰς Ἱεροσόλυμα. 14 αὐτοὶ δὲ
 διελθόντες ἀπὸ τῆς Πέργης παρεγένοντο εἰς
 Ἀντιόχειαν τὴν Πισιδίαν, καὶ ἐλθόντες εἰς
 τὴν συναγωγὴν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων
 ἐκάθισαν. 15 μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ
 νόμου καὶ τῶν προφητῶν ἀπέστειλαν οἱ
 ἀρχισυνάγωγοι πρὸς αὐτοὺς λέγοντες· ἄνδρες
 ἀδελφοί, εἴ τις ἐστὶν ἐν ὑμῖν λόγος παρα-
 κλήσεως πρὸς τὸν λαόν, λέγετε. 16 ἀνα-
 στάς δὲ Παῦλος καὶ κατασείσας τῇ χειρὶ
 εἶπεν· ἄνδρες Ἰσραηλεῖται καὶ οἱ φοβού-
 μενοι τὸν θεόν, ἀκούσατε. 17 ὁ θεὸς τοῦ
 λαοῦ τούτου Ἰσραὴλ ἐξελέξατο τοὺς πατέρας
 ἡμῶν, καὶ τὸν λαὸν ὕψωσεν ἐν τῇ παροικίᾳ
 ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ
 ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ αὐτῆς, 18 καὶ ὥς τεσ-
 σερακονταέτη χρόνον ἐτροφοφόρησεν αὐτοὺς
 ἐν τῇ ἐρήμῳ, 19 καὶ καθελὼν ἔθνη ἑπτὰ
 ἐν γῇ Χαναὰν κατεκληρονόμησεν τὴν γῆν
 αὐτῶν, 20 ὥς ἔτεσιν τετρακοσίοις καὶ πεν-
 τήκοντα. καὶ μετὰ ταῦτα ἔδωκεν κριτὰς
 ἕως Καμουὴλ προφήτου. 21 καὶ κεῖθεν ἡγή-
 σαντο βασιλέα, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς
 τὸν Καοὺλ υἱὸν Κεῖς, ἄνδρα ἐκ φυλῆς
 Βενιαμὴν, ἔτη τεσσαράκοντα· 22 καὶ με-

14. τῆς πισιδίας | εἰσελθόντες 15. οἱ τισ | λόγος ἐν
 ὑμῖν παρακλη. 16. ἰσραηλῖται 18. τεσσαρακοντ. |
 ἐτροφοφόρησεν 19. κατεκληροδοτήσεν αὐτοῖς 20. καὶ
 μετὰ ταῦτα 200 ante ὡς ἔτεσι τετρ. κ. πεντ. | τοῦ
 προφήτου 21. κισ | βενιαμιν | τεσσαρακ.

17 ss. 7, 2 ss. 17 Ex 6, 1. 18 7, 56. Deut 1, 31.
 19 Deut 7, 1. Ios 14, 1. 21 1 Sam 8, 15. 10, 21.
 22 1 Sam 16, 1. Ps 88 (89), 21.

ταστήσας αὐτὸν ἡγειρεν τὸν Δαυεὶδ αὐτοῖς εἰς βασιλέα, ᾧ καὶ εἶπεν μαρτυρήσας· εὗρον Δαυεὶδ τὸν τοῦ Ἰεσσαί, ἄνδρα κατὰ τὴν καρδίαν μου, ὃς ποιήσει πάντα τὰ θελημάτά μου. **23** τούτου ὁ θεὸς ἀπὸ τοῦ σπέρματος κατ' ἐπαγγελίαν ἡγάγεν τῷ Ἰσραὴλ σωτῆρα Ἰησοῦν, **24** προκηρύξαντος Ἰωάννου πρὸ προσώπου τῆς εἰσόδου αὐτοῦ βάπτισμα μετανοίας παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ. **25** ὡς δὲ ἐπλήρου Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγεν· τί ἐμὲ ὑπονοεῖτε εἶναι, οὐκ εἰμὶ ἐγώ· ἀλλ' ἰδοὺ ἔρχεται μετ' ἐμὲ οὗ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι. **26** ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ γένους Ἀβραάμ καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν θεόν, ἡμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἐξαπεστάλη. **27** οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν τοῦτον ἀγνοήσαντες καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκομένας κρίναντες ἐπλήρωσαν, **28** καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες ᾗτήσαντο Πειλᾶτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν· **29** ὡς δὲ ἐτέλεσαν πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. **30** ὁ δὲ θεὸς ἡγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, **31** ὃς ὥφθη ἐπὶ

22. αυτοῖς τον δαβιδ 23. ηγαγεν: ηγειρε 25. ο ιωανν. |
 τινα με 26. ημιν: υμιν | απεσταλη 28. πιλατ.
 29. απαντα

24 Lc 3, 3 pp. **25** Lc 3, 15 pp. **28** Lc 23, 23.
29 Lc 23, 53. **31** 1, 3. 10, 40 s.

ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλήμ, οἵτινες νῦν εἰσὶν μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. **32** καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, ὅτι ταύτην ὁ θεὸς ἐκπεπλήρωκεν τοῖς τέκνοις ἡμῶν ἀναστήσας Ἰησοῦν, **33** ὥς καὶ ἐν τῷ πρώτῳ ψαλμῷ γέγραπται· υἱὸς μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. **34** ὅτι δὲ ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν μηκέτι μέλλοντα ὑποστρέφειν εἰς διαφθοράν, οὕτως εἶρηκεν ὅτι δώσω ὑμῖν τὰ ὅσια Δαυεὶδ τὰ πιστά. **35** διότι καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· οὐ δώσεις τὸν ὀστέον σου ἰδεῖν διαφθοράν. **36** Δαυεὶδ μὲν γὰρ ἰδίᾳ γενεᾷ ὑπηρετήσας τῇ τοῦ θεοῦ βουλῇ ἐκοιμήθη καὶ προσετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ καὶ εἶδεν διαφθοράν. **37** ὃν δὲ ὁ θεὸς ἤγειρεν, οὐκ εἶδεν διαφθοράν. **38** γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν, ἄνδρες ἀδελφοί, ὅτι διὰ τούτου ἡμῖν ἄφεσις ἁμαρτιῶν καταγγέλλεται. **39** ἀπὸ πάντων ὧν οὐκ ἠδυνήθητε ἐν νόμῳ Μωϋσέως δικαιοθῆναι, ἐν τούτῳ πᾶς ὁ πιστεύων δικαιοῦται. **40** βλέπετε οὖν μὴ ἐπέλθῃ τὸ εἰρημένον ἐν τοῖς προφήταις· **41** ἴδετε,

31. νυν: om 32. τοις τε. αυτων ημιν 33. εν τω ψαλμω τω δευτερω γεγραπτ. 34. δαβιδ 35. διο 36. δαβιδ 39. και απο παντων | εν τω νομω μωσσεως 40. επελθη: add εφ υμας

33 Ps 2, 7. Heb 1, 5. **34** Es 55, 3. **35** Ps 16, 10. **35** ss. 2, 27 ss. **39** Rom 8, 3. **41** Hab 1, 5.

οἱ καταφρονηταί, καὶ θαυμάσατε καὶ ἀφανίσθητε, ὅτι ἔργον ἐργάζομαι ἐγὼ ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ἔργον δ' οὐ μὴ πιστεύσητε εἰάν τις ἐκδιηγῇται ὑμῖν.

42 Ἐξιόντων δὲ αὐτῶν παρεκάλουν εἰς τὸ μεταξὺ σάββατον λαληθῆναι αὐτοῖς τὰ ῥήματα ταῦτα. 43 λυθείσης δὲ τῆς συναγωγῆς ἠκολούθησαν πολλοὶ τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν σεβομένων προσηλύτων τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ, οἵτινες προσλαλοῦντες αὐτοῖς ἔπειθον αὐτοὺς προσμένειν τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ. 44 τῷ δὲ ἐρχομένῳ σαββάτῳ σχεδὸν πᾶσα ἡ πόλις συνήχθη ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ κυρίου. 45 ἰδόντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι τοὺς ὄχλους ἐπλήσθησαν ζήλου, καὶ ἀντέλεγον τοῖς ὑπὸ Παύλου λαλουμένοις, ἀντιλέγοντες καὶ βλασφημοῦντες. 46 παρρησιασάμενοί τε ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας εἶπαν· ὑμῖν ἦν ἀναγκαῖον πρῶτον λαληθῆναι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ· ἐπειδὴ ἀπωθεῖσθε αὐτὸν καὶ οὐκ ἀξιόους κρίνετε ἑαυτοὺς τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἰδοὺ στρεφόμεθα εἰς τὰ ἔθνη. 47 οὕτως γὰρ ἐντέταλται ἡμῖν ὁ κύριος· τέθεικά σε εἰς φῶς ἐθνῶν τοῦ εἶναί σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. 48 ἀκούοντα δὲ τὰ ἔθνη ἔχαιρον καὶ ἐδόξαζον τὸν λόγον τοῦ κυρίου, καὶ ἐπίστευ-

41. οτι εργον εγω εργαζ. | δ: φ 42. εξιοντων δε εκ της συναγωγης των ιουδαιων | παρεκαλουν: add τα εθνη 43. επιμενειν 44. κυριου: θεου 45. τοις υπο του παυλου λεγομενοις 46. τε: δε | ειπον | επειδη: add δε

47 Es 49, 6. Lc 2, 32.

σαν ὅσοι ἦσαν τεταγμένοι εἰς ζωὴν αἰώνιον·
49 διεφέρετο δὲ ὁ λόγος τοῦ κυρίου καθ' ὅλησ τῆς χώρας. **50** οἱ δὲ Ἰουδαῖοι παρ-
 ὤτρυναν τὰς σεβομένας γυναῖκας τὰς
 εὐσχήμονας καὶ τοὺς πρώτους τῆς πόλεως,
 καὶ ἐπήγειραν διωγμὸν ἐπὶ τὸν Παῦλον καὶ
 Βαρνάβαν, καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν
 ὁρίων αὐτῶν. **51** οἱ δὲ ἐκτιναξάμενοι τὸν
 κονιορτὸν τῶν ποδῶν ἐπ' αὐτοὺς ἦλθον εἰς
 Ἰκόνιον· **52** οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπληροῦντο
 χαρᾶς καὶ πνεύματος ἁγίου.

XIV.

Paulus et Barnabas in itinere evangelizantes: Iconio
 pulsī Lystrae pro diis habentur. A Derbe redeunt
 Antiochiam.

1 Ἐγένετο δὲ ἐν Ἰκονίῳ κατὰ τὸ αὐτὸ
 εἰσελθεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν
 Ἰουδαίων καὶ λαλῆσαι οὕτως ὥστε πιστεῦσαι
 Ἰουδαίων τε καὶ Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος.
2 οἱ δὲ ἀπειθήσαντες Ἰουδαῖοι ἐπήγειραν
 καὶ ἐκάκωσαν τὰς ψυχὰς τῶν ἐθνῶν κατὰ
 τῶν ἀδελφῶν. **3** ἱκανὸν μὲν οὖν χρόνον
 διέτριψαν παρρησιαζόμενοι ἐπὶ τῷ κυρίῳ
 τῷ μαρτυροῦντι ἐπὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος
 αὐτοῦ, διδόντοσ σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι
 διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν. **4** ἐσχίσθη δὲ τὸ
 πλῆθος τῆς πόλεως, καὶ οἱ μὲν ἦσαν σὺν
 τοῖς Ἰουδαίοις, οἱ δὲ σὺν τοῖς ἀποστόλοις.

49. δι. ολησ 50. και τας ευσχημ. | τον βαρναβ.
 51. ποδων: add αυτων

XIV. 2. απειθουντες 3. om επι ante τω λογω | και
 διδοντι

51 Lc 9, 5.

XIV. 3 5, 12.

5 ὥς δὲ ἐγένετο ὁρμὴ τῶν ἐθνῶν τε καὶ Ἰουδαίων σὺν τοῖς ἄρχουσιν αὐτῶν ὑβρίσαι καὶ λιθοβολῆσαι αὐτούς, **6** συνιδόντες κατέφυγον εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας Δύστραν καὶ Δέρβην καὶ τὴν περίχωρον· **7** καὶ κεῖ εὐαγγελιζόμενοι ἦσαν.

8 Καί τις ἀνὴρ ἐν Λύστραις ἀδύνατος τοῖς ποσὶν ἐκάθητο, χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, ὃς οὐδέποτε περιεπάτησεν. **9** οὗτος ἤκουσεν τοῦ Παύλου λαλοῦντος, ὃς ἀτενίσας αὐτῷ καὶ ἰδὼν ὅτι ἔχει πίστιν τοῦ σωθῆναι, **10** εἶπεν μεγάλη φωνῇ· ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου ὀρθός. καὶ ἤλατο, καὶ περιεπάτει. **11** οἳ τε ὄχλοι ἰδόντες ὃ ἐποίησεν Παῦλος ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν Λυκαονιστὶ λέγοντες· οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις κατέβησαν πρὸς ἡμᾶς, **12** ἐκάλουν τε τὸν Βαρνάβαν Δία, τὸν δὲ Παῦλον Ἑρμῆν, ἐπειδὴ αὐτὸς ἦν ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου. **13** ὃ τε ἱερεὺς τοῦ Διὸς τοῦ ὄντος πρὸ τῆς πόλεως, ταύρους καὶ στέμματα ἐπὶ τοὺς πυλῶνας ἐνέγκας, σὺν τοῖς ὄχλοις ᾗθελεν θύειν. **14** ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀποστολοὶ Βαρνάβας καὶ Παῦλος, διαρρήξαντες τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἐξεπήδησαν εἰς τὸν ὄχλον, κράζοντες **15** καὶ λέγοντες· ἄνδρες, τί

7. ἦσαν ευαγγελιζ. 8. αδυνατ. εν λυστρ. | μητρ. αυτού: add υπαρχων | ς^ο περιεπεπατηχει, ς περιεπατηχει 9. ηκουε | πιστιν εχει 10. μεγαλ. τη φων. | ηλλετο 11. οι δε οχλ. | ο παυλος 12. τον μεν βαρν. 13. ο δε ιερ. | της πολε. αυτων 14. εισεπηδησαν

ταῦτα ποιεῖτε; καὶ ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμὲν ὑμῖν ἄνθρωποι, εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς ἀπὸ τούτων τῶν ματαίων ἐπιστρέφειν ἐπὶ θεὸν ζῶντα, ὃς ἐποίησεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, **16** ὃς ἐν ταῖς παρωχημέναις γενεαῖς εἶασεν πάντα τὰ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν. **17** καίτοι οὐκ ἁμάρτυρον αὐτὸν ἀφῆκεν ἀγαθουργῶν, οὐρανόθεν ὑμῖν ὑετοὺς διδοὺς καὶ καιροὺς καρποφόρους, ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ὑμῶν. **18** καὶ ταῦτα λέγοντες μόλις κατέπαυσαν τοὺς ὄχλους τοῦ μὴ θύειν αὐτοῖς.

19 Ἐπῆλθαν δὲ ἀπὸ Ἀντιοχείας καὶ Ἰκονίου Ἰουδαῖοι, καὶ πείσαντες τοὺς ὄχλους καὶ λιθάσαντες τὸν Παῦλον ἔσυρον ἔξω τῆς πόλεως, νομίζοντες αὐτὸν τεθνηκέναι. **20** κυκλωσάντων δὲ τῶν μαθητῶν αὐτὸν ἀναστὰς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν. καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξῆλθεν σὺν τῷ Βαρνάβᾳ εἰς Δέρβην. **21** εὐαγγελιζόμενοί τε τὴν πόλιν ἐκείνην καὶ μαθητεύσαντες ἱκανοὺς ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Λύστραν καὶ εἰς Ἰκόνιον καὶ εἰς Ἀντιόχειαν, **22** ἐπιστηρίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, παρακαλοῦντες ἐνμένειν τῇ πίστει, καὶ ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. **23** χει-

15. ἐπὶ τὸν θε. τὸν ζῶντα 17. καίτοιγε | ἀμαρτ. εαυτὸν | ἀγαθοποιῶν | ὑμῖν: ἡμῖν | ὑμῶν: ἡμῶν 19. ἐπῆλθον | νομίσαντες | τεθναῖναι 20. αὐτὸν τῶν μαθητῶν 21. εὐαγγελισαμένοι | om εἰς sec et ierl 22. ἐμμένειν

15 4, 24. 15 ss. 17, 24 ss. 19 2 Cor 11, 25.

ροτονήσαντες δὲ αὐτοῖς κατ' ἐκκλησίαν
 πρεσβυτέρους, προσευξάμενοι μετὰ νηστειῶν
 παρέθεντο αὐτοὺς τῷ κυρίῳ, εἰς ὃν πεπι-
 στεύκεισαν. **24** καὶ διελθόντες τὴν Πισι-
 δίαν ἤλθον εἰς τὴν Παμφυλίαν, **25** καὶ
 λαλήσαντες εἰς τὴν Πέργην τὸν λόγον κατέ-
 βησαν εἰς Ἀτταλίαν, **26** κάκειθεν ἀπέπλευ-
 σαν εἰς Ἀντιόχειαν, ὅθεν ἦσαν παραδεδο-
 μένοι τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ εἰς τὸ ἔργον ὃ
 ἐπλήρωσαν. **27** παραγενόμενοι δὲ καὶ συνα-
 γαγόντες τὴν ἐκκλησίαν, ἀνήγγελλον ὅσα
 ἐποίησεν ὁ θεὸς μετ' αὐτῶν, καὶ ὅτι ἤνοιξεν
 τοῖς ἔθνεσιν θύραν πίστεως. **28** διέτριβον
 δὲ χρόνον οὐκ ὀλίγον σὺν τοῖς μαθηταῖς.

XV.

Conventus apostolorum hierosolymitanus de cir-
 cumcidendis gentibus. Petri oratio, item Iacobi.

Epistula ad Antiochenos datur. Barnabas cum
 Marco, Paulus cum Sila iter faciunt.

1 Καί τινες κατελθόντες ἀπὸ τῆς Ἰου-
 δαίας ἐδίδασκον τοὺς ἀδελφοὺς ὅτι ἐὰν μὴ
 περιτμηθῇτε τῷ ἔθει τῷ Μωϋσέως, οὐ
 δύνασθε σωθῆναι. **2** γενομένης δὲ στάσεως
 καὶ ζητήσεως οὐκ ὀλίγης τῷ Παύλῳ καὶ
 τῷ Βαρνάβᾳ πρὸς αὐτούς, ἔταξαν ἀναβαίνειν
 Παῦλον καὶ Βαρνάβαν καὶ τινας ἄλλους ἐξ
 αὐτῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους καὶ πρεσβυ-
 23. πρεσβυτ. κατ' εκκλησ. 24. om την ante παμφυλ.
 25. λαλ. εν περγη | ατταλειαν 27. ανηγγειλαν 28. διετρ.
 δε εχει

XV. 1. περιτεμνησθε | om τω post εθει 2. γενομ.
 ουν στασ. και συζητησεως

27 1 Cor 16, 9.

XV. 1 Gal 5, 2. 2 s. Gal 2, 1.

τέρους εἰς Ἱερουσαλήμ περὶ τοῦ ζητήματος
 τούτου. **3** οἱ μὲν οὖν προπεμφθέντες ὑπὸ
 τῆς ἐκκλησίας διήρχοντο τὴν τε Φοινίκην
 καὶ Καμαρίαν, ἐκδιηγούμενοι τὴν ἐπιστρο-
 φὴν τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐποίουν χαρὰν μεγάλην
 πᾶσιν τοῖς ἀδελφοῖς. **4** παραγενόμενοι δὲ
 εἰς Ἱερουσαλήμ παρεδέχθησαν ὑπὸ τῆς
 ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν
 πρεσβυτέρων, ἀνήγγειλάν τε ὅσα ὁ θεὸς
 ἐποίησεν μετ' αὐτῶν. **5** ἐξανέστησαν δέ
 τινες τῶν ἀπὸ τῆς αἰρέσεως τῶν Φαρισαίων
 πεπιστευκότες, λέγοντες ὅτι δεῖ περιτέμνειν
 αὐτοὺς παραγγέλλειν τε τηρεῖν τὸν νόμον
 Μωϋσέως.

6 Συνήχθησαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ
 πρεσβύτεροι ἰδεῖν περὶ τοῦ λόγου τούτου.
7 πολλῆς δὲ ζητήσεως γενομένης ἀναστὰς
 Πέτρος εἶπεν πρὸς αὐτοὺς· ἄνδρες ἀδελφοί,
 ὑμεῖς ἐπίστασθε ὅτι ἀφ' ἡμερῶν ἀρχαίων
 ἐν ὑμῖν ἐξελέξατο ὁ θεὸς διὰ τοῦ στόματός
 μου ἀκοῦσαι τὰ ἔθνη τὸν λόγον τοῦ εὐαγ-
 γελίου καὶ πιστεῦσαι. **8** καὶ ὁ καρδιογνώ-
 στης θεὸς ἐμαρτύρησεν αὐτοῖς δοῦς τὸ
 πνεῦμα τὸ ἅγιον καθὼς καὶ ἡμῖν, **9** καὶ
 οὐθὲν διέκρινεν μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν,
 τῇ πίστει καθαρίσας τὰς καρδίας αὐτῶν.
10 νῦν οὖν τί πειράζετε τὸν θεόν, ἐπιθεῖναι

3. om τα | σαμαρειαν 4. απεδεχθησαν 7. συζητη-
 σεως | ο θεος εν ημιν εξελ. 8. δους: add αυτοις
 9. ουδεν

ζυγὸν ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν μαθητῶν, ὃν οὔτε οἱ πατέρες ἡμῶν οὔτε ἡμεῖς ἰσχύσαμεν βαστάσαι· 11 ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος τοῦ κυρίου Ἰησοῦ πιστεύομεν σωθῆναι καθ' ὃν τρόπον κἀκεῖνοι. 12 ἐσίγησεν δὲ πᾶν τὸ πλῆθος, καὶ ἤκουον Βαρνάβα καὶ Παύλου ἐξηγουμένων ὅσα ἐποίησεν ὁ θεὸς σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τοῖς ἔθνεσιν δι' αὐτῶν. 13 Μετὰ δὲ τὸ σιγῆσαι αὐτοὺς ἀπεκρίθη Ἰάκωβος λέγων· ἄνδρες ἀδελφοί, ἀκούσατέ μου. 14 Συμεὼν ἐξηγήσατο καθὼς πρῶτον ὁ θεὸς ἐπεσκέψατο λαβεῖν ἐξ ἐθνῶν λαὸν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. 15 καὶ τούτῳ συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι τῶν προφητῶν, καθὼς γέγραπται· 16 μετὰ ταῦτα ἀναστρέψω καὶ ἀνοικοδομήσω τὴν σκηνὴν Δαυεὶδ τὴν πεπτωκυῖαν, καὶ τὰ κατεστραμμένα αὐτῆς ἀνοικοδομήσω καὶ ἀνορθώσω αὐτήν, 17 ὅπως ἂν ἐκζητήσωσιν οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων τὸν κύριον, καὶ πάντα τὰ ἔθνη ἐφ' οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτοὺς, λέγει κύριος ποιῶν ταῦτα. 18 γνωστὰ ἀπ' αἰῶνος. 19 διὸ ἐγὼ κρίνω μὴ παρενοχλεῖν τοῖς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἐπιστρέφουσιν ἐπὶ τὸν θεόν, 20 ἀλλὰ ἐπιστεῖλαι αὐτοῖς τοῦ ἀπέχεσθαι τῶν ἀλισγημάτων τῶν εἰδώλων καὶ τῆς πορνείας καὶ τοῦ πνικτοῦ καὶ τοῦ

11. om του | ιησου χριστου 14. επι τω ονομ. αυτου
16. δαβιδ | κατεσκαμμενα 17. ο ποιων ταυτα παντα
18. γνω. απ αιωνος: add εστι τω θεω παντα τα εργα αυτου 20. απο των αλισγ.

αἵματος. **21** Μωϋσῆς γὰρ ἐκ γενεῶν ἀρχαίων κατὰ πόλιν τοὺς κηρύσσοντας αὐτὸν ἔχει ἐν ταῖς συναγωγαῖς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκόμενος.

22 Τότε ἔδοξε τοῖς ἀποστόλοις καὶ τοῖς πρεσβυτέροις σὺν ὅλῃ τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐκλεξαμένους ἄνδρας ἐξ αὐτῶν πέμψαι εἰς Ἀντιόχειαν σὺν τῷ Παύλῳ καὶ Βαρνάβᾳ, Ἰούδαν τὸν καλούμενον Βαρσαββᾶν καὶ Σίλαν, ἄνδρας ἡγουμένους ἐν τοῖς ἀδελφοῖς, **23** γράψαντες διὰ χειρὸς αὐτῶν· οἱ ἀποστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἀδελφοὶ τοῖς κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν καὶ Συρίαν καὶ Κιλικίαν ἀδελφοῖς τοῖς ἐξ ἐθνῶν χαίρειν. **24** ἐπειδὴ ἠκούσαμεν ὅτι τινὲς ἐξ ἡμῶν ἐξελθόντες ἐτάραξαν ὑμᾶς λόγοις ἀνασχευάζοντες τὰς ψυχὰς ὑμῶν, οἷς οὐ διεστείλάμεθα, **25** ἔδοξεν ἡμῖν γενομένοις ὁμοθυμαδόν, ἐκλεξαμένους ἄνδρας πέμψαι πρὸς ὑμᾶς σὺν τοῖς ἀγαπῆτοῖς ἡμῶν Βαρνάβᾳ καὶ Παύλῳ, **26** ἀνθρώποις παραδεδωκόσι τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. **27** ἀπεστάλκαμεν οὖν Ἰούδαν καὶ Σίλαν, καὶ αὐτοὺς διὰ λόγου ἀπαγγέλλοντας τὰ αὐτά. **28** ἔδοξεν γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ καὶ ἡμῖν, μηδὲν πλέον ἐπιτίθεσθαι ὑμῖν βάρος πλὴν τούτων τῶν ἐπάναγκες,

21. μωσση 22. επικαλουμενον | βαρσαβαν 23. δια χειρ. αυτ. ταδε | αδελφοι: praem και οι 24. τας ψυ. υμων: add λεγοντες περιτεμενεσθαι και τηρειν τον νομον 28. τω αγιω πνευματι | των επαναγκ. τουτ.

29 ἀπέχεσθαι εἰδωλοθύτων καὶ αἵματος καὶ πνικτῶν καὶ πορνείας, ἐξ ὧν διατηροῦντες ἑαυτοὺς εὖ πράξετε. ἔρρωσθε.

30 Οἱ μὲν οὖν ἀπολυθέντες κατῆλθον εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ συναγαγόντες τὸ πλῆθος ἐπέδωκαν τὴν ἐπιστολήν. **31** ἀναγνόντες δὲ ἐχάρησαν ἐπὶ τῇ παρακλήσει. **32** Ἰούδας τε καὶ Κίλας, καὶ αὐτοὶ προφῆται ὄντες, διὰ λόγου πολλοῦ παρεκάλεσαν τοὺς ἀδελφοὺς καὶ ἐπεστήριξαν· **33** ποιήσαντες δὲ χρόνον ἀπελύθησαν μετ' εἰρήνης ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν πρὸς τοὺς ἀποστείλαντας αὐτούς.

35 Παῦλος δὲ καὶ Βαρνάβας διέτριβον ἐν Ἀντιοχείᾳ, διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι μετὰ καὶ ἐτέρων πολλῶν τὸν λόγον τοῦ κυρίου.

36 Μετὰ δέ τινας ἡμέρας εἶπεν πρὸς Βαρνάβαν Παῦλος· ἐπιστρέψαντες δὴ ἐπισκεψώμεθα τοὺς ἀδελφοὺς κατὰ πόλιν πᾶσαν ἐν αἷς κατηγγείλαμεν τὸν λόγον τοῦ κυρίου, πῶς ἔχουσιν. **37** Βαρνάβας δὲ ἐβούλετο συνπαραλαβεῖν καὶ τὸν Ἰωάννην τὸν καλούμενον Μάρκον· **38** Παῦλος δὲ ἡξίου, τὸν ἀποστάντα ἀπ' αὐτῶν ἀπὸ Παμφυλίας καὶ μὴ συνελθόντα αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον, μὴ

29. καὶ πνικτου 30. ηλθον 32. τε: 5^e δε 33. προσ τοὺς αποστολοὺς 34. εδοξε δε τω σιλα επιμειναι αὐτου 36. παυλος πρ. βαρναβ. | τ. αδελφ. ημων | πασαν πολιν 37. εβουλευσατο | συμπαραλ. τον ιωανν.

συνπαραλαμβάνειν τοῦτον. 39 ἐγένετο δὲ παροξυσμός, ὥστε ἀποχωρισθῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, τόν τε Βαρνάβαν παραλαβόντα τὸν Μάρκον ἐκπλεῦσαι εἰς Κύπρον.

40 Παῦλος δὲ ἐπιλεξάμενος Κίλαν ἐξῆλθεν, παραδοθεὶς τῇ χάριτι τοῦ κυρίου ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν. 41 διήρχετο δὲ τὴν Κυρίαν καὶ Κιλικίαν ἐπιστηρίζων τὰς ἐκκλησίας.

XVI.

Alterum Pauli iter apostolicum. Lystrae adsumit Timotheum. Ex Asia divinitus vocatur in Macedoniam. Lydia et ancilla fatidica. Paulus et Silas Philippis eapti carcere mirabiliter aperto et custode baptizato honeste dimittuntur.

1 Κατήνησεν δὲ εἰς Δέρβην καὶ εἰς Λύστραν. καὶ ἰδοὺ μαθητὴς τις ἦν ἐκεῖ ὀνόματι Τιμόθεος, υἱὸς γυναικὸς Ἰουδαίας πιστῆς πατρὸς δὲ Ἑλλήνος, 2 ὃς ἐμαρτυρεῖτο ὑπὸ τῶν ἐν Λύστροις καὶ Ἰκονίῳ ἀδελφῶν. 3 τοῦτον ἠθέλησεν ὁ Παῦλος σὺν αὐτῷ ἐξελεθεῖν, καὶ λαβὼν περιέτεμεν αὐτὸν διὰ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ὄντας ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις· ἥδειςαν γὰρ ἅπαντες τὸν πατέρα αὐτοῦ ὅτι Ἕλλην ὑπῆρχεν.

4 Ὡς δὲ διεπορεύοντο τὰς πόλεις, παρέδιδον αὐτοῖς φυλάσσειν τὰ δόγματα τὰ κεκριμένα ὑπὸ τῶν ἀποστόλων καὶ πρεσβυτέρων τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις.

38. συμπαραλαβεῖν 39. δε: ουν 40. κυρίου: θεου
XVI. 1. om εἰς sec | γυναικὸς: add τινος 4. παρε-
διδουν | καὶ των πρεσβυτ. | ιερουσαλημ

5 Αἱ μὲν οὖν ἐκκλησίαι ἐστερεοῦντο τῇ πίστει καὶ ἐπερίσσευον τῷ ἀριθμῷ καθ' ἡμέραν. 6 διῆλθον δὲ τὴν Φρυγίαν καὶ Γαλατικὴν χώραν, κωλυθέντες ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος λαλῆσαι τὸν λόγον ἐν τῇ Ἀσίᾳ· 7 ἐλθόντες δὲ κατὰ τὴν Μυσίαν ἐπείραζον εἰς τὴν Βιθυνίαν πορευθῆναι, καὶ οὐκ εἶασεν αὐτοὺς τὸ πνεῦμα Ἰησοῦ· 8 παρελθόντες δὲ τὴν Μυσίαν κατέβησαν εἰς Τρωάδα. 9 καὶ ὄραμα διὰ νυκτὸς τῷ Παύλῳ ὥφθη, ἀνὴρ Μακεδὼν τις ἦν ἐστὼς καὶ παρακαλῶν αὐτὸν καὶ λέγων· διαβάσ εἰς Μακεδονίαν βοήθησον ἡμῖν. 10 ὥς δὲ τὸ ὄραμα εἶδεν, εὐθέως ἐζητήσαμεν ἐξελθεῖν εἰς Μακεδονίαν, συμβιβάζοντες ὅτι προσκέκληται ἡμᾶς ὁ θεὸς εὐαγγελίσασθαι αὐτούς.

11 Ἀναχθέντες δὲ ἀπὸ Τρωάδος εὐθυδρομήσαμεν εἰς Καμοθράκην, τῇ δὲ ἐπιούσῃ εἰς Νέαν πόλιν, 12 ἡκεῖθεν εἰς Φιλίππους, ἥτις ἐστὶν πρώτη τῆς μερίδος Μακεδονίας πόλις, κολωνία. ἡμεν δὲ ἐν ταύτῃ τῇ πόλει διατρίβοντες ἡμέρας τινάς. 13 τῇ τε ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἐξήλθομεν ἔξω τῆς πύλης παρὰ ποταμὸν οὗ ἐνομιζομεν προσευχὴν εἶναι, καὶ καθίσαντες ἐλαλοῦμεν

6. διαλθοντες | την γαλατικην 7. om δε | εισ τ. βιθυν.: κατα τ. βιθ. | πορευεσθαι | ιησου: om 9. δια της νυκτ. | ωφθη τω παυλω | ανηρ τις ην μακεδων | om και ante παρακαλ. 10. εισ την μακεδ. | θεος: κυριος 11. δε: ουν | απο της τρω. | τη τε επι. | νεα-πολιν 12. εκειθεν τε | της μακεδ. 13. πυλησ: πο-λεως | ενομιζετο προσευχη ειναι

ταῖς συνελθούσαις γυναῖξιν. 14 καὶ τις γυνὴ ὀνόματι Λυδία, πορφυρόπωλις πόλεως Θυατείρων, σεβομένη τὸν θεόν, ἤκουεν, ἧς ὁ κύριος διήνοιξεν τὴν καρδίαν προσέχειν τοῖς λαλουμένοις ὑπὸ Παύλου. 15 ὥς δὲ ἐβαπτίσθη καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, παρεκάλεισεν λέγουσα· εἰ κεκρίκατέ με πιστὴν τῷ κυρίῳ εἶναι, εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκόν μου μένετε· καὶ παρεβιάσατο ἡμᾶς.

16 Ἐγένετο δὲ πορευομένων ἡμῶν εἰς τὴν προσευχὴν, παιδίσκην τινὰ ἔχουσαν πνεῦμα πύθωνα ὑπαντῆσαι ἡμῖν, ἥτις ἐργασίαν πολλὴν παρεῖχεν τοῖς κυρίοις αὐτῆς μαντευομένη. 17 αὕτη κατακολουθοῦσα τῷ Παύλῳ καὶ ἡμῖν ἔκραζεν λέγουσα· οὗτοι οἱ ἄνθρωποι δοῦλοι τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσὶν, οἵτινες καταγγέλλουσιν ὑμῖν ὁδὸν σωτηρίας. 18 τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. διαπονηθεὶς δὲ Παῦλος καὶ ἐπιστρέψας τῷ πνεύματι εἶπεν· παραγγέλλω σοι ἐν ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐξελθεῖν ἀπ' αὐτῆς· καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. 19 ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἐλπὶς τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Κίλαν εἴλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, 20 καὶ προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς εἶπαν· οὗτοι οἱ

14. υπο του παυλ. 15. μεινατε 16. om την | πυθωνος | απαντησαι 17. κατακολουθησασα | υμιν: σ (non σε) ημιν 18. ο παυλ. | εν τω ονομ. 20. ειπον

ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν, Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες, **21** καὶ καταγγέλλουσιν ἔθνη ἃ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν παραδέχεσθαι οὐδὲ ποιεῖν Ῥωμαίοις οὖσιν. **22** καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν, καὶ οἱ στρατηγοὶ περιρῆξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια ἐκέλευον ῥαβδίσειν, **23** πολλάς τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγὰς ἔβαλον εἰς φυλακὴν, παραγγείλαντες τῷ δεσμοφύλακι ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς. **24** ὃς παραγγελίαν τοιαύτην λαβὼν ἔβαλεν αὐτούς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν καὶ τοὺς πόδας ἡσφάλισατο αὐτῶν εἰς τὸ ξύλον. **25** κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον Παῦλος καὶ Σίλας προσευχόμενοι ὕμνουν τὸν θεόν· ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμιοι. **26** ἄφνω δὲ σεισμός ἐγένετο μέγας, ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμωτηρίου· ἠνοίχθησαν δὲ παρακρήμα αἱ θύραι πᾶσαι, καὶ πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέθη. **27** ἔξυπνος δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ καὶ ἰδὼν ἀνεωγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, σπασάμενος μάχαιραν ἤμελλεν ἑαυτὸν ἀναιρεῖν, νομίζων ἐκπεφευγέναι τοὺς δεσμίους. **28** ἐφώνησεν δὲ φωνῇ μεγάλῃ Παῦλος λέγων· μηδὲν πράξῃς σεαυτῷ κακόν· ἅπαντες γὰρ ἐσμεν ἐνθάδε. **29** αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησεν, καὶ

22. περιρρηξαντες 24. λαβων: εἰληφως | αὐτων ἡσφαλ. 26. ἀνεωχθησαν | δε: τε 27. ἐμελλεν 28. ο παυλ.

ἐντρομος γενόμενος προσέπεσεν τῷ Παύλῳ
καὶ τῷ Κίλα, **30** καὶ προαγαγὼν αὐτοὺς
ἔξω ἔφη· κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ;
31 οἱ δὲ εἶπαν· πίστευσον ἐπὶ τὸν κύριον
Ἰησοῦν, καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου.
32 καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ κυρίου
σὺν πᾶσιν τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. **33** καὶ
παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς
νυκτὸς ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν, καὶ ἐβα-
πτίσθη αὐτοὺς καὶ οἱ αὐτοῦ ἅπαντες παρα-
χρῆμα, **34** ἀναγαγὼν τε αὐτοὺς εἰς τὸν
οἶκον παρέθηκεν τράπεζαν, καὶ ἠγαλλιάσατο
πανοικεῖ πεπιστευκῶς τῷ θεῷ. **35** Ἡμέρας
δὲ γενομένης ἀπέστειλαν οἱ στρατηγοὶ τοὺς
ῥαβδούχους λέγοντες· ἀπόλυσον τοὺς ἀνθρώ-
πους ἐκείνους. **36** ἀπήγγειλεν δὲ ὁ δεσμο-
φύλαξ τοὺς λόγους τούτους πρὸς τὸν Παῦ-
λον, ὅτι ἀπέσταλκαν οἱ στρατηγοὶ ἵνα
ἀπολυθῇτε· νῦν οὖν ἐξελθόντες πορεύεσθε
ἐν εἰρήνῃ. **37** ὁ δὲ Παῦλος ἔφη πρὸς
αὐτούς· δείραντες ἡμᾶς δημοσίᾳ ἀκατα-
κρίτους, ἀνθρώπους Ῥωμαίους ὑπάρχοντας,
ἔβαλαν εἰς φυλακὴν, καὶ νῦν λάθρα ἡμᾶς
ἐκβάλλουσιν; οὐ γάρ, ἀλλὰ ἐλθόντες αὐτοὶ
ἡμᾶς ἐξαγαγέτωσαν. **38** ἀπήγγειλάν τε
τοῖς στρατηγοῖς οἱ ῥαβδοῦχοι τὰ ῥήματα
ταῦτα. ἐφοβήθησαν δὲ ἀκούσαντες ὅτι
Ῥωμαῖοί εἰσιν, **39** καὶ ἐλθόντες παρεκάλεσαν

31. ειπον | ιησουν: add χριστον 32. συν πασιν: και
πασι 33. παντες 34. εις τ. οικον: add αυτου | πανοικε
36. απεσταλκασιν 37. εβαλον 38. ανηγγειλ. | τε: δε |
και εφοβηθ.

αὐτούς, καὶ ἐξαγαγόντες ἡρώτων ἀπελθεῖν ἀπὸ τῆς πόλεως. 40 ἐξελθόντες δὲ ἀπὸ τῆς φυλακῆς εἰσῆλθον πρὸς τὴν Λυδίαν, καὶ ἰδόντες παρεκάλεσαν τοὺς ἀδελφούς, καὶ ἐξῆλθαν.

XVII.

Paulus cum Sila et Timotheo Thessalonicae in domo Iasonis, deinde Beroeae, tum Athenis. Pauli oratio in Ariopago habita. Dionysius et Damaris.

1 Διοδεύσαντες δὲ τὴν Ἀμφίπολιν καὶ τὴν Ἀπολλωνίαν ἦλθον εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπου ἦν συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων. 2 κατὰ δὲ τὸ εἰσθῆναι τῷ Παύλῳ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτούς, καὶ ἐπὶ σάββατα τρία διελέξατο αὐτοῖς ἀπὸ τῶν γραφῶν, 3 διανοίγων καὶ παρατιθέμενος ὅτι τὸν Χριστὸν ἔδει παθεῖν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν, καὶ ὅτι οὗτός ἐστιν Χριστὸς Ἰησοῦς, ὃν ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν. 4 καὶ τινες ἐξ αὐτῶν ἐπείσθησαν καὶ προσεκληρώθησαν τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλᾳ, τῶν τε σεβομένων Ἑλλήνων πλῆθος πολὺ, γυναικῶν τε τῶν πρώτων οὐκ ὀλίγαι. 5 ζηλώσαντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι καὶ προσλαβόμενοι τῶν ἀγοραίων τινὰς ἄνδρας πονηροὺς καὶ ὀχλοποιήσαντες ἐθορύβουν τὴν πόλιν, καὶ ἐπιστάντες τῇ οἰκίᾳ Ἰάσονος

39. ἐξελθεῖν τῆς πόλεως 40. ἐκ τῆς φυλακ. | προσ: εἰς | ἰδόντ. τοὺς ἀδελφ. παρεκα. αὐτοὺς | ἐξῆλθον

XVII, 1. om τὴν ἀπὸ πολλῶν. | ἡ συναγωγ. 2. διελέγετο 3. ο χριστ. ιησ. 4. πολὺ πλῆθ. 5. ζηλωσαντες δε οι απειθουντες ιουδ. και προσλαβ. | επισταντ. τε

40 14.

XVII. 3 9, 22. Lc 24, 26 s.

ἐζήτουν αὐτοὺς προαγαγεῖν εἰς τὸν δῆμον·
6 μὴ εὐρόντες δὲ αὐτοὺς ἔσυρον Ἰάσονα
καὶ τινας ἀδελφοὺς ἐπὶ τοὺς πολιτάρχας,
βοῶντες ὅτι οἱ τὴν οἰκουμένην ἀναστατώ-
σαντες οὗτοι καὶ ἐνθάδε πάρειςιν, **7** οὓς
ὑποδέδεκται Ἰάσων· καὶ οὗτοι πάντες ἀπέ-
ναντι τῶν δογμάτων Καίσαρος πράσσου-
σιν, βασιλέα ἕτερον λέγοντες εἶναι Ἰησοῦν.
8 ἐτάραξαν δὲ τὸν ὄχλον καὶ τοὺς πολι-
τάρχας ἀκούοντας ταῦτα, **9** καὶ λαβόντες
τὸ ἱκανὸν παρὰ τοῦ Ἰάσονος καὶ τῶν λοι-
πῶν ἀπέλυσαν αὐτούς.

10 Οἱ δὲ ἀδελφοὶ εὐθέως διὰ νυκτὸς
ἐξέπεμψαν τὸν τε Παῦλον καὶ τὸν Κίλαν
εἰς Βέροϊαν, οἵτινες παραγενόμενοι εἰς τὴν
συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων ἀπήρσαν· **11** οὗτοι
δὲ ἦσαν εὐγενέστεροι τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ,
οἵτινες ἐδέξαντο τὸν λόγον μετὰ πάσης
προθυμίας, καθ' ἡμέραν ἀνακρίνοντες τὰς
γραφάς, εἰ ἔχοι ταῦτα οὕτως. **12** πολλοὶ
μὲν οὖν ἐξ αὐτῶν ἐπίστευσαν, καὶ τῶν Ἑλλη-
νίδων γυναικῶν τῶν εὐσχημόνων καὶ ἀνδρῶν
οὐκ ὀλίγοι· **13** ὥς δὲ ἔγνωσαν οἱ ἀπὸ τῆς
Θεσσαλονίκης Ἰουδαῖοι ὅτι καὶ ἐν τῇ Βεροίᾳ
κατηγγέλῃ ὑπὸ τοῦ Παύλου ὁ λόγος τοῦ θεοῦ,
ἤλθον κάκεῖ σαλεύοντες καὶ ταρασσόντες τοὺς
ὄχλους. **14** εὐθέως δὲ τότε τὸν Παῦλον
ἐξαπέστειλαν οἱ ἀδελφοὶ πορεύεσθαι ἕως ἐπὶ

5. ἀγαγεῖν 6. τὸν ἱάσονα 7. πρᾶττουσι | λεγοντες
ετερ. ειναι 10. δια της νυκτος 11. το καθ ημερ.
13. om και ταρασσ. 14. εως: ως

τὴν θάλασσαν· ὑπέμεινάν τε ὃ τε Cίλας καὶ ὁ Τιμόθεος ἐκεῖ. 15 οἱ δὲ καθιστάνοντες τὸν Παῦλον ἤγαγον ἕως Ἀθηνῶν, καὶ λαβόντες ἐντολὴν πρὸς τὸν Cίλαν καὶ τὸν Τιμόθεον, ἵνα ὡς τάχιστα ἔλθωσιν πρὸς αὐτόν, ἐξήρσαν.

16 Ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις ἐκδεχομένου αὐτοῦ τοῦ Παύλου, παρωξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, θεωροῦντος κατείδωλον οὔσαν τὴν πόλιν. 17 διελέγετο μὲν οὖν ἐν τῇ συναγωγῇ ταῖς Ἰουδαίοις καὶ τοῖς σεβομένοις καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ πᾶσαν ἡμέραν πρὸς τοὺς παρατυγχάνοντας. 18 τινὲς δὲ καὶ τῶν Ἐπικουρίων καὶ Cτοικῶν φιλοσόφων συνέβαλλον αὐτῷ, καὶ τινες ἔλεγον· τί ἂν θέλοι ὁ σπερμολόγος οὗτος λέγειν; οἱ δὲ· ξένων δαιμονίων δοκεῖ καταγγελεὺς εἶναι, ὅτι τὸν Ἰησοῦν καὶ τὴν ἀνάστασιν εὐηγγελίζετο. 19 ἐπιλαβόμενοί τε αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἄριον πάγον ἤγαγον, λέγοντες· δυνάμεθα γινῶναι τίς ἡ καινὴ αὕτη ἡ ὑπὸ σοῦ λαλουμένη διδαχή; 20 ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν· βουλόμεθα οὖν γινῶναι τίνα θέλει ταῦτα εἶναι. 21 Ἀθηναῖοι δὲ πάντες καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι εἰς οὐδὲν ἕτερον ἡυκαίρουν ἢ λέγειν τι ἢ

14. υπερμενον | τε: δε 15. καθιστωντες | ηγαγον: add αυτον | om τον ante τιμοθ. 16. θεωρουντι 18. τιν. δε και: om και | επικουρειων | των στωικων | ευηγγελιζετο: praeem αυτοις 19. αρειον 20. τι αν θελοι 21. ευχαιρουν

ἀκούειν τι καινότερον. **22** Ὡς οὖν Παῦλος ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρείου πάγου ἔφη· ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ πάντα ὥς δεισιδαιμονεστεροὺς ὑμᾶς θεωρῶ. **23** διερχόμενος γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν εὗρον καὶ βωμὸν ἐν ᾧ ἐπεγεγράφτο· ἀγνώστῳ θεῷ. ὃ οὖν ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε, τοῦτο ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν. **24** ὁ θεὸς ὁ ποιήσας τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, οὗτος οὐρανοῦ καὶ γῆς ὑπάρχων κύριος οὐκ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ, **25** οὐδὲ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρωπίνων θεραπεύεται προσδεόμενός τις, αὐτὸς διδοὺς πᾶσιν ζωὴν καὶ πνοὴν καὶ τὰ πάντα. **26** ἐποίησέν τε ἐξ ἑνὸς πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων κατοικεῖν ἐπὶ παντὸς προσώπου τῆς γῆς, ὀρίσας προσηγορίας καὶ καιροὺς καὶ τὰς ὁροθεσίας τῆς κατοικίας αὐτῶν, **27** ζητεῖν τὸν θεόν, εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν καὶ εὗροιεν, καί γε οὐ μακρὰν ἀπὸ ἐνὸς ἐκάστου ἡμῶν ὑπάρχοντα. **28** ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμέν, ὥς καὶ τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν εἰρήκασιν· τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν. **29** γένος οὖν ὑπάρχοντες τοῦ θεοῦ οὐκ ὀφείλομεν νομίζειν, χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ λίθῳ, χαράγματι τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως ἀνθρώπου,

21. τι και ακουειν καινοτ. 22. ο παυλ. | αρειου 25. ον ει τουτον 24. κυριος υπαρχ. 25. ανθρωπων | και τα πα.: ς (non ς^e) κατα παντ. 26. εξ ενοσ: add αιματος | επι παν το προσωπον | προσηγοριων 27. τ. θεον: τ. κυριον | καιτοιγε

τὸ θεῖον εἶναι ὅμοιον. **30** τοὺς μὲν οὖν χρόνους τῆς ἀγνοίας ὑπεριδὼν ὁ θεὸς τὰ νῦν ἀπαγγέλλει τοῖς ἀνθρώποις πάντα πανταχοῦ μετανοεῖν, **31** καθότι ἔστησεν ἡμέραν ἐν ἣ ῥέλλει κρίνειν τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὥρισεν, πίστιν παρασχὼν πᾶσιν ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. **32** ἀκούσαντες δὲ ἀνάστασιν νεκρῶν, οἱ μὲν ἐχλεύαζον, οἱ δὲ εἶπαν· ἀκουσόμεθά σου περὶ τούτου καὶ πάλιν. **33** οὕτως ὁ Παῦλος ἐξῆλθεν ἐκ μέσου αὐτῶν. **34** τινὲς δὲ ἄνδρες κολληθέντες αὐτῷ ἐπίστευσαν, ἐν οἷς καὶ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγεῖτης καὶ γυνὴ ὀνόματι Δάμαρις, καὶ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς.

XVIII.

Paulus Corinthi versatur cum Aquila et Priscilla.
Gallion proconsul. Tertium Pauli iter apostolicum.
Apollos Ephesi cum Aquila et Priscilla.

1 Μετὰ ταῦτα χωρισθεὶς ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἦλθεν εἰς Κόρινθον. **2** καὶ εὗρών τινα Ἰουδαῖον ὀνόματι Ἀκύλαν, Ποντικὸν τῷ γένει, προσφάτως ἐληλυθότα ἀπὸ τῆς Ἰταλίας, καὶ Πρίσκιλλαν γυναῖκα αὐτοῦ, διὰ τὸ τεταχέναι Κλαύδιον χωρίζεσθαι πάντα τοὺς Ἰουδαίους ἀπὸ τῆς Ῥώμης, προσῆλθεν

30. παραγγέλλει | παντας: πασι 31. διοτι 32. ειπον | ακου. σου παλιν περ. τουτου. ³³ και ουτως 34. αρεο-
παγιτης

XVIII. 1. μετ. δε ταυτ. | χωρισθεις: add ο παυλος
2. διατεταχεναι | εκ της ρωμης

30 14, 16.

XVIII. **2** Rom 16, 3. 1 Cor 16, 19 pp.

αὐτοῖς, **3** καὶ διὰ τὸ ὁμότεχνον εἶναι ἔμενεν παρ' αὐτοῖς, καὶ ἡργάζοντο· ἦσαν γὰρ σκηνοποιοὶ τῇ τέχνῃ. **4** διελέγετο δὲ ἐν τῇ συναγωγῇ κατὰ πᾶν σάββατον, ἔπειθ' ἐν τῇ Ἰουδαίῳ καὶ Ἑλληνιστῶν.

5 Ὡς δὲ κατήλθον ἀπὸ τῆς Μακεδονίας ὁ τε Κίλας καὶ ὁ Τιμόθεος, συνέχετο τῷ λόγῳ ὁ Παῦλος, διαμαρτυρόμενος τοῖς Ἰουδαίοις εἶναι τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν. **6** ἀντιτασσομένων δὲ αὐτῶν καὶ βλασφημούντων ἐκτιναξάμενος τὰ ἱμάτια εἶπεν πρὸς αὐτοὺς· τὸ αἷμα ὑμῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ὑμῶν· καθαρὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ νῦν εἰς τὰ ἔθνη πορεύσομαι. **7** καὶ μεταβάς ἐκεῖθεν εἰσῆλθεν εἰς οἰκίαν τινὸς ὀνόματι Τιτίου Ἰούστου σεβομένου τὸν θεόν, οὗ ἡ οἰκία ἦν συνομοροῦσα τῇ συναγωγῇ. **8** Κρίσπος δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος ἐπίστευσεν τῷ κυρίῳ σὺν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τῶν Κορινθίων ἀκούοντες ἐπίστευον καὶ ἐβαπτίζοντο. **9** εἶπεν δὲ ὁ κύριος ἐν νυκτὶ δι' ὁράματος τῷ Παύλῳ· μὴ φοβοῦ, ἀλλὰ λάλει καὶ μὴ σιωπήσῃς, **10** διότι ἐγὼ εἰμι μετὰ σοῦ καὶ οὐδεὶς ἐπιθήσεται σοι τοῦ κακῶσαι σε, διότι λαὸς ἐστὶν μοι πολὺς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ. **11** ἐκάθισεν δὲ

3. εἰργαζέτο | τὴν τεχνὴν 5. λόγῳ: πνευματικῶς | ὁμ
εἶναι 7. ἦλθεν | τιτίου: ὁμ 9. δι' ὁραμ. ἐν νυκτ.
11. ἐκάθ. τε

ἐνιαυτὸν καὶ μῆνας ἕξ διδάσκων ἐν αὐτοῖς
τὸν λόγον τοῦ θεοῦ. **12** Γαλλίωνος δὲ
ἀνθυπάτου ὄντος τῆς Ἀχαΐας κατεπέστησαν
ὁμοθυμαδὸν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ Παύλῳ καὶ
ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸ βῆμα, **13** λέγοντες
ὅτι παρὰ τὸν νόμον ἀναπείθει οὗτος τοὺς
ἀνθρώπους σέβεσθαι τὸν θεόν. **14** μέλλον-
τος δὲ τοῦ Παύλου ἀνοίγειν τὸ στόμα εἶπεν
ὁ Γαλλίων πρὸς τοὺς Ἰουδαίους· εἰ μὲν
ἦν ἀδίκημά τι ἢ ῥαδιούργημα πονηρόν, ὧς
Ἰουδαῖοι, κατὰ λόγον ἂν ἀνέσχομαι ὑμῶν·
15 εἰ δὲ ζητήματά ἐστιν περὶ λόγου καὶ
ὀνομάτων καὶ νόμου τοῦ καθ' ὑμᾶς, ὥψεσθε
αὐτοί· κριτὴς ἐγὼ τούτων οὐ βούλομαι εἶναι.
16 καὶ ἀπήλασεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ βήματος.
17 ἐπιλαβόμενοι δὲ πάντες Цωσθένην τὸν
ἀρχισυνάγωγον ἔτυπτον ἔμπροσθεν τοῦ βήμα-
τος· καὶ οὐδὲν τούτων τῷ Γαλλίῳ ἐμελεν.

18 Ὁ δὲ Παῦλος ἔτι προσμείνας ἡμέρας
ἱκανάς, τοῖς ἀδελφοῖς ἀποταξάμενος ἐξέπλει
εἰς τὴν Κυρίαν, καὶ σὺν αὐτῷ Πρίσκιλλα
καὶ Ἀκύλας, κειράμενος ἐν Κενχρεαῖς τὴν
κεφαλὴν· εἶχεν γὰρ εὐχήν. **19** κατήντη-
σαν δὲ εἰς Ἔφεσον, κἀκείνους κατέλιπεν
αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγω-
γὴν διελέξατο τοῖς Ἰουδαίοις. **20** ἐρωτών-

12. ανθυπατευοντος 15. ουτος αναπειθει 14. ει μεν
συν | αν ηνεσχομην 15. ζητημα | κριτης: add γαρ
17. παντες: add οι ελληνες 18. την κεφαλην εν
κεγχρεαις 19. κατηντησε | διελεχθη

των δὲ αὐτῶν ἐπὶ πλείονα χρόνον μείναι οὐκ ἐπένευσεν, **21** ἀλλὰ ἀποταξάμενος καὶ εἰπὼν· πάλιν ἀνακάμψω πρὸς ὑμᾶς τοῦ θεοῦ θέλοντος, ἀνήχθη ἀπὸ τῆς Ἑφέσου, **22** καὶ κατελθὼν εἰς Καισαρίαν, ἀναβάς καὶ ἀσπασάμενος τὴν ἐκκλησίαν κατέβη εἰς Ἀντιόχειαν, **23** καὶ ποιήσας χρόνον τινὰ ἐξῆλθεν, διερχόμενος καθεξῆς τὴν Γαλιτικὴν χώραν καὶ Φρυγίαν, στηρίζων πάντας τοὺς μαθητάς.

24 Ἰουδαῖος δὲ τις Ἀπολλῶς ὀνόματι, Ἀλεξανδρεὺς τῷ γένει, ἀνὴρ λόγιος, κατήνησεν εἰς Ἑφεσον, δυνατὸς ὢν ἐν ταῖς γραφαῖς. **25** οὗτος ἦν κατηχημένος τὴν ὁδὸν τοῦ κυρίου, καὶ ζέων τῷ πνεύματι ἐλάλει καὶ ἐδίδασκεν ἀκριβῶς τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐπιστάμενος μόνον τὸ βάπτισμα Ἰωάννου, **26** οὗτός τε ἤρξατο παρρησιάζεσθαι ἐν τῇ συναγωγῇ. ἀκούσαντες δὲ αὐτοῦ Πρίσκιλλα καὶ Ἀκύλας προσελάβοντο αὐτὸν καὶ ἀκριβέστερον αὐτῷ ἐξέθεντο τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ. **27** βουλομένου δὲ αὐτοῦ διελθεῖν εἰς τὴν Ἀχαΐαν προτρεψάμενοι οἱ ἀδελφοὶ ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς ἀποδέξασθαι αὐτόν. ὃς παραγενόμενος συνεβάλετο πολὺ τοῖς πεπιστευκόσιν διὰ τῆς χάριτος. **28** εὐτόνως γὰρ τοῖς Ἰουδαίοις διακατηλέγγετο

20. μείναι: add παρ αὐτοῖς 21. ἀλλ | ἀπεταξάτο αὐτοῖς εἰπὼν· δεῖ με πανταῶς τὴν εορτὴν τὴν ἐρχομένην ποιῆσαι εἰς ἱεροσόλυμα | πάλιν: add δε | καὶ ἀνελθῆναι 22. καισαρειαν 23. ἐπιστηρίζων 25. ἰησοῦ: κυρίου 26. ακυλ. κ. πρισκ. | τὴν τοῦ θεοῦ ὁδὸν

δημοσίᾳ ἐπιδεικνύς διὰ τῶν γραφῶν εἶναι
τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

XIX.

Paulus Ephesi docens, baptizans et miracula edens.
Schola Tyranni. Scevae filii exorcistae. Libri magici
Ephesinorum; seditio duce Demetrio argentario.

1 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν Ἀπολλῶ εἶναι
ἐν Κορίνθῳ Παῦλον διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ
μέρη κατελθεῖν εἰς Ἔφεσον καὶ εὐρεῖν τινὰς
μαθητάς, 2 εἶπέν τε πρὸς αὐτούς· εἰ πνεῦμα
ἅγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες; οἱ δὲ πρὸς
αὐτόν· ἄλλ' οὐδ' εἰ πνεῦμα ἅγιον ἔστιν ἡκού-
σαμεν. 3 ὁ δὲ εἶπεν· εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε;
οἱ δὲ εἶπαν· εἰς τὸ Ἰωάννου βάπτισμα.
4 εἶπεν δὲ Παῦλος· Ἰωάννης ἐβάπτισεν
βάπτισμα μετανοίας, τῷ λαῷ λέγων εἰς τὸν
ἐρχόμενον μετ' αὐτὸν ἵνα πιστεύσωσιν, τοῦτ'
ἔστιν εἰς τὸν Ἰησοῦν. 5 ἀκούσαντες δὲ
ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ,
6 καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου χειρὰς
ἦλθε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτούς, ἐλά-
λουν τε γλώσσαις καὶ ἐπροφήτευον. 7 ἦσαν
δὲ οἱ πάντες ἄνδρες ὥσει δώδεκα.

8 Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν ἐπαρ-
ρησιάζετο ἐπὶ μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος καὶ
πείθων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ. 9 ὥς

XIX. 1. ελθειν | ευρων 2. om τε | οι δε: add ειπον |
ουδε 3. ο δε ειπ.: ειπε τε προσ αυτους | ειπον
4. ιωαννης: add μεν | τον χριστον ιησουν 6. τας
χειρας | προεφητ. 7. ωσει δεκαδυο

XIX. 1 18, 24. 3 18, 25. 4 1, 5. 11, 16. 13, 24.
6 8, 16 s. 2, 4. 8 8, 12.

δέ τινες ἐσκληρύνοντο καὶ ἠπειθοῦν κακο-
λογοῦντες τὴν ὁδὸν ἐνώπιον τοῦ πλήθους,
ἀποστάς ἀπ' αὐτῶν ἀφώρισεν τοὺς μαθη-
τάς, καθ' ἡμέραν διαλεγόμενος ἐν τῇ σχολῇ
Τυράννου. 10 τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ ἔτη
δύο, ὥστε πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν
Ἀσίαν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ κυρίου, Ἰου-
δαίους τε καὶ Ἑλλήνας.

11 Δυνάμεις τε οὐ τὰς τυχούσας ὁ θεὸς
ἐποίει διὰ τῶν χειρῶν Παύλου, 12 ὥστε καὶ
ἐπὶ τοὺς ἀσθενοῦντας ἀποφέρεισθαι ἀπὸ τοῦ
χρωτὸς αὐτοῦ σουδάρια ἢ σιμικίνθια καὶ
ἀπαλλάσσεσθαι ἀπ' αὐτῶν τὰς νόσους τὰ τε
πνεύματα τὰ πονηρὰ ἐκπορεύεσθαι. 13 ἐπε-
χείρησαν δέ τινες καὶ τῶν περιερχομένων
Ἰουδαίων ἐξορκιστῶν ὀνομάζειν ἐπὶ τοὺς
ἔχοντας τὰ πνεύματα τὰ πονηρὰ τὸ ὄνομα
τοῦ κυρίου Ἰησοῦ, λέγοντες· ὀρκίζω ὑμᾶς
τὸν Ἰησοῦν ὃν Παῦλος κηρύσσει. 14 ἦσαν
δέ τινες Σκευᾶ Ἰουδαίου ἀρχιερέως ἐπτὰ
υἱοὶ τοῦτο ποιοῦντες. 15 ἀποκριθὲν δὲ τὸ
πνεῦμα τὸ πονηρὸν εἶπεν αὐτοῖς· τὸν Ἰησοῦν
γινώσκω καὶ τὸν Παῦλον ἐπίσταμαι· ὑμεῖς
δὲ τίνας ἐστέ; 16 καὶ ἐφαλόμενος ὁ ἄνθρω-
πος ἐπ' αὐτούς, ἐν ᾧ ἦν τὸ πνεῦμα τὸ
πονηρὸν, κατακυριεύσας ἀμφοτέρων ἵσχυσεν

9. τυραννον: add τινος 10. τ. κυριου: add ιησου
11. εποι. ο θεος 12. επιφερεσθαι | εκπορ.: εξερχεσθαι
απ αυτων 13. om και post τινες | απο των περιερχ.
ορκιζομεν | ο παυλος 14. υιοι: ante σκευα ιουδαιου
οι τουτο ποιουντ. 15. αυτοις: om 16. εφαλλομενος
επ αυτ. ο ανθρωπ. | και κατακυριευσας | αμφοτερων:
αυτων

11 5, 12. 12 5, 15. 13 Lc 9, 49.

κατ' αὐτῶν, ὥστε γυμνοὺς καὶ τετραυμα-
τισμένους ἐκφυγεῖν ἐκ τοῦ οἴκου ἐκείνου.
17 τοῦτο δὲ ἐγένετο γνωστὸν πᾶσιν Ἰουδαίοις
τε καὶ Ἑλλήσιν τοῖς κατοικοῦσιν τὴν Ἔφε-
σον, καὶ ἐπέπεσεν φόβος ἐπὶ πάντα αὐτούς,
καὶ ἐμεγαλύνετο τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ,
18 πολλοί τε τῶν πεπιστευκότων ἤρχοντο
ἐξομολογούμενοι καὶ ἀναγγέλλοντες τὰς
πράξεις αὐτῶν. 19 ἱκανοὶ δὲ τῶν τὰ πε-
ρίεργα πραξάντων συνενέγκαντες τὰς βίβλους
κατέκαιον ἐνώπιον πάντων· καὶ συνεψήφισαν
τὰς τιμὰς αὐτῶν καὶ εὖρον ἀργυρίου μυριά-
δας πέντε.

20 Οὕτως κατὰ κράτος τοῦ κυρίου ὁ
λόγος ηὔξανεν καὶ ἴσχυεν.

21 Ὡς δὲ ἐπληρώθη ταῦτα, ἔθετο ὁ
Παῦλος ἐν τῷ πνεύματι διελθὼν τὴν Μακε-
δονίαν καὶ Ἀχαΐαν πορεύεσθαι εἰς Ἱεροσό-
λυμα, εἰπὼν ὅτι μετὰ τὸ γενέσθαι με ἐκεῖ
δεῖ με καὶ Ῥώμην ἰδεῖν. 22 ἀποστείλας
δὲ εἰς Μακεδονίαν δύο τῶν διακονούντων
αὐτῷ, Τιμόθεον καὶ Ἑραστον, αὐτὸς ἐπέσχεν
χρόνον εἰς τὴν Ἀσίαν.

23 Ἐγένετο δὲ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον
τάραχος οὐκ ὀλίγος περὶ τῆς ὁδοῦ. 24 Δη-
μήτριος γάρ τις ὀνόματι, ἀργυροκόπος,
ποιῶν ναοὺς ἀργυροῦς Ἀρτέμιδος παρείχετο

20. ο λογος του κυριου 21. εις ιερουσαλημ 22. εις
την μακεδο.

17 5, 11. 20 12, 24. 21 1 Cor 16, 5. 18, 21. 20
22. 25, 11. Rom 15, 23 ss. 22 Rom 16, 25.

τοῖς τεχνίταις οὐκ ὀλίγην ἐργασίαν, **25** οὗς συναθροίσας καὶ τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐργάτας εἶπεν· ἄνδρες, ἐπίστασθε ὅτι ἐκ ταύτης τῆς ἐργασίας ἡ εὐπορία ἡμῶν ἐστίν, **26** καὶ θεωρεῖτε καὶ ἀκούετε ὅτι οὐ μόνον Ἐφεσίου ἀλλὰ σχεδὸν πάσης τῆς Ἀσίας ὁ Παῦλος οὗτος πείσας μετέστησεν ἱκανὸν ὄχλον, λέγων ὅτι οὐκ εἰσὶν θεοὶ οἱ διὰ χειρῶν γινόμενοι. **27** οὐ μόνον δὲ τοῦτο κινδυνεύει ἡμῶν τὸ μέρος εἰς ἀπελεγμὸν ἐλθεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς μεγάλης θεᾶς ἱερὸν Ἀρτεμιδος εἰς οὐθὲν λογισθῆναι, μέλλειν τε καὶ καθαιρεῖσθαι τῆς μεγαλειότητος αὐτῆς, ἣν ὅλη ἡ Ἀσία καὶ ἡ οἰκουμένη σέβεται. **28** ἀκούσαντες δὲ καὶ γινόμενοι πλήρεις θυμοῦ ἔκραζον λέγοντες· μεγάλη ἡ Ἀρτεμις Ἐφεσίων. **29** καὶ ἐπλήσθη ἡ πόλις τῆς συγχύσεως, ὥρμησάν τε ὁμοθυμαδὸν εἰς τὸ θέατρον, συναρπάσαντες Γάϊον καὶ Ἀρίσταρχον Μακεδόνας, συνεκδήμους Παύλου **30** Παύλου δὲ βουλομένου εἰσελθεῖν εἰς τὸν δῆμον, οὐκ εἶων αὐτὸν οἱ μαθηταί· **31** τινὲς δὲ καὶ τῶν Ἀσιαρχῶν, ὄντες αὐτῶ φίλοι, πέμψαντες πρὸς αὐτὸν παρεκάλουν μὴ δοῦναι ἑαυτὸν εἰς τὸ θέατρον. **32** ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλο τι ἔκραζον· ἦν γὰρ ἡ ἐκκλησία

24. εργασ. ουχ ολιγ. 25. ημιν: ημων 27. αρτεμιδος ιερον | εις ουδεν | τε (et. c⁶): ε δε | την μεγαλειότητα 29. η πολις ολη | om της | του παυλου 30. του δε παυλου βουλομ.

συνκεχυμένη, καὶ οἱ πλείους οὐκ ᾔδεισαν
 τίνος ἕνεκα συνεληλύθεισαν. **33** ἐκ δὲ τοῦ
 ὄχλου συνεβίβασαν Ἀλέξανδρον, προβαλόντων
 αὐτὸν τῶν Ἰουδαίων· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος
 κατασείσας τὴν χειρὰ ᾗθελεν ἀπολογεῖσθαι
 τῷ δήμῳ. **34** ἐπιγνόντες δὲ ὅτι Ἰουδαῖός
 ἐστίν, φωνὴ ἐγένετο μία ἐκ πάντων, ὥς ἐπὶ
 ὥρας δύο κράζοντες· μεγάλη ἡ Ἀρτεμισ
 Ἐφεσίων. **35** καταστείλας δὲ ὁ γραμμα-
 τεὺς τὸν ὄχλον φησὶν· ἄνδρες Ἐφέσιοι, τίς
 γάρ ἐστιν ἀνθρώπων ὃς οὐ γινώσκει τὴν
 Ἐφεσίων πόλιν νεωκόρον οὔσαν τῆς μεγάλης
 Ἀρτέμιδος καὶ τοῦ διοπετοῦς; **36** ἀναντιρ-
 ρήτων οὖν ὄντων τούτων δέον ἐστὶν ὑμᾶς
 κατεσταλμένους ὑπάρχειν καὶ μηδὲν προ-
 πετεῖς πράσσειν. **37** ἡγάγετε γὰρ τοὺς ἄν-
 δρας τούτους οὔτε ἱεροσύλους οὔτε βλασφη-
 μοῦντας τὴν θεὸν ἡμῶν. **38** εἰ μὲν οὖν
 Δημήτριος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τεχνῖται ἔχουσι
 πρὸς τινα λόγον, ἀγοραῖοι ἄγονται καὶ
 ἀνθύπατοί εἰσιν, ἐγκαλείτωσαν ἀλλήλοις.
39 εἰ δέ τι περὶ ἐτέρων ἐπιζητεῖτε, ἐν τῇ
 ἐννόμῳ ἐκκλησίᾳ ἐπιλυθήσεται. **40** καὶ γὰρ
 κινδυνεύομεν ἐγκαλεῖσθαι στάσεως περὶ τῆς
 σήμερον, μηδενὸς αἰτίου ὑπάρχοντος περὶ οὗ
 οὐ δυνησόμεθα ἀποδοῦναι λόγον περὶ τῆς συ-

32. συγκεχυμ. | ενεκεν 33. προεβιβασαν | 3^e προβαλ-
 λοντων 34. επιγνοντων | κραζοντων 35. ανθρωπος |
 της μεγαλης: add θεας 36. πραττειν 37. την θεαν
 υμων 38. προσ τινα λογον εχουσι 40. om ου | om
 περι ante της συστρ.

στροφῆς ταύτης. 41 καὶ ταῦτα εἰπὼν ἀπέ-
λυσεν τὴν ἐκκλησίαν.

XX.

Paulus per Macedoniam et Graeciam docet. Iturus
Hierosolymam Troade Eutycho vitam reddit, item
Mileti valedicit presbyteris Ephesinis.

1 Μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι τὸν θόρυβον
μεταπεμφάμενος ὁ Παῦλος τοὺς μαθητὰς
καὶ παρακαλέσας, ἀσπασάμενος ἐξῆλθεν
πορεύεσθαι εἰς Μακεδονίαν. 2 διελθὼν δὲ τὰ
μέρη ἐκεῖνα καὶ παρακαλέσας αὐτοὺς λόγῳ
πολλῷ ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, 3 ποιήσας
τε μῆνας τρεῖς, γενομένης ἐπιβουλῆς αὐτῷ
ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων μέλλοντι ἀνάγесθαι εἰς
τὴν Συρίαν, ἐγένετο γνώμη τοῦ ὑποστρέ-
φειν διὰ Μακεδονίας. 4 συνείπετο δὲ αὐτῷ
Cώπατρος Πύρρου Βεροιαῖος, Θεσσαλονι-
κέων δὲ Ἀρίσταρχος καὶ Cέκουνδος καὶ
Γάϊος Δερβαῖος καὶ Τιμόθεος, Ἀσιανοὶ δὲ
Τυχικὸς καὶ Τρόφιμος· 5 οὗτοι δὲ προελθόν-
τες ἔμενον ἡμᾶς ἐν Τρωάδι· 6 ἡμεῖς δὲ
ἐξεπλεύσαμεν μετὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἀζύμων
ἀπὸ Φιλίππων, καὶ ἦλθομεν πρὸς αὐτοὺς
εἰς τὴν Τρωάδα ἄχρι ἡμερῶν πέντε, ὅπου
διετρίψαμεν ἡμέρας ἑπτά.

7 Ἐν δὲ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων συνηγμέ-
νων ἡμῶν κλάσαι ἄρτον ὁ Παῦλος διελέγετο

XX. 1. μεταπεμφ.: προσκαλεσαμενος | om παρακα-
λεσας | πορευθηναι | εις την μακεδο. 3. αυτω επι-
βουλης | γνωμη 4. συνειπ. δε αυτω: add αχρι της
ασιας | om πυρρου 5. om δε post ουτοι 6. αχρισ |
οπου: ου 7. ημων: των μαθητων | του κλασαι

XX. 4 19, 29. 27, 2. Rom 16, 21. 23. Eph 6, 21.
2 Ti 4, 20.

αὐτοῖς, μέλλων ἐξιέναι τῇ ἐπαύριον, παρέ-
τεινέν τε τὸν λόγον μέχρι μεσονυκτίου·
8 ἦσαν δὲ λαμπάδες ἱκαναὶ ἐν τῷ ὑπερώῳ
οὗ ἦμεν συνηγμένοι. 9 καθεζόμενος δέ τις
νεανίας ὀνόματι Εὐτυχος ἐπὶ τῆς θυρίδος,
καταφερόμενος ὕπνῳ βαθεῖ, διαλεγόμενου
τοῦ Παύλου ἐπὶ πλεῖον, κατενεχθεὶς ἀπὸ τοῦ
ὕπνου ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ τριστέγου κάτω καὶ
ἦρθη νεκρός. 10 καταβάς δὲ ὁ Παῦλος
ἐπέπεσεν αὐτῷ καὶ συνπεριλαβὼν εἶπεν· μὴ
θορυβεῖσθε· ἡ γὰρ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστίν.
11 ἀναβάς δὲ καὶ κλάσας τὸν ἄρτον καὶ
γευσάμενος, ἐφ' ἱκανόν τε ὁμιλήσας ἄχρι
αὐγῆς, οὕτως ἐξῆλθεν. 12 ἤγαγον δὲ τὸν
παῖδα ζῶντα, καὶ παρεκλήθησαν οὐ μετρίως.

13 Ἡμεῖς δὲ προελθόντες ἐπὶ τὸ πλοῖον
ἀνήχθημεν ἐπὶ τὴν Ἀσσον, ἐκεῖθεν μέλλον-
τες ἀναλαμβάνειν τὸν Παῦλον· οὕτως γὰρ
διατεταγμένοι ἦν, μέλλων αὐτὸς πεζεύειν.
14 ὥς δὲ συνέβαλλεν ἡμῖν εἰς τὴν Ἀσσον,
ἀναλαβόντες αὐτὸν ἦλθομεν εἰς Μιτυλήνην.
15 κάκεῖθεν ἀποπλεύσαντες τῇ ἐπιούσῃ
κατηντήσαμεν ἄντικρυς Χίου, τῇ δὲ ἐτέρᾳ
παρεβάλομεν εἰς Κάμον, τῇ δὲ ἐχομένῃ ἦλθο-
μεν εἰς Μίλητον. 16 κεκρίκει γὰρ ὁ Παῦλος

---

8. ημεν: ησαν 9. καθημενος 10. συμπεριλ. 11. om
τον ante αρτ. | αχρισ 13. επι την: εις την | ην δια-
τεταγμ. 14. συνεβαλεν 15. αντικρυ | τη δε εχομενη:
και μειναντες εν τρωγυλλιω, τη εχομενη 16. εκρινε

παραπλεῦσαι τὴν Ἑφεσον, ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἔσπευδεν γάρ, εἰ δυνατόν εἴη αὐτῷ, τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ.

17 Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμψας εἰς Ἑφεσον μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας. 18 ὥς δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτόν, εἶπεν αὐτοῖς· ὑμεῖς ἐπίστασθε, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἀφ' ἧς ἐπέβην εἰς τὴν Ἀσίαν, πῶς μεθ' ὑμῶν τὸν πάντα χρόνον ἐγενόμην, 19 δουλεύων τῷ κυρίῳ μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ δακρύων καὶ πειρασμῶν τῶν συμβάντων μοι ἐν ταῖς ἐπιβουλαῖς τῶν Ἰουδαίων, 20 ὥς οὐδὲν ὑπεστειλάμην τῶν συμφερόντων τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν καὶ διδάξαι ὑμᾶς δημοσίᾳ καὶ κατ' οἴκου, 21 διαμαρτυρόμενος Ἰουδαίοις τε καὶ Ἑλλήσιν τὴν εἰς θεὸν μετάνοιαν καὶ πίστιν εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. 22 καὶ νῦν ἰδοὺ δεδεμένος ἐγὼ τῷ πνεύματι πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλήμ, τὰ ἐν αὐτῇ συναντήσοντα ἐμοὶ μὴ εἰδώς, 23 πλὴν ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον κατὰ πόλιν διαμαρτύρεταί μοι λέγον ὅτι δεσμὰ καὶ θλίψεις με μένουσιν. 24 ἀλλ' οὐδενὸς λόγου ποιῶμαι τὴν ψυχὴν τιμίαν ἑμαυτῷ ὥς τελειῶσαι τὸν

16. ειη: ην | εἰς ἱεροσολυμα 19. καὶ πολλων δακρυων
21. εἰς τον θεον | καὶ πιστ. την εἰς 22. εγω δεδε-
μενος | συναντ. μοι 25. οἱ μοι | με: ῥον post δεσμα
24. ἀλλ ουδενος λογον ποιουμαι ουδε εχω την ψυχην
μου τιμ. εμαυτω

δρόμον μου καὶ τὴν διακονίαν ἣν ἔλαβον
παρὰ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ, διαμαρτύρασθαι τὸ
εὐαγγέλιον τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ. **25** καὶ νῦν
ἰδοὺ ἐγὼ οἶδα ὅτι οὐκέτι ὄψεσθε τὸ πρόσωπόν
μου ὑμεῖς πάντες ἐν οἷς διῆλθον κηρύσσων
τὴν βασιλείαν. **26** διότι μαρτύρομαι ὑμῖν
ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ὅτι καθαρὸς εἰμι ἀπὸ
τοῦ αἵματος πάντων. **27** οὐ γὰρ ὑπεστείλά-
μην τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι πᾶσαν τὴν βουλήν τοῦ
θεοῦ ὑμῖν. **28** προσέχετε ἑαυτοῖς καὶ παντὶ
τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμεῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον
ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν
τοῦ κυρίου, ἣν περιποιήσατο διὰ τοῦ αἵμα-
τος τοῦ ἰδίου. **29** ἐγὼ οἶδα ὅτι εἰσελεύσον-
ται μετὰ τὴν ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς
ὑμᾶς, μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου, **30** καὶ ἐξ
ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες
διστραμμένα τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς
ὀπίσω ἑαυτῶν. **31** διὸ γρηγορεῖτε, μνημο-
νεύοντες ὅτι τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ
ἐπαυσάμην μετὰ δακρύων νουθετῶν ἕνα
ἕκαστον. **32** καὶ τὰ νῦν παρατίθεμαι ὑμᾶς
τῷ θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ,
τῷ δυναμένῳ οἰκοδομῆσαι καὶ δοῦναι τὴν
κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν.
33 ἀργυρίου ἢ χρυσοῦ ἢ ἱματισμοῦ οὐθενδός

24. μου: add μετα χάρας 25. τ. βασιλειαν: add του
θεου 26. διο | εἰμι: ἐγω 27. υμιν: post αναγγελαι
28. προσεχετε: add ουν | τ. κυριου: τ. θεου | δια του
ιδιου αιματος 29. ἐγω γαρ | οἶδα: add τουτο 30. εαυ-
των: αυτων 32. υμας: add αδελφοι | οἰκοδομησαι |
δουναι: add υμιν | om την 33. ουδενος

28 1 Pet 5, 2. **31** 19, 1. 8. 10.

ἐπεθύμησα· **34** αὐτοὶ γινώσκετε ὅτι ταῖς
 χρεῖαις μου καὶ τοῖς οὖσιν μετ' ἐμοῦ ὑπη-
 ρέτησαν αἱ χεῖρες αὐται. **35** πάντα ὑπέ-
 δειξα ὑμῖν, ὅτι οὕτως κοπιῶντας δεῖ ἀντι-
 λαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, μνημονεύειν
 τε τῶν λόγων τοῦ κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς
 εἶπεν· μακάριόν ἐστιν μᾶλλον διδόναι ἢ
 λαμβάνειν. **36** καὶ ταῦτα εἰπὼν, θείσ τὰ
 γόνατα αὐτοῦ σὺν πᾶσιν αὐτοῖς προσηύξατο.
37 ἱκανὸς δὲ κλαυθμὸς ἐγένετο πάντων,
 καὶ ἐπιπεσόντες ἐπὶ τὸν τράχηλον τοῦ Παύ-
 λου κατεφίλουν αὐτόν, **38** ὀδυνώμενοι μά-
 λιστα ἐπὶ τῷ λόγῳ ᾧ εἰρήκει, ὅτι οὐκέτι
 μέλλουσιν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ θεωρεῖν.
 προέπεμπον δὲ αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον.

XXI.

Paulus Mileto Hierosolymam proficiscitur. Caesa-
 reae praedicat Agabus Pauli vincula. Hierosolymae
 a Iacobo excipitur, a Iudaeis templo eiicitur, plebi
 tumultuanti a Lysia tribuno eripitur.

1 Ὡς δὲ ἐγένετο ἀναχθῆναι ἡμᾶς ἀπο-
 σπασθέντας ἀπ' αὐτῶν, εὐθυδρομήσαντες
 ἦλθομεν εἰς τὴν Κῶ, τῇ δὲ ἐξῆς εἰς τὴν
 Ῥόδον, καὶ κεῖθεν εἰς Πάταρα. **2** καὶ εὐρόν-
 τεσ πλοῖον διαπερῶν εἰς Φοινίκην, ἐπιβάν-
 τεσ ἀνήχθημεν. **3** ἀναφάναντες δὲ τὴν
 Κύπρον καὶ καταλιπόντες αὐτὴν εὐώνυμον

34. αυτοι: add δε 35. διδον. μαλλον 37. εγενετ.
 κλαυθμ.

XXI. 1. εἰς τ. χων 3. ζ⁶ αναφανεντες

34 18, 3. **38** 25.

ἐπλέομεν εἰς Συρίαν, καὶ κατήλθομεν εἰς Τύρον· ἐκεῖσε γὰρ τὸ πλοῖον ἦν ἀποφορτιζόμενον τὸν γόμον. 4 ἀνευρόντες δὲ τοὺς μαθητὰς ἐπεμείναμεν αὐτοῦ ἡμέρας ἑπτά, οἵτινες τῷ Παύλῳ ἔλεγον διὰ τοῦ πνεύματος μὴ ἐπιβαίνειν εἰς Ἱεροσόλυμα. 5 ὅτε δὲ ἐγένετο ἡμᾶς ἐξαρτίσαι τὰς ἡμέρας, ἐξελθόντες ἐπορευόμεθα προπεμπόντων ἡμᾶς πάντων σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις ἕως ἔξω τῆς πόλεως, καὶ θέντες τὰ γόνατα ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν προσευξάμενοι 6 ἀπησπασάμεθα ἀλλήλους, καὶ ἀνέβημεν εἰς τὸ πλοῖον, ἐκεῖνοι δὲ ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια.

7 Ἡμεῖς δὲ τὸν πλοῦν διανύσαντες ἀπὸ Τύρου κατηντήσαμεν εἰς Πτολεμαῖδα, καὶ ἀσπασάμενοι τοὺς ἀδελφοὺς ἐμείναμεν ἡμέραν μίαν παρ' αὐτοῖς. 8 τῇ δὲ ἐπαύριον ἐξελθόντες ἦλθομεν εἰς Καισαρίαν, καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκον Φιλίππου τοῦ εὐαγγελιστοῦ ὄντος ἐκ τῶν ἑπτά, ἐμείναμεν παρ' αὐτῷ. 9 τούτῳ δὲ ἦσαν θυγατέρες τέσσαρες παρθένοι προφητεύουσαι. 10 ἐπιμενόντων δὲ ἡμέρας πλείους κατήλθόν τισ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας προφήτης ὀνόματι Ἀγαβος, 11 καὶ ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς καὶ ἄρας τὴν ζώνην τοῦ

---

3. κατηλθομ.: κατηχθημεν | ην το πλοιον 4. και ανευροντ. | αναβαινειν εἰς ιερουσαλημ 5. προσηυξαμεθα. 6 και ασπασαμενοι αλληλ. επεβημ. 8. εξελθοντ σ: add οι περι τον παυλον | ς (non ς^e) ηλθον | καισαρειαν | του οντος 9. θυγατ. παρθε. τεσσαρ. 10. επιμενοντων δε: add ημων

Παύλου, δῆσας ἑαυτοῦ τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας εἶπεν· τὰδε λέγει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· τὸν ἄνδρα οὗ ἐστὶν ἡ ζώνη αὕτη οὕτως δῆσουσιν ἐν Ἱερουσαλήμ οἱ Ἰουδαῖοι καὶ παραδώσουσιν εἰς χεῖρας ἐθνῶν. 12 ὥς δὲ ἠκούσαμεν ταῦτα, παρεκαλοῦμεν ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἐντόπιοι τοῦ μὴ ἀναβαίνειν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ. 13 τότε ἀπεκρίθη ὁ Παῦλος καὶ εἶπεν· τί ποιεῖτε κλαίοντες καὶ συνθρύπτοντές μου τὴν καρδίαν; ἐγὼ γὰρ οὐ μόνον δεθῆναι ἀλλὰ καὶ ἀποθανεῖν εἰς Ἱερουσαλήμ ἐτοίμως ἔχω ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. 14 μὴ πειθομένου δὲ αὐτοῦ ἡσυχάσαμεν εἰπόντες· τοῦ κυρίου τὸ θέλημα γινέσθω.

15 Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐπισκευασάμενοι ἀνεβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα· 16 συνῆλθον δὲ καὶ τῶν μαθητῶν ἀπὸ Καισαρίας σὺν ἡμῖν, ἄγοντες παρ' ᾧ ξενισθῶμεν Μνάσωνί τινι Κυπρίῳ, ἀρχαίῳ μαθητῇ.

17 Γενομένων δὲ ἡμῶν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἀσμένως ἀπεδέξαντο ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί. 18 τῇ τε ἐπιούσῃ εἰσῆει ὁ Παῦλος σὺν ἡμῖν πρὸς Ἰάκωβον, πάντες τε παρεγένοντο οἱ πρεσβύτεροι. 19 καὶ ἀσπασάμενος αὐτοὺς ἐξηγεῖτο καθ' ἓν ἕκαστον ὧν ἐποίησεν ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἔθνεσιν διὰ τῆς διακονίας αὐτοῦ. 20 οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐδόξαζον τὸν

11. δησ. τε αὐτου τας χειρας κ. τους ποδας 13. τοτε εις: απεκριθη δε ο παυλ. | οη και ειπεν 14. το θελημ. τ. κυρ. γενεσθω 15. αποσκευασαμενοι | εις ιερουσαλημ 16. καισαρειας 17. εδεξαντο 18. τη δε επιουση

14 Lc 22, 42.

θεόν, εἰπάν τε αὐτῷ· θεωρεῖς, ἀδελφέ, πόσαι μυριάδες εἰσὶν τῶν πεπιστευκότων, καὶ πάντες ζηλωταὶ τοῦ νόμου ὑπάρχουσιν· 21 κατηχήθησαν δὲ περὶ σοῦ ὅτι ἀποστασίαν διδάσκεις ἀπὸ Μωϋσέως τοὺς κατὰ τὰ ἔθνη πάντα Ἰουδαίους, λέγων μὴ περιτέμνειν αὐτοὺς τὰ τέκνα μηδὲ τοῖς ἔθεσιν περιπατεῖν. 22 τί οὖν ἐστίν; πάντως δεῖ συνελθεῖν πλῆθος· ἀκούσονται γὰρ ὅτι ἐλήλυθας. 23 τοῦτο οὖν ποιήσον ὃ σοι λέγομεν. εἰσὶν ἡμῖν ἄνδρες τέσσαρες εὐχὴν ἔχοντες ἐφ' ἑαυτῶν· 24 τούτους παραλαβὼν ἀγνίσθητι σὺν αὐτοῖς, καὶ δαπάνησον ἐπ' αὐτοῖς ἵνα ξυρήσονται τὴν κεφαλὴν, καὶ γνώσονται πάντες ὅτι ὧν κατήχηνται περὶ σοῦ οὐδὲν ἐστίν, ἀλλὰ στοιχεῖς καὶ αὐτὸς φυλάσσων τὸν νόμον. 25 περὶ δὲ τῶν πεπιστευκότων ἐθνῶν ἡμεῖς ἐπεστείλαμεν κρίναντες φυλάσσεσθαι αὐτοὺς τό τε εἰδωλόθυτον καὶ αἷμα καὶ πνικτὸν καὶ πορνείαν. 26 τότε ὁ Παῦλος παραλαβὼν τοὺς ἄνδρας τῇ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ σὺν αὐτοῖς ἀγνισθεὶς εἰσῆει εἰς τὸ ἱερόν, διαγγέλλων τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν

---

20. θεον: κυριον | ειπον τε | μυριαδ. εισιν: add ιουδαιων 21. μωσσεωσ 22. δει πληθ. συνελθ. 24. ξυρησονται | και γνωσι | τον νομ. φυλασσ. 25. φυλασσεσθαι: praem μηδεν τοιουτον τηρειν αυτους ει μη | και το αιμα

---

22 1 Cor 14, 15. 24 Num 6, 21. 25 15, 28 s. 26 Num 6, 5 ss.

ἡμερῶν τοῦ ἀγνισμοῦ, ἕως οὗ προσηνέχθη ὑπὲρ ἐνδὸς ἐκάστου αὐτῶν ἡ προσφορά.

27 Ὡς δὲ ἔμελλον αἱ ἑπτὰ ἡμέραι συντελεῖσθαι, οἱ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι θεασάμενοι αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ συνέχεον πάντα τὸν ὄχλον, καὶ ἐπέβαλαν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας, **28** κράζοντες· ἄνδρες Ἰσραηλεῖται, βοηθεῖτε· οὗτός ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ κατὰ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ νόμου καὶ τοῦ τόπου τούτου πάντα πανταχῇ διδάσκων, ἔτι τε καὶ Ἑλληνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἱερὸν καὶ κεκοίνωκεν τὸν ἅγιον τόπον τοῦτον. **29** ἦσαν γὰρ προεωρακότες Τρόφιμον τὸν Ἐφέσιον ἐν τῇ πόλει σὺν αὐτῷ, ὃν ἐνόμιζον ὅτι εἰς τὸ ἱερὸν εἰσήγαγεν ὁ Παῦλος. **30** ἐκινήθη τε ἡ πόλις ὅλη καὶ ἐγένετο συνδρομὴ τοῦ λαοῦ, καὶ ἐπιλαβόμενοι τοῦ Παύλου εἴλκον αὐτὸν ἔξω τοῦ ἱεροῦ, καὶ εὐθέως ἐκλείσθησαν αἱ θύραι. **31** ζητούντων τε αὐτὸν ἀποκτεῖναι ἀνέβη φάσις τῷ χιλιάρχῳ τῆς σπείρης ὅτι ὅλη συγχύννεται Ἰερουσαλήμ, **32** ὃς ἐξαυτῆς παραλαβὼν στρατιώτας καὶ ἑκατοντάρχας κατέδραμεν ἐπ' αὐτούς· οἱ δὲ ἰδόντες τὸν χιλιάρχον καὶ τοὺς στρατιώτας ἐπαύσαντο τύπτοντες τὸν Παῦλον. **33** τότε ἐγγίσας ὁ χιλιάρχος ἐπελάβετο αὐτοῦ καὶ ἐκέλευσεν

27. επεβαλον | τας χει. επ αυτ. 28. ισραηλται | πανταχου 31. ζητουντ. δε | συγκεχυται 32. κατον ταρχου

δεθῆναι ἀλύσει δυσί, καὶ ἐπυνθάνετο τίς εἴη καὶ τί ἐστὶν πεποιηκώς. **34** ἄλλοι δὲ ἄλλο τι ἐπεφώνουν ἐν τῷ ὄχλῳ· μὴ δυναμένου δὲ αὐτοῦ γινῶναι τὸ ἀσφαλὲς διὰ τὸν θόρυβον, ἐκέλευσεν ἄγεσθαι αὐτὸν εἰς τὴν παρεμβολήν. **35** ὅτε δὲ ἐγένετο ἐπὶ τοὺς ἀναβαθμούς, συνέβη βαστάζεσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν διὰ τὴν βίαν τοῦ ὄχλου· **36** ἠκολούθει γὰρ τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ κράζοντες· αἶρε αὐτόν. **37** μέλλων τε εἰσάγεσθαι εἰς τὴν παρεμβολήν ὁ Παῦλος λέγει τῷ χιλιάρχῳ· εἰ ἔξεστίν μοι εἰπεῖν τι πρὸς σέ; ὁ δὲ ἔφη· ἑλληνιστὶ γινώσκεις; **38** οὐκ ἄρα σὺ εἶ ὁ Αἰγύπτιος ὁ πρὸ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀναστατώσας καὶ ἐξαγαγὼν εἰς τὴν ἔρημον τοὺς τετρακισχιλίους ἄνδρας τῶν σικαρίων; **39** εἶπεν δὲ ὁ Παῦλος· ἐγὼ ἄνθρωπος μὲν εἰμι Ἰουδαῖος, Ταρσεύς, τῆς Κιλικίας οὐκ ἀσκήμου πόλεως πολίτης· δέομαι δέ σου, ἐπίτρεψόν μοι λαλήσαι πρὸς τὸν λαόν. **40** ἐπιτρέψαντος δὲ αὐτοῦ ὁ Παῦλος ἐστὼς ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν κατέσεισεν τῇ χειρὶ τῷ λαῷ· πολλῆς δὲ σιγῆς γενομένης προσεφώνησεν τῇ Ἑβραΐδι διαλέκτῳ λέγων·

XXII.

Paulus vinctus ad populum dicit de caelesti sua visione et legatione ad gentes. Civitate romana verbera a se arcet.

1 Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε

33. τις αν ειη 34. επεφων.: εβων | μη δυναμενος δε γν. 36. κραζον

36 22, 22. **Le** 23, 18. **39** 22, 3. **40** 12, 17.

μου τῆς πρὸς ὑμᾶς νυνὶ ἀπολογίας. 2 ἀκούσαντες δὲ ὅτι τῇ Ἑβραΐδι διαλέκτῳ προσεφώνει αὐτοῖς, μᾶλλον παρέσχον ἡσυχίαν. καὶ φησίν· 3 ἐγὼ εἰμι ἀνὴρ Ἰουδαῖος, γεγεννημένος ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας, ἀνατεθραμμένος δὲ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, παρὰ τοὺς πόδας Γαμαλιὴλ πεπαιδευμένος κατὰ ἀκριβείαν τοῦ πατρῷου νόμου, ζηλωτὴς ὑπάρχων τοῦ θεοῦ καθὼς πάντες ὑμεῖς ἐστέ σήμερον, 4 ὃς ταύτην τὴν ὁδὸν ἐδίωξα ἄχρι θανάτου, δεσμεύων καὶ παραδιδούς εἰς φυλακὰς ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, 5 ὥς καὶ ὁ ἀρχιερεὺς μαρτυρεῖ μοι καὶ πᾶν τὸ πρεσβυτέριον, παρ' ὧν καὶ ἐπιστολὰς δεξάμενος πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς εἰς Δαμασκὸν ἐπορευόμεν, ἄξων καὶ τοὺς ἐκεῖσε ὄντας δεδεμένους εἰς Ἱερουσαλὴμ ἵνα τιμωρηθῶσιν. 6 Ἐγένετο δέ μοι πορευομένῳ καὶ ἐγγίζοντι τῇ Δαμασκῷ περὶ μεσημβρίαν ἐξαίφνης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ περιαστράψαι φῶς ἱκανὸν περὶ ἐμέ, 7 ἔπεσά τε εἰς τὸ ἔδαφος καὶ ἤκουσα φωνῆς λεγούσης μοι· Καὺλ Καὺλ, τί με διώκεις; 8 ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην· τίς εἰ, κύριε; εἶπέν τε πρὸς ἐμέ· ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, ὃν σὺ διώκεις. 9 οἱ δὲ σὺν ἐμοὶ ὄντες τὸ μὲν φῶς ἐθεάσαντο, τὴν δὲ φωνὴν οὐκ ἤκουσαν τοῦ λαλοῦντός μοι. 10 εἶπον δέ·

XXII. 1. νυν 3. ἐγώ: add μεν 7. επεσον 8. προσ με 9. εθεασαντο: add και εμφοβοι εγενοντο

XXII. 3 5, 34. 4 26, 9 ss. 8, 3. 5 9, 1. 6 ss. 9, 3 ss. 26, 12 ss.

τί ποιήσω, κύριε; ὁ δὲ κύριος εἶπεν πρὸς με· ἀναστὰς πορεύου εἰς Δαμασκόν, κάκει σοι λαληθήσεται περὶ πάντων ὧν τέτακται σοι ποιῆσαι. **11** ὥς δὲ οὐκ ἐνέβλεπον ἀπὸ τῆς δόξης τοῦ φωτὸς ἐκείνου, χειραγωγούμενος ὑπὸ τῶν συνόντων μοι ἦλθον εἰς Δαμασκόν. **12** Ἀνανίας δέ τις, ἀνὴρ εὐλαβὴς κατὰ τὸν νόμον, μαρτυρούμενος ὑπὸ πάντων τῶν κατοικούντων Ἰουδαίων, **13** ἐλθὼν πρὸς ἐμὲ καὶ ἐπιστὰς εἶπέν μοι· Καοὺλ ἀδελφέ, ἀνάβλεψον. καὶ γὰρ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀνέβλεψα εἰς αὐτόν. **14** ὁ δὲ εἶπεν· ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν προεχειρίσατό σε γινῶναι τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ ἰδεῖν τὸν δίκαιον καὶ ἀκοῦσαι φωνὴν ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, **15** ὅτι ἔση μάρτυς αὐτῷ πρὸς πάντα ἀνθρώπους ὧν ἐώρακας καὶ ἤκουσας. **16** καὶ νῦν τί μέλλεις; ἀναστὰς βάπτισαι καὶ ἀπολῦσαι τὰς ἁμαρτίας σου, ἐπικαλεσάμενος τὸ ὄνομα αὐτοῦ. **17** Ἐγένετο δέ μοι ὑποστρέψαντι εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ προσευχομένου μου ἐν τῷ ἱερῷ γενέσθαι με ἐν ἐκστάσει, **18** καὶ ἴδον αὐτὸν λέγοντά μοι· σπεῦσον καὶ ἔξελθε ἐν τάχει ἐξ Ἱερουσαλὴμ, διότι οὐ παραδέξονται σου μαρτυρίαν περὶ ἐμοῦ. **19** καὶ γὰρ εἶπον· κύριε, αὐτοὶ

12. ευλαβης: ευσεβης 13. προς με 16. αυτου: του κυριου 18. και ιδειν | την μαρτυριαν

ἐπίστανται ὅτι ἐγὼ ἤμην φυλακίζων καὶ
 δέρων κατὰ τὰς συναγωγὰς τοὺς πιστεύον-
 τας ἐπὶ σέ· 20 καὶ ὅτε ἐξεχύννετο τὸ αἷμα
 Στεφάνου τοῦ μάρτυρός σου, καὶ αὐτὸς
 ἤμην ἐφροσύνης καὶ συνευδοκῶν καὶ φυλάσ-
 σων τὰ ἱμάτια τῶν ἀναιρούντων αὐτόν.
 21 καὶ εἶπεν πρὸς με· πορεύου, ὅτι ἐγὼ εἰς
 ἔθνη μακρὰν ἐξαποστελῶ σε. 22 Ἦκουον
 δὲ αὐτοῦ ἄχρι τούτου τοῦ λόγου, καὶ ἐπῆραν
 τὴν φωνὴν αὐτῶν λέγοντες· αἶρε ἀπὸ τῆς
 γῆς τὸν τοιοῦτον· οὐ γὰρ καθῆκεν αὐτὸν
 ζῆν. 23 κραυγαζόντων δὲ αὐτῶν καὶ ῥιπτούν-
 των τὰ ἱμάτια καὶ κονιορτὸν βαλλόντων εἰς
 τὸν ἀέρα, 24 ἐκέλευσεν ὁ χιλιάρχος εἰς-
 ἀγεσθαι αὐτὸν εἰς τὴν παρεμβολήν, εἴπας
 μάλιστα ἀνετάζεσθαι αὐτόν, ἵνα ἐπιγνῶ δι'
 ἣν αἰτίαν οὕτως ἐπεφώνουν αὐτῷ. 25 ὥς
 δὲ προέτειναν αὐτὸν τοῖς ἱμαῖσιν, εἶπεν πρὸς
 τὸν ἐστῶτα ἑκατόνταρχον ὁ Παῦλος· εἰ
 ἄνθρωπον Ῥωμαῖον καὶ ἀκατάκριτον ἔξεστιν
 ὑμῖν μαστίζειν; 26 ἀκούσας δὲ ὁ ἑκατον-
 τάρχης προσελθὼν τῷ χιλιάρχῳ ἀπήγγειλεν
 λέγων· τί μέλλεις ποιεῖν; ὁ γὰρ ἄνθρωπος
 οὗτος Ῥωμαῖός ἐστιν. 27 προσελθὼν δὲ ὁ
 χιλιάρχος εἶπεν αὐτῷ· λέγε μοι, σὺ Ῥωμαῖος

20. εξεχειτο | συνευδοκων: add τη αναιρσει αυτου
 22. καθηχον 24. εκ. αυτον ο χιλιαρχ. αγεσθαι | ειπων
 25. προτεινεν 26. εκατονταρχος | απηγγ. τω χιλιαρχω |
 λεγων· ορα, τι 27. συ: praem ei

εἶ; ὁ δὲ ἔφη· ναί. 28 ἀπεκρίθη δὲ ὁ
χιλίαρχος· ἐγὼ πολλοῦ κεφαλαίου τὴν πολι-
τείαν ταύτην ἐκτησάμην. ὁ δὲ Παῦλος ἔφη·
ἐγὼ δὲ καὶ γεγέννημαι. 29 εὐθέως οὖν
ἀπέστησαν ἀπ' αὐτοῦ οἱ μέλλοντες αὐτὸν
ἀνετάζειν· καὶ ὁ χιλίαρχος δὲ ἐφοβήθη,
ἐπιγνοὺς ὅτι Ῥωμαῖός ἐστιν καὶ ὅτι αὐτὸν
ἦν δεδεκώς.

XXIII.

Paulus coram synedrio sistitur; verberatus increpat
pontificem. Pharisaeorum et Sadducaeorum dissi-
dium. Visio domini. Iudaeorum coniuratione de-
lecta Caesaream abducitur.

30 Τῇ δὲ ἐπαύριον βουλόμενος γινῶναι τὸ
ἀσφαλές, τὸ τί κατηγορεῖται ὑπὸ τῶν Ἰου-
δαίων, ἔλυσεν αὐτὸν καὶ ἐκέλευσεν συνελθεῖν
τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ πᾶν τὸ συνέδριον, καὶ
καταγαγὼν τὸν Παῦλον ἔστησεν εἰς αὐτοῦς.
(XXIII.) 1 ἀτενίσας δὲ τῷ συνεδρίῳ ὁ Παῦ-
λος εἶπεν· ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ πάσῃ συνει-
δήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ θεῷ ἄχρι
ταύτης τῆς ἡμέρας. 2 ὁ δὲ ἀρχιερεὺς
Ἀνανίας ἐπέταξεν τοῖς παρεστῶσιν αὐτῷ
τύπτειν αὐτοῦ τὸ στόμα. 3 τότε ὁ Παῦ-
λος πρὸς αὐτὸν εἶπεν· τύπτειν σε μέλλει ὁ
θεός, τοῖχε κεκονιαμένε· καὶ σὺ κáθη κρίνων
με κατὰ τὸν νόμον, καὶ παρανομῶν κελεύεις
με τύπτεσθαι; 4 οἱ δὲ παρεστῶτες εἶπαν·

28. δε: τε 29. οτι ην αυτον 30. υπο: παρα | ελυσεν
αυτον: add απο των δεσμων | συνελθειν: ελθειν | και
ολον το συνεδρ. αυτων

XXIII. 1. ο παυλος τω συνεδριω 4. ειπον

29 21, 33. 30 23, 28.

τὸν ἀρχιερέα τοῦ θεοῦ λοιδορεῖς; 5 ἔφη τε ὁ Παῦλος· οὐκ ἤδειν, ἀδελφοί, ὅτι ἔστιν ἀρχιερεύς· γέγραπται γὰρ ὅτι ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς. 6 γνοῦς δὲ ὁ Παῦλος ὅτι τὸ ἐν μέρος ἐστὶν Καδδουκαίων τὸ δὲ ἕτερον Φαρισαίων, ἔκραζεν ἐν τῷ συνεδρίῳ· ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ Φαρισαῖός εἰμι, υἱὸς Φαρισαίων· περὶ ἐλπίδος καὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι. 7 τοῦτο δὲ αὐτοῦ λαλήσαντος ἐγένετο στάσις τῶν Φαρισαίων καὶ Καδδουκαίων, καὶ ἐσχίσθη τὸ πλῆθος. 8 Καδδουκαῖοι μὲν γὰρ λέγουσιν μὴ εἶναι ἀνάστασιν μήτε ἄγγελον μήτε πνεῦμα, Φαρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσιν τὰ ἀμφοτέρω. 9 ἐγένετο δὲ κραυγὴ μεγάλη, καὶ ἀναστάντες τινὲς τῶν γραμματέων τοῦ μέρους τῶν Φαρισαίων διεμάχοντο λέγοντες· οὐδὲν κακὸν εὐρίσκομεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ· εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν αὐτῷ ἢ ἄγγελος; 10 πολλῆς δὲ γινομένης στάσεως φοβηθεὶς ὁ χιλιάρχος μὴ διασπασθῇ ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, ἐκέλευσεν τὸ στρατεύμα καταβὰν ἄρπάσαι αὐτὸν ἐκ μέσου αὐτῶν ἄγειν τε εἰς τὴν παρεμβολήν. 11 τῇ δὲ ἐπιούσῃ νυκτὶ ἐπιστὰς αὐτῷ ὁ κύριος

5. om. οτι post γεγρ. γαρ 6. εκραξεν | υιος φαρισαιου 7. add των ante σαδδουκ. 8. μηδε αγγελ. 9. τινες τ. γραμμ.: οι γραμματεις | αγγελος: add μη θεομαχωμεν 10. γινομενης | φοβηθεις: ευλαβηθεις

εἶπεν· θάρσει· ὥς γὰρ διεμαρτυρῶ τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ, οὕτω σε δεῖ καὶ εἰς Ῥώμην μαρτυρῆσαι.

12 Γενομένης δὲ ἡμέρας ποιήσαντες συστροφὴν οἱ Ἰουδαῖοι ἀνεθεμάτισαν ἑαυτούς, λέγοντες μήτε φαγεῖν μήτε πιεῖν ἕως οὗ ἀποκτείνωσιν τὸν Παῦλον. 13 ἦσαν δὲ πλείους τεσσεράκοντα οἱ ταύτην τὴν συνωμοσίαν ποιησάμενοι, 14 οἵτινες προσελθόντες τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἶπαν· ἀναθέματι ἀνεθεματίσαμεν ἑαυτούς μηδενὸς γεύσασθαι ἕως οὗ ἀποκτείνωμεν τὸν Παῦλον. 15 νῦν οὖν ὑμεῖς ἐμφανίσατε τῷ χιλιάρχῳ σὺν τῷ συνεδρίῳ, ὅπως καταγάγῃ αὐτὸν εἰς ὑμᾶς ὥς μέλλοντας διαγινώσκειν ἀκριβέστερον τὰ περὶ αὐτοῦ· ἡμεῖς δὲ πρὸ τοῦ ἐγγίσει αὐτὸν ἑτοιμοί ἐσμεν τοῦ ἀνελεῖν αὐτόν. 16 Ἀκούσας δὲ ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς Παύλου τὴν ἐνέδραν, παραγενόμενος καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν παρεμβολὴν ἀπήγγειλεν τῷ Παύλῳ. 17 προσκαλεσάμενος δὲ ὁ Παῦλος ἓνα τῶν ἐκατονταρχῶν ἔφη· τὸν νεανίαν τοῦτον ἄπαγε πρὸς τὸν χιλιάρχον, ἔχει γάρ τι ἀπαγγεῖλαι αὐτῷ. 18 ὁ μὲν οὖν παραλαβὼν αὐτὸν ἤγαγεν πρὸς τὸν χιλιάρχον καὶ φησὶν· ὁ δέσμιος Παῦλος προσκαλεσάμενός με ἠρώ-

11. θαρσει: add παυλε 12. ποιη. τινες των ιουδαιων συστροφ. 13. τεσσαραχ. | πεποιηχοτες 14. ειπον 15. οπως: add αυριον | αυτον καταγαγ. προς υμ. 16. ς (non ς^e) το ενεδρον 17. εκατονταρχων | απαγαγε

τησεν τοῦτον τὸν νεανίσκον ἀγαγεῖν πρὸς σέ, ἔχοντά τι λαλῆσαι σοι. **19** ἐπιλαβόμενος δὲ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ὁ χιλιάρχος καὶ ἀναχωρήσας κατ' ἰδίαν ἐπυνθάνετο· τί ἐστὶν ὃ ἔχεις ἀπαγγεῖλαί μοι; **20** εἶπεν δὲ ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι συνέθεντο τοῦ ἐρωτῆσαι σε ὅπως αὖριον τὸν Παῦλον καταγάγησ εἰς τὸ συνέδριον ὥς μέλλων τι ἀκριβέστερον πυνθάνεσθαι περὶ αὐτοῦ. **21** σὺ οὖν μὴ πεισθῆς αὐτοῖς· ἐνεδρεύουσιν γὰρ αὐτὸν ἐξ αὐτῶν ἄνδρες πλείους τεσσεράκοντα, οἵτινες ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς μήτε φαγεῖν μήτε πιεῖν ἕως οὗ ἀνέλωσιν αὐτόν, καὶ νῦν εἰσὶν ἑτοιμοὶ προσδεχόμενοι τὴν ἀπὸ σοῦ ἐπαγγελίαν. **22** ὁ μὲν οὖν χιλιάρχος ἀπέλυσε τὸν νεανίσκον, παραγγείλας μηδενὶ ἐκλαλῆσαι ὅτι ταῦτα ἐνεφάνισας πρὸς ἐμέ. **23** Καὶ προσκαλεσάμενός τινας δύο τῶν ἑκατονταρχῶν εἶπεν· ἐτοιμάσατε στρατιώτας διακοσίουσ ὅπως πορευθῶσιν ἕως Καισαρίας, καὶ ἱππεῖς ἑβδομήκοντα καὶ δεξιολάβους διακοσίουσ, ἀπὸ τρίτης ὥρας τῆς νυκτός, **24** κτήνη τε παραστῆσαι, ἵνα ἐπιβιβάσαντες τὸν Παῦλον διασώσωσι πρὸς Φήλικα τὸν ἡγεμόνα, **25** γράψας ἐπιστολὴν ἔχουσαν τὸν τύπον τοῦτον· **26** Κλαύδιος Λυσίας τῷ κρατίστῳ

18. νεανίαν 20. εἰς τὸ συνέδρ. καταγ. τὸν παῦλον |
μελλοντες 21. τεσσαραχ. | ἐτοιμ. εἰσι 22. νεανίαν |
πρὸς με 23. δυο τινας | ἐκατοντάρχων | καισαρειας
25. περιεχουσαν

ἡγεμόνι Φήλικι χαίρειν. **27** τὸν ἄνδρα τοῦτον συλλημφθέντα ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ μέλλοντα ἀναιρεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν ἐπιστάς σὺν τῷ στρατεύματι ἐξειλάμην, μαθὼν ὅτι Ῥωμαῖός ἐστιν. **28** βουλόμενός τε ἐπιγινῶναι τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐνεκάλουν αὐτῷ, κατήγαγον εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν, **29** ὃν εὗρον ἐγκαλούμενον περὶ ζητημάτων τοῦ νόμου αὐτῶν, μηδὲν δὲ ἄξιον θανάτου ἢ δεσμῶν ἔχοντα ἔγκλημα. **30** μηνυθείσης δέ μοι ἐπιβουλῆς εἰς τὸν ἄνδρα ἔσεσθαι ἐξ αὐτῶν, ἔπεμψα πρὸς σέ, παραγγείλας καὶ τοῖς κατηγοροῖς λέγειν αὐτοὺς ἐπὶ σοῦ.

31 Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται κατὰ τὸ διατεταγμένον αὐτοῖς ἀναλαβόντες τὸν Παῦλον ἦγαγον διὰ νυκτὸς εἰς τὴν Ἀντιπατρίδα, **32** τῇ δὲ ἐπαύριον ἐάσαντες τοὺς ἱππεῖς ἀπέρχεσθαι σὺν αὐτῷ, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν παρεμβολήν. **33** οἵτινες εἰσελθόντες εἰς τὴν Καισαρίαν καὶ ἀναδόντες τὴν ἐπιστολήν τῷ ἡγεμόνι, παρέστησαν καὶ τὸν Παῦλον αὐτῷ. **34** ἀναγνοὺς δὲ καὶ ἐπερωτήσας ἐκ ποίας ἐπαρχείας ἐστίν, καὶ πυθόμενος ὅτι ἀπὸ Κιλικίας, **35** διακούσομαί σου, ἔφη, ὅταν καὶ οἱ κατήγοροί σου παραγένωνται,

27. συλληφθεντ. | εξειλομην αυτον 28. βουλομ. δε γινωαι | κατηγαγον: add αυτον 29. εγκλη. εχοντ. 30. εις τον ανδρα μελλειν εσεσθ. υπο των ιουδαιων | εξ αυτων: εξαυτης | λεγειν τα προς αυτον επι σου· ερρωσο 31. δια της νυχτος 32. απερχεσθαι: πορευεσθαι 33. καισαρειαν 34. αναγν. δε: add ο ηγεμων | επαρχιας

κελεύσας ἐν τῷ πραιτωρίῳ τοῦ Ἑρώδου
φυλάσσεσθαι αὐτόν.

XXIV.

Paulus coram Felice accusationem Tertulli Iudaeorumque refutat, item coram Felice et Drusilla disserit.

1 Μετὰ δὲ πέντε ἡμέρας κατέβη ὁ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας μετὰ πρεσβυτέρων τινῶν καὶ ῥήτορος Τερτύλλου τινός, οἵτινες ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμόνι κατὰ τοῦ Παύλου. 2 κληθέντος δὲ αὐτοῦ ἤρξατο κατηγορεῖν ὁ Τέρτυλλος λέγων· 3 πολλῇσ εἰρήνησ τυγχάνοντες διὰ σοῦ καὶ διορθωμάτων γινομένων τῷ ἔθνει τούτῳ διὰ τῆς σῆς προνοίας, πάντῃ τε καὶ πανταχοῦ ἀποδεχόμεθα, κράτιστε Φῆλιξ, μετὰ πάσης εὐχαριστίας. 4 ἵνα δὲ μὴ ἐπὶ πλεῖδόν σε ἐνκόπτω, παρακαλῶ ἀκούσαι σε ἡμῶν συντόμῳ τῇ σῇ ἐπιεικείᾳ. 5 εὐρόντες γὰρ τὸν ἄνδρα τοῦτον λοιμὸν καὶ κινοῦντα στάσεις πᾶσιν τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην, πρωτοστάτην τε τῆς τῶν Ναζωραίων αἱρέσεως, 6 ὃς καὶ τὸ ἱερὸν ἐπέλασεν βεβηλῶσαι, ὃν καὶ ἐκρατήσαμεν, 8 παρ' οὗ δυνήσῃ αὐτὸς ἀνακρίνας

35. κελευσας: εκελευσε τε | αυτον: post εκελευσε τε pon

XXIV. 1. μετα των πρεσβυτερων και 3. κατορθωμάτων 4. εγχοπτω 5. στασιν 6. εκρατησαμεν: add και κατα τον ημετερον νομον ηθελησαμεν κρινειν. 7. κατελθων δε λυσιας ο χιλιαρχος μετα πολλης βιας εκ των χειρων ημων απηγαγε. 8. κελευσας τους κατηγορους αυτου ερχεσθαι επι σε

XXIV. 1 25. 2. 6 21, 28.

περὶ πάντων τούτων ἐπιγινῶναι ὧν ἡμεῖς
κατηγοροῦμεν αὐτοῦ. **9** συνεπέθεντο δὲ καὶ
οἱ Ἰουδαῖοι φάσκοντες ταῦτα οὕτως ἔχειν.
10 Ἀπεκρίθη τε ὁ Παῦλος, νεύσαντος αὐτῷ
τοῦ ἡγεμόνος λέγειν· ἐκ πολλῶν ἐτῶν ὄντα
σε κριτὴν τῷ ἔθνει τούτῳ ἐπιστάμενος, εὐθύ-
μως τὰ περὶ ἐμαυτοῦ ἀπολογοῦμαι, **11** δυνα-
μένου σου ἐπιγινῶναι ὅτι οὐ πλείους εἰσὶν
μοι ἡμέραι δώδεκα ἀφ' ἧς ἀνέβην προσ-
κυνήσων εἰς Ἱερουσαλήμ. **12** καὶ οὔτε ἐν τῷ
ἱερῷ εὐρόν με προσ τινὰ διαλεγόμενον ἢ ἐπί-
στασιν ποιοῦντα ὄχλου, οὔτε ἐν ταῖς συναγω-
γαῖς οὔτε κατὰ τὴν πόλιν, **13** οὐδὲ παραστή-
σαι δύνανταί σοι περὶ ὧν νυνὶ κατηγοροῦσίν
μου. **14** ὁμολογῶ δὲ τοῦτό σοι, ὅτι κατὰ τὴν
ὁδὸν ἣν λέγουσιν αἵρεσιν οὕτως λατρεύω τῷ
πατρὶ ὡς θεῷ, πιστεύων πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν νό-
μον καὶ τοῖς ἐν τοῖς προφήταις γεγραμμένοις,
15 ἐλπίδα ἔχων πρὸς τὸν θεόν, ἣν καὶ αὐτοὶ
οὔτοι προσδέχονται, ἀνάστασιν μέλλειν ἔσεσθαι
δικαίων τε καὶ ἀδίκων. **16** ἐν τούτῳ καὶ
αὐτὸς ἀσκῶ ἀπρόσκοπον συνείδησιν ἔχειν
πρὸς τὸν θεόν καὶ τοὺς ἀνθρώπους διαπαντός.
17 δι' ἐτῶν δὲ πλειόνων ἐλεημοσύνας ποιήσων
εἰς τὸ ἔθνος μου παρεγενόμην καὶ προσφοράς,

9. συνεθεντο 10. τε: δε | ευθυμοτερον 11. γινωαι |
ημεραι η δεκαδυο | εν ιερουσαλημ 12. επισυστασιν
13. ουδε: ουτε | παραστησαι: ς (non ς^e) add με | om
σοι | νυν 14. ς^e και εν τοις προφηταις, ς και τοις
προφητ. 15. εις τον θεον | εσεσθαι: add νεκρων
16. εν του. δε αυτος 17. παρεγενομην: post πλειονων

11 21, 15. 18. 26. 27. 22, 30. 23, 12. 32. 24, 1. 14 5.
15 23, 6. 17 11, 29 ss. Gal 2, 10.

18 ἐν αἷς εὗρόν με ἡγνισμένον ἐν τῷ ἱερῷ, οὐ μετὰ ὄχλου οὐδὲ μετὰ θορύβου, τινὲς δὲ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι, 19 οὓς ἔδει ἐπὶ σοῦ παρεῖναι καὶ κατηγορεῖν, εἴ τι ἔχοιεν πρὸς ἐμέ. 20 ἢ αὐτοὶ οὗτοι εἰπάτωσαν τί εὗρον ἀδίκημα στάντος μου ἐπὶ τοῦ συνεδρίου, 21 ἢ περὶ μιᾶς ταύτης φωνῆς ἣς ἐκέκραξα ἐν αὐτοῖς ἐστὼς ὅτι περὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι σήμερον ἐφ' ὑμῶν. 22 Ἀνεβάλετο δὲ αὐτοὺς ὁ Φῆλιξ, ἀκριβέστερον εἰδὼς τὰ περὶ τῆς ὁδοῦ, εἶπας· ὅταν Λυσίας ὁ χιλιάρχος καταβῇ, διαγνώσομαι τὰ καθ' ὑμᾶς, 23 διαταξάμενος τῷ ἑκατοντάρχῃ τηρεῖσθαι αὐτὸν ἔχειν τε ἄνεσιν καὶ μηδένα κωλύειν τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὑπηρετεῖν αὐτῷ.

24 Μετὰ δὲ ἡμέρας τινὰς παραγενόμενος ὁ Φῆλιξ σὺν Δρουσίλλῃ τῇ ἰδίᾳ γυναικὶ οὔσῃ Ἰουδαίᾳ μετεπέμψατο τὸν Παῦλον, καὶ ἤκουσεν αὐτοῦ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν πίστεως. 25 διαλεγομένου δὲ αὐτοῦ περὶ δικαιοσύνης καὶ ἐγκρατείας καὶ τοῦ κρίματος τοῦ μέλλοντος ἔμφορος γενόμενος ὁ Φῆλιξ ἀπεκρίθη· τὸ νῦν ἔχον πορεύου, καιρὸν δὲ μεταλαβὼν μετακαλέσομαί σε,

18. εν αις: εν σις | ^{ce} om δε 19. δει | προσ με 20. ει τι ευρον εν εμοι 21. εκραξα εστως εν αυτοις | υφ υμων 22. ακουσας δε ταυτα ο φηλιξ ανεβαλ. αυτοις | ειπων 23. διαταξαμ. τε | τηρεισθαι τον παυλον | υπηρετειν: add η προσερχεσθαι 24. τη γυναικι αυτου | om ιησουν 25. μελλοντος: add εσεσθαι

26 ἅμα καὶ ἐλπίζων ὅτι χρήματα δοθήσεται αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Παύλου· διὸ καὶ πυκνότερον αὐτὸν μεταπεμπόμενος ὤμιλει αὐτῷ. 27 διετίασ δὲ πληρωθείσης ἔλαβεν διάδοχον ὁ Φῆλιξ Πόρκιον Φῆστον· θέλων τε χάριτα καταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Φῆλιξ κατέλιπε τὸν Παῦλον δεδεμένον.

XXV.

Paulus coram Festo et Iudaeis ad Caesarem provocat. Festus Agrippae regi causam Pauli exponit, ipsumque ad Agrippam et Berenicen adducit.

1 Φῆστος οὖν ἐπιβὰς τῇ ἐπαρχείῳ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπὸ Καισαρίας, 2 ἐνεφάνισάν τε αὐτῷ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν Ἰουδαίων κατὰ τοῦ Παύλου, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν 3 αἰτούμενοι χάριν κατ' αὐτοῦ, ὅπως μεταπέμψηται αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, ἐνέδραν ποιῶντες ἀνελεῖν αὐτὸν κατὰ τὴν ὁδόν. 4 ὁ μὲν οὖν Φῆστος ἀπεκρίθη τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον εἰς Καισαρίαν, ἑαυτὸν δὲ μέλλειν ἐν τάχει ἐκπορεύεσθαι· 5 οἱ οὖν ἐν ὑμῖν, φησίν, δυνατοὶ συνκαταβάντες, εἴ τι ἐστὶν ἐν τῷ ἀνδρὶ ἄτοπον, κατηγορεῖτωσαν αὐτοῦ. 6 διατρίψας δὲ ἐν αὐτοῖς ἡμέρας οὐ πλείους ὀκτὼ ἢ δέκα, καταβὰς εἰς Καισαρίαν, τῇ ἐπαύριον καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος ἐκέλευσεν

26. ἅμα δε και | παυλου: add οπως λυση αυτον

27. χαριτας

XXV. 1. τη επαρχια | καισαρειας 2. τε: δε | ο αρχιερευς 4. εν καισαρεια 5. δυνατοι εν υμιν φησιν | συγκαταβ. | ατοπον: τουτω 6. ημερας πλειους η δεκα | καισαρειαν

27 25, 9.

XXV. 3 23, 15 ss.

τὸν Παῦλον ἀχθῆναι. 7 παραγενομένου δὲ αὐτοῦ περιέστησαν αὐτὸν οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβεβηκότες Ἰουδαῖοι, πολλὰ καὶ βαρέα αἰτιώματα καταφέροντες, ἃ οὐκ ἴσχυον ἀποδεῖξαι, 8 τοῦ Παύλου ἀπολογουμένου ὅτι οὔτε εἰς τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων οὔτε εἰς τὸ ἱερὸν οὔτε εἰς Καίσαρά τι ἥμαρτον. 9 ὁ Φῆστος δὲ θέλων τοῖς Ἰουδαίοις χάριν καταθέσθαι, ἀποκριθεὶς τῷ Παύλῳ εἶπεν· θέλεις εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβάς ἐκεῖ περὶ τούτων κριθῆναι ἐπ' ἐμοῦ; 10 εἶπεν δὲ ὁ Παῦλος· ἐστὼς ἐπὶ τοῦ βήματος Καίσαρός εἰμι, οὗ με δεῖ κρίνεσθαι. Ἰουδαίουσιν οὐδὲν ἡδίκηκα, ὥς καὶ σὺ κάλλιον ἐπιγινώσκεις. 11 εἰ μὲν οὖν ἀδικῶ καὶ ἄξιον θανάτου πέπραχά τι, οὐ παραιτοῦμαι τὸ ἀποθανεῖν· εἰ δὲ οὐδέν ἐστιν ὧν οὗτοι κατηγοροῦσίν μου, οὐδεὶς με δύναται αὐτοῖς χαρίσασθαι· Καίσαρα ἐπικαλοῦμαι. 12 τότε ὁ Φῆστος συναλλήσας μετὰ τοῦ συμβουλίου ἀπεκρίθη· Καίσαρα ἐπικέκλησαι, ἐπὶ Καίσαρα πορεύσῃ. 13 Ἡμερῶν δὲ διαγενομένων τινῶν Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς καὶ Βερνίκη κατήντησαν εἰς Καισαρίαν ἀσπασάμενοι τὸν Φῆστον. 14 ὥς δὲ πλείους ἡμέρας διέτριβον ἐκεῖ, ὁ Φῆστος τῷ βασιλεῖ ἀνέθετο τὰ κατὰ τὸν

7. om αυτον | αιτιαματα | φεροντες κατα του παυλου
8. του παυ. απολ.: απολογ. αυτου 9. τοις ιουδαιοις
θελων | κρινεσθαι 10. επι τ. βημ. καισαρ. εστωσ
ειμι | ηδικησα 11. ουν: γαρ 12. συλλαλησας 13. και
σαρειαν | ασπασομενοι

Παῦλον λέγων· ἀνὴρ τις ἐστὶν καταλελειμμένος ὑπὸ Φήλικος δέσμιος, **15** περὶ οὗ γενομένου μου εἰς Ἱεροσόλυμα ἐνεφάνισαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων, αἰτούμενοι κατ' αὐτοῦ καταδίκεν· **16** πρὸς οὓς ἀπεκρίθην ὅτι οὐκ ἔστιν ἔθος Ῥωμαίοις χαρίζεσθαι τινα ἄνθρωπον πρὶν ἢ ὁ κατηγορούμενος κατὰ πρόσωπον ἔχει τοὺς κατηγοροὺς τόπον τε ἀπολογίας λάβοι περὶ τοῦ ἐγκλήματος. **17** συνελθόντων οὖν αὐτῶν ἐνθάδε ἀναβολὴν μηδεμίαν ποιησάμενος, τῇ ἐξῆς καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος ἐκέλευσα ἀχθῆναι τὸν ἄνδρα· **18** περὶ οὗ σταθέντες οἱ κατήγοροι οὐδεμίαν αἰτίαν ἔφερον ὧν ἐγὼ ὑπενόουν πονηράν, **19** ζητήματα δέ τινα περὶ τῆς ἰδίας δεισιδαιμονίας εἶχον πρὸς αὐτὸν καὶ περί τινος Ἰησοῦ τεθνηκότος, ὃν ἔφασκεν ὁ Παῦλος ζῆν. **20** ἀπορούμενος δὲ ἐγὼ τὴν περὶ τούτων ζήτησιν ἔλεγον εἰ βούλοιτο πορεύεσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα κάκεῖ κρίνεσθαι περὶ τούτων. **21** τοῦ δὲ Παύλου ἐπικαλεσαμένου τηρηθῆναι αὐτὸν εἰς τὴν τοῦ Σεβαστοῦ διάγνωσιν, ἐκέλευσα τηρεῖσθαι αὐτὸν ἕως οὗ ἀναπέμψω αὐτὸν πρὸς Καίσαρα. **22** Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Φῆστον· ἐβουλόμην καὶ αὐτὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀκοῦσαι. αὐρίον, φησίν, ἀκούσῃ αὐτοῦ.

15. δικην 16. ανθρωπον: add εἰς ἀπωλειαν 18. εφερον | υπενοουν ἐγώ | πονηραν: om 20. εἰς τὴν περὶ τούτου ζητ. | ιερουσαλημ 21. πεμψω 22. πρ. τ. φηστον: add εφη | αυριον: praem o δε

15 1 s. **16** 11, 5. **17** s. 6 s. **20** 9.

23 Τῇ οὖν ἐπαύριον ἐλθόντοσ τοῦ Ἀγρίππα καὶ τῆσ Βερνίκησ μετὰ πολλῆσ φαντασίας, καὶ εἰσελθόντων εἰς τὸ ἀκροατήριον σὺν τε χιλιάρχοισ καὶ ἀνδράσιν τοῖσ κατ' ἐξοχὴν τῆσ πόλεωσ, καὶ κελεύσαντοσ τοῦ Φῆστοσ ἦχθη ὁ Παῦλοσ. 24 καὶ φησιν ὁ Φῆστοσ· Ἀγρίππα βασιλεῦ καὶ πάντεσ οἱ συνπαρόντεσ ἡμῖν ἄνδρεσ, θεωρεῖτε τοῦτον περὶ οὗ ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων ἐνέτυχόν μοι ἔν τε Ἱεροσολύμοισ καὶ ἐνθάδε, βοῶντεσ μὴ δεῖν αὐτὸν ζῆν μηκέτι. 25 ἐγὼ δὲ κατελαβόμεν μὴδὲν ἄξιον αὐτὸν θανάτου πεπραχέναι, αὐτοῦ δὲ τούτου ἐπικαλεσαμένου τὸν Σεβαστὸν ἔκρινα πέμπειν. 26 περὶ οὗ ἀσφαλές τι γράψαι τῷ κυρίῳ οὐκ ἔχω· διὸ προήγαγον αὐτὸν ἐφ' ὑμῶν καὶ μάλιστα ἐπὶ σοῦ, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ὅπως τῆσ ἀνακρίσεωσ γενομένησ σχῶ τί γράψω. 27 ἄλογον γάρ μοι δοκεῖ πέμποντα δέσμιον μὴ καὶ τὰσ κατ' αὐτοῦ αἰτίας σημᾶναι.

XXVI.

Paulus coram Agrippa et Festo de pristina vita, caelesti visione et fide sua disserit. Agrippa ad fidem inclinatur.

1 Ἀγρίππασ δὲ πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη· ἐπιτρέπεται σοι περὶ σεαυτοῦ λέγειν. τότε ὁ Παῦλοσ ἐκτεῖνας τὴν χεῖρα ἀπελογεῖτο·

23. τοῖσ χιλιάρχοισ | τοῖσ κ. ἐξοχῇ: add οὐσι
24. συμπαρ. | παν | ἐπιβοῶντεσ κ. | ζῆν αὐτον 25. καταλαβόμενος | αὐτον: post θανάτου | καὶ αὐτοῦ δε | πέμπειν: add αὐτον 26. τι γράψαι

XXVI. 1. περι: υπερ | ἀπελογεῖτο ext. τ. χεῖρα

24 15. 25 11. 26 25 27 11 28 11 29 11 30 11

2 περὶ πάντων ὧν ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ Ἰουδαίων, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ἡγήμαι ἐμαυτὸν μακάριον ἐπὶ σοῦ μέλλων σήμερον ἀπολογεῖσθαι, 3 μάλιστα γνώστην σε ὄντα πάντων τῶν κατὰ Ἰουδαίους ἐθνῶν τε καὶ ζητημάτων· διὸ δέομαι μακροθύμωσ ἀκοῦσαί μου. 4 τὴν μὲν οὖν βίωσίν μου τὴν ἐκ νεότητος τὴν ἀπ' ἀρχῆς γενομένην ἐν τῷ ἔθνει μου ἔν τε Ἱεροσολύμοις ἴσασι πάντες οἱ Ἰουδαῖοι, 5 προγινώσκοντές με ἄνωθεν, ἐὰν θέλωσι μαρτυρεῖν, ὅτι κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην αἵρεσιν τῆς ἡμετέρας θρησκείας ἔζησα Φαρισαῖος. 6 καὶ νῦν ἐπ' ἐλπίδι τῆς εἰς τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐπαγγελίας γενομένης ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἕστηκα κρινόμενος, 7 εἰς ἣν τὸ δωδεκάφυλον ἡμῶν ἐν ἐκτενείᾳ νύκτα καὶ ἡμέραν λατρεῦον ἐλπίζει καταντῆσαι· περὶ τῆς ἐλπίδος ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ Ἰουδαίων, βασιλεῦ. 8 τί ἄπιστον κρίνεται παρ' ὑμῖν εἰ ὁ θεὸς νεκροὺς ἐγείρει; 9 ἐγὼ μὲν οὖν ἔδοξα ἐμαυτῷ πρὸς τὸ ὄνομα Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου δεῖν πολλὰ ἐναντία πρᾶξαι· 10 ὃ καὶ ἐποίησα ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ πολλοὺς τε τῶν ἁγίων ἐγὼ ἐν φυλακαῖς κατέκλεισα, τὴν παρὰ τῶν ἀρχιερέων ἐξουσίαν λαβών, ἀναιρουμένων τε αὐτῶν κατήνεγκα ψῆφον,

2. μελλων απολογεισθ. επι σου σημερ. 3. οντα σε | δεομαι: add σου 4. εν τε: om τε 5. θρησκειας 6. εις τους: προσ τους | ημων: om 7. βασιλευ αγριππα υπο των ιουδαιων 10. om τε post πολλους | om εν ante φυλακαις

XXVI. 5 22, 3. 23, 6. Phil 3, 5. 6 24, 15. 9 8, 3. 9, 1. 22, 4 s.

11 καὶ κατὰ πάσας τὰς συναγωγὰς πολλά-
 κισ τιμωρῶν αὐτοὺς ἠνάγκαζον βλασφημεῖν,
 περισσῶς τε ἐμμαινόμενος αὐτοῖς ἐδίδωκον
 ἕως καὶ εἰς τὰς ἔξω πόλεις. 12 Ἐν οἷς
 πορευόμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἐξου-
 σίας καὶ ἐπιτροπῆς τῆς τῶν ἀρχιερέων,
 13 ἡμέρας μέσης κατὰ τὴν ὁδὸν εἶδον,
 βασιλεῦ, οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα
 τοῦ ἡλίου περιλάμπαν με φῶς καὶ τοὺς
 σὺν ἐμοὶ πορευομένους· 14 πάντων τε κατα-
 πεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν ἤκουσα φωνὴν
 λέγουσαν πρὸς με τῇ Ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ
 Καοὺλ Καοὺλ, τί με διώκεις; σκληρόν σοι
 πρὸς κέντρα λακτίζειν. 15 ἐγὼ δὲ εἶπα·
 τίς εἶ, κύριε; ὁ δὲ κύριος εἶπεν· ἐγὼ εἰμι
 Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις. 16 ἀλλὰ ἀνάστηθι
 καὶ στῆθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου· εἰς τοῦτο
 γὰρ ὤφθην σοι, προχειρίσασθαί σε ὑπηρέτην
 καὶ μάρτυρα ὧν τε εἶδες ὧν τε ὀφθήσομαί
 σοι, 17 ἐξαιρούμενός σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ἐκ
 τῶν ἐθνῶν, εἰς οὓς ἐγὼ ἀποστέλλω σε,
 18 ἀνοῖξαι ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, τοῦ ἐπιστρέψαι
 ἀπὸ σκοτούς εἰς φῶς καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ
 σατανᾶ ἐπὶ τὸν θεόν, τοῦ λαβεῖν αὐτοὺς
 ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ κληρὸν ἐν τοῖς ἡγιασμέ-
 νοις πῖστει τῇ εἰς ἐμέ. 19 ὅθεν, βασιλεῦ

12. εν οιο; add και | της παρα των αρχ. 14. παντων
 δε | φωνην λαλουσαν προς με και λεγουσαν 15. ειπον |
 om κυριος 17. om εκ sec | εις ους νυν σε αποστ.

Ἀγρίππα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθὴς τῇ οὐρανίῳ
 ὀπτασίᾳ, **20** ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῷ πρώτον*
 τε καὶ Ἱεροσολύμοις πᾶσάν τε τὴν χώραν
 τῆς Ἰουδαίας καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἀπήγγελλον
 μετανοεῖν καὶ ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν θεόν,
 ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα πράσσοντας.
21 Ἔνεκα τούτων με Ἰουδαῖοι συλλαβόμενοι
 ὄντα ἐν τῷ ἱερῷ ἐπειρῶντο διαχειρίσασθαι.
22 ἐπικουρίας οὖν τυχὼν τῆς ἀπὸ τοῦ θεοῦ
 ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης ἔστηκα μαρτυρό-
 μενος μικρῷ τε καὶ μεγάλῳ, οὐδὲν ἐκτὸς
 λέγων ὧν τε οἱ προφηταὶ ἐλάλησαν μελλόν-
 των γίνεσθαι καὶ Μωϋσῆς, **23** εἰ παθητὸς
 ὁ Χριστός, εἰ πρώτος ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν
 φῶς μέλλει καταγγέλλειν τῷ τε λαῷ καὶ τοῖς
 ἔθνεσιν. **24** ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἀπολογουμένου
 ὁ Φῆστος μεγάλη τῇ φωνῇ φησὶν· μαίνῃ,
 Παῦλε· τὰ πολλά σε γράμματα εἰς μανίαν
 περιτρέπει. **25** ὁ δὲ Παῦλος· οὐ μαίνομαι,
 φησὶν, κράτιστε Φῆστε, ἀλλὰ ἀληθείας καὶ
 σωφροσύνης ῥήματα ἀποφθέγγομαι. **26** ἐπί-
 σταται γὰρ περὶ τούτων ὁ βασιλεὺς, πρὸς
 ὃν καὶ παρρησιαζόμενος λαλῶ· λανθάνειν
 γὰρ αὐτόν τι τούτων οὐ πείθομαι οὐθέν· οὐ
 γάρ ἐστιν ἐν γωνίᾳ πεπραγμένον τοῦτο. **27** πι-
 στεύεις, βασιλεῦ Ἀγρίππα, τοῖς προφήταις;

20. om τε post πρωτ. | εἰς πᾶσαν τε | ς (non ς^e)
 ἀπαγγελλων 21. οἱ ἰουδαῖοι | om ὄντα 22. ἀπο·
 παρα | μαρτυρουμένου | μωσῆς 23. om τε 24. εφη
 25. om παυλος | ἀλλ 26. ουδεν

οἶδα ὅτι πιστεύεις. **28** ὁ δὲ Ἀγρίππας πρὸς τὸν Παῦλον· ἐν ὀλίγῳ με πείθεισ Χριστιανὸν ποιῆσαι. **29** ὁ δὲ Παῦλος· εὐξάμην ἂν τῷ θεῷ καὶ ἐν ὀλίγῳ καὶ ἐν μεγάλῳ οὐ μόνον σὲ ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἀκούοντάς μου σήμερον γενέσθαι τοιούτους ὅποιος καγὼ εἰμι, παρεκτὸς τῶν δεσμῶν τούτων. **30** ἀνέστη τε ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ ἡγεμὼν ἦ τε Βερνίκη καὶ οἱ συνκαθήμενοι αὐτοῖς, **31** καὶ ἀναχωρήσαντες ἐλάλουν πρὸς ἀλλήλους λέγοντες ὅτι οὐδὲν θανάτου ἢ δεσμῶν ἄξιόν τι πράσσει ὁ ἄνθρωπος οὗτος. **32** Ἀγρίππας δὲ τῷ Φήστῳ ἔφη· ἀπολελύσθαι ἐδύνατο ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἰ μὴ ἐπεκέκλητο Καίσαρα.

XXVII.

Paulus cum comitibus nave Romam deducitur. Magna tempestate iactantur; Paulus nautis animum facit. Naufragi in Melitam insulam se recipiunt.

1 Ὡς δὲ ἐκρίθη τοῦ ἀποπλεῖν ἡμᾶς εἰς τὴν Ἰταλίαν, παρεδίδουν τόν τε Παῦλον καὶ τινας ἐτέρους δεσμώτας ἑκατοντάρχῃ ὀνόματι Ἰουλίῳ σπεῖρησ Σεβαστῆς. **2** ἐπιβάντες δὲ πλοίῳ Ἀδραμυττηνῷ μέλλοντι πλεῖν εἰς τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπους, ἀνήχθημεν, ὄντος σὺν ἡμῖν Ἀριστάρχου Μακεδόνοσ Θεσσαλονικέωσ· **3** τῇ τε ἐτέρᾳ

28. πρ. τ. παυλον; add εφη | ποιησαι: γενεσθαι 29. ο δε παυλος; add ειπεν | ευξαιμην | μεγαλω: πολλω 30. ανεστη δε: και ταυτα ειποντος αυτου ανεστη | συγκαθημ. 31. θανατ. αξι. η δεσμ. | τι: om

XXVII. 2. μελλοντι: μελλοντες | εις τους: om εις

31 23, 29. **32** 25, 11.

XXVII. 2 49, 29 pp.

κατήχθημεν εἰς Cιδῶνα, φιλανθρωπῶς τε ὁ
 Ἰούλιος τῷ Παύλῳ χρησάμενος ἐπέτρεψεν
 πρὸς τοὺς φίλους πορευθέντι ἐπιμελείας
 τυχεῖν. 4 κακεῖθεν ἀναχθέντες ὑπεπλεύσαμεν
 τὴν Κύπρον διὰ τὸ τοὺς ἀνέμους εἶναι ἐναν-
 τίους, 5 τό τε πέλαγος τὸ κατὰ τὴν Κιλικίαν
 καὶ Παμφυλίαν διαπλεύσαντες κατήλθαμεν
 εἰς Μύρρα τῆς Λυκίας. 6 Κακεῖ εὐρὼν ὁ
 ἑκατοντάρχης πλοῖον Ἀλεξανδρινὸν πλέον εἰς
 τὴν Ἰταλίαν ἐνεβίβασεν ἡμᾶς εἰς αὐτό.
 7 ἐν ἱκαναῖς δὲ ἡμέραις βραδυπλοοῦντες
 καὶ μόλις γενόμενοι κατὰ τὴν Κνίδον, μὴ
 προσεῶντος ἡμᾶς τοῦ ἀνέμου, ὑπεπλεύσαμεν
 τὴν Κρήτην κατὰ Καλμώνην, 8 μόλις τε
 παραλεγόμενοι αὐτὴν ἤλθομεν εἰς τόπον τινὰ
 καλούμενον Καλοὺς λιμένας, ὃς ἐγγὺς πόλις
 ἦν Λασαία. 9 ἱκανοῦ δὲ χρόνου διαγενο-
 μένου καὶ ὄντος ἤδη ἐπισφαλοῦς τοῦ πλοῦς
 διὰ τὸ καὶ τὴν νηστείαν ἤδη παρεληλυθέναι,
 παρήνει ὁ Παῦλος 10 λέγων αὐτοῖς· ἄνδρες,
 θεωρῶ ὅτι μετὰ ὕβρεως καὶ πολλῆς ζημίας
 οὐ μόνον τοῦ φορτίου καὶ τοῦ πλοῦ ἀλλὰ
 καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν μέλλειν ἔσεσθαι τὸν
 πλοῦν. 11 ὁ δὲ ἑκατοντάρχης τῷ κυβερ-
 νήτῃ καὶ τῷ ναυκλήρῳ μᾶλλον ἐπείθετο ἢ
 τοῖς ὑπὸ Παύλου λεγομένοις. 12 ἀνευθέτου
 δὲ τοῦ λιμένος ὑπάρχοντος πρὸς παραχει-
 μασίαν, οἱ πλείονες ἔθεντο βουλὴν ἀναχθῆναι

3. om. τους ante φιλ. per errorem | πορευθέντα
 5. κατηλθομεν | μυρα 6. εκατονταρχος 8. την πολις
 10. φορτου 11. εκατονταρχος | επειθετ. μαλλον | υπο
 του παυλου 12. πλειους

ἐκείθεν, εἴπωσ δύναιτο καταντήσαντες εἰς
 Φοίνικα παραχειμάσαι, λιμένα τῆς Κρήτης
 βλέποντα κατὰ λίβα καὶ κατὰ χῶρον.
 13 ὑποπνεύσαντος δὲ νότου δόξαντες τῆς
 προθέσεως κεκρατηκέναι, ἄραντες ἄσπον
 παρελέγοντο τὴν Κρήτην. 14 μετ' οὐ πολὺ
 δὲ ἔβαλεν κατ' αὐτῆς ἄνεμος τυφωνικὸς ὁ
 καλούμενος εὐρακύλων· 15 συναρπασθέντος
 δὲ τοῦ πλοίου καὶ μὴ δυναμένου ἀντ-
 οφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ ἐπιδόντες ἐφερόμεθα.
 16 νησίον δέ τι ὑποδραμόντες καλούμενον
 Κλαῦδα ἰσχύσαμεν μόλις περικρατεῖς γε-
 νέσθαι τῆς σκάφης, 17 ἣν ἄραντες βοηθείαις
 ἐχρῶντο, ὑποζωννύντες τὸ πλοῖον· φοβού-
 μενοί τε μὴ εἰς τὴν Κύρτιν ἐκπέσωσιν,
 χαλάσαντες τὸ σκεῦος, οὕτως ἐφέροντο.
 18 σφοδρῶς δὲ χειμαζομένων ἡμῶν τῇ
 ἐξῆς ἐκβολὴν ἐποιοῦντο, 19 καὶ τῇ τρίτῃ
 αὐτόχειρες τὴν σκευὴν τοῦ πλοίου ἔριψαν·
 20 μήτε δὲ ἡλίου μήτε ἄστρων ἐπιφαινόν-
 των ἐπὶ πλείονας ἡμέρας, χειμῶνόσ τε οὐκ
 ὀλίγου ἐπικειμένου, λοιπὸν περιηρεῖτο ἐλπίς
 πᾶσα τοῦ σώζεσθαι ἡμᾶς. 21 πολλῆς τε
 ἀσιτίας ὑπαρχούσης, τότε σταθεὶς ὁ Παῦ-
 λος ἐν μέσῳ αὐτῶν εἶπεν· ἔδει μὲν, ὧ
 ἄνδρες, πειθαρχήσαντάς μοι μὴ ἀνάγεσθαι

12. κακειθεν 14. ευροκλυδων 16. κλαυδην | μολις:
 ante ισχυσαμ. 19. ερριψαμεν 20. πασα ελπισ 21. πολ-
 λησ δε

ἀπὸ τῆς Κρήτης κερδῆσαί τε τὴν ὕβριν ταύτην καὶ τὴν ζημίαν. **22** καὶ τὰ νῦν παραινῶ ὑμᾶς εὐθυμεῖν· ἀποβολὴ γὰρ ψυχῆς οὐδεμία ἔσται ἐξ ὑμῶν πλὴν τοῦ πλοίου. **23** παρέστη γάρ μοι ταύτῃ τῇ νυκτὶ τοῦ θεοῦ οὗ εἰμι ἐγώ, ᾧ καὶ λατρεύω, ἄγγελος **24** λέγων· μὴ φοβοῦ, Παῦλε· Καίσαρί σε δεῖ παραστῆναι, καὶ ἰδοὺ κεχάρισταί σοι ὁ θεὸς πάντα τοὺς πλείοντας μετὰ σοῦ. **25** διὸ εὐθυμεῖτε, ἄνδρες· πιστεύω γὰρ τῷ θεῷ ὅτι οὕτως ἔσται καθ' ὃν τρόπον λελάληταί μοι. **26** εἰς νῆσον δέ τινα δεῖ ἡμᾶς ἐκπεσεῖν.

27 Ὡς δὲ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ νύξ ἐγένετο διαφορομένων ἡμῶν ἐν τῷ Ἀδρία, κατὰ μέσον τῆς νυκτὸς ὑπενόουν οἱ ναῦται προσάγειν τινὰ αὐτοῖς χώραν. **28** καὶ βολίσανσαντες εὗρον ὀργυιάς εἴκοσι, βραχὺ δὲ διαστήσαντες καὶ πάλιν βολίσαντες εὗρον ὀργυιάς δεκαπέντε· **29** φοβούμενοί τε μήπου κατὰ τραχεῖς τόπους ἐκπέσωμεν, ἐκ πρύμνης ῥίψαντες ἀγκύρας τέσσαρας εὗχοντο ἡμέραν γενέσθαι. **30** τῶν δὲ ναυτῶν ζητούντων φυγεῖν ἐκ τοῦ πλοίου καὶ χαλασάντων τὴν σκάφην εἰς τὴν θάλασσαν προφάσει ὥς ἐκ πρῶρης ἀγκύρας μελλόντων ἐκτείνειν, **31** εἶπεν ὁ Παῦλος τῷ ἑκατον-

23. τη νυκτι ταυτη | αγγελος: ante του θεου | om εγω
29. μηπως | κατα: εις | εκπεσωσιν | ευχοντο 30. πρω-
ρας | αγκυρας: post μελλοντ.

τάρχη καὶ τοῖς στρατιώταις· ἐὰν μὴ οὗτοι
μείνωσιν ἐν τῷ πλοίῳ, ὑμεῖς σωθῆναι οὐ
δύνασθε. **32** τότε ἀπέκοψαν οἱ στρατιῶται
τὰ σχοινία τῆς σκάφης καὶ εἴασαν αὐτὴν
ἐκπεσεῖν. **33** Ἄχρι δὲ οὗ ἡμέρα ἔμελλεν
γίνεσθαι, παρεκάλει ὁ Παῦλος ἅπαντας με-
ταλαβεῖν τροφῆς λέγων· τεσσαρεσκαίδεκά-
την σήμερον ἡμέραν προσδοκῶντες ἄσιτοι
διατελεῖτε, μηθὲν προσλαβόμενοι. **34** διὸ
παρακαλῶ ὑμᾶς μεταλαβεῖν τροφῆς· τοῦτο
γὰρ πρὸς τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει·
οὐδενὸς γὰρ ὑμῶν θρῖξ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς
ἀπολεῖται. **35** εἴπας δὲ ταῦτα καὶ λαβὼν
ἄρτον εὐχαρίστησεν τῷ θεῷ ἐνώπιον πάν-
των καὶ κλάσας ἥρξατο ἐσθίειν. **36** εὐθυμοὶ
δὲ γενόμενοι πάντες καὶ αὐτοὶ προσελάβοντο
τροφῆς. **37** ἤμεθα δὲ αἱ πᾶσαι ψυχαὶ ἐν
τῷ πλοίῳ διακόσiai ἐβδομήκοντα ἕξ. **38** κο-
ρεσθέντες δὲ τροφῆς ἐκούφιζον τὸ πλοῖον
ἐκβαλλόμενοι τὸν σῖτον εἰς τὴν θάλασσαν.
39 Ὅτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο, τὴν γῆν οὐκ
ἐπεγίνωσκον, κόλπον δὲ τινα κατενόουν
ἔχοντα αἰγιαλόν, εἰς ὃν ἐβουλεύοντο εἰ δύ-
ναιτο ἐξῶσαι τὸ πλοῖον. **40** καὶ τὰς ἀγκύ-
ρας περιελόντες εἴων εἰς τὴν θάλασσαν,
ἅμα ἀνέντες τὰς ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων,

32. ἀπεκοψαν: post οἱ στρατ. 33. ἡμερα: post ἐμελλ. |
μηθεν 34. προσλαβεῖν | ἀπο τῆς: ἐκ τῆς | ἀπολεῖται:
πεσεῖται 35. εἰπων 37. ἡμεν | ἐν τῷ πλοίῳ: ἀπὸ
αἱ πᾶς. ψυ. 39. ἐβουλεύσαντο

καὶ ἐπάραντες τὸν ἀρτέμωνα τῇ πνεούσῃ
κατεῖχον εἰς τὸν αἰγιαλόν. 41 περιπεσόν-
τες δὲ εἰς τόπον διθάλασσον ἐπέκειλαν τὴν
ναῦν, καὶ ἡ μὲν πρῶρα ἐρείσασα ἔμεινεν
ἀσάλευτος, ἡ δὲ πρύμνα ἐλύετο ὑπὸ τῆς
βίας. 42 τῶν δὲ στρατιωτῶν βουλὴ ἐγένετο
ἵνα τοὺς δεσμώτας ἀποκτείνωσιν, μή τις
ἐκκολυμβήσας διαφύγῃ. 43 ὁ δὲ ἑκατον-
τάρχης βουλόμενος διασῶσαι τὸν Παῦλον
ἐκώλυσεν αὐτοὺς τοῦ βουλήματος, ἐκέλευσέν
τε τοὺς δυναμένους κολυμβᾶν ἀπορίψαντας
πρώτους ἐπὶ τὴν γῆν ἐξιέναι, 44 καὶ τοὺς
λοιποὺς οὓς μὲν ἐπὶ σανίσιν, οὓς δὲ ἐπὶ
τινῶν τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου. καὶ οὕτως ἐγένετο
πάντας διασωθῆναι ἐπὶ τὴν γῆν.

XXVIII.

Naufragi apud Melitenses excepti. Vipera. Sana-
tiones. Veniunt Syracusas, Puteolos, Tres tabernas,
Romam. Paulus Iudaeos suam et Christi causam
docet. Manet biennio captivus.

1 Καὶ διασωθέντες τότε ἐπέγνωμεν ὅτι
Μελίτη ἡ νῆσος καλεῖται. 2 οἳ τε βάρβα-
ροι παρεῖχαν οὐ τὴν τυχοῦσαν φιланθρω-
πίαν ἡμῖν· ἄψαντες γὰρ πυρὰν προσελά-
βοντο πάντα ἡμᾶς διὰ τὸν ὑετὸν τὸν ἐφε-
στῶτα καὶ διὰ τὸ ψῦχος. 3 συστρέψαντος
δὲ τοῦ Παύλου φρυγάνων τι πλῆθος καὶ
ἐπιθέντος ἐπὶ τὴν πυρὰν, ἔχιδνα ἀπὸ τῆς

40. αρτεμονα 41. επωκειλαν | υπο της βιας: add
των κυματων 42. διαφυγοι 43. εκατονταρχος |
απορριψ.

XXVIII. 1. επεγνωσαν 2. οι δε βαρβ. | παρειχον |
αναψαντες 3. τι: om | απο: ex

θέρμησ ἐξελθοῦσα καθῆψεν τῆς χειρὸς αὐτοῦ. 4 ὥς δὲ εἶδον οἱ βάρβαροι κρεμάμενον τὸ θηρίον ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον· πάντως φονεύς ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ὃν διασωθέντα ἐκ τῆς θαλάσσης ἡ δίκη ζῆν οὐκ εἶασεν. 5 ὁ μὲν οὖν ἀποτινάξας τὸ θηρίον εἰς τὸ πῦρ ἔπαθεν οὐδὲν κακόν· 6 οἱ δὲ προσεδόκων αὐτὸν μέλλειν ἐμπιπρᾶσθαι ἢ καταπίπτειν ἄφνω νεκρόν. ἐπὶ πολὺ δὲ αὐτῶν προσδοκόντων καὶ θεωρούντων μηδὲν ἄτοπον εἰς αὐτὸν γινόμενον, μεταβαλλόμενοι ἔλεγον αὐτὸν εἶναι θεόν. 7 Ἐν δὲ τοῖς περὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον ὑπῆρχεν χωρία τῷ πρώτῳ τῆς νήσου ὀνόματι Ποπλίῳ, ὃς ἀναδεξάμενος ἡμᾶς τρεῖς ἡμέρας φιλοφρόνως ἐξένισεν. 8 ἐγένετο δὲ τὸν πατέρα τοῦ Ποπλίου πυρετοῖς καὶ δυσεντερίῳ συνεχόμενον κατακεῖσθαι, πρὸς ὃν ὁ Παῦλος εἰσελθὼν καὶ προσευξάμενος, ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ ἰάσατο αὐτόν. 9 τούτου δὲ γενομένου καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἐν τῇ νήσῳ ἔχοντες ἀσθενείας προσήρχοντο καὶ ἐθεραπεύοντο, 10 οἱ καὶ πολλοὶς τιμαῖς ἐτίμησαν ἡμᾶς καὶ ἀναγομένοις ἐπέθεντο τὰ πρὸς τὰς χρεῖας.

11 Μετὰ δὲ τρεῖς μῆνας ἀνήχθημεν ἐν πλοίῳ παρακεχειμακότες ἐν τῇ νήσῳ,

5. διεξελθοῦσα 4. ελεγ. πρ. αλληλ. 6. πιμπρασθαι | θεον αυτον ειναι 8. δυσεντερια 9. δε: ουν | εν τη νησω: post εχοντ. ασθεν. 10. προς την χρεαν

Ἀλεξανδρινῶ, παρασήμῳ Διοσκούροισ. **12** καὶ καταχθέντες εἰς Κυρακούσας ἐπεμείναμεν ἡμέρας τρεῖς, **13** ὅθεν περιελθόντες κατηντήσαμεν εἰς Ῥήγιον. καὶ μετὰ μίαν ἡμέραν ἐπιγενομένου νότου δευτεραῖοι ἦλθομεν εἰς Ποτιόλους, **14** οὓς εὐρόντες ἀδελφοὺς παρεκλήθημεν παρ' αὐτοῖς ἐπιμεῖναι ἡμέρας ἐπτά· καὶ οὕτως εἰς τὴν Ῥώμην ἦλθαμεν. **15** καὶ οὕτως οἱ ἀδελφοὶ ἀκούσαντες τὰ περὶ ἡμῶν ἦλθαν εἰς ἀπάντησιν ἡμῖν ἄχρι Ἀππίου φόρου καὶ Τριῶν ταβερνῶν, οὓς ἰδὼν ὁ Παῦλος εὐχαριστήσας τῷ θεῷ ἔλαβε θάρσος.

16 Ὅτε δὲ εἰσῆλθομεν εἰς τὴν Ῥώμην, ἐπετράπη τῷ Παύλῳ μένειν καθ' ἑαυτὸν σὺν τῷ φυλάσσοντι αὐτὸν στρατιώτῃ. **17** ἐγένετο δὲ μετὰ ἡμέρας τρεῖς συγκαλέσασθαι αὐτὸν τοὺς ὄντας τῶν Ἰουδαίων πρώτους· συνελθόντων δὲ αὐτῶν ἔλεγεν πρὸς αὐτούς· ἐγώ, ἄνδρες ἀδελφοί, οὐδὲν ἐναντίον ποιήσας τῷ λαῷ ἢ τοῖς ἔθεσι τοῖς πατρώοις, δέσμιος ἐξ Ἱεροσολύμων παρεδόθην εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων, **18** οἵτινες ἀνακρίναντές με ἐβούλοντο ἀπολύσαι διὰ τὸ μηδεμίαν αἰτίαν

---

14. επ αυτοις | ηλθομεν 15. εξηλθον | αχρισ 16. ηλθο-
μεν | οπι την | επετραπη τ. παυλω: ο εκατονταρχος
παρεδωκε τους δεσμιους τω στρατοπεδαρχη, τω δε
παυλω επετραπη 17. συγκαλε. | αυτον: τον παυλον |
εγω: post ανδρ. αδελφ.

θανάτου ὑπάρχειν ἐν ἐμοί· **19** ἀντιλεγόντων δὲ τῶν Ἰουδαίων ἠναγκάσθη ἐπικαλέσασθαι Καίσαρα, οὐχ ὥς τοῦ ἔθνους μου ἔχων τι κατηγορεῖν. **20** διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν παρεκάλεσα ὑμᾶς ἰδεῖν καὶ προσλαλῆσαι· εἵνεκεν γὰρ τῆς ἐλπίδος τοῦ Ἰσραὴλ τὴν ἄλυσιν ταύτην περίκειμαι. **21** οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπαν· ἡμεῖς οὔτε γράμματα περὶ σοῦ ἐδεξάμεθα ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, οὔτε παραγενόμενός τις τῶν ἀδελφῶν ἀπήγγειλεν ἢ ἐλάλησέν τι περὶ σοῦ πονηρόν. **22** ἀξιούμεν δὲ παρὰ σοῦ ἀκοῦσαι ἃ φρονεῖς· περὶ μὲν γὰρ τῆς αἰρέσεως ταύτης γνωστὸν ἡμῖν ἐστὶν ὅτι πανταχοῦ ἀντιλέγεται. **23** ταξάμενοι δὲ αὐτῷ ἡμέραν ἦλθον πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν ξενίαν πλείονες, οἷς ἐξετίθετο διαμαρτυρόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, πείθων τε αὐτοὺς περὶ τοῦ Ἰησοῦ ἀπὸ τε τοῦ νόμου Μωϋσέως καὶ τῶν προφητῶν, ἀπὸ πρῶτ' ἕως ἑσπέρας. **24** καὶ οἱ μὲν ἐπείθοντο τοῖς λεγομένοις, οἱ δὲ ἠπίστουν· **25** ἀσύμφωνοί τε ὄντες πρὸς ἀλλήλους ἀπελύοντο εἰπόντος τοῦ Παύλου ῥῆμα ἐν, ὅτι καλῶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐλάλησεν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν **26** λέγων· πορεύθητι πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον καὶ εἰπὸν· ἀκοῇ

19. κατηγορησαι 20. ενεκεν 21. ειπον | περι σου: post εδεξαμ. 22. εστιν ημιν 23. ηλθον: ηκον | τα περι του ιησ. | μωσσεως 25. τε: δε | υμων: ημων 26. λεγον. | και ειπε

20 26, 6 s. **26** s. Es 6, 9 s. Mt 13, 14 s. Mc 4, 12. Lc 8, 10. Io 12, 40.

ἀκούσετε καὶ οὐ μὴ συνῆτε, καὶ βλέποντες βλέπετε καὶ οὐ μὴ ἴδῃτε· **27** ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδιά τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὤσιν βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμυσαν· μήποτε ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τοῖς ὤσιν ἀκούσωσιν καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσιν καὶ ἐπιστρέψωσιν, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς. **28** γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν ὅτι τοῖς ἔθνεσιν ἀπεστάλη τοῦτο τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ· αὐτοὶ καὶ ἀκούσονται.

30 Ἐνέμεινεν δὲ διετίαν ὅλην ἐν ἰδίῳ μισθώματι, καὶ ἀπεδέχετο πάντα τοὺς εἰσπορευομένους πρὸς αὐτόν, **31** κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ διδάσκων τὰ περὶ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ μετὰ πάσης παρησίας ἀκωλύτως.

---

27. ιασωμαι 28. om τουτο 29. καὶ ταῦτα αὐτοῦ εἰπόντος ἀπῆλθον οἱ ἰουδαῖοι, πολλὴν ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς συζήτησιν. 30. εμεινεν | δε: add ο παυλος 31. ιησου: add χριστου

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ.

I.

De evangelio. Laus Romanae ecclesiae et desiderium vīsendi. Ex fide iustitia. Lux naturae. Et gentes et Iudaei irae dei obnoxii.

1 Παῦλος δοῦλος Χριστοῦ Ἰησοῦ, κλητὸς ἀπόστολος ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον θεοῦ, **2** ὃ προεπηγγείλατο διὰ τῶν προφητῶν αὐτοῦ ἐν γραφαῖς ἁγίαις, **3** περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ γενομένου ἐκ σπέρματος Δαυεὶδ κατὰ σάρκα, **4** τοῦ ὀρισθέντος υἱοῦ θεοῦ ἐν δυνάμει κατὰ πνεῦμα ἁγιωσύνης ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν, **5** δι' οὗ ἐλάβομεν χάριν καὶ ἀποστολὴν εἰς ὑπακοὴν πίστεως ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, **6** ἐν οἷς ἐστὲ καὶ ὑμεῖς κλητοὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ, **7** πᾶσιν τοῖς οὗσιν ἐν Ῥώμῃ ἀγαπητοῖς θεοῦ, κλητοῖς ἁγίοις. χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ς et ζ^e παυλου του αποστολου η προς ρωμαιους επιστολη

I. 1. ιησου Χριστου 3. δαβιδ

I. 1 1 Cor 1, 1 ss. 2 Tit 1, 2. 3 2 Tim 2, 8.
6 s. 1 Cor 1, 2 s. 1 Thess. 1, 1 pp.

8 Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ περὶ πάντων ὑμῶν, ὅτι ἡ πίστις ὑμῶν καταγγέλλεται ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. 9 μάρτυς γάρ μου ἐστὶν ὁ θεός, ὃς λατρεύω ἐν τῷ πνεύματί μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὡς ἀδιαλείπτως μνεῖαν ὑμῶν ποιοῦμαι. 10 πάντοτε ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, δεόμενος εἰπὼς ἤδη ποτὲ εὐοδωθήσομαι ἐν τῷ θελήματι τοῦ θεοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς. 11 ἐπιποθῶ γὰρ ἰδεῖν ὑμᾶς, ἵνα τι μεταδῶ χάρισμα ὑμῖν πνευματικὸν εἰς τὸ στηριχθῆναι ὑμᾶς, 12 τοῦτο δέ ἐστιν συνπαρακληθῆναι ἐν ὑμῖν διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως, ὑμῶν τε καὶ ἐμοῦ. 13 οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι πολλάκις προεθέμην ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἐκωλύθη ἄχρι τοῦ δεῦρο, ἵνα τινὰ καρπὸν σχῶ καὶ ἐν ὑμῖν καθὼς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἔθνεσιν. 14 Ἑλλησὶν τε καὶ βαρβάροις, σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις ὀφειλέτης εἰμί. 15 οὕτως τὸ κατ' ἐμὲ πρόθυμον καὶ ὑμῖν τοῖς ἐν Ῥώμῃ εὐαγγελίσασθαι. 16 οὐ γὰρ ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον· δύναμις γὰρ θεοῦ ἐστὶν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἑλληνι. 17 δικαιοσύνη γὰρ θεοῦ ἐν αὐτῷ

8. περι: υπερ 12. συμπαρακλ. 15. καρπον τινα 16. το ευαγγελ. του χριστου

8 1 Cor 1, 4. 1 Thess 1, 2. 9 Phil 1, 8. 10 Eph 1, 16. 11 15, 25. 32. 13 15, 22. 16 1 Cor 1, 24. Rom 2, 9. 17 3, 21 s. Hab 2, 4. Gal 3, 11. Heb 10, 38.

ἀποκαλύπτεται ἐκ πίστεως εἰς πίστιν, καθὼς γέγραπται· ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.

18 Ἀποκαλύπτεται γὰρ ὀργὴ θεοῦ ἀπ' οὐρανοῦ ἐπὶ πᾶσαν ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων τῶν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων, 19 διότι τὸ γνωστὸν τοῦ θεοῦ φανερόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς· ὁ θεὸς γὰρ αὐτοῖς ἐφανερώσεν. 20 τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασιν νοούμενα καθορᾶται, ἥ τε αἰδiosis αὐτοῦ δύναμις καὶ θειότης, εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἀναπολογήτους, 21 διότι γνόντες τὸν θεὸν οὐχ ὥς θεὸν ἐδόξασαν ἢ ἡὺχαρίστησαν, ἀλλ' ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν, καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδιά. 22 φάσκοντες εἶναι σοφοὶ ἐμωράνθησαν, 23 καὶ ἥλλαξαν τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου θεοῦ ἐν ὁμοιώματι εἰκόνοσ φθαρτοῦ ἀνθρώπου καὶ πετεινῶν καὶ τετραπόδων καὶ ἑρπετῶν.

24 Διὸ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκαθαρσίαν τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα

---

19. ο γὰρ θεος 21. ευχαριστησαν 24. διο: add και

---

18 Eph 5, 6. 22 1 Cor 1, 20. Ier 10, 14.

αὐτῶν ἐν αὐτοῖς, **25** οἵτινες μετέλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ θεοῦ ἐν τῷ ψεύδει, καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα, ὅς ἐστιν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν. **26** διὰ τοῦτο παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς εἰς πάθη ἀτιμίας· αἳ τε γὰρ θήλειαι αὐτῶν μετέλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν, **27** ὁμοίως τε καὶ οἱ ἄρρενες ἀφέντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν τῆς θηλείας ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους, ἄρρενες ἐν ἄρρεσιν τὴν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι καὶ τὴν ἀντιμισθίαν ἣν ἔδει τῆς πλάνης αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες. **28** καὶ καθὼς οὐκ ἐδοκίμασαν τὸν θεὸν ἔχειν ἐπιγνώσει, παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν, ποιεῖν τὰ μὴ καθήκοντα, **29** πεπληρωμένους πάσῃ ἀδικίᾳ πονηρίᾳ κακίᾳ πλεονεξίᾳ, μεστοὺς φθόνου φόνου ἔριδος δόλου κακοηθείας, **30** ψιθυριστάς, καταλάλους, θεοστυγεῖς, ὑβριστάς, ὑπερηφάνους, ἀλαζόνους, ἐφευρετὰς κακῶν, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, **31** ἀσυνέτους, ἀσυνθέτους, ἀστόργους, ἀνελεήμονας, **32** οἵτινες τὸ δικαίωμα τοῦ θεοῦ ἐπιγνόντες, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες

24. ἐν εαυτοῖς 27. ζῇ ἀρσενες bis et ἐν ἀρσεσιν

29. ἀδικία: add πορνεία | πονηρία πλεονεξία κακία

31. ἀστοργούς: add ἀσπονδούς

25 9, 5. 2 Cor 11, 31. **29** ss. Gal 5, 19 ss. 1 Cor 6, 9 ss. 2 Cor 12, 20. Eph 5, 3 ss. 2 Tim 3, 2 ss.

ἄξιοι θανάτου εἰσίν, οὐ μόνον αὐτὰ ποιοῦ-
σιν, ἀλλὰ καὶ συνευδοκοῦσιν τοῖς πράσσουσιν.

II.

Imminet dei iudicium iustum. Iudaei frustra lege
gloriantur et circumcissione.

1 Διὸ ἀναπολόγητος εἶ, ὃ ἄνθρωπε πᾶς
ὁ κρίνων. ἐν ᾧ γὰρ κρίνεις τὸν ἕτερον,
σεαυτὸν κατακρίνεις· τὰ γὰρ αὐτὰ πράσσεις
ὁ κρίνων. 2 οἶδαμεν γὰρ ὅτι τὸ κρίμα τοῦ
θεοῦ ἐστὶν κατὰ ἀλήθειαν ἐπὶ τοὺς τὰ τοι-
αῦτα πράσσοντας. 3 λογίζῃ δὲ τοῦτο, ὃ
ἄνθρωπε ὁ κρίνων τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσ-
σοντας καὶ ποιῶν αὐτά, ὅτι σὺ ἐκφεύξῃ τὸ
κρίμα τοῦ θεοῦ; 4 ἢ τοῦ πλούτου τῆς χρη-
στότητος αὐτοῦ καὶ τῆς ἀνοχῆς καὶ τῆς
μακροθυμίας καταφρονεῖς, ἀγνοῶν ὅτι τὸ
χρηστὸν τοῦ θεοῦ εἰς μετάνοιάν σε ἄγει;
5 κατὰ δὲ τὴν σκληρότητα σου καὶ ἀμε-
τανόητον καρδίαν θησαυρίζεις σεαυτῷ ὀρ-
γὴν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς καὶ ἀποκαλύψεως δι-
καιοκρισίας τοῦ θεοῦ, 6 ὃς ἀποδώσει ἐκά-
στω κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, 7 τοῖς μὲν καθ'
ὑπομονὴν ἔργου ἀγαθοῦ δόξαν καὶ τιμὴν
καὶ ἀφθαρσίαν ζητοῦσιν ζωὴν αἰώνιον·
8 τοῖς δὲ ἐξ ἐριθείας καὶ ἀπειθοῦσι τῇ
ἀληθείᾳ, πειθομένοις δὲ τῇ ἀδικίᾳ, ὀργὴν

II. 2. οἶδαμ. δε 8. ἀπειθοῦσι: add μεν | θυμος κ.
οργη

II. 1 14, 10. 4 2 Petr 3, 15. 8 Phil 1, 16.

καὶ θυμός. 9 θλίψις καὶ στενοχωρία ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν ἀνθρώπου τοῦ κατεργαζομένου τὸ κακόν, Ἰουδαίου τε πρῶτον καὶ Ἑλλή-
νοσ· 10 δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶ-
τον καὶ Ἑλληνι.

11 Οὐ γάρ ἐστιν προσωποληψία παρὰ τῷ θεῷ. 12 ὅσοι γὰρ ἀνόμωσ ἥμαρτον, ἀνόμωσ καὶ ἀπολοῦνται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἥμαρτον, διὰ νόμου κριθήσονται· 13 οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ νόμου δίκαιοι παρὰ τῷ θεῷ, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ νόμου δικαιωθήσονται. 14 ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῶσιν, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες ἑαυτοῖς εἰσὶν νόμος, 15 οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συνμαρτυρούσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως καὶ μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγορούντων ἢ καὶ ἀπολογου-
μένων, 16 ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὸ εὐαγγέ-
λιόν μου διὰ Χριστοῦ Ἰησοῦ. 17 εἰ δὲ σὺ Ἰουδαῖος ἐπονομάζῃ καὶ ἐπαναπαύῃ νόμῳ καὶ καυχᾶσαι ἐν θεῷ 18 καὶ γί-
νώσκεις τὸ θέλημα καὶ δοκιμάζεις τὰ διαφέροντα κατηχούμενος ἐκ τοῦ νόμου,

---

11. προσωποληψία 13. his του νομου 14. ποιη
15. συμμαρτυρ. 16. δια ιησου χριστου 17. ει δε:
ς^ε ιδε, ς ιδε | τω νομω

---

9 1, 16. 11 Eph 6, 9 ss. 13 Iac 1, 22. 15 Heb
8, 10. Rom 9, 1. 16 16, 25. 18 Phil 1, 10.

19 πέποιθάς τε σεαυτὸν ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν σκότει, **20** παιδευτὴν ἀφρόνων, διδάσκαλον νηπίων, ἔχοντα τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ· **21** ὁ οὖν διδάσκων ἕτερον σεαυτὸν οὐ διδάσκεις; ὁ κηρύσσων μὴ κλέπτειν, κλέπτεις; **22** ὁ λέγων μὴ μοιχεύειν μοιχεύεις; ὁ βδελυσσόμενος τὰ εἰδῶλα ἱεροσυλεῖς; **23** ὅς ἐν νόμῳ καυχᾶσαι, διὰ τῆς παραβάσεως τοῦ νόμου τὸν θεὸν ἀτιμάζεις; **24** τὸ γὰρ ὄνομα τοῦ θεοῦ δι' ὑμᾶς βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσιν, καθὼς γέγραπται. **25** περιτομή μὲν γὰρ ὠφελεῖ ἐὰν νόμον πράσῃς· ἐὰν δὲ παραβάτῃς νόμου ἧς, ἡ περιτομή σου ἄκροβυστία γέγονεν. **26** ἐὰν οὖν ἡ ἄκροβυστία τὰ δικαιώματα τοῦ νόμου φυλάσῃ, οὐχ ἡ ἄκροβυστία αὐτοῦ εἰς περιτομὴν λογισθήσεται; **27** καὶ κρίνει ἡ ἐκ φύσεως ἄκροβυστία τὸν νόμον τελούσα σὲ τὸν διὰ γράμματος καὶ περιτομῆς παραβάτην νόμου. **28** οὐ γὰρ ὁ ἐν τῷ φανερῷ Ἰουδαῖός ἐστιν, οὐδὲ ἡ ἐν τῷ φανερῷ ἐν σαρκὶ περιτομή· **29** ἀλλ' ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ Ἰουδαῖος, καὶ περιτομή καρδίας ἐν

---

26. ουχι η

πνεύματι οὐ γράμματι, οὗ ὁ ἔπαινος οὐκ ἐξ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐκ τοῦ θεοῦ.

III.

Valent dei dicta Iudaeis concredita. Omnes pariter
sontes dei gratia servat fide Christo expiatori habita.
Legem fides non destruit.

1 Τί οὖν τὸ περισσὸν τοῦ Ἰουδαίου, ἢ τίς ἡ ὠφέλεια τῆς περιτομῆς; 2 πολὺ κατὰ πάντα τρόπον. πρῶτον μὲν γὰρ ὅτι ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ θεοῦ. 3 τί γὰρ εἰ ἠπίστησάν τινες; μὴ ἡ ἀπιστία αὐτῶν τὴν πίστιν τοῦ θεοῦ καταργήσῃ; 4 μὴ γένοιτο· γινέσθω δὲ ὁ θεὸς ἀληθής, πᾶς δὲ ἄνθρωπος ψεύστης, καθάπερ γέγραπται· ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. 5 εἰ δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν θεοῦ δικαιοσύνην συνίστησιν, τί ἐροῦμεν; μὴ ἄδικος ὁ θεὸς ὁ ἐπιφέρων τὴν ὀργήν; κατὰ ἄνθρωπον λέγω. 6 μὴ γένοιτο· ἐπεὶ πῶς κρίνει ὁ θεὸς τὸν κόσμον; 7 εἰ δὲ ἡ ἀλήθεια τοῦ θεοῦ ἐν τῷ ἐμῷ ψεύσματι ἐπερίσσευσεν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ, τί ἔτι καὶ γὰρ ὡς ἁμαρτωλὸς κρίνομαι; 8 καὶ μὴ καθὼς βλασφημούμεθα καὶ καθὼς φασὶν τινες ἡμᾶς λέγειν ὅτι

III. 3. τί γάρ; εἰ ἠπίστ. τινες, μὴ etc 4. καθὼς γεγρ. | νίκησῃς 7. εἰ γὰρ ἡ

III. 4 Tit 1, 2. Ps 115 (116), 2. Ps 50 (51), 6.
5 6, 19. Gal 3, 15. 8 6, 1.

ποιήσωμεν τὰ κακὰ ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ;
ὧν τὸ κρίμα ἐνδικόν ἐστιν.

9 Τί οὖν; προεχόμεθα; οὐ πάντως· προη-
τiasάμεθα γὰρ Ἰουδαίους τε καὶ Ἑλληνας
πάντας ὑφ' ἁμαρτίαν εἶναι, 10 καθὼς γέ-
γραπται ὅτι οὐκ ἔστιν δίκαιος οὐδὲ εἷς,
11 οὐκ ἔστιν ὁ συνιῶν, οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν
τὸν θεόν· 12 πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρεώ-
θησαν· οὐκ ἔστιν ὁ ποιῶν χρηστότητα, οὐκ
ἔστιν ἕως ἐνόσ. 13 τάφος ἀνεργμένος ὁ
λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδο-
λιοῦσαν, ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν.
14 ὧν τὸ στόμα ἄρᾱς καὶ πικρίας γέμει.
15 ὀξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα,
16 σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς
αὐτῶν, 17 καὶ ὁδὸν εἰρήνησ οὐκ ἔγνωσαν.
18 οὐκ ἔστιν φόβος θεοῦ ἀπέναντι τῶν
ὀφθαλμῶν αὐτῶν. 19 οἶδαμεν δὲ ὅτι ὅσα
ὁ νόμος λέγει τοῖς ἐν τῷ νόμῳ λαλεῖ, ἵνα
πᾶν στόμα φραγῇ καὶ ὑπόδικος γένηται
πᾶς ὁ κόσμος τῷ θεῷ. 20 διότι ἐξ ἔργων
νόμου οὐ δικαιωθήσεται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον
αὐτοῦ· διὰ γὰρ νόμου ἐπίγνωσις ἁμαρτίας.

---

12. ηχρειωθησαν | om ὁ

---

9 11, 32. Gal 3, 22. 10 ss. Ps 13 (14), 1—3.
13 Ps 5, 10. 139 (140), 4. 14 Ps 9, 28. (10, 7.) 15 ss.
Es 59, 7 s. 18 Ps 35 (36), 2. 20 Ps 142 (143), 2.
Gal 2, 16. Rom 7, 7.

21 Νυνὲ δὲ χωρὶς νόμου δικαιοσύνη θεοῦ πεφανέρωται, μαρτυρουμένη ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν, **22** δικαιοσύνη δὲ θεοῦ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς πάντα τοὺς πιστεύοντας. οὐ γάρ ἐστιν διαστολή· **23** πάντες γὰρ ἥμαρτον καὶ ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ θεοῦ, **24** δικαιοῦμενοι δωρεὰν τῇ αὐτοῦ χάριτι διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, **25** ὃν προέθετο ὁ θεὸς ἱλαστήριον διὰ πίστεως ἐν τῷ αὐτοῦ αἵματι, εἰς ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, διὰ τὴν πάρεσιν τῶν προγεγονότων ἁμαρτημάτων **26** ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ θεοῦ, πρὸς τὴν ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ ἐν τῷ νῦν καιρῷ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν δίκαιον καὶ δικαιοῦντα τὸν ἐκ πίστεως Ἰησοῦ.

27 Ποῦ οὖν ἡ καύχησις; ἐξεκλείσθη. διὰ ποίου νόμου; τῶν ἔργων; οὐχί, ἀλλὰ διὰ νόμου πίστεως. **28** λογιζόμεθα γὰρ δικαιοῦσθαι πίστει ἄνθρωπον χωρὶς ἔργων νόμου. **29** ἢ Ἰουδαίων ὁ θεὸς μόνον; οὐχί καὶ ἐθνῶν; ναὶ καὶ ἐθνῶν, **30** εἴπερ εἰς ὁ

---

22. εἰς παντας: add καὶ ἐπὶ παντας 25. διὰ τῆς πίστεως 26. πρὸς ἐνδειξιν 28. γὰρ: οὖν | πίστει δικαι. ἀνθρwp. 29. οὐχί δε καὶ 30. ἐπειπερ

---

21 1, 17. 22 10, 12. 25 1 Ioh 2, 2. 28 Gal 2, 16. 29 Eph 4, 6.

θεὸς ὃς δικαιώσει περιτομὴν ἐκ πίστεως καὶ ἀκροβυστίαν διὰ τῆς πίστεως. **31** νόμον οὖν καταργοῦμεν διὰ τῆς πίστεως; μὴ γένοιτο, ἀλλὰ νόμον ἱστάνομεν.

IV.

Ipse Abrahamus ex fide iustus. Gratia dei erga Abrahamum nondum circumcисum.

1 Τί οὖν ἐροῦμεν εὐρηκέναι Ἀβραάμ τὸν προπάτορα ἡμῶν κατὰ σάρκα; **2** εἰ γὰρ Ἀβραάμ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἔχει καύχημα, ἀλλ' οὐ πρὸς θεόν. **3** τί γὰρ ἡ γραφὴ λέγει; ἐπίστευσεν δὲ Ἀβραάμ τῷ θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. **4** τῷ δὲ ἐργαζομένῳ ὁ μισθὸς οὐ λογίζεται κατὰ χάριν ἀλλὰ κατὰ ὀφείλημα. **5** τῷ δὲ μὴ ἐργαζομένῳ, πιστεύοντι δὲ ἐπὶ τὸν δικαιούντα τὸν ἀσεβήν, λογίζεται ἡ πίστις αὐτοῦ εἰς δικαιοσύνην. **6** καθάπερ καὶ Δαυεὶδ λέγει τὸν μακαρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου ᾧ ὁ θεὸς λογίζεται δικαιοσύνην χωρὶς ἔργων. **7** μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι. **8** μακάριος ἀνὴρ οὗ οὐ μὴ λογίσῃται κύριος ἁμαρτίαν. **9** ὁ

31. ἱστωμεν

IV. 1. ευρηκεναι: post αβρ. τ. πατερα (sic ζ) ημων
2. τον θεον 4. το οφειλημα 5. ασεβη 6. δαβιδ
8. ω ου μη

IV. **3** Gen 15, 6. Gal 3, 6. Iac 2, 23. **7** Ps 31 (32), 1 s. **9** 3.

μακαρισμὸς οὖν οὗτος ἐπὶ τὴν περιτομὴν
ἢ καὶ ἐπὶ τὴν ἀκροβυστίαν; λέγομεν γάρ·
ἐλογίσθη τῷ Ἀβραάμ ἡ πίστις εἰς δικαιο-
σύνην. **10** πῶς οὖν ἐλογίσθη; ἐν περιτομῇ
ὄντι ἢ ἐν ἀκροβυστίᾳ; οὐκ ἐν περιτομῇ ἀλλ'
ἐν ἀκροβυστίᾳ. **11** καὶ σημεῖον ἔλαβεν περι-
τομῆς σφραγίδα τῆς δικαιοσύνης τῆς πί-
στεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ, εἰς τὸ εἶναι
αὐτὸν πατέρα πάντων τῶν πιστευόντων δι'
ἀκροβυστίας, εἰς τὸ λογισθῆναι αὐτοῖς
δικαιοσύνην, **12** καὶ πατέρα περιτομῆς τοῖς
οὐκ ἐκ περιτομῆς μόνον ἀλλὰ καὶ τοῖς
στοιχοῦσιν τοῖς ἔχουσιν τῆς ἐν ἀκροβυστίᾳ
πίστεως τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ. **13** οὐ
γὰρ διὰ νόμου ἡ ἐπαγγελία τῷ Ἀβραάμ ἢ
τῷ σπέρματι αὐτοῦ, τὸ κληρονόμον αὐτὸν
εἶναι κόσμου, ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνης πί-
στεως. **14** εἰ γὰρ οἱ ἐκ νόμου κληρονόμοι,
κεκένωται ἡ πίστις καὶ κατήργηται ἡ
ἐπαγγελία. **15** ὁ γὰρ νόμος ὀργὴν κατ-
εργάζεται· οὐ δὲ οὐκ ἔστιν νόμος, οὐδὲ
παράβασις. **16** διὰ τοῦτο ἐκ πίστεως, ἵνα
κατὰ χάριν, εἰς τὸ εἶναι βεβαίαν τὴν ἐπαγ-

---

9. λεγομ. γαρ οτι 11. λογισθ. και αυτοις | την δικαιο-
συνην 12. της εν τη ακροβ. 13. του κοσμου 15. ου
γαρ ουκ

γελίαν παντὶ τῷ σπέρματι, οὐ τῷ ἐκ τοῦ νόμου μόνον ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίστεως Ἀβραάμ, ὅς ἐστιν πατὴρ πάντων ἡμῶν, **17** καθὼς γέγραπται ὅτι πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε, κατέναντι οὗ ἐπίστευσεν θεοῦ τοῦ ζωοποιούντος τοὺς νεκροὺς καὶ καλοῦντος τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα, **18** ὅς παρ' ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι ἐπίστευσεν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα πολλῶν ἐθνῶν κατὰ τὸ εἰρημένον· οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σου, **19** καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει κατενόησεν τὸ ἑαυτοῦ σῶμα νενεκρωμένον, ἑκατονταέτης που ὑπάρχων, καὶ τὴν νέκρωσιν τῆς μήτρας Κάρας· **20** εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ θεοῦ οὐ διεκρίθη τῇ ἀπιστίᾳ, ἀλλ' ἐνεδυναμώθη τῇ πίστει, δοὺς δόξαν τῷ θεῷ, **21** καὶ πληροφορηθεὶς ὅτι ὁ ἐπήγγελται δυνατός ἐστιν καὶ ποιῆσαι. **22** διὸ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. **23** οὐκ ἐγράφη δὲ δι' αὐτὸν μόνον ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ, **24** ἀλλὰ καὶ δι' ἡμᾶς, οἷς μέλλει λογίζεσθαι τοῖς πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν ἐγείραντα Ἰησοῦν τὸν κύριον ἡμῶν ἐκ νεκρῶν, **25** ὅς παρεδόθη διὰ

---

19. ου κατενοησε | ηδη νενεκρωμενον

---

17 Gen 17, 5. **18** Gen 15, 5. **19** Gen 17, 17. **20** Ioh 9, 24. **23** Gen 15, 6. **25** Es 53, 12.

τὰ παραπτώματα ἡμῶν καὶ ἡγέρθη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν.

V.

Salus iustorum ex fide. Christus pro nobis et mortuus est et vivit. Ut per Adamum mors, ita per Christum vita.

1 Δικαιωθέντες οὖν ἐκ πίστεως εἰρήνην ἔχωμεν πρὸς τὸν θεὸν διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, 2 δι' οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν τῇ πίστει εἰς τὴν χάριν ταύτην ἐν ᾗ ἐστήκαμεν, καὶ καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ θεοῦ. 3 οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν, εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, 4 ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμήν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα· 5 ἡ δὲ ἐλπίς οὐ καταισχύνει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ πνεύματος ἁγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν. 6 ἔτι γὰρ Χριστός, ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν ἔτι, κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανεν· 7 μόνις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθανεῖται· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποθανεῖν· 8 συνίστησιν δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ θεὸς ὅτι ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανεν· 9 πολλῶ οὖν μᾶλλον δικαιωθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς.

V. 1. εχομεν 6. om eti sec

V. 2 Eph 2, 18. 3, 12. 1 Petr 5, 12. 3 Iac 1, 5.

10 εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν τῷ θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῶ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ, 11 οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμενοι ἐν τῷ θεῷ διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ νῦν τὴν καταλλαγὴν ἐλάβομεν.

12 Διὰ τοῦτο ὥσπερ δι' ἐνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθεν, καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος, καὶ οὕτως εἰς πάντα ἀνθρώπους ὁ θάνατος διῆλθεν, ἐφ' ᾧ πάντες ἥμαρτον· 13 ἄχρι γὰρ νόμου ἁμαρτία ἦν ἐν κόσμῳ, ἁμαρτία δὲ οὐκ ἐλλογεῖται μὴ ὄντος νόμου· 14 ἀλλὰ ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Μωϋσέως καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἁμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώματι τῆς παραβάσεως Ἀδὰμ, ὅς ἐστιν τύπος τοῦ μέλλοντος. 15 ἀλλ' οὐχ ὥς τὸ παράπτωμα, οὕτως καὶ τὸ χάρισμα· εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι οἱ πολλοὶ ἀπέθανον, πολλῶ μᾶλλον ἡ χάρις τοῦ θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσευσεν. 16 καὶ οὐχ ὥς δι' ἐνὸς ἁμαρτήσαντος τὸ δῶρημα· τὸ μὲν γὰρ κρίμα ἐξ ἐνὸς εἰς κατάκριμα,

---

14. ἀλλ | μωσσεως

---

12 1 Cor 15, 21. 13 4, 15. 14 1 Cor 15, 45.

τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων εἰς δικαίωμα. 17 εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι ὁ θάνατος ἐβασίλευσεν διὰ τοῦ ἐνόσ, πολλῷ μᾶλλον οἱ τὴν περισσείαν τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες ἐν ζωῇ βασιλεύσουσιν διὰ τοῦ ἐνὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ. 18 Ἄρα οὖν ὥς δι' ἐνὸς παραπτώματος εἰς πάντα ἀνθρώπους εἰς κατάκριμα, οὕτως καὶ δι' ἐνὸς δικαιώματος εἰς πάντα ἀνθρώπους εἰς δικαίωσιν ζωῆς. 19 ὥσπερ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου ἁμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοί, οὕτως καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἐνὸς δίκαιοι κατασταθήσονται οἱ πολλοί. 20 νόμος δὲ παρεισήλθεν ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα· οὗ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις, 21 ἵνα ὥσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ, οὕτως καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.

VI.

Nactus per Christum vitam mortuos peccato esse;
vindicatis in libertatem deo serviendum.

1 Τί οὖν ἐροῦμεν; ἐπιμένωμεν τῇ ἁμαρτίᾳ, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ; 2 μὴ γένοιτο.

VI. 1. επιμενουμεν

---

18 1 Cor 15, 22. 20 Gal 3, 19.

οἵτινες ἀπεθάνομεν τῇ ἁμαρτίᾳ, πῶς ἔτι
ζήσομεν ἐν αὐτῇ; **3** ἢ ἀγνοεῖτε ὅτι ὅσοι
ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν, εἰς τὸν
θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν; **4** συνετάφη-
μεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν
θάνατον, ἵνα ὥσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ
νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ πατρὸς, οὕτως
καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν.
5 εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι
τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστά-
σεως ἐσόμεθα, **6** τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ
παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα
καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ
μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ. **7** ὁ
γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρ-
τίας. **8** εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ,
πιστεύομεν ὅτι καὶ συνζήσομεν αὐτῷ, **9** εἰ-
δότες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν
οὐκέτι ἀποθνήσκει· θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι
κυριεύει. **10** ὁ γὰρ ἀπέθανεν, τῇ ἁμαρτίᾳ
ἀπέθανεν ἐφάπαξ· ὁ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ θεῷ.
11 οὕτως καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς εἶναι
νεκροὺς μὲν τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ θεῷ
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **12** Μὴ οὖν βασιλευέτω ἡ

---

8. συζησομεν 11. ειναι: post νεκρ. μεν | εν χρι. ιησου:
add τω κυριω ημων

ἁμαρτία ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώματι εἰς το
ὑπακούειν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ, **13** μηδὲ
παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα ἀδικίας
τῇ ἁμαρτίᾳ, ἀλλὰ παραστήσατε ἑαυτοὺς τῷ
θεῷ ὥσεί ἐκ νεκρῶν ζῶντας καὶ τὰ μέλη
ὑμῶν ὅπλα δικαιοσύνης τῷ θεῷ. **14** ἁμαρτία
γὰρ ὑμῶν οὐ κυριεύσει· οὐ γὰρ ἐστε ὑπο
νόμον ἀλλὰ ὑπὸ χάριν.

15 Τί οὖν; ἁμαρτήσωμεν, ὅτι οὐκ ἐσμέν
ὑπὸ νόμον ἀλλὰ ὑπὸ χάριν; μὴ γένοιτο.
16 οὐκ οἶδατε ὅτι ὃ παριστάνετε ἑαυτοὺς
δούλους εἰς ὑπακοήν, δοῦλοί ἐστε ὃ ὑπα
κούετε, ἥτοι ἁμαρτίας εἰς θάνατον ἢ ὑπα
κοῆς εἰς δικαιοσύνην; **17** χάρις δὲ τῷ
θεῷ ὅτι ἦτε δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας, ὑπηκού
σατε δὲ ἐκ καρδίας εἰς ὃν παρεδόθητε τύ
πον διδαχῆς, **18** ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ.
19 ἀνθρώπινον λέγω διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς
σαρκὸς ὑμῶν. ὥσπερ γὰρ παρεστήσατε τὰ
μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ
ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν, οὕτως νῦν παρα
στήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ

---

12. υπακ. αυτη εν ταις επιθυμιαις αυτου 13. ωσει:
ωσ 14. αλλ 15. αμαρτησωμεν

εἰς ἁγιασμόν. **20** ὅτε γὰρ δοῦλοι ἦτε τῇς ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ. **21** τίνα οὖν καρπὸν εἶχετε τότε; ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε· τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος. **22** νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῇς ἁμαρτίας, δουλωθέντες δὲ τῷ θεῷ, ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν, τὸ δὲ τέλος ζωὴν αἰώνιον. **23** τὰ γὰρ ὁψώνια τῇς ἁμαρτίας θάνατος· τὸ δὲ χάρισμα τοῦ θεοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν.

VII.

Lege mortua Christo obstricti sumus. Lex sancta ex imbecillitate hominum mors facta. Caro rationi repugnans. Homo peccati servus.

1 Ἡ ἀγνοεῖτε, ἀδελφοί, γινώσκουσιν γὰρ νόμον λαλῶ, ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τοῦ ἀνθρώπου ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ; **2** ἡ γὰρ ὕπανδρος γυνὴ τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δέδεται νόμῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, κατήργηται ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀνδρός. **3** ἄρα οὖν ζῶντος τοῦ ἀνδρός μοιχαλὶς χρηματίσει ἐὰν γένηται ἀνδρὶ ἐτέρῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, ἐλευθέρα ἐστὶν ἀπὸ τοῦ νόμου, τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴν μοιχαλίδα γενομένην ἀνδρὶ ἐτέρῳ. **4** ὥστε, ἀδελφοί μου, καὶ ὑμεῖς ἐθανατώθητε

21. τότε, ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχ.;

VII. 2. ^ς om (per errorem) του νομου

21 8, 6. Phil 3, 19. 22 1 Petr 1, 9.

VII. 2 1 Cor 7, 39.

τῷ νόμῳ διὰ τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ,
εἰς τὸ γενέσθαι ὑμᾶς ἐτέρῳ, τῷ ἐκ νεκρῶν
ἐγερθέντι, ἵνα καρποφορήσωμεν τῷ θεῷ.
5 ὅτε γὰρ ἦμεν ἐν τῇ σαρκί, τὰ παθήματα
τῶν ἁμαρτιῶν τὰ διὰ τοῦ νόμου ἐνηργεῖτο
ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν εἰς τὸ καρποφορῆσαι
τῷ θανάτῳ. 6 νυνὶ δὲ κατηργήθημεν ἀπὸ
τοῦ νόμου, ἀποθανόντες ἐν ᾧ κατειχόμεθα,
ὥστε δουλεύειν ἡμᾶς ἐν καινότητι πνεύμα-
τος καὶ οὐ παλαιότητι γραμματος.

7 Τί οὖν ἐροῦμεν; ὁ νόμος ἁμαρτία; μὴ
γένοιτο· ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν οὐκ ἔγνω ἐλ-
μὴ διὰ νόμου· τὴν τε γὰρ ἐπιθυμίαν οὐκ
ᾔδειν εἰ μὴ ὁ νόμος ἔλεγεν· οὐκ ἐπιθυμή-
σεις. 8 ἀφορμὴν δὲ λαβοῦσα ἡ ἁμαρτία
διὰ τῆς ἐντολῆς κατηργάσατο ἐν ἐμοὶ πᾶ-
σαν ἐπιθυμίαν· χωρὶς γὰρ νόμου ἁμαρτία
νεκρά. 9 ἐγὼ δὲ ἔζων χωρὶς νόμου ποτέ·
ἐλθούσης δὲ τῆς ἐντολῆς ἡ ἁμαρτία ἀνέζη-
σεν, 10 ἐγὼ δὲ ἀπέθανον, καὶ εὗρέθη μοι
ἡ ἐντολὴ ἡ εἰς ζωὴν, αὕτη εἰς θάνατον.
11 ἡ γὰρ ἁμαρτία ἀφορμὴν λαβοῦσα διὰ
τῆς ἐντολῆς ἐξηπάτησέν με καὶ δι' αὐτῆς
ἀπέκτεινεν. 12 ὥστε ὁ μὲν νόμος ἅγιος,
καὶ ἡ ἐντολὴ ἀγία καὶ δικαία καὶ ἀγαθή.

---

6. ζ^e αποθανόντος sine teste 8. κατειργασατο

---

6 2 Cor 3, 6. 7 Ex 20, 17. 8 4, 15. Ioh 15, 22.

13 τὸ οὖν ἀγαθὸν ἐμοὶ ἐγένετο θάνατος· μὴ γένοιτο, ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία, ἵνα φανῇ ἁμαρτία, διὰ τοῦ ἀγαθοῦ μοι κατεργαζομένη θάνατον, ἵνα γένηται καθ' ὑπερβολὴν ἁμαρτωλὸς ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς. **14** οἶδαμεν γὰρ ὅτι ὁ νόμος πνευματικὸς ἐστίν· ἐγὼ δὲ σάρκινός εἰμι, πεπραμένος ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν. **15** ὃ γὰρ κατεργάζομαι οὐ γινώσκω· οὐ γὰρ ὃ θέλω τοῦτο πράσσω, ἀλλ' ὃ μισῶ τοῦτο ποιῶ. **16** εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω τοῦτο ποιῶ, σύνφημι τῷ νόμῳ ὅτι καλός· **17** νυνὶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτὸ ἀλλὰ ἡ ἐνοικοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία. **18** οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ οἰκεῖ ἐν ἐμοί, τοῦτ' ἔστιν ἐν τῇ σαρκί μου, ἀγαθόν. τὸ γὰρ θέλειν παράκειται μοι, τὸ δὲ κατεργάζεσθαι τὸ καλὸν οὐ· **19** οὐ γὰρ ὃ θέλω ποιῶ ἀγαθόν, ἀλλὰ ὃ οὐ θέλω κακὸν τοῦτο πράσσω. **20** εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω ἐγὼ τοῦτο ποιῶ, οὐκέτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτὸ ἀλλὰ ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία. **21** εὐρίσκω ἄρα τὸν νόμον, τῷ θέλοντι ἐμοὶ ποιεῖν τὸ καλόν, ὅτι ἐμοὶ τὸ κακὸν παράκειται· **22** συνήδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τοῦ θεοῦ κατὰ τὸν ἔσω ἄνθρωπον, **23** βλέπω δὲ ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσίν μου ἀντιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου καὶ αἰχμαλωτίζοντά με ἐν τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας τῷ ὄντι ἐν τοῖς μέλεσίν μου.

13. ἐγενετο· γεγνε 14. σαρκικος 16. συμφη. 17. ἀλλ | οἰκουσα 18. οὐ· ουχ ευρισκω 19. ἀλλ 20. ἀλλ 23. με τω νομῳ της

15 19. 17 20.

24 ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος· τίς με ρύ-
σεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου;
25 χάρις τῷ θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ
κυρίου ἡμῶν· ἄρα οὖν αὐτὸς ἐγὼ τῷ νοῦ
δουλεύω νόμῳ θεοῦ, τῇ δὲ σαρκὶ νόμῳ
ἁμαρτίας.

VIII.

Caro et lex atque spiritus Christi vivificans. Filii dei
coheredes Christi. Creatura gemens. Spiritus pro
sanctis postulans. Unio delectorum dei cum Christo
patrono.

1 Οὐδὲν ἄρα νῦν κατάκριμα τοῖς ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ. **2** ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνεύ-
ματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἠλευ-
θέρωσέν σε ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας
καὶ τοῦ θανάτου. **3** τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ
νόμου, ἐν ᾧ ἡσθένει διὰ τῆς σαρκός, ὁ θεὸς
τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν πέμψας ἐν ὁμοιώματι σαρ-
κὸς ἁμαρτίας καὶ περὶ ἁμαρτίας κατέκρινεν
τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί, **4** ἵνα τὸ δι-
καίωμα τοῦ νόμου πληρωθῇ ἐν ἡμῖν τοῖς
μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν ἀλλὰ κατὰ
πνεῦμα. **5** οἱ γὰρ κατὰ σάρκα ὄντες τὰ
τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν, οἱ δὲ κατὰ πνεῦμα
τὰ τοῦ πνεύματος· **6** τὸ γὰρ φρόνημα τῆς

25. ευχαριστω τω θεω | μεν νοῦ

VIII. **1.** ἐν χρι. ιησου: add μὴ κατα σαρκα περι-
πατοῦσιν ἀλλὰ κατα πνευμα **2.** σε: με

25 1 Cor 15, 57.

VIII. **3** Phil 2, 7.

σαρκὸς θάνατος, τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πνεύματος ζωὴ καὶ εἰρήνη. 7 διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς ἔχθρα εἰς θεόν· τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ θεοῦ οὐχ ὑποτάσσεται· οὐδὲ γὰρ δύναται. 8 οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες θεῷ ἀρέσται οὐ δύνανται. 9 ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐστὲ ἐν σαρκὶ ἀλλὰ ἐν πνεύματι, εἴπερ πνεῦμα θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν. εἰ δέ τις πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ ἔχει, οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ. 10 εἰ δὲ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν διὰ ἁμαρτίαν, τὸ δὲ πνεῦμα ζωὴ διὰ δικαιοσύνην. 11 εἰ δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐγείραντος τὸν Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, ὁ ἐγείρας ἐκ νεκρῶν Χριστὸν Ἰησοῦν ζωοποιήσκει καὶ τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν διὰ τοῦ ἐνοικοῦντος αὐτοῦ πνεύματος ἐν ὑμῖν.

12 Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, ὀφειλέται ἐσμέν οὗ τῇ σαρκὶ τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν. 13 εἰ γὰρ κατὰ σάρκα ζῆτε, μέλλετε ἀποθνήσκειν· εἰ δὲ πνεύματι τὰς πράξεις τοῦ σώματος θανατοῦτε, ζήσεσθε. 14 ὅσοι γὰρ πνεύματι θεοῦ ἄγονται, οὗτοι υἱοὶ εἰσιν θεοῦ. 15 οὗ γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον, ἀλλὰ ἐλάβετε πνεῦμα υἱοθεσίας, ἐν

9. ἀλλ. 10. δι. ἀμαρτ. 11. τον ιησουν: om τον | χρι. ιησουν: τον χριστον | εκ νεκρων: ante ζωοποιησει ρον | ς (non ς^e) δια το ενοικουν αυτου πνευμα 14. εισιν υιοι θεου 15. δουλειας | ἀλλ.

ὃ κράζομεν· Ἀββᾶ ὁ πατήρ. **16** αὐτὸ τὸ πνεῦμα συναρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν ὅτι ἐσμὲν τέκνα θεοῦ. **17** εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρονόμοι· κληρονόμοι μὲν θεοῦ, συνακληρονόμοι δὲ Χριστοῦ, εἴπερ συνασχομεν ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν.

18 Δογίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς. **19** ἡ γὰρ ἀποκαταδοκία τῆς κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἱῶν τοῦ θεοῦ ἀπεκδέχεται. **20** τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπετάγη, οὐχ ἐκούσα, ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα, ἐφ' ἐλπίδι **21** διότι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ θεοῦ. **22** οἶδαμεν γὰρ ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις συνστενάζει καὶ συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν· **23** οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος ἔχοντες, ἡμεῖς καὶ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς στενάζομεν υἱοθεσίαν ἀπεκδεχόμενοι, τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματος ἡμῶν. **24** τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν· ἐλπίς δὲ βλεπομένη οὐκ ἔστιν ἐλπίς· ὃ γὰρ βλέπει τις, τί καὶ

16. συμμарт. 17. συγκληρο. | συμπασχ. 20. επ ελπιδ. 21. οτι | δουλειας 22. συστεναζ. 23. εχοντ. και ημεεις αυτοι

καίων· **34** τίς ὁ κατακρίνων; Χριστὸς Ἰησοῦς ὁ ἀποθανών, μᾶλλον δὲ ἐγερθεὶς, ὅς ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ, ὅς καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν. **35** τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; θλίψις ἢ στενοχωρία ἢ διωγμὸς ἢ λιμὸς ἢ γυμνότης ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα; **36** καθὼς γέγραπται ὅτι ἕνεκεν σοῦ θανάτου·μεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. **37** ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς. **38** πέπεισμαι γὰρ ὅτι οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ, οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἀρχαί, οὔτε ἐνεστῶτα οὔτε μέλλοντα, οὔτε δυνάμεις **39** οὔτε ὕψωμα οὔτε βάθος οὔτε τις κτίσις ἑτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν.

IX.

De Israhelē dolor. Dei promissa stant. Vera proles Abrahami. Libera dei gratia. Iacob et Esau. Moses et Pharaō. Figuli imago. Vaticinia in electionem gentium et Israhelis offensionem.

1 Ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι, συναρτυρούσης μοι τῆς συνειδήσεώς μου ἐν πνεύματι ἁγίῳ, **2** ὅτι λύπη μοί ἐστιν μεγάλη καὶ ἀδιάλειπτος ὁδύνη τῇ

34. χριστος sine ιησ. | μαλλ. δε και | ος και εστιν
36. ενεχα 38. ουτε δυναμεις: ante ουτ. ενεστ. ουτ. μελλ.

IX. 1. συμμαρτ.

34 1 Petr 3, 22. **35** 39. **36** Ps 43 (44), 23. 2 Cor 4, 11.

IX. 1 1 Tim 2, 7.

καρδιά μου. **3** ηὐχόμεν γὰρ ἀνάθεμα εἶναι αὐτὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μου τῶν συγγενῶν μου κατὰ σάρκα, **4** οἵτινές εἰσιν Ἰσραηλεῖται, ὧν ἡ υἰοθεσία καὶ ἡ δόξα καὶ αἱ διαθήκαι καὶ ἡ νομοθεσία καὶ ἡ λατρεία καὶ αἱ ἐπαγγελίαι, **5** ὧν οἱ πατέρες, καὶ ἐξ ὧν ὁ Χριστὸς τὸ κατὰ σάρκα. ὁ ὢν ἐπὶ πάντων θεὸς εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν. **6** Οὐχ οἶον δὲ ὅτι ἐκπέπτωκεν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ. οὐ γὰρ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραήλ, οὗτοι Ἰσραήλ. **7** οὐδ' ὅτι εἰσὶν σπέρμα Ἀβραάμ, πάντες τέκνα, ἀλλ' ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα. **8** τοῦτ' ἔστιν, οὐ τὰ τέκνα τῆς σαρκὸς ταῦτα τέκνα τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας λογίζεται εἰς σπέρμα. **9** ἐπαγγελίας γὰρ ὁ λόγος οὗτος· κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἐλεύσομαι καὶ ἔσται τῇ Cάρρᾳ υἱός. **10** οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ Ρεβέκκα ἐξ ἑνὸς κοίτην ἔχουσα, Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν. **11** μήπω γὰρ γεννηθέντων μηδὲ πραξάντων τι ἀγαθὸν ἢ φαῦλον, ἵνα ἡ κατ' ἐκλογὴν πρόθεσις τοῦ θεοῦ μένη, οὐκ ἐξ ἔργων ἀλλ' ἐκ τοῦ καλοῦντος, **12** ἐρρέθη

3. αυτ. εγω αναθ. ειν. 4. ισραηλιται 5. σάρκα, ὁ ὢν
11. φαυλον: κακον | του θεου προθεσις 12. ερρηθη

αὐτῇ ὅτι ὁ μείζων δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι,
13 καθὼς γέγραπται· τὸν Ἰακώβ ἠγάπησα,
 τὸν δὲ Ἡσαΐ ἐμίσησα.

14 Τί οὖν ἐροῦμεν; μὴ ἀδικία παρὰ τῷ
 θεῷ; μὴ γένοιτο. **15** τῷ Μωϋσεῖ γὰρ λέ-
 γει· ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτειρήσω
 ὃν ἂν οἰκτείρω. **16** Ἄρα οὖν οὐ τοῦ θέλον-
 τοσ οὐδὲ τοῦ τρέχοντοσ, ἀλλὰ τοῦ ἐλεῶντοσ
 θεοῦ. **17** λέγει γὰρ ἡ γραφή τῷ Φαραὼ
 ὅτι εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐξήγειρά σε, ὅπως ἐν-
 δείξωμαι ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μου, καὶ ὅπως
 διαγγελῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.
18 Ἄρα οὖν ὃν θέλει ἐλεεῖ, ὃν δὲ θέλει σκλη-
 ρύνει. **19** Ἐρεῖς μοι οὖν· τί ἔτι μέμφεται;
 τῷ γὰρ βουλήματι αὐτοῦ τίς ἀνθέστηκεν;
20 ὦ ἄνθρωπε, μενοῦνγε σὺ τίς εἶ ὁ ἀντα-
 ποκρινόμενος τῷ θεῷ; μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα
 τῷ πλάσαντι· τί με ἐποίησας οὕτως;
21 ἢ οὐκ ἔχει ἐξουσίαν ὁ κεραμεὺς τοῦ
 πηλοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ φυράματος ποιῆσαι
 ὃ μὲν εἰς τιμὴν σκεῦοσ, ὃ δὲ εἰς ἀτιμίαν;
22 εἰ δὲ θέλων ὁ θεὸς ἐνδείξασθαι τὴν
 ὀργὴν καὶ γνωρίσαι τὸ δυνατόν αὐτοῦ ἤνεγκεν
 ἐν πολλῇ μακροθυμίᾳ σκεύη ὀργῆσ καταρ-
 τισμένα εἰς ἀπώλειαν, **23** καὶ ἵνα γνωρίσῃ

15. τω γαρ μωση 16. ελεουντος 19. ουν μοι | c^e om
 γαρ 20. μενουνγε ω ανθρ.

13 Mal 1, 2 s. **15** Ex 33, 19. **17** Ex 9, 16. **18** Ex
 7, 3. **20** Es 45, 9. 29, 16.

τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ ἐπὶ σκευὴ
ἐλέους, ἃ προητοίμασεν εἰς δόξαν; **24** οὗς
καὶ ἐκάλεσεν ἡμᾶς οὐ μόνον ἐξ Ἰουδαίων
ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐθνῶν, **25** ὡς καὶ ἐν τῷ Ὡσηὲ
λέγει· καλέσω τὸν οὐ λαόν μου λαόν μου
καὶ τὴν οὐκ ἡγαπημένην ἡγαπημένην,
26 καὶ ἔσται ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἐρρέθη αὐτοῖς·
οὐ λαός μου ὑμεῖς, ἐκεῖ κληθήσονται υἱοὶ
θεοῦ ζῶντος. **27** Ἡσαΐας δὲ κράζει ὑπὲρ
τοῦ Ἰσραὴλ· ἐὰν ᾗ ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, τὸ
ὑπόλειμμα σωθήσεται. **28** λόγον γὰρ συν-
τελῶν καὶ συντέμνων ποιήσει κύριος ἐπὶ τῆς
γῆς. **29** καὶ καθὼς προείρηκεν Ἡσαΐας·
εἰ μὴ κύριος Καβαὼθ ἐνκατέλιπεν ἡμῖν
σπέρμα, ὡς Κόδομα ἃν ἐγενήθημεν καὶ ὡς
Γόμορρα ἃν ὁμοιωθήμεν.

30 Τί οὖν ἐροῦμεν; ὅτι ἔθνη τὰ μὴ
διώκοντα δικαιοσύνην κατέλαβεν δικαιοσύ-
νην, δικαιοσύνην δὲ τὴν ἐκ πίστεως,
31 Ἰσραὴλ δὲ διώκων νόμον δικαιοσύνης

---

26. ερρηθῆ 27. καταλειμμα 28. συντεμνων: add εν
δικαιοσυνη, οτι λογον συντετμημενον 29. εγκατελ.

---

25 Hos 2, 25. **26** Hos 1, 10. **27** Es 10, 22 s.
29 Es 1, 9.

εἰς νόμον οὐκ ἔφθασεν. **32** διατί; ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως ἀλλ' ὥσ ἐξ ἔργων· προσέκοψαν τῷ λίθῳ τοῦ προσκόμματος, **33** καθὼς γέγραπται· ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιών λίθον προσκόμματος καὶ πέτραν σκανδάλου, καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ καταισχυνθήσεται.

X.

Iudaeorum iustitia. Verae fidei ratio. Fide omnes salvi. Vaticinia de Iudaeis ac gentibus.

1 Ἀδελφοί, ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας καὶ ἡ δέησις πρὸς τὸν θεὸν ὑπὲρ αὐτῶν εἰς σωτηρίαν. **2** μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι ζῆλον θεοῦ ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν· **3** ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ θεοῦ δικαιοσύνην καὶ τὴν ἰδίαν δικαιοσύνην ζητοῦντες στήσαι, τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν. **4** τέλος γὰρ νόμου Χριστὸς εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πιστεύοντι. **5** Μωϋσῆς γὰρ γράφει ὅτι τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου ὁ ποιήσας ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτῇ. **6** ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη οὕτως λέγει· μὴ εἶπησ ἐν τῇ καρδίᾳ σου· τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν; τοῦτ' ἔστιν

31. εἰς νομον· add δικαιοσυνησ 32. ἐξ ἐργων· add νομου | προσεκοψ. γαρ 33. καὶ πας ο πιστ.

X. 1. ἡ δεησ. ἡ προσ | ὑπερ αὐτων· υπ. του ισραηλ | ἐστιν εἰς σωτηριαν 5. μωσῆς | οτι· post νομου | ἐκ του νομου | ο ποιησας· add αὐτα | ἐν αὐτῇ· ἐν αὐτοῖς 6. ζ^e om τη

33 Es 8, 14, 28, 16. Rom 10, 11.

X. **3** Phil 3, 9. **5** Lev 18, 5. **6** ss. Deut 30, 11—14.

Χριστὸν καταγαγεῖν· 7 ἢ· τίς καταβήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον; τοῦτ' ἔστιν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν. 8 ἀλλὰ τί λέγει; ἐγγύς σου τὸ ῥῆμά ἐστιν, ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου· τοῦτ' ἔστιν τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὃ κηρύσσομεν. 9 ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ στόματί σου κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ· 10 καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν. 11 λέγει γὰρ ἡ γραφή· πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ καταστυγνθήσεται. 12 οὐ γὰρ ἐστιν διαστολὴ Ἰουδαίου τε καὶ Ἑλλήνος· ὁ γὰρ αὐτὸς κύριος πάντων, πλουτῶν εἰς πάντα τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν. 13 πᾶς γὰρ ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα κυρίου σωθήσεται. 14 πῶς οὖν ἐπικαλέσωνται εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν; πῶς δὲ πιστεύσωσιν οὗ οὐκ ἤκουσαν; πῶς δὲ ἀκούσονται χωρὶς κηρύσσοντος; 15 πῶς δὲ κηρύξωσιν ἐὰν μὴ ἀποσταλῶσιν; καθὼς γέγραπται· ὡς ὥραϊοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθὰ.

---

14. επικαλεσονται | πιστευσουσιν | ακουσουσιν 15. κηρυξουσιν | των ευαγγελιζομενων ειρηνην των ευαγγελιζ. τα αγαθα

---

11 9, 53. Es 28, 16. 12 3, 22. 13 Iohel 2, 52. (3, 5.) Act 2, 21. 15 Es 52, 7.

16 Ἄλλ' οὐ πάντες ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ. Ἡσαΐας γὰρ λέγει· κύριε, τίς ἐπίστευσεν τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; 17 ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς, ἡ δὲ ἀκοὴ διὰ ῥήματος Χριστοῦ. 18 ἀλλὰ λέγω, μὴ οὐκ ἤκουσαν; μενοῦνγε· εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. 19 ἀλλὰ λέγω, μὴ Ἰσραὴλ οὐκ ἔγνω; πρῶτος Μωϋσῆς λέγει· ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπ' ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιστῷ ὑμᾶς. 20 Ἡσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ καὶ λέγει· εὐρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν, ἐμφανῆς ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσιν. 21 πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει· ὅλην τὴν ἡμέραν ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα.

XI

Iudaeorum pars electi, pars reiecti. Incredulitas Iudaeorum salus gentium; sed aliquando omnis Israel salvus.

1 Λέγω οὖν, μὴ ἀπώσατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ; μὴ γένοιτο· καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰσραηλείτης εἰμί, ἐκ σπέρματος Ἀβραάμ, φυλῆς Βενιαμὴν. 2 οὐκ ἀπώσατο ὁ θεὸς τὸν

17. χριστου: θεου 19. μη ουκ εγνω ισραηλ | μωσση |
επι εθνει

XI. 1. ισραηλιτης | βενιαμιν

16 Es 53, 1. Ioh 12, 38. 18 Ps 18 (19), 5. 19 Deut 32, 21. 20 s. Es 65, 1 s.

XI. 1 Ps 93 (94), 14.

λαὸν αὐτοῦ ὃν προέγνω. ἢ οὐκ οἶδατε ἐν
 Ἑλεία τί λέγει ἡ γραφή, ὥς ἐντυγχάνει
 τῷ θεῷ κατὰ τοῦ Ἰσραήλ; **3** κύριε, τοὺς
 προφήτας σου ἀπέκτειναν, τὰ θυσιαστήριά
 σου κατέσκαψαν, καὶ γὰρ ὑπελείφθην μόνοος
 καὶ ζητοῦσιν τὴν ψυχὴν μου. **4** ἀλλὰ τί
 λέγει αὐτῷ ὁ χρηματισμός; κατέλιπον ἐμαυτῷ
 ἑπτακισχιλίους ἄνδρας, οἵτινες οὐκ ἔκαμψαν
 γόνυ τῇ Βάαλ. **5** οὕτως οὖν καὶ ἐν τῷ
 νῦν καιρῷ λείμμα κατ' ἐκλογὴν χάριτος
 γέγονεν· **6** εἰ δὲ χάριτι, οὐκέτι ἐξ ἔργων,
 ἐπεὶ ἡ χάρις οὐκέτι γίνεται χάρις. **7** Τί οὖν;
 ὃ ἐπιζητεῖ Ἰσραὴλ, τοῦτο οὐκ ἐπέτυχεν, ἡ δὲ
 ἐκλογὴ ἐπέτυχεν· οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωρώθησαν,
8 καθάπερ γέγραπται· ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς
 πνεῦμα κατανύξεως, ὀφθαλμοὺς τοῦ μὴ
 βλέπειν καὶ ὠτα τοῦ μὴ ἀκούειν, ἕως τῆς
 σήμερον ἡμέρας. **9** καὶ Δαυεὶδ λέγει· γενη-
 θήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς
 θήραν καὶ εἰς σκάνδαλον καὶ εἰς ἀνταπό-
 δομα αὐτοῖς, **10** σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλ-
 μοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον
 αὐτῶν διαπαντὸς σύνκαμψον.

11 Λέγω οὖν, μὴ ἔπταισαν ἵνα πέσωσιν;

---

2. ἡλια | ισραηλ: add λεγων 3. και τα θυσιαστ.
 6. ουκε. γινετ. χαρις: add ει δε εξ εργαων, ουκετι
 εστι χαρις, επει το εργον ουκετι εστιν εργον 7. τουτο.
 τουτου 8. καθως γεγρ. 9. δαβιδ 10. συγκαμψον

---

3 1 Reg 19, 10. **4** 1 Reg 19, 18. **8** Es 29, 11.
 Deut 29, 4. **9** Ps 68 (69), 23. **11** 10, 19.

μὴ γένοιτο; ἀλλὰ τῷ αὐτῶν παραπτώματι ἡ σωτηρία τοῖς ἔθνεσιν, εἰς τὸ παραζηλώσαι αὐτούς. 12 εἰ δὲ τὸ παράπτωμα αὐτῶν πλοῦτος κόσμος καὶ τὸ ἥττημα αὐτῶν πλοῦτος ἔθνων, πόσω μᾶλλον τὸ πλήρωμα αὐτῶν. 13 ὑμῖν δὲ λέγω τοῖς ἔθνεσιν. ἐφ' ὅσον μὲν οὖν εἰμὶ ἐγὼ ἔθνων ἀπόστολος, τὴν διακονίαν μου δοξάζω, 14 εἴπωσ παραζηλώσω μου τὴν σάρκα καὶ σώσω τινὰς ἐξ αὐτῶν. 15 εἰ γὰρ ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν καταλλαγὴ κόσμου, τίς ἡ πρόσληψις εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν; 16 εἰ δὲ ἡ ἀπαρχὴ ἁγία, καὶ τὸ φύραμα· καὶ εἰ ἡ ῥίζα ἁγία, καὶ οἱ κλάδοι.

17 Εἰ δέ τινες τῶν κλάδων ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ ἀγριέλαιος ὢν ἐνεκεντρίσθης ἐν αὐτοῖς καὶ συνκοινωνὸς τῆς ῥίζης τῆς πίετητος τῆς ἐλαίας ἐγένου, 18 μὴ κατακαυχῶ τῶν κλάδων· εἰ δὲ κατακαυχᾶσαι, οὐ σὺ τὴν ῥίζαν βαστάξεις ἀλλὰ ἡ ῥίζα σέ. 19 ἔρεῖς οὖν· ἐξεκλάσθησαν κλάδοι ἵνα ἐγὼ ἐνκεντρίσθῃ. 20 καλῶς· τῇ ἀπιστίᾳ ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ τῇ πίστει ἕστηκας. μὴ ὑψηλὰ φρόνει, ἀλλὰ φοβοῦ· 21 εἰ γὰρ

15. ὑμιν γὰρ | μὲν οὖν: om οὖν
17. συγκοινωνος | τῆς ριζ. καὶ τῆς
κλάδοι | ἐγκεντρι. 20. ὑψηλοφρονει

15. προσληψις
18. ἀλλ 19. οἱ

ὁ θεὸς τῶν κατὰ φύσιν κλάδων οὐκ ἐφείσατο, οὐδὲ σοῦ φείσεται. **22** Ἴδε οὖν χρηστότητα καὶ ἀποτομίαν θεοῦ· ἐπὶ μὲν τοὺς πεσόντας ἀποτομία, ἐπὶ δὲ σὲ χρηστότης θεοῦ, ἐὰν ἐπιμένῃς τῇ χρηστότητι, ἐπεὶ καὶ σὺ ἐκκοπήσῃ. **23** ἀκείνοι δέ, ἐὰν μὴ ἐπιμένωσιν τῇ ἀπιστίᾳ, ἐνκεντρισθήσονται· δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ θεὸς πάλιν ἐνκεντρίσαι αὐτούς. **24** εἰ γὰρ σὺ ἐκ τῆς κατὰ φύσιν ἐξεκόπησ ἀγριελαίου καὶ παρὰ φύσιν ἐνεκεντρίσθῃς εἰς καλλιέλαιον, πόσω μᾶλλον οὗτοι οἱ κατὰ φύσιν ἐνκεντρισθήσονται τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ.

25 Οὐ γὰρ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, τὸ μυστήριον τοῦτο, ἵνα μὴ ᾗτε παρ' ἑαυτοῖς φρόνιμοι, ὅτι πῶρως ἀπὸ μέρους τῷ Ἰσραὴλ γέγονεν ἄχρισ οὗ τὸ πλήρωμα τῶν ἐθνῶν εἰσέλθῃ, **26** καὶ οὕτως πᾶς Ἰσραὴλ σωθήσεται, καθὼς γέγραπται· ἥξει ἐκ Σιών ὁ ῥυόμενος, ἀποστρέψει ἀσεβείας ἀπὸ Ἰακώβ. **27** καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμοῦ διαθήκη, ὅταν ἀφέλωμαι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. **28** κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέλιον ἐχθροὶ δι' ὑμᾶς, κατὰ δὲ τὴν ἐκλογὴν ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς πατέρας· **29** ἀμεταμέλητα γὰρ τὰ χαρίσματα καὶ ἡ κληῖσις τοῦ θεοῦ. **30** ὥσπερ γὰρ ὑμεῖς ποτὲ ἠπειθήσατε τῷ θεῷ, νῦν δὲ

21. μηπως ουδε σου φεισηται 22. αποτομιαν | χρηστοτητα | om θεου sec | επιμεινῃς 23. και εκεινοι | επιμεινωσι | εκκεντρ. 26. και αποστρεφει 30. ωσπ γαρ και

ἡλεήθητε τῇ τούτων ἀπειθείᾳ, **31** οὕτως καὶ οὗτοι νῦν ἡπείθησαν τῷ ὑμετέρῳ ἐλέει· ἵνα καὶ αὐτοὶ νῦν ἐλεηθῶσιν· **32** συνέκλεισεν γὰρ ὁ θεὸς τοὺς πάντας εἰς ἀπείθειαν ἵνα τοὺς πάντας ἐλεήσῃ. **33** Ὡς βάθος πλούτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως θεοῦ· ὥς ἀνεξεραύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ. **34** τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου; ἢ τίς σύμβουλος αὐτοῦ ἐγένετο; **35** ἢ τίς προέδωκεν αὐτῷ, καὶ ἀνταποδοθήσεται αὐτῷ; **36** ὅτι ἐξ αὐτοῦ καὶ δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα· αὐτῷ ἢ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

XII.

Sancte vivendum gratiaeque donis variis recte utendum. Amori, modestiae, mansuetudini studendum.

1 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ θεοῦ, παραστῆσαι τὰ σώματα ὑμῶν θυσίαν ζῶσαν ἁγίαν τῷ θεῷ εὐάρεστον, τὴν λογικὴν λατρείαν ὑμῶν· **2** καὶ μὴ συσχηματίζεσθε τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ μεταμορφοῦσθε τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοός,

31. νυν sec: om 33. ανεξερευνητα

XII. 1. ευαρεστ. τ. θεω 2. συσχ. | του νοος: add υμων

32 Gal 3, 22. **34** Es 40, 13. 1 Cor 2, 16. **35** Ioh 41, 2. Es 40, 14. **36** 1 Cor 8, 6. Col 1, 16. Rom 16, 27.

XII. 2 Eph 5, 10. 17.

εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τί τὸ θέλημα τοῦ
 θεοῦ, τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον.
3 λέγω γὰρ διὰ τῆς χάριτος τῆς δοθείσης
 μοι παντὶ τῷ ὄντι ἐν ὑμῖν, μὴ ὑπερφρονεῖν
 παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν, ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ
 σωφρονεῖν, ἐκάστῳ ὡς ὁ θεὸς ἐμέρισεν μέ-
 τρον πίστεως. **4** καθάπερ γὰρ ἐν ἐνὶ σώ-
 ματι πολλὰ μέλη ἔχομεν, τὰ δὲ μέλη πάντα
 οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει πρᾶξιν, **5** οὕτως οἱ πολ-
 λοὶ ἐν σῶμά ἐσμεν ἐν Χριστῷ, τὸ δὲ καθ'
 εἰς ἀλλήλων μέλη, **6** ἔχοντες δὲ χαρίσματα
 κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν διάφορα·
 εἴτε προφητείαν, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς
 πίστεως· **7** εἴτε διακονίαν, ἐν τῇ διακονίᾳ·
 εἴτε ὁ διδάσκων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ· **8** εἴτε
 ὁ παρακαλῶν, ἐν τῇ παρακλήσει· ὁ μετα-
 διδούς ἐν ἀπλότητι, ὁ προϊστάμενος ἐν
 σπουδῇ, ὁ ἐλεῶν ἐν ἰλαρότητι.

9 Ἡ ἀγάπη ἀνυπόκριτος. ἀποστιγοῦντες
 τὸ πονηρόν, κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ, **10** τῇ
 φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι, τῇ
 τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι, **11** τῇ σπουδῇ
 μὴ ὀκνηροί, τῷ πνεύματι ζέοντες, τῷ

---

4. μέλη πολλ. 5. το δε: ο δε

---

3 1 Cor 7, 17. **4** 1 Cor 12, 12. **5** 1 Cor 12, 27.
 Eph 4, 25. **6** Eph 4, 11. **11** 14, 18. 16, 18.

κυρίῳ δουλεύοντες, 12 τῇ ἐλπίδι χαίροντες, τῇ
 θλίψει ὑπομένοντες, τῇ προσευχῇ προσκαρ-
 τεροῦντες, 13 ταῖς χρεΐαις τῶν ἀγίων κοινω-
 νοῦντες, τὴν φιλοξενίαν διώκοντες. 14 εὐλο-
 γεῖτε τοὺς διώκοντας ὑμᾶς, εὐλογεῖτε καὶ
 μὴ καταρᾶσθε. 15 χαίρειν μετὰ χαιρόν-
 των, κλαίνειν μετὰ κλαιόντων. 16 τὸ αὐτὸ
 εἰς ἀλλήλους φρονοῦντες, μὴ τὰ ὑψηλὰ
 φρονοῦντες ἀλλὰ τοῖς ταπεινοῖς συναπαγό-
 μενοι· μὴ γίνεσθε φρόνιμοι παρ ἑαυτοῖς.
 17 μηδενὶ κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδιδόντες,
 προνοούμενοι καλὰ ἐνώπιον πάντων ἀνθρώ-
 πων, 18 εἰ δυνατόν, τὸ ἐξ ὑμῶν, μετὰ
 πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες, 19 μὴ ἑαυ-
 τοὺς ἐκδικοῦντες, ἀγαπητοί, ἀλλὰ δότε
 τόπον τῇ ὀργῇ· γέγραπται γάρ· ἐμοὶ ἐκ-
 δίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει κύριος.
 20 ἀλλὰ ἐὰν πεινᾷ ὁ ἐχθρός σου, ψώμιζε
 αὐτόν· ἐὰν διψᾷ, πότιζε αὐτόν· τοῦτο γὰρ
 ποιῶν ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν
 κεφαλὴν αὐτοῦ. 21 μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κα-
 κοῦ, ἀλλὰ νικά ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν.

XIII.

Magistratibus parendum, suum cuique amanter tri-
 buendum, vigilandum.

1 Παῖσα ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις

11. τῷ κυρίῳ: ς (non ς^e) τ. καιρῷ 15. καὶ κλαίνειν
 20. ἀλλὰ εἰς: εἰς οὖν

12 Col 4, 2. 14 Mt 5, 44. 1 Cor 4, 12. 16 15, 5.
 17 2 Cor 8, 21. Prov 5, 4. 19 Deut 32, 35. Heb
 10, 30. 20 Prov 25, 21 s.

XIII. 1 1 Petr 2, 13 s.

ὑποτασσέσθω. οὐ γὰρ ἔστιν ἐξουσία εἰ μὴ ὑπὸ θεοῦ, αἱ δὲ οὔσαι ὑπὸ θεοῦ τεταγμέναι εἰσίν. **2** ὥστε ὁ ἀντιτασσόμενος τῇ ἐξουσίᾳ τῇ τοῦ θεοῦ διαταγῇ ἀνθέστηκεν· οἱ δὲ ἀνθεστηκότες ἑαυτοῖς κρίμα λήμψονται. **3** οἱ γὰρ ἄρχοντες οὐκ εἰσὶν φόβος τῷ ἀγαθῷ ἔργῳ ἀλλὰ τῷ κακῷ. θέλεις δὲ μὴ φοβεῖσθαι τὴν ἐξουσίαν; τὸ ἀγαθὸν ποιεῖ, καὶ ἕξεις ἔπαινον ἐξ αὐτῆς· **4** θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστιν σοὶ εἰς τὸ ἀγαθόν. ἐὰν δὲ τὸ κακὸν ποιῇς, φοβοῦ· οὐ γὰρ εἰκὴ τὴν μάχαιραν φορεῖ· θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστιν ἔκδικος εἰς ὀργὴν τῷ τὸ κακὸν πράσσοντι. **5** διὸ ἀνάγκη ὑποτάσσεσθαι, οὐ μόνον διὰ τὴν ὀργὴν ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν. **6** διὰ τοῦτο γὰρ καὶ φόρους τελεῖτε· λειτουργοὶ γὰρ θεοῦ εἰσὶν εἰς αὐτὸ τοῦτο προσκαρτεροῦντες. **7** ἀπόδοτε πᾶσιν τὰς ὀφειλάς, τῷ τὸν φόρον τὸν φόρον, τῷ τὸ τέλος τὸ τέλος, τῷ τὸν φόβον τὸν φόβον, τῷ τὴν τιμὴν τὴν τιμὴν. **8** Μηδενὶ μηδὲν ὀφείλετε, εἰ μὴ τὸ ἀλλήλους ἀγαπᾶν· ὁ γὰρ ἀγαπῶν τὸν ἕτερον νόμον πεπλήρωκεν. **9** τὸ γὰρ οὐ μοιχεύσεις, οὐ φονεύσεις, οὐ κλέψεις,

---

XIII. 1. εἰ μὴ ἀπο θεοῦ | αἱ δὲ οὐσαι: add ἐξου-
σαι | ὑπο τοῦ θεοῦ 2. λήψονται 3. τῶν ἀγαθῶν
ἐργῶν ἀλλὰ τῶν κακῶν 7. ἀποδοτε: add οὖν 8. ἀγα-
πᾶν ἀλλήλους 9. οὐ κλέψεις: add οὐ ψευδομαρτυ-
ρησεις

---

8 Mt 22, 57 ss. **9** Ex 20, 15 ss. Lev 19, 18. Gal.
5, 14. Iac 2, 8.

οὐκ ἐπιθυμήσεις, καὶ εἴ τις ἑτέρα ἐντολή, ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ ἀνακεφαλαιοῦται, ἐν τῷ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. **10** ἡ ἀγάπη τῷ πλησίον κακὸν οὐκ ἐργάζεται· πλήρωμα οὖν νόμου ἡ ἀγάπη. **11** Καὶ τοῦτο εἰδότες τὸν καιρόν, ὅτι ὥρα ἤδη ὑμᾶς ἐξ ὕπνου ἐγερθῆναι· νῦν γὰρ ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. **12** ἡ νύξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκούτου, ἐνδυσώμεθα δὲ τὰ ὄπλα τοῦ φωτός. **13** ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ, **14** ἀλλὰ ἐνδύσασθε τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίαν.

XIV.

Imbecillis parcendum. Cavenda offensio in ciborum ac dierum usu. Non temere iudicandum; Christus iudex. Sequenda cuique conscientia fidei.

1 Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. **2** ὃς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει. **3** ὁ ἐσθίων τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενείτω· ὁ δὲ μὴ ἐσθίων τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω· ὁ θεὸς γὰρ

9. τουτω τω λογω | ως εαυτον 11. ημας ηδη εξ υπνου 12. και ενδυσωμεθα 14. αλλ

XIV. 3. και ο μη εσθ.

10 1 Cor 13, 4. **11** 1 Thess 5, 6 ss. Eph 5, 11. 14. **14** Gal 3, 27.

XIV. 1 15, 1. 7. 3 15, 7.

αὐτὸν προσελάβετο. 4 σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων
 ἄλλότριον οἰκέτην; τῷ ἰδίῳ κυρίῳ στήκει ἢ
 πίπτει· σταθήσεται δέ, δυνατεῖ γὰρ ὁ κύριος
 στηῆσαι αὐτόν. 5 ὃς μὲν γὰρ κρίνει ἡμέραν
 παρ' ἡμέραν, ὅς δὲ κρίνει πᾶσαν ἡμέραν·
 ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ νοῦ πληροφορεῖσθω.
 6 ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν κυρίῳ φρονεῖ· καὶ
 ὁ ἐσθίων κυρίῳ ἐσθίει, εὐχαριστεῖ γὰρ τῷ
 θεῷ· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων κυρίῳ οὐκ ἐσθίει
 καὶ εὐχαριστεῖ τῷ θεῷ. 7 οὐδεὶς γὰρ
 ἡμῶν ἑαυτῷ ζῇ, καὶ οὐδεὶς ἑαυτῷ ἀπο-
 θνήσκει· 8 ἐάν τε γὰρ ζῶμεν, τῷ κυρίῳ
 ζῶμεν, ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τῷ κυρίῳ
 ἀποθνήσκομεν. ἐάν τε οὖν ζῶμεν ἐάν τε
 ἀποθνήσκωμεν, τοῦ κυρίου ἐσμέν. 9 εἰς
 τοῦτο γὰρ Χριστὸς ἀπέθανεν καὶ ἔζησεν,
 ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύσῃ.
 10 σὺ δὲ τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου; ἢ
 καὶ σὺ τί ἐξουθενεῖς τὸν ἀδελφόν σου;
 πάντες γὰρ παραστησόμεθα τῷ βήματι τοῦ
 θεοῦ. 11 γέγραπται γάρ· ζῶ ἐγώ, λέγει
 κύριος, ὅτι ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ καὶ
 πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται τῷ θεῷ.

---

4. δυνατος γαρ εστιν ο θεος στ. αυτ. 5. om γαρ
 6. κυριω φρονει: add και ο μη φρονων την ημεραν
 κυριω ου φρονει | om και ante ο εσθιων 9. χριστ.
 και απεθανε και ανεστη και ανεζησεν 10. τω βηματι
 του χριστου

---

4 10. Iac 4, 12. Rom 11, 23. 9 2 Cor 5, 15.
 1 Thess 4, 14. 10 2 Cor 5, 10. 11 Es 45, 23.
 Phil 2, 10 s.

12 ἄρα οὖν ἕκαστος ἡμῶν περὶ ἑαυτοῦ λόγον δώσει τῷ θεῷ.

13 Μηκέτι οὖν ἀλλήλους κρίνωμεν, ἀλλὰ τοῦτο κρίνατε μᾶλλον, τὸ μὴ τιθέναι πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ ἢ σκάνδαλον. **14** οἶδα καὶ πέπεισμαι ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ ὅτι οὐδὲν κοινὸν δι' ἑαυτοῦ, εἰ μὴ τῷ λογιζομένῳ τι κοινὸν εἶναι, ἐκείνῳ κοινόν. **15** εἰ γὰρ διὰ βρῶμα ὁ ἀδελφός σου λυπεῖται, οὐκέτι κατὰ ἀγάπην περιπατεῖς. μὴ τῷ βρώματί σου ἐκεῖνον ἀπόλλυε, ὑπὲρ οὗ Χριστὸς ἀπέθανεν. **16** μὴ βλασφημείσθω οὖν ὑμῶν τὸ ἀγαθόν. **17** οὐ γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ βρώσις καὶ πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη καὶ χαρὰ ἐν πνεύματι ἁγίῳ. **18** ὁ γὰρ ἐν τούτῳ δουλεύων τῷ Χριστῷ εὐάρεστος τῷ θεῷ καὶ δόκιμος τοῖς ἀνθρώποις. **19** ἄρα οὖν τὰ τῆς εἰρήνης διώκομεν καὶ τὰ τῆς οἰκοδομῆς τῆς εἰς ἀλλήλους. **20** μὴ ἕνεκεν βρώματος κατάλυε τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ. πάντα μὲν καθαρὰ, ἀλλὰ κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ διὰ προσκόμματος ἐσθίοντι. **21** καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν κρέα μηδὲ πιεῖν οἶνον μηδὲ ἐν

---

15. εἰ γαρ: εἰ δε 18. ἐν τουτοις 19. διωκωμεν

---

12 Mt 12, 56. **15** 1 Cor 8, 11. **17** 1 Cor 8, 8.
20 Tit 1, 15, **21** 1 Cor 8, 15.

ὧς ὁ ἀδελφός σου προσκόπτει. 22 σὺ πίστιν ἣν ἔχεις κατὰ σεαυτὸν ἔχει ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. μακάριος ὁ μὴ κρίνων ἑαυτὸν ἐν ᾧ δοκιμάζει. 23 ὁ δὲ διακρινόμενος ἐὰν φάγη κατακέχριται, ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως· πᾶν δὲ ὁ οὐκ ἐκ πίστεως ἁμαρτία ἐστίν.

XV.

Mutuae aedificationi studendum, unanimiter deus colendus. De epistulae severitate. Romanos visurus est. De collecta Hierosolymam perferenda.

1 Ὁφείλομεν δὲ ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν. 2 ἕκαστος ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν. 3 καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἤρρεσεν, ἀλλὰ καθὼς γέγραπται· οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσαν ἐπ' ἐμέ. 4 ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν ἐγράφη, ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ διὰ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν. 5 ὁ δὲ θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως δώη ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν, 6 ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ στόματι δοξάζητε τὸν θεὸν καὶ πατέρα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. 7 διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους,

21. προσκοπτει: add η σκανδαλιζεται η ασθενει 22. η: εχεις: om ην | ς (non ς^e) κατα σαυτον

XV. 2. εκαστος: add γαρ 3. επεπεσον 4. εγραφη προεγραφη | om δια sec

XV. 1 14, 1. 3 Ps 68 (69), 10. 7 14, 1.

καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ὑμᾶς εἰς δόξαν τοῦ θεοῦ. **8** λέγω γὰρ Χριστὸν διάκονον γεγενῆσθαι περιτομῆς ὑπὲρ ἀληθείας θεοῦ, εἰς τὸ βεβαιῶσαι τὰς ἐπαγγελίας τῶν πατέρων, **9** τὰ δὲ ἔθνη ὑπὲρ ἐλέους δοξάσαι τὸν θεόν, καθὼς γέγραπται· διὰ τοῦτο ἔξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσιν καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ. **10** καὶ πάλιν λέγει· εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. **11** καὶ πάλιν· αἰνεῖτε πάντα τὰ ἔθνη τὸν κύριον, καὶ ἐπαινεσάτωσαν αὐτὸν πάντες οἱ λαοί. **12** καὶ πάλιν Ἡσαΐας λέγει· ἔσται ἡ ῥίζα τοῦ Ἰησοῦ καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρχειν ἐθνῶν, ἐπὶ αὐτῷ ἔθνη ἐλπιούσιν. **13** ὁ δὲ θεὸς τῆς ἐλπίδος πληρώσαι ὑμᾶς πάσης χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πιστεύειν, εἰς τὸ περισσεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι ἐν δυνάμει πνεύματος ἁγίου.

14 Πέπεισμαι δέ, ἀδελφοί μου, καὶ αὐτὸς ἐγὼ περὶ ὑμῶν, ὅτι καὶ αὐτοὶ μεστοὶ ἐστε ἀγαθωσύνης, πεπληρωμένοι πάσης τῆς γνώσεως, δυνάμενοι καὶ ἀλλήλους νουθετεῖν. **15** τολμηρότερον δὲ ἔγραψα ὑμῖν, ἀπὸ μέρους, ὥς ἐπαναμιμνήσκων ὑμᾶς διὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι ἀπὸ τοῦ θεοῦ **16** εἰς τὸ εἶναί με λειτουργὸν Χριστοῦ Ἰησοῦ εἰς

7. υμας: ημας | om του 8. γαρ: δε | χριστον: ιησουν χρι. 11. τον κυριον παντα τ. εθν. | επαινεσατε 14. om της post πασης 15. εγρα. υμιν: add αδελφοι | υπο του θεου 16. ιησου χριστου

9 2 Sam 22, 50. Ps 17 (18), 50. **10** Deut 32, 43. **11** Ps 116 (117), 1. **12** Es 41, 10. Mt 12, 21.

τὰ ἔθνη, ἱεουργοῦντα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ
 θεοῦ, ἵνα γένηται ἡ προσφορὰ τῶν ἐθνῶν
 εὐπρόσδεκτος, ἡγιασμένη ἐν πνεύματι ἁγίῳ.
17 ἔχω οὖν τὴν καύχησιν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
 τὰ πρὸς τὸν θεόν· **18** οὐ γὰρ τόλμήσω
 τι λαλεῖν ὧν οὐ κατειργάσατο Χριστὸς δι'
 ἐμοῦ εἰς ὑπακοὴν ἐθνῶν, λόγῳ καὶ ἔργῳ,
19 ἐν δυνάμει σημείων καὶ τεράτων, ἐν
 δυνάμει πνεύματος θεοῦ, ὥστε με ἀπὸ
 Ἱερουσαλὴμ καὶ κύκλῳ μέχρι τοῦ Ἰλλυρικοῦ
 πεπληρωκέναι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.
20 οὕτως δὲ φιλοτιμούμενον, εὐαγγελίζεσθαι
 οὐχ ὅπου ὠνομάσθη Χριστός, ἵνα μὴ ἐπ'
 ἀλλότριον θεμέλιον οἰκοδομῶ, **21** ἀλλὰ καθὼς
 γέγραπται· οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ
 ὅφονται, καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόασιν συνήσουσιν.

22 Διὸ καὶ ἐνεκοπτόμην τὰ πολλὰ τοῦ
 ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, **23** νυνὶ δὲ μηκέτι τόπον
 ἔχων ἐν τοῖς κλίμασι τούτοις, ἐπιποθίαν δὲ
 ἔχων τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ πολλῶν
 ἐτῶν, **24** ὥς ἂν πορεύωμαι εἰς τὴν Σπα-
 νίαν· ἐλπίζω γὰρ διαπορευόμενος θεά-
 σασθαι ὑμᾶς καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆ-
 ναι ἐκεῖ, ἐὰν ὑμῶν πρῶτον ἀπὸ μέρους

---

17. om την | om τον ante θεον 18. τι: ante ᾧν
 24. ως εαν | σπανιαν: add ελευσομαι προς υμας

ἐμπλησθῶ. 25 νυνὶ δὲ πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλήμ διακονῶν τοῖς ἁγίοις. 26 ἡὐδόκησαν γὰρ Μακεδονία καὶ Ἀχαΐα κοινωνίαν τινὰ ποιήσασθαι εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν ἁγίων τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ. 27 ἡὐδόκησαν γάρ, καὶ ὀφειλέται εἶσιν αὐτῶν· εἰ γὰρ τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν ἐκοινωνήσαν τὰ ἔθνη, ὀφείλουσιν καὶ ἐν τοῖς σαρκικοῖς λειτουργῆσαι αὐτοῖς. 28 τοῦτο οὖν ἐπιτελέσας καὶ σφραγισάμενος αὐτοῖς τὸν καρπὸν τοῦτον, ἀπελεύσομαι δι' ὑμῶν εἰς Σπανίαν· 29 οἶδα δὲ ὅτι ἐρχόμενος πρὸς ὑμᾶς ἐν πληρώματι εὐλογίας Χριστοῦ ἐλεύσομαι. 30 παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ πνεύματος, συναγωνίσασθαί μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν θεόν, 31 ἵνα ῥυσθῶ ἀπὸ τῶν ἀπειθούντων ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ ἡ διακονία μου ἡ εἰς Ἱερουσαλήμ εὐπρόσδεκτος τοῖς ἁγίοις γένηται, 32 ἵνα ἐλθὼν ἐν χαρᾷ πρὸς ὑμᾶς διὰ θελήματος θεοῦ συναναπαύσωμαι ὑμῖν. 33 ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

26. ευδοκησαν 27. ευδοκησαν | οφ. αυτων εισιν
28. την σπανιαν 29. χριστου: praem του ευαγγελιου του
31. και ινα η διαχ. | γενηται τοις αγιοις 32. ινα εν χαρα ελθω, posteaque και συναναπ.

25 Act 20, 16. 21, 17. 26 1 Cor 16. 2 Cor 8, 9.
27 1 Cor 9 11. 30 Col 4, 12.

XVI.

Phoebe commendatur. Salutationes variae. Vitanda dissidia. Doxologia.

1 Συνίστημι δὲ ὑμῖν Φοίβην τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν, οὗσαν διάκονον τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Κενχρεαῖς, 2 ἵνα αὐτὴν προσδέξησθε ἐν κυρίῳ ἀξίως τῶν ἀγίων καὶ παραστήτε αὐτῇ ἐν ᾧ ἂν ὑμῶν χρήσῃ πράγματι· καὶ γὰρ αὕτη προστάτις πολλῶν ἐγενήθη καὶ ἐμοῦ αὐτοῦ.

3 Ἀσπάσασθε Πρίσκαν καὶ Ἀκύλαν τοὺς συνεργοὺς μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, 4 οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἑαυτῶν τράχηλον ὑπέθηκαν, οἷς οὐκ ἐγὼ μόνος εὐχαριστῶ ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἐθνῶν, 5 καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν. ἀσπάσασθε Ἐπαινετὸν τὸν ἀγαπητόν μου, ὅς ἐστιν ἀπαρχὴ τῆς Ἀσίας εἰς Χριστόν. 6 ἀσπάσασθε Μαριάμ, ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν εἰς ὑμᾶς. 7 ἀσπάσασθε Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουνίαν τοὺς συγγενεῖς μου καὶ συναιχμαλώτους μου, οἵτινές εἰσιν ἐπίσημοι ἐν τοῖς ἀποστόλοις, οἳ καὶ πρὸ ἐμοῦ γέγοναν ἐν Χριστῷ. 8 ἀσπάσασθε Ἀμπλίαν τὸν ἀγαπητόν μου ἐν κυρίῳ. 9 ἀσπάσασθε Οὐρβανὸν τὸν συνεργὸν ἡμῶν ἐν Χριστῷ καὶ Στάχυν τὸν ἀγαπητόν μου. 10 ἀσπάσασθε Ἀπελλῆν τὸν δόκιμον ἐν

XVI. 1. κεγχρεαῖς 2. αὕτη: αὐτὴ | εἰ. καὶ αὐτοῦ ἐμοῦ 3. πρισκίλλαν 5. ἀσιας: ἀχαΐας 6. εἰς ἡμᾶς 7. γεγενῶσιν 8. ἀμπλίαν

Χριστῷ. ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν Ἀριστοβούλου. 11 ἀσπάσασθε Ἑρωδίωνα τὸν συγγενῇ μου. ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν Ναρκίσσου τοὺς ὄντας ἐν κυρίῳ. 12 ἀσπάσασθε Τρύφαιναν καὶ Τρυφῶσαν τὰς κοπιώσας ἐν κυρίῳ. ἀσπάσασθε Περσίδα τὴν ἀγαπητήν, ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν ἐν κυρίῳ. 13 ἀσπάσασθε Ῥοῦφον τὸν ἐκλεκτὸν ἐν κυρίῳ καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ. 14 ἀσπάσασθε Ἀσύνκριτον, Φλέγοντα, Ἑρμῆν, Πατρόβαν, Ἑρμᾶν, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς ἀδελφούς. 15 ἀσπάσασθε Φιλόλογον καὶ Ἰουλίαν, Νηρέα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, καὶ Ὀλυμπᾶν, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς πάντας ἁγίους. 16 ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ. ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι πᾶσαι τοῦ Χριστοῦ.

17 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, σκοπεῖν τοὺς τὰς διχοστασίας καὶ τὰ σκάνδαλα παρὰ τὴν διδαχὴν ἣν ὑμεῖς ἐμάθετε ποιοῦντας, καὶ ἐκκλίνετε ἀπ' αὐτῶν. 18 οἱ γὰρ τοιοῦτοι τῷ κυρίῳ ἡμῶν Χριστῷ οὐ δουλεύουσιν ἀλλὰ τῇ ἐαυτῶν κοιλίᾳ, καὶ διὰ τῆς χρηστολογίας καὶ εὐλογίας ἐξαπατῶσιν τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων. 19 ἡ γὰρ ὑμῶν ὑπακοὴ εἰς πάντας ἀφίκετο· ἐφ' ὑμῖν οὖν χαίρω, θέλω δὲ ὑμᾶς σοφοὺς εἶναι εἰς

11. c et c^e 1624. ηρωδιωνα 14. ασυγκριτ. | ερμαν πατροβ. ερμην 16. om πασαι 17. εκκλινατε 18. κυριω ημων ιησου χριστω 19. χαιρω ουν το εφ υμιν | σοφους: add μεν

13 (Mc 15, 21.) 16 1 Cor 16, 20. 2 Cor 13, 12. 1 Thess. 5, 26. 1 Pe 5, 14. 18 Phil 3, 19.

τὸ ἀγαθόν, ἀκεραίους δὲ εἰς τὸ κακόν.
20 ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης συντρίψει τὸν
 σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν ἐν τάχει.

Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ μεθ'
 ὑμῶν.

21 Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Τιμόθεος ὁ συνεργός
 μου, καὶ Λούκιος καὶ Ἰάσων καὶ Κωσί-
 πατρος οἱ συγγενεῖς μου. **22** ἀσπάζομαι
 ὑμᾶς ἐγὼ Τέρτιος ὁ γράψας τὴν ἐπιστολὴν
 ἐν κυρίῳ. **23** ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Γάϊος ὁ
 ξένος μου καὶ ὅλης τῆς ἐκκλησίας. ἀσπά-
 ζεται ὑμᾶς Ἑραστός ὁ οἰκονόμος τῆς πό-
 λεως καὶ Κούαρτος ὁ ἀδελφός.

25 Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς στηρίξαι κατὰ
 τὸ εὐαγγέλιόν μου καὶ τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ
 Χριστοῦ, κατὰ ἀποκάλυψιν μυστηρίου χρό-
 νοις αἰωνίοις σεσιγημένου, **26** φανερωθέντος
 δὲ νῦν διὰ τε γραφῶν προφητικῶν κατ'
 ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου θεοῦ εἰς ὑπακοὴν
 πίστεως εἰς πάντα τὰ ἔθνη γνωρισθέντος,
27 μόνῳ σοφῷ θεῷ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ
 ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

20. ιησου: add χριστου | μεθ υμων: c^e add αμην
 21. ασπαζονται 23. και της εκκλη. ολης 24. η χαρις
 του κυριου ημων ιησου χριστου μετα παντων υμων·
 αμην 27. των αιωνων: om

21 (Act 13, 1. 17, 5. 20, 4.) **23** (Act 20, 4. 19, 22.
 1 Cor 1, 14. 2 Tim 4, 20.) **25** iud 24 s. Eph 3, 20 s.
27 1 Tim 1, 17. Rom 11, 36 pp.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α.

I.

Salutatio. Gratiarum actio pro Corinthiorum fide. Abiiciendae factiones. Salus per Christum parta non nititur humana sapientia aut arte.

1 Παῦλος κλητὸς ἀπόστολος Χριστοῦ
Ἰησοῦ διὰ θελήματος θεοῦ καὶ Ὡσθένης
ὁ ἀδελφὸς 2 τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ τῇ
οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ, ἡγιασμένοις ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ, κλητοῖς ἁγίοις, σὺν πᾶσιν τοῖς ἐπι-
καλουμένοις τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν παντὶ τόπῳ, αὐτῶν καὶ
ἡμῶν. 3 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ
πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου πάντοτε περὶ
ὑμῶν ἐπὶ τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ τῇ δοθείσῃ
ὑμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, 5 ὅτι ἐν παντὶ
ἐπλουτίσθητε ἐν αὐτῷ, ἐν παντὶ λόγῳ καὶ
πάσῃ γνώσει, 6 καθὼς τὸ μαρτύριον τοῦ
Χριστοῦ ἐβεβαιώθη ἐν ὑμῖν, 7 ὥστε ὑμᾶς
μὴ ὑστερεῖσθαι ἐν μηδενὶ χαρίσματι, ἀπεκ-
δεχμένους τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ, 8 ὃς καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς

---

* ὧς ἡ πρὸς τοὺς κορινθίους ἐπιστ. πρώτη, 5^ο παυ-
λου τοῦ ἀποστόλου ἡ πρὸς κορινθ. ἐπιστ. πρώτη.

I. 1. ἰησοῦ χριστοῦ 2. αὐτῶν τε καὶ

I. 1 ss. 2 Cor 1, 1 s. 1 Act 18, 17. 5 2 Cor 8, 7.
8 1 Thess 5, 23 s.

ἕως τέλους ἀνεγκλήτους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. **9** πιστὸς ὁ θεός, δι' οὗ ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.

10 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες καὶ μὴ ᾗ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ᾗτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοί καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ. **11** ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν Χλόης, ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσίν. **12** λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει· ἐγὼ μὲν εἰμι Παύλου, ἐγὼ δὲ Ἀπολλῶ, ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, ἐγὼ δὲ Χριστοῦ. **13** μεμέρισται ὁ Χριστός; μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν, ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε; **14** εὐχαριστῶ ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον· **15** ἵνα μὴ τις εἴπῃ ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβαπτίσθητε. **16** ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στεφανᾶ οἶκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα εἴ τινα ἄλλον ἐβάπτισα· **17** οὐ γὰρ ἀπέστειλέν με Χριστὸς βαπτίζειν ἀλλὰ εὐαγγελίζεσθαι, οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου,

---

14. ευχαριστω: add τω θεω 15. εβαπτισα 17. αλλ

---

10 Phil 2, 2. **12** 3, 4. **14** Act 18, 8. Rom 16, 25.
16 16, 15.

ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ. **18** ὁ λόγος γὰρ ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστίν, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις θεοῦ ἐστίν. **19** γέγραπται γάρ· ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω. **20** ποῦ σοφός; ποῦ γραμματεὺς; ποῦ συζητητὴς τοῦ αἰῶνος τούτου; οὐχὶ ἐμώρανεन ὁ θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου; **21** ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν θεόν, εὐδόκησεν ὁ θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας· **22** ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖα αἰτοῦσιν καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν, **23** ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον, ἔθνεσιν δὲ μωρίαν, **24** αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς, Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησιν, Χριστὸν θεοῦ δύναμιν καὶ θεοῦ σοφίαν· **25** ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστίν, καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ θεοῦ ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων.

26 Βλέπετε γὰρ τὴν κλῆσιν ὑμῶν, ἀδελφοί, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς· **27** ἀλλὰ

---

20. συζητητ. | τ. κοσμου: add τουτου 22. σημειον
23. εθνεσι: ελλησι 25. ισχυρ. τ. ανθρ. εστι

τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ θεὸς ἵνα καταισχύνῃ τοὺς σοφοὺς, καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ θεὸς ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά, 28 καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ θεός, τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ, 29 ὅπως μὴ καυχῆσται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. 30 ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστέ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη σοφία ἡμῖν ἀπὸ θεοῦ δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις, 31 ἵνα καθὼς γέγραπται· ὁ καυχώμενος ἐν κυρίῳ καυχάσθω.

II.

Christi doctrina simplex, sed caelesti plena vi et spiritu, nec humane sed spiritu iudicanda.

1 Κἀγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἦλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ θεοῦ. 2 οὐ γὰρ ἔκρινα εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον. 3 κἀγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς, 4 καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πειθοῖς σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως, 5 ἵνα ἡ πίστις

27. τοὺς σοφ. ἁταισχ. 28. καὶ τὰ μὴ ὄντ. 29. ^ε 1624. καυχῆσται | τοῦ θεοῦ: αὐτοῦ 30. ἡμῖν σοφία

II. 2. ἐκρίνα: add τοῦ 3. καὶ ἐγώ 4. ἀνθρωπίνης σοφίας

29 Eph 2, 9. 31 Jer 9, 23. 2 Cor 10, 17.

II. 4 13. 5 1 Thess 1, 5.

ὑμῶν μὴ ἢ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐν
δυνάμει θεοῦ.

6 **Σοφίαν** δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις,
σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου οὐδὲ τῶν
ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου τῶν καταργου-
μένων· 7 ἀλλὰ λαλοῦμεν θεοῦ σοφίαν ἐν
μυστηρίῳ τὴν ἀποκεκρυμμένην, ἣν προώρισεν
ὁ θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν,
8 ἣν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τού-
του ἔγνωκεν· εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν τὸν
κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν. 9 ἀλλὰ
καθὼς γέγραπται· ἃ ὀφθαλμοὶ οὐκ εἶδεν
καὶ οὐς οὐκ ἤκουσεν καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀν-
θρώπου οὐκ ἀνέβη, ἃ ἠτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς
ἀγαπῶσιν αὐτόν. 10 ἡμῖν δὲ ἀπεκάλυψεν
ὁ θεὸς διὰ τοῦ πνεύματος. τὸ γὰρ πνεῦμα
πάντα ἐραυνᾷ, καὶ τὰ βάθη τοῦ θεοῦ.
11 τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώ-
που εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν
αὐτῷ; οὕτως καὶ τὰ τοῦ θεοῦ οὐδεὶς
ἔγνωκεν εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ.
12 ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβ-
ομεν ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ, ἵνα
εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν,
13 ἃ καὶ λαλοῦμεν οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρω-
πίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν διδακτοῖς
πνεύματος, πνευματικοῖς πνευματικᾶ συν-

7. σοφίαν θεοῦ 10. ο θεος απεκαλ. | δια τ. πνευμ.
αυτου | ερευνη 11. εγνωκεν: οιδεν 15. πνευματος:
add αγιου | συγχρι.

7 Eph 3, 5. Rom 16, 25. 9 Es 64, 4. 11 Mt 11, 27.
13 4.

κρίνοντες. 14 ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ θεοῦ· μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστίν, καὶ οὐ δύναται γινῶναι, ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται. 15 ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει πάντα, αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται. 16 τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου, ὃς συμβιβάσει αὐτόν; ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν.

III.

Corinthiorum imbecillitas dissidiis conspicua. Unus Christus fundamentum, Christiani templum dei. Sapientia mundi.

1 Καγώ, ἀδελφοί, οὐκ ἠδυνήθην λαλῆσαι ὑμῖν ὡς πνευματικοῖς ἀλλ' ὡς σαρκίνοις, ὡς νηπίοις ἐν Χριστῷ. 2 γάλα ὑμᾶς ἐπότισα, οὐ βρῶμα· οὐπω γὰρ ἐδύνασθε. ἀλλ' οὐδὲ ἔτι νῦν δύνασθε· 3 ἔτι γὰρ σαρκικοί ἐστε. ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ ἔρις, οὐχὶ σαρκικοί ἐστε καὶ κατὰ ἄνθρωπον περιπατεῖτε; 4 ὅταν γὰρ λέγῃ τις· ἐγὼ μὲν εἰμι Παύλου, ἕτερος δέ· ἐγὼ Ἀπολλῶ, οὐκ ἄνθρωποι ἐστε; 5 τί οὖν ἐστὶν Ἀπολλῶς; τί δέ ἐστιν Παῦλος; διάκονοι δι' ὧν ἐπιστεύσατε, καὶ ἐκάστω ὡς ὁ κύριος ἔδωκεν. 6 ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλῶς ἐπό-

15. ἀνακρίνει μὲν

III. 1. καὶ ἐγὼ | σαρκίοις 2. καὶ οὐ βρω. | ἠδυνασθε | ἀλλ' οὐτε 3. ζήλ. καὶ ἐρις: add καὶ διχοστασιαι 4. οὐκ: οὐχι | ἀνθρωποι: σαρκικοί 5. τί bis: τις | παυλ. et απολλ. hoc ordine | ἐστιν sec: om | ἀλλ' ἡ διάκονοι

14 Ioh 14, 17. 16 Es 40, 13. Rom 11, 34.

III. 1 s. Heb 5, 12 s. 1 Pet 2, 2. 3 s. 1, 11 ss. 11, 18. Gal 5, 20. 2 Cor 12, 20. 5 7, 17. Rom 12, 3.

τισεν, ἀλλὰ ὁ θεὸς ηὔξανεν· 7 ὥστε οὔτε ὁ φυτεύων ἔστιν τι οὔτε ὁ ποτίζων, ἀλλ' ὁ αὐξάνων θεός. 8 ὁ φυτεύων δὲ καὶ ὁ ποτίζων ἓν εἰσιν, ἕκαστος δὲ τὸν ἴδιον μισθὸν λήμψεται κατὰ τὸν ἴδιον κόπον. 9 θεοῦ γὰρ ἔσμεν συνεργοί· θεοῦ γεώργιον, θεοῦ οἰκοδομὴ ἔστε.

10 Κατὰ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον ἔθηκα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ. ἕκαστος δὲ βλέπετω πῶς ἐποικοδομεῖ. 11 θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός. 12 εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον χρυσίον, ἀργύριον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην, 13 ἕκαστου τὸ ἔργον φανερόν γενήσεται· ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώσει, ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται, καὶ ἕκαστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστιν τὸ πῦρ αὐτὸ δοκιμάσει. 14 εἴ τις τὸ ἔργον μενεῖ ὃ ἐποικοδόμησεν, μισθὸν λήμψεται· 15 εἴ τις τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται, αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός.

---

6. ἀλλ 8. ληψεται 10. τεθεικα 11. ιησ. ο χριστ. 12. επι τ. θεμελιον: add ταυτον | χρυσον | αργυρον 13. οπι αυτο 14. μένει | επωκοδομησε | ληψεται

---

16 Οὐκ οἶδατε ὅτι ναὸς θεοῦ ἐστὲ καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; 17 εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἷτινές ἐστε ὑμεῖς. 18 Μηδεὶς ἑαυτὸν ἐξαπατάτω· εἴ τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, μωρὸς γενέσθω, ἵνα γένηται σοφός. 19 ἡ γὰρ σοφία τοῦ κόσμου τούτου μωρία παρὰ τῷ θεῷ ἐστίν. γέγραπται γάρ· ὁ δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν. 20 καὶ πάλιν· κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν σοφῶν, ὅτι εἰσὶν μάταιοι. 21 ὥστε μηδεὶς καυχάσθω ἐν ἀνθρώποις· πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστίν, 22 εἴτε Παῦλος εἴτε Ἀπολλῶς εἴτε Κηφᾶς, εἴτε κόσμος εἴτε ζωὴ εἴτε θάνατος, εἴτε ἐνεστῶτα εἴτε μέλλοντα, πάντα ὑμῶν, 23 ὑμεῖς δὲ Χριστοῦ, Χριστὸς δὲ θεοῦ.

IV.

Ministri Christi. Paulus apostolus et quos generavit Corinthii. Timotheus Pauli praecursor.

1 Οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος ὡς ὑπηρέτας Χριστοῦ καὶ οἰκονόμους μυστηρίων θεοῦ. 2 ὧδε λοιπὸν ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονόμοις ἵνα πιστός τις εὐρεθῇ. 3 ἐμοὶ

22. πάντα ὑμῶν: add ἐστιν

IV. 2. ὧδε: ὁ δὲ

16 6, 19. 2 Cor 6, 16. Eph 2, 21. 19 Ioh 5, 13.
20 Ps 95 (94), 11.

IV. 1 1 Pet 4, 10.

δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακριθῶ ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας· ἀλλ' οὐδὲ ἐμαυτὸν ἀνακρίνω· 4 οὐδὲν γὰρ ἐμαυτῷ σύνοιδα, ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμαι· ὁ δὲ ἀνακρίνων με κύριός ἐστιν. 5 ὥστε μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ κύριος, ὅς καὶ φωτίσει τὰ κρυπτὰ τοῦ σκοτίους καὶ φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν· καὶ τότε ὁ ἔπαινος γενήσεται ἐκάστῳ ἀπὸ τοῦ θεοῦ.

6 Ταῦτα δέ, ἀδελφοί, μετεσχημάτισα εἰς ἐμαυτὸν καὶ Ἀπολλῶν δι' ὑμᾶς, ἵνα ἐν ἡμῖν μάθητε τὸ μὴ ὑπὲρ ἃ γέγραπται, ἵνα μὴ εἰς ὑπὲρ τοῦ ἐνὸς φυσιοῦσθε κατὰ τοῦ ἐτέρου. 7 τίς γάρ σε διακρίνει; τί δὲ ἔχεις ὃ οὐκ ἔλαβες; εἰ δὲ καὶ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὥς μὴ λαβών; 8 ἤδη κεκορυσμένοι ἐστέ· ἤδη ἐπλουτήσατε· χωρὶς ἡμῶν ἐβασιλεύσατε· καὶ ὀφελὸν γε ἐβασιλεύσατε, ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συνβασιλεύσωμεν. 9 δοκῶ γάρ, ὁ θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν, ὥς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. 10 ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χρι-

---

6. απολλω | υπερ ο | γεγραπται: add φρονειν 8. συμβασιλ. 9. δοκω γαρ: add οτι

στόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. 11 ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνιτεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν 12 καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσίν· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, 13 δυσφημούμενοι παρακαλοῦμεν, ὥς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίφημα ἕως ἄρτι.

14 Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὥς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶν. 15 ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. 16 παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε. 17 διὰ τοῦτο αὐτὸ ἔπεμψα ὑμῖν Τιμόθεον, ὅς ἐστίν μου τέκνον ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν ἐν κυρίῳ, ὅς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς ὁδούς μου τὰς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καθὼς πανταχοῦ ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ διδάσκω. 18 ὥς μὴ ἐρχομένου δέ μου πρὸς ὑμᾶς ἐφυσιώθησάν τινες· 19 ἐλεύσομαι δὲ ταχέως πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ κύριος θελήσῃ, καὶ γνώσομαι οὐ τὸν λόγον τῶν πεφυσιω-

---

11. γυμνητευομεν 13. βλασφημούμενοι 14. νουθετω
17. om αυτο | τεχν. μου | om ιησου

---

11 2 Cor 11, 27 s. 14 1 Thess 2, 11. 16 11, 1.
17 16, 10. 19 16, 7. Iac 4, 15.

μένων ἀλλὰ τὴν δύναμιν· **20** οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἢ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ, ἀλλ' ἐν δυνάμει. **21** τί θέλετε; ἐν ῥάβδῳ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐν ἀγάπῃ πνεύματί τε πραΰτητος;

V.

Contra flagitiosum coniugium. Contra mala consortia.

1 Ὡλωσ ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία, καὶ τοιαύτη πορνεία ἥτις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὥστε γυναικᾶ τινὰ τοῦ πατρὸς ἔχειν. **2** καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ἐστέ, καὶ οὐχὶ μᾶλλον ἐπενθήσατε, ἵνα ἀρθῇ ἐκ μέσου ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τοῦτο πράξας; **3** ἐγὼ μὲν γὰρ ἀπὼν τῷ σώματι, παρὼν δὲ τῷ πνεύματι, ἤδη κέκρικα ὡς παρὼν τὸν οὕτως τοῦτο κατεργασάμενον, **4** ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου Ἰησοῦ συναχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμοῦ πνεύματος σὺν τῇ δυνάμει τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ **5** παραδοῦναι τὸν τοιοῦτον τῷ σατανᾷ εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκός, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. **6** Οὐ καλὸν τὸ καύχημα ὑμῶν. οὐκ οἴδατε ὅτι μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ; **7** ἐκκαθάρατε τὴν παλαιὰν ζύμην, ἵνα ᾗτε νέον φύραμα, καθὼς ἐστε ἄζυμοι· καὶ γὰρ τὸ πάσχα ἡμῶν ἐτύθη Χριστός.

21. πραοτητος

V. 1. εθνεσιν: add ονομαζεται 2. εξαρθη | πραξας: ποιησας 3. ως απων 4. κυριου: add ημων | ιησου pri: add χριστου | ιησου sec: add χριστου 7. εκκαθαρατ. ουν | το πα. ημων: add υπερ ημων | ζε εθυθη

V. 1 Lev 18, 7 s. 3 Col 2, 5. 5 1, 8. 6 Gal 5, 9.

8 ὥστε ἑορτάζωμεν μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ
μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ'
ἐν ἀζύμοις εἰλικρινίας καὶ ἀληθείας.

9 Ἐγραψα ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ μὴ
συναναμίγνυσθαι πόρνοις, 10 οὐ πάντως
τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου τούτου ἢ τοῖς
πλεονέκταις καὶ ἄρπαξιν ἢ εἰδωλολάτραις,
ἐπεὶ ὀφείλετε ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελεθεῖν.
11 νυνὶ δὲ ἔγραψα ὑμῖν μὴ συναναμίγνυσθαι
ἐάν τις ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος ἢ πόρνος ἢ
πλεονέκτης ἢ εἰδωλολάτρης ἢ λοιδορὸς ἢ
μέθυσος ἢ ἄρπαξ, τῷ τοιούτῳ μηδὲ συν-
εσθίειν. 12 τί γάρ μοι τοὺς ἔξω κρίνεις;
οὐχὶ τοὺς ἔσω ὑμεῖς κρίνετε; 13 τοὺς δὲ
ἔξω ὁ θεὸς κρίνει. ἐξάρατε τὸν πονηρὸν
ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

VI.

Contra lites, inprimis coram exteris. Ipsorum cor-
porum sanctitas Christianis colenda.

1 Τολμᾷ τις ὑμῶν πρᾶγμα ἔχων πρὸς
τὸν ἕτερον κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων καὶ

---

8. εἰλικρινείας 10. καὶ οὐ παντὸς | ἡ ἀρπαξὶν | ὀφεί-
λετε 11. ἢ: σ (non σ^e) ἢ 12. γὰρ μοι: add καὶ
13. κρίνει | καὶ εξαρεῖτε

οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἁγίων; 2 ἢ οὐκ οἶδατε ὅτι οἱ ἅγιοι τὸν κόσμον κρινοῦσιν; καὶ εἰ ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος, ἀνάξιοί ἐστε κριτηρίων ἐλαχίστων; 3 οὐκ οἶδατε ὅτι ἀγγέλους κρινοῦμεν, μή τιγε βιωτικά; 4 βιωτικὰ μὲν οὖν κριτήρια εἶναι ἔχητε, τοὺς ἐξουθενημένους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τούτους καθίζετε; 5 πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω. οὕτως οὐκ ἐνὶ ἐν ὑμῖν οὐδεὶς σοφός, ὃς δυνήσεται διακρίναι ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ; 6 ἀλλὰ ἀδελφὸς μετὰ ἀδελφοῦ κρίνεται, καὶ τοῦτο ἐπὶ ἀπίστων; 7 ἤδη μὲν ὅλως ἥττημα ὑμῖν ἐστὶν ὅτι κρίματα ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν. διατί οὐχὶ μᾶλλον ἀδικεῖσθε; διατί οὐχὶ μᾶλλον ἀποστερεῖσθε; 8 ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε καὶ ἀποστερεῖτε, καὶ τοῦτο ἀδελφούς. 9 ἢ οὐκ οἶδατε ὅτι ἄδικοι θεοῦ βασιλείαν οὐ κληρονομήσουσιν; μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι οὔτε εἰδωλολάτραι οὔτε μοιχοὶ οὔτε μαλακοὶ οὔτε ἀρσενοκοῖται 10 οὔτε κλέπται οὔτε πλεονέκται, οὐ μέθυσοι, οὐ λοῖδοροι, οὐχ ἄρπαγες βασιλείαν θεοῦ κληρονομήσουσιν. 11 καὶ ταῦτά τινες ἦτε·

VI. 2. om η 5. ενι: εστιν | σοφος ουδε εις 7. ηδη
 μιν: add ουν | εν υμιν εστ. 8. τουτο: ταυτα 9. βασιλ.
 θεου 10. ουτε μεθυσοι | ου κληρονομησ.

ἀλλὰ ἀπελούσασθε, ἀλλὰ ἡγιασθητε, ἀλλὰ ἐδικαιώθητε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἐν τῷ πνεύματι τοῦ θεοῦ ἡμῶν.

12 Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσους μοι ὑπό τινοσ. **13** τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ, καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει. τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ ἀλλὰ τῷ κυρίῳ, καὶ ὁ κύριος τῷ σώματι· **14** ὁ δὲ θεὸς καὶ τὸν κύριον ἡγείρεν καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. **15** οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἐστίν; ἄρα οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ ποιήσω πόρνησ μέλη; μὴ γένοιτο. **16** ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολλώμενος τῇ πόρνῃ ἐν σῶμά ἐστιν; ἔσονται γάρ, φησίν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. **17** ὁ δὲ κολλώμενος τῷ κυρίῳ ἐν πνευμᾷ ἐστιν. **18** φεύγετε τὴν πορνείαν. πᾶν ἁμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν· ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει. **19** ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου πνεύματός ἐστιν, οὗ ἔχετε ἀπὸ θεοῦ, καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν; **20** ἡγοράσθητε γὰρ

11. ἀλλ. ἐδικ. | om χριστου 14. ημας: ζε υμας

12 10, 23. **14** Rom 8, 11. 2 Cor 4, 14. **15** 12, 27. **16** Gen 2, 24. Mt 19, 5. Eph 5, 31. **19** 3, 16. 2 Cor 6, 16. **20** 7, 23.

-τιμῆς· δοξάσατε δὴ τὸν θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν.

VII.

De coniugio, caelibatu, viduitate, divortio, coniugio dispari. De circumcisione. De servis. De virginibus. Continentia commendatur. De nuptiis et innuptis, filia nubili, nuptiis iteratis.

1 Περὶ δὲ ὧν ἐγράψατε, καλὸν ἀνθρώπων γυναικὸς μὴ ἄπτεσθαι· 2 διὰ δὲ τὰς πορνείας ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἐχέτω, καὶ ἑκάστη τὸν ἴδιον ἄνδρα ἐχέτω. 3 τῇ γυναικὶ ὁ ἀνὴρ τὴν ὀφειλὴν ἀποδιδότω, ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί. 4 ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει ἀλλὰ ὁ ἀνὴρ· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει ἀλλὰ ἡ γυνή. 5 μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, εἰ μήτι ἂν ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν ἵνα σχολάσητε τῇ προσευχῇ καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἦτε, ἵνα μὴ πειράζῃ ὑμᾶς ὁ σατανᾶς διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν. 6 τοῦτο δὲ λέγω κατὰ συνγνώμην, οὐ κατ' ἐπιταγὴν. 7 θέλω δὲ πάντας ἀνθρώπους εἶναι ὡς καὶ ἑμαυτόν· ἀλλὰ ἕκαστος ἴδιον ἔχει χάρισμα ἐκ θεοῦ, ὁ μὲν οὕτως, ὁ δὲ οὕτως.

8 Λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις, καλὸν αὐτοῖς εἶναι μένωσιν ὡς καὶ ἐγώ· 9 εἰ

20. σωματι υμων: add και εν τω πνευματι υμων, ατινα εστι του θεου

VII. 1. εγραψατε: add μοι 3. την οφειλομενην ευνοιαν αποδ. 4. αλλ ο ει αλλ η 5. σχολαζητε | τη νηστεια και τη προσευχ. | ητε: ζ^ε συνερχεσθε, ζ συνερχησθε 6. συγγνωμην 7. δε: γαρ | αλλ εκαστ. | χαρισμ. εχει | οσ μεν ει οσ δε 8. αυτοις: add εστιν

VII. 5 Ex, 19, 15.

δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται, γαμησάτωσαν· κρεῖττον γάρ ἐστιν γαμεῖν ἢ πυροῦσθαι. **10** τοῖς δὲ γεγαμηκόσιν παραγγέλλω, οὐκ ἐγὼ ἀλλὰ ὁ κύριος, γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρὸς μὴ χωρισθῆναι, **11** ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῇ, μενέτω ἄγαμος ἢ τῷ ἀνδρὶ καταλλαγήτω, καὶ ἄνδρα γυναῖκα μὴ ἀφιέναι. **12** τοῖς δὲ λοιποῖς λέγω ἐγὼ, οὐχ ὁ κύριος, εἴ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἔχει ἄπιστον καὶ αὕτη συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ ἀφιέτω αὐτήν· **13** καὶ γυνὴ εἴ τις ἔχει ἄνδρα ἄπιστον καὶ οὗτος συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφιέτω τὸν ἄνδρα. **14** ἡγίασται γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἐν τῇ γυναικί, καὶ ἡγίασται ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος ἐν τῷ ἀδελφῷ· ἐπεὶ ἅρα τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρτά ἐστιν, νῦν δὲ ἅγια ἐστιν. **15** εἰ δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζεται, χωρίζεσθω· οὐ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς τοιούτοις. ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν ὑμᾶς ὁ θεός. **16** τί γὰρ οἶδας, γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις; ἢ τί οἶδας, ἄνερ, εἰ τὴν γυναῖκα σώσεις; **17** εἰ μὴ ἐκάστω ὥς μεμέρικεν ὁ κύριος, ἕκαστον ὥς κέκληκεν ὁ θεός, οὕτως περι-

---

9. κρεῖσσον | γαμησαι 10. αλλ 12. εγω λεγω | αὕτη: αὕτη 13. ητις εχει | ουτος: αυτοσ | τον ανδρα: αυτον 14. αδελφω: ανδρι 15. υμασ: ημασ 17. εμερισεν ο θεοσ | κεκληκ. ο κυριοσ

πατείτω. καὶ οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις
 πάσαις διατάσσομαι. **18** περιτετμημένος
 τις ἐκλήθη; μὴ ἐπισπάσθω· ἐν ἀκροβυστίᾳ
 κέκληταί τις; μὴ περιτεμνέσθω. **19** ἡ πε-
 ριτομή οὐδὲν ἐστίν, καὶ ἡ ἀκροβυστία οὐδὲν
 ἐστίν, ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν θεοῦ. **20** ἕκα-
 στος ἐν τῇ κλήσει ἢ ἐκλήθη, ἐν ταύτῃ
 μενέτω. **21** δοῦλος ἐκλήθησ; μή σοι μελέτω·
 ἀλλ' εἰ καὶ δύνασαι ἐλεύθερος γενέσθαι,
 μᾶλλον χρῆσαι. **22** ὁ γὰρ ἐν κυρίῳ κληθεὶς
 δοῦλος ἀπελεύθερος κυρίου ἐστίν· ὁμοίως
 ὁ ἐλεύθερος κληθεὶς δοῦλός ἐστιν Χριστοῦ.
23 τιμῆς ἡγοράσθητε· μὴ γίνεσθε δοῦλοι
 ἀνθρώπων. **24** ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἀδελ-
 φοί, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ θεῶ.

25 Περὶ δὲ τῶν παρθένων ἐπιταγὴν κυ-
 ρίου οὐκ ἔχω, γνώμην δὲ δίδωμι ὥς ἡλεη-
 μένος ὑπὸ κυρίου πιστὸς εἶναι. **26** νομίζω
 οὖν τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν διὰ τὴν ἐνεστῶ-
 σαν ἀνάγκην, ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ τὸ οὕτως
 εἶναι. **27** δέδεσαι γυναικί; μὴ ζητεῖ λύσιν·
 λέλυσαι ἀπὸ γυναικός; μὴ ζητεῖ γυναιῖκα.
28 εἰ δὲ καὶ γαμήσῃς, οὐχ ἡμαρτεσ, καὶ
 εἰ γήμη ἢ παρθένοσ, οὐχ ἡμαρτεν· θλίψιν

---

18. εν ακροβ. τις εκληθη 22. ομοιωσ: add και
 24. παρα τω θεω 28. γημησ

δὲ τῇ σαρκὶ ἔξουσιν οἱ τοιοῦτοι, ἐγὼ δὲ ὑμῶν φείδομαι. **29** τοῦτο δέ φημι, ἀδελφοί, ὁ καιρὸς συνεσταλμένος ἐστίν· τὸ λοιπὸν ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναῖκας ὥς μὴ ἔχοντες ὦσιν, **30** καὶ οἱ κλαίοντες ὥς μὴ κλαίοντες, καὶ οἱ χαίροντες ὥς μὴ χαίροντες, καὶ οἱ ἀγοράζοντες ὥς μὴ κατέχοντες, **31** καὶ οἱ χρώμενοι τὸν κόσμον ὥς μὴ καταχρώμενοι· παράγει γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου. **32** θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμερίμνους εἶναι. ὁ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ κυρίου, πῶς ἀρέσῃ τῷ κυρίῳ· **33** ὁ δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσῃ τῇ γυναικί. **34** καὶ μεμέρισται καὶ ἡ γυνὴ καὶ ἡ παρθένος· ἡ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ κυρίου, ἵνα ἡ ἁγία καὶ τῷ σώματι καὶ τῷ πνεύματι· ἡ δὲ γαμήσασα μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσῃ τῷ ἀνδρί. **35** τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν σύμφορον λέγω, οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω, ἀλλὰ πρὸς τὸ εὐσχημον καὶ εὐπάρεδρον τῷ κυρίῳ ἀπερὶσπάστωσ. **36** εἰ δέ τις ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ νομίζει, ἐὰν ἡ ὑπέρακμος, καὶ οὕτως ὀφείλει γίνεσθαι, ὃ θέλει ποιείτω·

29. ο καιρος: ζ^e praem οτι | ζ^e συνεσταλμ. το λοιπ. εστι· ,ς συνεσταλμενος· το λοιπ. εστι | ζ^e om οι
31. τω κοσμω τευτω 32. αρεσει 33. αρεσει 34. om
και ante μεμεριστ. | om και ante η γυνη | om-bis τω |
αρεσει 35. συμφερον | ευπροσεδρον

οὐχ ἁμαρτάνει, γαμείτωσαν. 37 ὅς δὲ ἑστηκεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἐδραῖος, μὴ ἔχων ἀνάγκην, ἐξουσίαν δὲ ἔχει περὶ τοῦ ἰδίου θελήματος, καὶ τοῦτο κέκρικεν ἐν τῇ ἰδίᾳ καρδίᾳ, τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ παρθένον, καλῶς ποιήσει. 38 ὥστε καὶ ὁ γαμίζων τὴν ἑαυτοῦ παρθένον καλῶς ποιεῖ, καὶ ὁ μὴ γαμίζων κρεῖσσον ποιήσει. 39 γυνὴ δέδεται ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· ἐὰν δὲ κοιμηθῇ ὁ ἀνὴρ, ἐλευθέρα ἐστὶν ὥς θέλει γαμηθῆναι, μόνον ἐν κυρίῳ. 40 μακαριώτερα δέ ἐστιν ἐὰν οὕτως μείνη, κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην· δοκῶ δὲ καὶ γὰρ πνεῦμα θεοῦ ἔχειν.

VIII.

In carnibus victimarum edendis aliorum offensio vitanda.

1 Περὶ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων οἴδαμεν ὅτι πάντες γινῶσιν ἔχομεν. ἡ γινῶσις φυσιοῖ, ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ. 2 εἴ τις δοκεῖ ἐγνωκέναι τι, οὕπω ἔγνω καθὼς δεῖ γινῶναι· 3 εἰ δέ τις ἀγαπᾷ τὸν θεόν, οὗτος ἔγνωσται ὑπ' αὐτοῦ. 4 περὶ τῆς βρώσεως οὖν τῶν εἰδωλοθύτων οἴδαμεν ὅτι οὐδὲν εἰδωλον ἐν κόσμῳ, καὶ ὅτι οὐδεὶς θεὸς εἰ μὴ εἶς. 5 καὶ γὰρ εἴπερ εἰσὶν λεγό-

57. ἐδραῖος: post ἐστήκεν | om αὐτοῦ | ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ | τοῦ τηρεῖν | ποιεῖ 58. ἐκγαμίζων | om τὴν ἑαυτ. παρθ. | ὁ δὲ μὴ ἐκγαμίζ. κρεῖ. ποιεῖ 59. δέδεται: add νομῶ | ὁ ἀνὴρ sec: add αὐτῆς

VIII. 2. εἰ: add δε | ἐγνωκεναι: εἰδεναι | οὐδεπῶ οὐδὲν ἐγνώκε 4. οὐδεὶς θεός: add ἑτερός

39 Rom 7, 2.

VIII. 2 Gal 6, 3.

μενοι θεοὶ εἴτε ἐν οὐρανῷ εἴτε ἐπὶ γῆς, ὥσπερ εἰσὶν θεοὶ πολλοὶ καὶ κύριοι πολλοί, **6** ἀλλ' ἡμῖν εἷς θεὸς ὁ πατήρ, ἐξ οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν, καὶ εἷς κύριος Ἰησοῦς Χριστός, δι' οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ. **7** ἀλλ' οὐκ ἐν πᾶσιν ἡ γνῶσις· τινὲς δὲ τῇ συνηθείᾳ ἕως ἄρτι τοῦ εἰδῶλου ὡς εἰδωλόθυτον ἐσθίουσιν, καὶ ἡ συνείδησις αὐτῶν ἀσθενῆς οὕσα μολύνεται. **8** βρῶμα δὲ ἡμᾶς οὐ παραστήσει τῷ θεῷ· οὔτε ἐὰν φάγωμεν περισσεύομεν, οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα. **9** βλέπετε δὲ μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενέσιν. **10** ἐὰν γάρ τις ἔδῃ σὲ τὸν ἔχοντα γνῶσιν ἐν εἰδωλίῳ κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ ἀσθενοῦς ὄντος οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθута ἐσθίειν; **11** ἀπόλλυται γὰρ ὁ ἀσθενῶν ἐν τῇ σῇ γνώσει, ὁ ἀδελφὸς δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν. **12** οὕτως δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν εἰς Χριστὸν ἁμαρτάνετε. **13** διόπερ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ

---

5. ἐπὶ τῆς γῆς 7. συνηθεία: συνείδησις | ἕως ἄρτι: post τοῦ εἰδῶλου 8. παρίσται | οὔτε pri: add γὰρ 9. ἀσθενοῦσιν 10. εἰδωλείῳ 11. καὶ υπολείπεται | ἐν τη: ἐπὶ τη | ὁ ἀδελφ.: ἀδελφ. idque post ἀσθενῶν

---

6 Rom 11, 36. **9** Rom 14, 15. **11** Rom 14, 13. **13** Rom 14, 21.

μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω.

IX.

Paulus de se suoque apostolatu ac iure suo. Abstinit a mercede docendi debita, omnibus se accomodavit Christi causa. Certamen laudis.

1 Οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος; οὐχὶ Ἰησοῦν τὸν κύριον ἡμῶν ἑώρακα; οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστὲ ἐν κυρίῳ; 2 εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος, ἀλλὰ γε ὑμῶν εἰμί· ἡ γὰρ σφραγὶς μου τῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστὲ ἐν κυρίῳ. 3 ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν ἐστὶν αὕτη. 4 μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πεῖν; 5 μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν, ὥς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ κυρίου καὶ Κηφᾶς; 6 ἡ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν μὴ ἐργάζεσθαι; 7 τίς στρατεύεται ἰδίῳ ὀψωνίῳ ποτέ; τίς φυτεύει ἀμπελῶνα καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; ἡ τίς ποιμαίνει ποίμνην καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει; 8 μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ, ἡ καὶ ὁ νόμος ταῦτα οὐ λέγει; 9 ἐν γὰρ τῷ Μωϋσέως νόμῳ γέγραπται· οὐ κημώσεις βοῦν ἀλοῶντα.

IX. 1. Οὐκ ε. ἀποστολος; ο. ε. ἐλευθερ. | ἰησοῦν χριστὸν | ἑώρακα 2. μου τῆς: τῆς ἐμῆς | 1633. ἐπιστολῆς 3. αὕτη ἐστὶ 4. πειν 6. ἐξουσ. τοῦ μὴ 7. ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ 8. ἡ οὐχὶ καὶ ὁ νομ. ταῦτ. λέγει 9. μωσέως | ψιμώσεις

IX. 1 19. 15. 8. 2 2 Cor 3. 2. 6 Act 4. 36. 9 Deut 25. 4. 1 Tim 5. 18.

μή τῶν βοῶν μέλει τῷ θεῷ; 10 ἢ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει; δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, ὅτι ὀφείλει ἐπ' ἐλπίδι ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν, καὶ ὁ ἀλοῶν ἐπ' ἐλπίδι τοῦ μετέχειν. 11 Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν; 12 εἰ ἄλλοι τῆς ὑμῶν ἐξουσίας μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; ἀλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα στέγομεν ἵνα μή τινα ἐκκοπὴν δώμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ. 13 οὐκ οἶδατε ὅτι οἱ τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενοι τὰ ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν; οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ παρεδρεύοντες τῷ θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται; 14 οὕτως καὶ ὁ κύριος διέταξεν τοῖς τὸ εὐαγγέλιον καταγγέλλουσιν ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν. 15 ἐγὼ δὲ οὐ κέχρημαι οὐδενὶ τούτων. οὐκ ἔγραψα δὲ ταῦτα ἵνα οὕτως γένηται ἐν ἐμοί. καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν ἢ τὸ καύχημά μου οὐδεὶς κενώσῃ. 16 ἐὰν γὰρ εὐαγγελίζωμαι, οὐκ ἔστιν μοι καύχημα. ἀνάγκη γάρ μοι ἐπίκειται. οὐαὶ γάρ μοι ἐστὶν ἐὰν μὴ εὐαγγελίζωμαι. 17 εἰ γὰρ ἐκὼν τοῦτο πράσσω, μισθὸν ἔχω. εἰ δὲ ἄκων, οἰκονομίαν πεπίστευμαι. 18 τίς οὖν

---

10. οτι επ ελπιδι οφειλει ο αροτρι. | ο αλ. της ελπιδος αυτου μετεχειν επ ελπιδι 12. τ. εξουσι. υμων | εχκοπην τινα 15. om τα sec | προσεδρευοντες 15. ουδενι εχρησαμην | ουδεις: ινα τις | κενωση 16. ουαι δε

---

11 Rom 15, 27. 13 Deut 18, 1. Num 18, 31.
14 Mt 10, 10. Lc 10, 7.

μου ἐστὶν ὁ μισθός; ἵνα εὐαγγελιζόμενος ἀδάπανον θήσω τὸ εὐαγγέλιον, εἰς τὸ μὴ καταχρησασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. **19** Ἐλεύθερος γὰρ ὢν ἐκ πάντων πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω· **20** καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον, μὴ ὢν αὐτὸς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω· **21** τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος, μὴ ὢν ἄνομος θεοῦ ἀλλ' ἐννομος Χριστοῦ, ἵνα κερδάνω τοὺς ἀνόμους· **22** ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω· τοῖς πᾶσιν γέγονα πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω. **23** πάντα δὲ ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἵνα συνκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι. **24** οὐκ οἶδατε ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες πάντες μὲν τρέχουσιν, εἰς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; οὕτως τρέχετε ἵνα καταλάβητε. **25** πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος πάντα ἐγκρατεύεται, ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν, ἡμεῖς δὲ ἄφθαρτον

---

18. μοι ἐστίν | τὸ εὐαγγελ. τοῦ χριστοῦ 20. ὅτι μὴ ὡν αὐτ. ὑπο νόμ. 21. θεὸς ἐν χριστῷ | κερδήσω | ὅτι τοὺς 22. ὡς ἀσθενὴς | τὰ πάντα 23. πάντα: τοῦτο | συγκαίνω.

---

20 Act 16, 3. 21, 26. **21** Act 11, 5. Gal 2, 3.
22 Rom 11, 14. **25** 2 Tim 4, 8. Iac 1, 12.

26 ἐγὼ τοίνυν οὕτως τρέχω ὥς οὐκ ἀδή-
λως, οὕτως πυκτεύω ὥς οὐκ ἀέρα δέρων·
27 ἀλλ' ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα καὶ δου-
λαγωγῶ, μήπως ἄλλοις κηρύξας αὐτὸς
ἀδόκιμος γένωμαι.

X.

Iudaeorum in deserto interitus exemplum severi-
tatis divinae. Caena sacra cum epulis profanis non
convenit. Cautio vescendi carnibus immolatis.

1 Οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί,
ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νε-
φέλην ἦσαν καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης
διῆλθον, 2 καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν
ἐβαπτίσθησαν ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θα-
λάσσῃ, 3 καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πνευματικὸν
βρῶμα ἔφαγον, 4 καὶ πάντες τὸ αὐτὸ
πνευματικὸν ἔπιον πόμα· ἔπινον γὰρ ἐκ
πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας, ἣ πέ-
τρα δὲ ἦν ὁ Χριστός· 5 ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς
πλείοσιν αὐτῶν εὐδόκησεν ὁ θεός· κατε-
στρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ. 6 ταῦτα δὲ
τύποι ἡμῶν ἐγενήθησαν, εἰς τὸ μὴ εἶναι
ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν, καθὼς καὶ οἱ
ἐπεθύμησαν. 7 μηδὲ εἰδωολότραι γίνεσθε,
καθὼς τινες αὐτῶν, ὥσπερ γέγραπται·
ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πεῖν, καὶ ἀνέ-
στησαν παίζειν. 8 μηδὲ πορνεύωμεν, καθὼς

27. ε (non ς^e) δουλαγαγω (ex err.)

X. 1. γὰρ: δε 2. μωσην | εβαπτισαντο 3. βρωμ.
πνευματ. εφαγ. 4. πομ. πνευματ. επι. | η δε πετρα
7. ωσπερ: ωσ | πειν

X. 1 Ex 13, 21. 14, 22. 2 Num 9, 15 ss. 3 Ex 16,
15. 4 Ex 17, 6. 5 Num 14, 30, 26, 64 s. 6 11.
Num 11, 4. 7 Ex 32, 6. 8 Num 25, 1. 9.

τινες αὐτῶν ἐπόρνευσαν καὶ ἔπεςαν μιᾷ ἡμέρᾳ εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες. **9** μηδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν κύριον, καθὼς τινες αὐτῶν ἐξεπειράσαν καὶ ὑπὸ τῶν ὄψεων ἀπώλλυντο. **10** μηδὲ γογγύζετε, καθάπερ τινὲς αὐτῶν ἐγόγγυσαν καὶ ἀπώλυντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτοῦ. **11** ταῦτα δὲ τυπικῶς συνέβαινεν ἐκείνοισ, ἐγράφη δὲ πρὸς νοουθεσίαν ἡμῶν, εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντηκεν. **12** ὥστε ὁ δοκῶν ἐστάναι βλεπέτω μὴ πέσῃ. **13** πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἴληφεν εἰ μὴ ἀνθρώπινος· πιστὸς δὲ ὁ θεός, ὃς οὐκ ἐάσει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε, ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν ἔκβασιν τοῦ δύνασθαι ὑπενεγκεῖν.

14 Διόπερ, ἀγαπητοί μου, φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρείας. **15** ὥς φρονίμοις λέγω· κρίνατε ὑμεῖς " φημι. **16** τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας ὃ εὐλογοῦμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ ἐστίν; τὸν ἄρτον ὃν κλῶμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ ἐστίν; **17** ὅτι εἰς ἄρτος, ἐν σῶμα οἱ πολλοὶ ἐσμεν· οἱ γὰρ πάντες

---

8. επεσον | εν μια 9. τ. κυριον: τ. χριστον | καθωσ και | επειρασαν | απωλυντο 10. καθωσ και 11. ταυτα δε παντα | τυπικωσ: τυποι | συνεβαινον | κατηντησεν 13. υπενεγκειν: praem υμας

---

9 Num 21, 5 s. **10** Num 14, 2. 37. **11** Rom 15, 4. Heb 9, 26. **13** 1. 9. **14** 1 Ioh 5, 21. **16** 11, 24 ss. **17** 12, 12. Rom 12, 5.

ἐκ τοῦ ἐνὸς ἄρτου μετέχομεν. **18** βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ σάρκα· οὐχ οἱ ἐσθίωντες τὰς θυσίας κοινωνοὶ τοῦ θυμασθηρίου εἰσίν; **19** τί οὖν φημί; ὅτι εἰδωλόθυτόν τι ἐστίν; ἢ ὅτι εἰδωλόν τι ἐστίν; **20** ἀλλ' ὅτι ἂ θύουσιν, δαιμονίοις καὶ οὐ θεῷ θύουσιν· οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαιμονίων γίνεσθαι. **21** οὐ δύνασθε ποτήριον κυρίου πίνειν καὶ ποτήριον δαιμονίων· οὐ δύνασθε τραπέζης κυρίου μετέχειν καὶ τραπέζης δαιμονίων. **22** ἢ παραζηλοῦμεν τὸν κύριον; μὴ ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐσμέν;

23 Πάντα ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ. **24** μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζητεῖτω ἀλλὰ τὸ τοῦ ἑτέρου. **25** πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ πωλούμενον ἐσθίετε μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν· **26** τοῦ κυρίου γὰρ ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. **27** εἴ τις καλεῖ ὑμᾶς τῶν ἀπίστων καὶ θέλετε πορεύεσθαι, πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν.

---

18. ουχι 19. οτι ειδωλον, tum οτι ειδωλοθυτ. 20. οτι α θυει τα εθνη | δαιμ. θυει και ου θεω 23. his παντα μοι εξεστιν 24. ετερου: add εκαστος 26. του γαρ κυρ. 27. ει δε τις

28 ἐὰν δέ τις ὑμῖν εἴπῃ· τοῦτο ἱερόθυτόν ἐστιν, μὴ ἐσθίετε δι' ἐκεῖνον τὸν μηνύσαντα καὶ τὴν συνείδησιν. 29 συνείδησιν δὲ λέγω οὐχὶ τὴν ἑαυτοῦ ἀλλὰ τὴν τοῦ ἐτέρου. ἵνατί γὰρ ἡ ἐλευθερία μου κρίνεται ὑπὸ ἄλλης συνειδήσεως; 30 εἰ ἐγὼ χάριτι μετέχω, τί βλασφημοῦμαι ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εὐχαριστῶ; 31 εἴτε οὖν ἐσθίετε εἴτε πίνετε εἴτε τι ποιεῖτε, πάντα εἰς δόξαν θεοῦ ποιεῖτε. 32 ἀπρόσκοποι καὶ Ἰουδαίους γίνεσθε καὶ Ἑλλήσιν καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ, 33 καθὼς καὶ γὰρ πάντα πᾶσιν ἀρέσκω, μὴ ζητῶν τὸ ἑμαυτοῦ σύμφορον ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν, ἵνα σωθῶσιν. (XI.) 1 Μιμηταί μου γίνεσθε, καθὼς καὶ γὰρ Χριστοῦ.

XI.

Viro orandum capite nudo, mulieri velato. De agapis. De institutione usuque caenae sacrae.

2 Ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς, ὅτι πάντα μου μέμνησθε καὶ καθὼς παρέδωκα ὑμῖν τὰς παραδόσεις κατέχετε. 3 θέλω δὲ ὑμᾶς εἰδέναι ὅτι παντὸς ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ ὁ

---

28. ειδωλοθυτον | συνειδησιν: add του γαρ κυριου η γη και το πληρωμα αυτης 30. ει: add δε 32. απροσχ. γινεσθ. και ιουδ. 33. συμφερον

XI. 2. δε υμας: add αδελφοι

---

31 Col 3, 17.

XI. 1 4, 16. 3 Eph 5, 23.

Χριστός ἐστίν, κεφαλὴ δὲ γυναικὸς ὁ ἀνὴρ, κεφαλὴ δὲ τοῦ Χριστοῦ ὁ θεός. 4 πᾶς ἀνὴρ προσευχόμενος ἢ προφητεύων κατὰ κεφαλῆς ἔχων καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. 5 πᾶσα δὲ γυνὴ προσευχομένη ἢ προφητεύουσα ἀκατακαλύπτω τῇ κεφαλῇ καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς· ἐν γὰρ ἐστίν καὶ τὸ αὐτὸ τῇ ἐξυρημένῃ. 6 εἰ γὰρ οὐ κατακαλύπτεται γυνή, καὶ κειράσθω· εἰ δὲ αἰσχρὸν γυναικὶ τὸ κείρασθαι ἢ ξυρᾶσθαι, κατακαλυπτέσθω. 7 ἀνὴρ μὲν γὰρ οὐκ ὀφείλει κατακαλύπτεσθαι τὴν κεφαλὴν, εἰκὼν καὶ δόξα θεοῦ ὑπάρχων· ἡ γυνὴ δὲ δόξα ἀνδρός ἐστίν. 8 οὐ γὰρ ἐστίν ἀνὴρ ἐκ γυναικός, ἀλλὰ γυνὴ ἐξ ἀνδρός· 9 καὶ γὰρ οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ διὰ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα. 10 διὰ τοῦτο ὀφείλει ἡ γυνὴ ἐξουσίαν ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς διὰ τοὺς ἀγγέλους. 11 πλὴν οὔτε γυνὴ χωρὶς ἀνδρός οὔτε ἀνὴρ χωρὶς γυναικὸς ἐν κυρίῳ· 12 ὥσπερ γὰρ ἡ γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρός, οὕτως καὶ ὁ ἀνὴρ διὰ τῆς γυναικός, τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ. 13 ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε· πρέπον ἐστίν γυναικα ἀκατακάλυπτον τῷ θεῷ προσεύχεσθαι; 14 οὐδὲ ἡ φύσις αὕτῃ διδάσκει ὑμᾶς ὅτι ἀνὴρ μὲν ἐὰν κομᾷ ἀτιμία αὐτῷ ἐστίν, 15 γυνὴ δὲ ἐὰν κομᾷ, δόξα αὐτῇ

5. om του 5. την κεφ. εαυτης 7. om η ante γυνη
11. ουτε γυν. χωρ. ανδρος: post ουτε ανηρ χω. γυν.
14. ουδε: praem ἢ | αὐτῇ τῇ φύσει

9 Gen 2, 23. 18.

ἐστίν; ὅτι ἡ κόμη ἀντὶ περιβολαίου δέδοται αὐτῇ.

16 Εἰ δέ τις δοκεῖ φιλόνηκος εἶναι, ἡμεῖς τοιαύτην συνήθειαν οὐκ ἔχομεν, οὐδὲ αἱ ἐκκλησίαι τοῦ θεοῦ.

17 Τοῦτο δὲ παραγγέλλων οὐκ ἐπαινῶ ὅτι οὐκ εἰς τὸ κρεῖσσον ἀλλὰ εἰς τὸ ἥσσον συνέρχεσθε. 18 πρῶτον μὲν γὰρ συνερχομένων ὑμῶν ἐν ἐκκλησίᾳ ἀκούω σχίσματα ἐν ὑμῖν ὑπάρχειν, καὶ μέρος τι πιστεύω. 19 δεῖ γὰρ καὶ αἵρέσεις ἐν ὑμῖν εἶναι, ἵνα οἱ δόκιμοι φανεροὶ γένωνται ἐν ὑμῖν. 20 συνερχομένων οὖν ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ οὐκ ἔστιν κυριακὸν δεῖπνον φαγεῖν· 21 ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον δεῖπνον προλαμβάνει ἐν τῷ φαγεῖν, καὶ ὃς μὲν πεινᾷ, ὃς δὲ μεθύει. 22 μὴ γὰρ οἰκίασ οὐκ ἔχετε εἰς τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν; ἢ τῆς ἐκκλησίας τοῦ θεοῦ καταφρονεῖτε, καὶ καταισχύνετε τοὺς μὴ ἔχοντας; τί εἶπω ὑμῖν; ἐπαινέσω ὑμᾶς; ἐν τούτῳ οὐκ ἐπαινῶ. 23 Ἐγὼ γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ κυρίου, ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν, ὅτι ὁ κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ ἣ παρεδίδοτο ἔλαβεν ἄρτον 24 καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ εἶπεν· τοῦτό μου ἐστὶν τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν·

---

17. κρεῖττον | ἀλλ | ἡττον 18. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ 22. ὑμῖν εἶπω | ὑμᾶς ἐν τούτῳ; 23. παρεδίδοτο 24. εἶπεν: add λαβετε φαγετε | τὸ υπ. ὑμῶν: add κλωμενον

---

17 22. 18 1, 11. 3, 5. 23 15, 3. 23 ss. Lc 22, 19 s. Mt 26, 26 ss. Mc 14, 22 ss.

τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. **25** ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων· τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι· τοῦτο ποιεῖτε, ὅσάκις ἐὰν πίνετε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. **26** ὅσάκις γὰρ ἐὰν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον καὶ τὸ ποτήριον πίνετε, τὸν θάνατον τοῦ κυρίου καταγγέλλετε, ἄχρι οὗ ἔλθῃ. **27** ὥστε ὅς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τοῦ κυρίου ἀναξίως, ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ κυρίου. **28** δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτόν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω· **29** ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων κρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει μὴ διακρίνων τὸ σῶμα. **30** διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοι καὶ κοιμῶνται ἱκανοί. **31** εἰ δὲ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα· **32** κρινόμενοι δὲ ὑπὸ τοῦ κυρίου παιδεύομεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν. **33** ὥστε, ἀδελφοί μου, συνερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν ἀλλήλους ἐκδέχεσθε. **34** εἴ τις πεινᾷ, ἐν

---

25. εαν: αν 26. εαν: αν | το ποτηριον: add τουτο |
 αχρισ ου αν 27. τον αρτον: add τουτον | om του
 ante αιματος 29. και πινων: add αναξιος | το σωμα:
 add του κυριου 31. ει δε: ει γαρ 32. υπο κυριου
 34. ει δε τις

οἴκῳ ἐσθιέτω, ἵνα μὴ εἰς κρίμα συνέρχησθε.
τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἂν ἔλθω διατάξομαι.

XII.

Donorum spiritus sancti varietas et unitas. Multa
membra in corpore uno.

1 Περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν, ἀδελφοί, οὐ
θέλω ὑμᾶς ἄγνοεῖν. 2 οἴδατε ὅτι ὅτε ἔθνη
ἦτε πρὸς τὰ εἰδῶλα τὰ ἄφωνα ὡς ὅν
ἤγεσθε ἀπαγόμενοι. 3 διὸ γνωρίζω ὑμῖν
ὅτι οὐδεὶς ἐν πνεύματι θεοῦ λαλῶν λέγει·
ἀνάθεμα Ἰησοῦς, καὶ οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν·
κύριος Ἰησοῦς, εἰ μὴ ἐν πνεύματι ἁγίῳ.

4 Διαιρέσεις δὲ χαρισμάτων εἰσὶν, τὸ δὲ
αὐτὸ πνεῦμα· 5 καὶ διαιρέσεις διακονιῶν
εἰσὶν, καὶ ὁ αὐτὸς κύριος· 6 καὶ διαιρέ-
σεις ἐνεργημάτων εἰσὶν, ὁ δὲ αὐτὸς θεὸς
ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσιν. 7 ἐκάστῳ
δὲ δίδεται ἡ φανέρωσις τοῦ πνεύματος πρὸς
τὸ συμφέρον. 8 ὥς μὲν γὰρ διὰ τοῦ πνεύ-
ματος δίδεται λόγος σοφίας, ἄλλῳ δὲ λόγος
γνώσεως κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, 9 ἑτέρῳ
πίστις ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι, ἄλλῳ δὲ
χαρίσματα ἰαμάτων ἐν τῷ ἐνὶ πνεύματι,
10 ἄλλῳ δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων, ἄλλῳ δὲ
προφητεία, ἄλλῳ δὲ διάκρισις πνευμάτων,
ἑτέρῳ γένη γλωσσῶν, ἄλλῳ δὲ ἑρμηνεία

XII. 2. om οτε 3. αναθεμ. ιησουν et κυριον ιησουν
6. θεος: praem est 9. ετερω: add δε | εν τω ενι:
εν τω αυτω 10. διακρισεις | ετερω: add δε

γλωσσῶν· 11 πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ
ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, διαιροῦν ἰδίᾳ ἐκά-
στῳ καθὼς βούλεται.

12 Καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα ἐν ἔστιν καὶ
μέλη πολλὰ ἔχει, πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ
σώματος πολλὰ ὄντα ἐν ἔστιν σῶμα, οὕτως
καὶ ὁ Χριστός· 13 καὶ γὰρ ἐν ἐνὶ πνεύ-
ματι ἡμεῖς πάντες εἰς ἐν σῶμα ἐβαπτί-
σθημεν, εἴτε Ἰουδαῖοι εἴτε Ἑλληνες, εἴτε
δοῦλοι εἴτε ἐλεύθεροι, καὶ πάντες ἐν πνεῦμα
ἐποτίσθημεν. 14 καὶ γὰρ τὸ σῶμα οὐκ
ἔστιν ἐν μέλος ἀλλὰ πολλά. 15 εἰάν εἴπῃ
ὁ πούς· ὅτι οὐκ εἰμὶ χεῖρ, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ
σώματος, οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ
τοῦ σώματος. 16 καὶ εἰάν εἴπῃ τὸ οὖς·
ὅτι οὐκ εἰμὶ ὀφθαλμός, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ
σώματος, οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ
σώματος. 17 εἰ ὅλον τὸ σῶμα ὀφθαλμός,
ποῦ ἡ ἀκοή; εἰ ὅλον ἀκοή, ποῦ ἡ ὀσφρη-
σις; 18 νυνὶ δὲ ὁ θεὸς ἔθετο τὰ μέλη,
ἐν ἕκαστον αὐτῶν ἐν τῷ σώματι καθὼς
ἡθέλησεν. 19 εἰ δὲ ἦν τὰ πάντα ἐν μέλος,
ποῦ τὸ σῶμα; 20 νῦν δὲ πολλὰ μὲν μέλη,
ἐν δὲ σῶμα. 21 οὐ δύναται δὲ ὁ ὀφθαλ-
μὸς εἰπεῖν τῇ χειρί· χρεῖαν σου οὐκ ἔχω,
ἢ πάλιν ἡ κεφαλὴ τοῖς ποσίν· χρεῖαν ὑμῶν

---

12. εχει πολλὰ | του σωματος: add του ενος 13. εν
πνευμα: praem eis 15 et 16. his ad finem habet
σώματος; 21. om o ante οφθαλμ.

οὐκ ἔχω· 22 ἀλλὰ πολλῶ μᾶλλον τὰ δο-
κούντα μέλη τοῦ σώματος ἀσθενέστερα
ὑπάρχειν ἀναγκαῖά ἐστιν, 23 καὶ ἃ δοκοῦ-
μεν ἀτιμότερα εἶναι τοῦ σώματος, τούτοις
τιμὴν περισσοτέραν περιτίθεμεν, καὶ τὰ
ἀσχήμονα ἡμῶν εὐσχημοσύνην περισσοτέραν
ἔχει, 24 τὰ δὲ εὐσχήμονα ἡμῶν οὐ χρεῖαν
ἔχει. ἀλλὰ ὁ θεὸς συνεκέρασεν τὸ σῶμα,
τῷ ὑστερουμένῳ περισσοτέραν δοῦν τιμὴν,
25 ἵνα μὴ ἡ σχίσματα ἐν τῷ σώματι,
ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ὑπὲρ ἀλλήλων μεριμνῶσιν
τὰ μέλη. 26 καὶ εἴτε πάσχει ἐν μέλος,
συνπάσχει πάντα τὰ μέλη· εἴτε δοξάζεται
μέλος, συγχαίρει πάντα τὰ μέλη.
27 ὑμεῖς δὲ ἐστε σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη
ἐκ μέρους. 28 καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ θεὸς
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεύ-
τερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα
δυνάμεις, ἔπειτα χαρίσματα ἱαμάτων, ἀντι-
λήμψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν.
29 μὴ πάντες ἀπόστολοι; μὴ πάντες προ-
φῆται; μὴ πάντες διδασκαλοὶ; μὴ πάντες
δυνάμεις; 30 μὴ πάντες χαρίσματα ἔχου-
σιν ἱαμάτων; μὴ πάντες γλώσσαις λα-
λοῦσιν; μὴ πάντες διερμηνεύουσιν; 31 ζη-

23. ζ^ε 1624. ατιμωτερα 24. αλλ | τω υστερουντι
25. σχισμα 26. συμπασχ. et συγχαير. | δοξαζ. εν με-
λος 28. επειτα sec: ειτα | αντιληψεις

λοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ μείζονα· καὶ ἔτι
καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι.

XIII.

Caritas praestat omnibus, ipsis fide et spe maior.

1 Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων
λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω,
γέγονα χαλκὸς ἡχῶν ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον.
2 καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ
μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν,
καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν ὥστε ὅρη
μεθιστάναι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐθέν εἰμι.
3 καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά
μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα
καυθήσομαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐθέν
ὠφελοῦμαι. 4 ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρη-
στεύεται ἡ ἀγάπη, οὐ ζηλοῖ ἡ ἀγάπη, οὐ
περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, 5 οὐκ ἀσχη-
μονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται,
οὐ λογίζεται τὸ κακόν, 6 οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ
ἀδικίᾳ, συνχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· 7 πάντα
στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα
ὑπομένει.

8 Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε πίπτει· εἴτε δὲ
προφητεῖται, καταργηθήσονται· εἴτε γλῶσ-
σαι, παύσονται· εἴτε γνῶσις, καταργηθή-
σεται. 9 ἐκ μέρους γὰρ γινώσκομεν καὶ ἐκ

31. μείζονα: κρειττονα

XIII. 2. μεθιστανεῖν | 3^e ουδεν 3. 3^e ψωμιζω |
ουδεν | καυθησωμαι 4. χρηστεύεται· ἡ ἀγ. οὐ περ-
περεύεται, ου 6. συγχαιρ. 8. εκπιπτει

XIII. 2 14, 3 ss. 5 10, 24. Phil 2, 4. 9 12.

μέρους προφητεύομεν· 10 ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται. 11 ὅτε ἤμην νήπιος, ἐλάλουν ὡς νήπιος, ἐφρόνουν ὡς νήπιος, ἐλογιζόμην ὡς νήπιος· ὅτε γέγονα ἀνὴρ, κατήργηκα τὰ τοῦ νηπίου. 12 βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον· ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην. 13 νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα· μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη.

XIV.

Donum linguarum et donum prophetiae. De donorum gratiae in conventibus sacris usu et abusu.

Mulieri tacendum in ecclesia.

1 Διώχετε τὴν ἀγάπην, ζηλοῦτε δὲ τὰ πνευματικά, μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε. 2 ὁ γὰρ λαλῶν γλώσση οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ ἀλλὰ θεῷ· οὐδεὶς γὰρ ἀκούει, πνεύματι δὲ λαλεῖ μυστήρια· 3 ὁ δὲ προφητεύων ἀνθρώποις λαλεῖ οἰκοδομὴν καὶ παράκλησιν καὶ παραμυθίαν. 4 ὁ λαλῶν γλώσση ἑαυτὸν οἰκοδομεῖ· ὁ δὲ προφητεύων ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ. 5 θέλω δὲ πάντας ὑμᾶς λαλεῖν γλώσσαις, μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε· μείζων δὲ ὁ προφητεύων ἢ ὁ λαλῶν

10. τότε το ἐκ 11. ὡς νηπ. ἐλαλ., ὡς νηπ. ἐφρο., ὡς νηπ. ἐλογι. | ὅτε sec: add δε

XIV. 2. τῷ θεῷ 5. μείζ. γὰρ

γλώσσαις, ἐκτὸς εἰ μὴ διερμηνεύῃ, ἵνα ἡ ἐκκλησία οἰκοδομὴν λάβῃ. **6** νῦν δέ, ἀδελφοί, ἐὰν ἔλθω πρὸς ὑμᾶς γλώσσαις λαλῶν, τί ὑμᾶς ὠφελήσω, ἐὰν μὴ ὑμῖν λαλήσω ἢ ἐν ἀποκαλύψει ἢ ἐν γνώσει ἢ ἐν προφητείᾳ ἢ διδαχῇ; **7** ὅμως τὰ ἄψυχα φωνὴν διδόντα, εἴτε αὐλὸς εἴτε κιθάρα, ἐὰν διαστολὴν τοῖς φθόγγοις μὴ δῶ, πῶς γνωσθήσεται τὸ αὐλούμενον ἢ τὸ κιθαριζόμενον; **8** καὶ γὰρ ἐὰν ἄδηλον σάλπιγγος φωνὴν δῶ, τίς παρασκευάζεται εἰς πόλεμον; **9** οὕτως καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς γλώσσης ἐὰν μὴ εὔσημον λόγον δῶτε, πῶς γνωσθήσεται τὸ λαλούμενον; ἔσεσθε γὰρ εἰς ἄερα λαλοῦντες. **10** τοσαῦτα εἰ τύχοι γένη φωνῶν εἰσὶν ἐν κόσμῳ, καὶ οὐδὲν ἄφωνον. **11** ἐὰν οὖν μὴ εἰδῶ τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς, ἔσομαι τῷ λαλοῦντι βάρβαρος καὶ ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ βάρβαρος. **12** οὕτως καὶ ὑμεῖς, ἐπεὶ ζηλωταί ἐστε πνευμάτων, πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας ζητεῖτε ἵνα περισσεύητε. **13** διὸ ὁ λαλῶν γλώσση προσευχέσθω ἵνα διερμηνεύῃ. **14** ἐὰν γὰρ προσεύχωμαι γλώσση, τὸ πνεῦμά μου

6. νυνι | η εν διδαχ. 8. φων. σαλπ. 10. εισιν: εστιν | ουδεν: add αυτων 13. διοπερ | τω νοι: ζ^e 1624. om τω per err.

προσεύχεται, ὁ δὲ νοῦς μου ἄκαρπός ἐστιν.
15 τί οὖν ἐστίν; προσεύξομαι τῷ πνεύματι,
 προσεύξομαι δὲ καὶ τῷ νοῷ· ψαλῶ τῷ πνεύ-
 ματι, ψαλῶ δὲ καὶ τῷ νοῷ. **16** ἐπεὶ ἐὰν
 εὐλογῇς πνεύματι, ὁ ἀναπληρῶν τὸν τόπον
 τοῦ ἰδιώτου πῶς ἔρεῖ τὸ ἀμήν ἐπὶ τῇ σῇ
 εὐχαριστίᾳ; ἐπειδὴ τί λέγεις οὐκ οἶδεν·
17 σὺ μὲν γὰρ καλῶς εὐχαριστεῖς, ἀλλ' ὁ
 ἕτερος οὐκ οἰκοδομεῖται. **18** εὐχαριστῶ
 τῷ θεῷ, πάντων ὑμῶν μᾶλλον γλώσση λαλῶ·
19 ἀλλὰ ἐν ἐκκλησίᾳ θέλω πέντε λόγους τῷ
 νοῷ μου λαλῆσαι, ἵνα καὶ ἄλλους κατηχήσω,
 ἢ μυρίους λόγους ἐν γλώσση.

20 Ἀδελφοί, μὴ παιδία γίνεσθε ταῖς
 φρεσίν, ἀλλὰ τῇ κακίᾳ νηπιᾶζετε, ταῖς δὲ
 φρεσίν τέλειοι γίνεσθε. **21** ἐν τῷ νόμῳ
 γέγραπται ὅτι ἐν ἑτερογλώσσοις καὶ ἐν χεί-
 λεσιν ἐτέρων λαλήσω τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ
 οὐδ' οὕτως εἰσακούσονται μου, λέγει κύριος.
22 ὥστε αἱ γλῶσσαι εἰς σημεῖόν εἰσιν οὐ
 τοῖς πιστεύουσιν ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις, ἡ δὲ
 προφητεία οὐ τοῖς ἀπίστοις ἀλλὰ τοῖς
 πιστεύουσιν. **23** ἐὰν οὖν συνέλθῃ ἡ ἐκ-
 κλησία ὅλη ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ πάντες λαλῶσιν

16. ευλογησῃς | τῷ πνεύματι 18. τῷ θεῷ: add μου |
 γλωσσασίς | λαλῶν 19. ἀλλ | τῷ νοῷ: δια τοῦ νοοῦ
 21. ετερων: ετεροισ 23. παντ. γλωσσ. λαλωσιν

γλώσσαις, εἰσέλθωσιν δὲ ἰδιῶται ἢ ἄπιστοι, οὐκ ἐροῦσιν ὅτι μαίνεσθε; **24** ἐὰν δὲ πάντες προφητεύωσιν, εἰσέλθῃ δέ τις ἄπιστος ἢ ἰδιώτης, ἐλέγχεται ὑπὸ πάντων, ἀνακρίνεται ὑπὸ πάντων, **25** τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερὰ γίνεται, καὶ οὕτως πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον προσκυνήσει τῷ θεῷ, ἀπαγγέλλων ὅτι ὄντως θεὸς ἐν ὑμῖν ἐστίν.

26 Τί οὖν ἐστίν, ἀδελφοί; ὅταν συνέρχησθε, ἕκαστος ψαλμὸν ἔχει, διδαχὴν ἔχει, ἀποκάλυψιν ἔχει, γλῶσσαν ἔχει, ἐρμηνείαν ἔχει· πάντα πρὸς οἰκοδομὴν γινέσθω. **27** εἴτε γλώσση τις λαλεῖ, κατὰ δύο ἢ τὸ πλεῖστον τρεῖς, καὶ ἀνὰ μέρος, καὶ εἷς διερμηνεύτω· **28** ἐὰν δὲ μὴ ἢ διερμηνευτής, σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ, ἑαυτῷ δὲ λαλείτω καὶ τῷ θεῷ. **29** προφητῇται δὲ δύο ἢ τρεῖς λαλείτωσαν, καὶ οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν· **30** ἐὰν δὲ ἄλλω ἀποκαλυφθῇ καθημένῳ, ὁ πρῶτος σιγάτω. **31** δύνασθε γὰρ καθ' ἓνα πάντες προφητεύειν, ἵνα πάντες μανθάνωσιν καὶ πάντες παρακαλῶνται. **32** καὶ πνεύματα προφητῶν προφήταις ὑποτάσσεται· **33** οὐ γὰρ ἐστὶν ἀκαταστασία ὁ θεὸς ἀλλὰ εἰρήνης.

---

25. τα κρυπτα: praem και ουτω | ο θεος οντως
 26. εκαστος: add υμων | γλωσσ. εχει, αποκα. εχει |
 γενεσθω 33. αλλ

Ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων,
34 αἱ γυναῖκες ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σιγάτωσαν· οὐ γὰρ ἐπιτρέπεται αὐταῖς λαλεῖν, ἀλλὰ ὑποτασσέσθωσαν, καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει. **35** εἰ δέ τι μαθεῖν θέλουσιν, ἐν οἴκῳ τοὺς ἰδίους ἄνδρας ἐπερωτάτωσαν· αἰσχρὸν γάρ ἐστιν γυναικὶ λαλεῖν ἐν ἐκκλησίᾳ. **36** ἢ ἂν ὑμῶν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐξηλθεν, ἢ εἰς ὑμᾶς μόνους κατήντησεν;

37 Εἴ τις δοκεῖ προφήτης εἶναι ἢ πνευματικός, ἐπιγινώσκέτω ἃ γράφω ὑμῖν, ὅτι κυρίου ἐστίν· **38** εἰ δέ τις ἀγνοεῖ, ἀγνοεῖται. **39** ὥστε, ἀδελφοί μου, ζηλοῦτε τὸ προφητεύειν, καὶ τὸ λαλεῖν μὴ κωλύετε γλώσσαις· **40** πάντα δὲ εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω.

XV.

Christi resurrectio fundamentum fidei nostrae. Mors ultimus hostis. Baptisma pro mortuis. Resurrectio mortuorum. Novum corpus caeleste. Mysterium de subita immutatione superstitum.

1 Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἐστήκατε, **2** δι' οὗ καὶ σώζεσθε, τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν εἰ κατέχετε, ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῇ ἐπιστεύσατε

33. ως εν πασαις etc: cum antecedd coniung 34. αι γυναικες: add υμων | επιτετραπται | αλλ | υποτασσεσθαι 35. γυναιξιν εν εκκλ. λαλειν 37. του κυριου | εστιν: εισιν εντολαι 38. αγνοειτω 39. om μου | μη κωλυετε: post γλωσσ. pon 40. om δε

34 1 Tim 2, 11 s. Gen 3, 16.

XV. 1 Gal 1, 11.

3 παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις, ὃ καὶ παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς, **4** καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ κατὰ τὰς γραφάς, **5** καὶ ὅτι ὤφθη Κηφᾶ, ἔπειτα τοῖς δώδεκα. **6** ἔπειτα ὤφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείονες μένουσιν ἕως ἄρτι, τινὲς δὲ ἐκοιμήθησαν. **7** ἔπειτα ὤφθη Ἰακώβω, ἔπειτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν. **8** ἔσχατον δὲ πάντων ὥσπερ ἐν τῷ ἐκτρώματι ὤφθη καὶ ἐγώ. **9** ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων, ὃς οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος, διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ. **10** χάριτι δὲ θεοῦ εἰμὶ ὃ εἰμι, καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμὲ οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα, οὐκ ἐγὼ δὲ ἀλλὰ ἡ χάρις τοῦ θεοῦ σὺν ἐμοί. **11** εἴτε οὖν ἐγὼ εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτως κηρύσσομεν καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε.

12 Εἰ δὲ Χριστὸς κηρύσσεται ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, πῶς λέγουσιν ἐν ὑμῖν τινὲς

XV. 4. τη τριτη ημερα 5. επειτα: ειτα 6. πλειους | τινες δε: add και 7. επειτα sec loc: ειτα 10. αλλα η χαρ. | η συν εμοι 12. τινες εν υμιν

---

3 11, 23. **3** s. Lc 24, 26 s. Es 53, 8 ss. Ps 15, (16), 10. **5** Lc 24, 54. 56. **8** Act 9, 4. **9** Eph 5, 8 Act 9, 1 ss.

ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν; **13** εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται· **14** εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, κενὸν ἄρα καὶ τὸ κήρυγμα ἡμῶν, κενὴ καὶ ἡ πίστις ὑμῶν· **15** εὐρισκόμεθα δὲ καὶ ψευδομάρτυρες τοῦ θεοῦ, ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ θεοῦ ὅτι ἡγείρεν τὸν Χριστόν, ὃν οὐκ ἡγείρεν εἴπερ ἄρα νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται. **16** εἰ γὰρ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται· **17** εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, ματαία ἡ πίστις ὑμῶν, ἔτι ἐστὲ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν, **18** ἄρα καὶ οἱ κοιμηθέντες ἐν Χριστῷ ἀπώλονται. **19** εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἐν Χριστῷ ἡλπιότες ἐσμέν μόνον, ἐλεεινότεροι πάντων ἀνθρώπων ἐσμέν. **20** Νυνὶ δὲ Χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων. **21** ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν. **22** ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτως καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται. **23** ἕκαστος δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι· ἀπαρχὴ Χριστός, ἔπειτα οἱ τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ, **24** εἴτα τὸ τέλος, ὅταν παραδοῖ τὴν βασιλείαν τῷ θεῷ καὶ πατρί,

14. ἀρα καί: om καί | κενὴ δὲ καί 19. ἐν χριστῷ: post ἡλ.π. ἐσμέν 20. τ. κεκοιμημένων: add ἐγενετο 21. ο θάνατος 23. om του ex err. (sed 5^e correxit 1656.) 24. παραδῶ

ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν. **25** δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν ἄχρι οὗ θῇ πάντα τοὺς ἐχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. **26** ἔσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος. **27** πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. ὅταν δὲ εἴπῃ ὅτι πάντα ὑποτέτακται, δῆλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα. **28** ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ἡ ὁ θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν.

29 Ἐπεὶ τί ποιήσουσιν οἱ βαπτιζόμενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν; εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, τί καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ αὐτῶν; **30** τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν; **31** καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, νῆ τὴν ὑμετέραν καύχησιν, ἀδελφοί, ἣν ἔχω ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν. **32** εἰ κατὰ ἄνθρωπον ἐθηριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ, τί μοι τὸ ὄφελος; εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, φάγωμεν καὶ πίωμεν, αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν. **33** μὴ πλανᾶσθε· φθείρουσιν ἥθη χρηστὰ ὁμιλᾶι κακαί. **34** ἐκνήψατε δικαίως καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἀγνωσίαν γὰρ θεοῦ τινὲς ἔχουσιν· πρὸς ἐντροπὴν ὑμῶν λαλῶ.

25. αχρισ ου αν 29. νεκρῶν, εἰ | υπερ αυτων: υπ. των νεκρων 31. υμετεραν: ε (non ε^ε) ημετεραν | αδελφοι: om 33. χρησθ' 34. λαλω: λεγω

25 Ps 109 (110), 1. Mt 22, 44. Heb 10, 13 pp.
27 Ps 8, 7 (6). Eph 1, 22. Heb 2, 8. **31** Rom 8, 36. **32** Es 22, 13. **34** 6, 5.

35 Ἀλλὰ ἐρεῖ τις· πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροί; ποίῳ δὲ σώματι ἔρχονται; **36** ἄφρων, σὺ δ' σπείρεις, οὐ ζωοποιεῖται ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ· **37** καὶ ὁ σπείρεις, οὐ τὸ σῶμα τὸ γεννησόμενον σπείρεις, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον εἰ τύχοι σίτου ἢ τινος τῶν λοιπῶν· **38** ὁ δὲ θεὸς δίδωσιν αὐτῷ σῶμα καθὼς ἠθέλησεν, καὶ ἐκάστω τῶν σπερμάτων ἴδιον σῶμα. **39** οὐ πᾶσα σὰρξ ἡ αὐτὴ σὰρξ, ἀλλὰ ἄλλη μὲν ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ σὰρξ κτηνῶν, ἄλλη δὲ σὰρξ πτηνῶν, ἄλλη δὲ ἰχθύων. **40** καὶ σώματα ἐπουράνια, καὶ σώματα ἐπίγεια· ἀλλὰ ἑτέρα μὲν ἡ τῶν ἐπουρανίων δόξα, ἑτέρα δὲ ἡ τῶν ἐπιγείων. **41** ἄλλη δόξα ἡλίου, καὶ ἄλλη δόξα σελήνης, καὶ ἄλλη δόξα ἀστέρων· ἀστὴρ γὰρ ἀστέρος διαφέρει ἐν δόξῃ. **42** οὕτως καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν. σπείρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ· **43** σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐγείρεται ἐν δόξῃ· σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἐγείρεται ἐν δυνάμει. **44** σπείρεται σῶμα ψυχικόν, ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν. εἰ ἔστιν σῶμα ψυχικόν, ἔστιν καὶ πνευματικόν. **45** οὕτως καὶ γέγραπται·

---

35. ἀλλ 36. ἀφρων 38. αὐτῷ δίδωσι | το ἴδιον 39. ἀλλη μὲν: add σαρξ | om σαρξ ante πτηνων | πτηνων—
 ἰχθυων: ἰχθ.—πτην. 40. ἀλλ 44. εἰ ante εστ. σωμα:
 om | εστιν καὶ: καὶ εστι σωμα

ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ εἰς
 ψυχὴν ζῶσαν, ὁ ἔσχατος Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα
 ζωοποιοῦν. **46** ἀλλ' οὐ πρῶτον τὸ πνευμα-
 τικόν ἀλλὰ τὸ ψυχικόν, ἔπειτα τὸ πνευμα-
 τικόν. **47** ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς
 χοϊκός, ὁ δεύτερος ἄνθρωπος ἐξ οὐρανοῦ.
48 οἷος ὁ χοϊκός, τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί,
 καὶ οἷος ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι καὶ οἱ
 ἐπουράνιοι. **49** καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν
 εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, φορέσωμεν καὶ τὴν εἰκόνα
 τοῦ ἐπουρανίου.

50 Τοῦτο δέ φημι, ἀδελφοί, ὅτι σὰρξ
 καὶ αἷμα βασιλείαν θεοῦ κληρονομῆσαι οὐ
 δύναται, οὐδὲ ἡ φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν
 κληρονομεῖ. **51** ἰδοὺ μυστήριον ὑμῖν λέγω·
 πάντες οὐ κοιμηθησόμεθα, πάντες δὲ ἀλλα-
 γησόμεθα, **52** ἐν ᾧ τόμῳ, ἐν ῥιπῇ ὀφθαλ-
 μοῦ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι· σαλπίζει γάρ,
 καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἄφθαρτοι καὶ
 ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα. **53** δεῖ γὰρ τὸ φθαρ-
 τὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν καὶ τὸ
 θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν. **54** ὅταν
 δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσῃται ἀφθαρσίαν
 καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσῃται ἀθανασίαν,
 τότε γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος

---

47. ο δευτ. ανθρωπος: add ο κυριος 49. φορεσομεν
 50. δυναται 51. παντες: add μεν

κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νῆκος. 55 ποῦ σου θάνατε τὸ νῆκος; ποῦ σου θάνατε τὸ κέντρον; 56 τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανάτου ἡ ἁμαρτία, ἡ δὲ δύναμις τῆς ἁμαρτίας ὁ νόμος. 57 τῷ δὲ θεῷ χάρις τῷ διδόντι ἡμῖν τὸ νῆκος διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. 58 ὥστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἐδραῖοι γίνεσθε, ἀμετακίνητοι, περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ κυρίου πάντοτε, εἰδότες ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ ἔστιν κενὸς ἐν κυρίῳ.

XVI.

De stipe pro sanctis colligenda. De Timotheo, Apollo, domo Stephanae. Salutationes.

1 Περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους, ὥσπερ διέταξα ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας, οὕτως καὶ ὑμεῖς ποιήσατε. 2 κατὰ μίαν σαββάτου ἕκαστος ὑμῶν παρ' ἑαυτῷ τιθέτω θησαυρίζων ὅ τι ἂν εὐοδῶται, ἵνα μὴ ὅταν ἔλθω τότε λογίαι γίνωνται. 3 ὅταν δὲ παραγένωμαι, οὓς ἐὰν δοκιμάσητε, δι' ἐπιστολῶν τούτους πέμψω ἀπενεγκεῖν τὴν χάριν ὑμῶν εἰς Ἱερουσαλήμ. 4 ἐὰν δὲ ἡ ἄξιον τοῦ καμῆ πορεύεσθαι, σὺν ἐμοὶ πορεύσονται. 5 ἐλεύσομαι δὲ πρὸς ὑμᾶς ὅταν Μακεδονίαν διέλθω. Μακεδονίαν γὰρ

55. νικος—κεντρ.: κεντρ.—νικ. | θανате bis: altero loco adh et id quidem ante το νικος

XVI. 2. σαββατων 3. δι' ἐπιστολῶν cum antecedd coni

55 Hos 13, 14. 56 Rom 5, 12, 20.

XVI. 1 Rom 15, 26. 5 Act 19, 21, 20, 2 s.

διέρχομαι, 6 πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχὸν παρα-
μενῶ ἢ καὶ παραχειμάσω, ἵνα ὑμεῖς με
προπέμψητε οὐ εἰάν πορεύωμαι. 7 οὐ θέλω
γὰρ ὑμᾶς ἄρτι ἐν παρόδῳ ἰδεῖν· ἐλπίζω
γὰρ χρόνον τινὰ ἐπιμεῖναι πρὸς ὑμᾶς, εἰάν
ὁ κύριος ἐπιτρέψῃ. 8 ἐπιμενῶ δὲ ἐν Ἐφέσῳ
ἕως τῆς πεντηκοστῆς· 9 θύρα γάρ μοι
ἀνέωγεν μεγάλη καὶ ἐνεργής, καὶ ἀντικεί-
μενοι πολλοί.

10 Ἐάν δὲ ἔλθῃ Τιμόθεος, βλέπετε ἵνα
ἀφόβως γένηται πρὸς ὑμᾶς· τὸ γὰρ ἔργον
κυρίου ἐργάζεται ὡς καὶ ἐγώ· 11 μή τις οὖν
αὐτὸν ἐξουθενήσῃ. προπέμψατε δὲ αὐτὸν
ἐν εἰρήνῃ, ἵνα ἔλθῃ πρὸς με· ἐκδέχομαι
γὰρ αὐτὸν μετὰ τῶν ἀδελφῶν.

12 Περὶ δὲ Ἀπολλῶ τοῦ ἀδελφοῦ, πολλὰ
παρεκάλεσα αὐτὸν ἵνα ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς μετὰ
τῶν ἀδελφῶν· καὶ πάντως οὐκ ἦν θέλημα
ἵνα νῦν ἔλθῃ, ἐλεύσεται δὲ ὅταν εὐκαιρήσῃ.

13 Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει,
ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε. 14 πάντα ὑμῶν
ἐν ἀγάπῃ γινέσθω.

15 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί· οἴδατε
τὴν οἰκίαν Στεφανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς
Ἀχαΐας καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἁγίοις ἔταξαν

---

7. ἐλπίζ. δε | ἐπιτρεπή 10. καὶ ἐγώ

---

7 4, 19. 8 Act 19, 8. 9 2 Cor 2, 12. 10 4, 17.
Act 19, 22. 11 1 Tim 4, 12. 12 3, 5. Act 19, 1.
15 1, 16. Rom 16, 5.

ἐαυτούς· **16** ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς τοιούτοις καὶ παντὶ τῷ συνεργοῦντι καὶ κοπιῶντι. **17** χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Στεφανῆ καὶ Φορτουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ, ὅτι τὸ ὑμέτερον ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν· **18** ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν. ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιούτους.

19 Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας. ἀσπάζεται ὑμᾶς ἐν κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ Πρίσκα σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ· **20** ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες. ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ.

21 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου **22** εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν κύριον, ἧτω ἀνάθεμα. μαρὰν ἄθᾶ. **23** ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ μεθ' ὑμῶν. **24** ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

---

17. φορτουνάτου | το ὑμῶν ὑστέρημ. 19. ἀσπαζεται: -ζονται | πρισκιλλα 22. τον κυριον: add ιησουν χριστον 23. ιησου: add χριστου 24. add in fine αμην

---

17 2 Cor 11, 9. **19** Act 18, 2. Rom 16, 5. **20** Rom 16, 16 ss. **21** 2 Thess 3, 17. Col 4, 18. **23** Rom 16, 24.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β̄.

I.

Pauli calamitates deo iuvante perlatae. Consilium revisendi Corinthios. Promissa dei rata in Christo.

1 Παῦλος ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ διὰ θελήματος θεοῦ καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ τῇ οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ σὺν τοῖς ἁγίοις πᾶσιν τοῖς οὔσιν ἐν ὅλῃ τῇ Ἀχαΐᾳ. **2** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν καὶ θεὸς πάσης παρακλήσεως, **4** ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν, εἰς τὸ δύνασθαι ἡμᾶς παρακαλεῖν τοὺς ἐν πάσῃ θλίψει διὰ τῆς παρακλήσεως ἧς παρακαλούμεθα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ θεοῦ, **5** ὅτι καθὼς περισσεύει τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ εἰς ἡμᾶς, οὕτως διὰ τοῦ Χριστοῦ περισσεύει καὶ ἡ παράκλησις ἡμῶν. **6** εἴτε δὲ θλιβόμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας· εἴτε παρακαλούμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως τῆς ἐνεργουμένης ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν παθημάτων ὧν καὶ ἡμεῖς πάσχομεν. καὶ ἡ ἐλπίς ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ

* ζ^e παυλου του αποστολου η πρ. κορινθιους επιστ. δευτερα, ζ η προς τους κορ. δευτερα

I. 1. ιησου χριστου 5. δια του χριστου: om του 6. ειτε δε θλιβ. υπ. τ. υμ. παρακλ. και σωτηρι. της ενεργουμενης usque ων και ημεις πασχομεν, tum ronit eite παρακαλουμ. υπερ τ. υμ. υπομο. και σωτηριας, a quibus pergīt και η ελπ. ημ. βεβαι. υπερ υμων

I. 1 s. 1 Cor 1, 1 pp. 3 Eph 1, 3. Rom 15, 5. 5 Col 1, 24.

ὑμῶν, 7 εἰδότες ὅτι ὡς κοινωνοί ἐστε τῶν παθημάτων, οὕτως καὶ τῆς παρακλήσεως.

8 Οὐ γὰρ θέλομεν ὑμᾶς ἄγνοεῖν, ἀδελφοί, περὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ὑπὲρ δύναμιν ἐβαρῆθημεν, ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῆν· 9 ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχήκαμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς ἀλλ' ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς, 10 ὃς ἐκ τηλικούτου θανάτου ἐρρύσατο ἡμᾶς καὶ ῥύσεται, εἰς ὃν ἠλπίκαμεν ὅτι καὶ ἔτι ῥύσεται, 11 συνυπουργούντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν. 12 ἡ γὰρ καύχησις ἡμῶν αὕτη ἐστίν, τὸ μαρτύριον τῆς συνειδήσεως ἡμῶν ὅτι ἐν ἀγιότητι καὶ εὐκρινείᾳ τοῦ θεοῦ, οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ ἀλλ' ἐν χάριτι θεοῦ ἀνεστράφημεν ἐν τῷ κόσμῳ, περισσοτέρως δὲ πρὸς ὑμᾶς. 13 οὐ γὰρ ἄλλα γράφομεν ὑμῖν ἀλλ' ἢ ἃ ἀναγινώσκετε ἢ καὶ ἐπιγινώσκετε· ἐλπίζω δὲ ὅτι ἕως τέλους ἐπιγνώσεσθε,

---

8. περι: υπερ | της γενομενης: add ημιν | εβαρηθημεν υπερ δυναμ. 10. και ρυσεται: x. ρυεται 12. αγιοτητι: απλοτητι | ειλικρινεια | om του 13. οτι και εως

---

7 Phil 3, 10. 10 2 Tim 4, 18. 11 Rom 15, 30.
12 1 Cor 2, 4 s.

14 καθὼς καὶ ἐπέγνωτε ἡμᾶς ἀπὸ μέρους, ὅτι καύχημα ὑμῶν ἐσμέν καθάπερ καὶ ὑμεῖς ἡμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ.

15 Καὶ ταύτῃ τῇ πεποιθήσει ἐβουλόμην πρότερον πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν, ἵνα δευτέραν χάριν σχῆτε, **16** καὶ δι' ὑμῶν διελθεῖν εἰς Μακεδονίαν, καὶ πάλιν ἀπὸ Μακεδονίας ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν. **17** τοῦτο οὖν βουλούμενος μή τι ἄρα τῇ ἐλαφρίᾳ ἐχρησάμην; ἢ ἃ βουλευόμαι κατὰ σάρκα βουλεύομαι, ἵνα ἧ παρ' ἐμοὶ τὸ ναὶ ναὶ καὶ τὸ οὐ οὐ; **18** πιστὸς δὲ ὁ θεὸς ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἔστιν ναὶ καὶ οὐ. **19** ὁ τοῦ θεοῦ γὰρ υἱὸς Χριστὸς Ἰησοῦς ὁ ἐν ὑμῖν δι' ἡμῶν κηρυχθεὶς, δι' ἐμοῦ καὶ Κιλουανοῦ καὶ Τιμοθέου, οὐκ ἐγένετο ναὶ καὶ οὐ, ἀλλὰ ναὶ ἐν αὐτῷ γέγονεν. **20** ὅσαι γὰρ ἐπαγγελίαι θεοῦ, ἐν αὐτῷ τὸ ναί· διὸ καὶ δι' αὐτοῦ τὸ ἀμὴν τῷ θεῷ πρὸς δόξαν δι' ἡμῶν. **21** ὁ δὲ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χριστὸν καὶ χρίσας ἡμᾶς θεός, **22** ὁ καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς καὶ δοὺς τὸν ἀραβῶνα τοῦ πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν.

23 Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν θεὸν ἐπικαλοῦ-

14. om ημων post κυριου 15. προτερον: pon post πρ. υμ. ελθειν | εχητε 17. βουλευομενος 18. ουκ εστιν: ουκ εγενετο 19. ο γαρ του θεου | ιησουσ χριστος 20. οτι κ. δι αυτου: και εν αυτω 22. αρρα βωνα

14 1 Cor 1, 8. **16** 1 Cor 16, 5. **17** Mt 5, 37. Iac 5, 12. **18** 1 Cor 1, 9. **21** 1 Cor 1, 8. **22** 5, 5.

μαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν, ὅτι φειδόμενος ὑμῶν οὐκέτι ἦλθον εἰς Κόρινθον· 24 οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πίστεως, ἀλλὰ συνεργοί ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν· τῇ γὰρ πίστει ἐστήκατε.

Π.

Parcendo Corinthiis distulit reditum. De incesto homine qui resipuerat. Pauli itinera et successus.

1 Ἐκρίνα δὲ ἐμαυτῷ τοῦτο, τὸ μὴ πάλιν ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν. 2 εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς, καὶ τίς ὁ εὐφραίνων με εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ; 3 καὶ ἔγραψα τοῦτο αὐτὸ ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην σχῶ ἀφ' ὧν ἔδει με χαίρειν, πεποιθὼς ἐπὶ πάντα ὑμᾶς ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν ἐστίν. 4 ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων, οὐχ ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε ἣν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς.

5 Εἰ δέ τις λελύπηκεν, οὐκ ἐμὲ λελύπηκεν, ἀλλὰ ἀπὸ μέρους, ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ, πάντα ὑμᾶς. 6 Ἰκανὸν τῷ τοιοῦτῳ ἡ ἐπιτιμία αὕτη ἡ ὑπὸ τῶν πλειόνων, 7 ὥστε τοῦναντίον μᾶλλον ὑμᾶς χαρίσασθαι καὶ παρακαλέσαι, μήπως τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ καταποθῇ ὁ τοιοῦτος. 8 διὸ παρακαλῶ

Π. 1. ελθ. εν λυπη προσ υμας 2. και τις: add εστιν 3. εγραφα: add υμιν | σχω: εχω 5. αλλ

Π. 3 Phil 2, 27. 6 1 Cor 5, 3 ss.

ὑμᾶς κυρῶσαι εἰς αὐτὸν ἀγάπην· 9 εἰς τοῦτο γὰρ καὶ ἔγραψα, ἵνα γινῶ τὴν δοκιμὴν ὑμῶν, εἰ εἰς πάντα ὑπήκοοί ἐστε. 10 ᾧ δέ τι χαρίζεσθε, καὶ γὰρ ἐγὼ ὃ κεχάρισμαι, εἴ τι κεχάρισμαι, δι' ὑμᾶς ἐν προσώπῳ Χριστοῦ, 11 ἵνα μὴ πλεονεκτῇ-
θῶμεν ὑπὸ τοῦ σατανᾶ· οὐ γὰρ αἰ τοῦ τὰ νοήματα ἀγνοοῦμεν.

12 Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν Τρωάδα εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ θύρας μοι ἀνεῳγμένης ἐν κυρίῳ, 13 οὐκ ἔσχηκα ἄνεσιν τῷ πνεύματί μου τῷ μὴ εὑρεῖν με Τίτον τὸν ἀδελφόν μου, ἀλλὰ ἀποταξάμενος αὐτοῖς ἐξῆλθον εἰς Μακεδονίαν.

14 Τῷ δὲ θεῷ χάρις τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ Χριστῷ καὶ τὴν ὁσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ φανεροῦντι δι' ἡμῶν ἐν παντὶ τόπῳ· 15 ὅτι Χριστοῦ εὐωδία ἐσμὲν τῷ θεῷ ἐν τοῖς σωζομένοις, καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις, 16 οἷς μὲν ὁσμὴ ἐκ θανάτου εἰς θάνατον, οἷς δὲ ὁσμὴ ἐκ ζωῆς εἰς ζωὴν. καὶ πρὸς ταῦτα τίς ἱκανός; 17 οὐ γὰρ ἐσμεν ὥς οἱ πολλοὶ καπηλεύοντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, ἀλλ' ὥς ἐξ εἰλικρινείας, ἀλλ' ὥς ἐκ θεοῦ κατέναντι θεοῦ ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν.

---

10. καγω: και εγω | εἴ τι κεχάρισμαι, ᾧ κεχάρισμαι
16. ex his: om 17. ειλικρινειας | κατενωπιον του θεου

III.

Ipsi Corinthii commendatio Pauli. Littera et spiritus. Velum Mosis in Christo sublatum.

1 Ἀρχόμεθα πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνειν; ἢ μὴ χρῆζομεν ὥς τινες συστατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς ἢ ἐξ ὑμῶν; 2 ἡ ἐπιστολή ἡμῶν ὑμεῖς ἐστέ, ἐνγεγραμμένη ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, γινωσκομένη καὶ ἀναγινωσκομένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων, 3 φανερούμενοι ὅτι ἐστέ ἐπιστολή Χριστοῦ διακονηθεῖσα ὑφ' ἡμῶν, ἐνγεγραμμένη οὐ μέλανι ἀλλὰ πνεύματι θεοῦ ζῶντος, οὐκ ἐν πλαξὶν λιθίναις, ἀλλ' ἐν πλαξὶν καρδίαις σαρκίνοις. 4 πεποιθήσιν δὲ τοιαύτην ἔχομεν διὰ τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν θεόν, 5 οὐχ ὅτι ἀφ' ἑαυτῶν ἱκανοὶ ἐσμεν λογίσασθαί τι ὥς ἐξ ἑαυτῶν, ἀλλ' ἡ ἱκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ θεοῦ, 6 ὃς καὶ ἱκάνωσεν ἡμᾶς διακόνουσ καὶνῆς διαθήκης, οὐ γράμματος ἀλλὰ πνεύματος· τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτείνει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ. 7 εἰ δὲ ἡ διακονία τοῦ θανάτου ἐν γράμμασιν ἐντετυπωμένη λίθοις ἐγενήθη ἐν δόξῃ, ὥστε μὴ δύνασθαι ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ πρόσωπον Μωϋσέως διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ τὴν καταργουμένην, 8 πῶς οὐχὶ μᾶλ-

III. 1. η μη: ει μη | εξ υμων: add συστατικων
2. εγγεγραμμ. 5. εγγεγραμμ. | ζ^ε αλλα εν | καρδιαις: καρδιας 5. αφ εαυτων: post ικαν. εσμεν 6. αποκτεινει
7. εν λιθοις | μωσσεωσ

III. 1 5, 12. 2 1 Cor 9, 2. 3 Ex 31, 18. 6 Ioh 6 65. 7 Ex 34, 29 ss.

λον ἡ διακονία τοῦ πνεύματος ἔσται ἐν δόξῃ; 9 εἰ γὰρ τῇ διακονίᾳ τῆς κατακρίσεως δόξα, πολλῶ μᾶλλον περισσεύει ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης δόξῃ. 10 καὶ γὰρ οὐ δεδοξασται τὸ δεδοξασμένον ἐν τούτῳ τῷ μέρει ἐνεκεν τῆς ὑπερβαλλούσης δόξης. 11 εἰ γὰρ τὸ καταργούμενον διὰ δόξης, πολλῶ μᾶλλον τὸ μένον ἐν δόξῃ.

12 Ἐχόντες οὖν τοιαύτην ἐλπίδα πολλῇ παρρησίᾳ χρώμεθα, 13 καὶ οὐ καθάπερ Μωϋσῆς ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον ἑαυτοῦ, πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργουμένου. 14 ἀλλ' ἐπωρώθη τὰ νοήματα αὐτῶν. ἄχρι γὰρ τῆς σήμερον ἡμέρας τὸ αὐτὸ κάλυμμα ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς διαθήκης μένει, μὴ ἀνακαλυπτόμενον ὅτι ἐν Χριστῷ καταργεῖται. 15 ἀλλ' ἕως σήμερον ἡνίκα ἂν ἀναγινώσκηται Μωϋσῆς κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖται. 16 ἡνίκα δὲ εἰς ἐπιστρέψῃ πρὸς κύριον, περιαιρεῖται τὸ κάλυμμα. 17 ὁ δὲ κύριος τὸ πνεῦμά ἐστιν. οὗ δὲ τὸ πνεῦμα κυρίου, ἐλευθερία. 18 ἡμεῖς δὲ πάντες ἀνακαλυμμένῳ προσώπῳ τὴν δόξαν κυρίου κατοπτριζόμενοι τὴν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, καθάπερ ἀπὸ κυρίου πνεύματος.

9. τη διακονια: η διακονια | δοξη: praem εν 10. ουδε δεδοξασται | ενεκεν 13. μωσση 14. ομη ημερας | οτι: ὅ,τι 15. ομη αν | αναγινωσκειται | μωσση 16. ηνικα δ' αν 17. ελευθερια: praem εχει

IV.

Evangelium alteris apertum, alteris tectum. Calamitates omnes victae spe aeternae gloriae.

1 Διὰ τοῦτο ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην, καθὼς ἡλεήθημεν, οὐκ ἐγκακοῦμεν, 2 ἀλλὰ ἀπειπάμεθα τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης, μὴ περιπατοῦντες ἐν πανουργίᾳ μηδὲ δολοῦντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας συνιστάντες ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συνείδησιν ἀνθρώπων ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. 3 εἰ δὲ καὶ ἔστιν κεκαλυμμένον τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν, ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ἐστὶν κεκαλυμμένον, 4 ἐν οἷς ὁ θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτύφλωσεν τὰ νοήματα τῶν ἀπίστων εἰς τὸ μὴ αὐγάζαι τὸν φωτισμὸν τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ θεοῦ. 5 οὐ γὰρ ἑαυτοὺς κηρύσσομεν ἀλλὰ Χριστὸν Ἰησοῦν κύριον, ἑαυτοὺς δὲ δούλους ὑμῶν διὰ Ἰησοῦν. 6 ὅτι ὁ θεὸς ὁ εἰπὼν· ἐκ σκότους φῶς λάμψει, ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ θεοῦ ἐν προσώπῳ Χριστοῦ.

7 Ἐχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἧ τοῦ θεοῦ καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν, 8 ἐν παντὶ θλιβόμενοι ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι,

IV. 1. εκκακοῦμεν 2. αλλ | συνιστωντες 4. αυγα-
σαι: add αυτοις 6. λαμψαι | εν προσωπ. ιησου χριστ.

ἀπορούμενοι ἄλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι, **9** διω-
κόμενοι ἄλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι, κατα-
βαλλόμενοι ἄλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι, **10** πάν-
τοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι
περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν
τοῖς σώμασιν ἡμῶν φανερωθῇ. **11** ἀεὶ γὰρ
ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα
διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φα-
νερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν. **12** ὥστε
ὁ θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν
ὑμῖν. **13** ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς
πίστεως, κατὰ τὸ γεγραμμένον· ἐπίστευσα,
διὸ καὶ ἐλάλησα, καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν,
διὸ καὶ λαλοῦμεν, **14** εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας
τον κύριον Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς σὺν Ἰησοῦ
ἐγερεῖ καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. **15** τὰ
γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονά-
σασα διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν
περισεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ.

16 Διὸ οὐκ ἐγκακοῦμεν, ἀλλ' εἰ καὶ ὁ
ἔξω ἡμῶν ἄνθρωπος διαφθείρεται, ἀλλ' ὁ
ἔσω ἡμῶν ἀνακαινοῦται ἡμέρα καὶ ἡμέρα.
17 τὸ γὰρ παραυτίκα ἐλαφρόν τῆς θλίψεως
ἡμῶν καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν αἰώνιον
βάρος δόξης κατεργάζεται ἡμῖν, **18** μὴ

10. τ. νεκρ. του κυριου ιησου | εν τω σωματι ημων
12. ωστε ο μεν 13. διο και: οτι και 14. συν ιησου:
δια ιησου 16. εκκακουμεν | ο εσω ημων: ο εσωθεν
(sine ημ.)

σκοπούντων ἡμῶν τὰ βλεπόμενα ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα· τὰ γὰρ βλεπόμενα πρόσκαιρα, τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα αἰώνια.

V.

Vestis nova caelestis terrenae superinduenda. Desiderium vitae aeternae. De expiatione et reconciliatione.

1 Οἶδαμεν γὰρ ὅτι ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκήνου καταλυθῇ, οἰκοδομὴν ἐκ θεοῦ ἔχομεν, οἰκίαν ἀχειροποίητον αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. 2 καὶ γὰρ ἐν τούτῳ στενάζομεν, τὸ οἰκητήριον ἡμῶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ ἐπενδύσασθαι ἐπιποθοῦντες, 3 εἶγε καὶ ἐνδυσάμενοι οὐ γυμνοὶ εὐρεθησόμεθα. 4 καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῷ σκήνει στενάζομεν βαρούμενοι, ἐφ' ᾧ οὐ θέλομεν ἐκδύσασθαι ἀλλ' ἐπενδύσασθαι, ἵνα καταποθῇ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς. 5 ὁ δὲ κατεργασάμενος ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο θεός, ὁ δοὺς ἡμῖν τὸν ἀραβῶνα τοῦ πνεύματος. 6 θαρροῦντες οὖν πάντοτε καὶ εἰδότες ὅτι ἐνδημοῦντες ἐν τῷ σώματι ἐκδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ κυρίου· 7 διὰ πίστεως γὰρ περιπατοῦμεν, οὐ διὰ εἵδους· 8 θαρροῦμεν δὲ καὶ εὐδοκοῦμεν μᾶλλον ἐκδημῆσαι ἐκ τοῦ σώματος καὶ ἐνδημῆσαι πρὸς τὸν κύριον. 9 διὸ καὶ φιλοτιμούμεθα,

V. 4. εφ' ω: ζ (non ζ^e) επειδη 5. ο και δουσ | αρραβωνα

V. 2 Rom 8, 23. 4 1 Cor 15, 53. 5 1, 22. Eph 1, 15 s. 8 Phil 1, 23.

εἴτε ἐνδημοῦντες εἴτε ἐκδημοῦντες, εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι. **10** τοὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς φανερωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, ἵνα κομίσηται ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ σώματος πρὸς ᾧ ἔπραξεν, εἴτε ἀγαθὸν εἴτε φαῦλον.

11 Εἰδότες οὖν τὸν φόβον τοῦ κυρίου ἀνθρώπους πείθομεν, θεῷ δὲ πεφανερῶμεθα· ἐλπίζω δὲ καὶ ἐν ταῖς συνειδήσεσιν ὑμῶν πεφανερῶσθαι. **12** οὐ γὰρ πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνομεν ὑμῖν, ἀλλὰ ἀφορμὴν διδόντες ὑμῖν καυχήματος ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα ἔχητε πρὸς τοὺς ἐν προσώπῳ καυχωμένους καὶ μὴ ἐν καρδίᾳ. **13** εἴτε γὰρ ἐξέστημεν, θεῷ· εἴτε σωφρονοῦμεν, ὑμῖν. **14** ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ συνέχει ἡμᾶς, **15** κρίναντας τοῦτο, ὅτι εἰς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν· ἅρα οἱ πάντες ἀπέθανον· καὶ ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν ἵνα οἱ ζῶντες μηκέτι ἑαυτοῖς ζῶσιν ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι καὶ ἐγερθέντι. **16** ὥστε ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδένα οἶδαμεν κατὰ σάρκα· εἰ καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ σάρκα Χριστόν, ἀλλὰ νῦν οὐκέτι γινώσκομεν. **17** ὥστε εἴ τις ἐν Χριστῷ, καὶνὴ κτίσις· τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονεν

---

10. φαυλον: κακον 12. ου γαρ παλιν | και .ου καρδιο
15. οτι ει εις 16. ει δε και

---

10 Rom 14, 10. Eph 6, 8. Ioh 5, 29. 12 3, 1.
17 Gal 6, 15.

καινά. 18 τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ τοῦ καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ Χριστοῦ καὶ δόντος ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς, 19 ὥς ὅτι θεὸς ἦν ἐν Χριστῷ κόσμον καταλλάσσων ἑαυτῷ, μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ παραπτώματα αὐτῶν καὶ θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς. 20 ὑπὲρ Χριστοῦ οὖν πρεσβεύομεν ὥς τοῦ θεοῦ παρακαλοῦντος δι' ἡμῶν· δεόμεθα ὑπὲρ Χριστοῦ, καταλλάγητε τῷ θεῷ. 21 τὸν μὴ γνόντα ἁμαρτίαν ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν ἐποίησεν, ἵνα ἡμεῖς γενώμεθα δικαιοσύνη θεοῦ ἐν αὐτῷ.

VI.

Ministri dei in omnibus rebus deo se probantes.
Christus et Beliar. Sancti dei et profani.

1 Συνεργοῦντες δὲ καὶ παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς· — 2 λέγει γάρ· καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι· ἰδοὺ νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σωτηρίας· — 3 μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπήν, ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία, 4 ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστάντες ἑαυτοὺς ὥς θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν

17. καινα: add τα παντα 18. δια ιησου χριστου
21. τον γαρ μη | γινωμεθα
VI. 4. συνιστωντες

20 Eph 6, 20. 21 1 Pet 2, 22 ss.
VI. 2 Es 49, 8. 4 4, 2.

θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις,
5 ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστα-
 σίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις,
6 ἐν ἀγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ,
 ἐν χρηστότητι, ἐν πνεύματι ἁγίῳ, ἐν ἀγάπῃ
 ἀνυποκρίτῳ, **7** ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνά-
 μει θεοῦ· διὰ τῶν ὅπλων τῆς δικαιοσύνης
 τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, **8** διὰ δόξης
 καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας·
 ὥς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς, **9** ὥς ἀγνοούμενοι
 καὶ ἐπιγινωσκόμενοι, ὥς ἀποθνήσκοντες
 καὶ ἰδοὺ ζῶμεν, ὥς παιδευόμενοι καὶ μὴ
 θανατούμενοι, **10** ὥς λυπούμενοι ἀεὶ δὲ
 χαίροντες, ὥς πτωχοὶ πολλοὺς δὲ πλουτί-
 ζοντες, ὥς μηδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατέ-
 χοντες.

11 Τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέφγεν πρὸς ὑμᾶς,
 Κορίνθιοι, ἡ καρδιά ἡμῶν πεπλάτυνται·
12 οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν ἡμῖν, στενοχωρεῖσθε
 δὲ ἐν τοῖς σπλάγχνοις ὑμῶν· **13** τὴν δὲ
 αὐτὴν ἀντιμισθίαν, ὥς τέκνοις λέγω, πλα-
 τύνθητε καὶ ὑμεῖς.

14 Μὴ γίνεσθε ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις·
 τίς γὰρ μετοχὴ δικαιοσύνης καὶ ἀνομίας;

ἢ τίς κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος; 15 τίς δὲ συμφώνησις Χριστοῦ πρὸς Βελίαρ, ἢ τίς μερὶς πιστῶ μετὰ ἀπίστου; 16 τίς δὲ συν-κατάθεσις ναῶ θεοῦ μετὰ εἰδώλων; ἡμεῖς γὰρ ναὸς θεοῦ ἐσμὲν ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ θεὸς ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐνπεριπατήσω, καὶ ἔσομαι αὐτῶν θεὸς καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός. 17 Διὸ ἐξέλθατε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε, λέγει κύριος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε· καὶ ἐγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς, 18 καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει κύριος παντοκράτωρ.

(VII.) 1 Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ θεοῦ.

VII.

Titī nuntium de Corinthiis. Tristitia salutaris ex priore reprehensione.

2 Χωρήσατε ἡμᾶς· οὐδένα ἠδικήσαμεν, οὐδένα ἐφθείραμεν, οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν.

3 πρὸς κατάκρισιν οὐ λέγω· προείρηκα γὰρ ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἐστὲ εἰς τὸ συναποθανεῖν καὶ συνζῆν. 4 πολλή μοι παρ-

14. ἡ τις: τις δε 15. χριστου: χριστω | ζ^e βελιαλ
16. συγκατ. | ἡμεῖς εἰ ἐσμὲν: ὑμεῖς εἰ ἐστε | ἐμπεριπ. |
μου: μοι 17. ἐξέλθετε

VII. 3. οὐ πρὸς κατακρι. | συζην

15 1 Cor 10, 20. 16 1 Cor 3, 16. Lev 26, 11 ss. Heb 8, 10. 17 Es 52, 11. Zeph 3, 19 s. 18 Ier 31, 9. 2 Sam 7, 14.

ρησία πρὸς ὑμᾶς, πολλή μοι καύχησις ὑπὲρ ὑμῶν· πεπλήρωμαι τῇ παρακλήσει, ὑπερπερισσεύομαι τῇ χαρᾷ ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν. **5** Καὶ γὰρ ἐλθόντων ἡμῶν εἰς Μακεδονίαν οὐδεμίαν ἔσχηκεν ἄνεσιν ἡ σὰρξ ἡμῶν, ἀλλ' ἐν παντὶ θλιβόμενοι· ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φόβοι. **6** ἀλλ' ὁ παρακαλῶν τοὺς ταπεινοὺς παρεκάλεσεν ἡμᾶς ὁ θεὸς ἐν τῇ παρουσίᾳ Τίτου· **7** οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ παρακλήσει ἣ παρεκλήθη ἐφ' ὑμῖν, ἀναγγέλλων ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιπόθησιν, τὸν ὑμῶν ὀδυρμόν, τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἑμοῦ, ὥστε με μᾶλλον χαρῆναι. **8** ὅτι εἰ καὶ ἐλύπησα ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ οὐ μεταμέλομαι· εἰ καὶ μετεμελόμην, βλέπω γὰρ ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη εἰ καὶ πρὸς ὥραν ἐλύπησεν ὑμᾶς, **9** νῦν χαίρω, οὐχ ὅτι ἐλυπήθητε, ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε εἰς μετάνοιαν· ἐλυπήθητε γὰρ κατὰ θεόν, ἵνα ἐν μηδενὶ ζημιωθῆτε ἐξ ἡμῶν. **10** ἡ γὰρ κατὰ θεὸν λύπη μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν ἀμεταμέλητον ἐργάζεται· ἡ δὲ τοῦ κόσμου λύπη θάνατον κατεργάζεται. **11** ἰδοὺ γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ κατὰ θεὸν λυπηθῆναι πόσῃν κατηργάσατο ὑμῖν σπουδὴν, ἀλλὰ ἀπολογίαν, ἀλλὰ ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ φόβον, ἀλλὰ ἐπιπόθησιν,

10. ἐργάζεται: κατεργαζ. 11. λυπηθῆναι: add υμας | κατεργασατ.

ἀλλὰ ζῆλον, ἀλλὰ ἐκδίκησιν. ἐν παντὶ συνε-
στήσατε ἑαυτοὺς ἄγνοους εἶναι τῷ πράγματι.
12 ἄρα εἰ καὶ ἔγραψα ὑμῖν, οὐκ ἔνεκεν τοῦ
ἀδικήσαντος οὐδὲ ἔνεκεν τοῦ ἀδικηθέντος,
ἀλλ' ἔνεκεν τοῦ φανερωθῆναι τὴν σπουδὴν
ὑμῶν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐνώπιον
τοῦ θεοῦ. 13 διὰ τοῦτο παρακεκλήμεθα.
ἐπὶ δὲ τῇ παρακλήσει ἡμῶν περισσοτέρως
μᾶλλον ἐχάρημεν ἐπὶ τῇ χαρᾷ Τίτου, ὅτι
ἀναπέπαυται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ πάντων
ὑμῶν· 14 ὅτι εἴ τι αὐτῷ ὑπὲρ ὑμῶν κεκαύ-
χημαι, οὐ κατησχύνθη, ἀλλ' ὥς πάντα ἐν
ἀληθείᾳ ἐλαλήσαμεν ὑμῖν, οὕτως καὶ ἡ
καύχησις ἡμῶν ἐπὶ Τίτου ἀλήθεια ἐγενήθη.
15 καὶ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ περισσοτέρως
εἰς ὑμᾶς ἐστὶν ἀναμιμνησκομένου τὴν πάν-
των ὑμῶν ὑπακοήν, ὥς μετὰ φόβου καὶ
τρόμου ἐδέξασθε αὐτόν. 16 χαίρω ὅτι ἐν
παντὶ θαρρῶ ἐν ὑμῖν.

VIII.

Macedonum exemplo commendat stipem pro sanctis
colligendam. Item commendat Titum collectionis
causa venturum.

1 Γνωρίζομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὴν χά-
ριν τοῦ θεοῦ τὴν δεδομένην ἐν ταῖς ἐκκλη-
σίαις τῆς Μακεδονίας, 2 ὅτι ἐν πολλῇ

11. ἀλλ' εκδικ. | ἐν τῷ πραγμ. 12. ουκ: ουχ | εινε-
κεν ter | ζ^e ἡμῶν τὴν ὑπ. ὑμῶν 13. ἐπὶ δὲ τῇ: cm
δε h. l. et pon post περισσ. | τῇ παρακλ. ὑμῶν 14. ἡ
ἐπὶ τιτου 16. χαίρω: ζ^e add οὖν

δοκιμῇ θλίψεως ἡ περισσεΐα τῆς χαρᾶς αὐτῶν καὶ ἡ κατὰ βάθους πτωχεΐα αὐτῶν ἐπερίσσευσεν εἰς τὸ πλοῦτος τῆς ἀπλότητος αὐτῶν· 3 ὅτι κατὰ δύναμιν, μαρτυρῶ, καὶ παρὰ δύναμιν αὐθαίρετοι, 4 μετὰ πολλῆς παρακλήσεως δεόμενοι ἡμῶν τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους, 5 καὶ οὐ καθὼς ἠλπίσαμεν, ἀλλὰ ἑαυτοὺς ἔδωκαν πρῶτον τῷ κυρίῳ καὶ ἡμῖν διὰ θελήματος θεοῦ, 6 εἰς τὸ παρακαλέσαι ἡμᾶς Τίτον, ἵνα καθὼς προενήρξατο οὕτως καὶ ἐπιτελέσῃ εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν ταύτην. 7 ἀλλ' ὥσπερ ἐν παντὶ περισσεύετε, πίστει καὶ λόγῳ καὶ γνώσει καὶ πάσῃ σπουδῇ καὶ τῇ ἐξ ὑμῶν ἐν ἡμῖν ἀγάπῃ, ἵνα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι περισσεύητε. 8 οὐ κατ' ἐπιταγὴν λέγω, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐτέρων σπουδῆς καὶ τὸ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης γνήσιον δοκιμάζων· 9 γινώσκετε γὰρ τὴν χάριν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσεν πλούσιος ὢν, ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσητε. 10 καὶ γνώμην ἐν τούτῳ δίδωμι· τοῦτο γὰρ ὑμῖν συμφέρει, οἵτινες οὐ

VIII. 2. τον πλουτον 3. παρα: υπερ 4. εις τους αγιους: add δεχασθαι ημας 5. αλλ 8. υμετερας: 5^e ημετερας

VIII. 4 9, 1. 5 Rom 15, 52. 7 1 Cor 1, 5. 8 1 Cor 7, 6.

μόνον τὸ ποιῆσαι ἀλλὰ καὶ τὸ θέλαιν προ-
 ενήρξασθε ἀπὸ πέρυσι· 11 νυνὶ δὲ καὶ τὸ
 ποιῆσαι ἐπιτελέσατε, ὅπως καθάπερ ἡ προ-
 θυμία τοῦ θέλαιν, οὕτως καὶ τὸ ἐπιτελέσαι
 ἐκ τοῦ ἔχειν. 12 εἰ γὰρ ἡ προθυμία πρό-
 κείται, καθὼς ἂν ἔχη εὐπρόσδεκτος, οὐ καθὼς
 οὐκ ἔχει. 13 οὐ γὰρ ἵνα ἄλλοις ἄνεσις,
 ὑμῖν θλίψις, ἀλλ' ἐξ ἰσότητος· ἐν τῷ νῦν
 καιρῷ τὸ ὑμῶν περισσευμα εἰς τὸ ἐκείνων
 ὑστέρημα, 14 ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων περισ-
 σευμα γένηται εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέρημα,
 ὅπως γένηται ἰσότης, 15 καθὼς γέγραπται·
 ὁ τὸ πολὺ οὐκ ἐπλεόνασεν, καὶ ὁ τὸ ὀλίγον
 οὐκ ἡλαττόνησεν.

16 Χάρις δὲ τῷ θεῷ τῷ διδόντι τὴν αὐτὴν
 σπουδὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου,
 17 ὅτι τὴν μὲν παράκλησιν ἐδέξατο, σπου-
 δαιότερος δὲ ὑπάρχων αὐθαίρετος ἐξηλθεν
 πρὸς ὑμᾶς. 18 συνεπέμψαμεν δὲ τὸν ἀδελ-
 φὸν μετ' αὐτοῦ, οὗ ὁ ἔπαινος ἐν τῷ εὐαγ-
 γελίῳ διὰ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν, 19 οὐ
 μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν
 ἐκκλησιῶν συνέκδημος ἡμῶν σὺν τῇ χάριτι
 ταύτῃ τῇ διακονουμένῃ ὑφ' ἡμῶν πρὸς τὴν
 αὐτοῦ τοῦ κυρίου δόξαν καὶ προθυμίαν ἡμῶν,

---

12. αν: εαν | εχη τις 13. υμιν: add δε 18. μετ
 αυτου τ. αδελφ. 19. προθυμ. υμων

20 στελλόμενοι τοῦτο, μή τις ἡμᾶς μωμήσῃται ἐν τῇ ἀδρότῃ ταύτῃ τῇ διακονουμένῃ ὑφ' ἡμῶν· 21 προνοοῦμεν γὰρ καλὰ οὐ μόνον ἐνώπιον κυρίου ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον ἀνθρώπων. 22 συνεπέμψαμεν δὲ αὐτοῖς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, ὃν ἐδοκιμάσαμεν ἐν πολλοῖς πολλάκις σπουδαῖον ὄντα, νυνὶ δὲ πολὺ σπουδαιότερον πεποιθήσει πολλῇ τῇ εἰς ὑμᾶς. 23 εἴτε ὑπὲρ Τίτου, κοινωνὸς ἐμὸς καὶ εἰς ὑμᾶς συνεργός· εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν, ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν, δόξα Χριστοῦ. 24 τὴν οὖν ἔνδειξιν τῆς ἀγάπης ὑμῶν καὶ ἡμῶν καυχήσεως ὑπὲρ ὑμῶν εἰς αὐτοὺς ἐνδεικνύμενοι εἰς πρόσωπον τῶν ἐκκλησιῶν.

IX.

Collectio prompte instituenda. De beneficentiae praemiis.

1 Περὶ μὲν γὰρ τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους περισσόν μοι ἐστὶν τὸ γράφειν ὑμῖν· 2 οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν ὑμῶν ἣν ὑπὲρ ὑμῶν καυχῶμαι Μακεδόσιν, ὅτι Ἀχαΐα παρесеύασται ἀπὸ πέρυσι, καὶ τὸ ὑμῶν ζῆλος ἠρέθισεν τοὺς πλείονας. 3 ἔπεμψα δὲ τοὺς ἀδελφούς, ἵνα μὴ τὸ καύχημα ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κενωθῇ ἐν τῷ μέρει τούτῳ, ἵνα καθὼς ἔλεγον παρесеυασμένοι ἦτε,

21. προνοοῦμενοι καλὰ 24. ἐνδειξασθε | καὶ εἰς πρόσωπ.
IX. 2. ο ἐξ ὑμῶν ζῆλος

20 6, 3. 21 Rom 12, 17. 24 7, 14.
IX. 1 8, 4. 2 8, 10. 3 8, 18 ss.

4 μήπως ἐὰν ἔλθωσιν σὺν ἐμοὶ Μακεδόνες καὶ εὕρωσιν ὑμᾶς ἀπαρασκευάστους κατασχυνθῶμεν ἡμεῖς, ἵνα μὴ λέγωμεν ὑμεῖς, ἐν τῇ ὑποστάσει ταύτῃ. 5 ἀναγκαῖον οὖν ἡγησάμεν παρακαλέσαι τοὺς ἀδελφοὺς ἵνα προέλθωσιν εἰς ὑμᾶς καὶ προκαταρτίσωσιν τὴν προεπηγγελμένην εὐλογίαν ὑμῶν, ταύτην ἐτοίμην εἶναι οὕτως ὥς εὐλογίαν, μὴ ὥς πλεονεξίαν.

6 Τοῦτο δέ, ὁ σπείρων φειδομένως φειδομένως καὶ θερίσει, καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει. 7 ἕκαστος καθὼς προήρηται τῇ καρδίᾳ, μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἱλαρὸν γὰρ δότῃν ἀγαπᾷ ὁ θεός. 8 δυνατεῖ δὲ ὁ θεὸς πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς, ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, 9 καθὼς γέγραπται· ἐσχόρπισεν, ἔδωκεν τοῖς πένησιν, ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα. 10 ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπείροντι καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν χορηγήσει καὶ πληθυνεῖ τὸν σπόρον ὑμῶν καὶ αὐξήσει τὰ γενήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν. 11 ἐν παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἀπλότητα, ἥτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ θεῷ. 12 ὅτι ἡ διακονία τῆς λειτουργίας

4. ταυτη: add της καυχησησεως 5. προκατηγγελμ. | και μη ως | ωσπερ πλεονεξ. 7. προαιρειται 8. δυνατος 10. χορηγησαι et πληθυναι et αυξησαι | γεννηματα

4 11, 17. 6 Gal 6, 7 s. 7 Prov 22, 8. 9 Ps 111 (112), 9. 10 Es 55, 10. 12 Phil 2, 30.

ταύτης οὐ μόνον ἐστὶν προσαναπληροῦσα τὰ ὑστερήματα τῶν ἁγίων, ἀλλὰ καὶ περισσεύουσα διὰ πολλῶν εὐχαριστιῶν τῷ θεῷ.
13 διὰ τῆς δοκιμῆς τῆς διακονίας ταύτης δοξάζοντες τὸν θεὸν ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῆς ὁμολογίας ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀπλότῃ τῆς κοινωνίας εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς πάντας, **14** καὶ αὐτῶν δεήσει ὑπὲρ ὑμῶν, ἐπιποθούντων ὑμᾶς διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν χάριν τοῦ θεοῦ ἐφ' ὑμῖν.
15 χάρις τῷ θεῷ ἐπὶ τῇ ἀνεκδιηγῇ αὐτοῦ δωρεᾷ.

X.

Apostolus idem praesens et absens. Vera gloria.

1 Αὐτὸς δὲ ἐγὼ Παῦλος παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τῆς πραΰτητος καὶ ἐπεικειας τοῦ Χριστοῦ, ὃς κατὰ πρόσωπον μὲν ταπεινὸς ἐν ὑμῖν, ἀπὼν δὲ θαρρῶ εἰς ὑμᾶς. **2** δέομαι δὲ τὸ μὴ παρὼν θαρρῆσαι τῇ πεποιθήσει ἣ λογίζομαι τολμῆσαι ἐπὶ τινας τοὺς λογιζομένους ἡμᾶς ὡς κατὰ σάρκα περιπατοῦντας. **3** ἐν σαρκὶ γὰρ περιπατοῦντες οὐ κατὰ σάρκα στρατευόμεθα, **4** τὰ γὰρ ὅπλα τῆς στρατιᾶς ἡμῶν οὐ σαρκικὰ ἀλλὰ δυνατὰ τῷ θεῷ πρὸς καθαίρεσιν ὀχυρωμάτων, **5** λογισμοὺς καθαιροῦντες καὶ πᾶν ὕψωμα ἐπαι-

15. χάρις δε

X. 1. πραύτητος 4. στρατείας

15 8, 16.

X. 1 Rom 12, 1.

ρόμενον κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ θεοῦ, καὶ αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ, **6** καὶ ἐν ἐτοιμῇ ἔχοντες ἐκδικῆσαι πᾶσαν παρακοήν, ὅταν πληρωθῇ ὑμῶν ἡ ὑπακοή.

7 Τὰ κατὰ πρόσωπον βλέπετε; εἴ τις πέποιθεν ἑαυτῷ Χριστοῦ εἶναι, τοῦτο λογιζέσθω πάλιν ἐφ' ἑαυτοῦ, ὅτι καθὼς αὐτὸς Χριστοῦ, οὕτως καὶ ἡμεῖς. **8** ἐάν τε γὰρ περισσότερόν τι καυχῆσομαι περὶ τῆς ἐξουσίας ἡμῶν, ἣς ἔδωκεν ὁ κύριος εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν ὑμῶν, οὐκ αἰσχυνθήσομαι, **9** ἵνα μὴ δόξω ὡς ἂν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπιστολῶν. **10** ὅτι αἱ ἐπιστολαὶ μὲν, φησὶν, βαρεῖαι καὶ ἰσχυραί, ἡ δὲ παρουσία τοῦ σώματος ἀσθενής καὶ ὁ λόγος ἐξουθενημένος. **11** τοῦτο λογιζέσθω ὁ τοιοῦτος, ὅτι οἱ οἱ ἐσμεν τῷ λόγῳ δι' ἐπιστολῶν ἀπόντες, τοιοῦτοι καὶ παρόντες τῷ ἔργῳ. **12** οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγκρίναι ἢ συγκρίναι ἑαυτοὺς τισιν τῶν ἑαυτοὺς συνιστανόντων· ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς ἑαυτοὺς μετροῦντες καὶ συγκρίνοντες ἑαυτοὺς ἑαυτοῖς οὐ συνιᾶσιν. **13** ἡμεῖς δὲ οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχησόμεθα, ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος, οὗ ἐμέρισεν ἡμῖν ὁ θεὸς μέτρου, ἐφικέσθαι ἄχρι καὶ ὑμῶν.

7. εφ: αφ | και ημεις: add χριστου 8. και περισσοτ. | καυχησωμαι | ο κυριος: add ημιν 10. αι μεν επιστολαι 12. εγκρι- ει συγκρι- | ου συνιουσιν 13. ουχι ουχι

14 οὐ γὰρ ὥς μὴ ἐφικνούμενοι εἰς ὑμᾶς ὑπερεκτείνομεν ἑαυτούς, ἄχρι γὰρ καὶ ὑμῶν ἐφθάσαμεν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ, 15 οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχώμενοι ἐν ἄλλοτρίοις κόποις, ἐλπίδα δὲ ἔχοντες αὐξανόμενης τῆς πίστεως ὑμῶν ἐν ὑμῖν μεγαλυνθῆναι κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν εἰς περισσεῖαν, 16 εἰς τὰ ὑπερέκεινα ὑμῶν εὐαγγελίσασθαι, οὐκ ἐν ἄλλοτρίῳ κανόνι εἰς τὰ ἔτοιμα καυχήσασθαι. 17 ὁ δὲ καυχώμενος ἐν κυρίῳ καυχάσθω· 18 οὐ γὰρ ὁ ἑαυτὸν συνιστάνων, ἐκεῖνός ἐστιν δόκιμος, ἀλλ' ὃν ὁ κύριος συνίστησιν.

XI.

De Pauli circa Corinthios studiis et non accepta mercede. Adversus calumniatores gloriatur virtutes et aerumnas.

1 Ὅφελον ἀνείχεσθέ μου μικρόν τι ἀφροσύνησ· ἀλλὰ καὶ ἀνέχεσθέ μου. 2 ζηλωτὴ γὰρ ὑμᾶς θεοῦ ζηλῶ, ἡρμοσάμην γὰρ ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρὶ παρθένον ἀγνὴν παραστήσαι τῷ Χριστῷ· 3 φοβοῦμαι δὲ μήπως ὥς ὁ ὄφις ἐξηπάτησεν Εὐάν ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτοῦ, φθαρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἀπλότητος τῆς εἰς Χριστόν. 4 εἰ μὲν γὰρ ὁ ἐρχόμενος ἄλλον Ἰησοῦν κηρύσσει ὃν οὐκ

18. συνιστων

XI. 1. ς^e ηνείχεσθε | μικρ. τι: ς (non ς^e) om τι | ς^e της αφροσύνης, ς τη αφροσύνη 3. ευαν εξηπατ. | ουτω φθαρη

17 1 Cor 4, 31. Ier 9, 23.

XI. 2 Eph 5, 26 s. 3 Eph 3, 4. 4 Gal 1, 6 ss.

ἐκηρύξαμεν, ἢ πνεῦμα ἕτερον λαμβάνετε
 ὃ οὐκ ἐλάβετε, ἢ εὐαγγέλιον ἕτερον ὃ
 οὐκ ἐδέξασθε, καλῶς ἀνείχεσθε· **5** λογίζο-
 μαι γὰρ μηδὲν ὑστερηκέναι τῶν ὑπερλίαν
 ἀποστολῶν. **6** εἰ δὲ καὶ ἰδιώτης τῷ λόγῳ,
 ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει, ἀλλ' ἐν παντὶ φανερώ-
 σαντες ἐν πᾶσιν εἰς ὑμᾶς. **7** ἡ ἁμαρτίαν
 ἐποίησα ἑμαυτὸν ταπεινῶν ἵνα ὑμεῖς ὑψω-
 θῇτε, ὅτι δωρεὰν τὸ τοῦ θεοῦ εὐαγγέλιον
 εὐηγγελισάμην ὑμῖν; **8** ἄλλας ἐκκλησίας
 ἐσύλησα λαβὼν ὀψώνιον πρὸς τὴν ὑμῶν
 διακονίαν, καὶ παρὼν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑστε-
 ρηθεὶς οὐ κατενάρκησα οὐθενός· **9** τὸ γὰρ
 ὑστέρημά μου προσανεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ
 ἐλθόντες ἀπὸ Μακεδονίας· καὶ ἐν παντὶ
 ἀβαρῇ ἑμαυτὸν ὑμῖν ἐτήρησα καὶ τηρήσω.
10 ἔστιν ἀλήθεια Χριστοῦ ἐν ἐμοί, ὅτι ἡ
 καύχησις αὕτη οὐ φραγήσεται εἰς ἐμὲ ἐν
 τοῖς κλίμασιν τῆς Ἀχαΐας. **11** διατί; ὅτι
 οὐκ ἀγαπῶ ὑμᾶς; ὁ θεὸς οἶδεν. **12** ὃ δὲ
 ποιῶ, καὶ ποιήσω, ἵνα ἐκκόψω τὴν ἀφορ-
 μὴν τῶν θελόντων ἀφορμὴν, ἵνα ἐν ᾧ
 καυχῶνται εὐρεθῶσιν καθὼς καὶ ἡμεῖς.
13 οἱ γὰρ τοιοῦτοι ψευδαπόστολοι, ἐργάται
 δόλιοι, μετασχηματιζόμενοι εἰς ἀποστολούς

---

4. ηνείχεσθε 6. φανερωθεντες 8. ουδενοσ 9. υμιν
 εμαυτον 10. ζ (non ζ^c) ου σφραγισεται

Χριστοῦ. 14 καὶ οὐ θαῦμα· αὐτὸς γὰρ ὁ σατανᾶς μετασχηματίζεται εἰς ἄγγελον φωτός. 15 οὐ μέγα οὖν εἰ καὶ οἱ διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται ὡς διάκονοι δικαιοσύνης· ὧν τὸ τέλος ἔσται κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

16 Πάλιν λέγω, μή τις με δόξῃ ἄφρονα εἶναι· εἰ δὲ μήγε, καὶ ὡς ἄφρονα δέξασθέ με, ἵνα καὶ γὼ μικρόν τι καυχῆσωμαι. 17 ὁ λαλῶ, οὐ κατὰ κύριον λαλῶ, ἀλλ' ὡς ἐν ἀφροσύνῃ, ἐν ταύτῃ τῇ ὑποστάσει τῆς καυχήσεως. 18 ἐπεὶ πολλοὶ καυχῶνται κατὰ σάρκα, καὶ γὼ καυχῆσομαι. 19 ἡδέως γὰρ ἀνέχεσθε τῶν ἀφρόνων φρόνιμοι ὄντες· 20 ἀνέχεσθε γὰρ εἴ τις ὑμᾶς καταδουλοῖ, εἴ τις κατεσθίει, εἴ τις λαμβάνει, εἴ τις ἐπαίρεται, εἴ τις εἰς πρόσωπον ὑμᾶς δέρει. 21 κατὰ ἀτιμίαν λέγω, ὡς ὅτι ἡμεῖς ἡσθενήκαμεν· ἐν ᾧ δ' ἂν τις τολμᾷ, ἐν ἀφροσύνῃ λέγω, τολμῶ καὶ γὼ. 22 Ἑβραῖοί εἰσιν; καὶ γὼ. Ἰσραηλεῖται εἰσιν; καὶ γὼ. σπέρμα Ἀβραάμ εἰσιν; καὶ γὼ. 23 διάκονοι Χριστοῦ εἰσιν; παραφρονῶν λαλῶ, ὑπὲρ ἐγώ· ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς περισσοτέρως, ἐν φυλακαῖς ὑπερβαλλόντως,

14. ου θαυμαστον 16. μικρον τι καγω 17. ου λαλω κατ. κυρ. 18. κατ. την σαρκα 20. υμας εισ προσωπον 21. ησθενησαμεν 22. ς (non ς^e) quater εισιν, 22. ισραηλιται 23. εν πληγ. υπερβαλλ., εν φυλακ. περισσ.

ἐν θανάτοις πολλάκις· **24** ὑπὸ Ἰουδαίων
 πεντάκις τεσσαράκοντα παρὰ μίαν ἔλαβον,
25 τρὶς ἐραβδίσθην, ἅπαξ ἐλιθάσθην, τρὶς
 ἐναυάγησα, νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πε-
 ποίηκα. **26** ὁδοιπορίαις πολλάκις, κινδύ-
 νοις ποταμῶν, κινδύνους ληστῶν, κινδύνους
 ἐκ γένους, κινδύνους ἐξ ἐθνῶν, κινδύνους ἐν
 πόλει, κινδύνους ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνους ἐν θα-
 λάσσῃ, κινδύνους ἐν ψευδαδέλφοις, **27** κόπῳ
 καὶ μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ
 καὶ δίψει, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύχει
 καὶ γυμνότητι. **28** χωρὶς τῶν παρεκτὸς ἡ
 ἐπίστασις μοι ἡ καθ' ἡμέραν, ἡ μέριμνα
 πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν. **29** τίς ἀσθενεῖ,
 καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται, καὶ
 οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι; **30** εἰ καυχᾶσθαι δεῖ,
 τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχῆσομαι. **31** ὁ
 θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ οἶδεν,
 ὃ ὧν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ
 ψεύδομαι. **32** ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης
 Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τὴν πόλιν

---

24. τεσσαραχ. 25. ερραβδισθ. 27. εν κοπω 28. επι-
 συστασις | μοι: μου 31. του κυριου: add ημων |
 ιησου: add χριστου 32. δαμασχη. πολιν

---

24 Deut 25, 3. **25** Act 16, 22. 14, 19. 27, 41.
 2 Tim 3, 11. **25** ss. 6, 4 ss. **30** 12, 5. **31** Rom
 1, 25. 9, 5. Gal 1, 20.

Δαμασκηνῶν πιάσαι με, 33 καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ.

XII.

Visa Pauli caelestia. Sudes in carne. Pauli liberalitas in Corinthios; propediem venturi cura.

1 Καυχᾶσθαι δεῖ, οὐ συμφέρον μὲν, ἐλεύσομαι δὲ εἰς ὀπτασίαν καὶ ἀποκαλύψεις κυρίου. 2 οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων, εἴτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ θεὸς οἶδεν, ἄρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ. 3 καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον, εἴτε ἐν σώματι εἴτε χωρὶς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ θεὸς οἶδεν, 4 ὅτι ἠρπάγη εἰς τὸν παράδεισον καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. 5 ὑπὲρ τοῦ τοιούτου καυχῆσομαι, ὑπὲρ δὲ ἑμαυτοῦ οὐ καυχῆσομαι εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου. 6 ἐὰν γὰρ θελήσω καυχῆσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων, ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ· φεῖδομαι δέ, μή τις εἰς ἐμὲ λογίσσεται ὑπὲρ ὃ βλέπει με ἢ ἀκούει ἐξ

32. πιασαι με: add θελων

XII. 1. καυχ. δει: καυχ. δη | ου συμφερει μοι | ελευσομ. γαρ 3. χωρισ: εκτος 6. ακουει: add τι

33 Act 9, 25.

XII. 1 11, 30. 3 11, 11. 5 9, 11, 30.

ἐμοῦ. 7 καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων
 ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ
 σαρκί, ἄγγελος σατανᾶ, ἵνα με κολαφίζῃ,
 ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. 8 ὑπὲρ τούτου τρίς
 τὸν κύριον παρεκάλεσα, ἵνα ἀποστῇ ἀπ'
 ἐμοῦ. 9 καὶ εἴρηκέν μοι· ἀρκεῖ σοι ἡ χά-
 ρις μου· ἡ γὰρ δύναμις ἐν ἀσθενείᾳ τε-
 λεῖται. ἥδιστα οὖν μᾶλλον καυχῆσομαι ἐν
 ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ'
 ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ. 10 διὸ εὐδοκῶ
 ἐν ἀσθενείαις, ἐν ὕβρεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν
 διωγμοῖς καὶ στενοχωρίαις, ὑπὲρ Χριστοῦ·
 ὅταν γὰρ ἀσθενῶ, τότε δυνατός εἰμι.

11 Γέγονα ἄφρων· ὑμεῖς με ἠναγκάσατε.
 ἐγὼ γὰρ ὥφειλον ὑφ' ὑμῶν συνίστασθαι·
 οὐδὲν γὰρ ὑστέρησα τῶν ὑπερλίαν ἀποστό-
 λων, εἰ καὶ οὐδὲν εἰμι. 12 τὰ μὲν σημεῖα
 τοῦ ἀποστόλου κατηργάσθη ἐν ὑμῖν ἐν πάσῃ
 ὑπομονῇ σημείοις τε καὶ τέρασιν καὶ ду-
 νάμεσιν. 13 τί γάρ ἐστιν ὃ ἡσώθητε ὑπὲρ
 τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας, εἰ μὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ
 οὐ κατενάρκησα ὑμῶν; χαρίσασθέ μοι τὴν
 ἀδικίαν ταύτην. 14 Ἰδοὺ τρίτον τοῦτο ἐτοί-
 μωσ ἔχω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐ κατα-
 ναρκήσω· οὐ γὰρ ζητῶ τὰ ὑμῶν ἀλλὰ ὑμᾶς.

7. σαταν 9. δυναμις: add μου | τελειουται 10. και
 στενοχ.: εν στενοχ. 11. αφρων: add καυχωμενος
 12. κατειργασθη | εν σημειοις και 13. ηττηθητε 14. om
 τουτο | καταναρκησω: add υμων | αλλ υμας

οὐ γὰρ ὀφείλει τὰ τέκνα τοῖς γονεῦσιν θησαυρίζειν, ἀλλὰ οἱ γονεῖς τοῖς τέκνοις. 15 ἐγὼ δὲ ἥδιστα δαπανήσω καὶ ἐκδαπανηθήσομαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν. εἰ περισσοτέρως ὑμᾶς ἀγαπῶ, ἦσσον ἀγαπῶμαι;

16 Ἔστω δέ, ἐγὼ οὐ κατεβάρησα ὑμᾶς· ἀλλὰ ὑπάρχων πανοῦργος δόλω ὑμᾶς ἔλαβον. 17 μή τινα ὧν ἀπέσταλκα πρὸς ὑμᾶς, δι' αὐτοῦ ἐπλεονέκτησα ὑμᾶς; 18 παρεκάλεσα Τίτον καὶ συναπέστειλα τὸν ἀδελφόν· μήτι ἐπλεονέκτησεν ὑμᾶς Τίτος; οὐ τῷ αὐτῷ πνεύματι περιεπατήσαμεν; οὐ τοῖς αὐτοῖς ἔχνεσιν;

19 Πάλαι δοκεῖτε ὅτι ὑμῖν ἀπολογούμεθα. κατέναντι θεοῦ ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν· τὰ δὲ πάντα, ἀγαπητοί, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς. 20 φοβοῦμαι γὰρ μήπως ἐλθὼν οὐχ οἴουσι θέλω εὗρω ὑμᾶς καὶ γὰρ εὗρεθῶ ὑμῖν οἶον οὐ θέλετε, μήπως ἔρις, ζῆλος, θυμοί, ἐριθεΐαι, καταλαλῖαι, ψιθυρισμοί, φυσιώσεις, ἀκαταστασίαι· 21 μὴ πάλιν ἐλθόντος μου ταπεινώσει με ὁ θεός μου πρὸς ὑμᾶς, καὶ πενθήσω πολλοὺς τῶν προσημαρτηκότων καὶ

---

14. ἀλλ οἱ 15. εἰ: add καὶ | ἀγαπῶ: ἀγαπῶν (sequitur ἀγαπῶμαι.) | ἦττον 16. ἀλλ 19. παλαι: παλιν | ὧς ἀπολογούμεθα; | κατενωπιον τοῦ θεοῦ 20. ἐρεῖς | ζῆλοι 21. ἐλθόντα με ταπεινώσει ο

μὴ μετανοησάντων ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ πορνείᾳ καὶ ἀσελγείᾳ ἣ ἔπραξαν.

XIII.

Apostoli propediem venturi Corinthum de disciplina severa hortatio.

1 Τρίτον τοῦτο ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων καὶ τριῶν σταθήσεται πᾶν ῥῆμα. 2 προείρηκα καὶ προλέγω, ὥς παρὼν τὸ δεύτερον καὶ ἀπὼν νῦν, τοῖς προσημαρτηκόσιν καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν, ὅτι ἐὰν ἔλθω εἰς τὸ πάλιν οὐ φείσομαι. 3 ἐπεὶ δοκιμὴν ζητεῖτε τοῦ ἐν ἐμοὶ λαλοῦντός Χριστοῦ, ὃς εἰς ὑμᾶς οὐκ ἀσθενεῖ ἀλλὰ δυνατεῖ ἐν ὑμῖν. 4 καὶ γὰρ ἐσταυρώθη ἐξ ἀσθενείας, ἀλλὰ ζῇ ἐκ δυνάμεως θεοῦ· καὶ γὰρ ἡμεῖς ἀσθενοῦμεν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ ζήσομεν σὺν αὐτῷ ἐκ δυνάμεως θεοῦ εἰς ὑμᾶς. 5 ἑαυτοὺς πειράζετε εἰ ἐστὲ ἐν τῇ πίστει, ἑαυτοὺς δοκιμάζετε· ἢ οὐκ ἐπιγινώσκετε ἑαυτοὺς ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἐν ὑμῖν; εἰ μήτι ἀδόκιμοί ἐστε. 6 ἐλπίζω δὲ ὅτι γνώσεσθε ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἐσμέν ἀδόκιμοι. 7 εὐχόμεθα δὲ πρὸς τὸν θεὸν μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς κακὸν μηδέν, οὐχ ἵνα ἡμεῖς δόκιμοι φανώμεν, ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς τὸ καλὸν ποιῇτε, ἡμεῖς

XIII. 2. απων νυν: add γραφω 4. και γαρ pri: add ει | ς^e και γαρ και ημεις | ζησομεθα 5. ιησουσ χριστος | εν υμιν: add εστιν 7. ευχομαι

XIII. 1 12, 14. Deut 19, 15.

δὲ ὡς ἀδόκιμοι ὦμεν. 8 οὐ γὰρ δυνάμεθα τι κατὰ τῆς ἀληθείας, ἀλλὰ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας. 9 χαίρομεν γὰρ ὅταν ἡμεῖς ἀσθενῶμεν, ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ᾗτε· τοῦτο καὶ εὐχόμεθα, τὴν ὑμῶν κατάρτισιν. 10 διὰ τοῦτο ταῦτα ἀπὼν γράφω, ἵνα παρὼν μὴ ἀποτόμῳς χρήσωμαι κατὰ τὴν ἐξουσίαν· ἣν ὁ κύριος ἔδωκέν μοι εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν.

11 Λοιπόν, ἀδελφοί, χαίρετε, καταρτίζεσθε, παρακαλεῖσθε, τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, εἰρηνεύετε, καὶ ὁ θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν. 12 ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν ἀγίῳ φιλήματι. ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες.

13 Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου πνεύματος μετὰ πάντων ὑμῶν.

---

8. ἀλλ' ὑπερ 9. τοῦτο δε καὶ 10. ἐδωκ. μοι ο κυρ.
13. υμων: add αμην

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ.

I.

Gravis salutatio. Galatarum carpit defectum a divina evangelii veritate. De pristina sua vita et apostolatu exponit.

1 Παῦλος ἀπόστολος, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων οὐδὲ δι' ἀνθρώπου, ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ θεοῦ πατρὸς τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, 2 καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες ἀδελφοί, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας. 3 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, 4 τοῦ δόντος ἑαυτὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ὅπως ἐξέληται ἡμᾶς ἐκ τοῦ αἰῶνος τοῦ ἐνεστῶτος πονηροῦ κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν, 5 ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

6 Θαυμάζω ὅτι οὕτως ταχέως μετατίθεσθε ἀπὸ τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι Χριστοῦ εἰς ἕτερον εὐαγγέλιον, 7 ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο, εἰ μὴ τινὲς εἰσιν οἱ ταρασσόντες ὑμᾶς καὶ θέλοντες μεταστρέψαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ. 8 ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίσηται παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω.

*ς η προσ γαλατας επιστολη παυλου, ςε παυλου του αποστολου η προσ γαλ. επιστολη

I. 4. περι: υπερ | του ενεστωτος αιωνος 8. ευαγγελιζεται υμιν

I. 2 Act 16, 6. 3 Rom 1, 7 ss. 4 2, 20. Tit 2, 14. 5 Rom 16, 27 ss. 7 5, 10.

9 ὥς προειρήκαμεν, καὶ ἄρτι πάλιν λέγω, εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω. 10 ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους πείθω ἢ τὸν θεόν; ἢ ζητῶ ἀνθρώποις ἀρέσκειν; εἰ ἔτι ἀνθρώποις ἤρεσκον, Χριστοῦ δοῦλος οὐκ ἂν ἦμην.

11 Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ ὅτι οὐκ ἔστιν κατὰ ἄνθρωπον· 12 οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτὸ οὔτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. 13 ἠκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφὴν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ καὶ ἐπόρθουν αὐτήν· 14 καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτὴς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων. 15 ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρόσ μου καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ 16 ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί, ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι, 17 οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλὰ

---

10. εἰ: add γὰρ 15. ο ἀφορίσας: praem o theos
17. ἀλλ

ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. 18 ἔπειτα μετὰ τρία ἔτη ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἱστορῆσαι Κηφᾶν, καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε· 19 ἕτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ κυρίου. 20 ἃ δὲ γράφω ὑμῖν, ἰδοὺ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ὅτι οὐ ψεύδομαι. 21 ἔπειτα ἦλθον εἰς τὰ κλίματα τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας. 22 ἤμην δὲ ἀγνοούμενος τῷ προσώπῳ ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Ἰουδαίας ταῖς ἐν Χριστῷ, 23 μόνον δὲ ἀκούοντες ᾗσαν ὅτι ὁ διώκων ἡμᾶς ποτὲ νῦν εὐαγγελίζεται τὴν πίστιν ἣν ποτε ἐπόρθει, 24 καὶ ἐδόξαζον ἐν ἐμοὶ τὸν θεόν.

II.

De apostolorum conventu hierosolymitano et Pauli cum Petro controversia antiochena. De lege et fide.

1 Ἐπειτα διὰ δεκατεσσάρων ἐτῶν πάλιν ἀνέβην εἰς Ἱεροσόλυμα μετὰ Βαρνάβαν, συναπαλαβὼν καὶ Τίτον· 2 ἀνέβην δὲ κατὰ ἀποκάλυψιν, καὶ ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς ἔθνεσιν, κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς δοκοῦσιν, μήπως εἰς κενὸν τρέχω ἢ ἔδραμον. 3 ἀλλ' οὐδὲ Τίτος ὁ σὺν ἐμοί, Ἕλλην ὢν, ἠναγκάσθη περιτμηθῆναι,

18. ετη τρια | κηφαν: πετρον
II. 1. συμπαραλ.

18 Act 9, 26. 21 Act 9, 30. 15, 41.
II. 2 Act 15, 2. 11, 30. Phil 2, 16.

4 διὰ δὲ τοὺς παρεισάκτους ψευδαδέλφους, οἵτινες παρεισῆλθον κατασκοπῆσαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν ἣν ἔχομεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἡμᾶς καταδουλώσουσιν· 5 οἷς οὐδὲ πρὸς ὥραν ἐῴξαμεν τῇ ὑποταγῇ, ἵνα ἡ ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου διαμείνη πρὸς ὑμᾶς. 6 ἀπὸ δὲ τῶν δοκούντων εἶναί τι, ὅποιοί ποτε ἦσαν οὐδέν μοι διαφέρει· πρόσωπον ὃ θεὸς ἀνθρώπου οὐ λαμβάνει· ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκοῦντες οὐδὲν προσανέθεντο, 7 ἀλλὰ τὸναντίον ἰδόντες ὅτι πεπίστευμαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἀκροβυστίας καθὼς Πέτρος τῆς περιτομῆς, 8 ὃ γὰρ ἐνεργήσας Πέτρῳ εἰς ἀποστολὴν τῆς περιτομῆς ἐνήργησεν καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ ἔθνη, 9 καὶ γνόντες τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι, Ἰάκωβος καὶ Κηφᾶς καὶ Ἰωάννης, οἱ δοκοῦντες στῦλοι εἶναι, δεξιὰς ἔδωκαν ἐμοὶ καὶ Βαρνάβη κοινωνίας, ἵνα ἡμεῖς εἰς τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περιτομήν· 10 μόνον τῶν πτωχῶν ἵνα μνημονεύωμεν, ὃ καὶ ἐσπούδασα αὐτὸ τοῦτο ποιῆσαι.

11 Ὅτε δὲ ἦλθεν Κηφᾶς εἰς Ἀντιόχειαν,

---

4. καταδουλωσονται 6. θεος pro ο θεος 11. κηφας: πετρος

---

6 Rom 2, 11. 9 Act 15, 12 ss. 10 Act 11, 29 s.
11 Act 15, 35.

κατὰ πρόσωπον αὐτῷ ἀντέστην, ὅτι κατεγνωσμένος ἦν. **12** πρὸ τοῦ γὰρ ἐλθεῖν τινὰς ἀπὸ Ἰακώβου μετὰ τῶν ἐθνῶν συνήσθιεν· ὅτε δὲ ἦλθον, ὑπέστελλεν καὶ ἀφωρίζεν ἑαυτόν, φοβούμενος τοὺς ἐκ περιτομῆς· **13** καὶ συνυπεκρίθησαν αὐτῷ καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι, ὥστε καὶ Βαρνάβας συναπήχθη αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει. **14** ἀλλ' ὅτε εἶδον ὅτι οὐκ ὀρθοποδοῦσιν πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου, εἶπον τῷ Κηφᾶ ἔμπροσθεν πάντων· εἰ σὺ Ἰουδαῖος ὑπάρχων ἐθνικῶς καὶ οὐχ Ἰουδαϊκῶς ζῇς, πῶς τὰ ἔθνη ἀναγκάζεις ἰουδαΐζειν; **15** ἡμεῖς φύσει Ἰουδαῖοι καὶ οὐκ ἐξ ἐθνῶν ἀμαρτωλοί, **16** εἰδότες δὲ ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Χριστοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου, ὅτι ἐξ ἔργων νόμου οὐ δικαιωθήσεται πᾶσα σὰρξ. **17** εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ εὗρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἀμαρτωλοί, ἄρα Χριστὸς ἀμαρτίας διάκονος; μὴ γένοιτο. **18** εἰ γὰρ ἃ κατέλυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἑμαυτὸν συνιστάνω. **19** ἐγὼ γὰρ

14. κηφα: πετρω | ζῇς καὶ οὐχ ἰουδαϊκῶς | πῶς: τι
16. ἀμαρτωλοί· ¹⁶ εἰδότες | δε: om | ἰησοῦ χριστοῦ |
οτι: διότι | ἐξ ἐργ. νομ. post ου δικαιο. 18. συνιστημι

διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον ἵνα θεῷ ζήσω.
20 Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι
 ἐγώ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὃ δὲ νῦν ζῶ
 ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ
 θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος
 ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ. **21** οὐκ ἀθετῶ τὴν χά-
 ριν τοῦ θεοῦ· εἰ γὰρ διὰ νόμου δικαιοσύνη,
 ἄρα Χριστὸς δωρεὰν ἀπέθανεν.

III.

Spiritus ex fide. Abrahami fides ac filii. Dei promissio, lex, Christus. Lex educator. Christiani et Abraham.

1 ὦ ἀνόητοι Γαλάται, τίς ὑμᾶς ἐβά-
 σκανεν, οἷς κατ' ὀφθαλμοὺς Ἰησοῦς Χρι-
 στὸς προεγράφη ἐσταυρωμένος; **2** τοῦτο
 μόνον θέλω μαθεῖν ἀφ' ὑμῶν, ἐξ ἔργων
 νόμου τὸ πνεῦμα ἐλάβετε ἢ ἐξ ἀκοῆς πί-
 στεως; **3** οὕτως ἀνόητοί ἐστε; ἐναρξάμενοι
 πνεύματι νῦν σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε; **4** τοσαῦτα
 ἐπάθετε εἰκῇ; εἴγε καὶ εἰκῇ. **5** ὁ οὖν
 ἐπιχορηγῶν ὑμῖν τὸ πνεῦμα καὶ ἐνεργῶν
 δυνάμεις ἐν ὑμῖν, ἐξ ἔργων νόμου ἢ ἐξ
 ἀκοῆς πίστεως; **6** καθὼς Ἀβραὰμ ἐπί-

III. 1. εβασκανεν: add τη αληθεια μη πειθεσθαι |
 προεγραφη: add εν υμιν

---

20 1, 4. Eph 5, 2.

III. **2** 5. Rom 10, 17. **6** Gen 15, 6. Rom 4, 3.
 Iac 2, 25.

στευσεν τῷ θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. **7** γινώσκετε ἄρα ὅτι οἱ ἐκ πίστεως, οὗτοι υἱοὶ εἰσιν Ἀβραάμ. **8** προῖ-
 δοῦσα δὲ ἡ γραφὴ ὅτι ἐκ πίστεως δικαιοῖ
 τὰ ἔθνη ὁ θεός, προευηγγελίσατο τῷ Ἀβραάμ
 ὅτι ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πάντα τὰ ἔθνη.
9 ὥστε οἱ ἐκ πίστεως εὐλογοῦνται σὺν τῷ
 πιστῷ Ἀβραάμ. **10** ὅσοι γὰρ ἐξ ἔργων
 νόμου εἰσίν, ὑπὸ κατάραν εἰσίν· γέγραπται
 γὰρ ὅτι ἐπικατάρατος πᾶς ὃς οὐκ ἐμμένει
 πᾶσιν τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ
 νόμου τοῦ ποιῆσαι αὐτά. **11** ὅτι δὲ ἐν
 νόμῳ οὐδεὶς δικαιοῦται παρὰ τῷ θεῷ δῆλον,
 ὅτι ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται· **12** ὁ
 δὲ νόμος οὐκ ἔστιν ἐκ πίστεως, ἀλλὰ ὁ
 ποιήσας αὐτὰ ζήσεται ἐν αὐτοῖς. **13** Χρι-
 στὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ
 νόμου γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα, ὅτι
 γέγραπται· ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμᾶμενος
 ἐπὶ ξύλου, **14** ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία
 τοῦ Ἀβραάμ γένηται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα
 τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πνεύματος λάβωμεν
 διὰ τῆς πίστεως.

15 Ἀδελφοί, κατὰ ἄνθρωπον λέγω. ὅμως

---

7. εἰσιν υἱοὶ 8. ζ^ε εὐλογηθήσονται 10. οτι: om | ἐμμ.
 ἐν πασι 12. ἀλλ | ο ποιησ. αὐτὰ ἀνθρωπος 13. οτι
 γεγρ.: γεγρ. γαρ

---

8 Gen 12, 5. Act 3, 25. **10** Deut 27, 26. **11** Hab
 2, 4. Heb 10, 38. Rom 1, 17. **12** Lev 18, 5. Rom
 10, 5. **13** 4, 5. Deut 21, 23. **15** Rom 3, 5 ss.

ἀνθρώπου κεκυρωμένην διαθήκην οὐδεὶς ἄθετεῖ ἢ ἐπιδιατάσσεται. **16** τῷ δὲ Ἀβραάμ ἐρρέθησαν αἱ ἐπαγγελίαι καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ. οὐ λέγει· καὶ τοῖς σπέρμασιν, ὥς ἐπὶ πολλῶν, ἀλλ' ὥς ἐφ' ἐνός· καὶ τῷ σπέρματί σου, ὅς ἐστιν Χριστός. **17** τοῦτο δὲ λέγω· διαθήκην προκεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ θεοῦ ὁ μετὰ τετραχόσια καὶ τριάκοντα ἔτη γεγονώς νόμος οὐκ ἄκυροί, εἰς τὸ καταργῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν. **18** εἰ γὰρ ἐκ νόμου ἡ κληρονομία, οὐκέτι ἐξ ἐπαγγελίας· τῷ δὲ Ἀβραάμ δι' ἐπαγγελίας κεχάριται ὁ θεός. **19** τί οὖν ὁ νόμος; τῶν παραβάσεων χάριν προσετέθη, ἄχρισ οὗ ἔλθῃ τὸ σπέρμα ᾧ ἐπήγγελται, διαταγὴς δι' ἀγγέλων, ἐν χειρὶ μεσίτου. **20** ὁ δὲ μεσίτης ἐνὸς οὐκ ἔστιν, ὁ δὲ θεὸς εἰς ἐστίν. **21** ὁ οὖν νόμος κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ θεοῦ; μὴ γένοιτο. εἰ γὰρ ἐδόθη νόμος ὁ δυνάμενος ζωοποιῆσαι, ὄντως ἐκ νόμου ἦν ἂν ἡ δικαιοσύνη. **22** ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ γραφὴ τὰ πάντα ὑπὸ ἁμαρτίαν ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως

---

16. ἐρρηθησαν 17. ὑπο τ. θεοῦ: add εἰς χριστον | εἰς: ante τετραχ. κ. τρι. 21. ἀν ἐκ νομοῦ ἦν

---

16 8. Gen 22, 18 pp. **17** Ex 12, 41. **18** Rom 4, 14. **19** Rom 5, 20. Heb 2, 2. Act 7, 53. **20** 1 Tim 2, 5. **22** Rom 11, 32.

Ἰησοῦ Χριστοῦ δοθῇ τοῖς πιστεύουσιν. **23** πρὸ τοῦ δὲ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα συνκλειόμενοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. **24** ὥστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν. **25** ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. **26** πάντες γὰρ υἱοὶ θεοῦ ἐστὲ διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **27** ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. **28** οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἑλλήν, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· ἅπαντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἐστὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **29** εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστέ, κατὰ ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.

IV.

Heres parvulus. Servi legis et dei filii. Pristini amoris recordatio. Hagar et Sara duo foedera.

1 Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου κύριος πάντων ὢν, **2** ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶν καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός. **3** οὕτως καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν

---

23. συγκεκλεισμενοι 28. παντες 29. και κατ επαγγελ.
IV. 3. ημεν

---

23 1 Pet 1, 5. **27** Rom 6, 3, 13, 14. **28** s. 1 Cor 12, 13. Col 3, 11. **29** Rom 9, 7 s.
IV. 3 9. Col 2, 20.

νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἡμεθα δεδουλωμένοι· **4** ὅτε δὲ ἦλθεν τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικὸς, γενόμενον ὑπὸ νόμον, **5** ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν. **6** ὅτι δέ ἐστε υἱοί, ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν, κρᾶζον· Ἀββᾶ ὁ πατήρ. **7** ὥστε οὐκέτι εἰ δοῦλος ἀλλὰ υἱός· εἰ δὲ υἱός, καὶ κληρονόμος διὰ θεοῦ.

8 Ἀλλὰ τότε μὲν οὐκ εἰδότες θεὸν ἐδουλεύσατε τοῖς φύσει μὴ οὖσιν θεοῖς· **9** νῦν δὲ γνόντες θεόν, μᾶλλον δὲ γνωσθέντες ὑπὸ θεοῦ, πῶς ἐπιστρέφετε πάλιν ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα, οἷς πάλιν ἄνωθεν δουλεύσαι θέλετε; **10** ἡμέρας παρατηρεῖσθε καὶ μῆνας καὶ καιροὺς καὶ ἐνιαυτούς; **11** φοβοῦμαι ὑμᾶς μήπως εἰκῇ κεκοπίακα εἰς ὑμᾶς.

12 Γίνεσθε ὡς ἐγώ, ὅτι καὶ γὰρ ὡς ὑμεῖς, ἀδελφοί, δέομαι ὑμῶν. οὐδὲν με ἡδίκησατε· **13** οἶδατε δὲ ὅτι δι' ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς εὐηγγελισάμην ὑμῖν τὸ πρότερον, **14** καὶ τὸν πειρασμὸν ὑμῶν ἐν τῇ σαρκί

---

6. εἰς τ. καρδ. ὑμῶν 7. ἀλλ υἱὸς | διὰ θεοῦ: θεοῦ διὰ χριστοῦ 8. μὴ φύσει οὖσι 9. δουλεύειν 14. τὸν πειρασμ. μου τὸν

---

4 Eph 1, 10. Rom 1, 3. **5** 3, 13. **6** Rom 8, 15. **7** Rom 8, 17. **10** Col 2, 16. Rom 14, 5.

μου οὐκ ἐξουθενήσατε οὐδὲ ἐξεπτύσατε, ἀλλὰ ὡς ἄγγελον θεοῦ ἐδέξασθέ με, ὡς Χριστὸν Ἰησοῦν. 15 ποῦ οὖν ὁ μακαρισμὸς ὑμῶν; μαρτυρῶ γὰρ ὑμῖν ὅτι εἰ δυνατὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν ἐξορύξαντες ἐδώκατέ μοι. 16 ὥστε ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα ἀληθεύων ὑμῖν; 17 ζηλοῦσιν ὑμᾶς οὐ καλῶς, ἀλλὰ ἐκκλεῖσαι ὑμᾶς θέλουσιν, ἵνα αὐτοὺς ζηλοῦτε. 18 καλὸν δὲ ζηλοῦσθαι ἐν καλῶ πάντοτε, καὶ μὴ μόνον ἐν τῷ παρεῖναί με πρὸς ὑμᾶς. 19 τέκνα μου, οὓς πάλιν ὠδίνω μέχρις οὗ μορφωθῇ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, 20 ἥθελον δὲ παρεῖναι πρὸς ὑμᾶς ἄρτι καὶ ἀλλάξαι τὴν φωνήν μου, ὅτι ἀποροῦμαι ἐν ὑμῖν.

21 Λέγετέ μοι, οἱ ὑπὸ νόμον θέλοντες εἶναι, τὸν νόμον οὐκ ἀκούετε; 22 γέγραπται γὰρ ὅτι Ἀβραάμ δύο υἱοὺς ἔσχεν, ἓνα ἐκ τῆς παιδίσκης καὶ ἓνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας. 23 ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης κατὰ σάρκα γεγέννηται, ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας διὰ τῆς ἐπαγγελίας. 24 ἅτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα· αὗται γάρ εἰσιν δύο διαθῆκαι, μία μὲν ἀπὸ ὅρους Κινᾶ, εἰς δουλίαν

14. ἀλλ 15. που: τις | ουν: add ἡν | αν ἐδωκατε
17. ζ^ε εκκλεισ. ημας 18. το ζηλουσθαι 19. τεχνια |
αχρισ ου 24. αι δυο | δουλειαν

γεννώσα, ἥτις ἐστὶν Ἄγαρ. **25** τὸ γὰρ *Κινᾶ* ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ· συνστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ, δουλεύει γὰρ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς. **26** ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλήμ ἐλευθέρα ἐστίν, ἥτις ἐστὶν μήτηρ ἡμῶν. **27** γέγραπται γάρ· εὐφράνθητι στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον· ἡ οὐκ ᾠδίνουσα, ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα. **28** ὑμεῖς δέ, ἀδελφοί, κατὰ Ἰσαάκ ἐπαγγελίας τέκνα ἐστέ. **29** ἀλλ' ὥσπερ τότε ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς ἐδίωκεν τὸν κατὰ πνεῦμα, οὕτως καὶ νῦν. **30** ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή; ἔκβαλε τὴν παιδίσκην καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς· οὐ γὰρ μὴ κληρονομήσει ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἐλευθέρας. **31** διό, ἀδελφοί, οὐκ ἐσμέν παιδίσκας τέκνα ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας.

V.

Standum christiana libertate contra iudaizantes seductores. Libertatis lex impletur fide, caritate, morum sanctitate.

1 Τῇ ἐλευθερίᾳ ἡμᾶς Χριστὸς ἠλευθέρωσεν. στήκετε οὖν καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε.

2 Ἴδε ἐγὼ Παῦλος λέγω ὑμῖν ὅτι ἐάν

25. το γαρ αγαρ | συστοιχ. | δουλευει δε 26. ημων: παντων ημ. 28. υμεις ει εστε: ημεις ει εσμεν 30. κληρονομηση 31. διο: αρα

V. 1. τη ελευθερια ουν η χριστ. ημας ηλ. στηκετε και | δουλειας 2. ιδε

26 Heb 12, 22. Apoc 3, 12. **27** Es 54, 1. **28** Rom 9, 7 s. **30** Gen 21, 10. 12.

περιτέμνησθε, Χριστὸς ὑμᾶς οὐδὲν ὠφελήσει. **3** μαρτύρομαι δὲ πάλιν παντὶ ἀνθρώπῳ περιτεμνομένῳ ὅτι ὀφειλέτης ἐστὶν ὅλον τὸν νόμον ποιῆσαι. **4** κατηργήθητε ἀπὸ Χριστοῦ οἵτινες ἐν νόμῳ δικαιοῦσθε, τῆς χάριτος ἐξεπέσατε. **5** ἡμεῖς γὰρ πνεύματι ἐκ πίστεως ἐλπίδα δικαιοσύνης ἀπεκδεχόμεθα. **6** ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη.

7 Ἐτρέχετε καλῶς· τίς ὑμᾶς ἐνέκοψεν ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι; **8** ἡ πεισμονὴ οὐκ ἐκ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς. **9** μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ. **10** ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν κυρίῳ ὅτι οὐδὲν ἄλλο φρονήσετε· ὁ δὲ ταράσων ὑμᾶς βαστάσει τὸ κρίμα, ὅστις ἐάν ᾤ. **11** ἐγὼ δέ, ἀδελφοί, εἰ περιτομὴν ἔτι κηρύσσω, τί ἔτι διώκομαι; ἄρα κατήργηται τὸ σκάνδαλον τοῦ σταυροῦ. **12** ὅφελον καὶ ἀποκόψονται οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς.

13 Ὑμεῖς γὰρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε, ἀδελφοί· μόνον μὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῇ σαρκί, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης δου-

---

4. ἀπο τοῦ χριστοῦ 7. ἀνεκοψε | τῇ ἀληθείᾳ 10. ὅστις ἀν

V. **3** Iac 2, 10. **6** 6, 15. 1 Cor 7, 19. **7** 3, 1.
1 Cor 7, 6. **9** 1 Cor 5, 6.

λεύετε ἀλλήλοις. 14 ὁ γὰρ πᾶς νόμος ἐν ἐνὶ λόγῳ πεπλήρωται, ἐν τῷ· ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. 15 εἰ δὲ ἀλλήλους δάκνετε καὶ κατεσθίετε, βλέπετε μὴ ὑπ' ἀλλήλων ἀναλωθῆτε.

16 Λέγω δέ, πνεύματι περιπατεῖτε καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελέσητε. 17 ἡ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ πνεύματος, τὸ δὲ πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκὸς· ταῦτα γὰρ ἀλλήλοις ἀντίκειται, ἵνα μὴ ἂ ἐὰν θέλητε ταῦτα ποιῆτε. 18 εἰ δὲ πνεύματι ἄγεσθε, οὐκ ἐστὲ ὑπὸ νόμον. 19 φανερά δέ ἐστιν τὰ ἔργα τῆς σαρκὸς, ἅτινά ἐστιν πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια, 20 εἰδωλολατρεία, φαρμακεία, ἔχθραι, ἔρις, ζῆλος, θυμοί, ἐριθεΐαι, διχοστασίαι, αἱρέσεις, 21 φθόνοι, μέθαι, κῶμοι, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις, ἃ προλέγω ὑμῖν καθὼς προεῖπον, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες βασιλείαν θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν. 22 ὁ δὲ καρπὸς τοῦ πνεύματος ἐστὶν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, 23 πραῦτης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστιν νόμος. 24 οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασιν καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις.

14. πληρουται | εαυτον 15. υπο αλληλ. 17. ταυτα δε αντικ. αλλ. 19. πορνεια: praem μοιχεια 20. ερεις | ζηλοι 21. φθονοι: add φονοι | καθως: add και 23. πραοτης 24. om ιησου

14 Lev 19, 18. Mt 22, 39. Rom 13, 8 s. 18 Rom 8, 14. 6, 14. 19 ss. Rom 1, 29 ss. 22 Eph 5, 9.

25 εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοι-
χῶμεν. 26 μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλή-
λους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες.

VI.

Errantibus fratribus consulendum. Seminatio car-
nalia et spiritalia. De falsorum doctorum ambi-
tione. Gloriandum cruce Christi. Stigmata Iesu.

1 Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρω-
πος ἔν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευ-
ματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύ-
ματι πραΰτητος, σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ
σὺ πειρασθῇς. 2 ἀλλήλων τὰ βάρη βαστά-
ζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσετε τὸν νόμον
τοῦ Χριστοῦ. 3 εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναί τι
μηδὲν ὦν, φρεναπατᾷ ἑαυτόν. 4 τὸ δὲ
ἔργον ἑαυτοῦ δοκιμαζέτω ἕκαστος, καὶ τότε
εἰς ἑαυτόν μόνον τὸ καύχημα ἔξει καὶ οὐκ
εἰς τὸν ἕτερον. 5 ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον
φορτίον βαστάσει.

6 Κοινωνεῖτω δὲ ὁ κατηχούμενος τὸν
λόγον τῷ κατηχοῦντι ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς.
7 μὴ πλανᾷσθε, θεὸς οὐ μυκτηρίζεται.
ὁ γὰρ ἐὰν σπείρῃ ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ
θερίσει. 8 ὅτι ὁ σπείρων εἰς τὴν σάρκα
ἑαυτοῦ ἐκ τῆς σαρκὸς θερίσει φθοράν, ὁ δὲ

VI. 1. προληφθῇ | πραοτήτος 2. ἀναπληρωσατε
3. εαυτ. φρεναπατ.

VI. 1 Rom 15, 1. 4 1 Cor 11, 28. 7 Iac 1, 16 ss.
2 Cor 9, 6.

σπείρων εἰς τὸ πνεῦμα ἐκ τοῦ πνεύματος
θερίσει ζωὴν αἰώνιον. **9** τὸ δὲ καλὸν ποι-
οῦντες μὴ ἐνκακῶμεν· καιρῷ γὰρ ἰδίῳ θερί-
σομεν μὴ ἐκλυόμενοι. **10** ἄρα οὖν ὥς και-
ρὸν ἔχωμεν, ἐργαζώμεθα τὸ ἀγαθὸν πρὸς
πάντα, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς
πίστεως.

11 Ἴδετε πηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα
τῇ ἐμῇ χειρί. **12** ὅσοι θέλουσιν εὐπροσω-
πῆσαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς
περιτέμεσθαι, μόνον ἵνα τῷ σταυρῷ τοῦ
Χριστοῦ μὴ διώκονται. **13** οὐδὲ γὰρ οἱ
περιτεμνόμενοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσιν,
ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμεσθαι ἵνα ἐν
τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχῇσονται. **14** ἐμοὶ
δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ
σταυρῷ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται καὶ γὼ κόσμῳ·
15 οὔτε γὰρ περιτομὴ τι ἐστὶν οὔτε ἀκρο-
βυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. **16** καὶ ὅσοι
τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνην ἐπ'
αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ
θεοῦ. **17** τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς

---

9. εκκαχωμεν 10. εχομεν 12. μη: post ινα pon |
διωκωνται | χριστου: add ιησου 14. τω κοσμω 15. εν
γαρ χριστω ιησου ουτε περ. τι ισχυει

---

9 2 Thess 3, 13. 2 Cor 4, 16. **15** 5, 6. 1 Cor 7,
19. 2 Cor 5, 17. **16** Phil 3, 16.

παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω.

18 Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί· ἀμήν.

---

17. του κυριου ιησου

---

18. Phil 25. 2 Tim 4, 22.

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ.

I.

Beneficia dei in electos celebrat. Precatur ut perveniant ad intellegendam miram per Christum salutem ipsiusque Christi caelestem maiestatem.

1 Παῦλος ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ διὰ θελήματος θεοῦ τοῖς ἁγίοις τοῖς οὖσιν [ἐν Ἑφέσῳ] καὶ πιστοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **2** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ, **4** καθὼς ἐξελέξατο ἡμᾶς ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κόσμου, εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους κατενώπιον αὐτοῦ, ἐν ἀγάπῃ **5** προορίσας ἡμᾶς εἰς υἱοθεσίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτόν, κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, **6** εἰς ἔπαινον δόξης τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἣς ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἡγαπημένῳ, **7** ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων,

* ὧς πρ. εφεσιους ἐπιστολῇ παυλου, ὧς παυλου του αποστολου η πρ. εφες. επιστ.

1. 1. ιησου χριστου | εν εφεσω: N* B* Or om
5. εν χριστω: ὧς (non ὧς) om εν 6. ης: εν η

I. 1 s. Col 1, 1 s. **3** 2 Cor 1, 3. **4** Col 1, 22.
7 Col 1, 14. γ

κατὰ τὸ πλοῦτος τῆς χάριτος αὐτοῦ, 8 ἥς ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονήσει 9 γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ, κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ, ἣν προέθετο ἐν αὐτῷ 10 εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν, ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ, τὰ ἐπὶ τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐν αὐτῷ, 11 ἐν ᾧ καὶ ἐκληρώθημεν προορισθέντες κατὰ πρόθεσιν τοῦ τὰ πάντα ἐνεργοῦντος κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, 12 εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς ἔπαινον δόξης αὐτοῦ, τοὺς προηλπικότας ἐν τῷ Χριστῷ· 13 ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς, ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν, ἐν ᾧ καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ ἁγίῳ, 14 ὅς ἐστιν ἄρραβὼν τῆς κληρονομίας ἡμῶν εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιποιήσεως, εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ.

15 Διὰ τοῦτο καὶ γὰρ, ἀκούσας τὴν καθ' ὑμᾶς πίστιν ἐν τῷ κυρίῳ Ἰησοῦ καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους, 16 οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν μνηστὴν ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, 17 ἵνα ὁ θεὸς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

7. τον πλουτον 10. τα τε εν τοις ουρ. 12. της δοξης
16. μνησταν υμων ποιουμενος

9 3, 3. Col 1, 26. 10 Gal 4, 4. Col 1, 16. 19 s.
11 3, 11. 13 4, 30. 2 Cor 1, 22 pp. 15 Col 1, 9.
16 1 Thess 1, 2. Rom 1, 9 s.

ὁ πατὴρ τῆς δόξης, δώῃ ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψῃ ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ
18 πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας ὑμῶν, εἰς τὸ εἰδέναι ὑμᾶς τίς ἐστὶν ἡ ἐλπίς τῆς κλήσεως αὐτοῦ, τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις, **19** καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, **20** ἣν ἐνήργηκεν ἐν τῷ Χριστῷ ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν καὶ καθίσας αὐτὸν ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις **21** ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως καὶ κυριότητος καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, **22** καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ αὐτὸν ἔδωκεν κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ, **23** ἥτις ἐστὶν τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ πλήρωμα τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσιν πληρουμένου.

Π.

Christus peccatorum salus ex gratia et fide. Ipsi gentiles ad pacem Christi vocati.

1 Καὶ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς τοῖς παραπτώμασιν καὶ ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν, **2** ἐν αἷσι ποτὲ περιεπατήσατε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ

18. καρδίας: διανοίας | καὶ τίς ὁ πλοῦτος 20. ἐνήργησεν | καθίσας: ἐκαθίσεν | αὐτὸν sec: om 23. om τὰ

18 1 Pet 1, 13. Col 1, 27. **20** 2, 6. **21** Col 2, 10. **22** 1 Cor 15, 27. Heb 2, 8. Ps 8, 7 (6). **23** Col 1, 18.

Π. **1** Col 2, 13. **2** Col 3, 7. 6.

κόσμου τούτου, κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος, τοῦ πνεύματος τοῦ νῦν ἐνεργοῦντος ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας, **3** ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεστράφημέν ποτε ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν, ποιοῦντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν, καὶ ἡμεθα τέκνα φύσει ὀργῆς ὥς καὶ οἱ λοιποί. **4** ὁ δὲ θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ ἣν ἡγάπησεν ἡμᾶς, **5** καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασιν συνεζωοποίησεν τῷ Χριστῷ, — χάριτί ἐστε σεσωσμένοι — **6** καὶ συνήγειρεν καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, **7** ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσιν τοῖς ἐπερχομένοις τὸ ὑπερβάλλον πλοῦτος τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **8** τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι διὰ πίστεως, καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ἡμῶν, θεοῦ τὸ δῶρον. **9** οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μὴ τις καυχῆσται. **10** αὐτοῦ γὰρ ἐσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς προητοίμασεν ὁ θεὸς ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν.

11 Διὸ μνημονεύετε ὅτι ποτὲ ὑμεῖς τὰ ἔθνη ἐν σαρκί, οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ

II. 3. ἡμεν 7. τον υπερβαλλοντα πλουτον 8. δια της πιστεως 11. υμεις πυρι

τῆς λεγομένης περιτομῆς ἐν σαρκὶ χειροποιήτου, **12** ὅτι ἦτε τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς Χριστοῦ ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίδα μὴ ἔχοντες καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ· **13** νυνὶ δὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὑμεῖς οἳ ποτε ὄντες μακρὰν ἐγενήθητε ἐγγὺς ἐν τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ. **14** αὐτὸς γὰρ ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφοτέρα ἐν καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας, **15** τὴν ἔχθραν, ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασιν καταργήσας, ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν αὐτῷ εἰς ἓνα καινὸν ἄνθρωπον ποιῶν εἰρήνην, **16** καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἐνὶ σώματι τῷ θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ, ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ. **17** καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσαστο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν καὶ εἰρήνην τοῖς ἐγγύς, **18** ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφοτέροι ἐν ἐνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα. **19** ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ ἐστὲ συνπολίται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ θεοῦ, **20** ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὅντος

12. ἐν τῷ καιρ. ἐκ. 13. ἐγγὺς ἐγενήθ. 15. λύσας·
 15 τὴν ἔχθραν ἐν τ. σ. αὐτοῦ, | ἐν εαυτῷ 17. εἰρήνην
 sec: om 19. ἀλλὰ sine εστε | συμπολ.

12 Rom 9, 4. Heb 11, 13. **15** Col 2, 14. **16** Col 1, 20. 22. **17** Es 57, 19. **18** 3, 12. Rom 5, 2.

ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ, **21** ἐν ᾧ πᾶσα οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὕξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν κυρίῳ, **22** ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ θεοῦ ἐν πνεύματι.

III.

Mysterium de salute gentium. Paulus gentium apostolus. Evangelii sublimitas, Christi in animis habitatio.

1 Τούτου χάριν ἐγὼ Παῦλος ὁ δέσμιος τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἐθνῶν — **2** εἶγε ἡκούσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς, **3** ὅτι κατὰ ἀποκάλυψιν ἐγνωρίσθη μοι τὸ μυστήριον, καθὼς προέγραψα ἐν ὀλίγῳ, **4** πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώσκοντες νοῆσαι τὴν σύνεσίν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χριστοῦ, **5** ὃ ἐτέrais γενεαῖς οὐκ ἐγνωρίσθη τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ προφήταις ἐν πνεύματι, **6** εἶναι τὰ ἔθνη συνκληρονόμα καὶ σύνσωμα καὶ συμμέτοχα τῆς ἐπαγγελίας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου, **7** οὗ ἐγενήθην διάκονος κατὰ τὴν δωρεὰν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ τῆς δοθείσης μοι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. **8** ἔμοι τῷ ἐλαχιστοτέρῳ

20. ιησου χριστου 21. πασα η οικοδ.

III. 1. του χριστου: add ιησου 3. εγνωρισε 5. εν ετεραις 6. συγκλη. | συσσωμ. | συμμετο. | επαγγελιας: add αυτου | εν τω χριστω δια 7. εγενομην | την δοθεισαν

21 4, 16. **1** Cor 3, 16. **22** 1 Pet 2, 5.

III. **1** 4, 1. **3** 1, 9. Gal 1, 12. **4** Col 4, 5. **5** 2, 20. Col 1, 26. **7** Col 1, 25. **8** 1 Cor 15, 9. **8** s. Col 1, 27 s.

πάντων ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη, τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι τὸ ἀνεξιχνίαστον πλοῦτος τοῦ Χριστοῦ, **9** καὶ φωτίσαι τίς ἡ οἰκονομία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ θεῷ τῷ τὰ πάντα κτίσαντι, **10** ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διὰ τῆς ἐκκλησίας ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ θεοῦ, **11** κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων ἣν ἐποίησεν ἐν τῷ Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, **12** ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παρρησίαν καὶ προσαγωγὴν ἐν πεποιθήσει διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ.

13 Διὸ αἰτοῦμαι μὴ ἐνκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσίν μου ὑπὲρ ὑμῶν, ἥτις ἐστὶν δόξα ὑμῶν. **14** τούτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατα μου πρὸς τὸν πατέρα, **15** ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται, **16** ἵνα δῶ ὑμῖν κατὰ τὸ πλοῦτος τῆς δόξης αὐτοῦ δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον, **17** κατοικῆσαι τὸν Χριστὸν διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, **18** ἐν ἀγάπῃ

---

8. παντων: add των | εν τοις εθν. | τον ανεξιχν. πλουτον 9. φωτισαι: add παντας | οικονομια: κοινωνια | κτισαντι: add δια ιησου χριστου 11. εν χριστ. ιησ. 12. και την προσαγ. 13. εκκακειν 14. τ. πατερα: add του κυριου ημων ιησου χριστου 16. δωη | τον πλουτον

ἐρριζωμένοι καὶ τεθεμελιωμένοι, ἵνα ἐξισχύσητε καταλαβέσθαι σὺν πᾶσιν τοῖς ἁγίοις τί τὸ πλάτος καὶ μῆκος καὶ βάθος καὶ ὕψος, **19** γινῶναι τε τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ θεοῦ.

20 Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπερεκπερισσοῦ ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν, **21** αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων· ἀμήν.

IV.

Unitas servanda fidei in varietate munerum gratiae. Ecclesia corpus Christi. Nova vita integris moribus conspicua.

1 Παρακαλῶ οὖν ὑμας ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν κυρίῳ, ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἣς ἐκλήθητε, **2** μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραύτητος, μετὰ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ, **3** σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης. **4** Ἐν σῶμα καὶ ἐν πνεῦμα, καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν· **5** εἷς κύριος, μία

21. om και post εκκλησια

IV. 2. πραοτητος

20 s. Rom 16, 25 ss.

IV. **1** 3, 1. Col 1, 10. **2** Col 3, 12 ss. **5** 1 Cor 8, 6. 12, 5 s. 1 Tim 2, 5.

πίστις, ἐν βάπτισμα· **6** εἰς θεὸς καὶ πα-
τὴρ πάντων, ὃ ἐπὶ πάντων καὶ διὰ πάντων
καὶ ἐν πᾶσιν. **7** ἐνὶ δὲ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη
ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ
Χριστοῦ. **8** διὸ λέγει· ἀναβάς εἰς ὕψος
ἡχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν, ἔδωκεν δόματα
τοῖς ἀνθρώποις. **9** τὸ δὲ ἀνέβη τί ἐστίν
εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη εἰς τὰ κατώτερα μέρη
τῆς γῆς; **10** ὃ καταβάς αὐτός ἐστιν καὶ ὁ
ἀναβάς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα
πληρώσῃ τὰ πάντα. **11** καὶ αὐτὸς ἔδωκεν
τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς δὲ προφήτας,
τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ ποιμένας
καὶ διδασκάλους, **12** πρὸς τὸν καταρτισμὸν
τῶν ἁγίων εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδο-
μὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, **13** μέχρι
καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα
τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ
υἱοῦ τοῦ θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέ-
τρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ,
14 ἵνα μηκέτι ὦμεν νήπιοι, κλυδωνιζόμενοι
καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδα-
σκαλίας ἐν τῇ κυβίᾳ τῶν ἀνθρώπων, ἐν
πανουργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδίαν τῆς πλάνης,

---

6. πᾶσιν: add ὑμιν 8. ἔδωκεν: praem καὶ 9. κατέβη:
add πρῶτον 14. κυβεία | μεθοδεῖαν

15 ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀγάπῃ αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ, Χριστός, **16** ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα συναρμο-
 λογούμενον καὶ συνβιβαζόμενον διὰ πάσης
 ἀφῆς τῆς ἐπιχορηγίας κατ' ἐνέργειαν ἐν
 μέτρῳ ἐνὸς ἐκάστου μέρους τὴν αὐξήσιν
 τοῦ σώματος ποιεῖται εἰς οἰκοδομὴν αὐτοῦ
 ἐν ἀγάπῃ.

17 Τοῦτο οὖν λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν
 κυρίῳ, μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν καθὼς καὶ
 τὰ ἔθνη περιπατεῖ ἐν ματαιότητι τοῦ νοῦς
 αὐτῶν, **18** ἐσκοτωμένοι τῇ διανοίᾳ ὄντες,
 ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ θεοῦ, διὰ
 τὴν ἄγνοιαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς, διὰ τὴν
 πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν, **19** οἵτινες
 ἀπηλγηκότες ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελ-
 γείᾳ εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης ἐν
 πλεονεξίᾳ. **20** ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως ἐμάθετε
 τὸν Χριστόν, **21** εἶγε αὐτὸν ἠκούσατε καὶ
 ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε καθὼς ἐστιν ἀλήθεια
 ἐν τῷ Ἰησοῦ, **22** ἀποθέσθαι ὑμᾶς κατὰ τὴν
 προτέραν ἀναστροφὴν τὸν παλαιὸν ἄνθρω-
 πον τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας
 τῆς ἀπάτης, **23** ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ πνεύ-
 ματι τοῦ νοῦς ὑμῶν **24** καὶ ἐνδύσασθαι
 τὸν καινὸν ἄνθρωπον τὸν κατὰ θεὸν κτι-

15. ο χριστος 16. συμβιβ. | εἰς οἰκ. εαυτου 17. τα
 λοιπα εθνη 18. εσκοτισμενοι

15 1, 22, 5, 23. **Col** 1, 18. **16** **Col** 2, 19. **18** **Col**
 1, 21. **22** **Col** 3, 9. **24** **Col** 3, 10.

σθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας.

25 Διὸ ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ, ὅτι ἐσμὲν ἀλλήλων μέλη. **26** ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ παροργισμῷ ὑμῶν, **27** μηδὲ δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ. **28** ὁ κλέπτων μηκέτι κλεπτέτω, μᾶλλον δὲ κοπιάτω ἐργαζόμενος ταῖς ἰδίαις χερσὶν τὸ ἀγαθόν, ἵνα ἔχη μεταδιδόναι τῷ χρεῖαν ἔχοντι. **29** πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω, ἀλλὰ εἴ τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας, ἵνα δῷ χάριν τοῖς ἀκούουσιν. **30** καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ θεοῦ ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως. **31** πᾶσα πικρία καὶ θυμὸς καὶ ὀργὴ καὶ κραυγὴ καὶ βλασφημία ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν σὺν πάσῃ κακίᾳ. **32** γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους χρηστοί, εὖσπλαγχοι, χαριζόμενοι ἑαυτοῖς καθὼς καὶ ὁ θεὸς ἐν Χριστῷ ἔχαρίσατο ὑμῖν.

V.

Amore deus et Christus imitandi. Vitae puritati studendum. Fructus lucis. Prudenter ac pie versandum. Ad uxores et maritos. Mysterium matrimonii.

1 Γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ θεοῦ, ὡς

25. ζ (non ζ^e) ἀλλήλοις 26. τῷ παροργισμῷ 27. μητε
28. τὸ ἀγαθὸν ταῖς χερσὶν 29. ἀλλ

25 Zach 8, 16. **26** Ps 4, 5 (4). **30** 1, 15. **31** Col 3, 8. **32** Col 3, 12 s.

τέκνα ἀγαπητά, **2** καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ὑμᾶς καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ θεῷ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας.

3 Πορνεία δὲ καὶ ἀκαθαρσία πᾶσα ἢ πλεονεξία μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, καθὼς πρέπει ἀγίοις, **4** καὶ αἰσχροτήσ ἢ μωρολογία ἢ εὐτραπελία, ἃ οὐκ ἀνῆκεν, ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία· **5** τοῦτο γὰρ ἴστε γινώσκοντες, ὅτι πᾶς πόρνος ἢ ἀκάθαρτος ἢ πλεονέκτης, ὃ ἐστὶν εἰδωλολάτρης, οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ θεοῦ. **6** μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις· διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας. **7** μὴ οὖν γίνεσθε συμμέτοχοι αὐτῶν. **8** ἦτε γὰρ ποτε σκότος, νῦν δὲ φῶς ἐν κυρίῳ· ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε, — **9** ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ φωτὸς ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ, — **10** δοκιμάζοντες τί ἐστὶν εὐάρεστον τῷ κυρίῳ, **11** καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε. **12** τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν αἰσχρον ἐστὶν καὶ λέγειν· **13** τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦται· πᾶν γὰρ

V. 2. ηγαπ. ημας 5. πασα ακαθαρσ. 4. και μωρολογ. | τα ουκ ανηκοντα 5. ιστε: εστε | ος εστ. ειδ. 7. συμμετ. 9. φωτος: πνευματος 11. συγχοι.

V. 2 Gal 2, 20. 3 Col 3, 5. 15. 5 Gal 5, 21. 1 Cor 6, 9 s. 6 2 Thess 2, 3. Col 3, 6. Rom 1, 18. 8 1 Thess 5, 5. 9 Gal 5, 22. 10 Rom 12, 2.

τὸ φανερούμενον φῶς ἐστίν. **14** διὸ λέγει·
ἐγείρε ὁ καθεύδων καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν
νεκρῶν, καὶ ἐπιφανύσει σοι ὁ Χριστός.

15 Βλέπετε οὖν ἀκριβῶς πῶς περιπατεῖτε,
μὴ ὡς ἄσοφοι ἀλλ' ὡς σοφοί, **16** ἐξαγο-
ραζόμενοι τὸν καιρόν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ
εἰσιν. **17** διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες,
ἀλλὰ συνίετε τί τὸ θέλημα τοῦ κυρίου.
18 καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστὶν
ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν πνεύματι,
19 λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις
καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ᾄδοντες καὶ ψάλλ-
οντες τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ κυρίῳ, **20** εὐχα-
ριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων ἐν ὀνόματι
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ θεῷ
καὶ πατρί, **21** ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις
ἐν φόβῳ Χριστοῦ. **22** αἱ γυναῖκες τοῖς
ιδίοις ἀνδράσιν ὡς τῷ κυρίῳ, **23** ὅτι ἀνήρ
ἐστὶν κεφαλὴ τῆς γυναικὸς ὡς καὶ ὁ Χρι-
στὸς κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας, αὐτὸς σωτὴρ
τοῦ σώματος. **24** ἀλλὰ ὡς ἡ ἐκκλησία
ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, οὕτως καὶ αἱ
γυναῖκες τοῖς ἀνδράσιν ἐν παντί. **25** Οἱ
ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας, καθὼς καὶ
ὁ Χριστὸς ἡγάπησεν τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἑαυ-
τὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς, **26** ἵνα αὐτὴν

14. εγείραι 15. ακριβως: post πως 17. συνιεντες
19. εν τη καρδια 21. χριστου: θεου 22. ανδρασιν:
add υποτασσεσθε 23. ο ανηρ | και αυτοσ εστι 24. αλλ |
ωσπερ | τοις ιδιοις ανδρα. 25. γυναικας: add εαυτων

14 [Es 60, 1. 26, 19.] **15** Col 4, 5. **19** s. Col 3,
16 s. **22** Col 3, 18. 1 Pet 3, 1. **23** 1, 22. 1 Cor
11, 3. **25** Col 3, 19. 1 Pet 3, 7.

ἀγιάσῃ καθάρισας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι, 27 ἵνα παραστήσῃ αὐτὸς ἑαυτῷ ἔνδοξον τὴν ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν σπῖλον ἢ ῥυτίδα ἢ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα ᾦ ἁγία καὶ ἄμωμος. 28 οὕτως ὀφείλουσιν οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα. ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἑαυτὸν ἀγαπᾷ· 29 οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλὰ ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς τὴν ἐκκλησίαν, 30 ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ· 31 ἀντὶ τούτου καταλείπει ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα καὶ προσκολληθήσεται τῇ γυναικί, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. 32 τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν, ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. 33 πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἓνα ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόν, ἣ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῇται τὸν ἄνδρα.

VI.

Liberis et parentibus. Servis et dominis. Armatura dei; militia Christi. Tychicus. Votum.

1 Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ἐν κυρίῳ· τοῦτο γάρ ἐστιν δίκαιον. 2 τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα,

27. αὐτος: αὐτην 29. ἀλλ | χριστος: κύριος 30. τ. σωματ. αὐτου: add ex της σαρκος αὐτου καὶ ex των οσσεων αὐτου 31. πατερα: add αὐτου | προσ την γυναίκα αὐτου

27 2 Cor 11, 2. Col 1, 22. 31 Gen 2, 24. Mt 19, 5. 1 Cor 6, 15 s.

VI. 1 Col 3, 20. 2 Ex 20, 12.

ἥτις ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ,
3 ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος
ἐπὶ τῆς γῆς. **4** Καὶ οἱ πατέρες, μὴ παρορ-
γίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλὰ ἐκτρέφετε αὐτὰ
ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ κυρίου.

5 Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε τοῖς κατὰ σάρκα
κυρίοις μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἐν ἀπλότητι
καρδίας ὑμῶν ὡς τῷ Χριστῷ, **6** μὴ κατ'
ὀφθαλμοδουλίαν ὡς ἄνθρωπάρεςκοι, ἀλλ'
ὡς δοῦλοι Χριστοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα
τοῦ θεοῦ ἐκ ψυχῆς, **7** μετ' εὐνοίας δουλεύ-
οντες ὡς τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις,
8 εἰδότες ὅτι ἕκαστος ἐάν τι ποιήσῃ ἀγαθόν,
τοῦτο κομίζεται παρὰ κυρίου, εἴτε δοῦλος
εἴτε ἐλεύθερος. **9** Καὶ οἱ κύριοι, τὰ αὐτὰ
ποιεῖτε πρὸς αὐτούς, ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν,
εἰδότες ὅτι καὶ αὐτῶν καὶ ὑμῶν ὁ κύριός
ἐστὶν ἐν οὐρανοῖς καὶ προσωποληψία οὐκ
ἔστιν παρ' αὐτῷ.

10 Τοῦ λοιποῦ, ἐνδυναμοῦσθε ἐν κυρίῳ
καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. **11** ἐν-
δύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ πρὸς τὸ
δύνασθαι ὑμᾶς στήναι πρὸς τὰς μεθοδίας
τοῦ διαβόλου, **12** ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ
πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς
ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς

VI. 4. ἀλλ | παιδεῖα 5. τοῖς κυρ. κατ. σα. | τῆς καρδ.
6. οφθαλμοδουλείαν | τοῦ χριστοῦ 7. om ὡς 8. ο εαν
τι εκαστ. ποι. | κομίζεται | τοῦ κυρίου 9. x. αὐτ. x.
υμων: καὶ υμων αὐτων | προσωποληψία 10. το λοι-
πον, ἀδελφοὶ μου 11. μεθοδεῖας

4 Col 3, 21. **5** Col 3, 22. 2 Cor 7, 15. Phil 2, 12.
6 ss. Col 3, 25 ss. **9** Col 4, 1. 3, 25.

κοσμοκράτορα τοῦ σκούτουσ τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆσ πονηρίας ἐν τοῖσ ἐπουρανίοις. **13** διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στῆναι. **14** στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὀσφύν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆσ δικαιοσύνης, **15** καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆσ-εἰρήνης, **16** ἐν πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆσ πίστεως, ἐν ᾧ δυνησέσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι. **17** καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύματος, ὃ ἐστὶν ῥῆμα θεοῦ, **18** διὰ πάσης προσευχῆσ καὶ δεήσεως προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν πνεύματι, καὶ εἰς αὐτὸ ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καὶ δεήσει περὶ πάντων τῶν ἀγίων, **19** καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα μοι δοθῇ λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου, ἐν παρρησίᾳ γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου, **20** ὑπὲρ οὗ πρεσβεύω ἐν ἀλύσει, ἵνα ἐν αὐτῷ παρρησιάσωμαι ὥς δεῖ με λαλῆσαι.

21 Ἵνα δὲ καὶ ὑμεῖς εἰδῆτε τὰ κατ' ἐμέ, τί πράσσω, πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχικός ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διά-

12. του σκοτους του αιωνος τουτου 16. επι πασιν
18. εις αυτο: add τουτο 19. δοθειη 21. και υμεις:
post ειδητε | υμιν γνωρισει

14—17 1 Thess 5, 8. **19** s. Col 4, 3 s. **21** Col 4, 7 s.

κονοσ ἐκ κυρίῳ, 22 ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν.

23 Εἰρήνῃ τοῖς ἀδελφοῖς καὶ ἀγάπῃ μετὰ πίστεως ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. 24 ἡ χάρις μετὰ πάντων τῶν ἀγαπώντων τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν ἀφθαρσίᾳ.

---

24. εν αφθ.: add αμη

ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ.

1.

Salutem Philippensium grate et amanter curat.
Fructus vinculorum Pauli. Ecclesiae causa praestat
vivere quam mori. Pro Christo patiendum.

1 Παῦλος καὶ Τιμόθεος δοῦλοι Χριστοῦ
Ἰησοῦ πᾶσιν τοῖς ἁγίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
τοῖς οὖσιν ἐν Φιλίπποις σὺν ἐπισκόποις
καὶ διακόνοις. 2 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

3 Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου ἐπὶ πάσῃ τῇ
μνηίᾳ ὑμῶν 4 πάντοτε ἐν πάσῃ δεήσει
μου ὑπὲρ πάντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς τὴν
δέησιν ποιούμενος 5 ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ ὑμῶν
εἰς τὸ εὐαγγέλιον ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας
ἄχρι τοῦ νῦν, 6 πεποιθὼς αὐτὸ τοῦτο, ὅτι
ὁ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθὸν ἐπιτε-
λέσει ἄχρι ἡμέρας Χριστοῦ Ἰησοῦ, 7 καθὼς
ἐστὶν δίκαιον ἐμοὶ τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάν-
των ὑμῶν, διὰ τὸ ἔχειν με ἐν τῇ καρδίᾳ
ὑμᾶς, ἐν τε τοῖς δεσμοῖς μου καὶ ἐν τῇ
ἀπολογίᾳ καὶ βεβαιώσει τοῦ εὐαγγελίου
συνκοινωνοῦς μου τῆς χάριτος πάντα ὑμᾶς
ὄντας. 8 μάρτυς γάρ μου ὁ θεός, ὡς ἐπι-

I. 1. ιησου χριστου 5. om της 6. αχρι | ιησου
χριστου 7. om εν tert | συγκοιν. 8. γαρ μου: add
εστιν

I. 1 2 Cor 1, 1 pp. Act 16, 12 ss. 2 Rom 1, 7 pp.
3 Rom 1, 8. 8 Rom 1, 9.

ποθῶ πάντα ὑμᾶς ἐν σπλάγχνοις Χριστοῦ Ἰησοῦ. **9** καὶ τοῦτο προσεύχομαι, ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἔτι μᾶλλον καὶ μᾶλλον περισσεύῃ ἐν ἐπιγνώσει καὶ πάσῃ αἰσθήσει, **10** εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα ᾗτε εἰλικρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, **11** πεπληρωμένοι καρπὸν δικαιοσύνης τὸν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον θεοῦ.

12 Γινώσκειν δὲ ὑμᾶς βούλομαι, ἀδελφοί, ὅτι τὰ κατ' ἐμὲ μᾶλλον εἰς προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου ἐλήλυθεν, **13** ὥστε τοὺς δεσμούς μου φαρενοῦς ἐν Χριστῷ γενέσθαι ἐν ὅλῳ τῷ πραιτωρίῳ καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν, **14** καὶ τοὺς πλείονας τῶν ἀδελφῶν ἐν κυρίῳ πεποιθότας τοῖς δεσμοῖς μου περισσοτέρως τολμᾶν ἀφόβως τὸν λόγον τοῦ θεοῦ λαλεῖν. **15** τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνον καὶ ἔριν, τινὲς δὲ καὶ δι' εὐδοκίαν τὸν Χριστὸν κηρύσσουσιν· **16** οἱ μὲν ἐξ ἀγάπης, εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογίαὶν τοῦ εὐαγγελίου κεῖμαι, **17** οἱ δὲ ἐξ ἐριθείας τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσιν οὐχ ἄγνως, οἵομενοι θλίψιν ἐγείρειν τοῖς δεσμοῖς μου. **18** τί γάρ; πλὴν ὅτι παντὶ τρόπῳ, εἴτε προφάσει εἴτε ἀληθείᾳ, Χριστὸς καταγγέλλεται, καὶ ἐν τούτῳ χαίρω

---

8. ιησου χριστου 11. καρπων δικ. των 14. τον λογον sine του θεου 16. 17. οι μεν εξ εριθειας usque δεσμ. μου, 17 οι δε εξ αγαπ. usque εεμαι | εγειρειν: επιφερειν 18. πλην οτι: om οτι

ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι· 19 οἶδα γὰρ ὅτι τοῦτό
 μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν διὰ τῆς ὑμῶν
 δεήσεως καὶ ἐπιχορηγίας τοῦ πνεύματος
 Ἰησοῦ Χριστοῦ, 20 κατὰ τὴν ἀποκατα-
 δοκίαν καὶ ἐλπίδα μου ὅτι ἐν οὐδενὶ
 αἰσχυνθήσομαι, ἀλλ' ἐν πάσῃ παρρησίᾳ ὡς
 πάντοτε καὶ νῦν μεγαλυνθήσεται Χριστὸς
 ἐν τῷ σώματί μου, εἴτε διὰ ζωῆς εἴτε διὰ
 θανάτου. 21 Ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν Χριστὸς
 καὶ τὸ ἀποθανεῖν κέρδος. 22 εἰ δὲ τὸ ζῆν
 ἐν σαρκί, τοῦτό μοι καρπὸς ἔργου, καὶ τί
 αἰρήσομαι οὐ γνωρίζω. 23 συνέχομαι δὲ
 ἐκ τῶν δύο, τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων εἰς τὸ
 ἀναλῦσαι καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι· πολλῷ γὰρ
 μᾶλλον κρεῖσσον· 24 τὸ δὲ ἐπιμένειν τῇ
 σαρκὶ ἀναγκαιότερον δι' ὑμᾶς. 25 καὶ τοῦτο
 πεποιθὼς οἶδα, ὅτι μενῶ καὶ παραμενῶ
 πᾶσιν ὑμῖν εἰς τὴν ὑμῶν προκοπὴν καὶ
 χαρὰν τῆς πίστεως, 26 ἵνα τὸ καύχημα
 ὑμῶν περισσεύῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐν ἐμοὶ
 διὰ τῆς ἐμῆς παρουσίας πάλιν πρὸς ὑμᾶς.

27 Μόνον ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χρι-
 στοῦ πολιτεύεσθε, ἵνα εἴτε ἐλθὼν καὶ ἰδὼν
 ὑμᾶς εἴτε ἀπὼν ἀκούω τὰ περὶ ὑμῶν, ὅτι
 στήκετε ἐν ἐνὶ πνεύματι, μιᾷ ψυχῇ συνα-
 θλοῦντες τῇ πίστει τοῦ εὐαγγελίου, 28 καὶ
 μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικει-

23. δε: γαρ | γαρ: ς (non item ς^e) om 24. εν τη
 σαρκι 25. συμπαραμενω 27. ακουσω

μένων, ἥτις ἐστὶν αὐτοῖς ἐνδειξις ἀπωλείας, ὑμῶν δὲ σωτηρίας, καὶ τοῦτο ἀπὸ θεοῦ·
29 ὅτι ὑμῖν ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεύειν ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν, **30** τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες οἷον εἶδετε ἐν ἐμοὶ καὶ νῦν ἀκούετε ἐν ἐμοί.

II.

Diligendum exemplo Christi. Christi humilitas et gloria. Salus omni studio curanda. Timothei et Epaphroditii laudes.

1 Εἴ τις οὖν παράκλησις ἐν Χριστῷ, εἴ τι παραμύθιον ἀγάπης, εἴ τις κοινωνία πνεύματος, εἴ τις σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοί, **2** πληρώσατέ μου τὴν χάριν ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῆτε, τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες, σύν-ψυχοι, τὸ ἐν φρονοῦντες, **3** μηδὲν κατ' ἐριθείαν μηδὲ κατὰ κενοδοξίαν, ἀλλὰ τῇ ταπεινοφροσύνῃ ἀλλήλους ἡγούμενοι ὑπερέχοντας ἑαυτῶν, **4** μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστοι σκοποῦντες, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐτέρων ἕκαστοι. **5** τοῦτο φρονεῖτε ἐν ὑμῖν ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, **6** ὃς ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἄρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ, **7** ἀλλὰ ἑαυτὸν ἐκένωσεν μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος καὶ σχήματι εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος, **8** ἑτα-

28. ητις αυτοις μεν εστιν | υμιν δε 30. ιδετε

II. 1. ει τινα σπλα. 2. συμψυχ. 3. κατα εριθ. | μηδε: η | κατα sec: om 4. εκαστος pri loc | σκοπειτε | εκαστος sec loc 5. τουτο: add γαρ | φρονεισθω 7. αλλ εαυτ.

II. 2 3, 16. 4 1 Cor 10, 24. 7 Rom 8, 3.

πείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενός ὑπήκοός μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. 9 διὸ καὶ ὁ θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσεν καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ τὸ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, 10 ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, 11 καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται ὅτι κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν θεοῦ πατρός.

12 Ὡστε, ἀγαπητοί μου, καθὼς πάντοτε ὑπηκούσατε, μὴ ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου μόνον ἀλλὰ νῦν πολλῷ μᾶλλον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου, μετὰ φόβου καὶ τρόμου τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε· 13 θεὸς γάρ ἐστιν ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ θέλει καὶ τὸ ἐνεργεῖν ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας. 14 πάντα ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμῶν καὶ διαλογισμῶν, 15 ἵνα γένησθε ἄμεμπτοι καὶ ἀκέραιοι, τέκνα θεοῦ ἄμωμα μέσον γενεᾶς σκολιᾶς καὶ διεστραμμένης, ἐν οἷς φαίνεσθε ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ, 16 λόγον ζωῆς ἐπέχοντες, εἰς καύχημα ἑμοῖ εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον οὐδὲ εἰς κενὸν ἐκοπίασα. 17 ἀλλὰ εἰ καὶ σπένδομαι ἐπὶ τῇ θυσίᾳ καὶ λειτουργίᾳ τῆς πίστεως

---

9. om το pri 11. εξομολογησεται 13. ο θεος 15. αμω-
μητα | εν μεσω 17. αλλ

---

10 Es 45, 23. Rom 14, 11. 12 Eph 6, 5. 14 1 Pet
4, 9. 16 Gal 2, 2. 2 Tim 4, 6. 18 3, 1. 4, 4.

ὑμῶν, χαίρω καὶ συγχαίρω πᾶσιν ὑμῖν·
 18 τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ὑμεῖς χαίρετε καὶ συγχαίρετέ μοι.

19 Ἐλπίζω δὲ ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ Τιμόθεον ταχέως πέμψαι ὑμῖν, ἵνα καὶ ἐγὼ εὐψυχῶ γνοῦς τὰ περὶ ὑμῶν. 20 οὐδένα γὰρ ἔχω ἰσόψυχον, ὅστις γνησίως τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνήσει· 21 οἱ πάντες γὰρ τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν, οὐ τὰ Χριστοῦ Ἰησοῦ. 22 τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ γινώσκετε, ὅτι ὡς πατρὶ τέκνον σὺν ἐμοὶ ἐδούλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον. 23 τοῦτον μὲν οὖν ἐλπίζω πέμψαι ὡς ἂν ἀφίδω τὰ περὶ ἐμὲ ἐξαυτῆς· 24 πέποιθα δὲ ἐν κυρίῳ ὅτι καὶ αὐτὸς ταχέως ἐλεύσομαι.

25 Ἀναγκαῖον δὲ ἡγησάμην, Ἐπαφρόδιτον τὸν ἀδελφὸν καὶ συνεργὸν καὶ συστρατιώτην μου, ὑμῶν δὲ ἀπόστολον καὶ λειτουργὸν τῆς χρείας μου, πέμψαι πρὸς ὑμᾶς, 26 ἐπειδὴ ἐπιποθῶν ἦν πάντας ὑμᾶς καὶ ἀδελφονῶν, διότι ἠκούσατε ὅτι ἡσθένησεν. 27 καὶ γὰρ ἡσθένησεν πλησίον θανάτῳ· ἀλλὰ ὁ θεὸς ἠλέησεν αὐτόν, οὐκ αὐτὸν δὲ μόνον ἀλλὰ καὶ ἐμέ, ἵνα μὴ λύπην ἐπὶ λύπην σχῶ. 28 σπουδαιότερως οὖν ἔπεμψα αὐτόν, ἵνα ἰδόντες αὐτὸν πάλιν

---

17. συγχαιρ. 18. το δ' αυτο | συγχαιρ. 21. ου τα του
 23. απιδω 25. συστρατ. 27. αλλ | αυτον ηλεησ. | επι
 λυπη

χαρῆτε καὶ γὰρ ἁλυπότερος ὢ. 29 προσδέχεσθε οὖν αὐτὸν ἐν κυρίῳ μετὰ πάσης χαρᾶς, καὶ τοὺς τοιούτους ἐντίμους ἔχετε, 30 ὅτι διὰ τὸ ἔργον Χριστοῦ μέχρι θανάτου ἡγγισεν παραβουλευσάμενος τῇ ψυχῇ, ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν ὑστέρημα τῆς πρόσ με λειτουργίας.

III.

Contra iudaizantes Pauli adversarios. Fiducia carnis. Severum Pauli studium atque spes caelestis.

1 Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί μου, χαίρετε ἐν κυρίῳ. τὰ αὐτὰ γράφειν ὑμῖν ἐμοὶ μὲν οὐκ ὀκνηρόν, ὑμῖν δὲ ἀσφαλές. 2 βλέπετε τοὺς κύνας, βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας, βλέπετε τὴν κατατομήν. 3 ἡμεῖς γὰρ ἐσμεν ἡ περιτομή, οἱ πνεύματι θεοῦ λατρεύοντες καὶ καυχώμενοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ καὶ οὐκ ἐν σαρκὶ πεποιθότες, 4 καίπερ ἐγὼ ἔχων πεποιθήσιν καὶ ἐν σαρκί. εἴ τις δοκεῖ ἄλλος πεποιθέναι ἐν σαρκί, ἐγὼ μᾶλλον, 5 περιτομῇ ὀκταήμερος, ἐκ γένους Ἰσραὴλ, φυλῆς Βενιαμὴν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων, κατὰ νόμον Φαρισαῖος, 6 κατὰ ζῆλος διώκων τὴν ἐκκλησίαν, κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ γενόμενος ἄμεμπτος. 7 ἅτινα ἦν

50. του χριστου | παραβουλευσαμενος

III. 3. θεου: θεω 5. 5^e 1624 et 5 περιτομή | βενιαμιν 6. ζηλον 7. ατινα: praem αλλ

30 1 Cor 16, 17.

III. 1 2, 18. 4, 4. 5 Rom 11, 1. 6 Gal 1, 13 s.

μοι κέρδη, ταῦτα ἡγήμαι διὰ τὸν Χριστὸν ζημίαν. 8 ἀλλὰ μενοῦνγε καὶ ἡγοῦμαι πάντα ζημίαν εἶναι διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου μου, δι' ὃν τὰ πάντα ἐζημιώθην, καὶ ἡγοῦμαι σκύβαλα ἵνα Χριστὸν κερδήσω, 9 καὶ εὐρεθῶ ἐν αὐτῷ, μὴ ἔχων ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου, ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως Χριστοῦ, τὴν ἐκ θεοῦ δικαιοσύνην, ἐπὶ τῇ πίστει, 10 τοῦ γινῶναι αὐτὸν καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ καὶ κοινωνίαν παθημάτων αὐτοῦ, συμμορφιζόμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, 11 εἴπωσ καταστήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν.

12 Οὐχ ὅτι ἤδη ἔλαβον ἢ ἤδη τετελείωμαι, διώκω δὲ εἰ καταλάβω, ἐφ' ᾧ καὶ κατελήμφθην ὑπὸ Χριστοῦ Ἰησοῦ. 13 ἀδελφοί, ἐγὼ ἐμαυτὸν οὕτω λογίζομαι κατειληφέναι· 14 Ἐν δέ, τὰ μὲν ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος, τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος, κατὰ σκοπὸν διώκω εἰς τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. 15 Ὅσοι οὖν τέλειοι, τοῦτο φρονῶμεν· καὶ εἴ τι ἐτέρως φρονεῖτε, καὶ τοῦτο ὁ θεὸς

---

8. σκυβαλα: add ειναι 10. την κοινωνιαν | των παθηματων | συμμορφουμενος 11. την εκ: των 12. διωκ. δε ει και | κατεληφθην | του χριστου ιησου 13. ουπω: ου 14. εις το: επι το

ὑμῖν ἀποκαλύψει· 16 πλὴν εἰς ὃ ἐφθάσαμεν, τῷ αὐτῷ στοιχεῖν.

17 Συνμιμηταί μου γίνεσθε, ἀδελφοί, σκοπεῖτε τοὺς οὕτω περιπατοῦντας καθὼς ἔχετε τύπον ἡμῶν. 18 πολλοὶ γὰρ περιπατοῦσιν, οὓς πολλάκις ἔλεγον ὑμῖν, νῦν δὲ καὶ κλαίων λέγω, τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ, 19 ὧν τὸ τέλος ἀπώλεια, ὧν ὁ θεὸς ἡ κοιλία καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν, οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες. 20 ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὗ καὶ σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, 21 ὃς μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα.

IV.

Cohortationes. Philippensium munificentia laudatur.
Vota et salutationes.

1 Ὡστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ καὶ ἐπιπόθητοι, χαρὰ καὶ στέφανός μου, οὕτως στήκετε ἐν κυρίῳ, ἀγαπητοί.

2 Εὐοδίαν παρακαλῶ καὶ Συντυχὴν παρακαλῶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν κυρίῳ. 3 ναὶ ἐρωτῶ καὶ σέ, γνήσιε σύνζυγε, συλλαμβάνου αὐταῖς, αἵτινες ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συνήθλησάν μοι μετὰ καὶ Κλήμενος καὶ τῶν

16. στοιχεῖν: add κανονι, το αὐτο φρονειν 17. συμμιμητ. 21. εις το γινεσθαι αὐτο σύμμορφον | εαυτω

IV. 2. ζ (non ζ^e) ευωδιαν | συντύχην 3. ναί: και | συζυγε γνησιε | συλλαμβ.

λοιπῶν συνεργῶν μου, ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς.

4 Χαίρετε ἐν κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἐρῶ, χαίρετε. 5 τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις· ὁ κύριος ἐγγύς. 6 μηδὲν μεριμνᾶτε, ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωρίζεσθω πρὸς τὸν θεόν. 7 καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

8 Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὐφημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε· 9 ἃ καὶ ἐμάθετε καὶ παρελάβετε καὶ ἠκούσατε καὶ εἶδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε, καὶ ὁ θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.

10 Ἐχάρην δὲ ἐν κυρίῳ μεγάλως ὅτι ἤδη ποτὲ ἀνεθάλετε τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ φρονεῖν· ἐφ' ᾧ καὶ ἐφρονεῖτε, ἡκαιρεῖσθε δέ. 11 οὐχ ὅτι καθ' ὑστέρησιν λέγω· ἐγὼ γὰρ ἔμαθον ἐν οἷς εἰμὶ αὐτάρκης εἶναι. 12 οἶδα καὶ ταπεινοῦσθαι, οἶδα καὶ περισσεύειν· ἐν παντὶ καὶ ἐν πᾶσιν μεμύημαι, καὶ χορτάζεσθαι καὶ πεινᾶν, καὶ περισσεύειν καὶ ὑστερεῖσθαι. 13 πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με.

---

12. οἶδα δε ταπειν. 13. ενδυναμ. με: add χριστω

IV. 4 5, 1. 1 Thess 5, 16. 9 Rom 15, 33 pp. 13 1 Tim 1, 12.

14 πλὴν καλῶς ἐποιήσατε συνκοινωνήσαν-
 τέσ μου τῇ θλίψει. 15 οἴδατε δὲ καὶ ὑμεῖς,
 Φιλιππησίοι, ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐαγγελίου,
 ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ Μακεδονίας, οὐδεμία μοι
 ἐκκλησία ἐκοινώνησεν εἰς λόγον δόσεως καὶ
 λήμψεως εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι, 16 ὅτι καὶ ἐν
 Θεσσαλονίκη καὶ ἅπαξ καὶ δις εἰς τὴν
 χρεῖαν μοι ἐπέμψατε. 17 οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ
 τὸ δόμα, ἀλλὰ ἐπιζητῶ τὸν καρπὸν τὸν
 πλεονάζοντα εἰς λόγον ὑμῶν. 18 ἀπέχω δὲ
 πάντα καὶ περισσεύω, πεπλήρωμαι δεξά-
 μενος παρὰ Ἑπαφροδίτου τὰ παρ' ὑμῶν,
 ὁσμήν εὐωδίας, θυσίαν δεκτὴν εὐάρεστον
 τῷ θεῷ. 19 ὁ δὲ θεός μου πληρώσει πᾶ-
 σαν χρεῖαν ὑμῶν κατὰ τὸ πλοῦτος αὐτοῦ
 ἐν δόξῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. 20 τῷ δὲ θεῷ
 καὶ πατρὶ ἡμῶν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας
 τῶν αἰώνων, ἀμήν.

21 Ἀσπάσασθε πάντα ἅγιον ἐν Χριστῷ
 Ἰησοῦ. ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ σὺν ἐμοὶ ἀδελ-
 φοί. 22 ἀσπάζονται ὑμᾶς πάντες οἱ ἅγιοι,
 μάλιστα δὲ οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας.

23 Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ
 μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν.

14. συγχ. 15. ληψεως 17. αλλ 19. τον πλουτον
 23. του κυρ. ημων | μετα παντων υμων. αμην

15 2 Cor 11, 9. 22 1, 13. 23 Gal 6, 18.

ΠΡΟΣ ΚΟΛΟССΑΕΙC.

I.

Laudat Colossenses ab Epaphra doctos hortaturque ut proficiant. Divina Christi redemptoris omnium dignitas. Paulus laboribus suis laetans.

1 Παῦλος ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ διὰ θελήματος θεοῦ καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς **2** τοῖς ἐν Κολοσσαῖς ἁγίοις καὶ πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν Χριστῷ. χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν.

3 Εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ καὶ πατρὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πάντοτε περὶ ὑμῶν προσευχόμενοι, **4** ἀκούσαντες τὴν πίστιν ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ καὶ τὴν ἀγάπην ἣν ἔχετε εἰς πάντας τοὺς ἁγίους **5** διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ἀποκειμένην ὑμῖν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἣν προηκούσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου **6** τοῦ παρόντος εἰς ὑμᾶς καθὼς καὶ ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ ἐστίν, καρποφορούμενον καὶ αὐξανόμενον καθὼς καὶ ἐν ὑμῖν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἤκουσατε καὶ ἐπέγνωτε τὴν χάριν τοῦ θεοῦ

ς η προσ κολασσαις επιστολη παυλου, ^ςε παυλου του αποστολου η πρ. κολοσσαις επιστ.

I. 1. ιησου χριστου 2. ^ς (non ^ςε) κολασσαις | πατρ. ημων: add και κυριου ιησου χριστου 4. ην εχετε: την 6. εστιν: και εστι | om και αυξανομ.

I. 1 s. Eph 1, 1 pp. 3 Phil 1, 3. 4—9 Eph 1, 15 s. Phil 5. 5 Eph 1, 13. 2 Cor 6, 7.

ἐν ἀληθείᾳ· **7** καθὼς ἐμάθετε ἀπὸ Ἑπαφρᾶ τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου ἡμῶν, ὅς ἐστιν πιστὸς ὑπὲρ ὑμῶν διάκονος τοῦ Χριστοῦ, **8** ὁ καὶ δηλώσας ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἀγάπην ἐν πνεύματι. **9** Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσαμεν, οὐ παυόμεθα ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμενοι καὶ αἰτούμενοι ἵνα πληρωθῇτε τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματος αὐτοῦ ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ συνέσει πνευματικῇ, **10** περιπατῆσαι ἀξίως τοῦ κυρίου εἰς πᾶσαν ἀρεσκίαν, ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ καρποφοροῦντες καὶ αὐξανόμενοι τῇ ἐπιγνώσει τοῦ θεοῦ, **11** ἐν πάσῃ δυνάμει δυναμούμενοι κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν, μετὰ χαρᾶς **12** εὐχαριστοῦντες τῷ πατρὶ τῷ ἱκανώσαντι ὑμᾶς εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων ἐν τῷ φωτί, **13** ὅς ἐρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκότους καὶ μετέστησεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ, **14** ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν, τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, **15** ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ θεοῦ τοῦ ἀοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως, **16** ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε θρόνοι εἴτε κυριότητες εἴτε

7. καθως και 10. περιπατησαι: add υμας | αρεσκειαν | εἰς τὴν ἐπιγνωσιν 11. post χαρας interp 12. υμας: ημας 13. ερρυσατο 14. τ. ἀπολυτρωσιν: add διὰ τοῦ αἱματος αὐτοῦ 16. τὰ παντ. τὰ ἐν | καὶ τὰ ἐπὶ

7 4, 12. **9** Eph 1, 8. **10** 1 Thess 2, 12. Eph 4, 1. **14** Eph 1, 7. **15** 2 Cor 4, 4. **16** 20. Eph 1, 10.

ἀρχαὶ εἴτε ἐξουσίαι. τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἔκτισται, 17 καὶ αὐτός ἐστιν πρὸ πάντων καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκεν, 18 καὶ αὐτός ἐστιν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος, τῆς ἐκκλησίας· ὅς ἐστιν ἀρχή, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα γένηται ἐν πᾶσιν αὐτὸς πρωτεύων, 19 ὅτι ἐν αὐτῷ εὐδόκησεν πᾶν τὸ πλήρωμα κατοικῆσαι 20 καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτόν, εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ, δι' αὐτοῦ, εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς εἴτε τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. 21 καὶ ὑμᾶς ποτὲ ὄντας ἀπηλλοτριωμένους καὶ ἐχθροὺς τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς πονηροῖς, νυνὶ δὲ ἀποκατήλλαξεν 22 ἐν τῷ σώματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ διὰ τοῦ θανάτου, παραστήσας ὑμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους καὶ ἀνεγκλήτους κατενώπιον αὐτοῦ, 23 εἴγε ἐπιμένετε τῇ πίστει τεθεμελιωμένοι καὶ ἐδραῖοι καὶ μὴ μετακινούμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ εὐαγγελίου οὗ ἠκούσατε, τοῦ κηρυχθέντος ἐν πάσῃ κτίσει τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανόν, οὗ ἐγενόμην ἐγὼ Παῦλος διάκονος.

24 Νῦν χαίρω ἐν τοῖς παθήμασιν ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκί μου ὑπὲρ τοῦ σώματος αὐτοῦ, ὅς ἐστιν ἡ ἐκκλησία,

---

25. ἐν πάσῃ τη 24. παθήμασι μου

---

18 Eph 4, 23. 1 Cor 15, 20. 19 2, 9. 21 Eph 4, 18. 2, 16. 22 Eph 5, 27. 1, 4. 23 Eph 3, 7.

25 ἡς ἐγενόμην ἐγὼ διάκονος κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι εἰς ὑμᾶς πληρῶσαι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, 26 τὸ μυστήριον τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν, νῦν δὲ ἐφανερώθη τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, 27 οἷς ἠθέλησεν ὁ θεὸς γνωρίσαι τί τὸ πλοῦτος τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου τούτου ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅς ἐστιν Χριστὸς ἐν ὑμῖν, ἡ ἐλπίς τῆς δόξης, 28 ὃν ἡμεῖς καταγγέλλομεν νουθετοῦντες πάντα ἄνθρωπον καὶ διδάσκοντες πάντα ἄνθρωπον ἐν πάσῃ σοφίᾳ, ἵνα παραστήσωμεν πάντα ἄνθρωπον τέλειον ἐν Χριστῷ· 29 εἰς ὃ καὶ κοπιῶ ἀγωνιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἐμοὶ ἐν δυνάμει.

II.

Contra falsos doctores. Cum Christo sepulti iidem reviximus. Deleto chirographo nobis contrario iam a placitis humanis recedendum.

1 Θέλω γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι ἡλίκον ἀγῶνα ἔχω ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικίᾳ καὶ ὅσοι οὐχ ἐόρακαν τὸ πρόσωπόν μου ἐν σαρκί, 2 ἵνα παρακληθῶσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν, συμβιβασθέντες ἐν ἀγάπῃ καὶ εἰς πᾶν πλοῦτος τῆς πληροφορίας τῆς συνέσεως, εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ θεοῦ,

26. νυνι 27. τισ ο πλουτος 28. χριστω: add ιησου

II. 1. υπερ: περι | λαοδικεια | εωρακασι 2. συμβιβασθεντων | παντα πλουτον | του θεου και πατρος και του χριστου

25 s. Eph 3, 2 ss. 27 Eph 1, 18. 29 1 Tim 4, 10.

II. 1. 4, 13. 2 1, 27.

Χριστοῦ, **3** ἐν ᾧ εἰσὶν πάντες οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ γνώσεως ἀπόκρυφοι. **4** τοῦτο λέγω ἵνα μηδεὶς ὑμᾶς παραλογίζεται ἐν πιθανολογίᾳ. **5** εἰ γὰρ καὶ τῇ σαρκὶ ἄπειμι, ἀλλὰ τῷ πνεύματι σὺν ὑμῖν εἰμί, χαίρων καὶ βλέπων ὑμῶν τὴν τάξιν καὶ τὸ στερέωμα τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ὑμῶν. **6** Ὡς οὖν παρελάβετε τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν κύριον, ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε, **7** ἐρριζωμένοι καὶ ἐποικοδομούμενοι ἐν αὐτῷ καὶ βεβαιούμενοι τῇ πίστει καθὼς ἐδιδάχθητε, περισσεύοντες ἐν εὐχαριστίᾳ. **8** βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου καὶ οὐ κατὰ Χριστόν, **9** ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς, **10** καὶ ἐστὲ ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, **11** ἐν ᾧ καὶ περιετμήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ, ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῆς σαρκός, ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ, **12** συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι, ἐν ᾧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ θεοῦ τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. **13** καὶ ὑμᾶς νεκροὺς ὄντας τοῖς παραπτώ-

3. και της γνωσεως 4. ινα μη τις 7. εν τη πιστει | εν αυτη εν ευχαριστ. 11. του σωματος: add των αμαρτιων 12. εκ των νεκρ. 13. εν τοις παραπτωμ.

4 8. 5 1 Cor 5, 3. 9 1, 19. 10 Eph 1, 21, 12 Rom 6, 4. Eph 1, 19 s. 13 Eph 2, 1. 5.

μασιν καὶ τῇ ἀκροβυστίᾳ τῆς σαρκὸς ὑμῶν, συνεζωοποίησεν ὑμᾶς σὺν αὐτῷ, χαρισάμενος ἡμῖν πάντα τὰ παραπτώματα· 14 ἐξάλειψας τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον τοῖς δόγμασιν ὃ ἦν ὑπεναντίον ἡμῖν, καὶ αὐτὸ ἦρχεν ἐκ τοῦ μέσου, προσηλώσας αὐτὸ τῷ σταυρῷ· 15 ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας ἐδειγμάτισεν ἐν παρρησίᾳ, θριαμβεύσας αὐτοὺς ἐν αὐτῷ.

16 Μὴ οὖν τις ὑμᾶς κρινέτω ἐν βρώσει ἢ ἐν πόσει ἢ ἐν μέρει ἑορτῆς ἢ νουμηνίας ἢ σαββάτων, 17 ἧ ἔστιν σκιά τῶν μελλόντων, τὸ δὲ σῶμα τοῦ Χριστοῦ. 18 μηδεὶς ὑμᾶς καταβραβεύετω θέλων ἐν ταπεινοφροσύνῃ καὶ θρησκίᾳ τῶν ἀγγέλων, ἃ ἐόρακεν ἐμβατεύων, εἰκῇ φυσιούμενος ὑπὸ τοῦ νοῦς τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, 19 καὶ οὐ κρατῶν τὴν κεφαλὴν, ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα διὰ τῶν ἁφῶν καὶ συνδέσμων ἐπιχορηγούμενον καὶ συνβιβαζόμενον αὖξει τὴν αὖξιν τοῦ θεοῦ. 20 Εἰ ἀπεθάνετε σὺν Χριστῷ ἀπὸ τῶν στοιχείων τοῦ κόσμου, τί

13. om υμας sec | ημιν : ζ^e υμιν 15. ἐν αὐτῷ 18. θρησκεία | α μη εωρακεν 19. συμβιβαζ. 20. ει: add ουν | συν τῷ χρι.

ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε· 21 μὴ ἄψῃ μηδὲ γεύσῃ μηδὲ θίγῃς, 22 ἃ ἐστὶν πάντα εἰς φθορὰν τῇ ἀποχρήσει, κατὰ τὰ ἐντάλματα καὶ διδασκαλίαις τῶν ἀνθρώπων; 23 ἅτινά ἐστιν λόγον μὲν ἔχοντα σοφίας ἐν ἐθελοθηρησίᾳ καὶ ταπεινοφροσύνῃ καὶ ἀφειδία σώματος, οὐκ ἐν τιμῇ τινὶ πρὸς πλησμονὴν τῆς σαρκός.

III.

Electis dei caelestia sectanda novusque nova vita homo induendus. Officia coniugum, liberorum, patrum, servorum, dominorum.

1 Εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ Χριστῷ, τὰ ἄνω ζητεῖτε, οὗ ὁ Χριστός ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ καθήμενος· 2 τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. 3 ἀπεθάνετε γάρ, καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ θεῷ· 4 ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ὑμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ.

5 Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν ἣτις ἐστὶν εἰδωλολατρεία, 6 δι' ἃ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ. 7 ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ

23. ἐθελοθηρησεια

III. 4. η ζωη ημων 5. τα μελη υμων 6. του θεου: add επι τους υιους της απειθειας

21 Lev 5, 2. 22 Mt 15, 9.

III. 5 Eph 5, 3. 6 Eph 5, 6. Rom 1, 18. 7 s Eph 2, 3. 4, 31.

ποτε, ὅτε ἐζήτε ἐν τούτοις· 8 νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργὴν θυμὸν κακίαν βλασφημίαν αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν, 9 μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ 10 καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν, 11 ὅπου οὐκ ἔστι Ἕλλην καὶ Ἰουδαῖος, περιτομή καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος, Κύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος, ἀλλὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσιν Χριστός.

12 Ἐνδύσασθε οὖν ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ θεοῦ ἅγιοι καὶ ἡγαπημένοι σπλάγχνα οἰκτιρμοῦ, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, πραῦτητα, μακροθυμίαν, 13 ἀνεχόμενοι ἀλλήλων καὶ χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, ἐάν τις πρὸς τινὰ ἔχη μομφήν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἐχαρίσατο ὑμῖν οὕτως καὶ ὑμεῖς, 14 ἐπὶ πᾶσιν δὲ τούτοις τὴν ἀγάπην, ὅ ἐστιν σύνδεσμος τῆς τελειότητος. 15 καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ βραβευέτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθητε ἐν ἐνὶ σώματι· καὶ εὐχάριστοι γίνεσθε. 16 ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικεῖτω ἐν ὑμῖν πλουσίως, ἐν πάσῃ σοφίᾳ διδάσκοντες καὶ νουθετοῦντες ἑαυτούς,

7. ἐν τούτοις: ἐν αὐτοῖς 11. τὰ πάντα 12. οἰκτιρ-
μων | πραοτητα 14. ἡτις ἐστι 15. τ. χριστου: τ. θεου

9 Eph 4, 22 ss. 11 Gal 3, 28. 12 ss. Eph 4, 2 ss.
32. 15 Phil 4, 7. 16 Eph 5, 19 ss.

ψαλμοῖς ὕμνοις ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ἐν τῇ χάριτι ᾄδοντες ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν τῷ θεῷ, 17 καὶ πᾶν ὃ τι ἂν ποιῆτε ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ, πάντα ἐν ὀνόματι κυρίου Ἰησοῦ, εὐχαριστοῦντες τῷ θεῷ πατρὶ δι' αὐτοῦ.

18 Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε τοῖς ἀνδράσιν, ὡς ἀνῆκεν ἐν κυρίῳ. 19 οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας καὶ μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς. 20 τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν κατὰ πάντα· τοῦτο γὰρ εὐάρεστόν ἐστιν ἐν κυρίῳ. 21 οἱ πατέρες, μὴ ἐρεθίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἵνα μὴ ἀθυμῶσιν. 22 οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε κατὰ πάντα τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις, μὴ ἐν ὀφθαλμοδουλίαις ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ' ἐν ἀπλότητι καρδίας φοβούμενοι τὸν κύριον. 23 ὃ ἐὰν ποιῆτε, ἐκ ψυχῆς ἐργάζεσθε ὡς τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις, 24 εἰδότες ὅτι ἀπὸ κυρίου ἀπολήμψεσθε τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας. τῷ κυρίῳ Χριστῷ δουλεύετε· 25 ὁ γὰρ ἀδικῶν κομιεῖται ὃ ἠδίκησεν, καὶ οὐκ ἔστιν προσωποληψία.

---

16. ψαλμοις και υμνοις και ωδαις | εν χαριτι | εν τη καρδια υμ. τω κυριω 17. πατρι: praeim και 18. τ. ιδιοις ανδρασιν 20. εστιν ευαρεστον τω κυριω 22. εν οφθαλμοδουλειαις | φοβ. τον θεον 23. και παν ο,τι εαν 24. αποληψεσθε | τω γαρ κυριω 25. ο δε αδικ. | προσωποληψια

---

17 25. 18 Eph 5, 22. 1 Pet 3, 1. 19 Eph 5, 25. 1 Pet 5, 7. 20 s. Eph 6, 1. 4. 22 Eph 6, 5. Tit 2, 9. 1 Pet 2, 18. 23 ss. Eph 6, 7 ss.

(IV.) 1 οἱ κύριοι, τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἰσότητα τοῖς δούλοις παρέχεσθε, εἰδότες ὅτι καὶ ὑμεῖς ἔχετε κύριον ἐν οὐρανῷ.

IV.

Precandum. Prudenter versandum. Tychicus et Onesimus. Salutationes. Epistula ex Laodicea.

2 Τῇ προσευχῇ προσκαρτερεῖτε, γρηγοροῦντες ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ, 3 προσευχόμενοι ἅμα καὶ περὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ θεὸς ἀνοίξῃ ἡμῖν θύραν τοῦ λόγου λαλῆσαι τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, δι' ὃ καὶ δέδεμαι, 4 ἵνα φανερώσω αὐτὸ ὥς δεῖ με λαλῆσαι. 5 Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τοὺς ἔξω, τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι. 6 ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι, ἅλατι ἡρτυμένος, εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἐνὶ ἐκάστῳ ἀποκρίνεσθαι.

7 Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος καὶ σύνδουλος ἐν κυρίῳ, 8 ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν, 9 σὺν Ὀνησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ, ὅς ἐστιν ἐξ ὑμῶν· πάντα ὑμῖν γνωριοῦσιν τὰ ὧδε.

10 Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος ὁ συναιχμάλωτός μου, καὶ Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς

IV. 1. ἐν οὐρανοῖς 8. ἵνα γνῶτε περὶ ὑμῶν

IV. 2 s. Eph 6, 18 s. 5 Eph 5, 15 s. 6 Eph 4, 29. 7 s. Eph 6, 21 s. 9 Phil 10. 10 Act 27, 2. 15, 37.

Βαρνάβα, περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντολὰς, — ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς, δέξασθε αὐτόν, — 11 καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰοῦστος, οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς οὗτοι μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, οἵτινες ἐγενήθησάν μοι παρηγορία. 12 ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Ἐπαφρᾶς ὁ ἐξ ὑμῶν, δούλος Χριστοῦ Ἰησοῦ, πάντοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἵνα σταθῇτε τέλειοι καὶ πεπληροφορημένοι ἐν παντὶ θελήματι τοῦ θεοῦ. 13 μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ ὅτι ἔχει πολὺν πόνον ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικίᾳ καὶ τῶν ἐν Ἱεραπόλει. 14 ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ ἰατρὸς ὁ ἀγαπητὸς καὶ Δημᾶς. 15 ἀσπασασθε τοὺς ἐν Λαοδικίᾳ ἀδελφοὺς καὶ Νυμφᾶν καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν. 16 καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ' ὑμῶν ἡ ἐπιστολή, ποιήσατε ἵνα καὶ ἐν τῇ Λαοδικέῳ ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ, καὶ τὴν ἐκ Λαοδικίας ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνῶτε. 17 καὶ εἶπατε Ἀρχίππῳ· βλέπε τὴν διακονίαν ἣν παρέλαβες ἐν κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς.

18 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. μνημονεύετε μου τῶν δεσμῶν. ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν.

11. περιτομῆς· οὗτοι 12. non interpg ante δούλος | om ιησου | στητε | πεπληρωμενοι 13. εχει ζηλον πολυν | λαοδικεια 15. λαοδικεια | κατ οικ. αυτου 16. λαοδικειας 18. μεθ υμων: add αμην

12 1, 7. Phil 23. 13 2, 1. 14 Phil 24. 15 Rom 16, 5. 17 Phil 2. 18 2 Thess 5, 17.

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α.

I.

Thessalonicenses egregium fidei exemplar facti.

1 Παῦλος καὶ Cιλουανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν θεῷ πατρὶ καὶ κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ. χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη.

2 Εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ πάντοτε περὶ πάντων ὑμῶν, μνεῖαν ποιούμενοι ἐπὶ τῶν προσευχῶν ἡμῶν, **3** ἀδιαλείπτως μνημονεύοντες ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς πίστεως καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν, **4** εἰδότες, ἀδελφοὶ ἡγαπημένοι ὑπὸ τοῦ θεοῦ, τὴν ἐκλογὴν ὑμῶν, **5** ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν οὐκ ἐγενήθη εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει καὶ ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ πληροφορίᾳ πολλῇ, καθὼς οἴδατε οἷοι ἐγενήθημεν ἐν ὑμῖν δι' ὑμᾶς. **6** καὶ ὑμεῖς μιμηταὶ ἡμῶν ἐγενήθητε καὶ τοῦ κυρίου, δεξάμενοι τὸν λόγον ἐν θλίψει

* ζ η του αγιου παυλου πρ. θεσσαλονικ. πρωτη επιστολη, ζ^e παυλου του αποστολου η προς θεσσ. επιστ. πρωτη

I. 1. ειρηνη: add απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου 2. μνειαν: add υμων 4. υπο θεου 5. και εν πληροφ.

I. 1 2 Thess 1, 1 s. Act 17, 1. 2 Col 1, 3. 2 Thess 1, 3 pp. 4 2 Thess 2, 13. 5 1 Cor 4, 20. 6 2 Thess 3, 7 ss. [167]

πολλῇ μετὰ χαρᾶς πνεύματος ἁγίου, 7 ὥστε γενέσθαι ὑμᾶς τύπον πᾶσιν τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ ἐν τῇ Ἀχαΐᾳ. 8 ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἐξήχηται ὁ λόγος τοῦ κυρίου οὐ μόνον ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ ἐν τῇ Ἀχαΐᾳ, ἀλλὰ ἐν παντὶ τόπῳ ἡ πίστις ὑμῶν ἡ πρὸς τὸν θεὸν ἐξελέλυθεν, ὥστε μὴ χρεῖαν ἔχειν ἡμᾶς λαλεῖν τι. 9 αὐτοὶ γὰρ περὶ ἡμῶν ἀπαγγέλλουσιν ὅποῖαν εἴσοδον ἔσχομεν πρὸς ὑμᾶς, καὶ πῶς ἐπεστρέψατε πρὸς τὸν θεὸν ἀπὸ τῶν εἰδώλων δουλεύειν θεῷ ζῶντι καὶ ἀληθινῷ, 10 καὶ ἀναμένειν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρανῶν, ὃν ἡγείρεν ἐκ τῶν νεκρῶν, Ἰησοῦν τὸν ῥυόμενον ἡμᾶς ἐκ τῆς ὀργῆς τῆς ἐρχομένης.

II.

Sincera et liberalis Pauli institutio. Fide constantes invitis popularibus. Visendi desiderium.

1 Αὐτοὶ γὰρ οἶδατε, ἀδελφοί, τὴν εἴσοδον ἡμῶν τὴν πρὸς ὑμᾶς, ὅτι οὐ κενὴ γέγονεν, 2 ἀλλὰ προπαθόντες καὶ ὑβρισθέντες καθὼς οἶδατε ἐν Φιλίπποις, ἐπαρρησιασάμεθα ἐν τῷ θεῷ ἡμῶν λαλῆσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ ἐν πολλῷ ἀγῶνι. 3 ἡ γὰρ παράκλησις ἡμῶν οὐκ ἐκ πλάνης οὐδὲ ἐξ ἀκαθαρσίας οὐδὲ ἐν δόλῳ, 4 ἀλλὰ καθὼς δεδοκιμάσμεθα ὑπὸ τοῦ θεοῦ πιστευ-

7. τυπους | om εν sec 8. om εν τη sec loco | αλλα και εν | ημας εχειν 9. εχομεν 10. εκ νεκρων | απο της οργ.

II. 2. αλλα και προπαθ. 3. ουτε εν δολ.

9 Act 14, 15.

II. 2 Act 16, 12 ss. 4 Gal 1, 10.

θῆναι τὸ εὐαγγέλιον οὕτως λαλοῦμεν, οὐχ ὥς ἄνθρωποις ἀρέσκοντες, ἀλλὰ θεῷ τῷ δοκιμάζοντι τὰς καρδίας ἡμῶν. 5 οὔτε γάρ ποτε ἐν λόγῳ κολακίας ἐγενήθημεν, καθὼς οἴδατε, οὔτε ἐν προφάσει πλεονεξίας, θεὸς μάρτυς, 6 οὔτε ζητοῦντες ἐξ ἀνθρώπων δόξαν, οὔτε ἀφ' ὑμῶν οὔτε ἀπ' ἄλλων, δυνάμενοι ἐν βάρει εἶναι ὡς Χριστοῦ ἀποστολοι· 7 ἀλλὰ ἐγενήθημεν ἡπιοι ἐν μέσῳ ὑμῶν, ὡς ἐὰν τροφὸς θάλπη τὰ ἐαυτῆς τέκνα, 8 οὕτως ὁμειρόμενοι ὑμῶν εὐδοκοῦμεν μεταδοῦναι ὑμῖν οὐ μόνον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ ἀλλὰ καὶ τὰς ἐαυτῶν ψυχὰς, διότι ἀγαπητοὶ ἡμῖν ἐγενήθητε. 9 μνημονεύετε γάρ, ἀδελφοί, τὸν κόπον ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον· νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαί τινα ὑμῶν ἐκηρύξαμεν εἰς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ. 10 ὑμεῖς μάρτυρες καὶ ὁ θεός, ὡς ὁσίως καὶ δικαίως καὶ ἀμέμπτως ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν ἐγενήθημεν, 11 καθάπερ οἴδατε ὡς ἓνα ἕκαστον ὑμῶν ὡς πατὴρ τέκνα ἐαυτοῦ παρακαλοῦντες ὑμᾶς καὶ παραμυθούμενοι, 12 καὶ μαρτυρόμενοι εἰς τὸ περιπατεῖν ὑμᾶς ἀξίως τοῦ θεοῦ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς εἰς τὴν ἐαυτοῦ βασιλείαν καὶ δόξαν.

4. ἀλλὰ τῷ θεῷ 5. κολακείας 7. ἀλλ' ἐγεν. | ὡς ἄνθρωποις 8. ὁμειρόμενοι | γεγεννησθε 9. νυκτὸς: add γὰρ 12. μαρτυρούμενοι | περιπατεῖν

5 Phil 1, 8. 6 Ioh 5, 41. 44. 9 2 Thess 3, 8. 12 Col 1, 10. Eph 4, 1.

13 Καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ ἀδιαλείπτως, ὅτι παραλαβόντες λόγον ἀκοῆς παρ' ἡμῶν τοῦ θεοῦ ἐδέξασθε οὐ λόγον ἀνθρώπων ἀλλὰ καθὼς ἐστὶν ἀληθὺς λόγον θεοῦ, ὃς καὶ ἐνεργεῖται ἐν ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν. **14** ὑμεῖς γὰρ μιμηταὶ ἐγενήθητε, ἀδελφοί, τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ θεοῦ τῶν οὐσῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὅτι τὰ αὐτὰ ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλετῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, **15** τῶν καὶ τὸν κύριον ἀποκτεινάντων Ἰησοῦν καὶ τοὺς προφήτας, καὶ ἡμᾶς ἐκδιωξάντων καὶ θεῷ μὴ ἀρεσκόντων καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐναντίων, **16** κωλυόντων ἡμᾶς τοῖς ἔθνεσιν λαλῆσαι ἵνα σωθῶσιν, εἰς τὸ ἀναπληρῶσαι αὐτῶν τὰς ἁμαρτίας πάντοτε. ἔφθασεν δὲ ἐπ' αὐτοὺς ἡ ὀργὴ εἰς τέλος.

17 Ἡμεῖς δέ, ἀδελφοί, ἀπορφανισθέντες ἀφ' ὑμῶν πρὸς καιρὸν ὥρας προσώπῳ οὐ καρδίᾳ, περισσοτέρως ἐσπουδάσαμεν τὸ πρόσωπον ὑμῶν ἰδεῖν ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ. **18** διότι ἠθελήσαμεν ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, ἐγὼ μὲν Παῦλος καὶ ἄπαξ καὶ δῖς, καὶ ἐνέκοψεν ἡμᾶς ὁ σατανᾶς. **19** τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπὶς ἢ χαρὰ ἢ στέφανος καυχήσεως ἢ οὐχὶ καὶ ὑμεῖς ἔμπροσθεν τοῦ κυρίου ἡμῶν

13. om Καὶ ante δια τουτο 14. τα αυτα: ταυτά
15. τους ιδιους προφητας | ημας: ς (non item ς^e)
υμας ex errore 18. διο

Ἰησοῦ ἐν τῇ αὐτοῦ παρουσίᾳ; 20 ὑμεῖς γὰρ ἐστε ἡ δόξα ἡμῶν καὶ ἡ χαρά.

III.

Impeditus ab itinere Paulus iterum misit Timotheum.
Laetatur nuntiatis. Votum.

1 Διὸ μηκέτι στέγοντες ἡὐδοκήσαμεν καταλειφθῆναι ἐν Ἀθήναις μόνοι, 2 καὶ ἐπέμψαμεν Τιμόθεον, τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ διάκονον τοῦ θεοῦ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ στηρίξαι ὑμᾶς καὶ παρακαλέσαι ὑπὲρ τῆς πίστεως ὑμῶν 3 τὸ μηδένα σαλίνεσθαι ἐν ταῖς θλίψεσιν ταύταις. αὐτοὶ γὰρ οἴδατε ὅτι εἰς τοῦτο κείμεθα· 4 καὶ γὰρ ὅτε πρὸς ὑμᾶς ἦμεν, προελέγομεν ὑμῖν ὅτι μέλλομεν θλίβεσθαι, καθὼς καὶ ἐγένετο καὶ οἴδατε. 5 διὰ τοῦτο ἀγῶν μηκέτι στέγων ἔπεμψα εἰς τὸ γνῶναι τὴν πίστιν ὑμῶν, μήπως ἐπείρασεν ὑμᾶς ὁ πειράζων καὶ εἰς κενὸν γένηται ὁ κόπος ἡμῶν. 6 Ἄρτι δὲ ἐλθόντος Τιμοθέου πρὸς ὑμᾶς ἀφ' ὑμῶν καὶ εὐαγγελισαμένου ἡμῖν τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην ὑμῶν, καὶ ὅτι ἔχετε μνηλεῖαν ἡμῶν ἀγαθὴν πάντοτε, ἐπιποθοῦντες ὑμᾶς ἰδεῖν καθάπερ καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς, 7 διὰ τοῦτο παρεκλήθημεν, ἀδελφοί, ἐφ' ὑμῖν ἐπὶ πάσῃ τῇ ἀνάγκῃ καὶ θλίψει ἡμῶν διὰ τῆς

19. ιησου: add χριστου

III. 1. ευδοκησαμεν 2. και διακονον του θε. και συνεργον ημων | παρακαλεσαι: add υμας | υπερ: περι 3. το: τω 7. θλιψ. κ. αναγκ.

III. 1 Act 17, 16. 2 Rom 16, 21. 6 Act 18, 5.

ὑμῶν πίστεως, 8 ὅτι νῦν ζῶμεν ἐὰν ὑμεῖς
στήκετε ἐν κυρίῳ. 9 τίνα γὰρ εὐχαριστίαν
δυνάμεθα τῷ θεῷ ἀνταποδοῦναι περὶ ὑμῶν
ἐπὶ πάσῃ τῇ χαρᾷ ἣ χαίρομεν δι' ὑμᾶς
ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ ἡμῶν, 10 νυκτὸς καὶ
ἡμέρας ὑπερεκπερισσοῦ δεόμενοι εἰς τὸ
ἰδεῖν ὑμῶν τὸ πρόσωπον καὶ καταρτίσαι τὰ
ὑστερήματα τῆς πίστεως ὑμῶν;

11 Αὐτὸς δὲ ὁ θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν καὶ
ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς κατευθύνει τὴν ὁδὸν
ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς. 12 ὑμᾶς δὲ ὁ κύριος
πλεονάσαι καὶ περισσεύσαι τῇ ἀγάπῃ εἰς
ἀλλήλους καὶ εἰς πάντα, καθάπερ καὶ
ἡμεῖς εἰς ὑμᾶς, 13 εἰς τὸ στηρίξαι ὑμῶν
τὰς καρδίας ἀμέμπτους ἐν ἀγιωσύνῃ ἔμ-
προσθεν τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν ἐν τῇ
παρουσίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ μετὰ
πάντων τῶν ἁγίων αὐτοῦ, ἀμήν.

IV.

In castitate et caritate pergendum. De mortuis et
superstitibus redeunte Christo.

1 Λοιπὸν οὖν, ἀδελφοί, ἐρωτῶμεν ὑμᾶς
καὶ παρακαλοῦμεν ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ, ἵνα
καθὼς παρελάβετε παρ' ἡμῶν τὸ πῶς δεῖ
ὑμᾶς περιπατεῖν καὶ ἀρέσκειν θεῷ, καθὼς
καὶ περιπατεῖτε, ἵνα περισσεύητε μᾶλ-
λον. 2 οἴδατε γὰρ τίνας παραγγελίας
ἐδώκαμεν ὑμῖν διὰ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ.

8. στηχητε 11. ιησους: add χριστος 13. ιησου: add
χριστου | om αμην

IV. 1. το λοιπον | om ινα pri | om καθως κ. περιπατ.

4, 3. ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α' 4, 12.

3 τοῦτο γάρ ἐστιν θέλημα τοῦ θεοῦ, ὁ ἁγιασμός ὑμῶν, ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πορνείας, **4** εἰδέναι ἕκαστον ὑμῶν τὸ ἑαυτοῦ σκεῦος κτᾶσθαι ἐν ἁγιασμῷ καὶ τιμῇ, **5** μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμίας καθάπερ καὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα τὸν θεόν, **6** τὸ μὴ ὑπερβαίνειν καὶ πλεονεκτεῖν ἐν τῷ πράγματι τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, διότι ἕκδικος κύριος περὶ πάντων τούτων, καθὼς καὶ προείπαμεν ὑμῖν καὶ διεμαρτυράμεθα. **7** οὐ γὰρ ἐκάλεσεν ἡμᾶς ὁ θεὸς ἐπὶ ἀκαθαρσίᾳ ἀλλὰ ἐν ἁγιασμῷ. **8** τοιγαροῦν ὁ ἀθετῶν οὐκ ἄνθρωπον ἀθετεῖ ἀλλὰ τὸν θεὸν τὸν καὶ διδόντα τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τὸ ἅγιον εἰς ὑμᾶς.

9 Περὶ δὲ τῆς φιλαδελφίας οὐ χρεῖαν ἔχετε γράφειν ὑμῖν· αὐτοὶ γὰρ ὑμεῖς θεοδίδακτοί ἐστε εἰς τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους· **10** καὶ γὰρ ποιεῖτε αὐτὸ εἰς πάντα τοὺς ἀδελφοὺς ἐν ὅλῃ τῇ Μακεδονίᾳ. παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, περισσεύειν μᾶλλον **11** καὶ φιλοτιμεῖσθαι ἡσυχάζειν καὶ πράσσειν τὰ ἴδια καὶ ἐργάζεσθαι ταῖς χερσὶν ὑμῶν, καθὼς ὑμῖν παρηγγείλαμεν, **12** ἵνα περιπατῇτε εὐσηχημόνως πρὸς τοὺς ἕξω καὶ μηδενὸς χρεῖαν ἔχητε.

---

6. ο κυριος 7. αλλ 8. δοντα | εἰς ἡμας 10. ἐν ὁλῃ: praeem τοὺς 11. ταῖς ἰδίαις χερσὶν. ὑμῶν

IV. **3** 5, 18. **5** Eph 2, 12. **8** Lc 10, 16. **9** 5, 1. Ioh 6, 45. **11** 2 Thess 3, 12. Eph 4, 28. **12** Col 4, 5.

13 Οὐ θέλομεν δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, περὶ τῶν κοιμωμένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. **14** εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανεν καὶ ἀνέστη, οὕτως καὶ ὁ θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ. **15** τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ κυρίου οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας, **16** ὅτι αὐτὸς ὁ κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου καὶ ἐν σάλπιγγι θεοῦ καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον, **17** ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι ἅμα σὺν αὐτοῖς ἄρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ κυρίου εἰς ἀέρα· καὶ οὕτως πάντοτε σὺν κυρίῳ ἐσόμεθα. **18** ὥστε παρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις τούτοις.

V.

Dies subito ventura; filiis lucis vigilandum est.
Praesides colendi. Admonitiones variae. Vota.

1 Περὶ δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν, ἀδελφοί, οὐ χρεῖαν ἔχετε ὑμῖν γράφεσθαι·

---

13. θελω | κεκοιμημένων

---

13 Col 2, 12. **14** 1 Cor 6, 14. Rom 8, 11. **15** s. 1 Cor 15, 51 s. 23.
V. 1 4, 9. Mt 24, 36.

2 αὐτοὶ γὰρ ἀκριβῶς οἶδατε ὅτι ἡμέρα κυρίου ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτὶ οὕτως ἔρχεται. 3 ὅταν λέγωσιν· εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια, τότε αἰφνίδιος αὐτοῖς ἐπίσταται ὄλεθρος ὥσπερ ἡ ὥδιν τῇ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ, καὶ οὐ μὴ ἐκφύγωσιν. 4 ὑμεῖς δέ, ἀδελφοί, οὐκ ἐστὲ ἐν σκότει, ἵνα ἡ ἡμέρα ὑμᾶς ὡς κλέπτῃς καταλάβῃ· 5 πάντες γὰρ ὑμεῖς υἱοὶ φωτός ἐστε καὶ υἱοὶ ἡμέρας· οὐκ ἐσμὲν νυκτὸς οὐδὲ σκότους· 6 ἄρα οὖν μὴ καθεύδωμεν ὡς οἱ λοιποί, ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ νήφωμεν. 7 οἱ γὰρ καθεύδοντες νυκτὸς καθεύδουσιν, καὶ οἱ μεθυσκόμενοι νυκτὸς μεθύουσιν· 8 ἡμεῖς δὲ ἡμέρας ὄντες νήφωμεν, ἐνδυσάμενοι θώρακα πίστεως καὶ ἀγάπης καὶ περικεφαλαίαν ἐλπίδα σωτηρίας, 9 ὅτι οὐκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ θεὸς εἰς ὀργὴν ἀλλὰ εἰς περιποίησιν σωτηρίας διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, 10 τοῦ ἀποθανόντος περὶ ἡμῶν, ἵνα εἴτε γρηγορῶμεν εἴτε καθεύδωμεν ἅμα σὺν αὐτῷ ζήσωμεν. 11 διὸ παρακαλεῖτε ἀλλήλους καὶ οἰκοδομεῖτε εἷς τὸν ἕνα, καθὼς καὶ ποιεῖτε

V. 2. η ημερα 3. οταν γαρ | εφισταται 5. om γαρ 6. ως και οι 9. αλλ 10. περι: υπερ

---

2 2 Pet 3, 10. 5 Eph 5, 8. 8 Eph 6, 14. 17, 10 2 Cor 5, 15.

12 Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, εἰδέναι τοὺς κοπιῶντας ἐν ὑμῖν καὶ προϊσταμένους ὑμῶν ἐν κυρίῳ καὶ νουθετοῦντας ὑμᾶς, **13** καὶ ἡγεῖσθαι αὐτοὺς ὑπερεκπερισσῶς ἐν ἀγάπῃ διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν. εἰρηνεύετε ἐν αὐτοῖς. **14** παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παραμυθεῖσθε τοὺς ὀλιγοψύχους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς πάντα. **15** ὁρᾶτε μή τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ τινὶ ἀποδοῖ, ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντα. **16** πάντοτε χαίρετε, **17** ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε, **18** ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γὰρ θέλημα θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς. **19** τὸ πνεῦμα μὴ ζβέννυτε, **20** προφητείας μὴ ἐξουθενεῖτε· **21** πάντα δὲ δοκιμάζετε, τὸ καλὸν κατέχετε· **22** ἀπὸ παντὸς εἰδους πονηροῦ ἀπέχεσθε. **23** Αὐτὸς δὲ ὁ θεὸς τῆς εἰρήνης ἀγιάσαι ὑμᾶς ὁλοτελεῖς, καὶ ὁλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθείη. **24** πιστὸς ὁ καλῶν ὑμᾶς, ὅς καὶ ποιήσει.

25 Ἀδελφοί, προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν. **26** ἀσπάσασθε τοὺς ἀδελφούς πάντας ἐν

13. υπερεκπερισσου | εν εαυτοις 15. αποδω | και εις αλληλ. 19. σβεννυτε 21. om δε

12 1 Tim 5, 17. **13** Mc 9, 50. **15** Rom 12, 17. 1 Pet 5, 9. **16** Phil 4, 4. **18** 4, 3. **23** Heb 15, 20 s. **24** 2 Thess 3, 3. **25** 2 Thess 3, 1. **25** Rom 16, 16 pp.

5, 27. ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α' 5, 28.

φιλήματι ἁγίῳ. 27 ἐνορκίζω ὑμᾶς τὸν κύριον, ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπιστολὴν πᾶσιν τοῖς ἀδελφοῖς.

28 Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν.

---

27. ορκίζω | τοις αγιοις αδελφ. 28. μεθ υμων: add αμην

---

28 Rom 16, 24 pp.

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β

I.

Laudat fidem Thessalonicensium. Et piis et impiis remunerator Christus.

1 Παῦλος καὶ Cιλουανδὸς καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν θεῷ πατρὶ ἡμῶν καὶ κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ. 2 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν τῷ θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί, καθὼς ἄξιόν ἐστιν, ὅτι ὑπεραυξάνει ἡ πίστις ὑμῶν καὶ πλεονάζει ἡ ἀγάπη ἐνδὸς ἐκάστου πάντων ὑμῶν εἰς ἀλλήλους, 4 ὥστε αὐτοὺς ἡμᾶς ἐν ὑμῖν ἐνκαυχᾶσθαι ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ θεοῦ ὑπὲρ τῆς ὑπομονῆς ὑμῶν καὶ πίστεως ἐν πᾶσιν τοῖς διωγμοῖς ὑμῶν καὶ ταῖς θλίψεσιν αἷς ἀνέχεσθαι, 5 ἐνδειγμα τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ θεοῦ, εἰς τὸ καταξιωθῆναι ὑμᾶς τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, ὑπὲρ ἧς καὶ πάσχετε, 6 εἴπερ δίκαιον παρὰ θεῷ ἀνταποδοῦναι τοῖς θλίβουσιν ὑμᾶς θλίψιν 7 καὶ ὑμῖν τοῖς θλιβομένοις ἄνεσιν μεθ' ἡμῶν, ἐν τῇ ἀποκαλύψει τοῦ κυρίου Ἰησοῦ ἀπ'

* ζ^ε παυλου του αποστολου η προς θεσσαλον. επιστολη δευτερα, ζ η πρ. θεσσαλ. επιστ. δευτερ.

I. 4. ωστ. ημας αυτους | καυχασθαι

I. 1 1 Thess 1, 1 s. 3 2, 13. 4 Thess 1, 2. 7 1 Thess 3, 13.

οὐρανοῦ μετ' ἀγγέλων δυνάμεως αὐτοῦ 8 ἐν πυρὶ φλογός, διδόντος ἐκδίκησιν τοῖς μὴ εἰδόσιν θεὸν καὶ τοῖς μὴ ὑπακούουσιν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ, 9 οἷτινες δίκην τίσουσιν ὄλεθρον αἰώνιον ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, 10 ὅταν ἔλθῃ ἐνδοξασθῆναι ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ καὶ θαυμάσθῃναι ἐν πᾶσιν τοῖς πιστεύσασιν, ὅτι ἐπιστεύθη τὸ μαρτύριον ἡμῶν ἐφ' ὑμᾶς, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. 11 Εἰς δὲ καὶ προσευχόμεθα πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἵνα ὑμᾶς ἀξιώσῃ τῆς κλήσεως ὃ θεὸς ἡμῶν καὶ πληρώσῃ πᾶσαν εὐδοκίαν ἀγαθωσύνης καὶ ἔργον πίστεως ἐν δυνάμει, 12 ὅπως ἐνδοξασθῇ τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ ἐν ὑμῖν καὶ ὑμεῖς ἐν αὐτῷ κατὰ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

II.

Christi adventum praecedet Antichristus. Perseverandum bona fide.

1 Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς παρουσίας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡμῶν ἐπισυναγωγῆς ἐπ' αὐτόν, 2 εἰς τὸ μὴ ταχέως σαλευθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ νοδὸς μηδὲ θροεῖσθαι, μήτε διὰ πνεύματος μήτε διὰ λόγου μήτε δι' ἐπιστολῆς

8. ἰησοῦ χριστοῦ 10. πιστευουσιν 12. ἰησοῦ pri: add χριστοῦ

II. 2. μήτε θροεῖσθ.

8 Act 7, 30.

II. 2 1 Thess 5, 2 s.

ὡς δι ἡμῶν, ὡς ὅτι ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα τοῦ κυρίου. **3** μή τις ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ κατὰ μηδένα τρόπον, ὅτι ἐὰν μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον καὶ ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀνομίας, ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, **4** ὁ ἀντικείμενος καὶ ὑπεραιρόμενος ἐπὶ πάντα λεγόμενον θεὸν ἢ σέβασμα, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ καθίσαι, ἀποδεικνύντα ἑαυτὸν ὅτι ἐστὶν θεός.

5 Οὐ μνημονεύετε ὅτι ἔτι ὦν πρὸς ὑμᾶς ταῦτα ἔλεγον ὑμῖν; **6** καὶ νῦν τὸ κατέχον οἴδατε, εἰς τὸ ἀποκαλυφθῆναι αὐτὸν ἐν τῷ αὐτοῦ καιρῷ. **7** τὸ γὰρ μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας, μόνον ὁ κατέχων ἄρτι ἕως ἐκ μέσου γένηται. **8** καὶ τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἄνομος, ὃν ὁ κύριος Ἰησοῦς ἀνελεῖ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ καταργήσῃ τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς παρουσίας αὐτοῦ, **9** οὗ ἐστὶν ἡ παρουσία κατ' ἐνέργειαν τοῦ σατανᾶ ἐν πάσῃ δυνάμει καὶ σημείοις καὶ τέρασιν ψεύδους **10** καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ ἀδικίας τοῖς ἀπολλυμένοις, ἀνθ' ὧν τὴν ἀγάπην τῆς ἀληθείας οὐκ ἐδέξαντο εἰς τὸ σωθῆναι αὐτούς. **11** καὶ διὰ

2. ἡ ἡμέρα τοῦ χριστοῦ 3. ἀνομίας: ἀμαρτίας
4. καθίσαι: praem ὡς θεὸν 6. ἐν τῷ αὐτοῦ καιρῷ.
8. ὁ κύριος ὁμοίως ἰησοῦς | ἀνελεῖ: ἀναλῶσει 10. τῆς ἀδικίας | ἐν αἰτοῖς πολλοί.

τοῦτο πέμπει αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐνέργειαν πλά-
νῃς εἰς τὸ πιστεῦσαι αὐτοὺς τῷ ψεύδει,
12 ἵνα κριθῶσιν ἅπαντες οἱ μὴ πιστεύσαν-
τες τῇ ἀληθείᾳ ἀλλὰ εὐδοκῆσαντες τῇ
ἀδικίᾳ.

13 Ἡμεῖς δὲ ὀφείλομεν εὐχαριστεῖν τῷ
θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί ἡγαπημέ-
μενοι ὑπὸ κυρίου, ὅτι εἴλατο ὑμᾶς ὁ θεὸς
ἀπ' ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν ἐν ἁγιασμῷ πνεύ-
ματος καὶ πίστει ἀληθείας, 14 εἰς ὃ καὶ
ἐκάλεσεν ὑμᾶς διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἡμῶν,
εἰς περιποίησιν δόξης τοῦ κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ. 15 ἄρα οὖν, ἀδελφοί,
στήκετε, καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις ἃς
ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστο-
λῆς ἡμῶν. 16 αὐτὸς δὲ ὁ κύριος ἡμῶν
Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ ὁ θεὸς ὁ πατὴρ ἡμῶν,
ὁ ἀγαπήσας ὑμᾶς καὶ δοὺς παράκλησιν
αἰωνίαν καὶ ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν χάριτι, 17 πα-
ρακαλέσαι ὑμῶν τὰς καρδίας καὶ στηρίξαι
ἐν παντὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ ἀγαθῷ.

III.

Precandum pro evangelio. Cavendi fratribus dis-
soluti ac desides. Nota genuinae epistulae.

1 Τὸ λοιπὸν προσεύχεσθε, ἀδελφοί, περὶ
ἡμῶν, ἵνα ὁ λόγος τοῦ κυρίου τρέχῃ καὶ
δοξάζεται καθὼς καὶ πρὸς ὑμᾶς, 2 καὶ

11. πεμψει 12. παντες | αλλ | εν τη αδικια 13. ειλετο
14. om και 16. και πατηρ ημων 17. στηριξαι: add
υμας | λογω κ. εργω

17 1 Thess 3, 13.

III. 1 1 Thess 5, 25. Col 4, 3 pp.

ἵνα ῥυθωθῶμεν ἀπὸ τῶν ἀτόπων καὶ πονη-
ρῶν ἀνθρώπων· οὐ γὰρ πάντων ἡ πίστις.
3 πιστὸς δέ ἐστιν ὁ κύριος ὃς στηρίξει
ὑμᾶς καὶ φυλάξει ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. 4 πε-
ποιθήκαμεν δὲ ἐν κυρίῳ ἐφ' ὑμᾶς, ὅτι ἂ
παραγγέλλομεν ποιεῖτε καὶ ποιήσετε. 5 ὁ δὲ
κύριος κατευθύνει ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς
τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν
τοῦ Χριστοῦ.

6 Παραγγέλλομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, ἐν
ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
στελλεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ ἀτά-
κτως περιπατοῦντος καὶ μὴ κατὰ τὴν παρά-
δοσιν ἣν παρελάβοσαν παρ' ἡμῶν. 7 αὐτοὶ
γὰρ οἶδατε πῶς δεῖ μιμεῖσθαι ἡμᾶς, ὅτι
οὐκ ἠτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν, 8 οὐδὲ δωρεὰν
ἄρτον ἐφάγομεν παρά τινος, ἀλλ' ἐν κόπῳ
καὶ μόχθῳ νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι
πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαί τινα ὑμῶν. 9 οὐχ
ὅτι οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν, ἀλλ' ἵνα ἑαυτοὺς
τύπον δῶμεν ὑμῖν εἰς τὸ μιμεῖσθαι ἡμᾶς.
10 καὶ γὰρ ὅτε ἤμεν πρὸς ὑμᾶς, τοῦτο
παρηγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι εἴ τις οὐ θέλει
ἐργάζεσθαι, μὴδὲ ἐσθιέτω. 11 ἀκούομεν
γάρ τινος περιπατοῦντος ἐν ὑμῖν ἀτάκτως,
μὴδὲν ἐργαζομένου ἀλλὰ περιεργαζομένου·

III. 4. παραγγέλλομεν: add ὑμιν | καὶ ποιεῖτε 5. om
τὴν ante υπομο. 6. παρελαβε 8. νυχτα καὶ ἡμεραν

---

4 Gal 5, 10. 6 Rom 16, 17. 1 Cor 5, 11. 7 1 Thess
1, 6. 8 1 Thess 2, 9. 9 1 Cor 9, 4. Phil 3, 17.

12 τοῖς δὲ τοιούτοις παραγγέλλομεν καὶ παρακαλοῦμεν ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ ἵνα μετὰ ἡσυχίας ἐργαζόμενοι τὸν ἑαυτῶν ἄρτον ἐσθίωσιν. 13 ὑμεῖς δέ, ἀδελφοί, μὴ ἐγκακήσητε καλοποιούντες. 14 εἰ δέ τις οὐχ ὑπακούει τῷ λόγῳ ἡμῶν διὰ τῆς ἐπιστολῆς, τοῦτον σημειοῦσθε· μὴ συναναμίγνυσθε αὐτῷ, ἵνα ἐντραπῇ· 15 καὶ μὴ ὡς ἐχθρὸν ἡγεῖσθε, ἀλλὰ νουθετεῖτε ὡς ἀδελφόν. 16 αὐτὸς δὲ ὁ κύριος τῆς εἰρήνης δώῃ ὑμῖν τὴν εἰρήνην διαπαντὸς ἐν παντὶ τρόπῳ. ὁ κύριος μετὰ πάντων ὑμῶν.

17 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου, ὅς ἐστιν σημεῖον ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ· οὕτως γράφω. 18 ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν.

12. δια τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ 15. ἐκκακήσητε 14. καὶ μὴ συναναμ. 18. μετ. πα. ὑμῶν, ἀμην

13 Gal 6, 9. 14 1 Cor 5, 11. 16 1 Thess 5, 23 ss. 17 Col 4, 18 pp. 18 1 Thess 5, 28 pp.

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α.

I.

Evangelii simplicitas a doctrinae vanitate tuenda. Lex et Christi gratia. Pauli exemplum. Hymenaeus et Alexander.

1 Παῦλος ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ κατ' ἐπιταγὴν θεοῦ σωτῆρος ἡμῶν καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τῆς ἐλπίδος ἡμῶν 2 Τιμοθέε γνησίῳ τέκνῳ ἐν πίστει. χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.

3 Καθὼς παρεκάλεσά σε προσμεῖναι ἐν Ἐφέσῳ, πορευόμενος εἰς Μακεδονίαν, ἵνα παραγγείλῃς τισὶν μὴ ἑτεροδιδασκαλεῖν 4 μηδὲ προσέχειν μύθοις καὶ γενεαλογίαις ἀπεράντοις, αἵτινες ἐκζητήσεις παρέχουσιν μᾶλλον ἢ οἰκονομίαν θεοῦ τὴν ἐν πίστει· 5 τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς καρδίας καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου, 6 ὧν τινὲς ἀστοχήσαντες ἐξετράπησαν εἰς ματαιολογίαν, 7 θέλοντες εἶναι νομοδιδάσκαλοι, μὴ νοοῦντες μήτε ἃ λέγουσιν μήτε περὶ τίνων δια-

---

ς* ἡ προσ τιμοθ. ἐπιστολὴ πρώτη, ς^ε παυλοῦ τοῦ ἀποστόλου ἡ πρ. τιμοθ. ἐπιστ. πρωτ.

I. ἀποστολ. ἰησοῦ χριστοῦ | καὶ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ 2. πατρος: add ἡμῶν 4. ζητήσεις | οἰκονομίαν: ς^ε οἰκοδομίαν

I. 1 2 Tim 1, 1 pp. 2, 3. 3 Act 20, 1. 4 Tit 1, 14. 3, 9.

βεβαιοῦνται. 8 οἶδαμεν δὲ ὅτι καλὸς ὁ νόμος, εἴν τις αὐτῷ νομίμῳσ χρηται, 9 εἰδὼς τοῦτο, ὅτι δικαίῳ νόμος οὐ κεῖται, ἀνόμοιοι δὲ καὶ ἀνυποτάκτοις, ἀσεβέσι καὶ ἁμαρτωλοῖς, ἀνοσίοις καὶ βεβήλοισ, πατρολώαις καὶ μητρολώαις, ἀνδροφόνοις, 10 πόρνοις, ἄρσενοκοίταις, ἀνδραποδισταῖς, ψεύσταις, ἐπιόρκοις, καὶ εἴ τι ἕτερον τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται, 11 κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου θεοῦ, ὃ ἐπιστεύθην ἐγώ. 12 χάριν ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστόν με ἡγήσατο θέμενος εἰς διακονίαν, 13 τὸ πρότερον ὄντα βλάσφημον καὶ διώκτην καὶ ὑβριστήν· ἀλλὰ ἡλεήθην, ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ, 14 ὑπερεπλεόνασεν δὲ ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. 15 πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ· 16 ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἡλεήθην, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρῶτῳ ἐνδείξῃται Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν ἅπασαν μακροθυμίαν, πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόν-

9. πατραλῶαις κ. μητραλῶαις 12. καὶ χάριν ἐχω
13. τὸν πρότερον | ἀλλ 16. πᾶσαν

8 Rom 7, 12. 14. 12 Phil 4, 15. 13 1 Cor 15, 9.
Gal 1, 15 ss. 15 4, 9. Mt 18, 11.

των πιστεύειν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον.
 17 τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ἀφθάρτῳ
 ἀοράτῳ μόνῳ θεῷ, τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

18 Ταύτην τὴν παραγγελίαν παρατίθεμαί
 σοι, τέκνον Τιμόθεε, κατὰ τὰς προαγούσας
 ἐπὶ σὲ προφητείας, ἵνα στρατεύσῃ ἐν αὐταῖς
 τὴν καλὴν στρατείαν, 19 ἔχων πίστιν καὶ
 ἀγαθὴν συνείδησιν, ἣν τινες ἀπωσάμενοι
 περὶ τὴν πίστιν ἐनावάγησαν· 20 ὧν ἐστὶν
 Ὑμέναιος καὶ Ἀλέξανδρος, οὓς παρέδωκα
 τῷ σατανᾷ, ἵνα παιδευθῶσιν μὴ βλασφημεῖν.

II.

*Preces publicae. Deus unus et unus mediator.
 Decor precantium. Mulier in ecclesia.*

1 Παρακαλῶ οὖν πρῶτον πάντων ποιεῖ-
 σθαι δεήσεις, προσευχάς, ἐντεύξεις, εὐχα-
 ριστίας, ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων, 2 ὑπὲρ
 βασιλέων καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄν-
 των, ἵνα ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν
 ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι. 3 τοῦτο
 καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ σωτῆ-
 ρος ἡμῶν θεοῦ, 4 ὃς πάντα ἀνθρώπους
 θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας

---

17. μονω: add σοφω 18. στρατευη
 II. 3. τουτο γαρ

---

17 Rom 16, 27. Iud 25 pp. 20 2 Tim 2, 17.
 1 Cor 5, 5.
 II. 4 2 Pet 3, 9. 2 Tim 3, 7.

ἐλθεῖν. **5** εἷς γὰρ θεός, εἷς καὶ μεσίτης
 θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἄνθρωπος Χριστὸς
 Ἰησοῦς, **6** ὁ δοὺς ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ
 πάντων, τὸ μαρτύριον καιροῖς ἰδίοις, **7** εἰς
 ὃ ἐτέθη ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος, ἀλή-
 θειαν λέγων, οὐ ψεύδομαι, διδάσκαλος ἐθνῶν
 ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ.

8 Βούλομαι οὖν προσεύχεσθαι τοὺς ἄν-
 δρας ἐν παντὶ τόπῳ ἐπαίροντας ὁσίους
 χειῖρας χωρὶς ὀργῆς καὶ διαλογισμοῦ.
9 ὡσαύτως γυναῖκας ἐν καταστολῇ κοσμίῳ,
 μετὰ αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης κοσμεῖν ἑαυ-
 τὰς, μὴ ἐν πλέγμασιν καὶ χρυσῷ ἢ μαρ-
 γαρίταις ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ, **10** ἀλλ' ὁ
 πρέπει γυναῖξιν ἐπαγγελλομέναις θεοσέβειαν,
 δι' ἔργων ἀγαθῶν. **11** Γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ
 μαρτυροῦσα ἐν πάσῃ ὑποταγῇ. **12** διδάσκειν
 δὲ γυναικὶ οὐκ ἐπιτρέπω, οὐδὲ αὐθεντεῖν
 ἀνδρόσ, ἀλλ' εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ. **13** Ἀδὰμ
 γὰρ πρῶτος ἐπλάσθη, εἴτα Εὐά. **14** καὶ
 Ἀδὰμ οὐκ ἠπατήθη, ἡ δὲ γυνὴ ἐξαπατη-
 θεῖσα ἐν παραβάσει γέγονεν, **15** σωθήσεται
 δὲ διὰ τῆς τεκνογονίας, ἐὰν μείνωσιν ἐν
 πίστει καὶ ἀγάπῃ καὶ ἀγιασμῷ μετὰ σω-
 φροσύνης.

---

7. λεγων: add εν χριστω 9. ωσαυτως και τας γυναικ. |
 πλεγμ. η χρυσω 12. γυναικι δε διδασκειν 14. απα-
 τηθαισα

---

5 Gal 3, 20. **6** Tit 2, 14. **7** 2 Tim 1, 11. Rom 9, 1.
9 1 Pet 3, 3 ss. **13** 1 Cor 11, 9. Gen 2, 7. 22.
14 Gen 3, 6.

III.

Episcopi et diaconi. *Mysterium pietatis.*

1 Πιστὸς ὁ λόγος· εἴ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται, καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ. 2 δεῖ οὖν τὸν ἐπίσκοπον ἀνεπίλημπτον εἶναι, μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα, νηφάλιον, σώφρονα, κόσμιον, φιλόξενον, διδακτικόν, 3 μὴ πάροινον, μὴ πληκτὴν, ἀλλὰ ἐπεικῆ, ἄμαχον, ἀφιλάργυρον, 4 τοῦ ἰδίου οἴκου καλῶς προϊστάμενον, τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητος, — 5 εἰ δέ τις τοῦ ἰδίου οἴκου προστῆναι οὐκ οἶδεν, πῶς ἐκκλησίας θεοῦ ἐπιμελήσεται; — 6 μὴ νεόφυτον, ἵνα μὴ τυφωθείς εἰς κρίμα ἐμπέσῃ τοῦ διαβόλου. 7 δεῖ δὲ καὶ μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἑξωθεν, ἵνα μὴ εἰς ὀνειδισμὸν ἐμπέσῃ καὶ παγίδα τοῦ διαβόλου. 8 Διακόνους ὡσαύτως σεμνοὺς, μὴ διλόγους, μὴ οἶνω πολλῶ προσέχοντας, μὴ αἰσχροκερδεῖς, 9 ἔχοντας τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ συνειδήσει. 10 καὶ οὗτοι δὲ δοκιμαζέσθωσαν πρῶτον, εἴτα διακονείτωσαν ἀνέγκλητοι ὄντες. 11 γυναῖκας ὡσαύτως σεμνάς, μὴ διαβόλους, νηφαλίους, πιστὰς ἐν πᾶσιν.

III. 2. ἀνεπιληπτον | ζ (non ζ^e) νηφαλεον 3. μὴ πληκτὴν: add μὴ αἰσχροκερδεῖ | ἀλλ 7. δεῖ δε: add αὐτον 11. ζ (non ζ^e) νηφαλεουσ

III. 1 1, 15. 2 Tit 1, 6 ss. 5 5, 8. 7 2 Tim 2, 26. 11 Tit 2, 3.

12 διάκονοι ἔστωσαν μιᾷς γυναικὸς ἄνδρες, τέκνων καλῶς προϊστάμενοι καὶ τῶν ἰδίων οἴκων. 13 οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιοῦνται καὶ πολλὴν παρρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

14 Ταῦτά σοι γράφω ἐλπίζων ἐλθεῖν πρὸς σὲ τάχιον· 15 ἐὰν δὲ βραδύνω, ἵνα εἰδῇς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἥτις ἐστὶν ἐκκλησία θεοῦ ζῶντος, στῦλος καὶ ἑδραῖωμα τῆς ἀληθείας. 16 καὶ ὁμολογουμένως μέγα ἐστὶν τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον· ὃς ἐφανερώθη ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι, ὤφθη ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήμφθη ἐν δόξῃ.

IV.

Falsi doctores venturi. Timotheo iuveni dantur praecepta.

1 Τὸ δὲ πνεῦμα ῥητῶς λέγει ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς ἀποστήσονται τινες τῆς πίστεως, προσέχοντες πνεύμασιν πλάνοις καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων, 2 ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων, κεκαυστηριασμένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν, 3 κωλύόντων γαμεῖν, ἀπέχεσθαι βρωμάτων, ἃ ὁ θεὸς ἔκτισεν εἰς μετάληψιν μετὰ εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπε-

16. οσ: θεος

IV. 2. κεκαυτηριασμ. 3. μεταληψιν

IV. 1 2 Tim 3, 1 ss. 2 Tit 1, 15.

γνωκόσι τὴν ἀλήθειαν. 4 ὅτι πᾶν κτίσμα θεοῦ καλόν, καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον· 5 ἀγιάζεται γὰρ διὰ λόγου θεοῦ καὶ ἐντεύξεως.

6 Ταῦτα ὑποτιθέμενος τοῖς ἀδελφοῖς καλὸς ἔση διάκονος Χριστοῦ Ἰησοῦ, ἐντρεφόμενος τοῖς λόγοις τῆς πίστεως καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας ἧς παρηκολούθηκας· 7 τοὺς δὲ βεβήλους καὶ γραῶδεις μύθους παραιτοῦ. γύμναζε δὲ σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν. 8 ἡ γὰρ σωματικὴ γυμνασία πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ὠφέλιμος· ἡ δὲ εὐσέβεια πρὸς πάντα ὠφέλιμός ἐστιν, ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης. 9 πιστὸς δ' λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος. 10 εἰς τοῦτο γὰρ κοπιῶμεν καὶ ἀγωνιζόμεθα, ὅτι ἠλπίκαμεν ἐπὶ θεῷ ζῶντι, ὅς ἐστιν σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν.

11 Παράγγελλε ταῦτα καὶ διδάσκει 12 μηδεὶς σου τῆς νεότητος καταφρονεῖτω, ἀλλὰ τύπος γίνου τῶν πιστῶν, ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πίστει, ἐν ἀγνείᾳ. 13 ἕως ἔρχομαι πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ. 14 μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος, ὃ ἐδόθη σοι διὰ προφητείας μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου. 15 ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις

6. ιησου χριστου 10. και κοπιωμεν και ονειδιζομεθα οτι 12. εν-αγαπη: add εν πνευματι

6 2 Tim 3, 10. 8 2 Tim 1, 1. 9 1, 15. 10 Col 1, 29. 12 Tit 2, 15. 7. 13 16.

ἴσθι, ἵνα σου ἡ προκοπὴ φανερά ᾗ πᾶσιν.
16 ἔπεχε σεαυτῷ καὶ τῇ διδασκαλίᾳ, ἐπί-
 μενε αὐτοῖς· τοῦτο γὰρ ποιῶν καὶ σεαυτὸν
 σώσεις καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου.

V.

Praecipitur de admonitionibus. De viduabus eligendis, de presbyteris, de peccantibus.

1 Πρεσβυτέρῳ μὴ ἐπιπλήξῃς ἀλλὰ παρα-
 κάλει ὡς πατέρα, νεωτέρους ὡς ἀδελφούς,
2 πρεσβυτέρας ὡς μητέρας, νεωτέρας ὡς
 ἀδελφὰς ἐν πάσῃ ἀγνείᾳ. **3** Χήρας τίμα
 τὰς ὄντως χήρας. **4** εἰ δέ τις χήρα τέκνα
 ἢ ἔκγονα ἔχει, μανθανέτωσαν πρῶτον τὸν
 ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν καὶ ἀμοιβὰς ἀποδιδόναι
 τοῖς προγόνοις· τοῦτο γὰρ ἐστὶν ἀπόδεκτον
 ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. **5** ἡ δὲ ὄντως χήρα καὶ
 μεμονωμένη ἤλπιεν ἐπὶ θεὸν καὶ προσ-
 μένει ταῖς δεήσεσιν καὶ ταῖς προσευχαῖς
 νυκτὸς καὶ ἡμέρας· **6** ἡ δὲ σπαταλῶσα
 ζῶσα τέθνηκεν. **7** καὶ ταῦτα παράγγελλε
 ἵνα ἀνεπίλημπτοι ᾖσιν. **8** εἰ δέ τις τῶν
 ἰδίων καὶ μάλιστα οἰκείων οὐ προνοεῖται,
 τὴν πίστιν ἥρνηται καὶ ἔστιν ἀπίστου
 χείρων.

9 Χήρα καταλεγέσθω μὴ ἔλαττον ἐτῶν
 ἑξήκοντα γεγονυῖα, ἐνδὸς ἀνδρὸς γυνή, **10** ἐν

15. εν πασιν

V. 4. εστι καλον και αποδεκτ. 5. επι τον θεον
 7. ανεπιληπτοι 8. των οικειων | προνοει

V. 4 2, 3. 9 3, 2. Tit 1, 6.

ἔργοις καλοῖς μαρτυρουμένη, εἰ ἐτεκνοτρόφησεν, εἰ ἐξενεδόχησεν, εἰ ἀγίων πόδας ἔνιψεν, εἰ θλιβομένοις ἐπήρκεσεν, εἰ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολούθησεν. 11 νεωτέρας δὲ χήρας παραιτοῦ· ὅταν γὰρ καταστρηνιάσωσιν τοῦ Χριστοῦ, γαμεῖν θέλουσιν, 12 ἔχουσαι κρίμα ὅτι τὴν πρώτην πίστιν ἠθέτησαν· 13 ἅμα δὲ καὶ ἀργαὶ μανθάνουσιν περιερχόμεναι τὰς οἰκίας, οὐ μόνον δὲ ἀργαὶ ἀλλὰ καὶ φλύαροι καὶ περιέργοι, λαλοῦσαι τὰ μὴ δέοντα. 14 βούλομαι οὖν νεωτέρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν, οἰκοδεσποτεῖν, μηδεμίαν ἀφορμὴν διδόναι τῷ ἀντικειμένῳ λοιδορίᾳ χάριν· 15 ἥδη γάρ τινες ἐξετράπησαν ὀπίσω τοῦ σατανᾶ. 16 εἴ τις πιστὴ ἔχει χήρας, ἐπαρκείσθω αὐταῖς, καὶ μὴ βαρείσθω ἡ ἐκκλησία, ἵνα ταῖς ὄντως χήραις ἐπαρκέσῃ.

17 Οἱ καλῶς προεστῶτες πρεσβύτεροι διπλῆς τιμῆς ἀξιούσθωσαν, μάλιστα οἱ κοπιῶντες ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ. 18 λέγει γὰρ ἡ γραφή· βοῦν ἀλοῶντα οὐ φιμώσεις, καί· ἄξιος ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ. 19 κατὰ πρεσβυτέρου κατηγορίαν μὴ παρα-

---

16. πιστός η πιστή | επαρκειτω

---

17 1 Thess 5, 12 s. 18 1 Cor 9, 9. Deut 25, 4.
 19 Deut 19, 15.

δέχου, ἐκτὸς εἰ μὴ ἐπὶ δύο ἢ τριῶν μαρτύρων. **20** Τοὺς ἁμαρτάνοντας ἐνώπιον πάντων ἔλεγχε, ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσιν.

21 Διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων ἵνα ταῦτα φυλάξῃς χωρὶς προκρίματος, μηδὲν ποιῶν κατὰ πρόσκλισιν. **22** Χεῖρας ταχέως μηδενὶ ἐπιτίθει, μηδὲ κοινώνει ἁμαρτίαις ἄλλοτρίαις. σεαυτὸν ἄγνὸν τήρει. **23** μηκέτι ὑδροπότει, ἀλλὰ οἴνω ὀλίγῳ χρῶ διὰ τὸν στόμαχον καὶ τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας. **24** Τινῶν ἀνθρώπων αἱ ἁμαρτίαι πρόδηλοί εἰσιν προάγουσαι εἰς κρίσιν, τισὲν δὲ καὶ ἐπακολουθοῦσιν· **25** ὡσαύτως καὶ τὰ ἔργα τὰ καλὰ πρόδηλα, καὶ τὰ ἄλλως ἔχοντα κρυβῆναι οὐ δύνανται.

VI.

De servis, falsis doctoribus, avaris; de certamine hominis dei; de officiis divitum.

1 Ὅσοι εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δοῦλοι, τοὺς ἰδίους δεσπότας πάσης τιμῆς ἀξίους ἡγέσθωσαν, ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλασφημῇται. **2** οἱ δὲ πιστοὺς ἔχοντες δεσπότας μὴ καταφρονεῖτωσαν, ὅτι ἀδελφοί εἰσιν, ἀλλὰ μᾶλλον δουλευέτωσαν,

21. και κυριου ιησου χριστου 23. αλλ | στομαχον: add σου 25. τα καλα εργα προδηλ. εστι | δυναται

21 2 Tim 4, 1.

VI. 1 Tit 2, 9 pp. Tit 2, 5.

ὅτι πιστοὶ εἰσιν καὶ ἀγαπητοὶ οἱ τῆς εὐεργεσίας ἀντιλαμβανόμενοι.

Ταῦτα δίδασκε καὶ παρακάλει. **3** εἴ τις ἑτεροδιδασκαλεῖ καὶ μὴ προσέχεται ὑγιαίνουσιν λόγοις τοῖς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῇ κατ' εὐσεβείαν διδασκαλίᾳ, **4** τετύφωται, μηδὲν ἐπιστάμενος, ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζητήσεως καὶ λογομαχίας, ἐξ ὧν γίνεται φθόνος, ἔρις, βλασφημίαι, ὑπόνοιαι πονηραί, **5** διαπαρτριβαὶ διεφθαρμένων ἀνθρώπων τὸν νοῦν καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας, νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσεβείαν. **6** ἔστιν δὲ πορισμὸς μέγας ἡ εὐσεβεία μετὰ αὐταρκειᾶς. **7** οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν κόσμον, ὅτι οὐδὲ ἐξενεγκεῖν τι δυνάμεθα· **8** ἔχοντες δὲ διατροφὰς καὶ σκεπάσματα, τούτοις ἀρκεσθησόμεθα. **9** οἱ δὲ βουλόμενοι πλουτεῖν ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα καὶ ἐπιθυμίαν πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβεράς, αἵτινες βυθίζουσιν τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπώλειαν. **10** ῥίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστὶν ἡ φιλαργυρία, ἧς τινὲς ὀρεγόμενοι ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως καὶ ἑαυτοὺς περιέπειραν ὀδύναις πολλαῖς.

11 Cὺ δέ, ὦ ἄνθρωπε θεοῦ, ταῦτα φεῦγε·

VI. 3. προσερχεται 5. παραδιατριβαι | ευσεβειαν: add αφιστασο απο των τοιουτων 7. οτι: praem δηλον 11. του θεου

δίωκε δὲ δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονήν, πραῦπαθίαν. **12** ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, ἐπιλαβοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς, εἰς ἣν ἐκλήθησ καὶ ὁμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων. **13** παραγγέλλω ἐνώπιον θεοῦ τοῦ ζωογονοῦντος τὰ πάντα καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου Πειλάτου τὴν καλὴν ὁμολογίαν, **14** τηρῆσαί σε τὴν ἐντολὴν ἅσπιλον ἀνεπιλημπτον μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, **15** ἣν καιροῖς ἰδίους δείξει ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ κύριος τῶν κυριευόντων, **16** ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οὐκῶν ἀπρόσιτον, ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων οὐδὲ ἰδεῖν δύναται· ᾧ τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον, ἀμήν.

17 Τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι παράγγελλε μὴ ὑψηλὰ φρονεῖν, μηδὲ ἡλπιεῖναι ἐπὶ πλούτου ἀδηλότῃ, ἀλλ' ἐπὶ θεῷ τῷ παρέχοντι ἡμῖν πάντα πλουσίως εἰς ἀπόλαυσιν, **18** ἀγαθοεργεῖν, πλουτεῖν ἐν ἔργοις καλοῖς, εὐμεταδότους εἶναι, κοινωνικοῦς, **19** ἀποθησαυρίζοντας ἑαυτοῖς θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον, ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς ὄντως ζωῆς.

11. πραῦπαθίαν: πραότητα 12. εἰς τὴν: add καὶ 13. παραγγέλλω σοι | τοῦ θεοῦ | ζωοποιούντος | πλάτου 14. ἀνεπιλημπτον 17. ὑψηλοφρονεῖν | ἀλλ ἐν τῷ θεῷ τῷ ζῶντι | πλουσίως πάντα 19. ὄντως: αἰωνίου

20 ὦ Τιμόθεε, τὴν παραθήκην φύλαξον,
ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας
καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως,
21 ἣν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν
ἠστόχησαν.

Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν.

---

20. παρακαταθήκην 21. μεθ υμων: μετα σου. αμην.

---

20 2 Tim 1, 14. 2, 16. **21** 2 Tim 2, 18.

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β̄.

I.

Cohortatio et laus Timothei. Lois et Eunice. Fides strenue servanda et sana doctrina. Onesiphori domus.

1 Παῦλος ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ διὰ θελήματος θεοῦ κατ' ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ **2** Τιμοθέω ἀγαπητῷ τέκνῳ. χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.

3 Χάριν ἔχω τῷ θεῷ, ᾧ λατρεύω ἀπὸ προγόνων ἐν καθαρᾷ συνειδήσει, ὥς ἀδιάλειπτον ἔχω τὴν περὶ σοῦ μνησίαν ἐν ταῖς δεήσεσίν μου νυκτὸς καὶ ἡμέρας, **4** ἐπιποθῶν σε ἰδεῖν, μεμνημένος σου τῶν δακρύων ἵνα χαρᾷς πληρωθῷ, **5** ὑπόμνησιν λαβὼν τῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως, ἣτις ἐνώκησεν πρῶτον ἐν τῇ μάμμῃ σου Λωΐδι καὶ τῇ μητρὶ σου Εὐνίκῃ, πέπεισμαι δὲ ὅτι καὶ ἐν σοί. **6** Δι' ἣν αἰτίαν ἀναμιμνήσκω σε ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα τοῦ θεοῦ, ὃ ἐστίν ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου. **7** οὗ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ

---

* ὡς ἡ προσ τιμοθ. επιστ. δευτερα, ὡς παυλου του αποστολου η πρ. τιμοθ. επιστ. δευτερ.

I. 1. ιησου χριστου 5. λαμβανων | ὡς (non ὡς) ευνεικη

I. 1 s. 1 Tim 1, 1 s. 2 Cor 1, 1. **3** Act 24, 14. Rom 1, 9. **6** 1 Tim 4, 14. **7** Rom 8, 15.

θεὸς πνεῦμα δειλίᾳς, ἀλλὰ δυνάμει καὶ ἀγάπῃ καὶ σωφρονισμοῦ. 8 μὴ οὖν ἐπαισχυνθῇς τὸ μαρτύριον τοῦ κυρίου ἡμῶν μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλὰ συνακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύνάμιν θεοῦ, 9 τοῦ σώσαντος ἡμᾶς καὶ καλέσαντος κλήσει ἁγία, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν ἀλλὰ κατὰ ἰδίαν πρόθεσιν καὶ χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰωνίων, 10 φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ Ἰησοῦ, καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον, φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου, 11 εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος· 12 δι' ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα πάσχω, ἀλλ' οὐκ ἐπαισχύνομαι· οἶδα γὰρ ὅτι πεπίστευκα, καὶ πέπεισμαι ὅτι δυνατός ἐστιν τὴν παραθήκην μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν. 13 ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγιαίνοντων λόγων ὧν παρ' ἐμοῦ ἦκουσας ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· 14 τὴν καλὴν παραθήκην φύλαξον διὰ πνεύματος ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν.

15 Οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὧν ἐστὶν Φύγελος

8. συγκακοπαθησον 9. αλλα κατ 10. ιησου χριστου 11. διδασκαλος: add εθνων 12. 5^e 1635. παρακαταθηκην 15. φυγελλος

9 s. Tit 1, 2 s. 11 1 Tim 2, 7. 14 1 Tim 6, 20. Rom 8, 11. 15 4, 10. 16.

καὶ Ἑρμογένησ. 16 δῶν ἔλεος ὁ κύριος τῷ Ὀνησιφόρου οἴκῳ, ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξεν καὶ τὴν ἄλυσίν μου οὐκ ἐπαισχύνθη, 17 ἀλλὰ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ σπουδαίως ἐζήτησέν με καὶ εὔρεν. 18 δῶν αὐτῷ ὁ κύριος εὔρεῖν ἔλεος παρὰ κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησεν, βέλτιον σὺ γινώσκεις.

II.

Corona militiae Christi. Verbum veritatis recte tractandum. Contra Hymenaeum aliosque vana docentes. Servi domini mores.

1 Cὺ οὖν, τέκνον μου, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, 2 καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι. 3 συνκακοπάθησον ὥς καλὸς στρατιώτης Χριστοῦ Ἰησοῦ. 4 οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματίαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. 5 ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. 6 τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. 7 νόει ὃ λέγω· δώσει γάρ σοι ὁ κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσιν. 8 Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυεὶδ, κατὰ τὸ

15. ἑρμογεν. 16. ἐπαισχυνθη 17. σπουδαιότερον

II. 3. σὺ οὖν κακοπαθήσον | ἰησοῦ χριστοῦ 4. πραγματείας 7. α λέγω | ὡς

16 4, 19.

II. 3 1, 8. 4, 5. 8 1 Cor 15, 12. Rom 1, 3.

εὐαγγέλιόν μου, 9 ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος, ἀλλὰ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ οὐ δέδεται. 10 διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίᾳ τύχωσιν τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου. 11 Πιστὸς ὁ λόγος· εἰ γὰρ συναπεθάνομεν, καὶ συνζήσομεν. 12 εἰ ὑπομένομεν, καὶ συνβασιλεύσομεν· εἰ ἀρνησόμεθα, κάκεινος ἀρνήσεται ἡμᾶς. 13 εἰ ἀπιστοῦμεν, ἐκεῖνος πιστὸς μένει, ἀρνήσασθαι γὰρ ἑαυτὸν οὐ δύναται.

14 Ταῦτα ὑπομίμνησκε, διαμαρτυρόμενος ἐνώπιον τοῦ θεοῦ μὴ λογομαχεῖν, ἐπ' οὐδὲν χρήσιμον, ἐπὶ καταστροφῇ τῶν ἀκουόντων. 15 σπούδαςον σεαυτὸν δόκιμον παραστήσαι τῷ θεῷ, ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. 16 τὰς δὲ βεβήλους κενοφωνίας περιστάσο· ἐπὶ πλεῖον γὰρ προκόψουσιν ἀσεβείας, 17 καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς γάγγραινα νομὴν ἔξει. ὧν ἐστὶν Ὑμέναιος καὶ Φιλητός, 18 οἵτινες περὶ τὴν ἀλήθειαν ἡστόχησαν, λέγοντες ἀνάστασιν ἤδη γεγονέναι, καὶ ἀνατρέπουσιν τὴν τινων πίστιν. 19 ὁ μέντοι

---

9. ἀλλ 11. συζησομεν 12. συμβασιλευσομεν | αρνου-
μεθα 13. om γαρ 14. θεου: κυριου | εις ουδεν
17. φιλητος 18. την αναστασιν

---

9 Act 28, 30 s. 11 1 Tim 4, 9. Rom 6, 8. 12 Rom
8, 17. Mt 10, 33. 16 Tit 3, 9. 17 3, 13. 1 Tim 1,
20. 18 1 Tim 6, 21. 19 Num 16, 5. 26.

στερεὸς θεμέλιος τοῦ θεοῦ ἔστηκεν, ἔχων τὴν σφραγίδα ταύτην· ἔγνω κύριος τοὺς ὄντας αὐτοῦ, καὶ· ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ὁ ὀνομάζων τὸ ὄνομα κυρίου. **20** ἐν μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ οὐκ ἔστιν μόνον σκεύη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ ὀστράκινα, καὶ ἃ μὲν εἰς τιμὴν ἃ δὲ εἰς ἀτιμίαν· **21** ἐὰν οὖν τις ἐκκαθάρῃ ἑαυτὸν ἀπὸ τούτων, ἔσται σκεῦος εἰς τιμὴν, ἡγιασμένον, εὐχρηστον τῷ δεσπότῃ, εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμασμένον. **22** τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐπιθυμίας φεῦγε, δίωκε δὲ δικαιοσύνην, πίστιν, ἀγάπην, εἰρήνην μετὰ τῶν ἐπικαλουμένων τὸν κύριον ἐκ καθαρᾶς καρδίας. **23** τὰς δὲ μωρὰς καὶ ἀπαιδεύτους ζητήσεις παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι γεννῶσιν μάχας· **24** δοῦλον δὲ κυρίου οὐ δεῖ μάχεσθαι ἀλλὰ ἥπιον εἶναι πρὸς πάντας, διδακτικόν, ἀνεξίκακον, **25** ἐν πραΰτητι παιδεύοντα τοὺς ἀντιδιατιθεμένους, μήποτε δώῃ αὐτοῖς ὁ θεὸς μετάνοιαν εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας, **26** καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος, ἐζωγρημένοι ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἐκείνου θέλημα.

---

19. το ονομ. χριστου 21. και ευχρηστον 24. αλλ
25. πραοτητι | δω

---

20 1 Cor 3, 12. Rom 9, 21. **22** 1 Tim 6, 11.
23 1 Tim 4, 7. **26** 1 Tim 3, 7.

III.

Temporis novissimi malitia ac miseries. Timotheus fidelis Pauli sectator. Scriptura inspirata.

1 Τοῦτο δὲ γίνωσκε, ὅτι ἐν ἐσχάταις
 ἡμέραις ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποί. 2 ἔσον-
 ται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φίλαυτοι, φιλάργυροι,
 ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι, βλάσφημοι, γονεῦσιν
 ἀπειθεῖς, ἀχάριστοι, ἀνόσιοι, 3 ἄστοργοι,
 ἄσπονδοι, διάβολοι, ἀκρατεῖς, ἀνήμεροι,
 ἀφιλάγαθοι, 4 προδόται, προπετεῖς, τετυ-
 φωμένοι, φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι,
 5 ἔχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας τὴν δὲ δύ-
 ναμιν αὐτῆς ἠρνημένοι· καὶ τούτους ἀπο-
 τρέπου. 6 ἐκ τούτων γὰρ εἰσιν οἱ ἐνδύ-
 νοντες εἰς τὰς οἰκίας καὶ αἰχμαλωτίζοντες
 γυναικάρια σεσωρευμένα ἁμαρτίαις, ἀγόμενα
 ἐπιθυμίαις ποικίλαις, 7 πάντοτε μαυθάνοντα
 καὶ μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἔλθειν
 δυνάμενα. 8 ὃν τρόπον δὲ Ἰαννῆς καὶ
 Ἰαμβρῆς ἀντέστησαν Μωϋσεῖ, οὕτως καὶ
 οὗτοι ἀνθίστανται τῇ ἀληθείᾳ, ἄνθρωποι κατ-
 εφθαρμένοι τὸν νοῦν, ἀδόκιμοι περὶ τὴν πίστιν.
 9 ἀλλ' οὐ προκόφουσιν ἐπὶ πλεῖον· ἡ γὰρ ἄνοια
 αὐτῶν ἐκδηλος ἔσται πᾶσιν, ὥς καὶ ἡ ἐκεί-
 νων ἐγένετο. 10 Ὡς δὲ παρηκολούθησάς μου

III. 6. αἰχμαλωτευοντες | τα γυναικαρ. 10. παρη-
 κολουθηκας

III. 1 1 Tim 4, 1. 2 ss. Rom 1, 29 ss. 7 1 Tim
 2, 4. 8 Ex 7, 11. 1 Tim 6, 5. 9 1 Tim 5, 24.
 10 1 Tim 4, 6.

τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ, **11** τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἷά μοι ἐγένετο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίᾳ, ἐν Λύστροις· οἷους διωγμοὺς ὑπήνεγκα, καὶ ἐκ πάντων με ἐρύσατο ὁ κύριος. **12** καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες ζῆν εὐσεβῶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται. **13** πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. **14** σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ τίνων ἔμαθες, **15** καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους ἱερὰ γράμματα οἶδας τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **16** πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἐλεγμόν, πρὸς ἐπανόρθωσιν, πρὸς παιδίαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ, **17** ἵνα ἄρτιος ᾦ ὁ τοῦ θεοῦ ἄνθρωπος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρτισμένος.

IV.

Contra malos standum et ministerio apostoli strenue fungendum. Mortem et coronam praesentit. De sociis. De paenula et membranis. De prima defensione. Salutationes.

1 Διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζῶν-

11. ἐρρυσατο 12. εὐσεβῶς ζῆν 14. παρὰ τίνος 15. τα ἱερά γραμμ. 16. ἐλεγχον | παιδείαν

IV. 1. διαμαρτυρ. οὖν ἐγὼ | τοῦ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ

11 Act 13, 50. **14**, 2. **19**. **14** Act 16, 1 ss. **17** 1 Tim 6, 11.

IV. 1 1 Tim 5, 21. Tit 2, 13.

τας καὶ νεκρούς, καὶ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, **2** κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίστηθι εὐκαίρως ἀκαίρως, ἔλεγξον, παρακάλεσον, ἐπιτίμησον, ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ διδαχῇ. **3** ἔσται γὰρ καιρὸς ὅτε τῆς ὑγιαίνουσης διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας ἑαυτοῖς ἐπισωρεύουσιν διδασκάλους κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν, **4** καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοήν ἀποστρέψουσιν, ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους ἐκτραπήσονται. **5** σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσιν, κακοπάθησον, ἔργον ποίησον εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον. **6** Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἀναλύσεώς μου ἐφέστηκεν. **7** τὸν καλὸν ἀγῶνα ἠγωνίσμαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα. **8** λοιπὸν ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτὴς, οὐ μόνον δὲ ἐμοὶ ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἡγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.

9 Σπούδασον ἐλθεῖν πρός με ταχέως. **10** Δημᾶς γὰρ με ἐγκατέλιπεν ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα, καὶ ἐπορεύθη εἰς Θεσσαλονίκην, Κρήσκης εἰς Γαλλίαν, Τίτος εἰς

---

1. και την. κατα την 2. επιτιμησον παρακαλεσον
3. τας επιθυμ. τας ιδιας 6. της εμης αναλυσεως
7. τον αγωνα τον καλον 10. γαλλιαν: γαλατιαν

---

5 2, 3. 6 Phil 2, 17. 7 1 Tim 6, 12. 8 Iac 1, 12.
10 s. Col 4, 14. 10.

Δαλματίαν· 11 Λουκάς ἐστὶν μόνος μετ' ἐμοῦ. Μάρκον ἀναλαβὼν ἄγε μετὰ σεαυτοῦ· ἔστιν γάρ μοι εὐχρηστος εἰς διακονίαν. 12 Τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα εἰς Ἑφeson. 13 τὸν φελόνην, ὃν ἀπέλιπον ἐν Τρωάδι παρὰ Κάρπῳ, ἐρχόμενος φέρε, καὶ τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβράνας. 14 Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλὰ μοι κακὰ ἐνεδείξατο· ἀποδώσει αὐτῷ ὁ κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. 15 ὃν καὶ σὺ φυλάσσου· λίαν γὰρ ἀντέστη τοῖς ἡμετέροις λόγοις. 16 ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογίᾳ οὐδεὶς μοι παρεγένετο, ἀλλὰ πάντες με ἐγκατέλιπον· μὴ αὐτοῖς λογισθεῖν. 17 ὁ δὲ κύριός μοι παρέστη καὶ ἐνεδυνάμωσέν με, ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πληροφορηθῇ καὶ ἀκούσωσιν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐρύσθην ἐκ στόματος λέοντος. 18 ῥύσεται με ὁ κύριος ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουράνιον· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

19 Ἀσπασαι Πρίσκαν καὶ Ἀκύλαν καὶ τὸν Ὀνησιφόρου οἶκον. 20 Ἑραστός ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ, Τρόφιμον δὲ ἀπέλιπον ἐν

---

13. c (non c^e) φαιλονην 14. αποδωη 15. ανθεστηχε
16. συμπαρεγενετο 17. ακουση | ερρυσθην 18. και
ρυσεται

---

14 1 Tim 1, 20. Act 19, 35. 18 3, 11. 19 1, 16.
Act 18, 2 pp. 20 Rom 16, 23. Act 21, 29.

Μιλήτω ἀσθενοῦντα. 21 σπούδασον πρὸ χειμῶνος ἐλθεῖν. ἀσπάζεται σε Εὐβουλος καὶ Πούδης καὶ Λίνος καὶ Κλαυδία καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες.

22 Ὁ κύριος μετὰ τοῦ πνεύματός σου. ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν.

---

22. ο κυριος: add ιησους χριστος | μεθ υμων: add αμην

---

22 Phil 25. Phil 4, 23.

ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ.

I.

Deus spem salutis non mentiens. Tito Cretae agenda. Cretenses mendaces. Puris pura omnia.

1 Παῦλος δοῦλος θεοῦ, ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν θεοῦ καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ' εὐσέβειαν
2 ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, ἣν ἐπηγγείλατο ὁ ἄψευδὴς θεὸς πρὸ χρόνων αἰώνιων, 3 ἐφάνερωσεν δὲ καιροῖς ἰδίοις τὸν λόγον αὐτοῦ ἐν κηρύγματι, ὃ ἐπιστεύθην ἐγὼ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ, 4 Τίτῳ γνησίῳ τέκνῳ κατὰ κοινὴν πίστιν. χάρις καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν.

5 Τούτου χάριν ἀπέλιπόν σε ἐν Κρήτῃ, ἵνα τὰ λείποντα ἐπιδιορθώσῃ καὶ καταστήσῃς κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους, ὡς ἐγὼ σοι διαταξάμην, 6 εἴ τις ἐστὶν ἀνέγκλητος, μιᾶς γυναικὸς ἀνὴρ, τέκνα ἔχων πιστά, μὴ

---

* παυλου του αποστολου η προς τιτον επιστολη

I. 4. και ειρηνη: ελεος ειρηνη | και κυριου ιησου χριστου 5. κατελιπον

I. 1 Rom 1, 1 pp. 2 2 Tim 1, 9 s. 3 1 Tim 1, 11. 4 1 Tim 1, 2. 2 Tim 1, 2. 2 Io 3 pp. 5 Act 14, 23.

ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας ἢ ἀνυπότακτα. 7 δεῖ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶναι ὡς θεοῦ οἰκονόμον, μὴ αὐθάδη, μὴ ὀργίλον, μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ, 8 ἀλλὰ φιλόξενον, φιλάγαθον, σώφρονα, δίκαιον, ὅσιον, ἐγκρατῆ, 9 ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγου, ἵνα δυνατὸς ᾖ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαίνουσῃ καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν. 10 Εἰσὶν γὰρ πολλοὶ ἀνυπότακτοι, ματαιολόγοι καὶ φρεναπάται, μάλιστα οἱ ἐκ τῆς περιτομῆς, 11 οὓς δεῖ ἐπιστομίζειν, ὅτινες ὅλους οἴκους ἀνατρέπουσιν διδάσκοντες ἢ μὴ δεῖ αἰσχροῦ κέρδους χάριν. 12 εἰπέν τις ἐξ αὐτῶν ἴδιος αὐτῶν προφήτης· Κρῆτες ἀεὶ ψεύσται, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί. 13 ἡ μαρτυρία αὕτη ἐστὶν ἀληθής. δι' ἣν αἰτίαν ἔλεγε αὐτοὺς ἀποτόμωσ, ἵνα ὑγιαίνωσιν ἐν τῇ πίστει, 14 μὴ προσέχοντες Ἰουδαϊκοῖς μύθοις καὶ ἐντολαῖς ἀνθρώπων ἀποστρεφόμενων τὴν ἀλήθειαν. 15 πάντα καθαρὰ τοῖς καθαροῖς· τοῖς δὲ μεμιασμένοις καὶ ἀπίστοις οὐδὲν καθαρὸν, ἀλλὰ μεμίλνται αὐτῶν καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ συνείδησις. 16 θεὸν ὁμολογοῦσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται, βδελυκτοὶ ὄντες

---

10. πολλοι και ανυποτακτ. | εκ περιτομης 15. παντα: add μεν | μεμιασμενοις

καὶ ἀπειθεῖς καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι.

II.

Senibus, anibus, iuvenibus, servis. Gratia salutaris omnibus.

1 **C**ὺ δὲ λάλει ᾧ πρέπει τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ. 2 πρεσβύτας νηφαλίους εἶναι, σεμνοὺς, σώφρονας, ὑγιαίνοντας τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ· 3 πρεσβύτιδας ὡσαύτως ἐν καταστήματι ἱεροπρεπεῖς, μὴ διαβόλους, μηδὲ οἴνω πολλῷ δεδουλωμένας, καλοδιδασκάλους, 4 ἵνα σωφρονίζουσιν τὰς νέας φιλάνδρους εἶναι, φιλοτέκνους, 5 σώφρονας, ἀγνάς, οἰκουροὺς, ἀγαθὰς, ὑποτασσομένας τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ βλασφημηῇται. 6 Τοὺς νεωτέρους ὡσαύτως παρακάλει σωφρονεῖν 7 περὶ πάντα, σεαυτὸν παρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀφθορίαν, σεμνότητα, 8 λόγον ὑγιῆ ἀκατάγνωστον, ἵνα ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντραπῇ μηδὲν ἔχων λέγειν περὶ ἡμῶν φαῦλον. 9 Δούλους ἰδίοις δεσπόταις ὑποτάσσεσθαι, ἐν πᾶσιν εὐαρέστους εἶναι, μὴ ἀντιλέγοντας, 10 μὴ νοσφιζομένους, ἀλλὰ πᾶσαν πίστιν ἐνδεικνυμένους ἀγαθὴν,

II. 5. μη οινω 4. σωφρονιζωσι 5. οἰκουρους 6. σωφρονεῖν, περὶ πάντα σεαυτὸν 7. ἀδιαφθορίαν | σεμνοτητα: add ἀφθαρσιαν 8. εχων περι υμων λεγ. φαυλ. 10. πιστιν πασαν

II. 3 1 Tim 2, 9, 11. 4 1 Tim 5, 14. 5 1 Petr 5, 1. 7 1 Tim 4, 12. 9 1 Tim 6, 1. Eph 6, 5. 1 Pet 2, 18.

ἵνα τὴν διδασκαλίαν τὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν
θεοῦ κοσμοῦσιν ἐν πᾶσιν.

11 Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ θεοῦ σω-
τήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, 12 παιδεύουσα
ἡμᾶς, ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ δι-
τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας σωφρόνως καὶ δι-
καίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν
αἰῶνι, 13 προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλ-
πίδα καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγά-
λου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ Ἰησοῦ,
14 ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἵνα λυ-
τρώσῃται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας καὶ
καθαρίσῃ ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν
καλῶν ἔργων.

15 Ταῦτα λάλει καὶ παρακάλει καὶ ἔλεγχε
μετὰ πάσης ἐπιταγῆς· μηδεὶς σου περι-
φρονεῖτω.

III.

Regeneratos Christi quae deceant. De haeretico.
Mandata varia.

1 Ὑπομίμνησκε αὐτοὺς ἀρχαῖς ἐξουσίαις
ὑποτάσσεσθαι, πειθαρχεῖν, πρὸς πᾶν ἔργον
ἀγαθὸν ἐτοιμοὺς εἶναι, 2 μηδένα βλασφη-
μεῖν, ἀμάχους εἶναι, ἐπεικεῖς, πᾶσαν ἐν-
δεικνυμένους πραῦτητα πρὸς πάντας ἀνθρώ-
πους. 3 ἦμεν γάρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι,
ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, δουλεύοντες ἐπιθυ-
μίαις καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις, ἐν κακίᾳ καὶ

10. om την post διδασκαλ. | ημων et. c^e: s ομων
11. η σωτηριος 13. ιησου χριστου

III. 1. αρχαις και εξουσ. 2. πραοτητα

14 Gal 1, 4. 1 Tim 2, 6. 15 1 Tim 4, 11 s.

III. 1 s. Rom 13, 1 ss. 2 Tim 3, 17. 2, 24 s.

φθόνῳ διάγοντες, στυγητοί, μισοῦντες ἀλλή-
 λους· **4** ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλαν-
 θρωπία ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ,
5 οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ἃ ἐποιή-
 σαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸ αὐτοῦ ἔλεος
 ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ λουτροῦ παλινγενεσίας καὶ
 ἀνακαινώσεως πνεύματος ἁγίου, **6** οὗ ἐξέ-
 χεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως διὰ Ἰησοῦ Χρι-
 στοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν, **7** ἵνα δικαιωθέντες
 τῇ ἐκείνου χάριτι κληρονόμοι γεννηθῶμεν
 κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου. **8** πιστὸς ὁ
 λόγος, καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε δια-
 βεβαιοῦσθαι, ἵνα φροντίζωσιν καλῶν ἔργων
 προΐστασθαι οἱ πεπιστευκότες θεῷ. ταῦτά
 ἐστὶν καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις·
9 μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ
 ἔριν καὶ μάχας νομικὰς περιίτασο· εἰσὶν
 γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι. **10** αἵρετικὸν
 ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νοθεσίαν
 παραιτοῦ, **11** εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ
 τοιοῦτος καὶ ἁμαρτάνει ὣν αὐτοκατάκριτος.
12 Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρὸς σὲ ἢ
 Τυχικόν, σπούδασον ἐλθεῖν πρὸς με εἰς
 Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι.
13 Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλῶν σπου-

5. α: ὦν | τον αὐτου ελεον | παλιγγενεσιας 7. γενω-
 μεθα 8. τω θεω | τα καλα 9. εριν: ερεις 13. απολλω

4 2, 11. **5** 2 Tim 1, 9. **8** 1 Tim 4, 9. 2, 5.
9 1 Tim 1, 4 ss. **12** 2 Tim 4, 9. **13** Act 18, 24.

δαίωσ πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λίπη.
 14 μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι κα-
 λῶν ἔργων προΐστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίᾳς
 χρείας, ἵνα μὴ ὧσιν ἄκαρποι.

15 Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες.
 ἄσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει.

Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν.

---

15. λειπη 15. παντων υμων: add αμην

---

15 Rom 16, 24 pp.

ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ.

Philemoni, Appiae, Archippo. **L**audat Philemonem
et orat ut Onesimo servo fugitivo veniam det.
Praenuntiat se rediturum.

1 Παῦλος δέσμιος Χριστοῦ Ἰησοῦ καὶ
Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς Φιλήμονι τῷ ἀγαπητῷ
καὶ συνεργῷ ἡμῶν **2** καὶ Ἀφρία τῇ
ἀδελφῇ καὶ Ἀρχίππῳ τῷ συστρατιώτῃ
ἡμῶν καὶ τῇ κατ' οἶκόν σου ἐκκλησίᾳ.
3 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς
ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου πάντοτε μνεῖαν
σου ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου,
5 ἀκούων σου τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν
ἣν ἔχεις πρὸς τὸν κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς
πάντας τοὺς ἁγίους, **6** ὅπως ἡ κοινωνία
τῆς πίστεώς σου ἐνεργῆς γένηται ἐν ἐπι-
γνώσει παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ἐν ὑμῖν εἰς
Χριστόν. **7** χαρὰν γὰρ πολλὴν ἔσχον καὶ
παράκλησιν ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ σου, ὅτι τὰ
σπλάγχνα τῶν ἁγίων ἀναπέπauται διὰ σοῦ,
ἀδελφέ. **8** Διὸ πολλὴν ἐν Χριστῷ παρρη-

---

* παυλου του αποστολου η προσ φιλημονα επιστολη

2. αδελφη: αγαπητη | συστρατιωτη 6. εις χριστον:
add ιησουν 7. ζ (non ζ^c) χαριν | γαρ εχομεν πολλην

σίαν ἔχων ἐπιτάσσειν σοι τὸ ἀνῆκον, **9** διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλλον παρακαλῶ· τοιοῦτος ὢν ὡς Παῦλος πρεσβύτης, νυνὶ δὲ καὶ δέσμιος Χριστοῦ Ἰησοῦ, **10** παρακαλῶ σε περὶ τοῦ ἐμοῦ τέκνου, ὃν ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς, Ὀνήσιμον, **11** τόν ποτέ σοι ἄχρηστον, νυνὶ δὲ καὶ σοὶ καὶ ἐμοὶ εὐχρηστον, ὃν ἀνέπεμψά σοι, **12** αὐτόν, τοῦτ' ἔστιν τὰ ἐμὰ σπλάγχνα. **13** ὃν ἐγὼ ἐβουλόμην πρὸς ἐμαυτὸν κατέχειν, ἵνα ὑπὲρ σοῦ μοι διακονῇ ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ εὐαγγελίου, **14** χωρὶς δὲ τῆς σῆς γνώμης οὐδὲν ἠθέλησα ποιῆσαι, ἵνα μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκην τὸ ἀγαθόν σου ᾗ ἀλλὰ κατὰ ἐκούσιον. **15** τάχα γὰρ διὰ τοῦτο ἐχωρίσθη πρὸς ὥραν, ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχησ, **16** οὐκ ἔτι ὡς δοῦλον ἀλλὰ ὑπὲρ δοῦλον, ἀδελφὸν ἀγαπητόν, μάλιστα ἐμοί, πρὸς δὲ μᾶλλον σοὶ καὶ ἐν σαρκὶ καὶ ἐν κυρίῳ. **17** εἰ οὖν με ἔχεις κοινωνόν, προσλαβοῦ αὐτόν ὡς ἐμέ. **18** εἰ δέ τι ἠδίκησέν σε ἢ ὀφείλει, τοῦτο ἐμοὶ ἐλλόγα. **19** ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί, ἐγὼ ἀποτίσω· ἵνα μὴ λέγω σοι ὅτι καὶ σεαυτόν μοι προσοφείλεις. **20** ναί, ἀδελφέ, ἐγὼ σου ὀναίμην

---

9. δεσμ. ιησ. χρι. 10. δεσμοις: add μου 11. και σοι: om και | σοι sec: om 12. αυτον: praeem συ δε | σπλαγχνα: add προσλαβου 13. διακονη μοι 16. αλλ υπερ 17. εμε 18. ελλογει

ἐν κυρίῳ· ἀνάπαυσόν μου τὰ σπλάγχνα ἐν Χριστῷ.

21 Πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ σου ἔγραψά σοι, εἰδὼς ὅτι καὶ ὑπὲρ ἧ λέγω ποιήσεις.

22 Ἄμα δὲ καὶ ἐτοίμαζέ μοι ξενίαν· ἐλπίζω γὰρ ὅτι διὰ τῶν προσευχῶν ὑμῶν χαρισθήσομαι ὑμῖν.

23 Ἀσπάζεται σε Ἐπαφρᾶς ὁ συναιχμάλωτός μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, **24** Μάρκος, Ἀρίσταρχος, Δημᾶς, Λουκᾶς, οἱ συνεργοί μου.

25 Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν.

20. χριστω: κυριω 21. υπερ ο λεγ. 23. ασπαζονται
25. του κυριου: add ημων | πνευμ. υμων: ς N add αμην

23 Col 1, 7. **24** Act 12, 12. 27, 2. 2 Tim 4, 10 s. Col 4, 14.

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ.

I.

Deus ultimum hominibus impertivit filium suum, omnium summum, longe maiorem ipsis angelis.

1 Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάσαι ὁ θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς προφήταις ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ, 2 ὃν ἔθηκεν κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ ἐποίησεν τοὺς αἰῶνας, 3 ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καθαρισμὸν τῶν ἁμαρτιῶν ποιησάμενος ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς, 4 τοσούτῳ κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων ὥς διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. 5 τίτι γὰρ εἶπέν ποτε τῶν ἀγγέλων· υἱὸς μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; καὶ πάλιν· ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν; 6 ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι θεοῦ. 7 καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους

* ζ η προσ εβραιοις επιστ. παυλου, item ζ^ο omisso παυλου

I. 1. επ εσχατων 2. και τουσ αιω. εποι. 3. καθαρισμον: praein δι εαυτου | τ. αμαρτιων: add ημων | ποιησαμενος: pon ante τ. αμαρτ. ημων

I. 3 8, 1 ss. 5 5, 5. Ps 2, 7. 2 Sam 7, 14. 6 Ps 96 (97), 7. 7 Ps 103 (104), 4.

λέγει· ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα, 8 πρὸς δὲ τὸν υἱόν· ὁ θρόνος σου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, καὶ ἡ ῥάβδος τῆς εὐθύτητος ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. 9 ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀδικίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέν σε, ὁ θεός, ὁ θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. 10 καὶ· σὺ κατ' ἀρχὰς κύριε τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί· 11 αὐτοὶ ἀπολύνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὥς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, 12 καὶ ὥσεὶ περιβόλαιον ἀλλάξεις αὐτοὺς καὶ ἀλλαγῇσονται, σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν. 13 πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἴρηκέν ποτε· κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; 14 οὐχὶ πάντες εἰσὶν λειτουργικὰ πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν;

II.

Dei filio parendum magis quam legi per angelos traditae. Christus homo factus fratrum causa passus.

1 Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως προσέχειν ἡμᾶς τοῖς ἀκουσθεῖσιν, μήποτε παραρυῶμεν.

8. αἰωνος· ραβδος ευθυτητ. η ραβδ. 9. αδικιαν: ανομιαν 12. αλλαξεις: ελιξεις

II. 1. ημας προσεχ. | παραρρυωμεν

8 Ps 44 (45), 6 s. 10 Ps 101 (102), 26—28. 13 Ps 109 (110), 1. Mt 22, 44 pp.

2 εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, 3 πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη, 4 συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ θεοῦ σημείοις τε καὶ τέρασιν καὶ ποικίλαις δυνάμεσιν καὶ πνεύματος ἁγίου μερισμοῖς κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν.

5 Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξεν τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν, περὶ ἧς λαλοῦμεν. 6 διεμαρτύρατο δέ που τίς λέγων· τί ἐστὶν ἄνθρωπος ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν; 7 ἡλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, 8 πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ. ἐν τῷ γὰρ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀνυπότακτον· νῦν δὲ οὕτω ὁρῶμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑποτεταγμένα. 9 τὸν δὲ βραχύ τι παρ' ἀγγέλους ἡλαττωμένον βλέπομεν Ἰησοῦν διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον, ὅπως

---

7. εστεφαν. αυτον: add και κατεστησας αυτον επι τα εργα των χειρων σου 8. εν γαρ τω

χάριτι θεοῦ ὑπὲρ παντὸς γεύσεται θανάτου.
10 ἔπρεπεν γὰρ αὐτῷ, δι' ὃν τὰ πάντα καὶ
 δι' οὗ τὰ πάντα, πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν
 ἀγαγόντα τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν
 διὰ παθημάτων τελειῶσαι. **11** ὅ τε γὰρ
 ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες·
 δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς
 αὐτοὺς καλεῖν, **12** λέγων· ἀπαγγελῶ τὸ
 ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ
 ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. **13** καὶ πάλιν· ἐγὼ
 ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ. καὶ πάλιν· ἰδοὺ
 ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά ἅ μοι ἔδωκεν ὁ θεός.
14 ἐπεὶ οὖν τὰ παιδιά κεκοινωνήκεν αἵμα-
 τοσ καὶ σαρκός, καὶ αὐτὸς παραπλησίως
 μετέσχεν τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου
 καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανά-
 του, τοῦτ' ἔστιν τὸν διάβολον, **15** καὶ ἀπαλ-
 λάξῃ τούτους ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παν-
 τὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. **16** οὐ
 γὰρ δήπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ
 σπέρματος Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται. **17** ὅθεν
 ὥφειλεν κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιω-
 θῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς ἀρ-
 χιερεὺς τὰ πρὸς τὸν θεόν, εἰς τὸ ἰλάσκε-
 σθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ. **18** ἐν ᾧ γὰρ

---

15. δουλείας

---

10 Rom 11, 36. **11** Ioh 20, 17. Mt 28, 10. **12** Ps
 21 (22), 23. **13** 2 Sam 22, 3. Es 8, 17 s. **14** 1 Cor
 15, 26. 2 Tim 1, 10.

πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεῖς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

III.

Christus Moyse maior. Moyses non impune spre-
tus, multo minus Christus.

1 Ὅθεν, ἀδελφοὶ ἅγιοι, κλήσεως ἐπουρα-
νίου μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν ἀπόστολον
καὶ ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν Ἰησοῦν,
2 πιστὸν ὄντα τῷ ποιήσαντι αὐτόν, ὥς καὶ
Μωϋσῆς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. 3 πλείονος
γὰρ οὗτος δόξης παρὰ Μωϋσῆν ἡξίωται,
καθ' ὅσον πλείονα τιμὴν ἔχει τοῦ οἴκου ὁ
κατασκευάσας αὐτόν. 4 πᾶς γὰρ οἶκος κα-
τασκευάζεται ὑπό τινος, ὁ δὲ πάντα κατα-
σκευάσας θεός. 5 καὶ Μωϋσῆς μὲν πι-
στὸς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ὥς θεράπων
εἰς μαρτύριον τῶν λαληθησομένων, 6 Χρι-
στὸς δὲ ὥς υἱὸς ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, οὗ
οἶκος ἐσμεν ἡμεῖς, ἐὰν τὴν παρρησίαν καὶ
τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος μέχρι τέλους βε-
βαίαν κατάσχωμεν.

7 Διό, καθὼς λέγει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον·
σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε,
8 μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν ὥς ἐν
τῷ παραπικρασμῷ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ
πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, 9 οὗ ἐπείρασαν οἱ
πατέρες ὑμῶν ἐν δοκιμασίᾳ καὶ εἶδον τὰ

III. 1. χριστον ιησουν 2. μωσησ 3. γαρ δοξης
ουτος | μωσην 4. τα παντα 5. μωσησ 6. εανπερ
9. επειρασαν: add με | εν δοκιμασια: εδοκιμασαν με

III. 2 3. Num 12, 7. 6 14. 7—10 Ps 94 (95).
8—11. 8 s. Ex 17, 7. Num 14, 22 s.

ἔργα μου τεσσεράκοντα ἔτη. **10** διὸ προσ-
 ὤχθισα τῇ γενεᾷ ταύτῃ καὶ εἶπον· ἀεὶ
 πλανῶνται τῇ καρδίᾳ· αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνω-
 σαν τὰς ὁδοὺς μου, **11** ὥς ὤμοσα ἐν τῇ
 ὀργῇ μου· εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατὰ-
 παυσίν μου. **12** βλέπετε, ἀδελφοί, μήποτε
 ἔσται ἓν τινι ὑμῶν καρδία πονηρὰ ἀπιστίασ
 ἐν τῷ ἀποστῆναι ἀπὸ θεοῦ ζῶντος, **13** ἀλλὰ
 παρακαλεῖτε ἑαυτοὺς καθ' ἑκάστην ἡμέραν,
 ἄχρισ οὗ τὸ σήμερον καλεῖται, ἵνα μὴ σκλη-
 ρυνθῇ τις ἐξ ὑμῶν ἀπάτῃ τῆς ἀμαρτίας·
14 μέτοχοι γὰρ τοῦ Χριστοῦ γεγόναμεν,
 εἰάνπερ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως μέχρι
 τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν. **15** ἐν τῷ
 λέγεσθαι· σήμερον εἰάν τῆς φωνῆς αὐτοῦ
 ἀκούσητε, μὴ σκληρύνετε τὰς καρδίας ὑμῶν
 ὥς ἐν τῷ παραπικρασμῷ· **16** τίνες γὰρ
 ἀκούσαντες παρεπίκραναν; ἀλλ' οὐ πάντες
 οἱ ἐξελθόντες ἐξ Αἰγύπτου διὰ Μωϋσέως;
17 τίσιν δὲ προσώχθισεν τεσσεράκοντα ἔτη;
 οὐχὶ τοῖς ἀμαρτήσασιν; ὧν τὰ κῶλα ἔπεσεν
 ἐν τῇ ἐρήμῳ. **18** τίσιν δὲ ὤμοσεν μὴ
 εἰσελεύσεσθαι εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ εἰ
 μὴ τοῖς ἀπειθήσασιν; **19** καὶ βλέπομεν ὅτι
 οὐκ ἠδυνήθησαν εἰσελθεῖν δι' ἀπιστίαν.

---

9. τεσσαρακοντ. 10. ταυτη: εκεινη 16. τινες: τινές,
 posteaque παρεπίκραναν, ἀλλ' εἰ μωσέως 17. τεσσα-
 ρκοντ.

IV.

Requies promissa Iudaeis data credentibus per Christum. Verbi divini vis. De Christo pontifice.

1 Φοβηθῶμεν οὖν μήποτε καταλειπομένης ἐπαγγελίας εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ δοκῇ τις ἐξ ὑμῶν ὑστερεῖν. 2 καὶ γὰρ ἐσμεν εὐηγγελισμένοι καθάπερ ἀκαχεῖνοι· ἀλλ' οὐκ ὠφέλησεν ὁ λόγος τῆς ἀκοῆς ἐκείνου μὴ συνεκερασμένους τῇ πίστει τοῖς ἀκούουσιν. 3 εἰσερχόμεθα γὰρ εἰς τὴν κατάπαυσιν οἱ πιστεύσαντες, καθὼς εἴρηκεν· ὡς ὥμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου· εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου, καίτοι τῶν ἔργων ἀπὸ καταβολῆς κόσμου γεννηθέντων. 4 εἴρηκεν γὰρ που περὶ τῆς ἐβδόμης οὕτως· καὶ κατέπαυσεν ὁ θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ. 5 καὶ ἐν τούτῳ πάλιν· εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου. 6 ἐπεὶ οὖν ἀπολείπεται τινὰς εἰσελθεῖν εἰς αὐτήν, καὶ οἱ πρότερον εὐαγγελισθέντες οὐκ εἰσῆλθον δι' ἀπειθειαν, 7 πάλιν τινὰ ὀρίζει ἡμέραν, σήμερον, ἐν Δαυεὶδ λέγων μετὰ τοσοῦτον χρόνον, καθὼς προεῖρηται· σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν. 8 εἰ γὰρ αὐτοὺς Ἰησοὺς κατέπαυσεν, οὐκ ἂν περὶ ἄλλης ἐλάλει μετὰ

IV. 2. συγκεκραμενος 7. δαβιδ | ειρηται

IV: 3 3, 11. Ps 94 (95), 11. 4 Gen 2, 2. 6 3, 19. 7 3, 15. Ps 94 (95), 8. 8 Ios 22, 4.

ταῦτα ἡμέρας. **9** Ἄρα ἀπολείπεται σαββατισμὸς τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ. **10** ὁ γὰρ εἰσελθὼν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὥσπερ ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁ θεός.

11 Σπουδάζωμεν οὖν εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν, ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις ὑποδείγματι πέσῃ τῆς ἀπειθείας. **12** ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ καὶ ἐνεργῆς καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον καὶ διῦκνούμενος ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς καὶ πνεύματος, ἁρμῶν τε καὶ μυελῶν, καὶ κριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν καρδίας. **13** καὶ οὐκ ἔστιν κτίσις ἀφανὴς ἐνώπιον αὐτοῦ, πάντα δὲ γυμνὰ καὶ τετραχλησιμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ λόγος.

14 Ἔχοντες οὖν ἀρχιερέα μέγαν διεληλυθότα τοὺς οὐρανούς, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας. **15** οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συνπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειρασμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα χωρὶς ἁμαρτίας. **16** προσερχώμεθα οὖν μετὰ παρρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεος καὶ χάριν εὐρώμεν εἰς εὐκαιρον βοήθειαν.

---

12. ψυχῆς: add τε 15. συμπαθ. | ς (non ζ^e) πεπειραμένον 16. ελεον

V.

Christus pontifex in aeternum, sacerdos sicut Melchisedech. Grandis sermo, sed lacte parvulorum opus est.

1 Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν, 2 μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσιν καὶ πλανωμένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περικείται ἀσθένειαν, 3 καὶ δι' αὐτὴν ὀφείλει, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτως καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν περὶ ἁμαρτιῶν. 4 καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ θεοῦ, καθόσπερ καὶ Ἀαρών. 5 οὕτως καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασεν γεννηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν· υἱὸς μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε· 6 καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. 7 ὃς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτοῦ δεήσεις τε καὶ ἱκετηρίας πρὸς τὸν δυνάμενον σώζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ δακρύων προσενέγκας καὶ εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς εὐλαβείας, 8 καίπερ ὢν υἱός, ἔμαθεν ἀφ' ὧν ἔπαθεν τὴν ὑπακοήν, 9 καὶ τελειωθεὶς ἐγένετο πᾶσιν τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ αἴτιος σωτηρίας αἰωνίου,

V. 5. δια ταυτην | υπερ αμαρτιων 4. αλλα ο καλουμενος | καθαπερ και ο αρ. 9. πασιν: post τοις υπακ. αυτ.

V. 1 8, 5. 9, 9. 2 4, 15. 4 Ex 28, 1. 5 Ps 2, 7. 6 7, 17. Ps 109 (110), 4.

10 προσαγορευθεὶς ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

11 Περὶ οὗ πολὺς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ δυσερμήνευτος λέγειν, ἐπεὶ νωθοὶ γεγόνατε ταῖς ἀκοαῖς. 12 καὶ γὰρ ὀφείλοντες εἶναι διδάσκαλοι διὰ τὸν χρόνον, πάλιν χρεῖαν ἔχετε τοῦ διδάσκειν ὑμᾶς τίνα τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν λογίων τοῦ θεοῦ, καὶ γεγόνατε χρεῖαν ἔχοντες γάλακτος, οὐ στερεᾶς τροφῆς. 13 πᾶς γὰρ ὁ μετέχων γάλακτος ἄπειρος λόγου δικαιοσύνης, νήπιος γάρ ἐστιν. 14 τελείων δέ ἐστιν ἡ στερεὰ τροφή, τῶν διὰ τὴν ἑξίν τὰ αἰσθητήρια γεγυμνασμένα ἐχόντων πρὸς διάκρισιν καλοῦ τε καὶ κακοῦ.

VI.

Tarditate omni deposita ad perfecta nitendum. Defectio irreparabilis. Fides Abrahami et iusiurandum dei.

1 Διὸ ἀφέντες τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ Χριστοῦ λόγον ἐπὶ τὴν τελειότητα φερώμεθα, μὴ πάλιν θεμέλιον καταβαλλόμενοι μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, καὶ πίστειωσ ἐπὶ θεόν, 2 βαπτισμῶν διδαχῆς, ἐπιθέσεώς τε χειρῶν, ἀναστάσεώς τε νεκρῶν, καὶ κρίματος αἰωνίου. 3 καὶ τοῦτο ποιήσομεν, ἐάνπερ

---

12. και ου στερεας

---

12 Gal 4, 3. 1 Cor 3, 2.
VI. 3 Iac 4, 15.

ἐπιτρέπη ὁ θεός. 4 ἀδύνατον γὰρ τοὺς ἅπαξ φωτισθέντας γευσασμένους τε τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπουρανίου καὶ μετόχους γεννηθέντας πνεύματος ἁγίου 5 καὶ καλὸν γευσασμένους θεοῦ ῥῆμα δυνάμεις τε μέλλοντος αἰῶνος, 6 καὶ παραπεσόντας, πάλιν ἀνακαινίζειν εἰς μετάνοιαν, ἀνασταυροῦντας ἑαυτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ παραδειγματίζοντας. 7 γῆ γὰρ ἡ πιοῦσα τὸν ἐπ' αὐτῆς ἐρχόμενον πολλαχὺς ὑετὸν καὶ τίκτουσα βοτάνην εὐθετον ἐκείνοις δι' οὓς καὶ γεωργεῖται, μεταλαμβάνει εὐλογίας ἀπὸ τοῦ θεοῦ· 8 ἐκφέρουσα δὲ ἀκάνθας καὶ τριβόλους ἀδόκιμος καὶ κατάρσας ἐγγύς, ἥς τὸ τέλος εἰς καῦσιν.

9 Πεπείσμεθα δὲ περὶ ὑμῶν, ἀγαπητοί, τὰ χρείσσονα καὶ ἐχόμενα σωτηρίας, εἰ καὶ οὕτως λαλοῦμέν. 10 οὐ γὰρ ἄδικός ὁ θεὸς ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔργου ὑμῶν καὶ τῆς ἀγάπης ἧς ἐνεδείξασθε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, διακονήσαντες τοῖς ἁγίοις καὶ διακονοῦντες. 11 ἐπιθυμοῦμεν δὲ ἕκαστον ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι σπουδὴν πρὸς τὴν πληροφориαν τῆς ἐλπίδος ἄχρι τέλους, 12 ἵνα μὴ νωθοὶ γένησθε, μιμηταὶ δὲ τῶν διὰ πίστεως καὶ μακροθυμίας κληρονομούντων τὰς ἐπαγγελίας. 13 τῷ γὰρ Ἀβραάμ ἐπαγγελιάμενος ὁ θεός, ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχεν

VI. 7. πολλαχὺς ἐρχομενον 9. χρειττονα 10. καε του κοπου της αγαπης

10 1 Thess 1, 3. 13 s. Gen 22, 16 s.

μείζονος ὁμόσαι, ὥμοσεν καθ' ἑαυτοῦ,
14 λέγων· εἰ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε
καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε· **15** καὶ οὕτως
μακροθυμήσας ἐπέτυχεν τῆς ἐπαγγελίας.
16 ἄνθρωποι γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὁμ-
νύουσιν, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρασ
εἰς βεβαίωσιν ὁ ὅρκος· **17** ἐν ᾧ περισσό-
τερον βουλόμενος ὁ θεὸς ἐπιδείξαι τοῖς
κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον
τῆς βουλῆς αὐτοῦ ἐμεσίτευσεν ὅρκῳ, **18** ἵνα
διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς
ἀδύνατον ψεύσασθαι τὸν θεόν, ἰσχυρὰν πα-
ράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι
τῆς προκειμένης ἐλπίδος, **19** ἣν ὡς ἄγκυ-
ραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βε-
βαίαν καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ
καταπετάσματος, **20** ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ
ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελ-
χισεδὲκ ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

VII.

Melchisedech Abrahamo Levitisque maior, item
Christus pontifex noster perfectus in aeternum.

1 Οὗτος γὰρ ὁ Μελχισεδέκ, βασιλεὺς
Καλήμ, ἱερεὺς τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὁ
συναντήσας Ἀβραάμ ὑποστρέφοντι ἀπὸ τῆς
κοπῆς τῶν βασιλέων καὶ εὐλογήσας αὐτόν,
2 ᾧ καὶ δεκάτην ἀπὸ πάντων ἐμέρισεν
Ἀβραάμ, πρῶτον μὲν ἐρμηνευόμενος βασι-

14. εἰ μὴν: ἢ μὴν 16. ἄνθρωποι μὲν γὰρ 18. ψευ-
σασθαι θεόν

VII. 1. ζ^e om του ante υψιστου

VII. 1 Gen 14, 18 ss. 2 4.

λεὺς δικαιοσύνης, ἔπειτα δὲ καὶ βασιλεὺς
 Καλήμ, ὃ ἐστὶν βασιλεὺς εἰρήνης, 3 ἀπάτωρ,
 ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος, μήτε ἀρχὴν ἡμε-
 ρῶν μήτε ζωῆς τέλος ἔχων, ἀφωμοιωμένος
 δὲ τῷ υἱῷ τοῦ θεοῦ, μένει ἱερεὺς εἰς τὸ
 διηνεχές.

4 Θεωρεῖτε δὲ πηλίκος οὗτος, ᾧ καὶ δε-
 κάτην Ἀβραάμ ἔδωκεν ἐκ τῶν ἀκροθινίων
 ὁ πατριάρχης. 5 καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν υἱῶν
 Λευὲλ τὴν ἱερατείαν λαμβάνοντες ἐντολὴν
 ἔχουσιν ἀποδεκατοῖν τὸν λαὸν κατὰ τὸν νό-
 μον, τοῦτ' ἐστὶν τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν, καί-
 περ ἐξεληλυθότας ἐκ τῆς ὀσφύος Ἀβραάμ.
 6 ὁ δὲ μὴ γενεαλογούμενος ἐξ αὐτῶν δε-
 δεκάτωκεν Ἀβραάμ, καὶ τὸν ἔχοντα τὰς
 ἐπαγγελίας εὐλόγηκεν. 7 χωρὶς δὲ πάσης
 ἀντιλογίας τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος
 εὐλογεῖται. 8 καὶ ὧδε μὲν δεκάτας ἀπο-
 θνήσκοντες ἄνθρωποι λαμβάνουσιν, ἐκεῖ δὲ
 μαρτυρούμενος ὅτι ζῇ. 9 καὶ ὥς ἔπος
 εἰπεῖν, δι' Ἀβραάμ καὶ Λευεὶς ὁ δεκάτας
 λαμβάνων δεδεκάτῳται. 10 ἔτι γὰρ ἐν τῇ
 ὀσφύϊ τοῦ πατρὸς ἦν ὅτε συνήνητησεν αὐτῷ
 Μελχισεδέκ.

11 Εἰ μὲν οὖν τελείωσις διὰ τῆς Λευει-
 τικῆς ἱερωσύνης ἦν, ὁ λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτῇς
 νενομοθέτῃται, τίς ἔτι χρεῖα κατὰ τὴν τάξιν

5. ἀποδεκατοῦν 6. τον αβρααμ 9. δια αβρααμ | λευί
 10. ο μελχισεδεκ 11. λευιτικησ | επ αυτη | νενομο-
 θετητο

Μελχισεδέκ ἕτερον ἀνίστασθαι ἱερέα καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρὼν λέγεσθαι; **12** μετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου μετάθεσις γίνεται. **13** ἐφ' ὃν γὰρ λέγεται ταῦτα, φυλῆς ἑτέρας μετέσχηκεν, ἀφ' ἧς οὐδεὶς προσέσχηκεν τῷ θυσιαστηρίῳ· **14** πρόδηλον γὰρ ὅτι ἐξ Ἰούδα ἀνατέταλκεν ὁ κύριος ἡμῶν, εἰς ἣν φυλὴν περὶ ἱερέων οὐδὲν Μωϋσῆς ἐλάλησεν. **15** καὶ περισσότερον ἔτι κατάδηλόν ἐστιν, εἰ κατὰ τὴν ὁμοιότητα Μελχισεδέκ ἀνίσταται ἱερεὺς ἕτερος, **16** ὅς οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκίης γέγονεν ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου. **17** μαρτυρεῖται γὰρ ὅτι σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

18 Ἀθέτησις μὲν γὰρ γίνεται προαγωγῆς ἐντολῆς διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενὲς καὶ ἀνωφελές, **19** οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσεν ὁ νόμος, ἐπεισαγωγὴ δὲ κρείττονος ἐλπίδος, δι' ἧς ἐγγίζομεν τῷ θεῷ. **20** καὶ καθ' ὅσον οὐ χωρὶς ὀρκωμοσίας, — οἱ μὲν γὰρ χωρὶς ὀρκωμοσίας εἰσὶν ἱερεῖς γεγονότες, **21** ὁ δὲ μετὰ ὀρκωμοσίας διὰ τοῦ λέγοντος πρὸς αὐτόν· ὤμοσεν κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθή-

---

14. ουδεν περι ιερωσυνης | μωσης 16. σαρκιης
17. μαρτυρει

σεται· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα· — **22** κατὰ τοσοῦτο καὶ κρείττονος διαθήκησ γέγονεν ἔγγυος Ἰησοῦς. **23** καὶ οἱ μὲν πλείονες εἰσιν γεγονότες ἱερεῖς διὰ τὸ θανάτῳ κωλύεσθαι παραμένειν· **24** ὁ δὲ διὰ τὸ μένειν αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα ἀπαράβατον ἔχει τὴν ἱερωσύνην, **25** ὅθεν καὶ σώζειν εἰς τὸ παντελὲς δύναται τοὺς προσερχομένους δι' αὐτοῦ τῷ θεῷ, πάντοτε ζῶν εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτῶν.

26 Τοιοῦτος γὰρ ὑμῖν καὶ ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς, ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος, **27** ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ ἑαυτὸν προσενέγκας. **28** ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθενείαν, ὁ λόγος δὲ τῆς ὀρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον.

VIII.

Caelestis pontifex noster mediator novi cum deo foederis multo melioris vetere.

1 Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς

21. εἰς τὸν αἰῶνα: add κατὰ τὴν ταξιν μελχισεδεκ

22. κατὰ τοσοῦτον κρείττονος 26. om και ante ἐπρεπεν 27. ἀνενεγκας

οὐρανοῖς, 2 τῶν ἁγίων λειτουργὸς καὶ τῆς
 σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἐπηξεν ὁ κύριος,
 οὐκ ἄνθρωπος. 3 πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς εἰς
 τὸ προσφέρειν δῶρά τε καὶ θυσίας καθίστα-
 ται, ὅθεν ἀναγκαῖον ἔχειν τι καὶ τοῦτον ὁ
 προσενέγκῃ. 4 εἰ μὲν οὖν ἦν ἐπὶ γῆς,
 οὐδ' ἂν ἦν ἱερεὺς, ὄντων τῶν προσφερόντων
 κατὰ νόμον τὰ δῶρα, 5 οἷτινες ὑποδείγματα
 καὶ σκιᾷ λατρεύουσιν τῶν ἐπουρανίων, κα-
 θὼς κεχρημάτισται Μωϋσῆς μέλλων ἐπιτε-
 λεῖν τὴν σκηνήν· ὅρα γὰρ φησιν ποιήσεις
 πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν δειχθέντα σοι ἐν
 τῷ ὄρει· 6 νυνὶ δὲ διαφορωτέρας τέτυχεν
 λειτουργίας, ὅσῳ καὶ κρείττονός ἐστιν δια-
 θήκης μεσίτης, ἥτις ἐπὶ κρείττοσιν ἐπαγ-
 γέλαις νενομοθέτῃται. 7 Εἰ γὰρ ἡ πρώτη
 ἐκείνη ἦν ἄμεμπτος, οὐκ ἂν δευτέρας ἐζη-
 τεῖτο τρόπος. 8 μεμφόμενος γὰρ αὐτοῦς
 λέγει· ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει κύριος,
 καὶ συντελέσω ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ
 τὸν οἶκον Ἰούδα διαθήκην καινὴν, 9 οὐ κατὰ
 τὴν διαθήκην ἣν ἐποίησα τοῖς πατράσιν
 αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς

VIII. 2. καὶ οὐκ ἀνθρῳπ. 4. οὐν: γαρ | οντων των
 ιερεων των προσφεροντ. | κατὰ τὸν νόμον 5. μω-
 σης | ποιησης 6. τετευχε 8. αυτους: αυτοις 9. μου:
 5^c 1624. om

VIII. 3 5, 1. 5 10, 1. Ex 25, 40. Act. 7, 44.
 6 7, 22. 8—11 Ier 31 (38), 31—34.

αὐτῶν ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, καὶ γὰρ ἠμέλησα αὐτῶν, λέγει κύριος. **10** ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας, λέγει κύριος, διδοὺς νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ καρδίαν αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτοὺς, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεὸν καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν. **11** καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἕκαστος τὸν πολίτην αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέγων· γινῶθι τὸν κύριον, ὅτι πάντες εἰδῆσουσίν με ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου αὐτῶν. **12** ὅτι ἔλεωσ ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, καὶ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι. **13** ἐν τῷ λέγειν καινὴν πεπαλαίωκεν τὴν πρώτην· τὸ δὲ παλαιούμενον καὶ γηράσκον ἐγγὺς ἀφαισμοῦ.

IX.

Comparantur sanctuarium vetus et caelum sanctuarium Christi. Imperfecta Mosaica et perfecta Christi expiatio.

1 Εἶχε μὲν οὖν καὶ ἡ πρώτη δικαιώματα λατρείας τό τε ἅγιον κοσμικόν. **2** σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ἣ ἡ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἥτις λέγεται ἅγια. **3** μετὰ δὲ τὸ

10. ἐπὶ καρδίας αὐτ. 11. πολίτην: πλησίον | ἀπὸ μικροῦ: add αὐτῶν 12. ἀμαρτιῶν αὐτῶν: add καὶ τῶν ανομιῶν αὐτῶν

IX. 1. ἡ πρώτη: add σκηνή 2. ζ (non ζ^e) ἅγια

10 10, 16. 2 Cor 6, 16. 12 10, 17. 13 8.

IX 2 ss. Ex 25 ss. 40, 3 ss.

δεύτερον καταπέτασμα σκηνή ἡ λεγομένη ἅγια ἁγίων, 4 χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ, ἐν ᾗ στάμνος χρυσῇ ἔχουσα τὸ μάννα καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης, 5 ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβείν δύο κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστιν νῦν λέγειν κατὰ μέρος. 6 Τούτων δὲ οὕτως κατεσκευασμένων εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διαπαντὸς εἰσίσιασιν οἱ ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες, 7 εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵματος ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων, 8 τοῦτο δηλοῦντος τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, μήπω πεφανερῶσθαι τὴν τῶν ἁγίων ὁδὸν ἔτι τῆς πρώτης σκηνῆς ἐχούσης στάσιν, 9 ἥτις παραβολὴ εἰς τὸν καιρὸν τὸν ἐνεστηκότα, καθ' ἣν δῶρά τε καὶ θυσίαι προσφέρονται μὴ δυνάμεναι κατὰ συνείδησιν τελειῶσαι τὸν λατρεύοντα, 10 μόνον ἐπὶ βρώμασιν καὶ πόμασιν καὶ διαφόροις βαπτισμοῖς, δικαιώματα σαρκὸς μέχρι καιροῦ διορθώσεως ἐπικείμενα.

11 Χριστὸς δὲ παραγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, διὰ τῆς μερίζοντος

---

5. χερουβιμ. 9. καθ' ἣν: καθ' ὃν 10. βαπτισμοῖς: add καὶ | δικαιώμασι

καὶ τελειότερας σκηνηῆς οὐ χειροποιήτου, τοῦτ' ἔστιν οὐ ταύτης τῆς κτίσεως, **12** οὐδὲ δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος εἰσῆλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ ἅγια, αἰώνιαν λύτρωσιν εὐράμενος. **13** εἰ γὰρ τὸ αἷμα τράγων καὶ ταύρων καὶ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς κεκοινωμένους ἁγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα, **14** πόσω μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ πνεύματος αἰωνίου ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἁμωμον τῷ θεῷ, καθαριεῖ τὴν συνείδησιν ὑμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων εἰς τὸ λατρεῖν θεῷ ζῶντι.

15 Καὶ διὰ τοῦτο διαθήκης καινῆς μεσίτης ἐστίν, ὅπως θανάτου γενομένου εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ διαθήκῃ παραβάσεων τὴν ἐπαγγελίαν λάβωσιν οἱ κεκλημένοι τῆς αἰωνίου κληρονομίας. **16** ὅπου γὰρ διαθήκη, θάνατον ἀνάγκη φέρεσθαι τοῦ διαθεμένου· **17** διαθήκη γὰρ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία, ἐπεὶ μήποτε ἰσχύει ὅτε ζῇ ὁ διαθέμενος. **18** ὅθεν οὐδ' ἡ πρώτη χωρὶς αἵματος ἐνκεκαίνισται. **19** λαληθείσης γὰρ πάσης ἐντολῆς κατὰ νόμον ὑπὸ Μωϋσέως

---

12. ^ς 1624. ευρομενος 13. ταυρων και τραγων
18. εγχεκαινιστ. 19. μωσεως

---

14 1 Thess 1, 9. **15** 12, 24. **18** s. Ex 24, 5 ss.
19 Num 19, 6.

παντὶ τῷ λαῷ, λαβὼν τὸ αἷμα τῶν μόσχων
καὶ τῶν τράγων μετὰ ὕδατος καὶ ἐρίου
κοκκίνου καὶ ὑσσώπου, αὐτό τε τὸ βιβλίον
καὶ πάντα τὸν λαὸν ἐράντισεν, 20 λέγων·
τοῦτο τὸ αἷμα τῆς διαθήκης ἧς ἐνετείλατο
πρὸς ὑμᾶς ὁ θεός. 21 καὶ τὴν σκηνὴν δὲ
καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας τῷ
αἵματι ὁμοίως ἐράντισεν. 22 καὶ σχεδὸν
ἐν αἵματι πάντα καθαρίζεται κατὰ τὸν νό-
μον, καὶ χωρὶς αἱματεκχυσίας οὐ γίνεται
ἄφεσις. 23 ἀνάγκη οὖν τὰ μὲν ὑποδείγματα
τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς τούτοις καθαρίζεσθαι,
αὐτὰ δὲ τὰ ἐπουράνια κρείττοσιν θυσίαις
παρὰ ταύτας. 24 οὐ γὰρ εἰς χειροποίητα
εἰσῆλθεν ἅγια Χριστός, ἀντίτυπα τῶν
ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανόν, νῦν
ἐμφανισθῆναι τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ ὑπὲρ
ἡμῶν, 25 οὐδ' ἵνα πολλάκις προσφέρῃ
ἑαυτόν, ὥσπερ ὁ ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς
τὰ ἅγια κατ' ἐνιαυτὸν ἐν αἵματι ἄλλοτρίῳ·
26 ἐπεὶ ἔδει αὐτὸν πολλάκις παθεῖν ἀπὸ
καταβολῆς κόσμου, νυνὶ δὲ ἅπαξ ἐπὶ συντε-
λείᾳ τῶν αἰώνων εἰς ἀθέτησιν τῆς ἁμαρτίας
διὰ τῆς θυσίας αὐτοῦ πεφανέρωται. 27 καὶ
καθ' ὅσον ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ
ἀποθανεῖν, μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις, 28 οὕτως

19. om των ante τραγων | ερραντισε 21. ερραντισε
24. ο χριστος 26. νυνι: νυν | om της ante αμαρτίας

καὶ ὁ Χριστός, ἅπαξ προσενεχθεὶς εἰς τὸ πολλῶν ἀνενεγκεῖν ἁμαρτίαν, ἐκ δευτέρου χωρὶς ἁμαρτίας ὀφθήσεται τοῖς αὐτὸν ἀπεχδεχομένοις εἰς σωτηρίαν.

X.

Lex umbra novi foederis. Piacula legis et verum piaculum Christi. Sacrificia abolita. Defectionis grave crimen et supplicium. Constantis fidei laus.

1 **Κ**ιὰν γὰρ ἔχων ὁ νόμος τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, οὐκ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, κατ' ἐνιαυτὸν ταῖς αὐταῖς θυσίαις αἷς προσφέρουσιν εἰς τὸ διηνεχῆς οὐδέποτε δύναται τοὺς προσερχομένους τελειῶσαι· 2 ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐπαύσαντο προσφερόμεναι, διὰ τὸ μηδεμίαν ἔχειν ἔτι συνείδησιν ἁμαρτιῶν τοὺς λατρεύοντας ἅπαξ κεκαθαρισμένους; 3 ἀλλ' ἐν αὐταῖς ἀνάμνησις ἁμαρτιῶν κατ' ἐνιαυτόν· 4 ἀδύνατον γὰρ αἷμα ταύρων καὶ τράγων ἀφαιρεῖν ἁμαρτίαν. 5 διὸ εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον λέγει· θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι, 6 ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἠυδόκησας· 7 τότε εἶπον· ἰδοὺ ἦκω, ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ, τοῦ ποιῆσαι ὁ θεὸς τὸ θέλημά σου. 8 ἀνώτερον λέγων ὅτι θυσίας καὶ προσφορὰς καὶ ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ

28. om και post ουτως

X. 1. αἰς: ας 2. ουκ: ζ^e om | κεκαθαρμενους
6. ευδοκησας 8. θυσιαν και προσφοραν | ευδοκησας

X. 18, 5. 9, 9 ss. Col 2, 17. 5—7 Ps 39 (40), 7—9.

ἠθέλησας οὐδὲ ἠυδόκησας, αἵτινες κατὰ νόμον προσφέρονται, **9** τότε εἶρηκεν· ἰδοὺ ἥκω τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου. ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον ἵνα τὸ δεύτερον στήσῃ, **10** ἐν ᾧ θελήματι ἡγιασμένοι ἐσμέν διὰ τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐφάπαξ.

11 Καὶ πᾶς μὲν ἱερεὺς ἕστηκεν καθ' ἡμέραν λειτουργῶν καὶ τὰς αὐτὰς πολλάκις προσφέρων θυσίας, αἵτινες οὐδέποτε δύνανται περιελεῖν ἁμαρτίας· **12** οὗτος δὲ μίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν προσενέγκας θυσίαν εἰς τὸ διηνεχὲς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ, **13** τὸ λοιπὸν ἐκδεχόμενος ἕως τεθῶσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ. **14** μιᾶ γὰρ προσφορᾷ τετελείωκεν εἰς τὸ διηνεχὲς τοὺς ἁγιαζομένους. **15** μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· μετὰ γὰρ τὸ εἰρηκεῖν· **16** αὕτη ἡ διαθήκη ἦν διαθήσομαι πρὸς αὐτοὺς μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει κύριος· διδοὺς νόμους μου ἐπὶ καρδίας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὴν διάνοιαν αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς, **17** καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν, οὐ μὴ μνησθήσομαι ἔτι. **18** ὅπου δὲ ἄφεςις τούτων, οὐκέτι προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας.

19 Ἐχοντες οὖν, ἀδελφοί, παρρησίαν εἰς

8. κα. τον νομ. 9. του ποιησαι; add ο θεος 10. εσμεν οι δια | του ιησου χριστ. 12. ουτος: αυτος 15. προειρηκεναι 16. επι των διανοιων 17. μνησθω

12 12, 2 ss. 1, 15. **13** Ps 109 (110), 1. **16** 8, 10. Ier 31, 35. **17** 8, 12. Ier 31, 34. **19** Eph 3, 12.

τὴν εἴσοδον τῶν ἁγίων ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ, **20** ἣν ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν διὰ τοῦ καταπετάσματος, τοῦτ' ἔστιν τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, **21** καὶ ἱερέα μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ, **22** προσερχώμεθα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ πίστεως, ῥεραντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς **23** καὶ λελουσμένοι τὸ σῶμα ὕδατι καθαρῷ, κατέχωμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλινῆ, πιστὸς γὰρ ὁ ἐπαγγειλάμενος, **24** καὶ κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης καὶ καλῶν ἔργων, **25** μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν, καθὼς ἔθος τισίν, ἀλλὰ παρακαλοῦντες, καὶ τοσούτῳ μᾶλλον ὅσω βλέπετε ἐγγίζουσιν τὴν ἡμέραν.

26 Ἐκουσίως γὰρ ἁμαρτανόντων ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας οὐκέτι περὶ ἁμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσία, **27** φοβερὰ δέ τις ἐκδοχὴ κρίσεως καὶ πυρὸς ζῆλος ἐσθίειν μέλλοντος τοὺς ὑπεναντίους. **28** ἀθετήσας τις νόμον Μωϋσέως χωρὶς οἰκτιρμῶν ἐπὶ δυσὶν ἢ τρισὶν μάρτυσιν ἀποθνήσκει· **29** πόσω δοκεῖτε χείρονος ἀξιωθήσεται τιμωρίας ὁ τὸν υἱὸν τοῦ

---

22. ῥεραντισμένοι | πονηρᾶς· ²³ καὶ 23. λελουμένοι
28. μωσεως

θεοῦ καταπατήσας καὶ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης κοινὸν ἡγησάμενος, ἐν ᾧ ἡγιάσθη, καὶ τὸ πνεῦμα τῆς χάριτος ἐνυβρίσας.

30 οἶδαμεν γὰρ τὸν εἰπόντα· ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω· καὶ πάλιν· κρινεῖ κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ. **31** φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας θεοῦ ζῶντος.

32 Ἀναμιμνήσκεσθε δὲ τὰς πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες πολλὴν ἄθλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων, **33** τοῦτο μὲν ὀνειδισμοῖς τε καὶ θλίψεσιν θεατριζόμενοι, τοῦτο δὲ κοινωνοὶ τῶν οὕτως ἀναστρεφόμενων γεννηθέντες. **34** καὶ γὰρ τοῖς δεσμίοις συνεπαθήσατε, καὶ τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν ἑαυτοὺς κρείσσονα ὑπαρξιν καὶ μένουσαν. **35** μὴ ἀποβάλητε οὖν τὴν παρρησίαν ὑμῶν, ἥτις ἔχει μεγάλην μισθαποδοσίαν. **36** ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε χρεῖαν ἵνα τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ ποιήσαντες κομίσησθε τὴν ἐπαγγελίαν. **37** ἔτι γὰρ μικρὸν ὅσον ὅσον, ὃ ἐρχόμενος ἥξει καὶ οὐ χρονίσει· **38** ὃ δὲ δίκαιός μου ἐκ πίστεως ζήσεται, καὶ ἐὰν ὑποστείληται, οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχὴ μου ἐν αὐτῷ. **39** ἡμεῖς δὲ

30. ανταποδωσω: λεγει κυριος | κυριος κρινει 34. τ. δεσμοις μου | εαυτους: εν εαυτοις | κρειττονα | υπαρξιν: add εν ουρανοις 35. μισθαποδ. μεγαλ. 37. χρονιει 38. om μου post δικαιος

30 Deut 52, 55 s. Rom 12, 19. Ps 154 (155), 14. **37** s. Hab 2. 3 s. Rom 1, 17 pp.

οὐκ ἐσμέν ὑποστολῆς εἰς ἀπώλειαν, ἀλλὰ
πίστεως εἰς περιποίησιν ψυχῆς.

XI.

Fidei ratio et exempla: Abel, Enoch, Noe, Abraham, Sarra; patriarchae, Ioseph, Moyses atque alii.

1 Ἔστιν δὲ πίστις ἐλπίζομένων ὑπόστασις, πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων. 2 ἐν ταύτῃ γὰρ ἐμαρτυρήθησαν οἱ πρεσβύτεροι. 3 Πίστει νοοῦμεν κατηρτίσθαι τοὺς αἰῶνας ῥήματι θεοῦ, εἰς τὸ μὴ ἐκ φαινομένων τὸ βλεπόμενον γεγονέναι. 4 Πίστει πλείονα θυσίαν Ἀβελ παρὰ Κάϊν προσήνεγκεν τῷ θεῷ, δι' ἧς ἐμαρτυρήθη εἶναι δίκαιος, μαρτυροῦντος ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ τοῦ θεοῦ, καὶ δι' αὐτῆς ἀποθανὼν ἔτι λαλεῖ. 5 Πίστει Ἐνῶχ μετετέθη τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον, καὶ οὐχ ἠύρισκετο διότι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ θεός. πρὸ γὰρ τῆς μεταθέσεως μεμαρτύρηται εὐηρεστηκέναι τῷ θεῷ. 6 χωρὶς δὲ πίστεως ἀδύνατον εὐαρεστῆσαι· πιστεῦσαι γὰρ δεῖ τὸν προσερχόμενον θεῷ, ὅτι ἔστιν καὶ τοῖς ἐκζητοῦσιν αὐτὸν μισθαποδότῃς γίνεται.

XI. 3. τα βλεπομενα 4. λαλειται 5. ευρισκετο | μεταθεσεως: add αυτου 6. τω θεω

7 Πίστει χρηματισθεὶς Νῶε περὶ τῶν μηδέπω βλεπομένων, εὐλαβηθεὶς κατεσκεύασεν κιβωτὸν εἰς σωτηρίαν τοῦ οἴκου αὐτοῦ, δι' ἧς κατέκρινεν τὸν κόσμον, καὶ τῆς κατὰ πίστιν δικαιοσύνης ἐγένετο κληρονόμος.

8 Πίστει καλούμενος Ἀβραὰμ ὑπήκουσεν ἐξελθεῖν εἰς τόπον ὃν ἤμελλεν λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν, καὶ ἐξῆλθεν μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ἔρχεται. 9 πίστει παρώκησεν εἰς γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἀλλοτρίαν, ἐν σκηναῖς κατοικήσας, μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ τῶν συνκληρονόμων τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς.

10 ἐξεδέχετο γὰρ τὴν τοῦς θεμελίους ἔχουσιν πόλιν, ἧς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ θεός. 11 Πίστει καὶ αὕτη Cάρρα δύναμιν εἰς καταβολὴν σπέρματος ἔλαβεν καὶ παρὰ καιρὸν ἡλικίας, ἐπεὶ πιστὸν ἠγήσατο τὸν ἐπαγγειλάμενον.

12 διὸ καὶ ἀφ' ἐνὸς ἐγεννήθησαν, καὶ ταῦτα νενεκρωμένον, καθὼς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει καὶ ὡς ἡ ἄμμος ἢ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης ἢ ἀναρίθμητος.

13 Κατὰ πίστιν ὁπέθανον οὗτοι πάντες, μὴ κομισάμενοι τὰς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ πρόρρωθεν αὐτὰς ἰδόντες καὶ ἀσπασάμενοι, καὶ

---

8. τον τοπον 9. την γην | συγκληρ. 11. ηλικιας: add ετεκεν 12. και ωσει αμμος 13. κομισαμενοι: λαβοντες | ιδοντες: add και πεισθεντες

---

7 Gen 6, 8 ss. 8 Gen 12, 1 ss. 11 Gen 17, 19. 12 Gen 15, 5. 22, 17. 13 Gen 23, 4. Ps 38 (39), 15.

ὁμολογήσαντες ὅτι ξένοι καὶ παρεπίδημοί
εἰσιν ἐπὶ τῆς γῆς. 14 οἱ γὰρ τοιαῦτα λέ-
γοντες ἐμφανίζουσιν ὅτι πατρίδα ἐπιζητοῦ-
σιν. 15 καὶ εἰ μὲν ἐκείνησ μνημονεύουσιν
ἀφ' ἧς ἐξέβησαν, εἶχον ἂν καιρὸν ἀνακάμ-
ψαι. 16 νῦν δὲ κρείττονος ὁρέγονται, τοῦτ'
ἔστιν ἐπουρανίου. διὸ οὐκ ἐπαισχύνεται αὐ-
τοὺς ὁ θεὸς θεὸς ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν.
ἡτοίμασεν γὰρ αὐτοῖς πόλιν.

17 Πίστει προσενήνοχεν Ἀβραὰμ τὸν
Ἰσαὰκ πειραζόμενος, καὶ τὸν μονογενῆ
προσέφερεν ὃ τὰς ἐπαγγελίας ἀναδεξάμενος,
18 πρὸς ὃν ἐλάληθη ὅτι ἐν Ἰσαὰκ κληθή-
σεται ἡ σοὶ σπέρμα, 19 λογισάμενος ὅτι καὶ
ἐκ νεκρῶν ἐγείρειν δυνατὸς ὁ θεός. ὅθεν
αὐτὸν καὶ ἐν παραβολῇ ἐκομίσαστο. 20 πί-
σται περὶ μελλόντων εὐλόγησεν Ἰσαὰκ τὸν
Ἰακώβ καὶ τὸν Ἡσαΰ. 21 πίστει Ἰακώβ
ἀποθνήσκων ἕκαστον τῶν υἱῶν Ἰωσήφ
εὐλόγησεν καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὸ ἄκρον
τῆς ῥάβδου αὐτοῦ. 22 πίστει Ἰωσήφ τε-
λευτῶν περὶ τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ
ἐμνημόνευσεν καὶ περὶ τῶν ὀστέων αὐτοῦ
ἐνετείλατο.

23 Πίστει Μωϋσῆς γεννηθεὶς ἐκρύβη τρι-

---

15. ἐμνημονευσεν | ἐξεβησαν: ἐξηλθον 16. νυνι δε
23 sq. μωσησ

---

16 Ex 3, 6. 17 Gen 22, 1 ss. 18 Gen 21, 12.
Rom 9, 7. 20 Gen 27, 28. 21 Gen 48, 15 ss. 47,
51. 22 Gen 50, 24. 23 Ex 2, 2 s.

μηνον ὑπὸ τῶν πατέρων αὐτοῦ, διότι εἶδον ἄστεϊον τὸ παιδίον, καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸ διάταγμα τοῦ βασιλέως. **24** πίστει Μωϋσῆς μέγας γενόμενος ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραώ, **25** μᾶλλον ἐλόμενος συνκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἁμαρτίαν ἀπόλαυσιν, **26** μείζονα πλοῦτον ἠγησάμενος τῶν Αἰγύπτου θησαυρῶν τὸν ὀνειδισμόν τοῦ Χριστοῦ· ἀπέβλεπεν γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν. **27** πίστει κατέλιπεν Αἴγυπτον, μὴ φοβηθεὶς τὸν θυμὸν τοῦ βασιλέως· τὸν γὰρ ἀόρατον ὡς ὁρῶν ἐκαρτέρησεν. **28** πίστει πεποίηκεν τὸ πάσχα καὶ τὴν πρόσχυσιν τοῦ αἵματος, ἵνα μὴ ὁ ὀλοθρεύων τὰ πρωτότοκα θίγῃ αὐτῶν. **29** πίστει διέβησαν τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ὡς διὰ ξηρᾶς γῆς, ἥς πεῖραν λαβόντες οἱ Αἰγύπτιοι κατεπόθησαν. **30** πίστει τὰ τεῖχη Ἱερειχὼ ἔπεσαν κυκλωθέντα ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας. **31** πίστει Ῥαὰβ ἡ πόρνη οὐ συναπώλετο τοῖς ἀπειθήσασιν, δεξαμένη τοὺς κατασκόπους μετ' εἰρήνης.

32 Καὶ τί ἔτι λέγω; ἐπιλείπει με γὰρ διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεών, Βαράκ, Καμψών, Ἰεφθάε, Δαυεὶδ τε καὶ Καμουήλ

25. συγκακ. 26. των εν αιγυπτω 29. om γης
30. ιεριχω | επεσε 32. επιλ. γαρ με | βαρακ τε και
σαμφ. και ιεφθ. | δαβιδ

27 Ex 12, 41. 28 Ex 12, 11 ss. 29 Ex 14, 22 ss.
30 Ios 6, 20. 31 Ios 2, 1. 6, 17. Iac 2, 25. 32 Iud
6, 4. 6, 13. 11 ss.

καὶ τῶν προφητῶν, **33** οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, ἡργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, **34** ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρης, ἐδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων· **35** ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροῦς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· **36** ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πεῖραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· **37** ἐλιθάσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρης ἀπέθανον, περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, **38** ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐπὶ ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσιν καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς. **39** καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, **40** τοῦ θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσιν.

33. εἰργασαντο 34. μαχαιρας | ἐνεδυναμωθησαν
37. ἐπρίσθησ. ἐπειρασθ. | μαχαιρας 38. ἐπι: ἐν

33 Dan 6, 22. 3, 27. **35** 1 Reg 17, 17. 2 Reg 4, 17.
2 Macc 6, 18 ss. 7, 7.

XII.

Christus fidei dux. Castigatione dei paterna proficit pietas. Sera Esavi paenitentia. Sinai et Sion caelestis. Novi foederis ratio et dignitas.

1 Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτον ἔχοντες περικεείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὅγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχουμεν τὸν προκειείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, 2 ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς ὑπέμεινεν σταυρὸν αἰσχύνῃς καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ κεκάθικεν. 3 ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν εἰς ἑαυτὸν ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ κάμῃτε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι.

4 Οὕπω μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι, 5 καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, ἥτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται· υἱέ μου, μὴ ὀλιγώρει παιδίας κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος· 6 ὃν γὰρ ἀγαπᾷ κύριος παιδεύει, μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται. 7 εἰς παιδίαν ὑπομένετε, ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ θεός. τίς γὰρ υἱὸς ὃν οὐ

XII. 2. ἐκαθίσεν 5. εἰς αὐτὸν 5. παιδεῖας 7. εἰς παιδίαν: εἰ παιδεῖαν | τίς γὰρ: add ἐστίν

παιδεύει πατήρ; 8 εἰ δὲ χωρὶς ἐστε παιδίας, ἧς μέτοχοι γεγόνασιν πάντες, ἄρα νόθοι καὶ οὐχ υἱοὶ ἐστε. 9 εἴτα τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἶχομεν παιδεύτας καὶ ἐνετρεπόμεθα· οὐ πολὺ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ πατρὶ τῶν πνευμάτων καὶ ζήσομεν; 10 οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ἐπαίδευον, ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ. 11 πᾶσα μὲν παιδεία πρὸς μὲν τὸ παρὸν οὐ δοκεῖ χαρᾶς εἶναι ἀλλὰ λύπης, ὕστερον δὲ καρπὸν εἰρηλικόν τοῖς δι' αὐτῆς γεγυμνασμένοις ἀποδίδωσιν δικαιοσύνης.

12 Διὸ τὰς παρειμένας χεῖρας καὶ τὰ παραλελυμένα γόνατα ἀπορθώσατε, 13 καὶ τροχιάς ὀρθὰς ποιεῖτε τοῖς ποσὶν ὑμῶν, ἵνα μὴ τὸ χωλὸν ἐκτραπῇ, ἰαθῇ δὲ μᾶλλον. 14 εἰρήνην διώκετε μετὰ πάντων καὶ τὸν ἁγιασμόν, οὗ χωρὶς οὐδεὶς ὄψεται τὸν κύριον, 15 ἐπισκοποῦντες μή τις ὑστερῶν ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ, μή τις ῥίζα πικρίας ἄνω φύουσα ἐνοχλῇ καὶ διὰ ταύτης μιανθῶσιν οἱ πολλοί, 16 μή τις πόρνος ἢ βέβηλος ὥς Ἡσαῦ, ὃς ἀντὶ βρώσεως μιᾶς

8. παιδεια | εστε και ουχ υιοι 9. πολυ: πολλω
11. πασα δε παιδεια 13. ποιησατε 15. om οι ante πολλοι

12 Es 35, 3. 13 Prov 4, 26. 15 Deut 29, 18.
16 Gen 25, 31 ss.

ἔπέδοτο τὰ πρωτοτόκια ἑαυτοῦ. 17 ἴστε γὰρ ὅτι καὶ μετέπειτα θέλων κληρονομηῆσαι τὴν εὐλογίαν ἀπεδοκιμάσθη· μετανόιας γὰρ τόπον οὐχ εὔρεν, καίπερ μετὰ δακρύων ἐκζητήσας αὐτήν.

18 Οὐ γὰρ προσεληλύθατε ψηλαφωμένῳ καὶ κεκαυμένῳ πυρὶ καὶ γνόφῳ καὶ ζόφῳ καὶ θυέλλῃ 19 καὶ σάλπιγγος ἤχῳ καὶ φωνῇ ῥημάτων, ἧς οἱ ἀκούσαντες παρητήσαντο μὴ προστεθῆναι αὐτοῖς λόγον· 20 οὐκ ἔφερον γὰρ τὸ διαστελλόμενον· κἂν θηρίον θίγῃ τοῦ ὄρουσ, λιθοβοληθήσεται· 21 καί, οὕτω φοβερὸν ἦν τὸ φανταζόμενον, Μωϋσῆς εἶπεν· ἔκφοβός εἰμι καὶ ἔντρομος· 22 ἀλλὰ προσεληλύθατε Ciῶν ὄρει καὶ πόλει θεοῦ ζῶντος Ἱερουσαλήμ ἐπουρανίῳ, καὶ μυριάσιν ἀγγέλων 23 πανηγύρει, καὶ ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἀπογεγραμμένων ἐν οὐρανοῖς, καὶ κριτῇ θεῷ πάντων, καὶ πνεύμασι δικαίων τετελειωμένων, 24 καὶ διαθήκῃς νέας μεσίτῃ Ἰησοῦ, καὶ αἵματι ῥαντισμοῦ κρεῖττον λαλοῦντι παρὰ τὸν Ἄβελ. 25 βλέπετε μὴ παραιτήσησθε τὸν λαλοῦντα·

---

16. εαυτου: αυτου 18. ψηλαφωμενω: add ορει | ζοφω: σκοτω 20. λιθοβοληθησεται: add η βολιδι κατατοξευθησεται 21. μωσησ 22. ζ^ε ἀγγέλων, ²³ πανηγύρει καὶ 23. εν ουραν. απογεγραμμ. 24. κρειττονα

---

17 Gen 27, 30 ss. 18 Deut 4, 11. 19 Ex 19, 16. 20 Ex 19, 12 s. 21 Deut 9, 19. 24 9, 15.

εἰ γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ ἐξέφυγον ἐπὶ γῆς παραι-
 τησάμενοι τὸν χρηματίζοντα, πολὺ μᾶλλον
 ἡμεῖς οἱ τὸν ἀπ' οὐρανῶν ἀποστρεφόμενοι.
 26 οὗ ἡ φωνὴ τὴν γῆν ἐσάλευσεν τότε,
 νῦν δὲ ἐπήγγελται λέγων· ἔτι ἅπαξ ἐγὼ
 σείσω οὐ μόνον τὴν γῆν ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρα-
 νόν. 27 τὸ δὲ ἔτι ἅπαξ δηλοῖ τὴν τῶν
 σαλευομένων μετὰθεσιν ὡς πεπονημένων,
 ἵνα μείνῃ τὰ μὴ σαλευόμενα. 28 διὸ βασι-
 λείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες ἔχομεν
 χάριν, δι' ἧς λατρεύωμεν εὐαρέστως τῷ
 θεῷ, μετὰ εὐλαβείας καὶ δέουσ· 29 καὶ γὰρ
 ὁ θεὸς ἡμῶν πῦρ καταναλίσκον.

XIII.

Admonitiones variae. Christus unus et idem. Pia-
 culum Christi valet; deserenda Iudaeorum ara.
 Vota et salutationes.

1 Ἡ φιλαδελφία μενέτω. 2 τῆς φιλο-
 ξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· διὰ ταύτης γὰρ
 ἔλαθόν τινες ξενίσαντες ἀγγέλους. 3 μι-
 μνήσκεσθε τῶν δεσμίων ὡς συνδεδεμένοι,
 τῶν κακουχομένων ὡς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν
 σώματι. 4 τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσιν καὶ ἡ
 κοίτη ἀμίαντος· πόρνους γὰρ καὶ μοιχοὺς
 κρινεῖ ὁ θεός. 5 ἀφιλάργυρος ὁ τρόπος,
 ἀρκοῦμενοι τοῖς παροῦσιν· αὐτὸς γὰρ εἴρηκεν·

25. εφυγον τον επι της γης παραιτ. χρηματιζ. | πολλω
 μαλλ. 26. σειω 27. των σαλευομ. την μεταθ.
 28. μετα αιδους και ευλαβ.

XIII. 4. γαρ: δε

26 Hagg 2, 6. 29 Deut 4, 24.

XIII. 2 Gen 18, 3. 5 Ios 1, 5.

οὐ μή σε ἀνῶ οὐδ' οὐ μή σε ἐγκαταλείπω,
6 ὥστε θαρροῦντας ἡμᾶς λέγειν· κύριος
 ἐμοὶ βοηθός, οὐ φοβηθήσομαι· τί ποιήσῃ
 μοι ἄνθρωπος;

7 Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν,
 οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ,
 ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστρο-
 φῆς μιμεῖσθε τὴν πίστιν. **8** Ἰησοῦς Χρι-
 στὸς ἐχθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας. **9** διδασκαῖς ποικίλαις καὶ
 ξέναις μὴ παραφέρεσθε· καλὸν γὰρ χάριτι
 βεβαιουῖσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν
 οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατοῦντες.

10 Ἐχομεν θυσιαστήριον ἐξ οὗ φαγεῖν
 οὐκ ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύον-
 τες. **11** ὧν γὰρ εἰσφέρεται ζῶων τὸ αἷμα
 περὶ ἁμαρτίας εἰς τὰ ἅγια διὰ τοῦ ἀρχιε-
 ρέως, τούτων τὰ σώματα κατακαίεται ἔξω
 τῆς παρεμβολῆς. **12** διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα
 ἀγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαόν, ἔξω
 τῆς πύλης ἔπαθεν. **13** τοίνυν ἐξερχώμεθα
 πρὸς αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμβολῆς τὸν ὄνει-
 δισμὸν αὐτοῦ φέροντες· **14** οὐ γὰρ ἔχομεν ὥδε
 μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζη-
 τοῦμεν. **15** Δι' αὐτοῦ οὖν ἀναφέρωμεν θυ-
 σίαν αἰνέσεως διαπαντὸς τῷ θεῷ, τοῦτ' ἔστιν

5. εγκαταλιπω 6. και ου φοβηθησ. 8. χθες 9. περι-
 φερσθε | περιπατησαντες

6 Ps 117 (118). **6.** **12** Lev 4, 12. Mt 27, 32 ss.
15 Ps 49 (50), 14. Hos 14, 3.

καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. **16** τῆς δὲ εὐποιΐας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ θεός.

17 Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπέκτετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδώσοντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσιν καὶ μὴ στενάζοντες· ἀλυσιτελεῖς γὰρ ὑμῖν τοῦτο.

18 Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· πειθόμεθα γὰρ ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσιν καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι. **19** περισσοτέρως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν.

20 Ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου, τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν, **21** καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἀγαθῷ εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ἡμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

22 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἀνέχεσθε τοῦ λόγου τῆς παρακλήσεως· καὶ γὰρ διὰ βραχείων ἐπέστειλα ὑμῖν. **23** γινώσκετε τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν Τιμόθεον ἀπολελυμένον,

---

18. πεποιθαμεν 21. αγαθω: praem εργω | εν υμιν
23. om ημων

μεθ' οὗ ἐὰν τάχιον ἔρχηται ὄψομαι ὑμᾶς.

24 ἀσπάσασθε πάντας τοὺς ἡγουμένους ὑμῶν καὶ πάντας τοὺς ἁγίους. ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας.

25 Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν.

---

25. υμων: add αμην

---

25 Eph 6, 24 ιε.

ΙΑΚΩΒΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

I.

Utile temptari. Sapientiam deum roga. Opes pereunt.
Homo delicti, deus boni auctor. Legem audi et fac.
Linguam doma.

1 Ἰάκωβος θεοῦ καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ χαίρειν.

2 Πᾶσαν χαρὰν ἡγήσασθε, ἀδελφοί μου, ὅταν πειρασμοῖς περιπέσητε ποικίλοις, **3** γινώσκοντες ὅτι τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως κατεργάζεται ὑπομονήν. **4** ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔργον τέλειον ἐχέτω, ἵνα ᾗτε τέλειοι καὶ ὁλόκληροι, ἐν μηδενὶ λειπόμενοι. **5** εἰ δέ τις ὑμῶν λείπεται σοφίας, αἰτείτω παρὰ τοῦ διδόντος θεοῦ πᾶσιν ἀπλῶς καὶ μὴ ὀνειδίζοντος, καὶ δοθήσεται αὐτῷ. **6** αἰτείτω δὲ ἐν πίστει, μηδὲν διακρινόμενος· ὁ γὰρ διακρινόμενος ἕοικεν κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ ῥιπιζομένῳ. **7** μὴ γὰρ οἰέσθω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὅτι λήμψεται τι παρὰ τοῦ κυρίου, **8** ἀνὴρ δίψυχος, ἀκατάστατος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. **9** Καυχάσθω

---

*ς ιακωβου καθολικη επιστολη, ς^e ιακωβου του αποστολου επιστολη καθολικη.

I. 7. ληψεται

I. 2 s. 1 Pet 1, 6 s. Rom 5 3 s. 6 Mt 21, 21.

δὲ ὁ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ,
10 ὁ δὲ πλούσιος ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ,
 ὅτι ὡς ἄνθος χόρτου παρελεύσεται. **11** ἀνε-
 τειλεν γὰρ ὁ ἥλιος σὺν τῷ καύσωνι καὶ
 ἐξήρανεν τὸν χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ
 ἐξέπεσεν καὶ ἡ εὐπρέπεια τοῦ προσώπου
 ἀπώλετο· οὕτως καὶ ὁ πλούσιος ἐν ταῖς
 πορείαις αὐτοῦ μαρανθήσεται.

12 Μακάριος ἀνὴρ ὃς ὑπομένει πειρα-
 σμόν, ὅτι δόκιμος γενόμενος λήμψεται τὸν
 στέφανον τῆς ζωῆς, ὃν ἐπηγγείλατο τοῖς
 ἀγαπῶσιν αὐτόν. **13** μηδεὶς πειραζόμενος
 λεγέτω ὅτι ἀπὸ θεοῦ πειράζομαι. ὁ γὰρ
 θεὸς ἀπειραστός ἐστὶν κακῶν, πειράζει δὲ
 αὐτὸς οὐδένα. **14** ἕκαστος δὲ πειράζεται
 ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξελκόμενος καὶ
 δελεαζόμενος· **15** εἴτα ἡ ἐπιθυμία συλλα-
 βοῦσα τίκτει ἁμαρτίαν, ἡ δὲ ἁμαρτία ἀπο-
 τελεσθεῖσα ἀποκύει θάνατον.

16 Μὴ πλανᾷσθε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί.
17 πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δῶρημα
 τέλειον ἄνωθ' ἐστὶν καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ
 πατρὸς τῶν φωτῶν, παρ' ᾧ οὐκ ἔστι παραλ-
 λαγὴ ἢ τροπὴ ἀποσκίασμα. **18** βουλευθεὶς
 ἀπεκύησεν ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας, εἰς τὸ εἶναι
 ἡμᾶς ἀπαρχὴν τινα τῶν αὐτοῦ κτισμάτων.

---

12. ληψεται | ἐπηγγειλάτο: add ο κυριος 13. του
 θεου

---

10 1 Pet 1, 24. Es 40, 6 s. **12** 5, 41. 2 Tim 4, 8.
13 1 Cor 10, 15. **15** Rom 6, 23. **18** Rom 8, 23.

19 Ἴστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί· ἔστω δὲ πᾶς ἄνθρωπος ταχύς εἰς τὸ ἀκοῦσαι, βραδὺς εἰς τὸ λαλῆσαι, βραδὺς εἰς ὀργήν. 20 ὀργὴ γὰρ ἀνδρὸς δικαιοσύνην θεοῦ οὐκ ἐργάζεται. 21 διὸ ἀποθέμενοι πᾶσαν ῥυπαρίαν καὶ περισσεῖαν κακίας ἐνπραΰτητι δέξασθε τὸν ἔμφυτον λόγον τὸν δυνάμενον σῶσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν. 22 γίνεσθε δὲ ποιηταὶ λόγου, καὶ μὴ μόνον ἀκροαταὶ παραλογιζόμενοι ἑαυτούς. 23 ὅτι εἴ τις ἀκροατὴς λόγου ἐστὶν καὶ οὐ ποιητής, οὗτος ὅμοιος ἀνδρὶ κατανοοῦντι τὸ πρόσωπον τῆς γενέσεως αὐτοῦ ἐν ἐσόπτρῳ. 24 κατενόησεν γὰρ ἑαυτὸν καὶ ἀπελήλυθεν, καὶ εὐθέως ἐπελάθετο ὅποῖος ἦν. 25 ὁ δὲ παρακύψας εἰς νόμον τέλειον τὸν τῆς ἐλευθερίας καὶ παραμείνας, οὐκ ἀκροατὴς ἐπιλησμονῆς γενόμενος ἀλλὰ ποιητὴς ἔργου, οὗτος μακάριος ἐν τῇ ποιήσει αὐτοῦ ἔσται. 26 εἴ τις δοκεῖ θρησκὸς εἶναι, μὴ χαλιναγωγῶν γλῶσσαν αὐτοῦ ἀλλὰ ἀπατῶν καρδίαν αὐτοῦ, τούτου μάταιος ἡ θρησκία. 27 θρησκία καθαρὰ καὶ ἀμίαντος παρὰ θεῷ καὶ πατρὶ αὕτη ἐστίν, ἐπισκέπτεσθαι ὀρφανοὺς καὶ χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου.

19. ἴστε: ὡστε | ἐστω δε: om δε 20. ου κατεργάζεται
23. ουκ ακροατης: praem ουτος 26. θρησχ. ειναι:
add εν υμιν | αλλ | θρησκεια 27. θρησκεια | τω θεω

II.

Ne postponas divitibus pauperes. Diligendo proximum
lex tota expletur. Fides probanda factis. Abraham
et Raab.

1 Ἀδελφοί μου, μὴ ἐν προσωπολημψίαις
ἔχετε τὴν πίστιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ τῆς δόξης. 2 εἰς τὴν συναγωγὴν ὑμῶν ἄνθρωπος χρυσοδακτύλιος
ἐν ἐσθῇτι λαμπρᾷ, εἰσέλθῃ δὲ καὶ πτωχὸς
ἐν ῥυπαρᾷ ἐσθῇτι, 3 καὶ ἐπιβλέψῃτε ἐπὶ
τὸν φοροῦντα τὴν ἐσθῆτα τὴν λαμπρὰν καὶ
εἴπητε· σὺ κάθου ὡς καλῶς, καὶ τῷ πτωχῷ
εἴπητε· σὺ στῆθι ἐκεῖ ἢ κάθου ὑπὸ τὸ
ὑποπόδιόν μου, 4 οὐ διεκρίθητε ἐν ἑαυτοῖς
καὶ ἐγένεσθε κριταὶ διαλογισμῶν πονηρῶν;
5 Ἀκούσατε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί. οὐχ
ὁ θεὸς ἐξελέξατο τοὺς πτωχοὺς τῷ κόσμῳ
πλουσίους ἐν πίστει καὶ κληρονόμους τῆς
βασιλείας τοῦ ἐπηγγείλατο τοῖς ἀγαπῶσιν
αὐτόν; 6 ὑμεῖς δὲ ἡτιμάσατε τὸν πτωχόν.
οὐχ οἱ πλούσιοι καταδυναστεύουσιν ὑμᾶς,
καὶ αὐτοὶ ἔλκουσιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια; 7 οὐκ
αὐτοὶ βλασφημοῦσιν τὸ καλὸν ὄνομα τὸ ἐπι-
κληθὲν ἐφ' ὑμᾶς; 8 εἰ μέντοι νόμον τελεῖτε
βασιλικὸν κατὰ τὴν γραφὴν· ἀγαπήσεις τὸν
πλησίον σου ὡς σεαυτόν, καλῶς ποιεῖτε·
9 εἰ δὲ προσωπολημπεῖτε, ἀμαρτίαν ἐργά-

II. 1. προσωποληψιας 2. εἰς τὴν 3. κ. εἴπητε:
add αὐτῷ | ἢ καθοῦ: add ὡς 4. οὐ διεκρίθητε:
praem καὶ 5. τῷ κόσμῳ: τοῦ κόσμου τούτου
6. καταδυν. ὑμῶν 9. προσωπολημπεῖτε

II. 5 1 Cor 1, 27 s. 8 Lev 19, 18. Mt 22, 39.

ζεσθε, ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς παραβάται. **10** ὅστις γὰρ ὅλον τὸν νόμον τηρήσῃ, πταίῃ δὲ ἐν ἐνί, γέγονεν πάντων ἔνοχος. **11** ὁ γὰρ εἰπὼν· μὴ μοιχεύσῃς, εἶπεν καὶ· μὴ φονεύσῃς· εἰ δὲ οὐ μοιχεύεις, φονεύεις δέ, γέγονας παραβάτης νόμου. **12** οὕτως λαλεῖτε καὶ οὕτως ποιεῖτε ὡς διὰ νόμου ἐλευθερίας μέλλοντες κρίνεσθαι. **13** ἡ γὰρ κρίσις ἀνέλεος τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλεος· κατακαυχᾶται ἔλεος κρίσεως.

14 Τί τὸ ὄφελος, ἀδελφοί μου, ἐὰν πίστιν λέγῃ τις ἔχειν, ἔργα δὲ μὴ ἔχῃ; μὴ δύναται ἡ πίστις σῶσαι αὐτόν; **15** ἐὰν ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ γυμνοὶ ὑπάρχωσιν καὶ λειπόμενοι τῆς ἐφημέρου τροφῆς, **16** εἶπη δέ τις αὐτοῖς ἐξ ὑμῶν· ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ, θερμαίνεσθε καὶ χορτάζεσθε, μὴ δῶτε δὲ αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια τοῦ σώματος, τί τὸ ὄφελος; **17** οὕτως καὶ ἡ πίστις, ἐὰν μὴ ἔχῃ ἔργα, νεκρά ἐστίν καθ' ἑαυτήν. **18** ἀλλ' ἐρεῖ τις· σὺ πίστιν ἔχεις, καὶ γὰρ ἔργα ἔχω· δεῖξόν μοι τὴν πίστιν σου χωρὶς τῶν ἔργων, καὶ γὰρ σοὶ δεῖξω ἐκ τῶν ἔργων μου

---

10. τηρήσει et πταισει 11. εἰ δὲ οὐ μοιχεύσεις, φονεύσεις δὲ 13. ἀνίλεως | καὶ κατακαυχ. 15 εἰαν: add δε | λειπομενοι: add ωσιν 17. εχῃ: post ἔργα 18. χωρὶς των: ex των | ἐργων pri: add σου | δεῖξω σοι

τὴν πίστιν. **19** σὺ πιστεύεις ὅτι εἷς ἐστὶν ὁ θεός; καλῶς ποιεῖς· καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύουσιν καὶ φρίσσουσιν. **20** θέλεις δὲ γινῶναι, ὡς ἄνθρωπε κενέ, ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων ἀργή ἐστίν; **21** Ἀβραάμ ὁ πατὴρ ἡμῶν οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἀνενέγκας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον; **22** βλέπεις ὅτι ἡ πίστις συνεργεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίστις ἐτελειώθη, **23** καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἣ λέγουσα· ἐπίστευσεν δὲ Ἀβραάμ τῷ θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, καὶ φίλος θεοῦ ἐκλήθη. **24** ὁρᾶτε ὅτι ἐξ ἔργων δικαιοῦται ἄνθρωπος καὶ οὐκ ἐκ πίστεως μόνον. **25** ὁμοίως δὲ καὶ Ῥαὰβ ἡ πόρνη οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ὑποδεξαμένη τοὺς ἀγγέλους καὶ ἐτέρᾳ ὁδῷ ἐκβαλοῦσα; **26** ὥσπερ γὰρ τὸ σῶμα χωρὶς πνεύματος νεκρόν ἐστίν, οὕτως καὶ ἡ πίστις χωρὶς ἔργων νεκρά ἐστίν.

III.

Adversus docendi libidinem. Linguae usus difficilis.
De vera sapientia.

1 Μὴ πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε, ἀδελφοί μου, εἰδότες ὅτι μεῖζον κρίμα λημψό-

18. τὴν πίστιν: add μου 19. ὅτι ὁ θεὸς εἷς ἐστίν
20. ἀργη: νεκρά 22. συνεργεῖ 24. ὁρᾶτε: add τοίνυν
26. χωρὶς τῶν ἐργ.

III. 1. ληψομεθα

19 1 Cor 8, 4. **21** Gen 22, 9. Heb 11, 17. **23** Gen 15, 6. Rom 4, 3. Gal 3, 6. **24** Rom 3, 28.
25 Ios 2, 1. 15. 6, 17. Heb 11, 31.]

μεθα. 2 πολλά γὰρ πταίμεν ἅπαντες· εἴ
 τις ἐν λόγῳ οὐ πταίει, οὗτος τέλειος ἀνὴρ,
 δυνατὸς χαλιναγωγῆσαι καὶ ὅλον τὸ σῶμα.
 3 εἰ δὲ τῶν ἔππων τοὺς χαλινούς εἰς τὰ
 στόματα βάλλομεν εἰς τὸ πείθεσθαι αὐτοὺς
 ἡμῖν, καὶ ὅλον τὸ σῶμα αὐτῶν μετάγομεν·
 4 ἰδοὺ καὶ τὰ πλοῖα, τηλικάυτα ὄντα καὶ
 ὑπὸ ἀνέμων σκληρῶν ἐλαυνόμενα, μετά-
 γεται ὑπὸ ἐλαχίστου πηδαλίου ὅπου ἡ
 ὁρμὴ τοῦ εὐθύνοντος βούλεται· 5 οὕτως
 καὶ ἡ γλῶσσα μικρὸν μέλος ἐστὶν καὶ με-
 γάλα αὐχεῖ. ἰδοὺ ἡλίκον πῦρ ἡλίκην ὕλην
 ἀνάπτει 6 ἡ γλῶσσα. πῦρ, ὃ κόσμος τῆς
 ἀδικίας, ἡ γλῶσσα καθίσταται ἐν τοῖς μέ-
 λεσιν ἡμῶν, καὶ σπιλοῦσα ὅλον τὸ σῶμα καὶ
 φλογίζουσα τὸν τροχὸν τῆς γενέσεως καὶ
 φλογιζομένη ὑπὸ τῆς γεέννης. 7 πᾶσα
 γὰρ φύσις θηρίων τε καὶ πετεινῶν ἐρπετῶν
 τε καὶ ἐναλίων δαμάζεται καὶ δεδάμασται
 τῇ φύσει τῇ ἀνθρωπίνῃ, 8 τὴν δὲ γλῶσσαν
 οὐδεὶς δύναται δαμάσαι ἀνθρώπων· ἀκατά-
 στατον κακόν, μεστὴ ἰοῦ θανατηφόρου. 9 ἐν
 αὐτῇ εὐλογοῦμεν τὸν κύριον καὶ πατέρα,
 καὶ ἐν αὐτῇ καταρῶμεθα τοὺς ἀνθρώπους
 τοὺς καθ' ὁμοίωσιν θεοῦ γεγονότας· 10 ἐκ
 τοῦ αὐτοῦ στόματος ἐξέρχεται εὐλογία καὶ
 κατάρα. οὐ κρί, ἀδελφοί μου, ταῦτα οὕτως

3. εἰ δε: ἰδου | εἰς το: προσ το | σκληρ. ανεμ. | οπου:
 add αν | βουληται 5. μεγαλυχει | ηλιχον: ολιγον
 6. και η γλωσσα et ante και plene interpg | ουτως
 η γλωσσ. καθιστ. | και σπιλουσα: η σπιλ. 8. δυνατ.
 ανθρωπ. δαμασαι | ακατασχετον 9. κυριον: θεον

III. 8 Ps 139 (140), 3.

γίνεσθαι. 11 μήτι ἡ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὀπῆς βρῦει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρὸν; 12 μὴ δύναται, ἀδελφοί μου, συκῇ ἐλαίᾳς ποιῆσαι ἢ ἄμπελος σῦκα; οὔτε ἄλυκὸν γλυκὺ ποιῆσαι ὕδωρ.

13 Τίς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων ἐν ὑμῖν; δειξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πραύτητι σοφίας. 14 εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε καὶ ἐριθείαν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ κατακαυχᾶσθε τῆς ἀληθείας καὶ ψεύδεσθε. 15 οὐκ ἔστιν αὕτη ἡ σοφία ἄνωθεν κατερχομένη, ἀλλὰ ἐπίγειος, ψυχικὴ, δαιμονιώδης. 16 ὅπου γὰρ ζῆλος καὶ ἐριθεία, ἐκεῖ ἀκαταστασία καὶ πᾶν φαῦλον πρᾶγμα. 17 ἡ δὲ ἄνωθεν σοφία πρῶτον μὲν ἀγνή ἐστίν, ἔπειτα εἰρηνικὴ, ἐπεικὴς, εὐπειθής, μεστή ἐλέους καὶ καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος, ἀνυπόκριτος. 18 καρπὸς δὲ δικαιοσύνης ἐν εἰρήνῃ σπείρεται τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην.

IV.

Fugienda vana libido. Adversus obtrectationem et fiduciam sui.

1 Πόθεν πόλεμοι καὶ πόθεν μάχαι ἐν

12. post συκα; add οὕτως | οὔτε αλ. γλυκὺ: ουδεμία πηγὴ ἄλυκον καὶ γλυκὺ 14. τῆς ἀληθ. καὶ ψευ.: καὶ ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας 15. ἀλλ 17. καὶ ἀνυπόκριτος 18. τῆς δικαιοσύνης

IV. 1. om ποθεν sec

15 1, 17.

IV. 1 1 Pet 2, 11. Rom 7, 23.

ὑμῖν; οὐκ ἐντεῦθεν, ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν τῶν στρατευομένων ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν; **2** ἐπιθυμεῖτε, καὶ οὐκ ἔχετε· φονεύετε καὶ ζηλοῦτε, καὶ οὐ δύνασθε ἐπιτυχεῖν· μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε. καὶ οὐκ ἔχετε διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς· **3** αἰτεῖτε καὶ οὐ λαμβάνετε, διότι κακῶς αἰτεῖσθε, ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν δαπανήσητε, **4** μοιχαλίδες. οὐκ οἴδατε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου ἔχθρα ἐστὶν τῷ θεῷ; ὃς ἐὰν οὖν βουλευθῇ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου, ἐχθρὸς τοῦ θεοῦ καθίσταται. **5** ἢ δοκεῖτε ὅτι κενῶς ἡ γραφὴ λέγει; πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα ὃ κατώκησεν ἐν ἡμῖν, **6** μείζονα δὲ δίδωσιν χάριν. διὸ λέγει· ὁ θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσιν χάριν. **7** ὑποτάγητε οὖν τῷ θεῷ· ἀντίστητε δὲ τῷ διαβόλῳ, καὶ φεύξεται ἀφ' ὑμῶν· **8** ἐγγίσατε τῷ θεῷ, καὶ ἐγγιεῖ ὑμῖν. καθарίσατε χεῖρας, ἁμαρτωλοί, καὶ ἀγνίσατε καρδίας, δίψυχοι. **9** ταλαιπωρήσατε καὶ πενθήσατε, κλαύσατε· ὁ γέλως ὑμῶν εἰς πένθος μεταστραφῆτω καὶ ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν. **10** ταπεινώθητε ἐνώπιον κυρίου, καὶ ὑψώσει ὑμᾶς.

2. καὶ οὐκ ἐχ. δια: οὐκ ἐχ. δε δια 4. μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες, οὐκ | ἐστ. τῷ θεῷ: τοῦ θεοῦ ἐστὶν | οὐκ ἂν 5. λέγει· πρὸς φθόνον—ἐν ἡμῖν; | κατοικήσεν 7. om δε 9. καὶ κλαύσατε 10. τοῦ κυρίου

2 Mt 7, 7. **4** Rom 8, 7. **6** Prov 3, 34. **1** Pet 5, 5. **7** 1 Pet 5, 6 ss. **8** Zach 1, 3

11 Μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων, ἀδελφοί. ὁ καταλαλῶν ἀδελφοῦ ἢ κρίνων τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καταλαλεῖ νόμου καὶ κρίνει νόμον· εἰ δὲ νόμον κρίνεις, οὐκ εἶ ποιητὴς νόμου ἀλλὰ κριτὴς. 12 εἷς ἐστὶν ὁ νομοθέτης καὶ κριτὴς, ὁ δυνάμενος σῶσαι καὶ ἀπολέσαι· σὺ δὲ τίς εἶ, ὁ κρίνων τὸν πλησίον;

13 Ἄγε νῦν οἱ λέγοντες· σήμερον ἢ αὔριον πορευσόμεθα εἰς τήνδε τὴν πόλιν καὶ ποιήσομεν ἐκεῖ ἐνιαυτὸν καὶ ἐμπορευσόμεθα καὶ κερδήσομεν, 14 οἵτινες οὐκ ἐπίστασθε τὸ τῆς αὔριον· ποία γὰρ ἡ ζωὴ ὑμῶν; ἀτμῖς γάρ ἐστε ἢ πρὸς ὀλίγον φαινομένη, ἔπειτα καὶ ἀφανιζομένη· 15 ἀντὶ τοῦ λέγειν ὑμᾶς· ἐὰν ὁ κύριος θελήσῃ καὶ ζήσομεν, καὶ ποιήσομεν τοῦτο ἢ ἐκεῖνο. 16 νῦν δὲ καυχᾶσθε ἐν ταῖς ἀλαζονείαις ὑμῶν· πᾶσα καύχησις τοιαύτη πονηρὰ ἐστίν. 17 εἰδότε οὖν καλὸν ποιεῖν καὶ μὴ ποιοῦντι, ἁμαρτία αὐτῷ ἐστίν.

V.

Cohortatio ad divites. Patientia piorum. Non iurandum. Aegrotorum cura, precum vis. De lapsis.

1 Ἄγε νῦν οἱ πλούσιοι, κλαύσατε ὁλολύζοντες ἐπὶ ταῖς ταλαιπωρίαις ὑμῶν ταῖς ἐπερχομέναις. 2 ὁ πλοῦτος ὑμῶν σέσηπεν,

11. η κρίνων: και κρι. 12. om και κριτης | om δε post συ | ο κρίνων: os κρίνεις | πλησίον: ετερον
13. η αυριον: ς (non ς^e) και αυρ. | ς (non ς^e) πορευσωμεθα et ποιησωμεν, item εμπορευσωμεθα και κερδησωμεν | ενιαυτον: add ενα 14. εστε: εστιν | επειτα δε αφανιζ. 15. ζησωμεν | ς (non ς^e) και ποιησωμεν 16. αλαζονειαις

12 Rom 2, 1. 14, 4. 17 Lc 12, 47.

καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν σητόβρωτα γέγονεν, **3** ὁ χρυσοῦς ὑμῶν καὶ ὁ ἄργυρος κατΐωται, καὶ ὁ ἰδὸς αὐτῶν εἰς μαρτύριον ὑμῖν ἔσται καὶ φάγεται τὰς σάρκας ὑμῶν ὡς πῦρ. ἐθησαυρίσατε ἐν ἐσχάταις ἡμέραις. **4** ἰδοὺ ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν τῶν ἀμησάντων τὰς χώρας ὑμῶν ὁ ἀφυστερημένος ἀφ' ὑμῶν κρᾶζει, καὶ αἱ βοαὶ τῶν θερισάντων εἰς τὰ ὦτα κυρίου σαβαὼθ εἰσελήλυθαν. **5** ἐτρυφήσατε ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐσπαταλήσατε, ἐθρέψατε τὰς καρδίας ὑμῶν ἐν ἡμέρᾳ σφαγῆς. **6** κατεδικάσατε, ἐφονεύσατε τὸν δίκαιον· οὐκ ἀντιτάσσεται ὑμῖν.

7 Μακροθυμήσατε οὖν, ἀδελφοί, ἕως τῆς παρουσίας τοῦ κυρίου. ἰδοὺ ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς, μακροθυμῶν ἐπ' αὐτῷ ἕως λάβῃ πρόϊμον καὶ ὄψιμον· **8** μακροθυμήσατε καὶ ὑμεῖς, στηρίξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ἡ παρουσία τοῦ κυρίου ἤγγικεν. **9** μὴ στενάζετε κατ' ἀλλήλων, ἀδελφοί, ἵνα μὴ κριθῆτε· ἰδοὺ ὁ κριτὴς πρὸ τῶν θυρῶν ἔστηκεν. **10** ὑπόδειγμα λάβετε, ἀδελφοί, τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας τοῦ προφήτου, οἱ ἐλάλησαν ἐν τῷ ὀνόματι κυρίου. **11** ἰδοὺ

V. 4. ἀπεστερημένος | εἰσεληλυθαὶ 5. ὡς ἐν ἡμέρᾳ. 7. ἕως ἀν' λαβῇ ὑστὸν πρῶϊμον 9. κατακριθῆτε | ὁ κριτὴς: om ὁ 10: λαβ. τῆς κακ. ἀδελφοί μου καὶ τῆς | om ἐν

V. 3 Ps 20 (21), 10. 8 2 Thess 2, 1 s. 10 2 Pet 1, 21. 11 Ps 102 (103), 8.

μακαρίζομεν τοὺς ὑπομείναντας· τὴν ὑπομονὴν Ἰωβ ἠκούσατε καὶ τὸ τέλος κυρίου εἶδετε, ὅτι πολὺσπλαγχνός ἐστὶν ὁ κύριος καὶ οἰκτίρμων.

12 Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε, μήτε τὸν οὐρανὸν μήτε τὴν γῆν μήτε ἄλλον τινὰ ὄρκον· ἦτω δὲ ὑμῶν τὸ ναὶ ναί, καὶ τὸ οὐ οὐ, ἵνα μὴ ὑπὸ κρίσιν πέσητε.

13 Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω· εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω. 14 ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτόν, ἀλείψαντες ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου. 15 καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτόν ὁ κύριος· καὶ ἂν ἁμαρτία ἢ πεποιηκώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. 16 ἐξομολογεῖσθε οὖν ἀλλήλοις τὰς ἁμαρτίας, καὶ εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῇτε· πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη. 17 Ἡλείας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι, καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῇ γῇ ἐνιαυτοὺς τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ· 18 καὶ πάλιν προσηύξατο, καὶ ὁ οὐρανὸς ἔδωκεν ὕετον καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησεν τὸν καρπὸν αὐτῆς.

11. υπομενοντας 12. υπο κρισιν (et. ζ^e): ζ εισ υπο-
κρισιν 14. αλειψαντες: add αυτον 16. ουν: om | τας
αμαρτ.: τα παραπτωματα 17. ηλιας 18. υετον εδωκε

12 Mt 5, 34 ss. 23, 16. 16 Ioh 9, 31. 17 1 Reg 18, 1.
Lc 4, 25.

19 Ἀδελφοί μου, ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῇ
ἀπὸ τῆς ἀληθείας καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν,
20 γινωσκέτω ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἁμαρτωλὸν
ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ σώσει ψυχὴν αὐτοῦ
ἐκ θανάτου καὶ καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν.

---

19. om μου. 20. ψυχὴν αὐτοῦ: om αὐτ.

---

16 Mt 18, 15. 20 1 Pet 4, 8.

ΠΕΤΡΟΥ Ᾱ.

I.

Salus et spes nostra Christus. Adversa fidem probant. Prophetæ ad nos. Redemptis care regeneratisque verbo dei sancte vivendum.

1 Πέτρος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις διασπορᾶς Πόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας καὶ Βιθυνίας, 2 κατὰ πρόγνωσιν θεοῦ πατρός, ἐν ἁγιασμῷ πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ. χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη.

3 Εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν, 4 εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ὑμᾶς 5 τοὺς ἐν δυνάμει θεοῦ φρουρουμένους διὰ πίστεως εἰς σωτηρίαν ἐτοίμην ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ. 6 ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε, ὀλίγον ἄρτι εἰ δέον

---

* ζ^ε πετρου του αποστολου επιστολη καθολικη πρωτη, ζ πετρου καθολικη επιστ. πρωτη

I. 3. ζ^ε (ex errore) ἀναγενν. υμᾶς 4. εἰς ἡμᾶς 6. εἰ δεον: add ἐστιν

I. 3 Eph 1, 3, Tit 3, 5. 7. 5 Rom 8, 18. 6 s. Iac 1, 2 s.

λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς, **7** ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῇς πίστεως πολυτιμότερον χρυσοῦ τοῦ ἀπολλυμένου, διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου, εὕρεθῇ εἰς ἔπαινον καὶ δόξαν καὶ τιμὴν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ, **8** ὃν οὐκ ἰδόντες ἀγαπᾶτε, εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὁρῶντες πιστεύοντες δὲ ἀγαλλιᾶσθε χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ καὶ δεδοξασμένη, **9** κομιζόμενοι τὸ τέλος τῇς πίστεως ὑμῶν σωτηρίαν ψυχῶν. **10** περὶ ἧς σωτηρίας ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηραύνησαν προφηῆται οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες, **11** ἐραυνῶντες εἰς τίνα ἢ ποῖον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς πνεῦμα Χριστοῦ προμαρτυρόμενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας· **12** οἷς ἀπεκαλύφθη ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς ὑμῖν δὲ διηκόνουν αὐτά, ἃ νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν διὰ τῶν εὐαγγελισαμένων ὑμᾶς ἐν πνεύματι ἁγίῳ ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ, εἰς ὃ ἐπιθυμοῦσιν ἄγγελοι παρακύψαι.

13 Διὸ ἀναξωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ. **14** ὥς τέκνα ὑπα-

---

7. πολυ τιμιωτερον | και τιμην και δοξαν 8. ιδοντες: ειδοτες 10. εξηρευνησαν 11. ερευνωντες 12. ημιν δε

κοῦς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις, **15** ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς ἅγιον καὶ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε, **16** διότι γέγραπται· ἅγιοι ἔσεσθε, διότι ἐγὼ ἅγιος. **17** καὶ εἰ πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσ-πολήμπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε, **18** εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ, ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατρο-παραδότου, **19** ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου Χριστοῦ, **20** προεγνω-σμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κόσμου, φανε-ρωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτου τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς **21** τοὺς δι' αὐτοῦ πιστοὺς εἰς θεὸν τὸν ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὥστε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς θεόν.

22 Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας εἰς φιλαδελφίαν ἀνυ-πόκριτον, ἐκ καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς, **23** ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σποράς φθαρτῆς ἀλλὰ ἀφθάρτου, διὰ λόγου ζῶντος

---

16. εσεσθε: γενεσθε | οτι εγω αγιος ειμι 17. απροσ-
ωποληπτως 20. εσχατων 21. πιστους: πιστευοντας
22. της αληθειας: add δια πνευματος | εκ καθαρας
καρδιας

θεοῦ καὶ μένοντος. 24 διότι πᾶσα σὰρξ
ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα αὐτῆς ὡς
ἄνθος χόρτου· ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ
ἄνθος ἐξέπεσεν· 25 τὸ δὲ ῥῆμα κυρίου
μένει εἰς τὸν αἰῶνα. τοῦτο δὲ ἐστὶν τὸ
ῥῆμα τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς.

II.

Lapides vivi. Gens dei sancta. Vita pura gentium
causa. Parendum praepositis. Patiendum ad
exemplum Christi.

1 Ἀποθέμενοι οὖν πᾶσαν κακίαν καὶ
πάντα δόλον καὶ ὑποκρίσεις καὶ φθόνους
καὶ πᾶσας καταλαλιάς, 2 ὡς ἀρτιγέννητα
βρέφη τὸ λογικὸν ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε,
ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῆτε εἰς σωτηρίαν, 3 εἰ
ἐγεύσασθε ὅτι χρηστὸς ὁ κύριος. 4 πρὸς
ὃν προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα, ὑπὸ ἀνθρώ-
πων μὲν ἀποδεδοκιμασμένον παρὰ δὲ θεῶ
ἐκλεκτόν, ἔντιμον, 5 καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι
ζῶντες ἐποικοδομεῖσθε οἶκος πνευματικός,
εἰς ἱεράτευμα ἅγιον, ἀνενέγκαι πνευματικὰς
θυσίας εὐπροσδέκτους θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ. 6 διότι περιέχει ἐν γραφῇ· ἰδοὺ
τίθημι ἐν Σιών λίθον ἀκρογωνιαῖον ἐκλεκτόν

23. μενοντος: add εἰς τὸν αἰῶνα 24. αὐτῆς: ἀνθρω-
που | καὶ τ. ἀνθος: add αὐτοῦ

II. 2. om εἰς σωτηρίαν 3. εἰπερ 5. οἰκοδομεισθε |
om εἰς ante ἱερατεῦμ. | τῷ θεῷ 6. διο καὶ περ., ἐν
τῇ γραφῇ

24 Es 40, 6 ss. Iac 1, 10 s.

II. 1 Iac 1, 21. 3 Ps 35 (34), 9 (8). 5 Eph 2, 22.
Rom 12, 1. 6 Es 28, 16. Rom 9, 33.

έντιμον, καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ μὴ
καταισχυνθῇ. **7** ὑμῖν οὖν ἡ τιμὴ τοῖς πι-
στεύουσιν· ἀπιστοῦσιν δέ, λίθον ὃν ἀπεδο-
κίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη
εἰς κεφαλὴν γωνίας καὶ λίθος προσκόμμα-
τος καὶ πέτρα σκανδάλου, **8** οἱ προσκό-
πτουσιν τῷ λόγῳ ἀπειθοῦντες, εἰς ὃ καὶ
ἐτέθησαν. **9** ὑμεῖς δὲ γένος ἐκλεκτόν, βα-
σίλειον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, λαὸς εἰς
περιποίησιν, ὅπως τὰς ἀρετὰς ἐξαγγείλητε
τοῦ ἐκ σκοτous ὑμᾶς καλῶσαντος εἰς τὸ
θαυμαστὸν αὐτοῦ φῶς· **10** οἳ ποτε οὐ λαός,
νῦν δὲ λαὸς θεοῦ, οἱ οὐκ ἡλεημένοι, νῦν δὲ
ἐλεηθέντες.

11 Ἀγαπητοί, παρακαλῶ ὡς παροίκους
καὶ παρεπιδήμους ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν
ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρατεύονται κατὰ τῆς
ψυχῆς, **12** τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἐν τοῖς
ἔθνεσιν ἔχοντες καλήν, ἵνα ἐν ᾧ καταλα-
λοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν
ἔργων ἐποπτεύοντες δοξάσωσιν τὸν θεὸν ἐν
ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς.

13 Ὑποτάγητε πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει
διὰ τὸν κύριον, εἴτε βασιλεῖ ὡς ὑπερ-
έχοντι, **14** εἴτε ἡγεμόσιν ὡς δι' αὐτοῦ

7. ἀπειθοῦσι δὲ **11.** post ὡς παροι. κ. παρεπι. interpg
12. ἐποπτεύσαντες **13.** υποπαταγήτε οὖν

7 Ps 117 (118), 22. Mt 21, 42. Es 8, 14. **8** Rom
9, 32 s. **9** Ex 19, 6. Es 43, 20 s. **10** Hos 2, 23.
Rom 9, 25 s. **11** Iac 4, 1. Rom 7, 23. **12** 3, 16. 2.
13 Rom 13, 1 ss.

πεμπομένοις εἰς ἐκδίκησιν κακοποιῶν, ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν· **15** ὅτι οὕτως ἐστὶν τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, ἀγαθοποιοῦντας φιμοῦν τὴν τῶν ἁφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν· **16** ὥς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὥς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὥς θεοῦ δοῦλοι. **17** πάντα τιμήσατε, τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε, τὸν θεὸν φοβεῖσθε, τὸν βασιλέα τιμᾶτε. **18** Οἱ οἰκέται, ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπεικέσιν ἀλλὰ καὶ τοῖς σχολιοῖς. **19** τοῦτο γὰρ χάρις, εἰ διὰ συνείδησιν θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας πάσχων ἀδίκως. **20** ποῖον γὰρ κλέος εἰ ἁμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; ἀλλ' εἰ ἀγαθοποιοῦντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρὰ θεῷ. **21** εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ὑμῶν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἵχνεσιν αὐτοῦ, **22** ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὗρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, **23** ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδορεῖ, πάσχων οὐκ ἠπείλει, παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως, **24** ὃς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς

14. εἰς ἐκδ. μὲν 16. δοῦλοι θεοῦ 21. ὑμῶν ὑμῖν:
ς (non c^e) ἡμῶν ἡμῖν

16 Gal 5, 13. 18 Eph 6, 5. Col 3, 22. 21 3, 18.
4, 1. Ioh 13, 15. 22 ss. Es 53, 4 ss. 24 Col 1, 22.

ἁμαρτίαις ἀπογενόμενοι τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν, οὗ τῷ μῶλωπι αὐτοῦ ἰάθητε. 25 ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανώμενοι, ἀλλ' ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

III.

Ad uxores et maritos. Commendantur caritas, temperantia, patientia. Christi passio et descensus ad inferos. Vis baptismi.

1 Ὁμοίως γυναῖκες, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα καὶ εἴ τινας ἀπειθοῦσιν τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀνατροφῆς ἄνευ λόγου κερδηθήσονται, 2 ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἀγνὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν. 3 ὧν ἔστω οὐχ ὁ ἔξωθεν ἐμπλοκῆς τριχῶν καὶ περιθέσεως χρυσίων ἢ ἐνδύσεως ἱματίων κόσμος, 4 ἀλλ' ὁ κρυπτὸς τῆς καρδίας ἄνθρωπος ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πραέως καὶ ἡσυχίου πνεύματος, ὅς ἐστιν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ πολυτελής. 5 οὕτως γὰρ ποτε καὶ αἱ ἅγαι γυναῖκες αἱ ἐλπίζουσαι εἰς θεὸν ἐκόσμου ἐαυτάς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, 6 ὡς Ἡρὰ ὑπήκουσεν τῷ Ἀβραάμ, κύριον αὐτὸν καλοῦσα, ἧς ἐγενήθητε τέκνα ἀγαθοποιοῦσαι καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν. 7 Οἱ ἄν-

25. πλανώμενα

III. 1. αἱ γυναῖκες | κερδηθησονται 4. πραεος 5. ἐπὶ τὸν θεόν

III. 1 Eph 5, 22. Col 3, 18. 3 1 Tim 2, 9 s. 4 Eph 3, 16. 6 Gen 18, 12. 7 Eph 5, 25. 1 Cor 7, 3.

δρες ὁμοίως, συνοικοῦντες κατὰ γινῶσιν ὡς ἄσθενεστέρω σκεύει τῷ γυναικείῳ, ἀπονέμοντες τιμὴν ὡς καὶ συγκληρονόμοις χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐνκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν.

8 Τὸ δὲ τέλος πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὖσπλαγχνοι, ταπεινόφρονες, 9 μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας, τοῦναντίον δὲ εὐλογοῦντες, ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε. 10 ὁ γὰρ θέλων ζωὴν ἀγαπᾶν καὶ ἰδεῖν ἡμέρας ἀγαθὰς παυσάτω τὴν γλῶσσαν ἀπὸ κακοῦ καὶ χεῖλη τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον, 11 ἐκκλινάτω ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιησάτω ἀγαθόν, ζητησάτω εἰρήνην καὶ διωξάτω αὐτήν, 12 ὅτι ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ δικαίους καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν, πρόσωπον δὲ κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά.

13 Καὶ τίς ὁ κακώσων ὑμᾶς ἐάν τοῦ ἀγαθοῦ ζηλωταὶ γένησθε; 14 ἀλλ' εἰ καὶ πάσχοιτε διὰ δικαιοσύνην, μακάριοι. τὸν δὲ φόβον αὐτῶν μὴ φοβηθῆτε μηδὲ ταραχθῆτε, 15 κύριον δὲ τὸν Χριστὸν ἀγιάσατε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἑτοιμοὶ ἀεὶ πρὸς ἀπολογίαν παντὶ τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς λόγον

7. συγκληρονόμοι | εκκοπτ. 8. φιλοφρονες 9. οτι: praeem ειδοτες 10. γλω. αυτου | χειλ. αυτου 12. οι οφθ. 13. ζηλωται: μιμηται 15. χριστον: θεον | ετοιμοι: add δε

9 Rom 12, 17. 10—12 Ps 33 (34), 12—16. 11 Heb 12, 14. 14 2, 20. 4, 14. Es 8, 12 s.

περὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος, ἀλλὰ μετὰ
πραΰτητος καὶ φόβου, 16 συνείδησιν ἔχον-
τες ἀγαθὴν, ἵνα ἐν ᾧ καταλαλεῖσθε καται-
σχυνθῶσιν οἱ ἐπηρεάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγα-
θὴν ἐν Χριστῷ ἀναστροφὴν. 17 κρεῖττον
γὰρ ἀγαθοποιοῦντας, εἰ θέλοι τὸ θέλημα
τοῦ θεοῦ, πάσχειν ἢ κακοποιοῦντας. 18 ὅτι
καὶ Χριστὸς ἅπαξ περὶ ἁμαρτιῶν ἀπέθανεν,
δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων, ἵνα ἡμᾶς προσαγάγῃ
τῷ θεῷ, θανατωθεὶς μὲν σαρκί, ζωοποιηθεὶς
δὲ πνεύματι, 19 ἐν ᾧ καὶ τοῖς ἐν φυλακῇ
πνεύμασιν πορευθεὶς ἐκήρυξεν, 20 ἀπειθή-
σασιν ποτε ὅτε ἀπεξεδέχετο ἡ τοῦ θεοῦ
μακροθυμία ἐν ἡμέραις Νῶε κατασκευαζο-
μένης κιβωτοῦ, εἰς ἣν ὀλίγοι, τοῦτ' ἔστιν
ὀκτὼ ψυχαί, διεσώθησαν δι' ὕδατος. 21 ὁ
καὶ ὑμᾶς ἀντίτυπον νῦν σώζει βάπτισμα,
οὐ σαρκὸς ἀπόθεσις ῥύπου, ἀλλὰ συνειδή-
σεως ἀγαθῆς ἐπερώτημα εἰς θεόν, δι'
ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, 22 ὅς ἐστιν
ἐν δεξιᾷ θεοῦ, πορευθεὶς εἰς οὐρανόν, ὑπο-
ταγέντων αὐτῷ ἀγγέλων καὶ ἐξουσιῶν καὶ
δυνάμεων.

15. om ἀλλὰ 16. ἐν ᾧ καταλαλῶσιν ὑμῶν ὡς κακο-
ποιῶν 17. εἰ θέλει 18. ἀπέθανεν: ἐπάθεν | τῷ πνευ-
ματι 20. ἀπαξ ἐξεδέχετο | ὀλίγοι 21. ὁ: ὁ ᾧ | καὶ
ἡμᾶς 22. τοῦ θεοῦ

16 2, 12. 17 2, 20. 18 2, 21. 4, 1. 1 Tim 3, 16.
19 Eph 4, 9. 20 Mt 24, 37 ss. Gen 7, 13. 22 Eph
1, 20. Heb 12, 2.

IV.

Deo nova vita dicanda et fratribus. Gaudendum calamitatum probatione,

1 Χριστοῦ οὖν παθόντος σαρκὶ καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὀπλίσασθε, ὅτι ὁ παθὼν σαρκὶ πέπαυται ἁμαρτίας, 2 εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίασ ἀλλὰ θελήματι θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον ἐν σαρκὶ βιώσαι χρόνον. 3 ἄρκετὸς γὰρ ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τὸ βούλημα τῶν ἐθνῶν κατειργάσθαι, πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίασ, οἰνοφλυγίαις, κώμοις, πότοις καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρείαις, 4 ἐν ᾧ ξενίζονται, μὴ συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσωτίας ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες, 5 οἱ ἀποδώσουσιν λόγον τῷ ἐτοίμῳ ἔχοντι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. 6 εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθη, ἵνα κριθῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκί, ζῶσι δὲ κατὰ θεὸν πνεύματι.

7 Πάντων δὲ τὸ τέλος ἤγγικεν. σωφρονήσατε οὖν καὶ νήψατε εἰς προσευχάς, 8 πρὸ πάντων τὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἔκτενῇ ἔχοντες, ὅτι ἀγάπη καλύπτει πληῆθος

IV. 1. παθόντος: add υπερ ημων | ο παθ. εν σαρκι
3. αρκε. γαρ: add ημιν | χρονος: add του βιου | βου-
λημα: θελημα | κατεργασασθαι 7. εις τας προσευχας
8. προ παντ. δε | ζε η αγαπη | καλυφει

IV. 1 3, 18. 2, 21. 24. 1 s. Rom 6, 6 s. 6 3, 19.
7 Iac 5, 8. 8 Iac 5, 20. Prov 10, 12.

ἁμαρτιῶν, **9** φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους ἄνευ γογγυσμοῦ, **10** ἕκαστος καθὼς ἔλαβεν χάρισμα, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦντες ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος θεοῦ· **11** εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια θεοῦ, εἴ τις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος ἧς χορηγεῖ ὁ θεός, ἵνα ἐν πᾶσιν δοξάζεται ὁ θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἐστὶν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

12 Ἀγαπητοί, μὴ ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει πρὸς πειρασμὸν ὑμῖν γινομένην, ὡς ξένου ὑμῖν συμβαίνοντος, **13** ἀλλὰ καθὸ κοινωνεῖτε τοῖς τοῦ Χριστοῦ παθήμασιν χαίρετε, ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης αὐτοῦ χαρῇτε ἀγαλλιώμενοι. **14** εἰ ὀνειδίξεσθε ἐν ὀνόματι Χριστοῦ, μακάριοι, ὅτι τὸ τῆς δόξης καὶ τὸ τοῦ θεοῦ πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς ἀναπαύεται. **15** μὴ γάρ τις ὑμῶν πασχέτω ὡς φονεὺς ἢ κλέπτης ἢ κακοποιὸς ἢ ὡς ἀλλοτριεπίσκοπος· **16** εἰ δὲ ὡς Χριστιανός, μὴ αἰσχυνέσθω, δοξαζέτω δὲ τὸν θεὸν ἐν τῷ ὀνόματι τούτῳ. **17** ὅτι καιρὸς τοῦ ἄρξασθαι τὸ κρίμα ἀπὸ τοῦ

---

9. γογγυσμων 13. καθο: ζ^e καθως 14. αναπαυεται: add κατα μεν αυτους βλασφημεται, κατα δε υμας δοξαζεται 15. αλλοτριεπισκοπος 16. ονοματι: μερει 17. ο καιρος

---

9 Heb 13, 2. Phil 2, 14. **10** Rom 12, 6. **11** 5, 11. Col 3, 17. **13** Rom 8, 17. 2 Cor 1, 7. **14** 3, 14. Mt 5, 10. **15** 2, 20.

οἴκου τοῦ θεοῦ· εἰ δὲ πρῶτον ἀφ' ἡμῶν, τί τὸ τέλος τῶν ἀπειθούντων τῷ τοῦ θεοῦ εὐαγγελίῳ; 18 καὶ εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ὁ ἁμαρτωλὸς ποῦ φανείται; 19 ὥστε καὶ οἱ πάσχοντες κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ πιστῶ κτίστῃ παρατιθέσθωσαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐν ἀγαθοποιῇ.

V.

Presbyterorum ceterorumque officia. Diabolo resistendum. Vota et salutationes.

1 Πρεσβυτέρους οὖν τοὺς ἐν ὑμῖν παρακαλῶ ὁ συνπρεσβύτερος καὶ μάρτυς τῶν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων, ὁ καὶ τῆς μελλούσης ἀποκαλύπτεσθαι δόξης κοινωνός· 2 ποιμάνετε τὸ ἐν ὑμῖν ποίμνιον τοῦ θεοῦ, μὴ ἀναγκαστῶς ἀλλὰ ἐκουσίως κατὰ θεόν, μηδὲ αἰσχροκερδῶς ἀλλὰ προθύμως, 3 μηδ' ὥς κατακυριεύοντες τῶν κληρῶν ἀλλὰ τύποι γινόμενοι τοῦ ποιμνίου· 4 καὶ φανερωθέντος τοῦ ἀρχιποίμενος κομιεῖσθε τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον.

5 Ὁμοίως νεώτεροι ὑποτάγητε πρεσβυτέροις, πάντες δὲ ἀλλήλοις τὴν ταπεινοφροσύνην ἐγκομβώσασθε, ὅτι ὁ θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσιν

18. καὶ ἁμαρτωλὸς 19. ὡς πιστῶ κτιστῇ | αὐτῶν: εαυτῶν

V. 1. οὖν: om | συμπρεσβ. 2. μὴ ἀναγκαστῶς: praem επισκοποῦντες | ἀλλ' | om κατὰ θεόν 5. ἀλλήλοις: add ὑποτασσόμενοι

18 Prov 11, 31. 19 3, 17.

V. 2 Act 20, 28. Tit 1, 7. 11. 5 Eph 5, 21. Prov 5, 54. Iac 4, 6.

χάριν. **6** ταπεινώθητε οὖν ὑπὸ τὴν κρα-
ταιὰν χειρᾶν τοῦ θεοῦ, ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν
καιρῷ, **7** πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ἐπι-
ρίψαντες ἐπὶ αὐτόν, ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ
ὑμῶν.

8 Νήψατε, γρηγορήσατε. ὁ ἀντίδικος
ὑμῶν διάβολος ὡς λέων ὠρυόμενος περι-
πατεῖ ζητῶν τίνα καταπιεῖν· **9** ὃ ἀντίστητε
στερεοὶ τῇ πίστει, εἰδότες τὰ αὐτὰ τῶν
παθημάτων τῇ ἐν τῷ κόσμῳ ὑμῶν ἀδελφό-
τητι ἐπιτελεῖσθαι. **10** ὁ δὲ θεὸς πάσης
χάριτος, ὁ καλέσας ὑμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον
αὐτοῦ δόξαν ἐν Χριστῷ, ὀλίγον παθόντας
αὐτὸς καταρτίσει, στηρίξει, σθενώσει, θεμε-
λιώσει. **11** αὐτῷ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων, ἀμήν.

12 Διὰ Cιλουανοῦ ὑμῖν τοῦ πιστοῦ ἀδελ-
φοῦ, ὡς λογίζομαι, δι' ὀλίγων ἔγραψα,
παρακαλῶν καὶ ἐπιμαρτυρῶν ταύτην εἶναι
ἀληθῆ χάριν τοῦ θεοῦ, εἰς ἣν στήτε.
13 ἀσπάζεταιται ὑμᾶς ἡ ἐν Βαβυλῶνι συνεκ-
λεκτὴ καὶ Μάρκος ὁ υἱός μου. **14** ἀσπά-
σασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγάπης.

Εἰρήνη ὑμῖν πᾶσιν τοῖς ἐν Χριστῷ.

6. χειρα 7. επιρριψαντες 8. οτι ο αντιδικ. | τινα
καταπιη 9. om τω 10. υμας: ημας | εν χριστω
ιησου | καταρτισαι υμας, στηριξαι, σθενωσαι, θεμε-
λιωσαι 11. το κρατος: praeim η δοξα και 12. εστη-
κατε 14. εν χριστω: add ιησου· αμην

7 Ps 54 (55), 22. **9** Iac 4, 7. **10** Heb 13, 21. **11** 4, 11.
14 Rom 16, 16. 2 Cor 13, 12.

ΠΕΤΡΟΥ Β.

I.

Augenda virtutis studia. Petrus brevi moriturus, testis transfigurationis. Verbum propheticum.

1 Συμεὼν Πέτρος δοῦλος καὶ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῖς ἰσότιμον ἡμῖν λαχοῦσιν πίστιν ἐν δικαιοσύνῃ τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. **2** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη ἐν ἐπιγνώσει τοῦ θεοῦ καὶ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.

3 Ὡς τὰ πάντα ἡμῖν τῆς θείας δυνάμεως αὐτοῦ τὰ πρὸς ζωὴν καὶ εὐσέβειαν δεδωρημένης διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς ἰδίᾳ δόξῃ καὶ ἀρετῇ, **4** δι' ὧν τὰ τίμια ἡμῖν καὶ μέγιστα ἐπαγγέλματα δεδῶρηται, ἵνα διὰ τούτων γένησθε θείας κοινωνοὶ φύσεως, ἀποφυγόντες τῆς ἐν τῷ κόσμῳ ἐπιθυμίας φθορᾶς. **5** καὶ αὐτὸ τοῦτο δὲ σπουδὴν πᾶσαν παρεισενέγκαντες ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τὴν ἀρετὴν, ἐν δὲ τῇ ἀρετῇ τὴν γνῶσιν, **6** ἐν δὲ τῇ γνῶσει τὴν ἐγκράτειαν, ἐν δὲ τῇ ἐγκρατείᾳ τὴν ὑπομονήν, ἐν δὲ τῇ ὑπομονῇ τὴν

* Ὡς ἐπιστολὴ πετροῦ καθολικὴ δευτέρα, ^ς πετροῦ τοῦ ἀποστόλου ἐπιστολὴ καθολικὴ δευτέρα

I. 1. σωτήρος: ^ς add ἡμῶν 3. om τα ante παντα | ἡμας δια δόξης καὶ ἀρετῆς 4. τα μεγιστ. ἡμιν καὶ τιμι. | ἐν κόσμῳ

I. 1 Act 15, 14. 2 1 Pet 1, 2. Iud 2, 2. 20. 3, 18.

εὐσεβειαν, 7 ἐν δὲ τῇ εὐσεβείᾳ τὴν φιλα-
 δελφίαν, ἐν δὲ τῇ φιλαδελφίᾳ τὴν ἀγάπην.
 8 ταῦτα γὰρ ὑμῖν ὑπάρχοντα καὶ πλεονά-
 ζοντα οὐκ ἀργοὺς οὐδὲ ἀκάρπους καθίστη-
 σιν εἰς τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
 ἐπίγνωσιν· 9 ὃ γὰρ μὴ πάρεστιν ταῦτα,
 τυφλὸς ἐστὶν μυωπάζων, λήθην λαβὼν τοῦ
 καθαρισμοῦ τῶν πάλαι αὐτοῦ ἁμαρτημάτων.
 10 διὸ μᾶλλον, ἀδελφοί, σπουδάσατε βεβαίαν
 ὑμῶν τὴν κλήσιν καὶ ἐκλογὴν ποιεῖσθαι·
 ταῦτα γὰρ ποιοῦντες οὐ μὴ πταίσητέ ποτε.
 11 οὕτως γὰρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται
 ὑμῖν ἡ εἴσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν
 τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ
 Χριστοῦ.

12 Διὸ μελλήσω ἀεὶ ὑμᾶς ὑπομιμνήσκειν
 περὶ τούτων, καίπερ εἰδότας καὶ ἐστηριγμέ-
 νους ἐν τῇ παρούσῃ ἀληθείᾳ. 13 δίκαιον
 δὲ ἡγοῦμαι, ἐφ' ὅσον εἰμὶ ἐν τούτῳ τῷ
 σκηνώματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει,
 14 εἰδὼς ὅτι ταχινὴ ἐστὶν ἡ ἀπόθεσις τοῦ
 σκηνώματός μου, καθὼς καὶ ὁ κύριος ἡμῶν
 Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέν μοι. 15 σπου-
 δάσω δὲ καὶ ἐκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ
 τὴν ἐμὴν ἔξοδον τὴν τούτων μνήμην ποιεῖ-
 σθαι. 16 οὐ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις
 ἐξακολουθήσαντες ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ
 κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καὶ

9. αμαρτιων 12. ουκ αμελησω | αι: post υμας pon

12 Iud 5. 13 3, 1. 14 Io 21, 19.

παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται γεννηθέντες τῇσ ἐκείνου μεγαλειότητος. 17 λαβὼν γὰρ παρὰ θεοῦ πατρὸς τιμὴν καὶ δόξαν φωνῇσ ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιαῦσδε ὑπὸ τῇσ μεγαλοπρεποῦσ δόξης· οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα. 18 καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθεῖσαν σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ. 19 καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον, ᾧ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες ὥς λύχνῳ φαίνοντι ἐν ἀύχμηρῷ τόπῳ, ἕως οὗ ἡμέρα διαυγάσῃ καὶ φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, 20 τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες, ὅτι πᾶσα προφητεία γραφῆς ἰδίας ἐπιλύσεως οὐ γίνεται. 21 οὐ γὰρ θελήματι ἀνθρώπου ἠνέχθη ποτὲ προφητεία, ἀλλὰ ὑπὸ πνεύματος ἁγίου φερόμενοι ἐλάλησαν ἀπὸ θεοῦ ἄνθρωποι.

II.

Falsi doctores venturi. Exempla poenae quae manet effrenatos seductores. Crimen defectionis a fide.

1 Ἐγένοντο δὲ καὶ ψευδοπροφῆται ἐν τῷ λαῷ, ὥς καὶ ἐν ὑμῖν ἔσονται ψευδοδιδάσκαλοι, οἵτινες παρεισάξουσιν αἵρέσεις ἀπωλείας, καὶ τὸν ἀγοράσαντα αὐτοὺς δεσπότην ἀρνούμενοι, ἐπάγοντες ἑαυτοῖς

21. ἀλλ | ἐλαλ. οἱ ἅγιοι θε. ἄνθρωπ.

17 Mt 17, 5. 3, 17. 18 Mt 17, 1.

II. 1 Mt 24, 4. Iud 4.

ταχινὴν ἀπώλειαν, **2** καὶ πολλοὶ ἐξακολου-
θήσουσιν αὐτῶν ταῖς ἀσελγείαις, δι' οὓς ἡ
ὁδὸς τῆς ἀληθείας βλασφημηθήσεται, **3** καὶ
ἐν πλεονεξίᾳ πλαστοῖς λόγοις ὑμᾶς ἐμπο-
ρεύσονται, οἷς τὸ κρίμα ἔκπαλαι οὐκ ἄργεϊ,
καὶ ἡ ἀπώλεια αὐτῶν οὐ νυστάζει. **4** εἰ
γὰρ ὁ θεὸς ἀγγέλων ἁμαρτησάντων οὐκ
ἐφείσατο, ἀλλὰ σιροῖς ζόφου ταρταρώσας
παρέδωκεν εἰς κρίσιν τηρουμένους, **5** καὶ
ἀρχαίου κόσμου οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ ὄγδοον
Νῶε δικαιοσύνησ κήρυκα ἐφύλαξεν, κατα-
κλυσμὸν κόσμῳ ἀσεβῶν ἐπάξας, **6** καὶ
πόλεις Coδόμων καὶ Γομόρρας τεφρώσας
καταστροφῇ κατέκρινεν, ὑπόδειγμα μελλόν-
των ἀσεβεῖν τεθεικώς, **7** καὶ δίκαιον Δῶτ
καταπονούμενον ὑπὸ τῆς τῶν ἀθέσμων ἐν
ἀσελγείᾳ ἀναστροφῆς ἐρρύσατο. **8** βλέμ-
ματι γὰρ καὶ ἀκοῇ ὁ δίκαιος ἐγκατοικῶν
ἐν αὐτοῖς ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ψυχὴν δικαίαν
ἀνόμοις ἔργοις ἐβασάνιζεν. **9** οἶδεν κύριος
εὐσεβεῖς ἐκ πειρασμῶν ῥύεσθαι, ἀδίκους
δὲ εἰς ἡμέραν κρίσεως κολαζομένους τηρεῖν,

II. 2. ἀσελγειαῖς: ἀπωλειαῖς 4. σειραις | τετηρη-
μένουσ 5. ἀλλ 8. ἐγκατοικ. 9. πειρασμοῦ

---

4 9 Iud 6. 5 3, 6. 1 Pet 3, 20. Gen 7. 6 Iud 7.
Gen 19.

10 μάλιστα δὲ τοὺς ὀπίσω σαρκὸς ἐν ἐπιθυμίᾳ μiasμοῦ πορευομένους καὶ κυριότητος καταφρονούντας. τολμηταὶ αὐθάδεις, δόξας οὐ τρέμουσιν βλασφημοῦντες, **11** ὅπου ἄγγελοι ἰσχύϊ καὶ δυνάμει μείζοντες ὄντες οὐ φέρουσιν κατ' αὐτῶν παρὰ κυρίῳ βλάσφημον κρίσιν· **12** οὗτοι δέ, ὡς ἄλογα ζῶα γεγεννημένα φυσικὰ εἰς ἄλωσιν καὶ φθοράν, ἐν οἷς ἄγνοοῦσιν βλασφημοῦντες, ἐν τῇ φθορᾷ αὐτῶν καὶ φθαρήσονται **13** κομιούμενοι μισθὸν ἀδικίας, ἡδονὴν ἡγούμενοι τὴν ἐν ἡμέρᾳ τρυφήν, σπῖλοι καὶ μῶμοι ἐντρυφῶντες ἐν ταῖς ἀπάταις αὐτῶν συνευωχούμενοι ὑμῖν, **14** ὀφθαλμοὺς ἔχοντες μεστοὺς μοιχαλίδος καὶ ἀκαταπαύστους ἁμαρτίας, δελεάζοντες ψυχὰς ἀστηρίκτους, καρδίαν γεγυμνασμένην πλεονεξίας ἔχοντες, κατάρσας τέκνα· **15** καταλείποντες εὐθειᾶν ὁδὸν ἐπλανήθησαν, ἐξακολουθήσαντες τῇ ὁδῷ τοῦ Βαλαὰμ τοῦ Βοσόρ, ὃς μισθὸν ἀδικίας ἡγάπησεν, **16** ἔλεγξιν δὲ ἔσχεν ἰδίας παρανομίας· ὑποζύγιον ἄφωνον ἐν ἀνθρώπου φωνῇ φθεγξάμενον ἐκώλυσεν τὴν τοῦ προφήτου παραφρονίαν. **17** οὗτοί εἰσιν πηγαὶ ἄνυδροι

---

12. γεγεννημ. (σε γεγεννημενα) post φυσικα pon | και φθαρ.: καταφθαρ. 14. πλεονεξιας 15. καταλειποντες | την ευθειαν

---

10 Iud 8. **11** Iud 9. **12** Iud 10. **13** Iud 12.
15 Iud 11. Num 22, 5 ss. **17** Iud 13.

καὶ ὁμίχλαι ὑπὸ λαίλαπος ἐλαυνόμεναι, οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους τετήρηται. 18 ὑπερογκα γὰρ ματαιότητος φθεγγόμενοι δελεάζουσιν ἐν ἐπιθυμίαις σαρκὸς ἀσελγείαις τοὺς ὀλίγως ἀποφεύγοντας, τοὺς ἐν πλάνῃ ἀναστρεφόμενους, 19 ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἐπαγγελλόμενοι, αὐτοὶ δοῦλοι ὑπάρχοντες τῆς φθορᾶς· ὧ γὰρ τις ἥττηται, τούτῳ δεδούλωται. 20 εἰ γὰρ ἀποφυγόντες τὰ μιάσματα τοῦ κόσμου ἐν ἐπιγνώσει τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, τούτοις δὲ πάλιν ἐμπλακέντες ἥττωνται, γέγονεν αὐτοῖς τὰ ἔσχατα χείρονα τῶν πρώτων. 21 κρεῖσσον γὰρ ἦν αὐτοῖς μὴ ἐπεγνωκέναι τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης, ἣ ἐπιγνοῦσιν ὑποστρέψαι ἐκ τῆς παραδοθείσης αὐτοῖς ἀγίας ἐντολῆς. 22 συμβέβηκεν αὐτοῖς τὸ τῆς ἀληθοῦς παροιμίας· κύων ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμα, καί· ὕσλουσαμένη εἰς κυλισμὸν βορβόρου.

III.

Incendium mundi et instauratio; adventus Christi subitus. Novi caeli. De difficultate epistularum Pauli.

1 Ταύτην ἤδη, ἀγαπητοί, δευτέραν ὑμῖν

17. καὶ ὁμίχλαι: νεφελαι | τετήρηται: praem εἰς αἰῶνα 18. ζεν ἀσελγ. | ὀλίγως: ὀντως | ἀποφυγοντας 19. τουτω καὶ δεδουλ. 20. ὁμ ἡμων 21. κρεῖττον | ἐπιστρέψαι 22. συμβεβηκε δε | κυλισμα

18 Iud 16. 20 1, 2, 3, 18. Mt 12, 45. 22 Prov 26, 11.

III. 1 1, 13.

γράφω ἐπιστολήν, ἐν αἷς διεγείρω ὑμῶν ἐν
 ὑπομνήσει τὴν εἰλικρινῇ διάνοιαν, **2** μνη-
 σθῆναι τῶν προειρημένων ῥημάτων ὑπὸ τῶν
 ἁγίων προφητῶν καὶ τῆς τῶν ἀποστόλων
 ὑμῶν ἐντολῆς τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος,
3 τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες, ὅτι ἐλεύσονται
 ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἐν ἐμπαιγμονῇ
 ἐμπαίχεται κατὰ τὰς ἰδίᾱς αὐτῶν ἐπιθυμίας
 πορευόμενοι **4** καὶ λέγοντες· ποῦ ἐστὶν ἡ
 ἐπαγγελία τῆς παρουσίας αὐτοῦ; ἀφ' ἧς
 γὰρ οἱ πατέρες ἐκοιμήθησαν, πάντα οὕτως
 διαμένει ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως. **5** λανθάνει
 γὰρ αὐτοὺς τοῦτο θέλοντας ὅτι οὐρανοὶ ἦσαν
 ἑκπαλαι καὶ γῆ ἐξ ὕδατος καὶ δι' ὕδατος
 συνεστῶσα τῷ τοῦ θεοῦ λόγῳ, **6** δι' ὧν ὁ
 τότε κόσμος ὕδατι κατακλυσθεὶς ἀπώλετο·
7 οἱ δὲ νῦν οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ τῷ αὐτῷ
 λόγῳ τεθησαυρισμένοι εἰσὶν, πυρὶ τηρούμε-
 νοι εἰς ἡμέραν κρίσεως καὶ ἀπωλείας τῶν
 ἀσεβῶν ἀνθρώπων. **8** ἐν δὲ τοῦτο μὴ λαν-
 θανέτω ὑμᾶς, ἀγαπητοί, ὅτι μία ἡμέρα
 παρὰ κυρίῳ ὥς χίλια ἔτη καὶ χίλια ἔτη ὥς
 ἡμέρα μία. **9** οὐ βραδύνει κύριος τῆς
 ἐπαγγελίας, ὥς τινες βραδυτῆτα ἡγοῦνται,
 ἀλλὰ μακροθυμεῖ δι' ὑμᾶς, μὴ βουλόμενός

III. 2. ὑμων: ημων 5. επ εσχατου | om εν εμ-
 παιγμονη 7. τω αυτω: ζ (non ζ^c) αυτου 9. ο κυριος |
 δι υμας: εις ημας

---

2 Iud 17. **3** 1, 20. Iud 18. **6** Gen 7, 21. **7** Iud
 15. **8** Ps 89 (90), 4. **9** 1 Tim 2, 4.

τινας ἀπολέσθαι ἀλλὰ πάντα εἰς μετάνοιαν
χωρῆσαι.

10 Ἡξει δὲ ἡμέρα κυρίου ὥς κλέπτῃς, ἐν ἣ οὐρανοὶ ῥοιζηδὸν παρελεύσονται, στοιχειᾶ δὲ καυσούμενα λυθήσεται, καὶ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα κατακαήσεται. 11 τούτων οὖν πάντων λυομένων ποταποὺς δεῖ ὑπάρχειν ὑμᾶς ἐν ἁγίαις ἀναστροφαῖς καὶ εὐσεβείαις, 12 προσδοκῶντας καὶ σπεύδον-τας τὴν παρουσίαν τῆς τοῦ θεοῦ ἡμέρας, δι' ἣν οὐρανοὶ πυρούμενοι λυθήσονται καὶ στοιχειᾶ καυσούμενα τήκεται. 13 καινοὺς δὲ οὐρανοὺς καὶ καινὴν γῆν κατὰ τὰ ἐπαγγέλματα αὐτοῦ προσδοκῶμεν, ἐν οἷς δι-καιοσύνη κατοικεῖ.

14 Διό, ἀγαπητοί, ταῦτα προσδοκῶντες σπουδάσατε ἅσπιλοι καὶ ἀμώμητοι αὐτῷ εὐρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ, 15 καὶ τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν μακροθυμίαν σωτηρίαν ἡγεῖσθε, καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς Παῦλος κατὰ τὴν δοθεῖσαν αὐτῷ σοφίαν ἔγραψεν ὑμῖν, 16 ὥς καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἐπιστολαῖς λαλῶν ἐν αὐταῖς περὶ τούτων, ἐν αἷς ἐστὶν δυσνόητά τινα, ἃ οἱ ἀμαθεῖς καὶ

10. η ημερα | κλεπτης: add εν νυκτι | οι ουρανοι |
 λυθησονται 13. γην καινην | κατα το επαγγελμα
 15. αυτω δοθεισαν 16. εν αις: εν οις

ἀσθήρικτοι στρεβλοῦσιν ὥς καὶ τὰς λοιπὰς
 γραφὰς πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀπώλειαν.
 17 ὑμεῖς οὖν, ἀγαπητοί, προγινώσκοντες
 φυλάσσεσθε ἵνα μὴ τῇ τῶν ἀθέσμων πλάνῃ
 συναπαχθέντες ἐκπέσητε τοῦ ἰδίου στη-
 ριγμοῦ, 18 αὐξάνετε δὲ ἐν χάριτι καὶ γνώ-
 σει τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ
 Χριστοῦ. αὐτῷ ἡ δόξα καὶ νῦν καὶ εἰς
 ἡμέραν αἰῶνος.

---

18. αἰωνος: add αμην

---

17 Iud 20. 18 2, 20. Iud 25. 1 Pet 5, 11.

ΙΩΑΝΝΟΥ Ᾱ.

I.

Testimonium de verbo vitae. Deus lux et ambulantes in luce. Christi sanguis a peccato emundans.

1 Ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὃ ἀκηκόαμεν, ὃ ἐωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ ἐθεασάμεθα καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν, περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς· **2** καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἐωράκαμεν καὶ μαρτυροῦμεν καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἥτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν· **3** ὃ ἐωράκαμεν καὶ ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλλομεν καὶ ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν. καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. **4** καὶ ταῦτα γράφομεν ἡμεῖς ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾗ πεπληρωμένη.

5 Καὶ ἔστιν αὕτη ἡ ἀγγελία ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ θεὸς φῶς ἐστὶν καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία. **6** εἰ ἂν εἵπωμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ σκότει

---

* ζ επιστολη ιωαννου καθολικη πρωτη, ζ^e ιωαννου του αποστολου επιστ. καθολικ. πρωτη

I. 3. και υμιν: οm και 4. ημεις: υμιν | ζ^e η χαρα υμων 5. αυτη εστιν | η επαγγελια

I. 1 2, 13. 2 Io 1, 1. 2. 14. 4 Io 15, 11. 16, 24. 2 Io 12. 5 2, 25. 3, 11.

περιπατῶμεν, ψευδόμεθα καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν· 7 ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶμεν ὥς αὐτός ἐστιν ἐν τῷ φωτί, κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας. 8 ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἐαυτοὺς πλανῶμεν καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν. 9 ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστός ἐστιν καὶ δίκαιος, ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας καὶ καθάρισις ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας. 10 ἐὰν εἴπωμεν ὅτι οὐκ ἡμαρτήκαμεν, ψεύστην ποιοῦμεν αὐτόν, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν.

Π.

Christus expiator et patronus noster. Caritatis mutuae mandatum. Amor mundi. Antichristi multi. Mendacii summa et veritatis unctio.

1 Τεχνία μου, ταῦτα γράφω ὑμῖν ἵνα μὴ ἁμάρτητε. καὶ ἐὰν τις ἁμάρτη, παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν πατέρα, Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον· 2 καὶ αὐτός ἱλασμός ἐστιν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου. 3 καὶ ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἐγνώκαμεν αὐτόν, ἐὰν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ τηρῶμεν. 4 ὁ λέγων ὅτι ἔγνων αὐτόν,

7. ιησου: add χριστου

Π. 4. om οτι

7 Eph 5, 8. Heb 9, 14. 9 1 Thess 5, 24. 10 2, 14. Io 5, 58.

Π. 1 Io 14, 16. 2 4, 10. Io 11, 51 s. 3 Io 15, 10. 4 4, 20.

καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ μὴ τηρῶν, ψεύστης ἐστίν, καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν·
5 ὃς δ' ἂν τηρῇ αὐτοῦ τὸν λόγον, ἀληθῶς ἐν τούτῳ ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ τετελείωται. ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ ἐσμέν.
6 ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν ὀφείλει καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησεν καὶ αὐτὸς οὕτως περιπατεῖν.

7 Ἀγαπητοί, οὐκ ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ἀλλ' ἐντολὴν παλαιάν, ἣν εἴχετε ἀπ' ἀρχῆς· ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιὰ ἐστίν ὁ λόγος ὃν ἠκούσατε. **8** πάλιν ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ὅ ἐστιν ἀληθὲς ἐν αὐτῷ καὶ ἐν ὑμῖν, ὅτι ἡ σκοτία παράγεται καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη φαίνει. **9** ὁ λέγων ἐν τῷ φωτὶ εἶναι καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν ἕως ἄρτι. **10** ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ φωτὶ μένει, καὶ σκάνδαλον οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ· **11** ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ, καὶ οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει, ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλωσεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.

12 Γράφω ὑμῖν, τεκνία, ὅτι ἀφένονται ὑμῖν αἱ ἁμαρτίαι διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
13 γράφω ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι νενι-

7. αγαπητοι: αδελφοι | ηκουσατε: add απ αρχης

5 4, 12. **Io** 13, 33. 14, 21 etc. **6** **Io** 13, 15. **7** 2 **Io** 5 s. **Mt** 5, 45. **8** **Io** 13, 34. **9** 4, 20. **11** 5, 14. **Io** 12, 35. **13** 1, 1. 5, 18.

κήκατε τὸν πονηρόν. Ἐγραψα ὑμῖν, παιδία, ὅτι ἐγνώκατε τὸν πατέρα. 14 Ἐγραψα ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. Ἐγραψα ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι ἰσχυροί ἐστε καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐν ὑμῖν μένει καὶ νενικήκατε τὸν πονηρόν. 15 μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ. εἰάν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ πατρὸς ἐν αὐτῷ, 16 ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἡ ἀλαζονεία τοῦ βίου, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πατρός, ἀλλὰ ἐκ τοῦ κόσμου ἐστίν. 17 καὶ ὁ κόσμος παράγεται καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ· ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

18 Παιδία, ἐσχάτη ὥρα ἐστίν, καὶ καθὼς ἠκούσατε ὅτι ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ γεγόνασιν· ὅθεν γινώσκομεν ὅτι ἐσχάτη ὥρα ἐστίν. 19 Ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθαν, ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν· εἰ γὰρ ἦσαν ἐξ ἡμῶν, μεμενήκεισαν ἂν μεθ' ἡμῶν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι οὐκ εἰσὶν πάντες ἐξ ἡμῶν. 20 καὶ ὑμεῖς χρίσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἁγίου, καὶ οἴδατε πάντες. 21 οὐκ ἔγραψα ὑμῖν ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ὅτι οἴδατε αὐτήν, καὶ ὅτι πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ ἔστιν.

15. εγραψα: γραφω 16. αλαζονεια | αλλ εκ 18. ο αντιχρι. 19. εξηλθον 20. οιδατ. παντα

14 1, 10. 15 Iac 4, 4. 18 2, 22. 4, 3. 2 Io 7. 1 Pet 4, 7. 19 Act 20, 30. 1 Cor 11, 19. 20 27.

22 τίς ἐστὶν ὁ ψεύστης εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ὁ Χριστός; οὗτός ἐστιν ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρνούμενος τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν. **23** πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν υἱὸν οὐδὲ τὸν πατέρα ἔχει· ὁ ὁμολογῶν τὸν υἱὸν καὶ τὸν πατέρα ἔχει. **24** ὑμεῖς ὁ ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μενέτω. ἐὰν ἐν ὑμῖν μείνη ὁ ἀπ' ἀρχῆς ἠκούσατε, καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ υἱῷ καὶ ἐν τῷ πατρὶ μενεῖτε. **25** καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία ἣν αὐτὸς ἐπηγγείλατο ἡμῖν, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

26 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν περὶ τῶν πλανώντων ὑμᾶς. **27** καὶ ὑμεῖς τὸ χρίσμα ὃ ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ, μένει ἐν ὑμῖν, καὶ οὐ χρειαν ἔχετε ἵνα τις διδάσκη ὑμᾶς, ἀλλ' ὥς τὸ αὐτοῦ χρίσμα διδάσκει ὑμᾶς περὶ πάντων, καὶ ἀληθές ἐστὶν καὶ οὐκ ἔστιν ψεῦδος, καὶ καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς μένετε ἐν αὐτῷ.

28 Καὶ νῦν, τεκνία, μένετε ἐν αὐτῷ, ἵνα ἐὰν φανερωθῇ σχῶμεν παρρησίαν καὶ μὴ αἰσχυνοῦμεν ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. **29** ἐὰν εἰδῇτε ὅτι δίκαιός ἐστιν, γινώσκετε ὅτι καὶ πᾶς ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην ἐξ αὐτοῦ γεγέννηται

• 23. om ο ὁμολ. τ. υιον και τ. πατ. εχει 24. υμεις: add ουν 27. εν υμιν μενει | το αυτου: το αυτο | μενετε: μενειτε 28. ινα οταν | εχωμεν 29. οτι και: om και | ς (non ς^e) γεγεννηται.

22 18. 2 Pet 2, 1. **23** 2 Io 9. Io 5, 25. 15, 23. **25** 5, 11. **27** 20. Io 14, 26. **28** 4, 17. Eph 3, 12. **29** 3, 7. 9.

III.

Dei filii spe beati, sceleris puri, amantes fratrum;
mundo invisī. Amor proximi et dei. Deus maior
corde nostro.

1 Ἴδετε ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ πατήρ ἵνα τέκνα θεοῦ κληθῶμεν, καὶ ἐσμέν. διὰ τοῦτο ὁ κόσμος οὐ γινώσκει ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν.

2 Ἀγαπητοί, νῦν τέκνα θεοῦ ἐσμέν, καὶ οὐπω ἐφανερώθη τί ἐσόμεθα. οἶδαμεν ὅτι ἐὰν φανερωθῇ ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα, ὅτι ὁψόμεθα αὐτὸν καθὼς ἐστίν. 3 καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐπ' αὐτῷ ἀγνίζει ἑαυτόν, καθὼς ἐκεῖνος ἀγνόσ ἐστιν. 4 πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ, καὶ ἡ ἁμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία. 5 καὶ οἶδατε ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερώθη ἵνα τὰς ἁμαρτίας ἄρῃ, καὶ ἁμαρτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἐστίν. 6 πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων οὐχ ἁμαρτάνει· πᾶς ὁ ἁμαρτάνων οὐχ ἐώρακεν αὐτὸν οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν.

7 Τεκνία, μηδεὶς πλανᾷτω ὑμᾶς. ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην δίκαιός ἐστιν, καθὼς ἐκεῖνος δίκαιός ἐστιν. 8 ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστίν, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ διάβολος ἁμαρτάνει. εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου. 9 πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ θεοῦ

III. 1. om και εσμεν 2. οιδαμεν: add δε 5. τας αμαρτ. ημων

III. 1 Io 17, 25. 2 Col 3, 4. 4 5, 17. 1 Pet 2, 24. 22. 6 2, 3. 3 Io 11. 8 Io 8, 44. 9 5, 18. 1.

ἁμαρτίαν οὐ ποιεῖ, ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει· καὶ οὐ δύναται ἁμαρτάνειν, ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται. **10** ἐν τούτῳ φανερά ἐστὶν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ καὶ τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου· πᾶς ὁ μὴ ποιῶν δικαιοσύνην οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ θεοῦ, καὶ ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. **11** ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγγελία ἣν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, **12** οὐ καθὼς Καῖν ἐκ τοῦ πονηροῦ ἦν καὶ ἔσφαξεν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ χάριν τίνος ἔσφαξεν αὐτόν; ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἦν, τὰ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δίκαια.

13 Καὶ μὴ θαυμάζετε, ἀδελφοί, εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. **14** ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι μεταβεβήκαμεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν, ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς· ὁ μὴ ἀγαπῶν μένει ἐν τῷ θανάτῳ. **15** πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀνθρωποκτόνος ἐστίν, καὶ οἶδατε ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος οὐκ ἔχει ζωὴν αἰώνιον ἐν ἑαυτῷ μένουσαν. **16** ἐν τούτῳ ἐγνώκαμεν τὴν ἀγάπην, ὅτι ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθηκεν· καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς θεῖναι. **17** ὃς δ' ἂν ἔχη τὸν βίον τοῦ κόσμου καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρεῖαν ἔχοντα καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ'

13. και μη: om και | αδελφοι: add μου 14. ο μη αγαπων: add τον αδελφον 15. εν αυτω 16. τιθεναι

10 Io 8, 47. **11** 1, 5. 2, 7 s. **12** Gen 4, 8. **13** Io 15, 18 s. **14** Io 5, 24. **15** 2, 10 s. Mt 5, 21 s. **16** Io 15, 12 s. **12** Iac 2, 15 s.

αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ;

18 Τεκνία, μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ μηδὲ τῇ γλώσσῃ, ἀλλὰ ἐν ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ. 19 καὶ ἐν τούτῳ γνωσόμεθα ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμέν, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πείσομεν τὰς καρδίας ἡμῶν. 20 ὅτι ἐὰν καταγινώσκῃ ἡμῶν ἡ καρδιά, ὅτι μελίζων ἐστὶν ὁ θεὸς τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ γινώσκει πάντα.

21 Ἀγαπητοί, ἐὰν ἡ καρδιά ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ ἡμῶν, παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν θεόν, 22 καὶ ὁ ἐὰν αἰτῶμεν λαμβάνομεν ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολάς αὐτοῦ τηροῦμεν καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιούμεν. 23 καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους καθὼς ἔδωκεν ἐντολὴν ἡμῖν. 24 καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ πνεύματος οὗ ἡμῖν ἔδωκεν.

IV.

Falsi spiritus cavendi. Dei amor erga nos amore fratrum imitandus.

1 Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα εἰ

18. τεκνία μου | om τη | αλλ | om εν 19. γνωσόμεθα: γινωσκομεν 22. απ: παρ 23. πιστευσωμεν | ημιν: om

21 2, 28. 4, 17. 22 5, 14. Mt 21, 22. Io 9, 51. 23 3, 11. 24 4, 13. Rom 8, 9. 2 Cor 1, 22.

IV. 1 2 Io 7. 2 Pet 2, 1.

ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστίν, ὅτι πολλοὶ ψευδοπρο-
φῆται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον. **2** ἐν
τούτῳ γινώσκετε τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ· πᾶν
πνεῦμα ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ
ἐληλυθότα ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστίν, **3** καὶ πᾶν
πνεῦμα ὃ μὴ ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν, ἐκ τοῦ
θεοῦ οὐκ ἔστιν· καὶ τοῦτό ἐστιν τὸ τοῦ
ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται, καὶ
νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστίν ἤδη.

4 Ὑμεῖς ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστέ, τεκνία, καὶ
νενικήκατε αὐτούς, ὅτι μείζων ἐστίν ὁ ἐν
ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ. **5** αὐτοὶ ἐκ τοῦ
κόσμου εἰσίν· διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λα-
λοῦσιν καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει. **6** ἡμεῖς
ἐκ τοῦ θεοῦ ἐσμέν· ὃ γινώσκων τὸν θεὸν
ἀκούει ἡμῶν, ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ θεοῦ
οὐκ ἀκούει ἡμῶν. ἐκ τούτου γινώσκομεν τὸ
πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς
πλάνης.

7 Ἀγαπητοί, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὅτι ἡ
ἀγάπη ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστίν, καὶ πᾶς ὃ ἀγα-
πῶν ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται καὶ γινώσκει
τὸν θεόν. **8** ὃ μὴ ἀγαπῶν οὐκ ἔγνω τὸν
θεόν, ὅτι ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστίν. **9** ἐν τούτῳ
ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι
τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέσταλκεν ὁ
θεὸς εἰς τὸν κόσμον, ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ.

IV. 3. τον ιησουν χριστον additque εν σαρχι ελη-
λυθοτα

---

3 15. **2**, 22. **5** Io 3, 31. 15, 19. **6** Io 8, 47. **7** 3,
11. **8** 16. **9** Rom 5 8. Io 3, 16.

10 ἐν τούτῳ ἐστὶν ἡ ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν τὸν θεόν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ ἀπέστειλεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἰλασμὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν.

11 Ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. **12** Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται· ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν μένει καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐν ἡμῖν ἐστίν. **13** ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. **14** καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατήρ ἀπέσταλκεν τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου. **15** ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν τῷ θεῷ. **16** καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν. ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστίν, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ θεῷ μένει καὶ ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ μένει.

17 Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα παρρησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστιν καὶ ἡμεῖς ἐσμὲν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. **18** φόβος οὐκ ἐστὶν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος

12. τετελ. ἐστὶν ἐν ἡμῖν 16. οὐ μένει post ο θε. ἐν αὐτ.

10 19. 2, 2. **12** Io 1, 18. **14** 1, 1. **15** 4, 2, 5, 1. **16** Io 6, 69.

κόλασιν ἔχει, ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείω-
ται ἐν τῇ ἀγάπῃ. **19** ἡμεῖς ἀγαπῶμεν, ὅτι
αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς. **20** ἐάν τις
εἴπῃ ὅτι ἀγαπῶ τὸν θεόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν· ὁ γὰρ μὴ ἀγα-
πῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἐώρακεν, τὸν
θεὸν ὃν οὐχ ἐώρακεν οὐ δύναται ἀγαπᾶν.
21 καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ’
αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν θεὸν ἀγαπᾷ καὶ
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

V.

*Fide et obsequio deum diligere. Tres de Christo
testes qui unum sunt. Fiducia precandi. Frater
peccans non ad mortem. Deus verus.*

1 Πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν ὁ
Χριστός, ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται, καὶ πᾶς
ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα ἀγαπᾷ καὶ τὸν
γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. **2** ἐν τούτῳ γινώ-
σκομεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ,
ὅταν τὸν θεὸν ἀγαπῶμεν καὶ τὰς ἐντολάς
αὐτοῦ ποιῶμεν. **3** αὕτη γάρ ἐστιν ἡ ἀγάπη
τοῦ θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολάς αὐτοῦ τηρῶμεν·
καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν,
4 ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ θεοῦ νικᾷ
τὸν κόσμον· καὶ αὕτη ἐστίν ἡ νίκη ἡ νικη-
σασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν. **5** τίς
ἐστίν ὁ νικῶν τὸν κόσμον εἰ μὴ ὁ πιστεύων
ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ;

19. αγαπωμεν: add αυτον 20. ου δυνατ.: πως δυνατ.
V. 2. ποιωμεν: τηρωμεν

21 5, 1 s.

V. **3** 2, 5. 2 Io 6. Io 14, 15. **4** Io 16, 33. **5** 4, 15.

6·Οὗτός ἐστιν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος, Ἰησοῦς Χριστός· οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον, ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἐν τῷ αἵματι· καὶ τὸ πνεῦμά ἐστιν τὸ μαρτυροῦν, ὅτι τὸ πνεῦμά ἐστιν ἡ ἀλήθεια. 7 ὅτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες, 8 τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὸ αἷμα, καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἓν εἰσιν. 9 εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ μερίζων ἐστίν, ὅτι αὕτη ἐστίν ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ, ὅτι μεμαρτύρηκεν περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. 10 ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν αὐτῷ· ὁ μὴ πιστεύων τῷ θεῷ ψεύστην πεποίηκεν αὐτόν, ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ θεὸς περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. 11 καὶ αὕτη ἐστίν ἡ μαρτυρία, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεός, καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστίν. 12 ὁ ἔχων τὸν υἱὸν ἔχει τὴν ζωὴν· ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει.

13 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν ἵνα εἰδῆτε ὅτι ζωὴν ἔχετε αἰώνιον, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ

---

6. ιησ. ο χριστ. | εν tert: om 7 et 8. μαρτυρουντες: add ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ πατήρ, ὁ λόγος καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα· καὶ οὗτοι οἱ τρεῖς ἐν εἰσι. ⁸ καὶ τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῇ γῇ 9. οτι sec: ἡν 10. εν εαυτω 13. ταυτ. εγρ. υμιν: add τοις πιστευουσιν εἰς το ονομα του υιου του θεου | τοις πιστευουσιν: και ινα πιστευητε

ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ. 14 καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ παρρησία ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτόν, ὅτι ἐάν τι αἰτώμεθα κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ ἀκούει ἡμῶν. 15 καὶ ἐὰν οἴδαμεν ὅτι ἀκούει ἡμῶν ὃ ἐὰν αἰτώμεθα, οἴδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτήματα ἃ ἡτήκαμεν ἀπ' αὐτοῦ. 16 ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα ἁμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσῃ, καὶ δώσῃ αὐτῷ ζωὴν, τοῖς ἁμαρτάνουσιν μὴ πρὸς θάνατον. ἔστιν ἁμαρτία πρὸς θάνατον· οὐ περὶ ἐκείνης λέγω ἵνα ἐρωτήσῃ. 17 πᾶσα ἀδικία ἁμαρτία ἐστίν, καὶ ἔστιν ἁμαρτία οὐ πρὸς θάνατον.

18 Οἴδαμεν ὅτι πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ θεοῦ οὐχ ἁμαρτάνει, ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ θεοῦ τηρεῖ αὐτόν, καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ ἄπτεται αὐτοῦ. 19 οἴδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ ἐσμέν, καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται. 20 οἴδαμεν δὲ ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἦκει, καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν ἵνα γινώσκωμεν τὸν ἀληθινόν· καὶ ἐσμέν ἐν τῷ ἀληθινῷ, ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ· οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς θεὸς καὶ ζωὴ αἰώνιος.

21 Τεκνία, φυλάξατε ἑαυτὰ ἀπὸ τῶν εἰδώλων.

14. ζ (non ζε) ακου. υμων per errorem 15. ο αν | απ: παρ 18. τηρει εαυτον 20. ινα γινωσχωμεν | και η ζωη 21. φυλ. εαυτους | ειδωλων: add αμην

14 3, 22. Io 14, 13. 18 3, 9. 19 4, 4. 21 1 Cor 10, 14.

ΙΩΑΝΝΟΥ Β.

Laudatur Cyria cum liberis. In caritate persistendum. Cavendi seductores. Spes visendi.

1 Ὁ πρεσβύτερος ἐκλεκτῇ Κυρίᾳ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῆς, οὓς ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ, καὶ οὐκ ἐγὼ μόνος ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐγνωκότες τὴν ἀλήθειαν, **2** διὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν μένουσαν ἐν ἡμῖν, καὶ μεθ' ἡμῶν ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα. **3** ἔσται μεθ' ἡμῶν χάρις ἔλεος εἰρήνη παρὰ θεοῦ πατρὸς καὶ παρὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ πατρὸς, ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ.

4 Ἐχάρην λίαν ὅτι εὔρηκα ἐκ τῶν τέκνων σου περιπατοῦντας ἐν ἀληθείᾳ καθὼς ἐντολὴν ἐλάβομεν παρὰ τοῦ πατρὸς. **5** καὶ νῦν ἐρωτῶ σε, Κυρία, οὐχ ὡς ἐντολὴν καινὴν γράφω σοι, ἀλλὰ ἣν εἶχαμεν ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους. **6** καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγάπη, ἵνα περιπατῶμεν κατὰ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ· αὕτη ἡ ἐντολή ἐστίν, ἵνα καθὼς ἡκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἐν αὐτῇ περιπατῆτε. **7** ὅτι πολλοὶ πλάνοι ἐξῆλθον εἰς τὸν κόσμον,

* ζ^ε ιωαννου του αποστολου επιστ. καθολικη δευτερα, ζ επιστολη ιωαννου δευτερα

1. κυρία, item post 3. ζ^ε μεθ υμων | κυριου ιησ. χρι. 5. γραφω (ζ^ε-φων) σοι καινην | ειχομεν 6. αυτη εστιν η εντολη | ινα καθως: om h. l. ινα 7. εισηλθον

3 1 Tim 1, 2. 2 Tim 1, 2. Tit 1, 4. **4** 3 Io 2. **5** 1 Io 2, 7. **6** 1 Io 5, 3. **7** 1 Io 2, 18 s. 4, 1 s.

οἱ μὴ ὁμολογοῦντες Ἰησοῦν Χριστὸν ἐρχόμενον ἐν σαρκί· οὗτός ἐστιν ὁ πλάνος καὶ ὁ ἀντίχριστος. 8 βλέπετε ἑαυτούς, ἵνα μὴ ἀπολέσητε ἃ εἰργάσασθε, ἀλλὰ μισθὸν πλήρη ἀπολάβητε. 9 πᾶς ὁ προάγων καὶ μὴ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ θεὸν οὐκ ἔχει· ὁ μένων ἐν τῇ διδαχῇ, οὗτος καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν ἔχει. 10 εἴ τις ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς καὶ ταύτην τὴν διδαχὴν οὐ φέρει, μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν, καὶ χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε· 11 ὁ λέγων γὰρ αὐτῷ χαίρειν κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς.

12 Πολλὰ ἔχων ὑμῖν γράφειν οὐκ ἐβουλήθην διὰ χάρτου καὶ μέλανος, ἀλλὰ ἐλπίζω γενέσθαι πρὸς ὑμᾶς καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν πεπληρωμένη ᾖ. 13 ἀσπάζεται σε τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς σου τῆς ἐκλεκτῆς.

8. απολεσωμεν εἰ απολαβωμεν | ειργασαμεθα 9. προ-
αγων: παραβαινων | διδαχη sec: add του χριστου
11. ο γαρ λεγων 12. ηβουληθην | γενεσθαι: ελθειν |
η πεπληρωμ. 13. της εκλεκτης: add αμην

9 1 Io 2, 23. 12 3 Io 13. 1 Io 1, 4.

ΙΩΑΝΝΟΥ Γ̄.

Caii hospitalitas laudatur. Diotrophes et Demetrius.

1 Ὁ πρεσβύτερος Γαῖω τῷ ἀγαπητῷ, ὃν ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ.

2 Ἀγαπητέ, περὶ πάντων εὐχομαί σε εὐοδοῦσθαι καὶ ὑγιαίνειν, καθὼς εὐοδοῦταί σου ἡ ψυχή. **3** ἐχάρην. λίαν ἐρχομένων ἀδελφῶν καὶ μαρτυρούντων σου τῇ ἀληθείᾳ, καθὼς σὺ ἐν ἀληθείᾳ περιπατεῖς. **4** μειζότεραν τούτων οὐκ ἔχω χαράν, ἵνα ἀκούω τὰ ἐμὰ τέκνα ἐν τῇ ἀληθείᾳ περιπατοῦντα.

5 Ἀγαπητέ, πιστὸν ποιεῖς ὃ ἐὰν ἐργάσῃ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τοῦτο ξένους, **6** οἱ ἐμαρτύρησάν σου τῇ ἀγάπῃ ἐνώπιον ἐκκλησίας, οὓς καλῶς ποιήσεις προπέμψας ἀξίως τοῦ θεοῦ. **7** ὑπὲρ γὰρ τοῦ ὀνόματος ἐξῆλθαν μηδὲν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν ἐθνικῶν. **8** ἡμεῖς οὖν ὀφείλομεν ὑπολαμβάνειν τοὺς τοιούτους, ἵνα συνεργοὶ γινώμεθα τῇ ἀληθείᾳ. **9** ἔγραψά τι τῇ ἐκκλησίᾳ· ἀλλ' ὁ φιλοπρωτεύων αὐτῶν Διοτρεφῆς οὐκ ἐπιδέ-

---

* ὡς ἐπιστολὴ ἰωαννοῦ τρίτη, ὡς ἰωαννοῦ τοῦ ἀποστόλου ἐπιστολὴ καθολικὴ τρίτη

3. εχαρην: add γαρ 5. και τουτο: και εις τους 7. τ. ονοματος: ὡς add αὐτοῦ | ἐξηλθον | ἀπο τ. ἐθνῶν 8. απολαμβανειν 9. τι: om

---

1 Act 19, 29. 20, 4. Rom 16, 23. 1 Cor 1, 15.
3 2 Io 4.

χεται ἡμᾶς. **10** διὰ τοῦτο, εἰάν ἔλθω, ὑπο-
μνήσω αὐτοῦ τὰ ἔργα ἃ ποιεῖ λόγοις πονη-
ροῖς φλυαρῶν ἡμᾶς, καὶ μὴ ἀρκούμενος ἐπὶ
τούτοις οὔτε αὐτὸς ἐπιδέχεται τοὺς ἀδελ-
φοὺς καὶ τοὺς βουλομένους κωλύει καὶ τῆς
ἐκκλησίας ἐκβάλλει.

11 Ἀγαπητέ, μὴ μιμοῦ τὸ κακὸν ἀλλὰ
τὸ ἀγαθόν. ὁ ἀγαθοποιῶν ἐκ τοῦ θεοῦ
ἐστίν· ὁ κακοποιῶν οὐχ ἐώρακεν τὸν θεόν.
12 Δημητρίῳ μεμαρτύρηται ὑπὸ πάντων
καὶ ὑπὸ αὐτῆς τῆς ἀληθείας· καὶ ἡμεῖς
δὲ μαρτυροῦμεν, καὶ οἶδας ὅτι ἡ μαρτυρία
ἡμῶν ἀληθὴς ἐστίν.

13 Πολλὰ εἶχον γράψαι σοι, ἀλλ' οὐ θέλω
διὰ μέλανος καὶ καλάμου σοι γράφειν·
14 ἐλπίζω δὲ εὐθέως σε ἰδεῖν, καὶ στόμα
πρὸς στόμα λαλήσομεν. **15** εἰρήνη σοι.
ἀσπάζονται σε οἱ φίλοι· ἀσπάζου τοὺς φί-
λους κατ' ὄνομα.

10. εκ της εκκλησιας 11. ο δε κακοποι. 12. υπ
αυτης | οιδας: οιδατε 12. γραψαι σοι: γραφειν sine
σοι | γραφειν: γραψαι 14. ιδειν σε

11 1 Io 5, 10. **12** Io 21, 24. **13** 2 Io 12.

Ι Ο Υ Δ Α.

Adversus licentiam peccandi. Exempla poenae fidei desertae: Iudaei, angeli, Sodoma. Michahel et Satan. Enochi et apostolorum dicta. Consulendum deceptis. Deo gloria.

1 Ἰούδας Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου, τοῖς ἐν θεῷ πατρὶ ἡγαπημένοις καὶ Ἰησοῦ Χριστῷ τετηρημένοις κλητοῖς. **2** ἔλεος ὑμῖν καὶ εἰρήνη καὶ ἀγάπη πληθυνθείη.

3 Ἀγαπητοί, πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενος γράφειν ὑμῖν περὶ τῆς κοινῆς ἡμῶν σωτηρίας, ἀνάγκην ἔσχον γράψαι ὑμῖν παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἅπαξ παραδοθείσῃ τοῖς ἁγίοις πίστει. **4** παρεισέδυσαν γάρ τινες ἄνθρωποι, οἱ πάλαι προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα, ἀσεβεῖς, τὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν χάριτα μετατιθέντες εἰς ἀσέλγειαν καὶ τὸν μόνον δεσπότην καὶ κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀρνούμενοι.

5 Ὑπομνῆσαι δὲ ὑμᾶς βούλομαι, εἰδότας ἅπαξ πάντα, ὅτι κύριος λαὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου σώσας τὸ δεύτερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας ἀπώλεσεν, **6** ἀγγέλους τε τοὺς μὴ

---

* c et c^e iouda του αποστολου επιστολη καθολικη

1. ηγαπημενοις: ηγιασμενοις 3. ημων: om 4. χαριν | δεσποτην: add θεον 5. ειδοτας: add υμας | παντα: τουτο | οτι ο κυριος

---

2 2 Pet 1, 2. **4** 2 Pet 2, 1 ss. **5** Num 14, 35 ss. **6** 2 Pe 2, 4.

τηρήσαντας τὴν ἑαυτῶν ἀρχὴν ἀλλὰ ἀπολι-
πόντας τὸ ἴδιον οἰκητήριον εἰς κρίσιν με-
γάλης ἡμέρας δεσμοῖς αἰδίοις ὑπὸ ζόφον
τετήρηκεν· **7** ὥς **Κόδομα** καὶ **Γόμορρα** καὶ
αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις, τὸν ὅμοιον τρόπον
τούτοις ἐκπορνεύσασαι καὶ ἀπελθοῦσαι ὀπίσω
σαρκὸς ἐτέρας, πρόκεινται δεῖγμα πυρὸς
αἰωνίου δίκην ὑπέχουσαι. **8** ὁμοίως μέν-
τοι καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμενοι σάρκα μὲν
μιαίνουσιν, κυριότητα δὲ ἀθετοῦσιν, δόξας
δὲ βλασφημοῦσιν. **9** ὁ δὲ **Μιχαήλ** ὁ ἀρχ-
ἄγγελος, ὅτε τῷ διαβόλῳ διακρινόμενος διε-
λέγετο περὶ τοῦ **Μωϋσέως** σώματος, οὐκ
ἐτόλμησεν κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας,
ἀλλὰ εἶπεν· ἐπιτιμῆσαι σοι κύριος. **10** οὗ-
τοι δὲ ὅσα μὲν οὐκ οἶδασιν βλασφημοῦσιν,
ὅσα δὲ φυσικῶς ὥς τὰ ἄλογα ζῶα ἐπίσταν-
ται, ἐν τούτοις φθείρονται. **11** οὐαὶ αὐτοῖς,
ὅτι τῇ ὁδῷ τοῦ **Καῖν** ἐπορεύθησαν, καὶ τῇ
πλάνῃ τοῦ **Βαλαάμ** μισθοῦ ἐξεχύθησαν, καὶ
τῇ ἀντιλογίᾳ τοῦ **Κορὲ** ἀπώλοντο. **12** Οὗτοί
εἰσιν οἱ ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν σπιλά-
δες, συνευωχούμενοι ἀφόβως, ἑαυτοὺς ποι-
μαίνοντες, νεφέλαι ἄνυδροι ὑπὸ ἀνέμων πα-
ραφερόμεναι, δένδρα φθινοπωρινὰ ἄκαρπα
δὲς ἀποθανόντα ἐκριζωθέντα, **13** κύματα

7. ὁμοι. τουτοις τροπ. 9. μωσσεωσ | αλλ ειπ. 12. om
oi ante εν ταις | περιφερομεναι

7 Gen 19. 2 Pet 2, 6. 8 2 Pet 2, 10. 9 Dan 12, 1.
Deut 34, 5. 2 Pet 2, 11. Zach 3, 2. 10 2 Pet 2, 12.
11 Gen 4, 8. Num 22, 16. 2 Pet 2, 15. 12 2 Pet
2, 13. 17. 13 Es 57, 20.

ἄγρια θαλάσσης ἐπαφρίζοντα τὰς ἑαυτῶν
αἰσχύνας, ἀστέρες πλανῆται, οἷς ὁ ζόφος
τοῦ σκότους εἰς αἰῶνα τετήρηται. **14** ἐπρο-
φήτευσεν δὲ καὶ τούτοις ἑβδομοσ ἀπὸ Ἀδὰμ
Ἐνὼχ λέγων· ἰδοὺ ἦλθεν κύριος ἐν ἀγίαις
μυριάσιν αὐτοῦ, **15** ποιῆσαι κρίσιν κατὰ
πάντων καὶ ἐλέγξαι πάντας τοὺς ἀσεβεῖς
αὐτῶν περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσεβείας
αὐτῶν ὧν ἡσέβησαν καὶ περὶ πάντων τῶν
σκληρῶν λόγων ὧν ἐλάλησαν κατ' αὐτοῦ
ἁμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς. **16** οὗτοί εἰσιν γογγυσταὶ
μεμψίμοιροι, κατὰ τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν
πορευόμενοι, καὶ τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπερ-
ογκᾶ, θαυμάζοντες πρόσωπα ὠφελείας χάριν.

17 Ὑμεῖς δέ, ἀγαπητοί, μνήσθητε τῶν
ῥημάτων τῶν προειρημένων ὑπὸ τῶν ἀπο-
στόλων τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
18 ὅτι ἔλεγον ὑμῖν· ἐπ' ἐσχάτου τοῦ χρό-
νου ἔσονται ἐμπαῖκται κατὰ τὰς ἑαυτῶν
ἐπιθυμίας πορευόμενοι τῶν ἀσεβειῶν. **19** οὗ-
τοί εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες, ψυχικοί, πνεῦμα
μὴ ἔχοντες. **20** ὑμεῖς δέ, ἀγαπητοί, ἐποι-
κοδομοῦντες ἑαυτοὺς τῇ ἀγιωτάτῃ ὑμῶν
πίστει, ἐν πνεύματι ἀγίῳ προσευχόμενοι,
21 ἑαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ θεοῦ τηρήσατε,
προσδεχόμενοι τὸ ἔλεος τοῦ κυρίου ἡμῶν

13. εἰς τον αἰωνα 14. προσφητευσε | εν μυριασιν
αγιας αυτου 15. εξελεγξαι | παντ. τ. ασεβεις: add
αυτων | λογων: om 18. υμιν: add οτι | εν εσχατω
χρονω 19. οι αποδιοριζ.: ζε add εαυτους 20. εποικοδ.
εαυτ. post πιστει pon

14 Gen 5, 18. **16** 2 Pet 2, 18. **17** 2 Pet 3, 2
18 2 Pet 3, 3, 2, 10. **20** 2 Pet 5, 17.

Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ζωὴν αἰώνιον. **22** καὶ οὓς μὲν ἐλέγχετε διακρινομένους, **23** οὓς δὲ σώζετε ἐκ πυρὸς ἀρπάζοντες, οὓς δὲ ἐλεᾶτε ἐν φόβῳ, μισοῦντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐσπιλωμένον χιτῶνα.

24 Τῷ δὲ δυναμένῳ φυλάξαι ὑμᾶς ἀπταιστους καὶ στήσαι κατενώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ ἀμώμους ἐν ἀγαλλιάσει, **25** μόνῳ θεῷ σωτῆρι ἡμῶν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν δόξα μεγαλωσύνη κράτος καὶ ἐξουσία πρὸ παντὸς τοῦ αἰῶνος καὶ νῦν καὶ εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

---

22. ελεγχετε: ελεεστε | διακρινομενοι 23. ους δε εν φοβω σωζετε εκ του πυρος αρπαζοντες | om ους δε ελεατ. εν φοβω 24. υμας (el. c⁴): ζ αυτους 25. μονω: add σοφω | om δια ιησ. χρι. του κυρ. ημ. | και μεγαλωσυνη | om προ παντ. του αιωνος

---

24 s. Rom 16, 25 ss. **25** 1 Tim 1, 17. 2 Pet 3, 18.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ.

I.

Iohannes septem ecclesiis dicit salutem. Patmi divinitus tactus. Visio filii hominis cum septem candelabris et stellis.

1 Ἀποκάλυψις Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεός, δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ ᾧ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει, καὶ ἐσήμεναν ἀποστείλας διὰ τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ τῷ δούλῳ αὐτοῦ Ἰωάννῃ, 2 ὃς ἐμαρτύρησεν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅσα ἶδεν. 3 μακάριος ὁ ἀναγινώσκων καὶ οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τῆς προφητείας καὶ τηροῦντες τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα· ὁ γὰρ καιρὸς ἐγγύς.

4 Ἰωάννης ταῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις ταῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ τοῦ ὄντος καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, καὶ ἀπὸ τῶν ἑπτὰ πνευμάτων ᾧ ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ, 5 καὶ ἀπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ μάρτυς ὁ πιστός, ὁ πρωτότοκος τῶν νεκρῶν καὶ ὁ ἄρχων τῶν βασιλέων τῆς γῆς. τῷ ἀγαπῶντι ἡμᾶς καὶ λύσαντι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν

* ἀποκάλυψις ἰωαννου του θεολογου

I. 2. οσα: add τε | ειδε 3. τους λογουσ 4. απο του ε ων | α εστιν ενωπιον 5. ο πρωτ. εκ των | τω αγαπησαντι | λυσαντι: λουσαντι | εκ των: απο των

I. 1 22, 6. 2 9. 6, 9. 3 22, 10. 5 Col 1, 18.

ἡμῶν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ, 6 καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς βασιλείαν, ἱερεῖς τῷ θεῷ καὶ πατρὶ αὐτοῦ, αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

7 Ἴδου ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν, καὶ ὄψεται αὐτὸν πᾶς ὀφθαλμὸς καὶ οἵτινες αὐτὸν ἐξεκέντησαν, καὶ κόφονται ἐπ' αὐτὸν πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. ναί, ἀμήν. 8 ἐγὼ εἰμι τὸ ἄλφα καὶ τὸ ω, λέγει κύριος ὁ θεός, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὁ παντοκράτωρ.

9 Ἐγὼ Ἰωάννης, ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν καὶ συνκοινωνὸς ἐν τῇ θλίψει καὶ βασιλείᾳ καὶ ὑπομονῇ ἐν Ἰησοῦ, ἐγενόμην ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλουμένῃ Πάτμῳ διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ. 10 ἐγενόμην ἐν πνεύματι ἐν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἤκουσα ὀπίσω μου φωνὴν μεγάλην ὡς σάλπιγξ 11 λεγούσης· ὁ βλέπεις γράψον εἰς βιβλίον καὶ πέμψον ταῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις, εἰς Ἐφεσον καὶ εἰς Ζμύρναν καὶ εἰς Πέργαμον καὶ εἰς Θυάτειρα καὶ εἰς Cάρδεις καὶ εἰς Φιλαδελφίαν καὶ εἰς Λαοδικίαν. 12 καὶ ἐπέστρεψα βλέπειν τὴν φω-

6. ἡμᾶς βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς 8. τὸ Α καὶ τὸ Ω | ω: add ἀρχὴ καὶ τέλος | κύριος ὁ θεός: ὁ κύριος 9. ὁ καὶ ἀδελφ. | συγκοινων. | καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ | ἐν ἰησοῦ: ἰησοῦ χριστοῦ | μαρτυρ. ἰησοῦ χριστοῦ 11. ὁ βλέπεις: praei ego eimi τὸ Α καὶ τὸ Ω, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἐσχάτος, καὶ | om ἑπτὰ | ἐκκλησίαις: add ταῖς ἐν ἀσίᾳ | σμύρναν | φιλαδελφείαν | λαοδικείαν

6 5, 10. Ex 19, 6. Es 61, 6. 7 Zach 12, 10 ss. Dan 7, 13. 8 21, 6 2c. Es 44, 6. 9 22, 8. 2 Thess 3, 5. 10 4, 1 s. 11 2, 1. 8. 12. 18. 3, 1. 7. 14.

νήν ἥτις ἐλάλει μετ' ἐμοῦ· καὶ ἐπιστρέψας εἶδον ἑπτὰ λυχνίας χρυσᾶς, **13** καὶ ἐν μέσῳ τῶν λυχνιῶν ὅμοιον υἷὸν ἀνθρώπου, ἐνδεδυμένον ποδήρη καὶ περιεζωσμένον πρὸς τοῖς μασθοῖς ζώνην χρυσᾶν· **14** ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχες λευκαὶ ὡς ἔριον λευκὸν ὡς χιών, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλὸξ πυρός, **15** καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ ὡς ἐν καμίνῳ πεπυρωμένῳ, καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν, **16** καὶ ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ αὐτοῦ ἄστέρας ἑπτὰ, καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ῥομφαία δίστομος ὁξεῖα ἐκπορευομένη, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος φαίνει ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ. **17** καὶ ὅτε εἶδον αὐτόν, ἔπεσα πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ ὡς νεκρός, καὶ ἔθηκεν τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἐπ' ἐμὲ λέγων· μὴ φοβοῦ· ἐγὼ εἰμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος **18** καὶ ὁ ζῶν, καὶ ἐγενόμην νεκρὸς καὶ ἰδοὺ ζῶν εἰμὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ ἔχω τὰς κλεῖς τοῦ θανάτου καὶ τοῦ ᾗδου. **19** γράψον οὖν ἃ εἶδες καὶ ἃ εἰσὶν καὶ ἃ μέλλει γενέσθαι μετὰ ταῦτα, **20** τὸ μυστήριον τῶν ἑπτὰ ἀστέρων οὓς εἶδες ἐπὶ τῆς δεξιᾶς μου, καὶ τὰς ἑπτὰ λυχνίας τὰς χρυσᾶς. οἱ ἑπτὰ ἀστέρες ἄγγελοι τῶν ἑπτὰ

12. ελαλησε 13. των επτα λυχνιων | υιω | μαστοις | χρυσην 14. λευκαι ωσει 15. πεπυρωμενοι 16. δεξια αυτου χειρι 17. την δεξ. αυτ. χειρα | λεγων: add μοι 18. αιωνων: add αμην | του αδου κ. του θανατου 19. om ουν | γενεσθαι 20. αστερων ων | και αι επτα λυχνιαι ασ ειδες

13 Dan 7, 13. 10, 5. **15** Dan 10, 6. **16** Ex 1, 24. Es 49, 2. Iud 5, 31. **17** 2, 8. Es 48, 42.

ἐκκλησιῶν εἰσὶν, καὶ αἱ λυχνίαι αἱ ἑπτὰ
ἑπτὰ ἐκκλησίαι εἰσὶν.

II.

Epistula I. ad Ephesios. Nicolaitae. II. ad Smyr-
nenses. III. ad Pergamēnos. Antipas, Balaam, Ni-
colaitae. IV. ad Thyatirenos. Hiezabel. Instat
poena nisi resipiscant.

1 Τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Ἐφέσῳ ἐκκλησίας
γράψον· τάδε λέγει ὁ κρατῶν τοὺς ἑπτὰ
ἀστέρας ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐν
μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν τῶν χρυσῶν· 2 οἶδα
τὰ ἔργα σου καὶ τὸν κόπον καὶ τὴν ὑπο-
μονήν σου, καὶ ὅτι οὐ δύνη βαστάσαι κα-
κούς, καὶ ἐπείρασας τοὺς λέγοντας ἑαυτοὺς
ἀποστόλους καὶ οὐκ εἰσὶν, καὶ εὗρες αὐ-
τοὺς ψευδεῖς· 3 καὶ ὑπομονὴν ἔχεις, καὶ
ἐβάστασας διὰ τὸ ὄνομά μου, καὶ οὐ κεκο-
πίακας. 4 ἀλλὰ ἔχω κατὰ σοῦ ὅτι τὴν ἀγά-
πην σου τὴν πρώτην ἀφῆκας. 5 μνημόνευε
οὖν πόθεν πέπτωκας, καὶ μετανόησον καὶ
τὰ πρῶτα ἔργα ποίησον· εἰ δὲ μή, ἔρχομαί
σοι καὶ κινήσω τὴν λυχνίαν σου ἐκ τοῦ τό-
που αὐτῆς, ἐὰν μὴ μετανοήσῃς. 6 ἀλλὰ
τοῦτο ἔχεις, ὅτι μισεῖς τὰ ἔργα τῶν Νικο-
λαϊτῶν, ἃ κἀγὼ μισῶ. 7 ὁ ἔχων οὖς ἀκου-
σάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις·
τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ φαγεῖν ἐκ τοῦ ξύλου

II. 1. ἐν ἐφεσῳ: ἐφεσινῃς 2. κόπον: add σου |
ἐπείρασας | λεγοντας: φασκοντ. | εαυτους ειναι απο-
στολους 3. εβαστασας και υπομον. εχεις | και δια
το ονομ. μου κεκοπιακας και ου κεκμηκας 4. αλλ.
εχω | αφηκας 5. εκπεπτωκας | ερχομ. σοι: 5te add
ταχυ, 5te τάχει

II. 1 1, 16. 13. 4 14. 20. 6 15. 7 11 12. 22, 2.

τῆς ζωῆς, ὃ ἐστὶν ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ θεοῦ.

8 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Ζμύρνῃ ἐκκλησίας γράψον· τάδε λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ὃς ἐγένετο νεκρὸς καὶ ἔζησεν·
9 οἶδά σου τὴν θλίψιν καὶ τὴν πτωχείαν, ἀλλὰ πλούσιος εἶ, καὶ τὴν βλασφημίαν ἐκ τῶν λεγόντων Ἰουδαίους εἶναι ἐαυτούς, καὶ οὐκ εἰσὶν ἀλλὰ συναγωγὴ τοῦ σατανᾶ. 10 μηδὲν φοβοῦ ἃ μέλλεις πάσχειν. ἰδοὺ μέλλει βαλεῖν ὁ διάβολος ἐξ ὑμῶν εἰς φυλακὴν ἵνα πειρασθῆτε, καὶ ἔξετε θλίψιν ἡμερῶν δέκα. γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου, καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς. 11 ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις· ὁ νικῶν οὐ μὴ ἀδικηθῇ ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ δευτέρου.

12 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Περγάμῳ ἐκκλησίας γράψον· τάδε λέγει ὁ ἔχων τὴν ῥομφαίαν τὴν δίστομον τὴν ὀξεῖαν· 13 οἶδα ποῦ κατοικεῖς· ὅπου ὁ θρόνος τοῦ σατανᾶ· καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομά μου, καὶ οὐκ ἠρνήσω τὴν πίστιν μου ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀντίπας ὁ μάρτυς μου ὁ πιστός μου, ὃς ἀπεκτάνθη παρ' ὑμῖν, ὅπου ὁ σατανᾶς κατοικεῖ. 14 ἀλλ'

7. ἐν μεσῳ τοῦ παραδείσου 8. τῆς ἐκκλησίας συμυρναίων 9. οἶδα σου: add τα ἐργα καὶ | ἀλλ. πλοῦς.: πλοῦς. δε | ἐκ τῶν: om ἐκ 10. βαλεῖν | ἐξ ὑμῶν ὁ διαβ. 15. οἶδα: add τα ἐργα σου καὶ | ἐν ταῖς: praem καὶ | ἡμεραῖς: add ἐν αἰς | ἀντίπας | om μου post πιστός | κατοικ. ὁ σατ.

8 1 17 s. 2c. 10 Iac 1, 12. 11 20, 6. 12 1, 16. 14 Num 25, 2. 31, 16.

ἔχω κατὰ σοῦ ὀλίγα, ὅτι ἔχεις ἐκεῖ κρατοῦν-
 τας τὴν διδαχὴν Βαλαάμ, ὃς ἐδίδασκεν τῷ
 Βαλάκ βαλεῖν σκάνδαλον ἐνώπιον τῶν υἱῶν
 Ἰσραήλ, φαγεῖν εἰδωλόθυτα καὶ πορνεῦσαι,
 15 οὕτως ἔχεις καὶ σὺ κρατοῦντας τὴν
 διδαχὴν τῶν Νικολαϊτῶν ὁμοίως. 16 μετα-
 νόησον· εἰ δὲ μή, ἔρχομαί σοι ταχὺ καὶ
 πολεμήσω μετ' αὐτῶν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ
 στόματός μου. 17 ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω
 τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις· τῷ
 νικοῦντι δώσω αὐτῷ τοῦ μάννα τοῦ κεκρυμ-
 μένου, καὶ δώσω αὐτῷ ψῆφον λευκὴν, καὶ
 ἐπὶ τὴν ψῆφον ὄνομα καινὸν γεγραμμένον,
 ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ ὁ λαμβάνων.

18 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Θυατείροις ἐκ-
 κλησίας γράψον· τάδε λέγει ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ,
 ὁ ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὡς φλόξ
 πυρόσ, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολι-
 βάνω· 19 οἶδά σου τὰ ἔργα καὶ τὴν ἀγά-
 πην καὶ τὴν πίστιν καὶ τὴν διακονίαν καὶ
 τὴν ὑπομονήν, καὶ τὰ ἔργα σου τὰ ἔσχατα
 πλείονα τῶν πρώτων. 20 ἀλλ' ἔχω κατὰ
 σοῦ ὅτι ἀφεῖς τὴν γυναῖκα Ἰεζάβελ, ἡ λέ-
 γουσα αὐτὴν προφῆτιν καὶ διδάσκει καὶ
 πλανᾷ τοὺς ἐμούς δούλους πορνεῦσαι

14. ζ^e τον βαλαχ 15. ομοιωσ: ο μισω 17. νικωντι |
 δωσω αυτω: add φαγειν | απο του μαννα | οιδεν: εγνω
 18. φλοξ: φλογα 19. και την αγαπ. κ. τ. διακο. κ. τ.
 πιστ. | υπομονην: add σου | και τα εσχατ. 20. κατα
 σου: add ολιγα | αφεισ: εασ | ιεζαβηλ | την λεγουσαν
 εαυτην | και διδ. κ. πλανα: διδασκειν κ. πλανασθαι |
 τους: om

16 3, 5. 17 3, 12. 19, 12. 18 19, 12. 20 1 Regg
 16, 31.

καὶ φαγεῖν εἰδωλόθута. **21** καὶ ἔδωκα αὐτῇ χρόνον ἵνα μετανοήσῃ, καὶ οὐ θέλει μετανοῆσαι ἐκ τῆς πορνείας αὐτῆς. **22** ἰδοὺ βάλλω αὐτὴν εἰς κλίνην, καὶ τοὺς μοιχεύοντας μετ' αὐτῆς εἰς θλίψιν μεγάλην, ἐὰν μὴ μετανοήσουσιν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῆς. **23** καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἀποκτενῶ ἐν θανάτῳ, καὶ γινώσκονται πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ ἐραυνῶν νεφροὺς καὶ καρδίαν, καὶ δώσω ὑμῖν ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα ὑμῶν. **24** ὑμῖν δὲ λέγω τοῖς λοιποῖς τοῖς ἐν Θυατείροις, ὅσοι οὐκ ἔχουσιν τὴν διδαχὴν ταύτην, οἵτινες οὐκ ἔγνωσαν τὰ βαθεῖα τοῦ σατανᾶ, ὡς λέγουσιν· οὐ βάλλω ἐφ' ὑμᾶς ἄλλο βάρος· **25** πλὴν ὃ ἔχετε κρατήσατε ἄχρι οὗ ἂν ἴξω. **26** καὶ ὁ νικῶν καὶ ὁ τηρῶν ἄχρι τέλους τὰ ἔργα μου, δώσω αὐτῷ ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἐθνῶν, **27** καὶ ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ ὡς τὰ σκεύη τὰ κεραμικὰ συντρίβεται, ὡς καὶ ἐγὼ εἴληφα παρὰ τοῦ πατρὸς μου, **28** καὶ δώσω αὐτῷ τὸν ἀστέρα τὸν πρωϊνόν. **29** ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

---

20. εἰδωλο. φαγεῖν 21. καὶ οὐ θελ. μετ. ἐκ τ. π. αὐτῆς· ἐκ τ. πορν. αὐτῆς, καὶ οὐ μετενοήσεν 22. ἰδοὺ· add ἐγὼ | μετανοήσωσιν | ἐργῶν αὐτῶν 23. ἐρευνῶν 24. καὶ λοιποῖς | καὶ οἵτινες | βαθεῖα | βαλῶ 25. ἀχρὶς

---

23 Ps 7, 10. **25** 3, 11. **26** Ps 2, 8 s. **27** 12, 5. **28** 22, 16.

III.

Epistula V. ad Sardianos. VI. ad Philadelphenos.
Nomen novae Hierusalem. VII. ad Laodiceños.
Tepidi.

1 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Cάρδεσιν ἐκκλησίας γράψον· τάδε λέγει ὁ ἔχων τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ θεοῦ καὶ τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας· οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι ὄνομα ἔχεις ὅτι ζῇς, καὶ νεκρὸς εἶ. 2 γίνου γρηγορῶν, καὶ στήρισον τὰ λοιπὰ ἃ ἔμελλον ἀποθανεῖν. οὐ γὰρ εὗρηκά σου τὰ ἔργα πεπληρωμένα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ μου. 3 μνημόνευε οὖν πῶς εἶληφας καὶ ἤκουσας, καὶ τήρει καὶ μετανόησον. ἐὰν οὖν μὴ γρηγορήσῃς, ἦξω ὡς κλέπτῃς, καὶ οὐ μὴ γνώσῃ ποίαν ὥραν ἦξω ἐπὶ σέ. 4 ἀλλὰ ὀλίγα ἔχεις ὀνόματα ἐν Cάρδεσιν ἃ οὐκ ἐμόλυναν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ περιπατήσουσιν μετ' ἐμοῦ ἐν λευκοῖς, ὅτι ἄξιοί εἰσιν. 5 ὁ νικῶν οὕτως περιβαλεῖται ἐν ἱματίοις λευκοῖς, καὶ οὐ μὴ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς βίβλου τῆς ζωῆς, καὶ ὁμολογήσω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ πατρός μου καὶ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ. 6 ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

7 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Φιλαδελφίᾳ

III. 1. ζ (non ζ^e) om επτα prim | το ονομα 2. στηριξον | μελλει | om μου 3. ηξω pri: add επι σε | γνωσ 4. om αλλα | και εν σαρδ. 5. ουτως: ουτος | εξομολογησονται 7. φιλαδελφεια

III. 1 1. 4. 16. 2, 2 ις. 3 16, 15. 1 Thess 5, 2. Mt 24, 42. 5 Mt 10, 32. Lc 12, 8. 6 2, 7 ις. 7 Es 22, 22. Iob 12, 14.

ἐκκλησίασ γράψον· τάδε λέγει ὁ ἅγιος ὁ ἀληθινός, ὁ ἔχων τὴν κλεῖν τοῦ Δαυεὶδ, ὁ ἀνοίγων καὶ οὐδεὶς κλείσει, καὶ κλείων καὶ οὐδεὶς ἀνοίξει· 8 οἶδά σου τὰ ἔργα· ἰδοὺ δέδωκα ἐνώπιόν σου θύραν ἡνεωγμένην, ἣν οὐδεὶς δύναται κλείσαι αὐτήν· ὅτι μικρὰν ἔχεις δύναμιν, καὶ ἐτήρησάς μου τὸν λόγον καὶ οὐκ ἠρνήσω τὸ ὄνομά μου. 9 ἰδοὺ διδῶ ἐκ τῆς συναγωγῆς τοῦ σατανᾶ τῶν λεγόντων ἑαυτοὺς Ἰουδαίους εἶναι, καὶ οὐκ εἶσιν ἀλλὰ ψεύδονται· ἰδοὺ ποιήσω αὐτοὺς ἵνα ἤξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον τῶν ποδῶν σου, καὶ γινῶσιν ὅτι ἐγὼ ἠγάπησά σε. 10 ὅτι ἐτήρησας τὸν λόγον τῆς ὑπομονῆς μου, καὶ γὰρ σε τηρήσω ἐκ τῆς ὥρας τοῦ πειρασμοῦ τῆς μελλούσης ἔρχεσθαι ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης, πειράσαι τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς. 11 ἔρχομαι ταχύ· κράτει ὃ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς λάβῃ τὸν στέφανόν σου. 12 ὁ νικῶν, ποιήσω αὐτὸν στύλον ἐν τῷ ναῷ τοῦ θεοῦ μου, καὶ ἔξω οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἔτι, καὶ γράψω ἐπ' αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μου καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ θεοῦ μου, τῆς καινῆς Ἱερουσαλήμ ἣ καταβαίνουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ καινόν.

7. κλειδα | δαβιδ | κλεισει: κλειει | και κλειων: και κλειει | ανοιξει: ανοιγει 8. ανεωγμενην | ην ουδεις: και ουδ. 9. διδωμι | ηξωσι | προσκυνησωσι 11. ερχομαι: praem ιδου | ναω: ζ^ε 1624. λαω | ζ^ε η καταβαινει

8 2, 2. 15. 9 2, 9. Es 45, 14. 11 22, 7. 2, 25. 12 Es 56, 5. Apoc 21, 2. 2, 17. Gal 4, 26.

13 ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

14 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Λαοδικίᾳ ἐκκλησίας γράψον· τάδε λέγει ὁ ἀμήν, ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ θεοῦ. 15 οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶ οὔτε ζεστός. ὅφελον ψυχρὸς ᾗς ἢ ζεστός. 16 οὕτως ὅτι χλιαρὸς εἶ, καὶ οὔτε ζεστός οὔτε ψυχρός, μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός μου. 17 ὅτι λέγεις ὅτι πλούσιός εἰμι καὶ πεπλούτηκα καὶ οὐδὲν χρεῖαν ἔχω, καὶ οὐκ οἶδας ὅτι σὺ εἶ ὁ ταλαίπωρος καὶ ἐλεεινὸς καὶ πτωχὸς καὶ τυφλὸς καὶ γυμνός, 18 συμβουλεύω σοι ἀγοράσαι παρ' ἐμοῦ χρυσίον πεπυρωμένον ἐκ πυρὸς ἵνα πλουτήσῃς, καὶ ἱμάτια λευκὰ ἵνα περιβάλῃ καὶ μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχύνῃ τῆς γυμνότητός σου, καὶ κολλύριον ἕγχρισαι τοὺς ὀφθαλμούς σου ἵνα βλέπῃς. 19 ἐγὼ ὅσους ἐὰν φιλῶ ἐλέγχω καὶ παιδεύω· ζήλευε οὖν καὶ μετανόησον. 20 ἰδοὺ ἔστηκα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω· ἐάν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς αὐτὸν καὶ δειπνήσω μετ' αὐτοῦ καὶ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ. 21 ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ καθίσαι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου, ὡς καὶ ἐγὼ ἐνίκησα καὶ

14. τῆς ἐκκλησίας λαοδικεῶν 15. ἦς: εἰς 16. ψυχρ. οὔτε ζεστ. 17. οὐδενος 18. κολλουριον | ἐγχρίσον 19. ζήλωσον 20. om και ante ελεουσ.

14 49, 11. Col 1, 15. 15 2, 2 2c. 19 Heb 12, 6. Prov 3, 12. 20 Cant 5, 2. 21 Mt 19, 28.

ἐκάθισα μετὰ τοῦ πατρός μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ. 22 ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

IV.

Aperitur theatrum caeleste. Dei thronus cum XXIV presbyteris et IV Cherubim.

1 Μετὰ ταῦτα ἶδον, καὶ ἰδοὺ θύρα ἡνεω-
γμένη ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη
ἦν ἥκουσα ὡς σάλπιγξ λαλούσης μετ'
ἐμοῦ, λέγων· ἀνάβα ὧδε, καὶ δεῖξω σοι ὅ
δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα. 2 εὐθέως ἐγε-
νόμην ἐν πνεύματι· καὶ ἰδοὺ θρόνος ἔκειτο
ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τὸν θρόνον καθήμε-
νος, 3 καὶ ὁ καθήμενος ὅμοιος ὁράσει
λίθῳ ἰάσπιδι καὶ σαρδίῳ, καὶ ἶρις κυκλόθεν
τοῦ θρόνου ὅμοιος ὁράσει σμαραγδίνῳ. 4 καὶ
κυκλόθεν τοῦ θρόνου θρόνους εἴκοσι
τέσσαρας, καὶ ἐπὶ τοὺς θρόνους εἴκοσι
τέσσαρας πρεσβυτέρους καθημένους περιβε-
βλημένους ἐν ἱματίοις λευκοῖς, καὶ ἐπὶ τὰς
κεφαλὰς αὐτῶν στεφάνους χρυσοῦς. 5 καὶ
ἐκ τοῦ θρόνου ἐκπορεύονται ἄστραπαὶ καὶ
φωναὶ καὶ βρονταί· καὶ ἑπτὰ λαμπάδες
πυρὸς καιόμεναι ἐνώπιον τοῦ θρόνου, ἅ
εἰσιν τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ θεοῦ· 6 καὶ

IV. 1. εἶδον | λεγούσα 2. καὶ εὐθέως | ἐπὶ τοῦ
θρόνου 3. καθήμενος: add ἡν | σαρδίῳ | ζ^υ ὅμοια
4. θρόνους: θρόνοι | εἴκοσι καὶ | χ. ἐπὶ τ. θρόνους εἶδον
τοὺς εἰχ. καὶ τέσσ. | καὶ ἐσχον ἐπὶ τὰς 5. βροντ. χ.
φων. | αἱ εἰσι

IV. 1 1, 10. 1, 1. 22, 6. 2 Ez 1, 26 ss. 3 21, 11.
10, 1. 4 11, 16. 3, 4 s. 5 8, 5. 11, 19. 5, 6. 6 15, 2.
Ez 1, 22. Ex 24, 10.

ἐνώπιον τοῦ θρόνου ὡς θάλασσα ὑαλίνη
 ὁμοία κρυστάλλῳ· καὶ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου
 καὶ κύκλῳ τοῦ θρόνου τέσσερα ζῶα γέμοντα
 ὀφθαλμῶν ἔνπροσθεν καὶ ὀπισθεν. 7 καὶ
 τὸ ζῶον τὸ πρῶτον ὅμοιον λέοντι, καὶ τὸ
 δεύτερον ζῶον ὅμοιον μόσχῳ, καὶ τὸ τρίτον
 ζῶον ἔχων τὸ πρόσωπον ὡς ἀνθρώπου, καὶ
 τὸ τέταρτον ζῶον ὅμοιον ἀετῷ πετομένῳ.
 8 καὶ τὰ τέσσερα ζῶα, ἐν καθ' ἐν αὐτῶν
 ἔχων ἀνὰ πτέρυγας ἑξ, κυκλόθεν καὶ ἕσω-
 θεν γέμουσιν ὀφθαλμῶν, καὶ ἀνάπausιν οὐκ
 ἔχουσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς λέγοντες· ἅγιος
 ἅγιος ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ
 ὁ ἦν καὶ ὁ ὢν καὶ ὁ ἐρχόμενος. 9 καὶ
 ὅταν δώσουσιν τὰ ζῶα δόξαν καὶ τιμὴν καὶ
 εὐχαριστίαν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ
 τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων,
 10 πεσοῦνται οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτε-
 ροι ἐνώπιον τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου,
 καὶ προσκυνήσουσιν τῷ ζῶντι εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ βαλοῦσιν τοὺς
 στεφάνους αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, λέ-
 γοντες· 11 ἄξιός εἰ, ὁ κύριος καὶ ὁ θεὸς
 ἡμῶν, λαβεῖν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν καὶ
 τὴν δύναμιν, ὅτι σὺ ἔκτισας τὰ πάντα, καὶ
 διὰ τὸ θέλημά σου ἦσαν καὶ ἐκτίσθησαν.

6. om ὡς | τεσσαρα | εμπροσθ. 7. εχον | ως ανθρω-
 πος | πετωμενω 8. om τα | εν καθ' εαυτο | εχων:
 ειχον | γεμοντα | λεγοντα 9. επι του θρονου 10. εικοσι
 και | προσκυνουσι | βαλλουσι 11. ο κυριος και ο θε-
 ημων: nil nisi curie | ησαν: εισι

7 Ez 1, 10. 8 Es 6, 3. Apoc 1, 8. 9 21, 5. 15, 7.
 11 5, 12 s. 10, 6.

V.

Liber VII sigillorum aperiendus traditur agno.
Agnus celebratur caelestibus canticis.

1 Καὶ εἶδον ἐπὶ τὴν δεξιὰν τοῦ καθη-
μένου ἐπὶ τοῦ θρόνου βιβλίον γεγραμμένον
ἔσωθεν καὶ ὀπισθεν, κατεσφραγισμένον σφρα-
γῖσιν ἑπτὰ. 2 καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν
κηρύσσοντα ἐν φωνῇ μεγάλῃ· τίς ἄξιος
ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον καὶ λῦσαι τὰς σφραγίδας
αὐτοῦ; 3 καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο ἐν τῷ οὐρανῷ
οὔτε ἐπὶ τῆς γῆς οὔτε ὑποκάτω τῆς γῆς
ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον οὔτε βλέπειν αὐτό. 4 καὶ
ἔκλαιον πολύ, ὅτι οὐδεὶς ἄξιος εὐρέθη
ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον οὔτε βλέπειν αὐτό.
5 καὶ εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγει μοι·
μὴ κλαῖε· ἰδοὺ ἐνίκησεν ὁ λέων ὁ ἐκ τῆς
φυλῆς Ἰούδα, ἡ ῥίζα Δαυεὶδ, ἀνοῖξαι τὸ
βιβλίον καὶ τὰς ἑπτὰ σφραγίδας αὐτοῦ.

6 Καὶ εἶδον ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν
τεσσάρων ζώων καὶ ἐν μέσῳ τῶν πρεσβυ-
τέρων ἄρνιον ἑστηκὸς ὡς ἐσφαγμένον, ἔχων
κέρατα ἑπτὰ καὶ ὀφθαλμοὺς ἑπτὰ, οἳ εἰσιν
τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ θεοῦ ἀπεσταλμένα
εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. 7 καὶ ἦλθεν καὶ εἴλη-
φεν ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ
θρόνου. 8 καὶ ὅτε ἔλαβεν τὸ βιβλίον, τὰ

V. 1. om εν | αξιος: praem estin 3. ηδυνατο |
ουδε επ. τ. γης | ουδε υποκατω | ουδε βλεπ. 4. και
εγω εκλ. | πολλα | ανοιξαι: add και αναγνωσαι 5. ο λε.
ο ων εκ | δαβιδ | τας επτα σφρ.: praem λυσαι 6. και
ειδον: add και ιδου | εστηκος | εχον | του θεου πνευ-
ματ. | τα απεσταλμ. 7. ειληφεν: add το βιβλιον

V. 1 Ez 2, 9 s. 3 13. 5 4, 4. Gen 49, 9 s.
6 7, 17. 1, 4. 4, 5. Zach 4, 10. 8 4, 8 ss. 14, 2.

τέσσερα ζῶα καὶ οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσ-
βύτεροι ἔπесαν ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου, ἔχοντες
ἕκαστος κιθάραν καὶ φιάλας χρυσᾶς γεμού-
σας θυμιαμάτων, αἵ εἰσιν αἱ προσευχαὶ τῶν
ἁγίων. **9** καὶ ᾄδουσιν ᾠδὴν καινὴν λέγον-
τες· ἄξιός ἐστι λαβεῖν τὸ βιβλίον καὶ ἀνοῖξαι
τὰς σφραγίδας αὐτοῦ, ὅτι ἐσφάγησ καὶ
ἡγόρασας τῷ θεῷ ἐν τῷ αἵματί σου ἐκ
πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης καὶ λαοῦ καὶ
ἐθνους, **10** καὶ ἐποίησας αὐτοὺς τῷ θεῷ
ἡμῶν βασιλείαν καὶ ἱερεῖς, καὶ βασιλεύσου-
σιν ἐπὶ τῆς γῆς. **11** καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα
ὡς φωνὴν ἁγγέλων πολλῶν κύκλῳ τοῦ θρόνου
καὶ τῶν ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ἦν
ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μυριάδες μυριάδων καὶ χι-
λιάδες χιλιάδων, **12** λέγοντες φωνῇ μεγάλῃ·
ἄξιός ἐστιν τὸ ἄρνιον τὸ ἐσφαγμένον λαβεῖν
τὴν δύναμιν καὶ πλοῦτον καὶ σοφίαν καὶ
ἰσχὺν καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ εὐλογίαν.
13 καὶ πᾶν κτίσμα ὃ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς καὶ ἐπὶ τῆς
θαλάσσης καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα καὶ
ἤκουσα λέγοντας· τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ
θρόνῳ καὶ τῷ ἁρνίῳ ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ
καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας

8. τεσσαρα | κιθαρας | αι εισιν 9. τω θεω: add ημας
10. αυτους: ημας | βασιλειαν: βασιλεις | βασιλευσο-
μεν 11. om ως | κυκλοθεν | ς (non ς^e) om μυριαδες
μυριαδων και 12. αξιον 13. κτισμ. ο: add εστιν | εν
τη γη | επι τ. θαλασσης: add α εστιν | παντα, ηκουσα
λεγοντας | επι του θρονου

9 4, 11. **10** 1, 6. **11** 9, 16. Dan 7, 10. **12** 4, 11.
13 7, 10.

τῶν αἰώνων. 14 καὶ τὰ τέσσερα ζῶα ἔλεγον· ἀμήν, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεσαν καὶ προσεκύνησαν.

VI.

Solvit agnus sigilla priora VI. Significat primum victoriam Christi, ea quae sequuntur caedes et calamitates, sextum rerum omnium conversionem.

1 Καὶ ἶδον ὅτε ἤνοιξεν τὸ ἀρνίον μίαν ἐκ τῶν ἐπτά σφραγίδων, καὶ ἤκουσα ἐνὸς ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων λέγοντος ὡς φωνὴ βροντῆς· ἔρχου. 2 καὶ ἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν ἔχων τόξον, καὶ ἐδόθη αὐτῷ στέφανος, καὶ ἐξῆλθεν νικῶν καὶ ἵνα νικήσῃ.

3 Καὶ ὅτε ἤνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν δευτέραν, ἤκουσα τοῦ δευτέρου ζώου λέγοντος· ἔρχου. 4 καὶ ἐξῆλθεν ἄλλος ἵππος πυρρός, καὶ τῷ καθημένῳ ἐπ' αὐτὸν ἐδόθη αὐτῷ λαβεῖν τὴν εἰρήνην ἐκ τῆς γῆς καὶ ἵνα ἀλλήλους σφάξουσιν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ μάχαιρα μεγάλη.

5 Καὶ ὅτε ἤνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν τρίτην, ἤκουσα τοῦ τρίτου ζώου λέγοντος· ἔρχου. καὶ ἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος μέλας, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν ἔχων ζυγὸν ἐν τῇ

14. τεσσαρα | και οι: add εικοσιτεσσαρες | προσεκυνησαν: add ζωντι εις τους αιωνας των αιωνων

VI. 1. ειδον | om επτα | ως φωνησ | ερχου: add και βλεπε 2. ζ ειδον | επ αυτω 3. την δευτερ. σφραγιδ. | ερχου: add και βλεπε 4. επ αυτω | εκ της: απο της | σφαξωσι 5. την τριτην σφραγ. | ερχου: add και βλεπε | και ειδον | επ αυτω

14 19, 4.

VI. 2 Zach 6 1 ss.

χειρὶ αὐτοῦ. **6** καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ἐν μέσῳ τῶν τεσσάρων ζώων λέγουσαν· χοῦνιξ σίτου δηναρίου, καὶ τρεῖς χοίνικες κριθῶν δηναρίου· καὶ τὸ ἔλαιον καὶ τὸν οἶνον μὴ ἀδικήσης.

7 Καὶ ὅτε ἤνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν τετάρτην, ἤκουσα φωνὴν τοῦ τετάρτου ζώου λέγοντος· ἔρχου. **8** καὶ ἶδον, καὶ ἰδοὺ ἔππος χλωρόσ, καὶ ὁ καθήμενος ἐπάνω αὐτοῦ, ὄνομα αὐτῷ θάνατος, καὶ ὁ ἄδῃς ἠκολούθει μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἐξουσία ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς γῆς, ἀποκτεῖναι ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ καὶ ὑπὸ τῶν θηρίων τῆς γῆς.

9 Καὶ ὅτε ἤνοιξεν τὴν πέμπτην σφραγίδα, ἶδον ὑποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφαγμένων διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν ἣν εἶχον. **10** καὶ ἔκραξαν φωνῇ μεγάλῃ λέγοντες· ἕως πότε, ὁ δεσπότης ὁ ἅγιος καὶ ἀληθινός, οὐ κρίνεις καὶ ἐκδικεῖς τὸ αἷμα ἡμῶν ἐκ τῶν κατοικούντων ἐπὶ τῆς γῆς; **11** καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἐκάστῳ στολὴ λευκή, καὶ ἐρρέθη αὐτοῖς ἵνα ἀναπαύσωνται ἔτι χρόνον μικρόν, ἕως πληρώσωσιν καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν καὶ

6. om ως | κριθῃς 7. λεγουσαν | ἐρχου: add καὶ βλέπε 8. καὶ εἶδον | ὁ θάνατος | ἀκολουθεῖ | ἀποκτεῖναι ante ἐπὶ το τετ. τ. γῆς ρον 9. εἶδον 10. ἐκραζον | καὶ ὁ ἀληθινός | ἐκ τῶν: ἀπο τῶν 11. ἐδοθησαν εἰ στολαὶ λευκαὶ | αὐτοῖς ἐκαστῷ: ἐκαστοῖς | ἕως οὐ πληρώσονται

6 Ez 5, 1. **8** 20, 14. Ez 14, 21. **9** 20, 4. 1, 9 zc. **10** 3, 7. **11** 11, 7. 13, 7.

οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ μέλλοντες ἀποκτενεσθαι ὥς καὶ αὐτοί.

12 Καὶ ἶδον ὅτε ἤνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν ἕκτην, καὶ σεισμός μέγας ἐγένετο, καὶ ὁ ἥλιος μέλας ἐγένετο ὥς σάκκος τρίχινος, καὶ ἡ σελήνη ὅλη ἐγένετο ὥς αἷμα, **13** καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσαν εἰς τὴν γῆν, ὥς συκῇ βάλλουσα τοὺς δλύνθους αὐτῆς ὑπὸ ἀνέμου μεγάλου σειομένη, **14** καὶ ὁ οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη ὥς βιβλίον ἐλισσόμενον, καὶ πᾶν ὄρος καὶ νῆσος ἐκ τῶν τόπων αὐτῶν ἐκινήθησαν. **15** καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ μεγιστᾶνες καὶ οἱ χιλιάρχοι καὶ οἱ πλούσιοι καὶ οἱ ἰσχυροὶ καὶ πᾶς δοῦλος καὶ ἐλεύθερος ἔκρυψαν ἑαυτοὺς εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰς πέτρας τῶν ὀρέων, **16** καὶ λέγουσιν τοῖς ὄρεσιν καὶ ταῖς πέτραις· πέσετε ἐφ' ἡμᾶς καὶ κρύψατε ἡμᾶς ἀπὸ προσώπου τοῦ καθημένου ἐπὶ τῷ θρόνῳ καὶ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ ἀρνίου, **17** ὅτι ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς ὀργῆς αὐτῶν, καὶ τίς δύναται σταθῆναι;

VII.

Eximuntur universa miserie CXLIV milia de tribu-

11. αποκτείνεσθαι 12. ειδον | και ιδου σεισμος | εγενετ. μελας | om ολη 13. βαλλει | μεγαλου ανεμου 14. om ο ante ουρανος | ειλισσομενον 15. και οι πλουσ. κ. οι χιλιαρχ. | ισχυροι: δυνατοι | και πας ελευθερος 16. επι του θρονου 17. της οργ. αυτου

12 16, 18. Ez 52, 7 s. **13** Es 34, 4. Mt 24, 29. **15** Es 24, 21. 2, 10. **16** Hos 10, 8. Luc 23, 30.

bus Israhel. Pii exteri in albis celebrantes deum
et agnum.

1 Καὶ μετὰ τοῦτο ἶδον τέσσαρας ἀγγέ-
λους ἐστῶτας ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς
γῆς, κρατοῦντας τοὺς τέσσαρας ἀνέμους
τῆς γῆς, ἵνα μὴ πνέῃ ἄνεμος ἐπὶ τῆς γῆς
μήτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης μήτε ἐπὶ πᾶν δέν-
δρον. 2 καὶ ἶδον ἄλλον ἄγγελον ἀναβαίνοντα
ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου, ἔχοντα σφραγίδα θεοῦ
ζῶντος, καὶ ἔκραξεν φωνῇ μεγάλη τοῖς τέσ-
σαρσιν ἀγγέλοις οἷς ἐδόθη αὐτοῖς ἀδικῆσαι
τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, 3 λέγων· μὴ
ἀδικήσητε τὴν γῆν μήτε τὴν θάλασσαν
μήτε τὰ δένδρα, ἄχρι σφραγίσωμεν τοὺς
δούλους τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώπων
αὐτῶν. 4 καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν
ἐσφραγισμένων, ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσ-
σαρες χιλιάδες ἐσφραγισμένοι ἐκ πάσης
φυλῆς υἱῶν Ἰσραὴλ· 5 ἐκ φυλῆς Ἰούδα
δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι, ἐκ φυλῆς
Ῥουβὴν δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Γὰδ
δώδεκα χιλιάδες, 6 ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ δώ-
δεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Νεφθαλεὶμ δώ-
δεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Μανασσῆ δώδεκα
χιλιάδες, 7 ἐκ φυλῆς Συμεὼν δώδεκα
χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Λευεὶ δώδεκα χιλιάδες,

VII. 1. μετὰ ταῦτα | εἶδον 2. εἶδον | ἀναβάντα
3. ἀχρὶς οὗ | σφραγίζωμεν 4. ρμδ' χιλιάδ. 5—8. δώ-
δεκα *ubique*: ἱβ' | ἐσφραγισμένοι *bis tantum*: *ubique*
post χιλιάδ. add, i. e. *duodecies* 7. λευεῖ

VII. 1 20, 8. Zach 6, 5. 3 13, 16. Ez 9, 4.
4 14, 1. 5 Gen 49, 8.

ἐκ φυλῆς Ἰσάχαρ δώδεκα χιλιάδες, 8 ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Ἰωσήφ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Βενιαμὲν δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι.

9 Μετὰ ταῦτα ἶδον, καὶ ἰδοὺ ὄχλος πάλυς, ὃν ἀριθμῆσαι αὐτὸν οὐδεὶς ἐδύνατο, ἐκ παντὸς ἔθνους καὶ φυλῶν καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν, ἐστῶτες ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου, περιβεβλημένους στολὰς λευκάς, καὶ φοίνικας ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν. 10 καὶ κράζουσιν φωνῇ μεγάλῃ λέγοντες· ἡ σωτηρία τῷ θεῷ ἡμῶν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ καὶ τῷ ἀρνίῳ. 11 καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι εἰστήκεισαν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ ἔπεσαν ἐνώπιον τοῦ θρόνου ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τῷ θεῷ, 12 λέγοντες· ἁμὴν, ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς τῷ θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἁμὴν. 13 καὶ ἀπεκρίθη εἰς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγων μοι· οὗτοι οἱ περιβεβλημένοι τὰς στολὰς τὰς λευκάς τίνας εἰσὶν καὶ πόθεν ἤλθον; 14 καὶ εἶρηκα αὐτῷ· κύριέ μου, σὺ οἶδας. καὶ εἶπέν μοι· οὗτοί

7. ζ ισαχαρ, ζ^e ισασχαρ 8. βενιαμιν 9. ειδον | ηδυ-
νατο | περιβεβλημενοι | φοινικες 10. κραζοντες | ζ^e τω
θεω ημ. τω καθ. επι του θρονου, ζ τω καθημ. επι
τ. θρονου του θεου ημων 11. εστηκεσαν | επεσον |
επι προσωπον αυτ. 14. om μου

9 13, 5. 9. 10 5, 13. 19, 1. 11 11, 16. 12 5, 12.
14 Io 21, 15.

εἰσιν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης, καὶ ἔπλυναν τὰς στολὰς αὐτῶν καὶ ἐλεύκαναν αὐτάς ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἀρνίου. **15** διὰ τοῦτό εἰσιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ, καὶ λατρεύουσιν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ, καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τῷ θρόνῳ σκηνώσει ἐπ' αὐτούς. **16** οὐ πεινάσουσιν ἔτι οὐδὲ διψήσουσιν ἔτι, οὐδὲ μὴ πέση ἐπ' αὐτοὺς ὁ ἥλιος οὐδὲ πᾶν καῦμα, **17** ὅτι τὸ ἀρνίον τὸ ἀνά μέσον τοῦ θρόνου ποιμανεῖ αὐτοὺς καὶ ὁδηγήσει αὐτοὺς ἐπὶ ζωῆς πηγὰς ὑδάτων, καὶ ἐξαλείψει ὁ θεὸς πᾶν δάκρυον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

VIII.

Sigillum VII. Angeli VII cum VII tubis calamitatum. Canunt priores quattuor.

1 Καὶ ὅταν ἤνοιξεν τὴν σφραγιδα τὴν ἐβδόμην, ἐγένετο σιγὴ ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς ἡμίωρον. **2** καὶ ἶδον τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους οἱ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐστήκασιν, καὶ ἐδόθησαν αὐτοῖς ἑπτὰ σάλπιγγες. **3** καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλθεν καὶ ἐστάθη ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ἔχων λιβανωτὸν χρυσοῦν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ θυμιάματα πολλὰ, ἵνα δώσῃ ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων πάντων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου.

14. ελευχ. αυτας: ελευχ. στολας αυτων 17. ζωησ: ζωσας | εκ των: απο των

VIII. 1. οταν: οτε | ημιωριον 2. ειδον 3. επι το θυσιαστηριον | ινα δωση

16 Es 49, 10. 17 21, 4. Es 25, 8.

VIII. 2 1, 4. Tob 12, 15. Luc 1, 19. 3 5, 8.

4 καὶ ἀνέβη ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων ἐκ χειρὸς τοῦ ἁγγέλου ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. 5 καὶ εἴληφεν ὁ ἄγγελος τὸν λιβανωτόν, καὶ ἐγέμισεν αὐτὸν ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγένοντο βρονταὶ καὶ φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ σεισμός.

6 Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι οἱ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας ἠτοίμασαν αὐτοὺς ἵνα σαλπίσωσιν. 7 Καὶ ὁ πρῶτος ἐσάλπισεν· καὶ ἐγένετο χάλαζα καὶ πῦρ μεμιγμένον ἐν αἵματι καὶ ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν· καὶ τὸ τρίτον τῆς γῆς κατεκάη, καὶ τὸ τρίτον τῶν δένδρων κατεκάη, καὶ πᾶς χόρτος χλωρὸς κατεκάη.

8 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ ὡς ὄρος μέγα πυρὶ καιόμενον ἐβλήθη εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον τῆς θαλάσσης αἷμα, 9 καὶ ἀπέθανεν τὸ τρίτον τῶν κτισμάτων τῶν ἐν τῇ θαλάσῃ, τὰ ἔχοντα ψυχάς, καὶ τὸ τρίτον τῶν πλοίων διεφθάρησαν.

10 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀστὴρ μέγας καιόμενος ὡς λαμπάς, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ τρίτον τῶν ποταμῶν καὶ ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων. 11 καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος

5. ζ (non ζ^e) το λιβανωτον et αυτο | φωναὶ κ. βρον-
ται κ. ἀστραπ. 6. om oi ante εχοντες | εαυτους
7. ο πρωτ. αγγελος | μεμιγμενα | om εν ante αιματι |
om και το τριτ. της γης κατεκαη 9. διεφθαρη
10. om των ante υδατ.

5 4, 5. 11, 19. 7 Ex 9, 24. Es 28, 2. 8 Ier 51, 25.
10 Es 14, 12. Dan 8, 10.

λέγεται ὁ ἄψινθος. καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον τῶν ὑδάτων εἰς ἄψινθον, καὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀπέθανον ἐκ τῶν ὑδάτων, ὅτι ἐπικράνθησαν.

12 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ ἐπλήγη τὸ τρίτον τοῦ ἡλίου καὶ τὸ τρίτον τῆς σελήνης καὶ τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων, ἵνα σκοτισθῇ τὸ τρίτον αὐτῶν καὶ ἡ ἡμέρα μὴ φάνῃ τὸ τρίτον αὐτῆς, καὶ ἡ νύξ ὁμοίως. 13 καὶ ἶδον, καὶ ἤκουσα ἐνὸς αἰτοῦ πετομένου ἐν μεσουρανήματι λέγοντος φωνῇ μεγάλῃ· οὐαὶ οὐαὶ οὐαὶ τοῖς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς ἐκ τῶν λοιπῶν φωνῶν τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν ἀγγέλων τῶν μελόντων σαλπίζειν.

IX.

Tubae quinta et sexta. Locustae ex abyssu, indicantes hostium copias cum rege Abaddon. Soluti angeli IV cum exercitu homines perdituro.

1 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ ἶδον ἀστέρα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεπτωκότα εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ κλεῖς τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου. 2 καὶ ἤνοιξεν τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου· καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ φρέατος ὡς καπνὸς καμίνου μεγάλης, καὶ ἐσκοτώθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἀὴρ ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος. 3 καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ

11. om o ante ἀψινθος | γίνεται | ς (non ς^e) om των υδατ. | om των ante ανθρωπ. 12. μη φαινη 13. ειδον | αετου: αγγελου | πετωμενου | τοις κατοικουσιν

IX. 1. ειδον 2. εσκοτισθη

12 Am 8, 9. 13 14, 6.

IX. 1 8, 10, 20, 1. 2 Iohel 2, 10.

ἐξῆλθον ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἐξουσία ὡς ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ σκορπιοὶ τῆς γῆς. 4 καὶ ἐρρέθη αὐτοῖς ἵνα μὴ ἀδικήσουσιν τὸν χόρτον τῆς γῆς οὐδὲ πᾶν χλωρὸν οὐδὲ πᾶν δένδρον, εἰ μὴ τοὺς ἀνθρώπους οἵτινες οὐκ ἔχουσιν τὴν σφραγίδα τοῦ θεοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων. 5 καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἵνα μὴ ἀποκτείνωσιν αὐτούς, ἀλλ' ἵνα βασανισθῶσονται μῆνας πέντε· καὶ ὁ βασανισμὸς αὐτῶν ὡς βασανισμὸς σκορπίου, ὅταν παίσῃ ἄνθρωπον. 6 καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ζητήσουσιν οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον καὶ οὐ μὴ εὕρῃουσιν αὐτόν, καὶ ἐπιθυμήσουσιν ἀποθανεῖν καὶ φεύγει ὁ θάνατος ἀπ' αὐτῶν. 7 καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων ὅμοιοι ἔπποις ἡτοιμασμένοις εἰς πόλεμον, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ὡς στέφανοι ὅμοιοι χρυσῷ, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς πρόσωπα ἀνθρώπων, 8 καὶ εἶχαν τρίχας ὡς τρίχας γυναικῶν, καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὡς λεόντων ἦσαν, 9 καὶ εἶχον θώρακας ὡς θώρακας σιδηροῦς, καὶ ἡ φωνὴ τῶν πτερύγων αὐτῶν ὡς φωνὴ ἁρμάτων ἔππων πολλῶν τρεχόντων εἰς πόλεμον. 10 καὶ ἔχουσιν οὐράς ὁμοίας σκορπίοις καὶ κέντρα, καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἀδικῆσαι τοὺς ἀνθρώπους

3. αὐταῖς 4. αὐταῖς | ἀδικήσωσι | ἀνθρώπους: add μονοῦς | μετώπων: add αὐτῶν 5. αὐταῖς | βασανισθῶσι 6. οὐ μὴ: οὐχ | φευξεται 7. ὁμοία 8. εἶχον 10. κέντρα, καὶ ἐν: κέντρα ἣν ἐν | ἐν ταῖς οὐρ. αὐτῶν: add καὶ

4 7, 2 s. 6 Iohel 3, 21. 7 Iohel 2, 4. 8 Iohel 1, 6. 9 Iohel 2, 5.

μῆνας πέντε· 11 ἔχουσιν ἐπ' αὐτῶν βασιλέα τὸν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου, ᾧ ὄνομα αὐτῷ Ἑβραϊστὶ Ἀβαδδὼν, καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ὄνομα ἔχει Ἀπολλύων. 12 Ἡ οὐαὶ ἡ μία ἀπῆλθεν· ἰδοὺ ἔρχεται ἔτι δύο οὐαὶ μετὰ ταῦτα.

13 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ ἤκουσα φωνὴν μίαν ἐκ τῶν τεσσάρων κερμάτων τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, 14 λέγοντα τῷ ἔκτῳ ἀγγέλῳ, ὁ ἔχων τὴν σάλπιγγα· λῦσον τοὺς τέσσαρας ἄγγέλους τοὺς δεδεμένους ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ Εὐφράτῃ. 15 καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι οἱ ἡτοιμασμένοι εἰς τὴν ὥραν καὶ ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἑνιαυτόν, ἵνα ἀποκτείνωσιν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων. 16 καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατευμάτων τοῦ ἱππικοῦ δισμυριάδες μυριάδων· ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν. 17 καὶ οὕτως ἶδον τοὺς ἵππους ἐν τῇ ὁράσει καὶ τοὺς καθημένους ἐπ' αὐτῶν, ἔχοντας θώρακας πυρίνους καὶ ὑακινθίνους καὶ θειώδεις· καὶ αἱ κεφαλαὶ τῶν ἵππων ὡς κεφαλαὶ λεόντων, καὶ ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν ἐκπορεύεται πῦρ καὶ καπνὸς καὶ θεῖον. 18 ἀπὸ τῶν τριῶν πληγῶν τούτων ἀπεκτάνθησαν τὸ

11. καὶ ἐχούσιν | ἐφ' αὐτῶν βασ. | om ω 12. ἐρχονται 14. λεγούσαν | ο ἐχων: ος εἶχε 16. om τῶν | δύο μυριάδες | ἤκουσα: praem καὶ 17. εἶδον 18. ἀπο: υπο | om πληγῶν

11 Iob 28, 22. 12 11, 14. 14 7, 1. 16, 12. 17 Iohel 2, 3.

τρίτον τῶν ἀνθρώπων, ἐκ τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ καπνοῦ καὶ τοῦ θείου τοῦ ἐκπορευομένου ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν. 19 ἡ γὰρ ἐξουσία τῶν ἱππων ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἐστὶν καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν· αἱ γὰρ οὐραὶ αὐτῶν ὅμοιαι ὄφεσιν, ἔχουσai κεφαλᾶς, καὶ ἐν αὐταῖς ἀδικοῦσιν. 20 καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, οἳ οὐκ ἀπεκτάνθησαν ἐν ταῖς πληγαῖς ταύταις, οὐδὲ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἵνα μὴ προσκυνήσουσιν τὰ δαιμόνια καὶ τὰ εἰδῶλα τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χαλκᾶ καὶ τὰ λίθινα καὶ τὰ ξύλινα, ἃ οὔτε βλέπειν δύνανται οὔτε ἀκούειν οὔτε περιπατεῖν, 21 καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν φόνων αὐτῶν οὔτε ἐκ τῶν φαρμακιῶν αὐτῶν οὔτε ἐκ τῆς πορνείας αὐτῶν οὔτε ἐκ τῶν κλεμμάτων αὐτῶν.

X.

Angelus cum libro aperto. Mysteriorum perfectio instat.
Iohannes devorat librum angeli.

1 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἰσχυρὸν καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, περιβεβλημένον νεφέλην, καὶ ἡ ἴρις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς στῦλοι πυρὸς, 2 καὶ

18. καὶ ἐκ τοῦ καπν. | καὶ ἐκ τοῦ θει. 19. αἱ γὰρ ἐξουσίαι αὐτῶν εἰ εἰσιν | om καὶ ἐν τ. οὐραῖς αὐτῶν 20. οὔτε μετενόησ. | προσκυνήσωσι | om τα ante εἰδῶλ. | δύναται 21. φαρμακείων

X. 1. om ἡ ante ἴρις | ἐπὶ τῆς κεφαλῆς | om αὐτοῦ prim 2. καὶ εἶχεν

20 16, 11. Ps 154 (155), 15 xc.

X. 1 5, 2. 4, 3.

ἔχων ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ βιβλαρίδιον ἡνεωγ-
 μένον. καὶ ἔθηκεν τὸν πόδα αὐτοῦ τὸν δε-
 ξιὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ εὐώνυμον
 ἐπὶ τῆς γῆς, 3 καὶ ἔκραξεν φωνῇ μεγάλη
 ὥσπερ λέων μυᾶται. καὶ ὅτε ἔκραξεν,
 ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ τὰς ἑαυτῶν φω-
 νὰς. 4 καὶ ὅτε ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταί,
 ἔμελλον γράφειν, καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ
 οὐρανοῦ λέγουσαν· σφράγισον ἃ ἐλάλησαν
 αἱ ἑπτὰ βρονταί, καὶ μὴ αὐτὰ γράψῃς.
 5 καὶ ὁ ἄγγελος, ὃν εἶδον ἐστῶτα ἐπὶ τῆς
 θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ἤρεν τὴν χειρα
 αὐτοῦ τὴν δεξιὰν εἰς τὸν οὐρανόν, 6 καὶ
 ὤμοσεν ἐν τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων, ὅς ἐκτισεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ ἐν
 αὐτῷ καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ καὶ τὴν
 θάλασσαν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, ὅτι χρόνος
 οὐκέτι ἔσται, 7 ἀλλ' ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς
 φωνῆς τοῦ ἐβδόμου ἀγγέλου, ὅταν μέλλῃ
 σαλπίζειν, καὶ ἐτελέσθῃ τὸ μυστήριον τοῦ
 θεοῦ, ὡς εὐηγγέλισεν τοὺς ἑαυτοῦ δούλους
 τοὺς προφήτας. 8 καὶ ἡ φωνὴ ἣν ἤκουσα
 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πάλιν λαλοῦσαν μετ' ἐμοῦ
 καὶ λέγουσαν· ὕπαγε λάβε τὸ βιβλαρίδιον
 τὸ ἡνεωγμένον ἐν τῇ χειρὶ τοῦ ἀγγέλου τοῦ

2. ανεωγμενον | επι την θαλασσαν ει επι την γην
 4. αι επτ. βρονται: add τας φωνας εαυτων | λεγου-
 σαν: add μοι | μη αυτα: μη ταυτα 5. om την δεξιαν
 6. ουκ εσται ετι 7. αλλα εν | τελεσθη | τοις εαυτου
 δουλοις τοις προφηταις 8. λαλουσα ει λεγουσα | om
 του ante αγγελου

ἐστῶτοσ ἐπὶ τῆσ θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆσ γῆσ. 9 καὶ ἀπῆλθα πρὸς τὸν ἄγγελον, λέγων αὐτῷ δοῦναί μοι τὸ βιβλαρίδιον. καὶ λέγει μοι· λάβε καὶ κατάφαγε αὐτό, καὶ πικρανεῖ σου τὴν κοιλίαν, ἀλλ' ἐν τῷ στόματί σου ἔσται γλυκὺ ὡς μέλι. 10 καὶ ἔλαβον τὸ βιβλαρίδιον ἐκ τῆσ χειρὸσ τοῦ ἀγγέλου καὶ κατέφαγον αὐτό, καὶ ἦν ἐν τῷ στόματί μου ὡς μέλι γλυκὺ· καὶ ὅτε ἔφαγον αὐτό, ἐπικράνθη ἡ κοιλία μου. 11 καὶ λέγουσίν μοι· δεῖ σε πάλιν προφητεῦσαι ἐπὶ λαοῖσ καὶ ἐπὶ ἔθνεσιν καὶ γλώσσαισ καὶ βασιλεῦσιν πολλοῖσ.

XI.

Metiendum templum. Duo testes necati a bestia reviviscunt et in caelum ascendunt. Tuba VII. Hymnus. Templum dei in caelo.

1 Καὶ ἐδόθη μοι κάλαμοσ ὅμοιοσ ῥάβδῳ, λέγων· ἔγειρε καὶ μέτρησον τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ τοὺσ προσκυνοῦντασ ἐν αὐτῷ. 2 καὶ τὴν αὐλὴν τὴν ἔξωθεν τοῦ ναοῦ ἔκβαλε ἔξωθεν καὶ μὴ αὐτὴν μετρήσῃσ, ὅτι ἐδόθη τοῖσ ἔθνεσιν, καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν πατήσουσιν μῆνασ τεσσαράκοντα δύο. 3 καὶ δώσω τοῖσ δυσὶν μάρτυσίν μου, καὶ προφητεύσουσιν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἑξήκοντα περιβεβλημένοι

9. ἀπῆλθον | δος μοι 10. βιβλίον | ἐπικράνθη: ἐγμίσθη 11. λέγει

XI. 1. λεγων: 3^e (non 2) praem καὶ ο ἀγγελος εισηται | εγειραι 2. εξωθεν ante του ναου: εσωθεν | εκβαλε εξω | τεσσαρακοντ.

9 Ez 2, 8 ss. 3, 1 ss.

XI. 1 24, 15. Ez 40, 3. 2 13, 5.

σάκκους. 4 οὗτοί εἰσιν· αἱ δύο ἐλαῖαι καὶ αἱ δύο λυχνίαι αἱ ἐνώπιον τοῦ κυρίου τῆς γῆς ἐστῶτες. 5 καὶ εἴ τις αὐτοὺς θέλει ἀδικῆσαι, πῦρ ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν καὶ κατεσθίει τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν· καὶ εἴ τις θελήσῃ αὐτοὺς ἀδικῆσαι, οὕτως δεῖ αὐτὸν ἀποκτανθῆναι. 6 οὗτοι ἔχουσιν ἐξουσίαν κλεῖσαι τὸν οὐρανόν, ἵνα μὴ ὑετὸς βρέχῃ τὰς ἡμέρας τῆς προφητείας αὐτῶν, καὶ ἐξουσίαν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ὑδάτων στρέφειν αὐτὰ εἰς αἷμα καὶ πατάξαι τὴν γῆν ἐν πάσῃ πληγῇ ὅσακις ἐὰν θελήσωσιν. 7 καὶ ὅταν τελέσωσιν τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν, τὸ θηρίον τὸ ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἀβύσσου ποιήσει μετ' αὐτῶν πόλεμον καὶ νικήσει αὐτοὺς καὶ ἀποκτενεῖ αὐτούς. 8 καὶ τὸ πτώμα αὐτῶν ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ἣτις καλεῖται πνευματικῶς Ἑδόμα καὶ Αἴγυπτος, ὅπου καὶ ὁ κύριος αὐτῶν ἐσταυρώθη. 9 καὶ βλέπουσιν ἐκ τῶν λαῶν καὶ φυλῶν καὶ γλωσσῶν καὶ ἐθνῶν τὸ πτώμα αὐτῶν ἡμέρας τρεῖς καὶ ἥμισυ, καὶ τὰ πτώματα αὐτῶν οὐκ ἀφίουςιν τεθῆναι εἰς μνημα. 10 καὶ οἱ κατοικοῦντες

---

4. αι sec: om | τ. κυριου: τ. θεου | εστωσαι 5. θελει: θελη | θεληση: θελη 6. βρεχ. υετος εν ημεραις αυτων της προφ. | om εν ante παση 7. πολεμ. μετ αυτων 8. τα πτωματα | om της ante πολεωσ | αυτων sec: ημων 9. βλεψουσιν | τα πτωματα | αφησουσι | μνηματα

---

4 Zach 4, 2 ss. 5 2 Reg 1, 10. 6 1 Reg 17, 1. Ex 7, 19. 7 13, 1. Dan 7, 7. 10 Esth 9, 22.

ἐπὶ τῆς γῆς χαίρουσιν ἐπ' αὐτοῖς καὶ
 εὐφραίνονται, καὶ δῶρα πέμπουσιν ἀλλήλοις,
 ὅτι οὗτοι οἱ δύο προφητὰι ἐβασάνισαν τοὺς
 κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς. **11** καὶ μετὰ
 τὰς τρεῖς ἡμέρας καὶ ἥμισυ πνεῦμα ζωῆς
 ἐκ τοῦ θεοῦ εἰσῆλθεν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἔστη-
 σαν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ φόβος μέ-
 γας ἐπέπεσεν ἐπὶ τοὺς θεωροῦντας αὐτούς.
12 καὶ ἤκουσαν φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ
 οὐρανοῦ λέγουσαν αὐτοῖς· ἀνάβατε ὧδε· καὶ
 ἀνέβησαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ
 ἐθεώρησαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν. **13** καὶ
 ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐγένετο σεισμὸς μέγας,
 καὶ τὸ δέκατον τῆς πόλεως ἔπεσεν, καὶ
 ἀπεκτάνθησαν ἐν τῷ σεισμῷ ὀνόματα ἀνθρώ-
 πων χιλιάδες ἑπτὰ, καὶ οἱ λοιποὶ ἔμφοβοι
 ἐγένοντο καὶ ἔδωκαν δόξαν τῷ θεῷ τοῦ
 οὐρανοῦ. **14** Ἡ οὐαὶ ἡ δευτέρα ἀπῆλθεν·
 ἰδοὺ ἡ οὐαὶ ἡ τρίτη ἔρχεται ταχύ.

15 Καὶ ὁ ἑβδομος ἄγγελος ἐσάλπισεν·
 καὶ ἐγένοντο φωναὶ μεγάλαι ἐν τῷ οὐρανῷ,
 λέγοντες· ἐγένετο ἡ βασιλεία τοῦ κόσμου
 τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ,
 καὶ βασιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
16 καὶ οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι οἱ
 ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, οἱ κάθηνται ἐπὶ τοὺς

10. χαρουσιν | ευφρανθησονται | πεμψουσιν 11. μετα-
 τας τρεις | εν αυτοις: επ αυτους | επεσεν 12. φωνην
 μεγαλην ει λεγουσαν | αναβητε 15. λεγουσαι | εγε-
 νοντο αι βασιλειαι 16. εικοσ. και τεσσαρ. | οι καθην-
 ται: καθημενοι

11 Ez 37, 5. **13** 16, 18. **14** 9, 12. **15** 10, 7. 12, 10.
 Dan 2, 44. **16** 4, 4 1c.

θρόνους αὐτῶν, ἔπесαν ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τῷ θεῷ, 17 λέγοντες· εὐχαριστοῦμέν σοι, κύριε ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ὢν καὶ ὁ ᾗν, καὶ ὅτι εἴληφας τὴν δύναμίν σου τὴν μεγάλην καὶ ἐβασίλευσας, 18 καὶ τὰ ἔθνη ὠργίσθησαν, καὶ ἦλθεν ἡ ὀργή σου καὶ ὁ καιρὸς τῶν νεκρῶν κριθῆναι καὶ δοῦναι τὸν μισθὸν τοῖς δούλοις σου τοῖς προφήταις καὶ τοῖς ἁγίοις καὶ τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, τοῖς μικροῖς καὶ τοῖς μεγάλαις, καὶ διαφθεῖραι τοὺς διαφθείροντας τὴν γῆν. 19 καὶ ἡνοίγη ὁ ναὸς τοῦ θεοῦ ὁ ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ὤφθη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης αὐτοῦ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ, καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ σεισμὸς καὶ χάλαζα μεγάλη.

XII.

Mulier Messiani pariens et draco. Draco victus a Michaele persequitur mulierem eiusque semen.

1 Καὶ σημεῖον μέγα ὤφθη ἐν τῷ οὐρανῷ, γυνὴ περιβεβλημένη τὸν ἥλιον, καὶ ἡ σελήνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς στέφανος ἀστέρων δώδεκα, 2 καὶ ἐν γαστρὶ ἔχουσα, καὶ κράζει ὠδίνουσα καὶ βασιανιζομένη τεκεῖν. 3 καὶ ὤφθη ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἰδοὺ δρά-

17. ο την: add καὶ ο ερχομενος | om καὶ ante οτι

19. om ο ante εν τω

XII. 2. καὶ εν: om καὶ

17 4, 8. 18 19, 2. 19 8, 5. 16, 18. 21.

XII. 1 15, 1. 2 Mich 4, 10. 3 15, 1. Ex 29, 5.

κων πυρρὸς μέγας, ἔχων κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ
 κέρατα δέκα, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ
 ἑπτὰ διαδήματα, 4 καὶ ἡ οὐρὰ αὐτοῦ σύρει
 τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
 ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν. καὶ ὁ δράκων
 ἔστηκεν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς τῆς μελλού-
 σης τεκεῖν, ἵνα ὅταν τέκη τὸ τέκνον αὐτῆς
 καταφάγῃ. 5 καὶ ἔτεκεν υἱὸν ἄρσεν, ὃς
 μέλλει ποιμαίνειν πάντα τὰ ἔθνη ἐν ῥάβδῳ
 σιδηρᾷ· καὶ ἡρπάσθη τὸ τέκνον αὐτῆς πρὸς
 τὸν θεὸν καὶ πρὸς τὸν θρόνον αὐτοῦ. 6 καὶ
 ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου ἔχει
 ἐκεῖ τόπον ἡτοιμασμένον ἀπὸ τοῦ θεοῦ, ἵνα
 ἐκεῖ τρέφουσιν αὐτὴν ἡμέρας χιλίας δια-
 κοσίας ἐξήκοντα. 7 καὶ ἐγένετο πόλεμος
 ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι
 αὐτοῦ πολεμῆσαι μετὰ τοῦ δράκοντος. καὶ
 ὁ δράκων ἐπολέμησεν καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ,
 8 καὶ οὐκ ἴσχυσαν, οὐδὲ τόπος εὗρέθη
 αὐτῶν ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ. 9 καὶ ἐβλήθη ὁ
 δράκων ὁ μέγας, ὁ ὄφιοις ὁ ἀρχαῖος, ὁ κα-
 λούμενος διάβολος καὶ ὁ σατανᾶς, ὁ πλανῶν
 τὴν οἰκουμένην ὅλην, ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν,
 καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ ἐβλήθησαν.
 10 καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην ἐν τῷ
 οὐρανῷ λέγουσαν· ἄρτι ἐγένετο ἡ σωτηρία

3. μέγας πυρρὸς | διαδημ. επτα 5. αρρενα | om προσ
 sec 6. εκει sec: om | τρεφωσιν 7. επολεμησαν |
 μετα: κατα 10. λεγουσ. εν τ. ουρ.

5 2, 27. 19, 15. Ps 2, 9. 6 Dan 12, 11. 7 Dan
 12, 1. 9 20, 2. Gen 3, 1. 10 11, 15. 19, 1.

καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ
 ἡμῶν καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ,
 ὅτι ἐβλήθη ὁ κατήγωρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν,
 ὁ κατηγορῶν αὐτοὺς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἡμῶν
 ἡμέρας καὶ νυκτός. 11 καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν
 αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἀρνίου καὶ διὰ τὸν
 λόγον τῆς μαρτυρίας αὐτῶν, καὶ οὐκ ἠγά-
 πησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἄχρι θανάτου.
 12 διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε, οὐρανοὶ καὶ οἱ
 ἐν αὐτοῖς σκηνοῦντες· οὐαὶ τὴν γῆν καὶ
 τὴν θάλασσαν, ὅτι κατέβη ὁ διάβολος πρὸς
 ὑμᾶς ἔχων θυμὸν μέγαν, εἰδὼς ὅτι ὀλίγον
 καιρὸν ἔχει.

13 Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δράκων ὅτι ἐβλήθη
 εἰς τὴν γῆν, ἐδίωξεν τὴν γυναῖκα ἣτις ἔτε-
 κεν τὸν ἄρσενά. 14 καὶ ἐδόθησαν τῇ γυ-
 ναικὶ αἱ δύο πτέρυγες τοῦ ἀετοῦ τοῦ μεγάλ-
 ου, ἵνα πέτηται εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸν
 τόπον αὐτῆς, ὅπου τρέφεται ἐκεῖ καιρὸν καὶ
 καιροὺς καὶ ἡμισυ καιροῦ ἀπὸ προσώπου
 τοῦ ὄφεως. 15 καὶ ἔβαλεν ὁ ὄφεις ἐκ τοῦ
 στόματος αὐτοῦ ὀπίσω τῆς γυναικὸς ὕδωρ
 ὡς ποταμόν, ἵνα αὐτὴν ποταμοφόρητον
 ποιήσῃ. 16 καὶ ἐβοήθησεν ἡ γῆ τῇ γυ-
 ναικί, καὶ ἠνοιξεν ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς
 καὶ κατέπιεν τὸν ποταμὸν ὃν ἔβαλεν ὁ δρά-

10. κατεβληθη | κατηγορος | αυτοις: αυτων 12. την
 γην etc: τοις κατοικουσι την γην και την θαλασσαν
 13. αρσενα 14. om αι ante δυο 15. εκ τ. στοματ.
 αυτ. post οπισω τ. γυν. pon | αυτην: ταυτην

12 18, 20. 13 4. 14 Es 40, 51. Dan 7, 25.
 15 17, 15.

κων ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ. 17 καὶ ὤργισθη ὁ δράκων ἐπὶ τῇ γυναικί, καὶ ἀπῆλθεν ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ σπέρματος αὐτῆς τῶν τηρούντων τὰς ἐντολάς τοῦ θεοῦ καὶ ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ.

XIII.

Monstrum impietatis surgit, deum spernens, sanctos debellans. Monstrum alterum suadens prioris cultum. Numerus monstri 666.

ΧΙ. 18 Καὶ ἐστάθην ἐπὶ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης. 1 καὶ εἶδον ἐκ τῆς θαλάσσης θηρίον ἀναβαῖνον, ἔχον κέρατα δέκα καὶ κεφαλὰς ἑπτὰ, καὶ ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ δέκα διαδήματα, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ὀνόματα βλασφημίας. 2 καὶ τὸ θηρίον ὃ εἶδον ἦν ὅμοιον παρδάλει, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς ἄρκου, καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ ὡς στόμα λεόντων· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ δράκων τὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἐξουσίαν μεγάλην. 3 καὶ μίαν ἐκ τῶν κεφαλῶν αὐτοῦ ὡς ἐσφαγμένην εἰς θάνατον, καὶ ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἐθεραπεύθη. καὶ ἐθαύμασεν ὅλη ἡ γῆ ὀπίσω τοῦ θηρίου, 4 καὶ προσεκύνησαν τῷ δράκοντι, ὅτι ἔδωκεν τὴν ἐξουσίαν

17. ιησου: του ιησου χριστου

XIII. 1. κεφ. επτ. x. κερατ. δεκα | ονομα 2. αρκτου | λεοντος 3. και ειδον μιαν των κεφ. | ς (non ς^e) εθαυμασθη εν ολη τη γη 4. τον δρακοντα ος εδωκ. εξουσιαν

17 14, 12, 19, 10.

XIII. 1 11, 7. 12, 3. 17, 3. Dan 7, 3 ss. 3 17, 8. 4 18, 18.

τῷ θηρίῳ, καὶ προσεκύνησαν τῷ θηρίῳ λέγοντες· τίς ὅμοιος τῷ θηρίῳ, καὶ τίς δύναται πολεμῆσαι μετ' αὐτοῦ; 5 καὶ ἐδόθη αὐτῷ στόμα λαλοῦν μέγαλα καὶ βλασφημίας, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ποιῆσαι μῆνας τεσσαράκοντα δύο. 6 καὶ ἤνοιξεν τὸ στόμα αὐτοῦ εἰς βλασφημίας πρὸς τὸν θεόν, βλασφημῆσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, τοὺς ἐν τῷ οὐρανῷ σκηνοῦντας. 7 καὶ ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν ἁγίων καὶ νικῆσαι αὐτούς, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ἐπὶ πᾶσαν φυλὴν καὶ λαὸν καὶ γλῶσσαν καὶ ἔθνος. 8 καὶ προσκυνήσουσιν αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, οὓς οὐ γέγραπται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ ἀρνίου τοῦ ἐσφαγμένου ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. 9 εἴ τις ἔχει οὖς, ἀκουσάτω. 10 εἴ τις εἰς αἰχμαλωσίαν, εἰς αἰχμαλωσίαν ὑπάγει· εἴ τις ἐν μαχαίρῃ ἀποκτενεῖ, δεῖ αὐτὸν ἐν μαχαίρῃ ἀποκτανθῆναι. ὧδέ ἐστιν ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν ἁγίων.

11 Καὶ εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς, καὶ εἶχεν κέρατα δύο ὅμοια ἀρνίῳ

4. προσεχ. το θηριον | om και ante τις 5. ποιησαι: 5^e p^{re}sent πολεμον | τεσσαρακοντ. 6. εἰς βλασφημιαν | και τους εν 7. πολεμ. ποιησ. | om και λαον 8. προσκυν. αυτω | οὐ οὐ: ὧν οὐ postea que om αυτου | τα ονοματα | εν τη βιβλω | om του ante εσφαγμενου 10. εἰ τις αἰχμαλωσίαν συναγει, εἰς αἰχμαλωσίαν υπαγει | εν μαχαίρα

5 11, 2. 7 11, 7, 7, 9. 8 17, 8. 9 2, 7 1c. 10 Ier 15, 2. Apoc 14, 12.

καὶ ἐλάλει ὡς δράκων. 12 καὶ τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρώτου θηρίου πᾶσαν ποιεῖ ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ ποιεῖ τὴν γῆν καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ κατοικοῦντας ἵνα προσκυνήσουσιν τὸ θηρίον τὸ πρῶτον, οὗ ἐθεραπεύθη ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ. 13 καὶ ποιεῖ σημεῖα μεγάλα, ἵνα καὶ πῦρ ποιῇ καταβαίνειν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὴν γῆν ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων. 14 καὶ πλανᾷ τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὰ σημεῖα ἃ ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι ἐνώπιον τοῦ θηρίου, λέγων τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς ποιῆσαι εἰκόνα τῷ θηρίῳ, ὃς ἔχει τὴν πληγὴν τῆς μαχαίρης καὶ ἔζησεν. 15 καὶ ἐδόθη αὐτῷ δοῦναι πνεῦμα τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου, ἵνα καὶ λαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου, καὶ ποιήσῃ ὅσοι ἔαν μὴ προσκυνήσουσιν τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου ἀποκτανθῶσιν. 16 καὶ ποιεῖ πάντας, τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς πτωχοὺς, καὶ τοὺς ἐλευθέρους καὶ τοὺς δούλους, ἵνα δῶσιν αὐτοῖς χάραγμα ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῶν τῆς δεξιάς ἢ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῶν, 17 ἵνα μὴ τις δύνηται ἀγοράσαι ἢ πωλῆσαι εἰ μὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. 18 ὧδε

12. τοὺς κατοικοῦντ. ἐν αὐτῇ | ἵνα προσκυνήσωσι
14. οὗ : ο | μαχαίρας 15. οσοι ἀν | προσκυνήσωσι |
τὴν εἰκόνα | ἵνα ἀποκτανθῶσι 16. ἵνα δῶσῃ | ἐπὶ τῶν
μετωπῶν 17. καὶ ἵνα μὴ | τὸ χάραγμα. ἢ τὸ ὄνομα. τ.
θηρίου

12 7. 4. 3. 14 3. 15 14, 9. Dan 3, 5 s. 16 19.
18. 20. 14, 9. 17 14, 11. 15, 2. 18 17, 9.

ἡ σοφία ἐστίν. ὁ ἔχων νοῦν ψηφισάτω τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου· ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐστίν. καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ χξς'.

XIV.

Agnus surgit cum piis signatis. Tres angeli praecones. Evangelium aeternum. Calix irae dei. Beati mortui in domino. Angeli metentes et vindemiantes.

1 Καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ τὸ ἀρνίον ἐστὸς ἐπὶ τὸ ὄρος Σιών, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες ἔχουσιν τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γεγραμμένον ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. 2 καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν καὶ ὡς φωνὴν βροντῆς μεγάλης, καὶ ἡ φωνὴ ἣν ἤκουσα ὡς κιθαρῳδῶν κιθαριζόντων ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν. 3 καὶ ᾄδουσιν ᾠδὴν καινὴν ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τῶν τεσσάρων ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο μαθεῖν τὴν ᾠδὴν εἰ μὴ αἱ ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, οἱ ἡγορασμένοι ἀπὸ τῆς γῆς. 4 οὗτοί εἰσιν οἱ μετὰ γυναικῶν οὐκ ἐμολύνθησαν· παρθένοι γάρ εἰσιν. οὗτοι οἱ ἀκολουθοῦντες τῷ ἀρνίῳ ὅπου ἂν ὑπάγῃ. οὗτοι ἡγοράσθησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀπαρχὴ τῷ θεῷ καὶ τῷ ἀρνίῳ,

XIV. 1. ειδον | om το ante αρνι. | εστηκωσ | τεσσαρακοντ. | om αυτου και το ονομ. 2. και η φωνη ην: και φωνην | om ωσ ante κιθ. 3. ωσ ωδην | ηδυνατο | τεσσαρακοντ. 4. ουτοι sec: add εισιν

XIV. 1 5, 6. 7, 3 s. 2 1, 15, 19, 6. 4 5, 9. Ps 32 (33), 3.

5 καὶ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν οὐχ εὗρέθη ψεῦδος· ἄμωμοι γάρ εἰσιν.

6 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον πετόμενον ἐν μεσουρανήματι, ἔχοντα εὐαγγέλιον αἰώνιον εὐαγγελίσαι ἐπὶ τοὺς καθημένους ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ πᾶν ἔθνος καὶ φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ λαόν, 7 λέγων ἐν φωνῇ μεγάλῃ· φοβήθητε τὸν θεὸν καὶ δότε αὐτῷ δόξαν, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεως αὐτοῦ, καὶ προσκυνήσατε τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πηγὰς ὕδατων. 8 Καὶ ἄλλος ἄγγελος δεύτερος ἤκολούθησεν λέγων· ἔπεσεν ἔπεσεν Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἣ ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πεπότικεν πάντα τὰ ἔθνη. 9 Καὶ ἄλλος ἄγγελος τρίτος ἤκολούθησεν αὐτοῖς λέγων ἐν φωνῇ μεγάλῃ· εἴ τις προσκυνεῖ τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ λαμβάνει χάραγμα ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ ἢ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ, 10 καὶ αὐτὸς πίεται ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ κεκερασμένου ἀκράτου ἐν τῷ ποτηρίῳ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ βασανισθήσεται ἐν πυρὶ καὶ θείῳ ἐνώπιον ἀγγέλων ἀγίων καὶ ἐνώπιον

---

5. ψευδος: δολος | εισιν: add ενωπιον του θρονου του θεου 6. πετωμενον | ευαγγελισαι τους κατοικουντας | om επι ante παν 7. λεγοντα | om την ante θαλ. 8. om δευτερος | βαβ. η πολις η μεγαλη οτι εκ του | om τα post παντα 9. και τριτ. αγγελ. (sine αλλος) | το θηρ. προσκυνει 10. των αγιων αγγελων

---

5 Zeph 3, 15. 6 8, 13. 13, 7. 8 18, 2 s. Es 21, 9. Dan 4, 27. Ier 51 (28), 7. 10 Ps 74 (75), 9.

τοῦ ἄρνιου. 11 καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βασι-
 σμοῦ αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰώνων ἀναβαίνει,
 καὶ οὐκ ἔχουσιν ἀνάπαυσιν ἡμέρας καὶ
 νυκτὸς οἱ προσκυνοῦντες τὸ θηρίον καὶ τὴν
 εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ εἴ τις λαμβάνει τὸ χά-
 ραγμα τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. 12 ὧδε ἡ
 ὑπομονὴ τῶν ἁγίων ἐστίν, οἱ τηροῦντες τὰς
 ἐντολὰς τοῦ θεοῦ καὶ τὴν πίστιν Ἰησοῦ.
 13 καὶ ἤκουσα φωνῆς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λε-
 γούσης· γράψον· μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν
 κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἀπάρτι. ναί, λέγει τὸ
 πνεῦμα, ἵνα ἀναπαήσονται ἐκ τῶν κόπων αὐ-
 τῶν· τὰ γὰρ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν.

14 Καὶ ἶδον, καὶ ἰδοὺ νεφέλη λευκή,
 καὶ ἐπὶ τὴν νεφέλην καθήμενον ὅμοιον υἱὸν
 ἀνθρώπου, ἔχων ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ
 στέφανον χρυσοῦν καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ
 δρέπανον ὀξύ. 15 καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλ-
 theoretical ἐκ τοῦ ναοῦ, κράζων ἐν φωνῇ μεγάλη
 τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῆς νεφέλης· πέμψον τὸ
 δρέπανόν σου καὶ θέρισον, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα
 θερίσαι, ὅτι ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς τῆς γῆς.
 16 καὶ ἔβαλεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τῆς νεφέ-
 λης τὸ δρέπανον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ
 ἐθερίσθη ἡ γῆ. 17 καὶ ἄλλος ἄγγελος
 ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ,

11. αναβαινει ante εις αιω. pon 12. om η ante υπο-
 μονη | οι τηρουντες: praem ωδε 13. λεγουσης: add
 μοι | αναπαυσωνται | τα δε εργ. 14. και ειδον | καθη-
 μενος ομοιος | υιω 15. ναου: add αυτου | εν μεγαλη
 φωνη | ηλθεν: add σοι | του θερισαι 16. επι την
 νεφελην

11 Es 34, 10. 12 43, 10. 12, 17. 13 19, 9. 14 1, 13.
 Dan 7, 15. 15 Iohel 3, 15 (18).

ἔχων καὶ αὐτὸς δρέπανον ὀξύ· 18 καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου, ἔχων ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ πυρός, καὶ ἐφώνησεν φωνῇ μεγάλῃ τῷ ἔχοντι τὸ δρέπανον τὸ ὀξύ λέγων· πέμψον σου τὸ δρέπανον τὸ ὀξύ καὶ τρύγησον τοὺς βότρυας τῆς ἀμπελῆς τῆς γῆς, ὅτι ἤκμασαν αἱ σταφυλαὶ αὐτῆς. 19 καὶ ἔβαλεν ὁ ἄγγελος τὸ δρέπανον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐτρύγησεν τὴν ἀμπελον τῆς γῆς καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν ληνὸν τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ τὸν μέγαν. 20 καὶ ἐπατήθη ἡ ληνὸς ἐξώθεν τῆς πόλεως, καὶ ἐξῆλθεν αἷμα ἐκ τῆς ληνοῦ ἄχρι τῶν χαλινῶν τῶν ἵππων, ἀπὸ σταδίων χιλίων ἑξακοσίων.

XV.

Victorum bestiae hymnus. Angeli VII cum VII phialis irae.

1 Καὶ ἵδον ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ μέγα καὶ θαυμαστόν, ἄγγέλους ἑπτὰ ἔχοντας πληγὰς ἑπτὰ τὰς ἐσχάτας, ὅτι ἐν αὐταῖς ἐτελέσθη ὁ θυμὸς τοῦ θεοῦ. 2 καὶ ἵδον ὡς θάλασσαν ὑαλίνην μεμιγμένην πυρί, καὶ τοὺς νικῶντας ἐκ τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τῆς εἰκόνοσ αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐστῶτας ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ὑαλίνην, ἔχοντας κιθάρας τοῦ θεοῦ.

18. φωνη: κραυγή | ς (non ζ^e) om της αμπελου
19. εἰς ante την γην: ἐπὶ | την μεγαλην 20. ἐξω της πολ.

XV. 1. εἶδον | αὐτου και: add εκ του χαραγματος αὐτου

19 19, 15. Es 63, 3.

XV. 1 12, 1. 17, 1. 2 4, 6. 12, 11. 5, 8.

3 καὶ ᾄδουσιν τὴν ᾠδὴν Μωϋσέως τοῦ δούλου τοῦ θεοῦ καὶ τὴν ᾠδὴν τοῦ ἁρνίου, λέγοντες· μεγάλα καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σου, κύριε ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ· δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ αἱ ὁδοί σου, ὁ βασιλεὺς τῶν ἐθνῶν· **4** τίς οὐ μὴ φοβηθῇ, κύριε, καὶ δοξάσει τὸ ὄνομά σου; ὅτι μόνος ὅσιος, ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἤξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐφανερώθησαν.

5 Καὶ μετὰ ταῦτα ἶδον, καὶ ἠνοίγη ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ οὐρανῷ, **6** καὶ ἐξῆλθον οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι οἱ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ πληγὰς ἐκ τοῦ ναοῦ, ἐνδεδυμένοι λίνον καθαρὸν λαμπρὸν καὶ περιεζωσμένοι περὶ τὰ στήθη ζώνας χρυσαῖς. **7** καὶ ἐν ἑκ τῶν τεσσάρων ζώων ἔδωκεν τοῖς ἑπτὰ ἄγγέλοις ἑπτὰ φιάλας χρυσαῖς γεμούσας τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **8** καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς καπνοῦ ἐκ τῆς δόξης τοῦ θεοῦ καὶ ἐκ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναὸν ἄχρι τελεσθῶσιν αἱ ἑπτὰ πληγαὶ τῶν ἑπτὰ ἁγγέλων.

---

3. μωσσεως | om του pri | εθνων: αγιων 4. φοβηθη σε | δοξαση 5. ειδον | και ιδου ηνοιγη 6. om οι sec | καθαρον και 8. ηδυνατο

---

3 Ex 15, 1. Ps 110 (111), 2. 144 (145), 17. **4** Jer 10, 7. **6** 19, 8. 1, 13. Ez 9, 2. **7** 4, 9. Ez 22, 31. **8** Es 6, 4. Ex 40, 35.

XVI.

Effunduntur phialae irae septem; totidem in terris plagae fiunt.

1 Καὶ ἤκουσα μεγάλης φωνῆς λεγούσης τοῖς ἐπτά ἀγγέλοις· ὑπάγετε ἐκχέετε τὰς ἐπτά φιάλας τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ εἰς τὴν γῆν. 2 Καὶ ἀπῆλθεν ὁ πρῶτος καὶ ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγένετο ἔλκος κακὸν καὶ πονηρὸν ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἔχοντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου καὶ τοὺς προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ.

3 Καὶ ὁ δεύτερος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐγένετο αἷμα ὡς νεκροῦ, καὶ πᾶσα ψυχὴ ζωῆς ἀπέθανεν, τὰ ἐν τῇ θαλάσσῃ.

4 Καὶ ὁ τρίτος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων· καὶ ἐγένετο αἷμα. 5 καὶ ἤκουσα τοῦ ἀγγέλου τῶν ὑδάτων λέγοντος· δίκαιος εἶ, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν, ὁ ὅσιος, ὅτι ταῦτα ἔκρινας, 6 ὅτι αἷματα ἁγίων καὶ προφητῶν ἐξέχεαν, καὶ αἷμα αὐτοῖς ἔδωκας πειν· ἄξιοί εἰσιν. 7 καὶ ἤκουσα τοῦ θυσιαστηρίου λέγοντος· ναί, κύριε ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἀληθινὰ καὶ δίκαιαι αἱ κρίσεις σου.

XVI. 1. φων. μεγ. | εκχεατε | om επτα sec 2. εισ: επι | επι τους: εισ τους | τους τη εικονι αυτ. προσκυ. 3. ο δευτ. αγγελος | ζωης: ζωσα | om τα 4. ο τριτ. αγγελος | κ. εισ τας 5. δικ. κυριε ει | ην και ο οσιος 6. αιμα | πειν | αξι. γαρ 7. αλλου εκ του θυσιαστ.

XVI. 1 ss. Ex 7—10. 1 15, 7. 2 13, 17. 5 11, 6. 6, 10. 7 19, 2. 15 3.

8 Καὶ ὁ τέταρτος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἥλιον, καὶ ἐδόθη αὐτῷ καυματίσαι τοὺς ἀνθρώπους ἐν πυρί. 9 καὶ ἐκαυματίσθησαν οἱ ἄνθρωποι καῦμα μέγα, καὶ ἐβλασφήμησαν τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ τοῦ ἔχοντος τὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τὰς πληγὰς ταύτας, καὶ οὐ μετενόησαν δοῦναι αὐτῷ δόξαν.

10 Καὶ ὁ πέμπτος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ θηρίου· καὶ ἐγένετο ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἐσκοτωμένη, καὶ ἐμασσῶντο τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐκ τοῦ πόνου, 11 καὶ ἐβλασφήμησαν τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐκ τῶν πόνων αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν ἑλκῶν αὐτῶν, καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν.

12 Καὶ ὁ ἕκτος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν μέγαν Εὐφράτην· καὶ ἐξηράνθη τὸ ὕδωρ αὐτοῦ, ἵνα ἐτοιμασθῇ ἡ ὁδὸς τῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου. 13 καὶ εἶδον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ δράκοντος καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ψευδοπροφήτου πνεύματα τρία ἀκάθαρτα ὡς βάτραχοι· 14 εἰσὶν γὰρ πνεύματα δαιμονίων ποιοῦντα σημεῖα, ἃ ἐκπορεύεται ἐπὶ

8. ο τέταρτ. ἀγγελοσ 9. om την 10. ο πεμπτ. ἀγγελοσ | μασσῶντο 12. ο εκτ. ἀγγελοσ | ανατολων 13. ειδον | ακ. ομοια βατραχοισ 14. δαιμονων | ς (non ς^o) σημ. εκπορευεσθαι επι

τοὺς βασιλεῖς τῆς οἰκουμένης ὅλης, συνα-
γαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν πόλεμον τῆς ἡμέρας
τῆς μεγάλης τοῦ θεοῦ τοῦ παντοκράτορος.
15 ἰδοὺ ἔρχομαι ὥς κλέπτῃς· μακάριος ὁ
γρηγορῶν καὶ τηρῶν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἵνα
μὴ γυμνὸς περιπατῇ καὶ βλέπωσιν τὴν
ἀσχημοσύνην αὐτοῦ. **16** καὶ συνήγαγεν
αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον
Ἑβραῖστὶ Ἀρμαγεδών.

17 Καὶ ὁ ἔβδομος ἐξέχεεν τὴν φιάλην
αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἀέρα· καὶ ἐξηλθεν φωνὴ
μεγάλῃ ἐκ τοῦ ναοῦ ἀπὸ τοῦ θρόνου λέ-
γουσα· γέγονεν. **18** καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ
καὶ φωναὶ καὶ βρονταί, καὶ σεισμὸς ἐγένετο
μέγας, οἷος οὐκ ἐγένετο ἀφ' οὗ ἄνθρωπος
ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς, τηλικούτος σεισμὸς
οὕτω μέγας. **19** καὶ ἐγένετο ἡ πόλις ἡ
μεγάλῃ εἰς τρία μέρη, καὶ αἱ πόλεις τῶν
ἐθνῶν ἔπεσαν. καὶ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη
ἐμνήσθη ἐνώπιον τοῦ θεοῦ δοῦναι αὐτῇ τὸ
ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς
αὐτοῦ. **20** καὶ πᾶσα νῆσος ἔφυγεν, καὶ
ὄρη οὐχ εὗρέθησαν. **21** καὶ χάλαζα μεγάλη
ὥς ταλαντιαία καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ ἐβλασφήμησαν οἱ
ἄνθρωποι τὸν θεὸν ἐκ τῆς πληγῆς τῆς

14. τῆς γῆς καὶ τῆς οἰκ. ὅλης | ὅμιλ. τῶν | τῆς ἡμέ-
εκείνης 16. Ἀρμαγεδδων 17. ὁ εβδ. ἀγγελος | ἐπι-
εἰς | ἐκ τοῦ: ἀπο τοῦ | τοῦ ναοῦ τοῦ οὐρανοῦ 18. καὶ
εγ. φων. κ. βρ. κ. ἀστρ. | οἱ ἄνθρωποι ἐγενοντο
19. ἐπεσον

15 3, 3. Luc 12, 37. 16 Zach 12, 11. 17 21, 6.
18 4, 5 κ. 19 14, 8. 10. 17, 5. Es 51, 22.

χαλάζης, ὅτι μεγάλη ἐστὶν ἡ πληγὴ αὐτῆς σφόδρα.

XVII.

Meretrix vehens bellua septem capitum et decem cornuum, ebria sanguine, nomine Babylon magna.

1 Καὶ ἦλθεν εἰς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἔχόντων τὰς ἑπτὰ φιάλας, καὶ ἐλάλησεν μετ' ἐμοῦ λέγων· δεῦρο, δείξω σοι τὸ κρίμα τῆς πόρνῃς τῆς μεγάλης τῆς καθημένης ἐπὶ τῶν ὑδάτων τῶν πολλῶν, 2 μεθ' ἧς ἐπόρνευσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ ἐμεθύσθησαν οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ἐκ τοῦ οἴνου τῆς πορνείας αὐτῆς. 3 καὶ ἀπήνεγκέν με εἰς ἔρημον ἐν πνεύματι. καὶ εἶδον γυναῖκα καθημένην ἐπὶ θηρίον κόκκινον, γέμοντα ὀνόματα βλασφημίας, ἔχοντα κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα. 4 καὶ ἡ γυνὴ ἣν περιβεβλημένη πορφυροῦν καὶ κόκκινον, καὶ κεχρυσωμένη χρυσῷ καὶ λίθω τιμίῳ καὶ μαργαρίταις, ἔχουσα ποτήριον χρυσοῦν ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς γέμων βδελυγμάτων καὶ τὰ ἀκάθαρτα τῆς πορνείας αὐτῆς, 5 καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῆς ὄνομα γεγραμμένον· μυστήριον, Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν καὶ τῶν βδελυγμάτων τῆς γῆς. 6 καὶ εἶδα τὴν γυναῖκα μεθύουσαν ἐκ

XVII. 1. λεγων μοι | ἐπὶ τῶν ὑδάτων τῶν πολλῶν
2. ἐκ τ. οἰν. τ. πο. αὐτ. οἱ κατ. τ. γῆν 3. γεμον
ονοματων | εχον 4. ἦν: ἡ | πορφυρα καὶ κοκκινω |
χρυσ. ποτ. | γεμον | βδελυγμ. ακαθαρτητος της
6. εἶδον

XVII. 1 15, 4. Ier 51, 13. Nah 3, 4. 2 18, 9.
3 21, 10. 13, 1. Es 21, 1. 4 18, 16. Ier 51, 7,
5 14, 8 zc.

τοῦ αἵματος τῶν ἁγίων καὶ ἐκ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων Ἰησοῦ, καὶ ἐθαύμασα ἰδὼν αὐτὴν θαῦμα μέγα. 7 Καὶ εἶπέν μοι ὁ ἄγγελος· διατί ἐθαύμασας; ἐγὼ σοι ἐρῶ τὸ μυστήριον τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ θηρίου τοῦ βαστάζοντος αὐτὴν τοῦ ἔχοντος τὰς ἑπτὰ κεφαλὰς καὶ τὰ δέκα κέρατα. 8 τὸ θηρίον ὃ εἶδες ἦν καὶ οὐκ ἔστιν, καὶ μέλλει ἀναβαίνειν ἐκ τῆς ἀβύσσου καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγειν· καὶ θαυμάσονται οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν οὐ γέγραπται τὸ ὄνομα ἐπὶ τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς ἀπὸ κατὰβολῆς κόσμου, βλέπόντων τὸ θηρίον ὅτι ἦν καὶ οὐκ ἔστιν καὶ παρέσται. 9 ὧδε ὁ νοῦς ὁ ἔχων σοφίαν. αἱ ἑπτὰ κεφαλαὶ ἐπὶ τὰ ὄρη εἰσὶν, ὅπου ἡ γυνὴ κάθεται ἐπ' αὐτῶν, 10 καὶ βασιλεῖς ἑπτὰ εἰσὶν· οἱ πέντε ἔπεσαν, ὁ εἷς ἔστιν, ὁ ἄλλος οὐπω ἦλθεν, καὶ ὅταν ἔλθῃ ὀλίγον αὐτὸν δεῖ μέναι. 11 καὶ τὸ θηρίον ὃ ἦν καὶ οὐκ ἔστιν, καὶ αὐτὸς ὄγδοός ἐστιν, καὶ ἐκ τῶν ἑπτὰ ἐστιν, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει. 12 καὶ τὰ δέκα κέρατα ἃ εἶδες δέκα βασιλεῖς εἰσὶν, οἵτινες βασιλείαν οὐπω ἔλαβον, ἀλλὰ ἐξουσίαν ὡς βασιλεῖς μίαν ὥραν λαμβάνουσιν μετὰ τοῦ θηρίου. 13 οὗτοι μίαν γνώμην ἔχουσιν,

8. om το pri | τα ονοματα | βλέποντες | και παρεσται: καιπερ εστιν 9. ορη εισ. επτ. 10. και ο εισ 12. αλλ

καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν τῷ
θηρίῳ διδόασιν. 14 οὗτοι μετὰ τοῦ ἄρνιου
πολεμήσουσιν καὶ τὸ ἄρνιον νικήσει αὐτούς,
ὅτι κύριος κυρίων ἐστὶν καὶ βασιλεὺς βασι-
λέων, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ κλητοὶ καὶ ἐκλε-
κτοὶ καὶ πιστοί. 15 καὶ λέγει μοι· τὰ
ὕδατα ἃ εἶδες, οὗ ἡ πόρνη κάθεται, λαοὶ
καὶ ὄχλοι εἰσὶν καὶ ἔθνη καὶ γλῶσσαι.
16 καὶ τὰ δέκα κέρατα ἃ εἶδες καὶ τὸ
θήριον, οὗτοι μισήσουσιν τὴν πόρνην, καὶ
ἡρημωμένην ποιήσουσιν αὐτὴν καὶ γυμνήν,
καὶ τὰς σάρκας αὐτῆς φάγονται, καὶ αὐτὴν
κατακαύσουσιν πυρί. 17 ὁ γὰρ θεὸς ἔδω-
κεν εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν ποιῆσαι τὴν
γνώμην αὐτοῦ καὶ ποιῆσαι μίαν γνώμην
καὶ δοῦναι τὴν βασιλείαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ,
ἄχρι τελεσθήσονται οἱ λόγοι τοῦ θεοῦ.
18 καὶ ἡ γυνὴ ἣν εἶδες ἔστιν ἡ πόλις ἡ
μεγάλῃ ἡ ἔχουσα βασιλείαν ἐπὶ τῶν βασι-
λέων τῆς γῆς.

XVIII.

Babylonis mereuricis magnae lapsus nuntiatur. Pii
inde exire iubentur. Lugentes et laetantes de lapsu.
Execratio angeli.

1 Μετὰ ταῦτα εἶδον ἄλλον ἄγγελον κα-
ταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα ἐξουσίαν
μεγάλην, καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης

15. τὴν ἐξουσ. αὐτῶν τ. θ. διαδιδωσουσιν 16. α εἰδ.
ἐπὶ το θηρ. | ἐν πυρὶ 17. ἀχρι τελεσθῇ τὰ ρηματα
τ. θε.

XVIII. 1. Καὶ μετὰ | om ἄλλον

14 19, 16. 15 Es 8, 7. 16 18, 8. 17 10, 7.
18 16, 19.

XVIII. 1 10, 1.

αὐτοῦ. **2** καὶ ἔκραξεν ἐν ἰσχυρᾷ φωνῇ λέγων· ἔπεσεν ἔπεσεν Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, καὶ ἐγένετο κατοικητήριον δαιμονίων καὶ φυλακὴ παντὸς πνεύματος ἀκαθάρτου καὶ φυλακὴ παντὸς ὀρνέου ἀκαθάρτου καὶ μεμισημένου, **3** ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πέπωκαν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς μετ' αὐτῆς ἐπόρνευσαν, καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ στρήνου αὐτῆς ἐπλούτησαν. **4** καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν· ἐξέλθατε ὁ λαός μου ἐξ αὐτῆς, ἵνα μὴ συνκοινωνήσητε ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῆς, καὶ ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς ἵνα μὴ λάβητε, **5** ὅτι ἐκολλήθησαν αὐτῆς αἱ ἁμαρτίαι ἄχρι τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐμνημόνευσεν ὁ θεὸς τὰ ἀδικήματα αὐτῆς. **6** ἀπόδοτε αὐτῇ ὥς καὶ αὐτὴ ἀπέδωκεν, καὶ διπλώσατε τὰ διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς· ἐν τῷ ποτηρίῳ ᾧ ἐκέρασεν κεράσατε αὐτῇ διπλοῦν· **7** ὅσα ἐδόξασεν αὐτὴν καὶ ἐστρηνίασεν, τοσοῦτον δότε αὐτῇ βασανισμὸν καὶ πένθος. ὅτι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς λέγει ὅτι κάθημαι βασίλισσα καὶ χήρα οὐκ εἰμὶ καὶ πένθος οὐ μὴ ἴδω, **8** διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἤξου-

2. εκραξ. εν ισχυι φωνη·μεγαλη | δαιμονων 3. πεπωκε
4. εξ αυτης ο λα. μου | συγκοιν. | ινα μη λαβ. εκ τ.
πληγ. α. 5. εκολλ.: ηκολουθησαν 6. απεδ. υμιν |
διπλωσ. αυτη διπλα 7. εδοξ. εαυτην | om οτι sec

2 14, 8. Es 34, 11 ss. 13, 21 s. **3** 14, 8. 17, 2. Ier 51 (28), 7. Nah 3, 4. **4** Ier 51 (28), 6. 9. **6** Ps 136 (137), 8. **7** s. Es 47, 7—9.

σιν αἱ πληγαὶ αὐτῆς, θάνατος καὶ πένθος καὶ λιμός, καὶ ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται· ὅτι ἰσχυρὸς κύριος ὁ θεὸς ὁ κρίνας αὐτήν.

9 Καὶ κλαύσονται καὶ κόψονται ἐπ' αὐτήν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς οἱ μετ' αὐτῆς πορνεύσαντες καὶ στρηνιάσαντες, ὅταν βλέπωσιν τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς, **10** ἀπὸ μακρόθεν ἑστηκότες διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, λέγοντες· οὐαὶ οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, Βαβυλὼν ἡ πόλις ἡ ἰσχυρά, ὅτι μιᾶ ὥρᾳ ἤλθεν ἡ κρίσις σου. **11** καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς κλαίουσιν καὶ πενθοῦσιν ἐπ' αὐτήν, ὅτι τὸν γόμον αὐτῶν οὐδεὶς ἀγοράζει οὐκέτι, **12** γόμον χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ λίθου τιμίου καὶ μαργαριτῶν καὶ βυσσίνου καὶ πορφύρας καὶ σιρικοῦ καὶ κοκκίνου, καὶ πᾶν ξύλον θύϊνον καὶ πᾶν σκεῦος ἐλεφάντινον καὶ πᾶν σκεῦος ἐκ ξύλου τιμιωτάτου καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου καὶ μαρμάρου, **13** καὶ κιννάμωμον καὶ ἄμωμον καὶ θυμιάματα καὶ μύρον καὶ λίβανον καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον καὶ σεμίδαλιν καὶ σῖτον καὶ κτήνη καὶ πρόβατα, καὶ ἵππων καὶ ῥεδῶν καὶ σωμάτων, καὶ ψυχὰς

---

8. ο κρίνων 9. κλαυσονται: add αὐτήν | ἐπ αὐτῇ
 10. ἐν μιᾷ 11. ἐπ αὐτῇ 12. βυσσου | μαργαριτου | σιρικοῦ 13. κινναμωμον | om κ. αμωμ.

---

9 s. Ez 26, 16, 27, 30. 10 16, 19. 11 Ez 27, 36, 12 17, 4. Ez 27, 5 ss.

ἀνθρώπων. 14 καὶ ἡ ὀπώρα σου τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς ἀπῆλθεν ἀπὸ σοῦ, καὶ πάντα τὰ λιπαρὰ καὶ τὰ λαμπρὰ ἀπώλονται ἀπὸ σοῦ, καὶ οὐκέτι οὐ μὴ αὐτὰ εὕρησουσιν. 15 οἱ ἔμποροι τούτων, οἱ πλουτήσαντες ἀπ' αὐτῆς, ἀπὸ μακρόθεν στήσονται διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς κλαίοντες καὶ πενθοῦντες, 16 λέγοντες· οὐαὶ οὐαί, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ περιβεβλημένη βύσσινον καὶ πορφυροῦν καὶ κόκκινον, καὶ κεχρυσωμένη ἐν χρυσῷ καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ μαργαρίτῃ, ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἡρημώθη ὁ τοσοῦτος πλοῦτος. 17 καὶ πᾶς κυβερνήτης καὶ πᾶς ὁ ἐπὶ τόπον πλέων καὶ ναῦται καὶ ὅσοι τὴν θάλασσαν ἐργάζονται, ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν 18 καὶ ἔκραζον βλέποντες τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς λέγοντες· τίς ὁμοία τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ; 19 καὶ ἔβαλον χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ ἔκραζον κλαίοντες καὶ πενθοῦντες, λέγοντες· οὐαὶ οὐαί, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἐν ἣ ἑπλούτησαν πάντες οἱ ἔχοντες τὰ πλοῖα ἐν τῇ θαλάσῃ ἐκ τῆς τιμιότητος αὐτῆς, ὅτι μιᾷ ὥρᾳ

---

14. η οπ. τ. επ. τ. ψ. σου | απωλονται: απηλθεν | ουκετι ου μη ευρησης αυτα 16. και λεγ. | ζ^e (non ζ) κεχρυσωμενοι | μαργαριταις 17. ο ε. τοπ. πλεων: επι των πλοιων ο ομιλος 18. εκρα. ορωντες 19. ομ τα

---

15 Ez 27, 30. 17 Ez 27, 27. 18 Es 34, 10. 19 Ez 27, 30.

ἡρημώθη. **20** εὐφραίνου ἐπ' αὐτῇ, οὐρανὲ καὶ οἱ ἅγιοι καὶ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ προφῆται, ὅτι ἔκρινεν ὁ θεὸς τὸ κρίμα ὑμῶν ἐξ αὐτῆς.

21 Καὶ ἦρεν εἰς ἄγγελος ἰσχυρὸς λίθον ὥς μύλον μέγαν, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν θάλασσαν λέγων· οὕτως ὁρμήματι βληθήσεται Βαβυλὼν ἡ μεγάλη πόλις, καὶ οὐ μὴ εὐρεθῇ ἔτι. **22** καὶ φωνὴ κιθαρωδῶν καὶ μουσικῶν καὶ αὐλητῶν καὶ σαλπιστῶν οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι, καὶ πᾶς τεχνίτης πάσης τέχνης οὐ μὴ εὐρεθῇ ἐν σοὶ ἔτι, καὶ φωνὴ μύλου οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι, **23** καὶ φῶς λύχνου οὐ μὴ φάνη ἐν σοὶ ἔτι, καὶ φωνὴ νυμφίου καὶ νύμφης οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι, ὅτι οἱ ἔμποροί σου ἦσαν οἱ μεγιστᾶνες τῆς γῆς, ὅτι ἐν τῇ φαρμακίᾳ σου ἐπλανήθησαν πάντα τὰ ἔθνη, **24** καὶ ἐν αὐτῇ αἵματα προφητῶν καὶ ἁγίων εὐρέθη καὶ πάντων τῶν ἐσφαγμένων ἐπὶ τῆς γῆς.

XIX.

Hymnus caelestium de deo iusto iudice. Agni

---

20. επ αυτην | om και οι ante αποστ. 23. φαρμακεια
24. αιμα

---

20 Es 44, 25. **21** Ier 51 (28), 63 s. **22** Es 24 8.
Ier 25, 10. **23** Es 25, 8. Ier 16, 9.

nuptiae parantur. Christus cum suis vincit bestiam eiusque cultores. Epulum avium.

1 Μετὰ ταῦτα ἤκουσα ὡς φωνὴν μεγάλην ὄχλου πολλοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ λεγόντων· ἀλληλούϊα, ἡ σωτηρία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ δύναμις τοῦ θεοῦ ἡμῶν, 2 ὅτι ἀληθινὰ καὶ δίκαιαι αἱ κρίσεις αὐτοῦ, ὅτι ἔκρινεν τὴν πόρνην τὴν μεγάλην ἣτις ἔφθειρεν τὴν γῆν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ ἐξεδίκησεν τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ ἐκ χειρὸς αὐτῆς. 3 καὶ δεύτερον εἶρηκαν· ἀλληλούϊα, καὶ ὁ καπνὸς αὐτῆς ἀναβαίνει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. 4 καὶ ἔπεσαν οἱ πρεσβύτεροι οἱ εἴκοσι τέσσαρες καὶ τὰ τέσσερα ζῶα, καὶ προσεκύνησαν τῷ θεῷ τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ λέγοντες· ἀμήν ἀλληλούϊα. 5 καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ θρόνου ἐξῆλθεν λέγουσα· αἰνεῖτε τῷ θεῷ ἡμῶν, πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ, οἱ φοβούμενοι αὐτόν, οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι. 6 καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ὄχλου πολλοῦ καὶ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν καὶ ὡς φωνὴν βροντῶν ἰσχυρῶν, λεγόντων· ἀλληλούϊα, ὅτι ἐβασίλευσεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ παντοκράτωρ. 7 χαίρωμεν

XIX. 1. Καὶ μετὰ | ς (non ς^e) om ως | οχλ. πολλ. μεγ. | λεγοντας | ἡ δοξ. καὶ ἡ τιμὴ κ. ἡ δυν. κυριῶ τω θεῷ ἡμ. 2. ἐκ τῆς χειρὸς 4. ἐπεσον | εἴκοσι καὶ | τέσσαρα | ἐπὶ τοῦ θρόνου 5. τὸν θεόν | καὶ οἱ φοβούμε. | καὶ οἱ μικρ. 6. ς (non ς^e) λεγοντας | om ἡμῶν

XIX. 1 12, 10. Ps 103 (104), 35. 2 16, 7. Deut 32, 43. 3 Es 34, 10. 4 Ps 105 (106), 48. 5 Ps 133 (134), 1. 6 14, 2. Ez 1, 24. 7 Ps 117 (118), 24.

καὶ ἀγαλλιῶμεν, καὶ δῶμεν τὴν δόξαν αὐτῷ, ὅτι ἦλθεν ὁ γάμος τοῦ ἀρνίου καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἡτοίμασεν ἑαυτήν, 8 καὶ ἐδόθη αὐτῇ ἵνα περιβάληται βύσσινον λαμπρὸν καθαρόν. τὸ γὰρ βύσσινον τὰ δικαιώματα τῶν ἁγίων ἐστίν. 9 καὶ λέγει μοι· γράψον· μακάριοι οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ γάμου τοῦ ἀρνίου κεκλημένοι. καὶ λέγει μοι· οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ τοῦ θεοῦ εἰσίν. 10 καὶ ἔπεσα ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν αὐτοῦ προσκυνῆσαι αὐτῷ. καὶ λέγει μοι· ὄρα μή· σὺνδουλόσ σου εἰμὶ καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ τῷ θεῷ προσκύνησον. ἡ γὰρ μαρτυρία Ἰησοῦ ἐστὶν τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας.

11 Καὶ εἶδον τὸν οὐρανὸν ἠνεωγμένον, καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν καλούμενος πιστὸς καὶ ἀληθινός, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει καὶ πολεμεῖ. 12 οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ φλόξ πυρός, καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ διαδήματα πολλά, ἔχων ὄνομα γεγραμμένον ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ αὐτός, 13 καὶ περιβεβλημένος ἱμάτιον περιρε-

---

7. ἀγαλλιωμεθα 8. βυσσ. καθαρ. καὶ λαμπρ. | ἐστι τῶν ἁγί. 9. εἰσι τοῦ θεοῦ 10. ἐπεσον | bis τοῦ Ἰησοῦ
11. ἀνεωγμένον 12. ὡς φλοξ 13. ἱμ. βεβαμμένον αἱμ.

---

8 14, 15, 6. 9 14, 15, 21, 5, 22, 6. 10 12, 17.
11 6, 2. 12 12, 3, 2, 17. 13 Es 63, 1 ss.

ραμμένον αἵματι, καὶ κέκληται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ. 14 καὶ τὰ στρατεύματα ἐν τῷ οὐρανῷ ἠκολούθει αὐτῷ ἐφ' ἵπποις λευκοῖς, ἐνδεδυμένοι βύσσινον λευκὸν καθαρόν. 15 καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται ῥομφαία ὀξεῖα, ἵνα ἐν αὐτῇ πατάξῃ τὰ ἔθνη· καὶ αὐτοὺς ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ καὶ αὐτοὺς πατεῖ τὴν ληνὸν τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς τοῦ θεοῦ τοῦ παντοκράτορος. 16 καὶ ἔχει ἐπὶ τὸ ἱμάτιον καὶ ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ ὄνομα γεγραμμένον· βασιλεῖς βασιλέων καὶ κύριος κυρίων.

17 Καὶ εἶδον ἕνα ἄγγελον ἐστῶτα ἐν τῷ ἡλίῳ, καὶ ἔκραξεν ἐν φωνῇ μεγάλη λέγων πᾶσιν τοῖς ὀρνέοις τοῖς πετομένοις ἐν μεσουρανήματι· δεῦτε συνάχθητε εἰς τὸ δεῖπνον τὸ μέγα τοῦ θεοῦ, 18 ἵνα φάγητε σάρκας βασιλέων καὶ σάρκας χιλιάρχων καὶ σάρκας ἰσχυρῶν καὶ σάρκας ἵππων καὶ τῶν καθημένων ἐπ' αὐτῶν, καὶ σάρκας πάντων ἐλευθέρων τε καὶ δούλων καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων. 19 Καὶ ἶδον τὸ θηρίον καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ τὰ στρατεύματα αὐτῶν συνηγμένα ποιῆσαι τὸν πόλεμον μετὰ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου καὶ μετὰ τοῦ

13. καλεῖται 14. ς^e (non ς) τα εν τω | λευκ. και καθ.
15. πατασση | και της οργης 16. το ονομα 17. om
εν | πετωμενοις | δευτε και συναγεσθε | δειπν. του
μεγαλου θε. 18. om τε 19. ειδον | om τον

15 1, 16. 2, 12. 12, 5. 14, 19. Ps 2, 9. Es 63, 3.
16 17, 14. 17 Es 39, 17 ss. 19 17. 12. 16, 14.

στρατεύματος αὐτοῦ. **20** καὶ ἐπιάσθη τὸ θηρίον καὶ μετ' αὐτοῦ ὁ ψευδοπροφήτης ὁ ποιήσας τὰ σημεῖα ἐνώπιον αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐπλάνησεν τοὺς λαβόντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου καὶ τοὺς προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ· ζῶντες ἐβλήθησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης ἐν θείῳ. **21** καὶ οἱ λοιποὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου τῇ ἐξελθούσῃ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ὄρνεα ἐχορτάσθησαν ἐκ τῶν σαρκῶν αὐτῶν.

XX.

Dracone ligato resurgunt sancti ad regnum mille annorum. Gog et Magog. Diabolo perduto fit iudicium extremum.

1 Καὶ ἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα τὴν κλεῖν τῆς ἄβυσσου καὶ ἄλυσιν μεγάλην ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ. **2** καὶ ἐκράτησεν τὸν δράκοντα, ὁ ὄφιν ὁ ἀρχαῖος, ὅς ἐστιν ὁ διάβολος καὶ ὁ σατανᾶς, καὶ ἔδησεν αὐτὸν χίλια ἔτη, **3** καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν ἄβυσσον, καὶ ἐκλείσεν καὶ ἐσφράγισεν ἐπάνω αὐτοῦ, ἵνα μὴ πλανήσῃ ἔτι τὰ ἔθνη, ἄχρι τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη· μετὰ ταῦτα δεῖ αὐτὸν λυθῆναι μικρὸν χρόνον.

20. μετ' αὐτοῦ: μετὰ τούτου | τὴν καιομένην | ἐν τῷ θείῳ 21. ἐξελθ.: ἐκπορευομένη

XX. 1. εἶδον | τὴν κλεῖδα 2. τὸν ὄφιν τὸν ἀρχαῖον | ὅς ἐστι διάβολ. καὶ σατα. 3. ἐκλείσ. αὐτὸν | τὰ ἔθνη. ἐτι | καὶ μετὰ

20 16, 13. 20, 10. Es 50, 55.

XX. 1 18, 11. 9, 1. 2 12, 9. Es 24, 22. 3 17, 10.

4 Καὶ ἶδον θρόνους, καὶ ἐκάθισαν ἐπ' αὐτούς, καὶ κρίμα ἐδόθη αὐτοῖς, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πεπελεκισμένων διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, καὶ οἵτινες οὐ προσεκύνησαν τὸ θηρίον οὐδὲ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔλαβον τὸ χάραγμα ἐπὶ τὸ μέτωπον καὶ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτῶν· καὶ ἔζησαν καὶ ἐβασίλευσαν μετὰ τοῦ Χριστοῦ χίλια ἔτη. 5 οἱ λοιποὶ τῶν νεκρῶν οὐκ ἔζησαν ἄχρι τελεσθῆ τὰ χίλια ἔτη. αὕτη ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη. 6 μακάριος καὶ ἅγιος ὁ ἔχων μέρος ἐν τῇ ἀναστάσει τῇ πρώτῃ· ἐπὶ τούτων ὁ δεύτερος θάνατος οὐκ ἔχει ἐξουσίαν, ἀλλὰ ἔσονται ἱερεῖς τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ βασιλεύσουσιν μετ' αὐτοῦ τὰ χίλια ἔτη.

7 Καὶ ὅταν τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη, λυθήσεται ὁ σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ, 8 καὶ ἐξελεύσεται πλανῆσαι τὰ ἔθνη τὰ ἐν ταῖς τέσσαρσιν γωνίαις τῆς γῆς, τὸν Γῶγ καὶ Μαγῶγ, συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν πόλεμον, ὧν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης. 9 καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς γῆς, καὶ ἐκύκλευσαν τὴν παρεμβολὴν τῶν ἁγίων καὶ τὴν πόλιν τὴν ἡγαπημένην· καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ

4. ειδον | τω θηριω ουτε | ς^e (non ς) τη εικονι | μετωπ. αυτων | ς (non ς^e) μετα Χριστ. | τα χιλια
5. οι δε | ανεζησαν εως τελ. 6. ο θαν. ο δευτ. | αλλ | om τα 8. κ. τον μαγωγ | εις πολεμον | om αυτων
9. εκυκλωσαν | απο του θεου εκ του ουρ.

4 Dan 7, 9. 22. 27. 6 Es 61, 6. 8 Es 38, 39. 9 21, 2.

καὶ κατέφαγεν αὐτούς· **10** καὶ ὁ διάβολος ὁ πλανῶν αὐτοὺς ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ θείου, ὅπου καὶ τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης, καὶ βασανισθήσονται ἡμέρας καὶ νυκτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

11 Καὶ εἶδον θρόνον μέγαν λευκὸν καὶ τὸν καθήμενον ἐπ' αὐτόν, οὗ ἀπὸ τοῦ προσώπου ἔφυγεν ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός, καὶ τόπος οὐχ εὗρέθη αὐτοῖς. **12** καὶ εἶδον τοὺς νεκροὺς τοὺς μεγάλους καὶ τοὺς μικροὺς ἐστῶτας ἐνώπιον τοῦ θρόνου, καὶ βιβλία ἠνοιχθησαν· καὶ ἄλλο βιβλίον ἠνοιχθη, ὃ ἐστὶν τῆς ζωῆς· καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν τοῖς βιβλίοις κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. **13** καὶ ἔδωκεν ἡ θάλασσα τοὺς νεκροὺς τοὺς ἐν αὐτῇ, καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ᾄδης ἔδωκαν τοὺς νεκροὺς τοὺς ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐκρίθησαν ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. **14** καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ᾄδης ἐβλήθησαν εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς. οὗτος ὁ θάνατος ὁ δευτέρος ἐστίν, ἡ λίμνη τοῦ πυρὸς. **15** καὶ εἴ τις οὐχ εὗρέθη ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς γεγραμμένος, ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς.

---

10. om του sec | οπου το 11. λευκ. μεγ. | επ αυτου | om του 12. τ. νεκρ. μικρ. κ. μεγ. | θρονου: θεου | ηνεωχθησαν | βιβλ. αλλο ηνεωχθη 13. τους εν αυτη νεκρους | τους εν αυτοις νεκρ. 14. ουτ. εστιν ο δευτ. θανατος | om η λιμν. τ. πυρος

---

10 19, 20. **11** Dan 7, 9 s. **12** Mal 3, 16. **13** 6, 8. **14** 21, 8. **15** 3, 5 zc.

XXI.

Novum caelum, nova terra. Novae Hierusalem, sponsae agni, splendor caelestis. Duodecim portae et fundamenta, Nullum templum, lumen caeleste.

1 Καὶ εἶδον οὐρανὸν καινὸν καὶ γῆν καινὴν· ὁ γὰρ πρῶτος οὐρανὸς καὶ ἡ πρώτη γῆ ἀπῆλθαν, καὶ ἡ θάλασσα οὐκ ἔστιν ἔτι. 2 καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλὴμ καινὴν εἶδον καταβαίνουσιν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ, ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς. 3 καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλῃς ἐκ τοῦ θρόνου λεγούσης· ἰδοὺ ἡ σκηνὴ τοῦ θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ σκηνώσει μετ' αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαοὶ αὐτοῦ ἔσονται, καὶ αὐτὸς ὁ θεὸς ἔσται μετ' αὐτῶν, 4 καὶ ἐξαλείψει πᾶν δάκρυον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ θάνατος οὐκ ἔστιν ἔτι, οὔτε πένθος οὔτε κραυγὴ οὔτε πόνος οὐκ ἔστιν ἔτι, ὅτι τὰ πρῶτα ἀπῆλθαν. 5 καὶ εἶπεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τῷ θρόνῳ· ἰδοὺ καινὰ ποιῶ πάντα. καὶ λέγει· γράψον, ὅτι οὗτοι οἱ λόγοι πιστοὶ καὶ ἀληθινοὶ εἰσιν. 6 καὶ εἶπέν μοι· γέγοναν. ἐγὼ τὸ ἄλφα καὶ

XXI. 1. παρηλθε 2. καὶ ἐγὼ ἰωαννης εἶδον τὴν πολ. τ. αγ. ιερ. καιν. κατ. απο τ. θεου εκ τ. ουρ. 3. θρονου: ουρανου | μετ αυτων: add θεος αυτων 4. εξαλειψ. ο θεος | απο των οφθ. | ο θανατ. | απηλθον 5. επι του θρονου | καιν. παντ. ποιω | λεγ. μοι | αληθ. κ. πιστ. 6. γεγονε. ἐγὼ εἰμι τὸ Α

XXI. 1 Es 65, 17. 66, 22. 2 Pet 3, 13. 2 3, 12. Heb 12, 22. 3 Ez 37, 27. 2 Cor 6, 16. 4 7, 17. Es 25, 8. 5 Es 45, 19. 2 Cor 5, 17. Apoc 19, 9. 22, 6. 6 16, 17. 22, 13.

τὸ ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. ἐγὼ τῷ δι-
ψῶντι δώσω αὐτῷ ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδα-
τος τῆς ζωῆς δωρεάν. 7 ὁ νικῶν κληρο-
νομήσει ταῦτα, καὶ ἔσομαι αὐτῷ θεὸς καὶ
αὐτὸς ἔσται μοι υἱός. 8 τοῖς δὲ δειλοῖς
καὶ ἀπίστοις καὶ ἐβδελυγμένοις καὶ φονεῦ-
σιν καὶ πόρνοις καὶ φαρμακοῖς καὶ εἰδωλο-
λάτραις καὶ πᾶσιν τοῖς ψευδέσιν τὸ μέρος
αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῇ καιομένῃ πυρὶ καὶ
θείῳ, ὃ ἔστιν ὁ θάνατος ὁ δεύτερος.

9 Καὶ ἦλθεν εἰς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων
τῶν ἐχόντων τὰς ἑπτὰ φιάλας τῶν γεμόν-
των τῶν ἑπτὰ πληγῶν τῶν ἐσχάτων, καὶ
ἐλάλησεν μετ' ἐμοῦ λέγων· δεῦρο, δείξω σοι
τὴν νύμφην τὴν γυναῖκα τοῦ ἀρνίου. 10 καὶ
ἀπήνεγκέν με ἐν πνεύματι ἐπὶ ὄρος μέγα
καὶ ὑψηλόν, καὶ ἔδειξέν μοι τὴν πόλιν τὴν
ἁγίαν Ἰερουσαλὴμ καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ, 11 ἔχουσαν τὴν δόξαν
τοῦ θεοῦ· ὁ φωστὴρ αὐτῆς ὅμοιος λίθῳ
τιμιωτάτῳ, ὡς λίθῳ ἱάσπιδι κρυσταλλίζοντι·
12 ἔχουσα τεῖχος μέγα καὶ ὑψηλόν, ἔχουσα
πυλῶνας δώδεκα, καὶ ἐπὶ τοῖς πυλῶσιν

---

6. om αυτω 7. ταυτα: παντα | ο υιος 8. τοις δε δ.:
δειλοισ δε | φαρμακευσι | ο δευτ. θανατ. 9. ηλθε προς
με εις των επτα | τας γεμουσας των | την νυμφ. του
αρν. την γυν. 10. επ' | πολιν: add την μεγαλην
11. και ο φωστ. 12. εχουσαν τε τειχος et εχουσαν

---

8 22, 15. 20, 10. 14. 9 15, 1. 17, 1. 19, 7. 10 17, 3.
Ez 40, 2. 11 Ez 48, 31 ss.

ἄγγέλους δώδεκα, καὶ ὀνόματα ἐπιγεγραμμένα, ἃ ἔστιν τῶν δώδεκα φυλῶν υἱῶν Ἰσραήλ. 13 ἀπὸ ἀνατολῆς πυλῶνες τρεῖς, καὶ ἀπὸ βορρᾶ πυλῶνες τρεῖς, καὶ ἀπὸ νότου πυλῶνες τρεῖς, καὶ ἀπὸ δυσμῶν πυλῶνες τρεῖς. 14 καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως ἔχων θεμελίους δώδεκα, καὶ ἐπ' αὐτῶν δώδεκα ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ ἀρνίου. 15 καὶ ὁ λαλῶν μετ' ἐμοῦ εἶχεν μέτρον κάλαμον χρυσοῦν, ἵνα μετρήσῃ τὴν πόλιν καὶ τοὺς πυλῶνας αὐτῆς καὶ τὸ τεῖχος αὐτῆς. 16 καὶ ἡ πόλις τετράγωνος κεῖται, καὶ τὸ μῆκος αὐτῆς ὅσον τὸ πλάτος. καὶ ἐμέτρησεν τὴν πόλιν τῷ καλᾷμῳ ἐπὶ σταδίῳ δώδεκα χιλιάδων· τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς ἴσα ἐστίν. 17 καὶ ἐμέτρησεν τὸ τεῖχος αὐτῆς ἑκατὸν τεσσαράκοντα τεσσάρων πηχῶν, μέτρον ἀνθρώπου, ὃ ἔστιν ἄγγελου. 18 καὶ ἡ ἐνδωμήσις τοῦ τείχους αὐτῆς ἱάσπισ, καὶ ἡ πόλις χρυσίον καθαρὸν ὅμοιον ὑάλῳ καθαρῷ. 19 οἱ θεμέλιοι τοῦ τείχους τῆς πόλεως παντὶ λίθῳ τιμίῳ κεκοσμημένοι· ὁ θεμέλιος ὁ πρῶτος ἱάσπισ, ὁ δεύτερος σάπφειρος, ὁ τρίτος χαλ-

---

12. των υιων 13. απ ανατ. | και ter om 14. εχον | και εν αυτοις ονομ. των 15. om μετρον 16. τοσουτον εστιν οσον και | ς^e επι σταδίου 17. τεσσαρακοντα 18. και ην η ενδομησις | ομοια 19. και οι θεμελ.

---

15 Ez 40, 3. 16 Ez 41, 21. 18 Zach 2, 5. 19 Ez 54, 11 ss. Ex 28, 17 ss.

κηδών, ὁ τέταρτος σμάραγδος, 20 ὁ πέμ-
 πτος σαρδόνυξ, ὁ ἕκτος σάρδιον, ὁ ἑβδόμος
 χρυσόλιθος, ὁ ὄγδοος βήρυλλος, ὁ ἕνατος
 ταπάζιον, ὁ δέκατος χρυσόπρασος, ὁ ἐνδέ-
 κατος ὑάκινθος, ὁ δωδέκατος ἀμέθυστος.
 21 καὶ οἱ δώδεκα πυλῶνες δώδεκα μαργα-
 ρῖται· ἀνὰ εἷς ἕκαστος τῶν πυλώνων ἦν ἐξ
 ἑνὸς μαργαρίτου. καὶ ἡ πλατεῖα τῆς πόλεως
 χρυσίον καθαρὸν ὡς ὕαλος διαυγής. 22 καὶ
 ναὸν οὐκ εἶδον ἐν αὐτῇ· ὁ γὰρ κύριος ὁ
 θεὸς ὁ παντοκράτωρ ναὸς αὐτῆς ἐστίν, καὶ
 τὸ ἄρνιον. 23 καὶ ἡ πόλις οὐ χρεῖαν ἔχει
 τοῦ ἡλίου οὐδὲ τῆς σελήνης, ἵνα φαίνωσιν
 αὐτῇ· ἡ γὰρ δόξα τοῦ θεοῦ ἐφώτισεν αὐ-
 τήν, καὶ ὁ λύχνος αὐτῆς τὸ ἄρνιον. 24 καὶ
 περιπατήσουσιν τὰ ἔθνη διὰ τοῦ φωτὸς αὐ-
 τῆς, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς φέρουσιν τὴν
 δόξαν αὐτῶν εἰς αὐτήν, 25 καὶ οἱ πυλῶ-
 νες αὐτῆς οὐ μὴ κλεισθῶσιν ἡμέρας, νύξ
 γὰρ οὐκ ἔσται ἐκεῖ, 26 καὶ οἴσουσιν τὴν
 δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἐθνῶν εἰς αὐτήν.
 27 καὶ οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν πᾶν κοινὸν
 καὶ ὁ ποιῶν βδέλυγμα καὶ ψεῦδος, εἰ μὴ
 οἱ γεγραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ
 ἁγίου.

---

20. σαρδίοσ 21. διαυγῆσ: διαφανῆσ 23. φαίνωσιν
 εν 24. και τα εθν. των σωζομενων εν τω φωτι αυ.
 της περιπατησουσι | τ. δοξ. και την τιμην αυτων
 27. παν κοινουν και ποιουν

---

21 12. 23 22, 5. Es 60, 19. 24 Es 60, 3 ss.
 27 Es 52, 1.

XXII.

Flumen arborque vitae. Beatitas aeterna. Iohannes testis fidus. Promissa et comminationes dei. Verba fida et sancte tuenda. Christi adventus certus.

1 Καὶ ἔδειξέν μοι ποταμὸν ὕδατος ζωῆς λαμπρὸν ὡς κρύσταλλον, ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ἁρνίου. 2 ἐν μέσῳ τῆς πλατείας αὐτῆς καὶ τοῦ ποταμοῦ ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν ξύλον ζωῆς ποιῶν καρποὺς δώδεκα, κατὰ μῆνα ἕκαστον ἀποδιδούς τὸν καρπὸν αὐτοῦ, καὶ τὰ φύλλα τοῦ ξύλου εἰς θεραπείαν τῶν ἐθνῶν. 3 καὶ πᾶν κατάθεμα οὐκ ἔσται ἔτι. καὶ ὁ θρόνος τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ἁρνίου ἐν αὐτῇ ἔσται, καὶ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ λατρεύσουσιν αὐτῷ 4 καὶ ὄψονται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. 5 καὶ νῦν οὐκ ἔσται ἔτι, καὶ οὐκ ἔχουσιν χρεῖαν φωτὸς λύχνου καὶ φωτὸς ἡλίου, ὅτι κύριος ὁ θεὸς φωτιεῖ ἐπ' αὐτούς, καὶ βασιλεύσουσιν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. 6 καὶ εἶπέν μοι· οὗτοι οἱ λόγοι πιστοὶ καὶ ἀληθινοί, καὶ ὁ κύριος ὁ θεὸς τῶν πνευμάτων τῶν προφητῶν ἀπέστείλεν τὸν ἄγγελον αὐτοῦ δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει. 7 καὶ ἰδοὺ ἔρχομαι ταχύ.

XXII. 1. καθαρὸν ποταμὸν 2. εντ. χ. εντευθεν | ποιουν | κατ. μην. ενα εκαστ. αποδιδουν 3. καταναθεμα 5. ετι: εκει | χρει. ουκ εχ. λυχν. | φωτιζει αυτους 6. om ὁ πρί | πνευμ. των: αγίων 7. om και

XXII. 1 Ez 47, 1. 2 2, 7. Ez 47, 7. 3 Zach 14, 11. 4 7, 3. 5 21, 23, 25. Dan 7, 27. 6 21, 5. 1, 1. 7 3, 11.

μακάριος ὁ τηρῶν τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου.

8 Καὶ ἐγὼ Ἰωάννης ὁ βλέπων καὶ ἀκούων ταῦτα· καὶ ὅτε ἤκουσα καὶ ἔβλεψα, ἔπεσα προσκυνῆσαι ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν τοῦ ἀγγέλου τοῦ δεικνύντος μοι ταῦτα. 9 καὶ λέγει μοι· ὄρα μὴ· σύνδουλός σου εἰμὶ καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν καὶ τῶν τηρούντων τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου· τῷ θεῷ προσκύνησον. 10 καὶ λέγει μοι· μὴ σφραγίσῃς τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· ὁ καιρὸς γὰρ ἐγγύς ἐστιν. 11 ὁ ἀδικῶν ἀδικησάτω ἔτι, καὶ ὁ ῥυπαρὸς ῥυπανθήτω ἔτι, καὶ ὁ δίκαιος δικαιοσύνην ποιησάτω ἔτι, καὶ ὁ ἅγιος ἁγιασθήτω ἔτι.

12 Ἰδοὺ ἔρχομαι ταχύ, καὶ ὁ μισθός μου μετ' ἐμοῦ, ἀποδοῦναι ἑκάστῳ ὡς τὸ ἔργον ἐστὶν αὐτοῦ. 13 ἐγὼ τὸ ἄλφα καὶ τὸ ω, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. 14 μακάριοι οἱ πλύνοντες τὰς στολάς αὐτῶν, ἵνα ἔσται ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἐπὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς καὶ τοῖς πυλῶσιν εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν. 15 ἔξω οἱ κύνες

8. Καὶ ἐγὼ | ὁ βλέπ. ταῦτα καὶ ἀκούων | ς^e (non ς) ἔπεσον | δεικνυόντος 9. σου γὰρ εἰμι 10. ὅτι ὁ καιρὸς 11. ὁ ρυπῶν ρυπώσατο | ὁ δίκαι. δικαιοθῆτω ἐτι 12. καὶ ἰδοὺ | τὸ ἐργ. αὐτοῦ ἐστὶν 13. ἐγὼ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος 14. μακ. οἱ ποιοῦντες τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, ἵνα 15. ἐξω δε

8 19, 10. 10 10, 4. Dan 12, 4. 12 Es 40, 10. 13 1, 8. 21, 6. 7. 14. 15 21, 8. Phil 5, 2.

καὶ οἱ φαρμακοὶ καὶ οἱ πόρνοι καὶ οἱ φόνεῖς
καὶ οἱ εἰδωλολάτραι καὶ πᾶς ποιῶν καὶ
φιλῶν ψεῦδος. 16 ἐγὼ Ἰησοῦς ἔπεμψα
τὸν ἄγγελόν μου μαρτυρῆσαι ὑμῖν ταῦτα ἐπὶ
ταῖς ἐκκλησίαις. ἐγὼ εἰμι ἡ ῥίζα καὶ τὸ
γένος Δαυεὶδ, ὁ ἀστὴρ ὁ λαμπρὸς ὁ πρωῒνος.
17 καὶ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν·
ἔρχου. καὶ ὁ ἀκούων εἰπάτω· ἔρχου. καὶ
ὁ διψῶν ἐρχέσθω, ὁ θέλων λαβέτω ὕδωρ
ζωῆς δωρεάν.

18 Μαρτυρῶ ἐγὼ παντὶ τῷ ἀκούοντι τοὺς
λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου·
ἐάν τις ἐπιθῇ ἐπ' αὐτά, ἐπιθήσει ἐπ' αὐ-
τὸν ὁ θεὸς τὰς πληγὰς τὰς γεγραμμένας
ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. 19 καὶ ἐάν τις ἀφέλῃ
ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τῆς προφητείας
ταύτης, ἀφελεῖ ὁ θεὸς τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ
τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς καὶ ἐκ τῆς πόλεως
τῆς ἁγίας, τῶν γεγραμμένων ἐν τῷ βιβλίῳ
τούτῳ.

20 Λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦτα· ναί, ἔρχο-
μαι ταχύ. Ἀμήν, ἔρχου κύριε Ἰησοῦ.

21 Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ μετὰ
πάντων.

15. πας ο φιλ. κ. ποι. 16. του δαβιδ | ο πρωῒνος:
και ορθρινος 17. ελθε bis pro ερχου | ελθετω pro
ερχ. | και ο θελων λαμβανετω το 18. συμμαρτυρου-
μαι γαρ παντι ακου. | επιτιθη προς ταυτα | ο θε. επ
αυτ. | om τω 19. αφαιρη απ. των λογων βιβλου |
αφαιρησει | απο του ξυλου: απο βιβλου | και των
γεγραμμ. | om τω 20. Αμην· ναι ερχου 21. του κυρι.
ημων ιησου χριστου μετ. παντων υμων. Αμην.

16 5. 5. 2, 28. Es 11, 1. 17 Es 55, 1. 18 15, 1 ss.
19 Deut 4, 2. 20 7, 17. 21 Heb 13, 25 ιc.

Zur Erläuterung
der Acta, Briefe und Apocalypse.

Paul. Missionsreisen.

1.
2.
3.
4.

PALÆSTINA

zur
Zeit Christi.

JUN 3 1934

Deacidified using the Bookkeeper process.
Neutralizing agent: Magnesium Oxide
Treatment Date: June 2005

PreservationTechnologies
A WORLD LEADER IN PAPER PRESERVATION

111 Thomson Park Drive
Cranberry Township, PA 16066
(724) 779-2111

